Eulogikon

Ancient Greek Texts — Free & Open source

eul_wid: ujg-aa

Κόϊντος Σμυρναῖος · Quintus of Smyrna

Post-Homeric Poem

τὰ μεθ̓ Ὅμηρον

Period: *Ὀψιμαρχαία* Late Antique
Dialect: *Ἐπική* Epic (Homeric)
Domain: *Ἔπος* Epic
Format: *Ἔμμετρος* Verse

book 1.1.1 Εὖθ’ ὑπὸ Πηλείωνι δάμη θεοείκελος Ἕκτωρ
book 1.1.2 καί ἑ πυρὴ κατέδαψε καὶ ὀστέα γαῖα κεκεύθει,
book 1.1.3 δὴ τότε Τρῶες ἔμιμνον ἀνὰ Πριάμοιο πόληα
book 1.1.4 δειδιότες μένος ἠὺ θρασύφρονος Αἰακίδαο·
book 1.5.1 ἠύτ’ ἐνὶ ξυλόχοισι βόες βλοσυροῖο λέοντος
book 1.5.2 ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλουσιν ἐναντίαι, ἀλλὰ φέβονται
book 1.5.3 ἰληδὸν πτώσσουσαι ἀνὰ ῥωπήια πυκνά·
book 1.5.4 ὣς οἳ ἀνὰ πτολίεθρον ὑπέτρεσαν ὄβριμον ἄνδρα,
book 1.5.5 μνησάμενοι προτέρων ὁπόσων ἀπὸ θυμὸν ἴαψε
book 1.10.1 θύων Ἰδαίοιο περὶ προχοῇσι Σκαμάνδρου,
book 1.10.2 ἠδ’ 〈ὁπ〉 όσους φεύγοντας ὑπὸ μέγα τεῖχος ὄλεσσεν,
book 1.1 Ἕκτορά θ’ ὡς ἐδάμασσε καὶ ἀμφείρυσσε πόληι,
book 1.2 ἄλλους θ’ οὓς ἐδάιξε δι’ ἀκαμάτοιο θαλάσσης,
book 1.3 ὁππότε δὴ τὰ πρῶτα φέρεν Τρώεσσιν ὄλεθρον.
book 1.15.1 Τῶν οἵ γε μνησθέντες ἀνὰ πτολίεθρον ἔμιμνον·
book 1.15.2 ἀμφὶ δ’ ἄρά σφισι πένθος ἀνιηρὸν πεπότητο
book 1.15.3 ὡς ἤδη στονόεντι καταιθομένης πυρὶ Τροίης.
book 1.15.4 Καὶ τότε Θερμώδοντος ἀπ’ εὐρυπόροιο ῥεέθρων
book 1.15.5 ἤλυθε Πενθεσίλεια θεῶν ἐπιειμένη εἶδος,
book 1.20.1 ἄμφω καὶ στονόεντος ἐελδομένη πολέμοιο
book 1.20.2 καὶ μέγ’ ἀλευομένη στυγερὴν καὶ ἀεικέα φήμην,
book 1.20.3 μή τις ἑὸν κατὰ δῆμον ἐλεγχείῃσι χαλέψῃ
book 1.20.4 ἀμφὶ κασιγνήτης, ἧς εἵνεκα πένθος ἄεξεν,
book 1.20.5 Ἱππολύτης· τὴν γάρ ῥα κατέκτανε δουρὶ κραταιῷ,
book 1.25.1 οὐ μὲν δή τι ἑκοῦσα, τιτυσκομένη δ’ ἐλάφοιο·

book 1.25.2 τοὕνεκ’ ἄρα Τροίης ἐρικυδέος ἵκετο γαῖαν.
book 1.25.3 Πρὸς δ’ ἔτι οἱ τόδε θυμὸς ἀρήιος ὁρμαίνεσκεν,
book 1.25.4 ὄφρα καθηραμένη πέρι λύματα λυγρὰ φόνοιο
book 1.25.5 σμερδαλέας θυέεσσιν Ἐριννύας ἱλάσσηται,
book 1.30.1 αἵ οἱ ἀδελφειῆς κεχολωμέναι αὐτίχ’ ἕποντο
book 1.30.2 ἄφραστοι· κεῖναι γὰρ ἀεὶ περὶ ποσσὶν ἀλιτρῶν
book 1.30.3 στρωφῶντ’, οὐδέ τι ἔστι θεὰς ἀλιτόνθ’ ὑπαλύξαι.
book 1.30.4 Σὺν δέ οἱ ἄλλαι ἕποντο δυώδεκα, πᾶσαι ἀγαυαί,
book 1.30.5 πᾶσαι ἐελδόμεναι πόλεμον καὶ ἀεικέα χάρμην,
book 1.35.1 αἵ οἱ δμωίδες ἔσκον ἀγακλειταί περ ἐοῦσαι·
book 1.35.2 ἀλλ’ ἄρα πασάων μέγ’ ὑπείρεχε Πενθεσίλεια.
book 1.1 Ὡς δ’ ὅτ’ ἀν’ οὐρανὸν εὐρὺν ἐν ἄστρασι δῖα σελήνη
book 1.2 ἐκπρέπει ἐν πάντεσσιν ἀριζήλη γεγαυῖα,
book 1.3 αἰθέρος ἀμφιραγέντος ὑπὸ νεφέων ἐριδούπων,
book 1.40.1 εὖτ’ ἀνέμων εὕδῃσι μένος μέγα λάβρον ἀέντων·
book 1.40.2 ὧς ἥ γ’ ἐν πάσῃσι μετέπρεπεν ἐσσυμένῃσιν.
book 1.40.3 Ἔνθ’ ἄρ’ ἔην Κλονίη Πολεμοῦσά τε Δηρινόη τε
book 1.40.4 Εὐά 〈ν〉 δρη τε καὶ Ἀντάνδρη καὶ δῖα Βρέμουσα
book 1.40.5 ἠδὲ καὶ Ἱπποθόη, μετὰ δ’ Ἁρμοθόη κυανῶπις
book 1.45.1 Ἀλκιβίη τε καὶ Ἀντιβρότη καὶ Δηριμάχεια,
book 1.45.2 τῇς δ’ ἐπὶ Θερμώδοσσα μέγ’ ἔγχεϊ κυδιόωσα·
book 1.45.3 τόσσαι ἄρ’ ἀμφὶς ἕποντο δαΐφρονι Πενθεσιλείῃ.
book 1.45.4 Οἵη δ’ ἀκαμάτοιο κατέρχεται Οὐλύμποιο
book 1.45.5 Ἠὼς μαρμαρέοισιν ἀγαλλομένη φρένας ἵπποις
book 1.1 Ὡράων μετ’ ἐυπλοκάμων, μετὰ δέ σφισι πάσαις
book 1.2 ἐκπρέπει ἀγλαὸν εἶδος ἀμωμήτοις περ ἐούσαις·
book 1.3 τοίη Πενθεσίλεια μόλεν ποτὶ Τρώιον ἄστυ
book 1.4 ἔξοχος ἐν πάσῃσιν Ἀμαζόσιν. Ἀμφὶ δὲ Τρῶες
book 1.5 πάντοθεν ἐσσύμενοι μέγ’ ἐθάμβεον, εὖτ’ ἐσίδοντο
book 1.55.1 Ἄρεος ἀκαμάτοιο βαθυκνήμιδα θύγατρα
book 1.55.2 εἰδομένην μακάρεσσιν, ἐπεί ῥά οἱ ἀμφὶ προσώπῳ
book 1.55.3 ἄμφω σμερδαλέον τε καὶ ἀγλαὸν εἶδος ὀρώρει,
book 1.55.4 μειδίαεν 〈δ’〉 ἐρατεινόν, ὑπ’ ὀφρύσι δ’ ἱμερόεντες
book 1.55.5 ὀφθαλμοὶ μάρμαιρον ἀλίγκιον ἀκτίνεσσιν,
book 1.60.1 αἰδὼς δ’ ἀμφερύθηνε παρήια, τῶν δ’ ἐφύπερθε
book 1.60.2 θεσπεσίη ἐπέκειτο χάρις καταειμένη ἀλκήν.
book 1.60.3 Λαοὶ δ’ ἀμφεγάνυντο καὶ ἀχνύμενοι τὸ πάροιθεν·
book 1.60.4 ὡς δ’ ὁπότ’ ἀθρήσαντες ἀπ’ οὔρεος ἀγροιῶται
book 1.60.5

Ἶριν ἀνεγρομένην ἐξ εὐρυπόροιο θαλάσσης,
ὄμβρου ὅτ’ ἰσχανόωσι θεουδέος, ὁππότ’ ἀλωαὶ
ἤδη ἀπαυαίνονται ἐελδόμεναι Διὸς ὕδωρ,
ὀψὲ δ’ ὑπηχλύνθη μέγας οὐρανός, οἳ δ’ ἐσιδόντες
ἐσθλὸν σῆμ’ ἀνέμοιο καὶ ὑετοῦ ἐγγὺς ἐόντος
χαίρουσι 〈ν〉 , τὸ πάροιθεν ἐπιστενάχοντες ἀρούραις·
ὣς ἄρα Τρώιοι υἷες, ὅτ’ ἔδρακον ἔνδοθι πάτρης
δεινὴν Πενθεσίλειαν ἐπὶ πτόλεμον μεμαυῖαν,
γήθεον· ἐλπωρὴ γὰρ ὅτ’ ἐς φρένας ἀνδρὸς ἵκηται
ἀμφ’ ἀγαθοῦ, στονόεσσαν ἀμαλδύνει κακότητα.
Τοὔνεκα καὶ Πριάμοιο νόος πολέα στενάχοντος
καὶ μέγ’ ἀκηχεμένοιο περὶ φρεσὶ τυτθὸν ἰάνθη.
Ὡς δ’ ὅτ’ ἀνὴρ ἀλαοῖσιν ἐπ’ ὄμμασι πολλὰ μογήσας
ἱμείρων ἰδέειν ἱερὸν φάος ἢ θανέεσθαι
ἢ πόνῳ ἰητῆρος ἀμύμονος ἠὲ θεοῖο
ὄμματ’ ἀπαχλύσαντος ἴδῃ φάος ἠριγενείης,
οὐ μὲν ὅσον τὸ πάροιθεν, ὅμως δ’ ἄρα βαιὸν ἰάνθη
πολλῆς ἐκ κακότητος, ἔχει δ’ ἔτι πήματος ἄλγος
αἰνὸν ὑπὸ βλεφάροισι λελειμμένον· ὣς ἄρα δεινὴν
υἱὸς Λαομέδοντος ἐσέδρακε Πενθεσίλειαν·
παῦρον μὲν γήθησε, τὸ δὲ πλέον εἰσέτι παίδων
ἄχνυτ’ ἀποκταμένων. Ἄγε δ’ εἰς ἑὰ δώματ’ ἄνασσαν,
καί μιν προφρονέως τίεν ἔμπεδον, εὖτε θύγατρα
τηλόθε νοστήσασαν ἐεικοστῷ λυκάβαντι,
καί οἱ δόρπον ἔτευξε πανείδατον, οἷον ἔδουσι
κυδάλιμοι βασιλῆες, ὅτ’ ἔθνεα δῃώσαντες
δαίνυντ’ ἐν θαλίῃσιν ἀγαλλόμενοι περὶ νίκης.
Δῶρα δέ οἱ πόρε καλὰ καὶ ὄλβια, πολλὰ δ’ ὑπέστη
δωσέμεν, ἢν Τρώεσσι δαϊζομένοις ἐπαμύνῃ.
Ἡ δ’ ἄρ’ ὑπέσχετο ἔργον ὃ οὔ ποτε θνητὸς ἐώλπει,
δῃώσειν Ἀχιλῆα καὶ εὐρέα λαὸν ὀλέσσειν
Ἀργείων, νῆας δὲ πυρὸς καθύπερθε βαλέσθαι,
νηπίη· οὐδέ τι ᾔδη ἐυμμελίην Ἀχιλῆα,
ὅσσον ὑπέρτατος ἦεν ἐνὶ φθισήνορι χάρμῃ.
Τῆς δ’ ὡς οὖν ἐπάκουσεν ἐὺς πάις Ἠετίωνος
Ἀνδρομάχη, μάλα τοῖα 〈φίλῳ〉 προσελέξατο θυμῷ·
«Ἆ δειλή, τί νυ τόσσα μέγα φρονέους’ ἀγορεύεις;
Οὐ γάρ τοι σθένος ἐστὶν ἀταρβέι Πηλείωνι

μάρνασθ’, ἀλλὰ σοὶ ὦκα φόνον καὶ λοιγὸν ἐφήσει.
Λευγαλέη, τί μέμηνας ἀνὰ φρένας; Ἦ νύ τοι ἄγχι
ἕστηκε 〈ν〉 Θανάτοιο τέλος καὶ Δαίμονος Αἶσα.
Ἕκτωρ γὰρ σέο πολλὸν ὑπέρτερος ἔπλετο δουρί·
ἀλλ’ ἐδάμη κρατερός περ ἐών, μέγα δ’ ἤκαχε Τρῶας
οἵ ἑ θεὸν ὣς πάντες ἀνὰ πτόλιν εἰσορόωντο·
καί μοι ἔην μέγα κῦδος ἰδ’ ἀντιθέοις τοκέεσσι
ζωὸς ἐών. Ὡς εἴ με χυτὴ κατὰ γαῖα κεκεύθει,
πρίν σφε δι’ ἀνθερεῶνος ὑπ’ ἔγχεϊ θυμὸν ὀλέσσαι.
Νῦν δ’ ἄρ’ ἀάσπετον ἄλγος ὀιζυρῶς ἐσάθρησα,
κεῖνον ὅτ’ ἀμφὶ πόληα ποδώκεες εἴρυον ἵπποι
ἀργαλέως Ἀχιλῆος, ὅ μ’ ἀνέρος εὖνιν ἔθηκε
κουριδίου, τό μοι αἰνὸν ἄχος πέλει ἤματα πάντα.»
Ὣς φάθ’ ἑὸν κατὰ θυμὸν ἐύσφυρος Ἠετιώνη
μνησαμένη πόσιος· μάλα γὰρ μέγα πένθος ἀέξει
ἀνδρὸς ἀποφθιμένοιο σαόφροσι θηλυτέρῃσιν.
Ἠέλιος δὲ θοῇσιν ἑλισσόμενος περὶ δίνῃς
δύσετ’ ἐς Ὠκεανοῖο βαθὺν ῥόον, ἤνυτο δ’ ἠώς.
Καί ῥ’ ὅτε δὴ παύσαντο ποτοῦ δαιτός 〈τ’〉 ἐρατεινῆς,
δὴ τότε που δμωαὶ στόρεσαν θυμήρεα λέκτρα
ἐν Πριάμοιο δόμοισι θρασύφρονι Πενθεσιλείῃ.
Ἣ δὲ κιοῦσ’ εὕδεσκεν, ὕπνος δέ οἱ ὄσσ’ ἐκάλυψε
νήδυμος ἀμφιπεσών. Μόλε δ’ αἰθέρος ἐξ ὑπάτοιο
Παλλάδος ἐννεσίῃσι μένος δολόεντος Ὀνείρου,
ὅππως μιν λεύσσουσα κακὸν Τρώεσσι γένηται
οἷ τ’ αὐτῇ, μεμαυῖα ποτὶ πτολέμοιο φάλαγγας.
Καὶ τὰ μὲν ὣς ὥρμαινε δαΐφρων Τριτογένεια·
τῇ δ’ ἄρα λυγρὸς Ὄνειρος ἐφίστατο πατρὶ ἐοικώς,
καί μιν ἐποτρύνεσκε ποδάρκεος ἄντ’ Ἀχιλῆος
θαρσαλέως μάρνασθαι ἐναντίον. Ἣ δ’ ἀίουσα
γήθεεν ἐν φρεσὶ πάμπαν· ὀίσατο γὰρ μέγα ἔργον
ἐκτελέειν αὐτῆμαρ ἀνὰ μόθον ὀκρυόεντα,
νηπίη, ἥ ῥ’ ἐπίθησεν ὀιζυρῷ περ Ὀνείρῳ
ἑσπερίῳ, ὃς φῦλα πολυτλήτων ἀνθρώπων
θέλγει ἐνὶ λεχέεσσιν ἅδην ἐπικέρτομα βάζων,
ὅς μιν ἄρ’ ἐξαπάφησεν ἐποτρύνων πονέεσθαι.
Ἀλλ’ ὅτε δή ῥ’ ἐπόρουσε ῥοδόσφυρος Ἠριγένεια,
δὴ τότε Πενθεσίλεια μέγ’ ἐνθεμένη φρεσὶ κάρτος

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἐξ εὐνῆς ἀνέπαλτο καὶ ἀμφ’ ὤμοισιν ἔδυνε
book 1.140.2 τεύχεα δαιδαλόεντα, τά οἱ θεὸς ὤπασεν Ἄρης.
book 1.1 Πρῶτα μὲν ἄρ κνήμῃσιν ἐπ’ ἀργυφέῃσιν ἔθηκε
book 1.2 κνημῖδας χρυσέας αἵ οἱ ἔσαν εὖ ἀραρυῖαι·
book 1.3 ἕσσατο δ’ αὖ θώρηκα παναίολον· ἀμφὶ δ’ ἄρ’ ὤμοις
book 1.145.1 θήκατο κυδιόωσα μέγα ξίφος ᾧ περὶ πάντῃ
book 1.145.2 κουλεὸς εὖ ἤσκητο δι’ ἀργύρου ἠδ’ ἐλέφαντος·
book 1.145.3 ἂν δ’ ἔθετ’ ἀσπίδα δῖαν ἀλίγκιον ἄντυγι μήνης,
book 1.145.4 ἥ θ’ ὑπὲρ Ὠκεανοῖο βαθυρρόου ἀντέλλῃσιν
book 1.145.5 ἥμισυ πεπληθυῖα περιγνάμπτοισι κεραίῃς·
book 1.1 τοίη μαρμαίρεσκεν 〈ἀ〉 άσπετον· ἀμφὶ δὲ κρατὶ
book 1.2 θῆκε κόρυν κομόωσαν ἐθείρῃσι〈ν〉 χρυσέῃσιν.
book 1.3 Ὣς ἣ μὲν μορόεντα περὶ χροῒ θήκατο τεύχη·
book 1.4 ἀστεροπῇ δ’ ἀτάλαντος ἐείδετο, τὴν ἀπ’ Ὀλύμπου
book 1.5 ἐς γαῖαν προΐησι Διὸς μένος ἀκαμάτοιο
book 1.155.1 δεικνὺς ἀνθρώποισι μένος βαρυηχέος ὄμβρου
book 1.155.2 ἠὲ πολυρροίζων ἀνέμων ἄλληκτον ἰωήν.
book 1.155.3 Αὐτίκα δ’ ἐγκονέουσα δι’ ἐκ μεγάροιο νέεσθαι
book 1.155.4 δοιοὺς εἵλετ’ ἄκοντας ὑπ’ ἀσπίδα, δεξιτερῇ δὲ
book 1.155.5 ἀμφίτυπον βουπλῆγα τόν οἱ Ἔρις ὤπασε δεινὴ
book 1.160.1 θυμοβόρου πολέμοιο πελώριον ἔμμεναι ἄλκαρ.
book 1.160.2 Τῷ ἐπικαγχαλόωσα τάχ’ ἤλυθεν ἔκτοθι πύργων
book 1.160.3 Τρῶας ἐποτρύνουσα μάχην ἐς κυδιάνειραν
book 1.160.4 ἐλθέμεναι· 〈τ〉 οἱ δ’ ὦκα συναγρόμενοι πεπίθοντο
book 1.160.5 ἄνδρες ἀριστῆες, καί περ πάρος οὐκ ἐθέλοντες
book 1.165.1 στήμεναι ἄντ’ Ἀχιλῆος· ὃ γὰρ περιδάμνατο πάντας.
book 1.165.2 Ἣ δ’ ἄρα κυδιάασκεν ἀάσχετον· ἕζετο δ’ ἵππῳ
book 1.1 καλῷ τ’ ὠκυτάτῳ τε τόν οἱ ἄλοχος Βορέαο
book 1.2 ὤπασεν Ὠρείθυια πάρος Θρῄκην δὲ κιούσῃ
book 1.3 ξείνιον, ὅς τε θοῇσι μετέπρεπεν Ἁρπυίῃσι·
book 1.170.1 τῷ ῥα τόθ’ ἑζομένη λίπεν ἄστεος αἰπὰ μέλαθρα
book 1.170.2 ἐσθλὴ Πενθεσίλεια· λυγραὶ δέ μιν ὀτρύνεσκον
book 1.170.3 Κῆρες ὁμῶς πρώτην τε καὶ ὑστατίην ἐπὶ δῆριν
book 1.170.4 ἐλθέμεν. Ἀμφὶ δὲ Τρῶες ἀνοστήτοισι πόδεσσι
book 1.170.5 πολλοὶ ἕποντ’ ἐπὶ δῆριν ἀναιδέα τλήμονι κούρῃ
book 1.175.1 ἰλαδόν, ἠύτε μῆλα μετὰ κτίλον, ὅς θ’ ἅμα πάντων
book 1.175.2 νισομένων προθέῃσι δαημοσύνῃσι νομῆος·
book 1.175.3 ὣς ἄρα τῇ γ’ ἐφέποντο βίῃ μέγα μαιμώωντες
book 1.175.4

Τρῶες ἐυσθενέες καὶ Ἀμαζόνες ὀβριμόθυμοι.
Ἡ δ' οἵη Τριτωνίς, ὅτ' ἤλυθεν ἄντα Γιγάντων,
ἢ Ἔρις ἐγρεκύδοιμος ἀνὰ στρατὸν ἀίσσουσα,
τοίη ἐνὶ Τρώεσσι θοὴ πέλε Πενθεσίλεια.
Καὶ τότε δὴ Κρονίωνι πολυτλήτους ἀναείρας
χεῖρας Λαομέδοντος ἐὺς γόνος ἀφνειοῖο
εὔχετ' ἐς ἱερὸν ἠὺ τετραμμένος Ἰδαίοιο
Ζηνὸς ὃς Ἴλιον αἰὲν ἑοῖς ἐπιδέρκεται ὄσσοις·
«Κλῦθι, πάτερ, καὶ λαὸν Ἀχαι 〈ι〉 κὸν ἤματι τῷδε
δὸς πεσέειν ὑπὸ χερσὶν Ἀρηι 〈ά〉 δος βασιλείης,
καὶ δή μιν παλίνορσον ἐμὸν ποτὶ δῶμα σάωσον
ἁζόμενος τεὸν υἷα πελώριον ὄβριμον Ἄρην
αὐτήν θ', οὕνεκ' ἔοικεν ἐπουρανίῃσι θεῇσιν
ἐκπάγλως καὶ σεῖο θεοῦ γένος ἐστὶ γενέθλης.
Αἴδεσσαι δ' ἐμὸν ἦτορ, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ τέτληκα
παίδων ὀλλυμένων οὕς μοι περὶ Κῆρες ἔμαρψαν
Ἀργείων παλάμῃσι κατὰ στόμα δηιοτῆτος·
αἴδεο δ', 〈ἕ〉 ως ἔτι παῦροι ἀφ' αἵματός εἰμεν ἀγαυοῦ
Δαρδάνου, 〈ἕ〉 ως ἀδάικτος ἔτι πτόλις, ὄφρα καὶ ἡμεῖς
ἐκ φόνου ἀργαλέοιο καὶ Ἄρεος ἀμπνεύσωμεν.»
Ἦ ῥα μέγ' εὐχόμενος. Τῷ δ' αἰετὸς ὀξὺ κεκληγὼς
ἤδη ἀποπνείουσαν ἔχων ὀνύχεσσι πέλειαν
ἐσσυμένως οἴμησεν ἀριστερός· ἀμφὶ δὲ θυμῷ
τάρβησε 〈ν〉 Πριάμοιο νόος, φάτο δ' οὐκέτ' ἀθρήσειν
ζωὴν Πενθεσίλειαν ἀπὸ πτολέμοιο κιοῦσαν.
Καὶ τὸ μὲν ὣς ἤμελλον ἐτήτυμον ἤματι κείνῳ
Κῆρες ὑπεκτελέειν· ὃ δ' ἄρ' ἄχνυτο θυμὸν ἐαγώς.
Ἀργεῖοι δ' ἀπάνευθεν ἐθάμβεον, εὖτ' ἐσίδοντο
Τρῶας ἐπεσσυμένους καὶ Ἀρηίδα Πενθεσίλειαν,
τοὺς μὲν δὴ θήρεσσιν ἐοικότας, οἵ τ' ἐν ὄρεσσι
ποίμνῃς εἰροπόκοισι φόνον στονόεντα φέρουσι,
τὴν δὲ πυρὸς ῥιπῇ ἐναλίγκιον, ἥ τ' ἐπὶ θάμνοις
μαίνεται ἀζαλέοισιν ἐπειγομένου ἀνέμοιο.
Καί τις ἄμ' ἀγρομένοισιν ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπε·
«Τίς δὴ Τρῶας ἄγειρε μεθ' Ἕκτορα δῃωθέντα,
οὓς φάμεν οὐκέτι νῶιν ὑπαντιάσειν μεμαῶτας;
Νῦν δ' ἄφαρ ἀίσσουσι λιλαιόμενοι μέγα χάρμης.
Καί νύ τις ἐν μέσσοισιν ἐποτρύνει πονέεσθαι·

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

φαίης κεν θεὸν ἔμμεν, ἐπεὶ μέγα μήδεται ἔργον.
Ἀλλ’ ἄγε, θάρσος ἄατον ἐνὶ στέρνοισι βαλόντες
ἀλκῆς μνησώμεσθα δαΐφρονος· οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς
νόσφι θεῶν Τρώεσσι μαχησόμεθ’ ἤματι τῷδε.»
Ὣς φάτο· τοὶ δὲ φαεινὰ περὶ σφίσι τεύχεα θέντες
νηῶν ἐξεχέοντο μένος καταειμένοι ὤμοις.
Σὺν δ’ ἔβαλον θήρεσσιν ἐοικότες ὠμοβόροισι
δῆριν ἐς αἱματόεσσαν, ὁμοῦ δ’ ἔχον ἔντεα καλά,
ἔγχεα καὶ θώρηκας ἐυσθενέας τε βοείας
καὶ κόρυθας βριαράς· ἕτερος δ’ ἑτέρου χρόα χαλκῷ
τύπτον ἀνηλεγέως, τὸ δ’ ἐρεύθετο Τρώιον οὖδας.
Ἔνθ’ ἕλε Πενθεσίλεια Μολίονα Περσίνοόν τε
Εἴλισσόν τε καὶ Ἀντίθεον καὶ ἀγήνορα Λέρνον
Ἵππαλμόν τε καὶ Αἱμονίδην κρατερόν τ’ Ἐλάσιππον.
Δηρινόη δ’ ἕλε Λαογόνον, Κλονίη δὲ Μένιππον
ὅς ῥα πάρος Φυλάκηθεν ἐφέσπετο Πρωτεσιλάῳ,
ὄππως κεν Τρώεσσιν ἐυσθενέεσσι μάχοιτο.
Τοῦ δ’ ἄρ’ ἀποφθιμένοιο Ποδάρκεϊ θυμὸς ὀρίνθη
Ἰφικληιάδῃ· τὸν γὰρ μέγα φίλαθ’ ἑταίρων.
Αἶψα δ’ ὅ γ’ ἀντιθέην Κλονίην βάλε· τῆς δὲ διὰ πρὸ
ἦλθε δόρυ στιβαρὸν κατὰ νηδύος, ἐκ δέ οἱ ὦκα
δουρὶ χύθη μέλαν αἷμα, συνέσπετο δ’ ἔγκατα πάντα.
Τῆς δ’ ἄρα Πενθεσίλεια χολώσατο, καί ῥα Ποδάρκεα
οὔτασεν ἐς μυῶνα παχὺν περιμήκεϊ δουρὶ
χειρὸς δεξιτερῆς, διὰ δὲ φλέβας αἱματοέσσας
κέρσε, μέλαν δέ οἱ αἷμα δι’ ἕλκεος οὐταμένοιο
ἔβλυσεν ἐσσυμένως· ὃ δ’ ἄρα στενάχων ἀπόρουσεν
εἰσοπίσω, μάλα γάρ οἱ ἐδάμνατο θυμὸν ἀνίη.
Τοῦ δ’ ἄρ’ ἀπεσσυμένοιο ποθὴ Φυλάκεσσιν ἐτύχθη
ἄσπετος· ὃ 〈σ〉 δ’ ἄρα βαιὸν ἀπὸ πτολέμοιο λιασθεὶς
κάτθανε καρπαλίμως σφετέρων ἐν χερσὶν ἑταίρων.
Ἰδομενεὺς δὲ Βρέμουσαν ἐνήρατο δούρατι μακρῷ
δεξιτερὸν παρὰ μαζόν, ἄφαρ δέ οἱ ἦτορ ἔλυσεν.
Ἡ δ’ ἔπεσεν μελίῃ ἐναλίγκιος, ἥν τ’ ἐν ὄρεσσι
δουροτόμοι τέμνουσιν ὑπείροχον, ἣ δ’ ἀλεγεινὸν
ῥοῖζον ὁμῶς καὶ δοῦπον ἐρειπομένη προΐησιν·
ὣς ἣ ἀνοιμώξασα πέσεν, τῆς δ’ ἅψεα πάντα
λῦσε μόρος, ψυχὴ δ’ ἐμίγη πολυαέσιν αὔραις.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Εὐάνδρην δ’ ἄρα Μηριόνης ἰδὲ Θερμώδοσσαν
εἷλεν ἐπεσσυμένας ὀλοὴν ἀνὰ δηιοτῆτα,
τῇ μὲν ἄρ’ ἐς κραδίην ἐλάσας δόρυ, τῇ δ’ ὑπὸ νηδὺν
φάσγανον ἐγχρίμψας· τὰς δ’ ἐσσυμένως λίπεν ἦτορ.
Δηρινόην δ’ ἐδάμασσεν Ὀιλέος ὄβριμος υἱὸς
ἔγχεϊ ὀκριόεντι διὰ κληῖδα τυχήσας.
Ἀλκιβίης δ’ ἄρα Τυδείδης καὶ Δηριμαχείης
ἄμφω κρᾶτ’ ἀπέκοψε σὺν αὐχέσιν ἄχρις ἐπ’ ὤμοις
ἄορι λευγαλέῳ· ταὶ δ’ ἠύτε πόρτιες ἄμφω
κάππεσον, ἅς τ’ αἰζηὸς ἄφαρ ψυχῆς ἀπαμέρσῃ
κόψας αὐχενίους στιβαρῷ βουπλῆγι τένοντας·
ὣς αἳ Τυδείδαο πέσον παλάμῃσι δαμεῖσαι
Τρώων ἂμ πεδίον σφετέρων ἀπὸ νόσφι καρήνων.
Τῇσι δ’ ἐπὶ Σθένελος κρατερὸν κατέπεφνε Κάβειρον
ὃς κίεν ἐκ Σηστοῖο λιλαιόμενος πολεμίζειν
Ἀργείοις, οὐδ’ αὖτις ἑὴν νοστήσατο πάτρην.
Τοῦ δὲ Πάρις κραδίην ἐχολώσατο δῃωθέντος
καί ῥ’ ἔβαλε Σθενέλοιο καταντίον· οὐδ’ ἄρα τόν γε
οὔτασεν ἐλδόμενός περ, ἀπεπλάγχθη γὰρ ὀιστὸς
ἄλλῃ, ὅπῃ μιν Κῆρες ἀμείλιχοι ἰθύνεσκον·
κτεῖνε δ’ ἄρ’ ἐσσυμένως Εὐήνορα χαλκεομίτρην
ὅς ῥ’ ἐκ Δουλιχίοιο κίεν Τρώεσσι μάχεσθαι.
Τοῦ δ’ ἄρ’ ἀποφθιμένοιο πάις Φυλῆος ἀγαυοῦ
ὠρίνθη· μάλα δ’ ὦκα, λέων ὣς πώεσι μήλων,
ἔνθορε· τοὶ δ’ ἅμα πάντες ὑπέτρεσαν ὄβριμον ἄνδρα.
Κτεῖνε γὰρ Ἰτυμονῆα καὶ Ἱππασίδην Ἀγέλαον
οἵ ῥ’ ἀπὸ Μιλήτοιο φέρον Δαναοῖσιν ὁμοκλὴν
Νάστῃ ὑπ’ ἀντιθέῳ καὶ ὑπ’ Ἀμφιμάχῳ μεγαθύμῳ,
οἳ Μυκάλην ἐνέμοντο Λάτμοιό τε λευκὰ κάρηνα
Βράγχου τ’ ἄγκεα μακρὰ καὶ ἠιόεντα Πάνορμον
Μαιάνδρου τε ῥέεθρα βαθυρρόου, ὅς ῥ’ ἐπὶ γαῖαν
Καρῶν ἀμπελόεσσαν ἀπὸ Φρυγίης πολυμήλου
εἶσι πολυγνάμπτοισιν ἑλισσόμενος προχοῇσι.
Καὶ τοὺς μὲν κατέπεφνε Μέγης ἐν δηιοτῆτι·
ἄλλους δ’ αὖτ’ ἐδάμασσεν ὅσους κίχε δουρὶ κελαινῷ·
ἐν γάρ οἱ στέρνοισι θράσος βάλε Τριτογένεια,
ὄφρά κε δυσμενέεσσιν ὀλέθριον ἦμαρ ἐφείη.
Δρησαῖον δ’ ἐδάμασσεν ἀρηίφιλος Πολυποίτης

τὸν τέκε δῖα Νέαιρα περίφρονι Θειοδάμαντι
μιχθεῖς’ ἐν λεχέεσσιν ὑπαὶ Σιπύλῳ νιφόεντι,
ἦχι θεοὶ Νιόβην λᾶαν θέσαν, ἧς ἔτι δάκρυ
πουλὺ μάλα στυφελῆς καταλείβεται ὑψόθε πέτρης,
καί οἱ συστοναχοῦσι ῥοαὶ πολυηχέος Ἕρμου
καὶ κορυφαὶ Σιπύλου περιμήκεες ὧν καθύπερθεν
ἐχθρὴ μηλονόμοισιν ἀεὶ περιπέπτατ’ ὀμίχλη·
ἣ δὲ πέλει μέγα θαῦμα παρεσσυμένοισι βροτοῖσιν,
οὕνεκ’ ἔοικε γυναικὶ πολυστόνῳ ἥ τ’ ἐπὶ λυγρῷ
πένθεϊ μυρομένη μάλα μυρία δάκρυα χεύει·
καὶ τὸ μὲν ἀτρεκέως φῄς ἔμμεναι, ὁππότ’ ἄρ’ αὐτὴν
τηλόθεν ἀθρήσειας· ἐπὴν δέ οἱ ἐγγὺς ἵκηαι,
φαίνεται αἰπήεσσα πέτρη Σιπύλοιό τ’ ἀπορρώξ.
Ἀλλ’ ἣ μὲν μακάρων ὀλοὸν χόλον ἐκτελέουσα
μύρεται ἐν πέτρῃσιν ἔτ’ ἀχνυμένῃ εἰκυῖα.
Ἄλλοι δ’ ἀμφ’ ἄλλοισι φόνον καὶ κῆρ’ ἐτίθεντο
ἀργαλέον. Δεινὸς γὰρ ἐνεστρωφᾶτο Κυδοιμὸς
λαοῖς ἐν μέσσοισιν· ἀταρτηρὸν δέ οἱ ἄγχι
εἱστήκει Θανάτοιο τέλος· περὶ δέ σφισι Κῆρες
λευγαλέαι στρωφῶντο φόνον στονόεντα φέρουσαι.
Πολλῶν δ’ ἐν κονίῃσι λύθη κέαρ ἤματι κείνῳ
Τρώων τ’ Ἀργείων τε, πολὺς δ’ ἀλαλητὸς ὀρώρει.
Οὐ γάρ πως ἀπέληγε μένος μέγα Πενθεσιλείης,
ἀλλ’ ὥς τίς τε βόεσσι κατ’ οὔρεα μακρὰ λέαινα
ἐνθόρῃ ἀίξασα βαθυσκοπέλου διὰ βήσσης
αἵματος ἱμείρουσα, τό οἱ μάλα θυμὸν ἰαίνει·
ὣς τῆμος Δαναοῖσιν Ἀρηιὰς ἔνθορε κούρη.
Οἳ δ’ ὀπίσω χάζοντο τεθηπότα θυμὸν ἔχοντες·
ἣ δ’ ἕπετ’ ἠύτε κῦμα βαρυγδούποιο θαλάσσης
νήεσιν ὠκείῃσιν, ὅθ’ ἱστία λευκὰ πετάσσῃ
οὖρος ἐπειγόμενος, βοόωσι δὲ πάντοθεν ἄκραι
πόντου ἐρευγομένοιο ποτὶ χθονὸς ᾐόνα μακρήν.
Ὣς ἥ γ’ ἑσπομένη Δαναῶν ἐδάιζε φάλαγγας·
καί σφιν ἐπηπείλησε μέγα φρεσὶ κυδιόωσα·
«Ὦ κύνες, ὡς Πριάμοιο κακὴν ἀποτίσετε λώβην
σήμερον. Οὐ γάρ πώ τις ἐμὸν σθένος ἐξυπαλύξας
χάρμα φίλοις τοκέεσσι καὶ υἱάσιν ἠδ’ ἀλόχοισιν
ἔσσεται· οἰωνοῖς δὲ βόσις καὶ θηρσὶ θανόντες

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

κείσεσθ’, οὐδέ τι τύμβος ἐφ’ ὑμέας ἵξεται αἴης.
Πῆ νῦν Τυδείδαο βίη, πῆ δ’ Αἰακίδαο,
ποῦ δὲ καὶ Αἴαντος; Τοὺς γὰρ φάτις ἔμμεν ἀρίστους·
ἀλλ’ ἐμοὶ οὐ τλήσονται ἐναντία δηριάασθαι,
μή σφιν ἀπὸ μελέων ψυχὰς φθιμένοισι πελάσσω.»
Ἦ ῥα καὶ Ἀργείοισι μέγα φρονέους’ ἐνόρουσε,
Κηρὶ βίην εἰκυῖα. Πολὺν δ’ ὑπεδάμνατο λαόν,
ἄλλοτε μὲν βουπλῆγι βαθυστόμῳ, ἄλλοτε δ’ αὖτε
πάλλους’ ὀξὺν ἄκοντα· φέρεν δέ οἱ αἰόλος ἵππος
ἰοδόκην καὶ τόξον ἀμείλιχον, εἴ που ἄρ’ αὐτῇ
χρειὼ ἀν’ αἱματόεντα μόθον βελέων ἀλεγεινῶν
καὶ τόξοιο πέλοιτο. Θοοὶ δέ οἱ ἄνδρες ἕποντο,
Ἕκτορος ἀγχεμάχοιο κασίγνητοί τε φίλοι τε,
ὄβριμον ἐν στέρνοισιν ἀναπνείοντες Ἄρηα,
οἳ Δαναοὺς ἐδάιζον ἐυξέστῃς μελίῃσι.
Τοὶ δὲ θοοῖς φύλλοισιν ἐοικότες ἢ ψεκάδεσσι
πῖπτον ἐπασσύτεροι· μέγα δ’ ἔστενεν ἄσπετος αἶα
αἵματι δευομένη νεκύεσσί τε πεπληθυῖα,
ἵπποι δ’ ἀμφὶ βέλεσσι πεπαρμένοι ἢ μελίῃσιν
ὑστάτιον χρεμέτιζον ἑὸν μένος ἐκπνείοντες.
Οἳ δὲ κόνιν δραχμοῖσι δεδραγμένοι ἀσπαίρεσκον·
τοὺς δ’ ἄρα Τρώιοι ἵπποι ἐπεσσύμενοι μετόπισθεν
ἄντλον ὅπως στείβεσκον ὁμοῦ κταμένοισι πεσόντας.
Καί τις ἐνὶ Τρώεσσιν ἀγάσσατο μακρὰ γεγηθώς,
ὡς ἴδε Πενθεσίλειαν ἀνὰ στρατὸν ἀίσσουσαν
λαίλαπι κυανέῃ ἐναλίγκιον, ἥ τ’ ἐνὶ πόντῳ
μαίνεθ’, ὅτ’ Αἰγοκερῆι συνέρχεται ἠελίου ἴς·
καί ῥ’ ὅ γε μαψιδίῃσιν ἐπ’ ἐλπωρῇσιν ἔειπεν·
«Ὦ φίλοι, ὡς ἀναφανδὸν ἀπ’ οὐρανοῦ εἰλήλουθε
σήμερον ἀθανάτων τις, ἵν’ Ἀργείοισι μάχηται
ἡμῖν ἦρα φέρουσα Διὸς κρατερόφρονι βουλῇ,
ὅς τάχα που μέμνηται ἐυσθενέος Πριάμοιο
ὅς ῥά οἱ εὔχεται εἶναι ἀφ’ αἵματος ἀθανάτοιο.
Οὐ γὰρ τήνδε γυναῖκά γ’ ὀίομαι εἰσοράασθαι
αὕτως θαρσαλέην τε καὶ ἀγλαὰ τεύχε’ ἔχουσαν,
ἀλλ’ ἄρ’ Ἀθηναίην ἢ καρτερόθυμον Ἐνυὼ
ἢ Ἔριν ἠ ⟨ὲ⟩ κλυτὴν Λητωίδα· καί μιν ὀίω
σήμερον Ἀργείοισι φόνον στονόεντα βαλέσθαι

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

νῆάς τ’ ἐμπρήσειν ὀλοῷ πυρί, τῇσι πάροιθεν
ἤλυθον ἐς Τροίην νῶιν κακὰ πορφύροντες·
ἤλυθον ἄσχετον ἄμμιν ὑπ’ Ἄρεϊ πῆμα φέροντες,
ἀλλ’ οὐ μὰν παλίνορσοι ἐς Ἑλλάδα νοστήσαντες
πάτρην εὐφρανέουσιν, ἐπεὶ θεὸς ἄμμιν ἀρήγει.»
Ὣς ἄρ’ ἔφη Τρώων τις ἐνὶ φρεσὶ πάγχυ γεγηθώς,
νήπιος· οὐδ’ ἄρ’ ἐφράσσατ’ ἐπεσσύμενον βαρὺ πῆμα
οἷ αὐτῷ καὶ Τρωσὶ καὶ αὐτῇ Πενθεσιλείῃ.
Οὐ γάρ πώ τι μόθοιο δυσηχέος ἀμφὶ πέπυστο
Αἴας ὀβριμόθυμος ἰδὲ πτολίπορθος Ἀχιλλεύς·
ἀλλ’ ἄμφω περὶ σῆμα Μενοιτιάδαο κέχυντο
μνησάμενοι ἑτάροιο, γόος δ’ ἔχεν ἄλλυδις ἄλλον.
Τοὺς γὰρ δὴ μακάρων τις ἐρήτυε νόσφι κυδοιμοῦ,
ὄφρ’ ἀλεγεινὸν ὄλεθρον ἀναπλήσωσι δαμέντες
πολλοὶ ὑπὸ Τρώεσσι καὶ ἐσθλῇ Πενθεσιλείῃ
ἥ σφιν ἐπαΐσσουσα . . . .
. . . . κακὰ μήδετο, καί οἱ ἄεξεν
ἀλκὴ ὁμῶς καὶ θάρσος ἐπὶ πλέον, οὐδέ γ’ ἐς αἰχμὴν
μαψιδίη ποτ’ ἔθυνεν, ἀεὶ δ’ ἢ νῶτα δάιζε
φευγόντων ἢ στέρνα καταντίον ἀισσόντων.
Θερμῷ δ’ αἵματι πάμπαν ἐδεύετο· γυῖα δ’ ἐλαφρὰ
ἔπλετ’ ἐπεσσυμένης· κάματος δ’ οὐ δάμνατο θυμὸν
ἄτρομον, ἀλλ’ ἀδάμαντος ἔχε〈ν〉 μένος. Εἰσέτι γάρ μιν
[οὕνεκα Μοῖρα ποτὶ κλεινὸν ὀτρύνους’ Ἀχιλῆα]
Αἶσα λυγρὴ κύδαινεν· ἀπόπροθι δ’ ἑστηυῖα
χάρμης κυδιάασκεν ὀλέθριον, οὕνεκ’ ἔμελλε
κούρην οὐ μετὰ δηρὸν ὑπ’ Αἰακίδαο χέρεσσι
δάμνασθ’· ἀμφὶ δέ μιν ζόφος ἔκρυφε· τὴν δ’ ὀρόθυνεν
αἰὲν ἄιστος ἐοῦσα καὶ ἐς κακὸν ἦγεν ὄλεθρον
ὕστατα κυδαίνους’. Ἣ δ’ ἄλλοθεν ἄλλον ἔναιρεν·
ὡς δ’ ὁπόθ’ ἑρσήεντος ἔσω κήποιο θοροῦσα
ποίης ἐλδομένη θυμηδέος εἴαρι πόρτις,
ἀνέρος οὐ παρεόντος, ἐπέσσυται ἄλλοθεν ἄλλη
σινομένη φυτὰ πάντα νέον μάλα τηλεθόωντα,
καὶ τὰ μὲν ἂρ κατέδαψε, τὰ δ’ ἐν ποσὶν ἠμάλδυνεν·
ὣς ἄρ’ Ἀχαιῶν υἷας ἐπεσσυμένη καθ’ ὅμιλον
κούρη Ἐνυαλίη τοὺς μὲν κτάνε, τοὺς δ’ ἐφόβησε.
Τρωιάδες δ’ ἀπάνευθεν ἀρήια ἔργα γυναικὸς

θαύμαζον· πολέμοιο δ’ ἔρως λάβεν Ἱπποδάμειαν
Ἀντιμάχοιο θύγατρα, μενεπτολέμοιο δ’ ἄκοιτιν
Τισιφόνου. Κρατερῇσι δ’ ὑπὸ φρεσὶ 〈ν ἐμ〉 μεμαυῖα
θαρσαλέον φάτο μῦθον ὁμήλικας ὀτρύνουσα
δῆριν ἐπὶ στονόεσσαν (ἔγειρε δέ οἱ θράσος ἀλκήν)·
«Ὦ φίλαι, ἄλκιμον ἦτορ ἐνὶ στέρνοισι βαλοῦσαι
ἀνδράσιν ἡμετέροισιν ὁμοίιον, οἳ περὶ πάτρης
δυσμενέσιν μάρνανται ὑπὲρ τεκέων τε καὶ ἡμέων,
οὔ ποτ’ ἀναπνείοντες ὀιζύος—, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ
παρθέμεναι φρεσὶ θυμὸν ἴσης μνησώμεθα χάρμης.
Οὐ γὰρ ἀπόπροθέν εἰμεν ἐυσθενέων αἰζηῶν,
ἀλλ’ οἷον κείνοισι πέλει μένος, ἔστι καὶ ἡμῖν·
ἶσοι δ’ ὀφθαλμοὶ καὶ γούνατα, πάντα δ’ ὁμοῖα,
ξυνὸν δ’ αὖ πάντεσσι φάος καὶ νήχυτος ἀήρ,
φορβὴ δ’ οὐχ ἑτέρη. Τί δ’ ἐπ’ ἀνδράσι λώιον ἄλλο
θῆκε θεός; Τῶ μή τι φεβώμεθα δηιοτῆτος.
Ἦ οὐχ ὁρά〈α〉τε γυναῖκα μέγ’ αἰζηῶν προφέρουσαν
ἀγχεμάχων; Τῆς δ’ οὔ τι πέλει σχεδὸν οὔτε γενέθλη
οὔτ’ ἄρ’ ἑὸν πτολίεθρον, ὑπὲρ ξείνοιο δ’ ἄνακτος
μάρναται ἐκ θυμοῖο καὶ οὐκ ἐμπάζεται ἀνδρῶν
ἐνθεμένη φρεσὶ θάρσος ἀταρτηρόν τε νόημα.
Ἡμῖν δ’ ἄλλοθεν ἄλλα παραὶ ποσὶν ἄλγεα κεῖται·
τῆς μὲν γὰρ φίλα τέκνα καὶ ἀνέρες ἀμφὶ πόληι
ὤλονθ’, αἳ δὲ τοκῆας ὀδυρόμεθ’ οὐκέτ’ ἐόντας,
ἄλλαι δ’ αὖτ’ ἀκάχονται ἀδελφειῶν ἐπ’ ὀλέθρῳ
καὶ πηῶν· οὐ γάρ τις ὀιζυρῆς κακότητος
ἄμμορος, ἐλπωρὴ δὲ πέλει καὶ δούλιον ἦμαρ
εἰσιδέειν. Τῶ μή τις ἔτ’ ἀμβολίη πολέμοιο
εἴη τειρομένῃσιν· ἔοικε γὰρ ἐν δαῒ μᾶλλον
τεθνάμεν ἢ μετόπισθεν ὑπ’ ἀλλοδαποῖσιν ἄγεσθαι
νηπιάχοις ἅμα παισὶν ἀνιηρῇ ὑπ’ ἀνάγκῃ,
ἄστεος αἰθομένοιο καὶ ἀνδρῶν οὐκέτ’ ἐόντων.»
Ὣς ἄρ’ ἔφη, πάσῃσι δ’ ἔρως στυγεροῖο μόθοιο
ἔμπεσεν· ἐσσυμένως δὲ πρὸ τείχεος ὁρμαίνεσκον
βήμεναι ἐν τεύχεσσιν, ἀρηγέμεναι μεμαυῖαι
ἄστεϊ καὶ λαοῖσιν· ὀρίνετο δέ σφισι θυμός.
Ὡς δ’ ὅτ’ ἔσω σίμβλοιο μέγ’ ἰύζωσι μέλισσαι
χείματος οὐκέτ’ ἐόντος, ὅτ’ ἐς νομὸν ἐντύνονται

ἐλθέμεν, οὐδ’ ἄρα τῇσι φίλον πέλει ἔνδοθι μίμνειν,
ἄλλη δ’ αὖθ’ ἑτέρην προκαλίζεται ἐκτὸς ἄγεσθαι·
ὣς ἄρα Τρωιάδες ποτὶ φύλοπιν ἐγκονέουσαι
ἀλλήλας ὤτρυνον· ἀπόπροθι δ’ εἴρια θέντο
καὶ ταλάρους, ἀλεγεινὰ δ’ ἐπ’ ἔντεα χεῖρας ἴαλλον.
Καί νύ κεν ἄστεος ἐκτὸς ἅμα σφετέροισιν ὄλοντο
ἀνδράσι καὶ σθεναρῇσιν Ἀμαζόσιν ἐν δαῒ κεῖναι,
εἰ μή σφεας κατέρυξε πύκα φρονέουσα Θεανὼ
ἐσσυμένας πινυτοῖσι παραυδήσασ’ ἐπέεσσι·
«Τίπτε ποτὶ κλόνον αἰνόν, ἐελδόμεναι πονέεσθαι,
σχέτλιαι, οὔ τι πάροιθε πονησάμεναι περὶ χάρμης,
ἀλλ’ ἄρα νήιδες ἔργον ἐπ’ ἄτλητον μεμαυῖαι,
ὄρνυσθ’ ἀφραδέως; Οὐ γὰρ σθένος ἔσσεται ἶσον
ὑμῖν καὶ Δαναοῖσιν ἐπισταμένοισι μάχεσθαι.
Αὐτὰρ Ἀμαζόσι δῆρις ἀμείλιχος ἱππασίαι τε
εὔαδεν ἐξ ἀρχῆς καὶ ὅσ’ ἀνέρες ἔργα πένονται·
τοὔνεκ’ ἄρά σφισι θυμὸς ἀρήιος αἰὲν ὄρωρεν,
οὐδ’ ἀνδρῶν δεύονται, ἐπεὶ πόνος ἐς μέγα κάρτος
θυμὸν ἀνηέξησε καὶ ἄτρομα γούνατ’ ἔθηκε.
Τὴν δὲ φάτις καὶ Ἄρηος ἔμεν κρατεροῖο θύγατρα·
τῶ οἱ θηλυτέρην τιν’ ἐριζέμεν οὔ τι ἔοικεν·
ἠὲ τάχ’ ἀθανάτων τις ἐπήλυθεν εὐχομένοισι.
Πᾶσι δ’ ἄρ’ ἀνθρώποισιν ὁμὸν γένος, ἀλλ’ ἐπὶ ἔργα
στρωφῶντ’ ἄλλος ἐπ’ ἄλλα· πέλει δ’ ἄρα κεῖνο φέριστον
ἔργον, ὅ τι φρεσὶν ᾗσιν ἐπιστάμενος πονέηται.
Τοὔνεκα δηιοτῆτος ἀποσχόμεναι κελαδεινῆς
ἱστὸν ἐπεντύνεσθε ἑῶν ἔντοσθε μελάθρων·
ἀνδράσι δ’ ἡμετέροισι περὶ πτολέμοιο μελήσει.
Ἐλπωρὴ δ’ ἀγαθοῖο τάχ’ ἔσσεται, οὕνεκ’ Ἀχαιοὺς
δερκόμεθ’ ὀλλυμένους, μέγα δὲ κράτος ὄρνυται ἀνδρῶν
ἡμετέρων· οὐδ’ ἔστι κακοῦ δέος· οὔ τι γὰρ ἄστυ
δήιοι ἀμφὶς ἔχουσιν ἀνηλέες, οὔτ’ ἀλεγεινὴ
γίνετ’ ἀναγκαίη καὶ θηλυτέρῃσι μάχεσθαι.»
Ὣς φάτο· ταὶ δ’ ἐπίθοντο παλαιοτέρῃ περ ἐούσῃ,
ὑσμίνην δ’ ἀπάνευθεν ἐσέδρακον. Ἡ δ’ ἔτι λαοὺς
δάμνατο Πενθεσίλεια· περιτρομέοντο δ’ Ἀχαιοί,
οὐδέ σφιν θανάτοιο πέλε στονόεντος ἄλυξις,
ἀλλ’ ἅτε μηκάδες αἶγες ὑπὸ βλοσυρῇσι γένυσσι

πορδάλιος κτείνοντο. Ποθὴ δ’ ἔχεν οὐκέτι χάρμης
ἀνέρας, ἀλλὰ φόβοιο· καὶ ἄλλυδις ἤιον ἄλλοι,
οἳ μὲν ἀπορρίψαντες ἐπὶ χθόνα τεύχε’ ἀπ’ ὤμων,
οἳ δ’ ἄρα σὺν τεύχεσσι· καὶ ἡνιόχων ἀπάνευθεν
ἵπποι ἴσαν φεύγοντες. Ἐπεσσυμένοις δ’ ἄρα χάρμα
ἔπλετ’, ἀπολλυμένων δὲ πολὺς στόνος· οὐδέ τις ἀλκὴ
γίνετο τειρομένοισι· μινυνθάδιοι δὲ πέλοντο
πάντες ὅσους ἐκίχανεν ἀνὰ κρυερὸν στόμα χάρμης.
Ὡς δ’ ὅτ’ ἐπιβρίσασα μέγα στονόεσσα θύελλα
ἄλλα μὲν ἐκ ῥιζῶν χαμάδις βάλε δένδρεα μακρὰ
ἄνθεσι τηλεθόωντα, τὰ δ’ ἐκ πρέμνοιο κέδασσεν
ὑψόθεν, ἀλλήλοισι δ’ ἐπὶ κλασθέντα κέχυ 〈ν〉 ται·
ὣς Δαναῶν 〈τότε〉 κεῖτο πολὺς στρατὸς ἐν κονίῃσι
Μοιράων ἰότητι καὶ ἔγχεϊ Πενθεσιλείης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ νῆες ἐνιπρήσεσθαι ἔμελλον
χερσὶν ὕπο Τρώων, τότε που μενεδήιος Αἴας
οἰμωγῆς ἐσάκουσε καὶ Αἰακίδην προσέειπεν·
«Ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ δή μοι ἀπείριτος ἤλυθεν αὐδὴ
οὔασιν, ὡς πολέμοιο συνεσταότος μεγάλοιο.
Ἀλλ’ ἴομεν, μὴ Τρῶες ὑποφθάμενοι παρὰ νηυσὶν
Ἀργείους ὀλέσωσι, καταφλέξωσι δὲ νῆας,
νῶιν δ’ ἀμφοτέροισιν ἐλεγχείη ἀλεγεινὴ
ἔσσεται. Οὐ γὰρ ἔοικε Διὸς μεγάλοιο γεγῶτας
αἰσχύνειν πατέρων ἱερὸν γένος, οἵ ῥα καὶ αὐτοὶ
Τροίης ἀγλαὸν ἄστυ διέπραθον ἐγχείῃσι
τὸ πρὶν ἅμ’ Ἡρακλῆι δαΐφρονι, Λαομέδοντος
. . . .
ὥς περ νῦν τελέεσθαι ὑφ’ ἡμετέρῃσιν ὀίω
χερσίν, ἐπεὶ μέγα κάρτος ἀέξεται ἀμφοτέροισιν.»
Ὣς φάτο· τῷ δ’ ἐπίθησε θρασὺ σθένος Αἰακίδαο·
κλαγγὴν γὰρ στονόεσσαν ἐπέκλυεν οὔασιν οἷσιν.
Ἄμφω δ’ ὡρμήθησαν ἐπ’ ἔντεα μαρμαίροντα·
καὶ τὰ μὲν ἑσσάμενοι κατεναντίον ἔσταν ὁμίλου·
τῶν δ’ ἄρα τεύχεα καλὰ μέγ’ ἔβραχε, μαίνετο δέ σφιν
ἶσον θυμὸς Ἄρηι, τόσον σθένος ἀμφοτέροισι
δῶκεν ἐπειγομένοισι σακέσπαλος Ἀτρυτώνη.
Ἀργεῖοι δ’ ἐχάρησαν, ἐπεὶ ἴδον ἄνδρε κραταιὼ
εἰδομένω παίδεσσιν Ἀλωῆος μεγάλοιο,

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

οἵ ποτ’ ἐπ’ εὐρὺν Ὄλυμπον ἔφαν θέμεν οὔρεα μακρά,
Ὄσσαν ⟨τ’⟩ αἰπεινὴν καὶ Πήλιον ὑψικάρηνον,
ὅππως δὴ μεμαῶτε καὶ οὐρανὸν εἰσαφίκωνται·
τοῖοι ἄρ’ ἀντέστησαν ἀταρτηροῦ πολέμοιο
Αἰακίδαι, μέγα χάρμα λιλαιομένοισιν Ἀχαιοῖς,
ἄμφω ἐπειγόμενοι δηίων ἀπὸ λαὸν ὀλέσσαι.
Πολλοὺς δ’ ἐγχείῃσιν ἀμαιμακέτῃσι δάμασσαν·
ὡς δ’ ὅτε πίονα μῆλα βοοδμητῆρε λέοντε
εὑρόντ’ ἐν ξυλόχοισι φίλων ἀπάνευθε νομήων
πανσυδίῃ κτείνωσιν, ἄχρις μέλαν αἷμα πιόντες
σπλάγχνων ἐμπλήσωνται ἑὴν πολυχανδέα νηδύν·
ὣς οἵ γ’ ἄμφω ὄλεσσαν ἀπειρέσιον στρατὸν ἀνδρῶν.
Ἔνθ’ Αἴας ἕλε Δηί⟨ο⟩χον καὶ ἀρήιον Ὕλλον
Εὐρύνομόν τε φιλοπτόλεμον καὶ Ἐνυέα δῖον.
Ἀντάνδρην δ’ ἄρα Πηλείδης ἕλε καὶ Πολεμοῦσαν
ἠδὲ καὶ Ἀντιβρότην, μετὰ δ’ Ἱπποθόην ἐρίθυμον,
τῇσι δ’ ἐφ’ Ἁρμοθόην. Ἐπὶ δ’ ᾤχετο λαὸν ἅπαντα
σὺν Τελαμωνιάδῃ μεγαλήτορι· τῶν δ’ ὑπὸ χερσὶ
πυκναί τε σθεναραί τε κατηρείποντο φάλαγγες
ῥεῖα καὶ ὀτραλέως, ὡς εἰ πυρὶ δάσκιος ὕλη,
οὔρεος ἐν ξυλόχοισιν ἐπισπέρχοντος ἀήτεω.
Τοὺς δ’ ὁπότ’ εἰσενόησε δαΐφρων Πενθεσίλεια
θῆρας ὅπως θύνοντας ἀνὰ μόθον ὀκρυόεντα,
ἀμφοτέρων ὥρμησε καταντίον, ἠύτε λυγρὴ
πόρδαλις ἐν ξυλόχοισιν ὀλέθριον ἦτορ ἔχουσα
αἰνὰ περισσαίνουσα θόρῃ κατέναντ’ ἐπιόντων
ἀγρευτῶν, οἵ πέρ μιν ἐν ἔντεσι θωρηχθέντες
ἐσσυμένην μίμνουσι πεποιθότες ἐγχείῃσιν·
ὣς ἄρα Πενθεσίλειαν ἀρήιοι ἄνδρες ἔμιμνον
δούρατ’ ἀειράμενοι· περὶ δέ σφισι χαλκὸς ἀύτει
κινυμένων. Πρώτη δ’ ἔβαλεν περιμήκετον ἔγχος
ἐσθλὴ Πενθεσίλεια· τὸ δ’ ἐ⟨ς⟩ σάκος Αἰακίδαο
ἷξεν, ἀπεπλάγχθη δὲ διατρυφὲν εὖτ’ ἀπὸ πέτρης·
τοῖ’ ἔσαν Ἡφαίστοιο περίφρονος ἄμβροτα δῶρα.
Ἡ δ’ ἕτερον μετὰ χερσὶ τιτύσκετο θοῦρον ἄκοντα
Αἴαντος κατέναντα καὶ ἀμφοτέροισιν ἀπείλει·
«Νῦν μὲν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἐτώσιον ἔκθορεν ἔγχος·
ἀλλ’ οἴω τάχα τῷδε μένος καὶ θυμὸν ὀλέσσειν

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ὑμέων ἀμφοτέρων, οἵ τ’ ἄλκιμοι εὐχετάασθε
ἔμμεναι ἐν Δαναοῖσιν· ἐλαφροτέρη δὲ μόθοιο
ἔσσεται ἱπποδάμοισι μετὰ Τρώεσσιν ὀιζύς.
Ἀλλά μοι ἆσσον ἵκεσθε ἀνὰ κλόνον, ὄφρ’ ἐσίδησθε
ὅσσον Ἀμαζόσι κάρτος ἐνὶ στήθεσσιν ὄρωρε.
Καὶ γάρ μευ γένος ἐστὶν ἀρήιον· οὐδέ με θνητὸς
γείνατ’ ἀνήρ, ἀλλ’ αὐτὸς Ἄρης ἀκόρητος ὁμοκλῆς·
τοὔνεκά μοι μένος ἐστὶ πολὺ προφερέστατον ἀνδρῶν.»
Ἦ μέγα . . . .
. . . . τοὶ δ’ ἐγέλασσαν. Ἄφαρ δέ οἱ ἤλασεν αἰχμὴ
Αἴαντος κνημῖδα πανάργυρον· οὐδέ οἱ εἴσω
ἤλυθεν ἐς χρόα καλὸν ἐπειγομένη περ ἱκέσθαι·
οὐ γὰρ δὴ πέπρωτο μιγήμεναι αἵματι κείνου
δυσμενέων στονόεσσαν ἐνὶ πτολέμοισιν ἀκωκήν.
Αἴας δ’ οὐκ ἀλέγιζεν Ἀμαζόνος, ἀλλ’ ἄρα Τρώων
ἐς πληθὺν ἀνόρουσε· λίπεν δ’ ἄρα Πηλείωνι
οἴῳ Πενθεσίλειαν, ἐπεί ῥά οἱ ἐν φρεσὶ θυμὸς
ᾔδεεν ὡς Ἀχιλῆι καὶ ἰφθίμη περ ἐοῦσα
ῥηίδιος πόνος ἔσσεθ’ ὅπως ἴρηκι πέλεια.
Ἣ δὲ μέγα στονάχησεν ἐτώσια δοῦρα βαλοῦσα·
καί μιν κερτομέων προσεφώνεε Πηλέος υἱός·
«Ὦ γύναι, ὡς ἁλίοισιν ἀγαλλομένη ἐπέεσσιν
ἡμέων ἤλυθες ἄντα λιλαιομένη πολεμίζειν,
οἳ μέγα φέρτατοί εἰμεν ἐπιχθονίων ἡρώων.
Ἐκ γὰρ δὴ Κρονίωνος ἐριγδούποιο γενέθλης
εὐχόμεθ’ ἐκγεγάμεν· τρομέεσκε δὲ καὶ θοὸς Ἕκτωρ
ἡμέας, εἰ καὶ ἄπωθεν ἐσέδρακεν ἀίσσοντας
δῆριν ἐπὶ στονόεσσαν· ἐμὴ δέ μιν ἔκτανεν αἰχμὴ
καὶ κρατερόν περ ἐόντα. Σὺ δ’ ἐν φρεσὶ πάγχυ μέμηνας,
ἣ μέγ’ ἔτλης καὶ νῶιν ἐπηπείλησας ὄλεθρον
σήμερον· ἀλλὰ σοὶ εἶθαρ ἐλεύσεται ὕστατον ἦμαρ·
οὐδὲ γὰρ οὐδ’ αὐτός σε πατὴρ ἔτι ῥύσεται Ἄρης
ἐξ ἐμέθεν, τίσεις δὲ κακὸν μόρον, εὖτ’ ἐν ὄρεσσι
κεμμὰς ὁμαρτήσασα βοοδμητῆρι λέοντι.
Ἦ οὔ πω τόδ’ ἄκουσας, ὅσων ὑποκάππεσε γυῖα
Ξάνθου πὰρ προχοῇσιν ὑφ’ ἡμετέρῃς παλάμῃσιν,
ἤ σευ πευθομένης μάκαρες φρένας ἐξείλοντο
καὶ νόον, ὄφρά σε Κῆρες ἀμείλιχοι ἀμφιχάνωσιν.»

Ὣς εἰπὼν οἴμησε κραταιῇ χειρὶ τιταίνων
λαοφόνον δόρυ μακρὸν ὑπαὶ Χείρωνι πονηθέν.
Αἶψα δ’ ὑπὲρ μαζοῖο δαΐφρονα Πενθεσίλειαν
οὔτασε δεξιτεροῖο, μέλαν δέ οἱ ἔρρεεν αἷμα
ἐσσυμένως. Ἣ δ’ εἶθαρ ὑπεκλάσθη μελέεσσιν,
ἐκ δ’ ἔβαλεν χειρὸς πέλεκυν μέγαν· ἀμφὶ δέ οἱ νὺξ
ὀφθαλμοὺς ἤχλυσε καὶ ἐς φρένα δῦσαν ἀνῖαι.
Ἀλλὰ καὶ ὧς ἄμπνυε καὶ ἔξιδε δήιον ἄνδρα
ἤδη μιν μέλλοντα καθελκέμεν ὠκέος ἵππου·
ὥρμηνεν δ’ ἢ χειρὶ μέγα ξίφος εἰρύσσασα
μεῖναι ἐπεσσυμένοιο θοοῦ Ἀχιλῆος ἐρωήν,
ἢ κραιπνῶς ἵπποιο κατ’ ὠκυτάτοιο θοροῦσα
λίσσεσθ’ ἀνέρα δῖον, ὑποσχέσθαι δέ οἱ ὦκα
χαλκὸν ἅλις καὶ χρυσόν, ἅ τε φρένας ἔνδον ἰαίνει
θνητῶν ἀνθρώπων, εἰ καὶ μάλα τις θρασὺς εἴη,
τοῖς ἤν πως πεπίθοιτ’ ὀλοὸν σθένος Αἰακίδαο,
ἢ καὶ ὁμηλικίην αἰδεσσάμενος κατὰ θυμὸν
δώῃ νόστιμον ἦμαρ ἐελδομένῃ περ ἀλύξαι.
Καὶ τὰ μὲν ὣς ὥρμαινε· θεοὶ δ’ ἑτέρως ἐβάλοντο.
Τῇ γὰρ ἐπεσσυμένῃ μέγ’ ἐχώσατο Πηλέος υἱός,
καί οἱ ἄφαρ συνέπειρεν ἀελλόποδος δέμας ἵππου.
Εὖτέ τις ἀμφ’ ὀβελοῖσιν ὑπὲρ πυρὸς αἰθαλόεντος
σπλάγχνα διαμπείρῃσιν ἐπειγόμενος ποτὶ δόρπον,
ἢ ὥς τις στονόεντα βαλὼν ἐν ὄρεσσιν ἄκοντα
θηρητὴρ ἐλάφοιο μέσην διὰ νηδύα κέρσῃ
ἐσσυμένως, πταμένη δὲ διαμπερὲς ὄβριμος αἰχμὴ
πρέμνον ἐς ὑψικόμοιο πάγῃ δρυὸς ἠέ νυ πεύκης·
ὣς ἄρα Πενθεσίλειαν ὁμῶς περικαλλέι ἵππῳ
ἀντικρὺ διάμησεν ὑπ’ ἔγχεϊ μαιμώωντι
Πηλείδης. Ἣ δ’ ὦκα μίγη κονίῃ καὶ ὀλέθρῳ
εὐσταλέως ἐριποῦσα κατ’ οὔδεος· οὐδέ οἱ αἰδὼς
ᾔσχυνεν δέμας ἠΰ· τάθη δ’ ἐπὶ νηδύα μακρὴ
δουρὶ περισπαίρουσα, θοῷ δ’ ἐπεκέκλιτο ἵππῳ.
Εὖτ’ ἐλάτη κλασθεῖσα βίῃ κρυεροῦ Βορέαο,
ἥν τέ που αἰπυτάτην ἀνά τ’ ἄγκεα μακρὰ καὶ ὕλην,
οἷ αὐτῇ μέγ’ ἄγαλμα, τρέφει παρὰ πίδακι γαῖα·
τοίη Πενθεσίλεια κατ’ ὠκέος ἤριπεν ἵππου,
θηητή περ ἐοῦσα· κατεκλάσθη δέ οἱ ἀλκή.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Τρῶες δ’ ὡς ἐ〈σ〉ίδοντο δαϊκταμένην ἐνὶ χάρμῃ,
πανσυδίῃ τρομέοντες ἐπὶ πτόλιν ἐσσεύοντο,
ἄσπετ’ ἀκηχέμενοι μεγάλῳ περὶ πένθεϊ θυμόν.
Ὡς δ’ ὅτ’ ἀν’ εὐρέα πόντον ἐπιβρίσαντος ἀήτεω
ναῦται νῆ’ ὀλέσαντες ὑπεκπροφύγωσιν ὄλεθρον,
παῦροι πολλὰ καμόντες ὀιζυρῆς ἁλὸς εἴσω,
ὀψὲ δ’ ἄρά σφισι γαῖα φάνη σχεδὸν ἠδὲ καὶ ἄστυ,
τοὶ δὲ μόγῳ στονόεντι τετρυμένοι ἅψεα πάντα
ἐξ ἁλὸς ἀίσσουσι μέγ’ ἀχνύμενοι περὶ νηὸς
ἠδ’ ἑτάρων οὓς αἰνὸν ὑπὸ ζόφον ἤλασε κῦμα·
ὣς Τρῶες ποτὶ ἄστυ πεφυζότες ἐκ πολέμοιο
κλαῖον πάντες Ἄρηος ἀμαιμακέτοιο θύγατρα
καὶ λαοὺς οἳ δῆριν ἀνὰ στονόεσσαν ὄλοντο.
Τῇ δ’ ἐπικαγχαλόων μεγάλ’ εὔχετο Πηλέος υἱός·
«Κεῖσό νυν ἐν κονίῃσι κυνῶν βόσις ἠδ’ οἰωνῶν,
δειλαίη· τίς γάρ σε παρήπαφεν ἀντ〈ί〉’ ἐμεῖο
ἐλθέμεν; Ἦ που ἔφησθα μάχης ἀπονοστήσασα
οἴσειν ἄσπετα δῶρα παρὰ Πριάμοιο γέροντος
κτείνασ’ Ἀργείους; Ἀλλ’ οὐ τόδε σοί γε νόημα
ἀθάνατοι ἐτέλεσσαν, ἐπεὶ μέγα φέρτατοί εἰμεν
ἡρώων, Δαναοῖσι φάος μέγα, Τρωσὶ δὲ πῆμα
ἠδὲ σοὶ αἰνομόρῳ, ἐπεὶ 〈ἦ〉 νύ σε Κῆρες ἐρεμναὶ
καὶ νόος ἐξορόθυνε γυναικῶν ἔργα λιποῦσαν
βήμεναι ἐς πόλεμον τόν περ τρομέουσι καὶ ἄνδρες.»
Ὣς εἰπὼν μελίην ἐξείρυσε Πηλέος υἱὸς
ὠκέος ἐξ ἵπποιο καὶ αἰνῆς Πενθεσιλείης·
ἄμφω δ’ ἀσπαίρεσκον ὑφ’ ἓν δόρυ δῃωθέντες.
Ἀμφὶ δέ οἱ κρατὸς κόρυν εἵλετο μαρμαίρουσαν
ἠελίου ἀκτῖσιν ἀλίγκιον ἢ Διὸς αἴγλῃ·
τῆς δὲ καὶ ἐν κονίῃσι καὶ αἵματι πεπτηυίης
ἐξεφάνη ἐρατῇσιν ὑπ’ ὀφρύσι καλὰ πρόσωπα
καί περ ἀποκταμένης. Οἳ δ’, ὡς ἴδον, ἀμφιέποντες
Ἀργεῖοι θάμβησαν, ἐπεὶ μακάρεσσιν ἐῴκει.
Κεῖτο γὰρ ἐν τεύχεσσι κατὰ χθονὸς ἠύτ’ ἀτειρὴς
Ἄρτεμις ὑπνώουσα Διὸς τέκος, εὖτε κάμῃσι
γυῖα κατ’ οὔρεα μακρὰ θοοὺς βάλλουσα λέοντας·
αὐτὴ γάρ μιν ἔτευξε καὶ ἐν φθιμένοισιν ἀγητὴν
Κύπρις ἐυστέφανος κρατεροῦ παράκοιτις Ἄρηος,

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ὄφρά τι καὶ Πηλῆος ἀμύμονος υἷ' ἀκαχήσῃ.
Πολλοὶ δ' εὐχετόωντο κατ' οἰκία νοστήσαντες
τοίης 〈τῆσδ'〉 ἀλόχοιο παρὰ λεχέεσσιν ἰαῦσαι.
Καὶ δ' Ἀχιλεὺς ἁλίαστον ἑῷ ἐνετείρετο θυμῷ,
οὕνεκά μιν κατέπεφνε καὶ οὐκ ἄγε δῖαν ἄκοιτιν
Φθίην εἰς εὔπωλον, ἐπεὶ μέγεθός τε καὶ εἶδος
ἔπλετ' ἀμώμητός τε καὶ ἀθανάτῃσιν ὁμοίη.
Ἄρεϊ δ' ἔμπεσε πένθος ὑπὸ φρένας ἀμφὶ θυγατρὸς
θυμὸν ἀκηχεμένου. Τάχα δ' ἔκθορεν Οὐλύμποιο,
σμερδαλέῳ ἀτάλαντος ἀεὶ κτυπέοντι κεραυνῷ
ὅν τε Ζεὺς προΐησιν, ὃ δ' ἀκαμάτης ἀπὸ χειρὸς
ἔσσυται ἢ ἐπὶ πόντον ἀπείριτον ἢ ἐπὶ γαῖαν
μαρμαίρων, τῷ δ' ἀμφὶ μέγας πελεμίζετ' Ὄλυμπος·
τοῖος Ἄρης ταναοῖο δι' ἠέρος ἀσχαλόων κῆρ
ἔσσυτο σὺν τεύχεσσιν, ἐπεὶ μόρον αἰνὸν ἄκουσε
παιδὸς ἑῆς· τῷ γάρ ῥα κατ' οὐρανὸν εὐρὺν ἰόντι
Αὖραι μυθήσαντο θεαὶ Βορέαο θύγατρες
κούρης αἰνὸν ὄλεθρον. Ὁ δ' ὡς κλύεν, ἶσος ἀέλλῃ
Ἰδαίων ὀρέων ἐπεβήσετο· τοῦ δ' ὑπὸ ποσσὶν
ἄγκεα κίνυτο μακρὰ βαθύρρωχμοί τε χαράδραι
καὶ ποταμοὶ καὶ πάντες ἀπειρέσιοι πόδες Ἴδης.
Καί νύ κε Μυρμιδόνεσσι πολύστονον ὤπασεν ἦμαρ,
εἰ μή μιν Ζεὺς αὐτὸς ἀπ' Οὐλύμποιο φόβησε
σμερδαλέῃς στεροπῇσι καὶ ἀργαλέοισι κεραυνοῖς
οἵ οἱ πρόσθε ποδῶν θαμέες ποτέοντο δι' αἴθρης
δεινὸν ἀπαιθόμενοι. Ὁ δ' ἄρ' εἰσορόων ἐνόησε
πατρὸς ἐριγδούποιο μέγα βρομέουσαν ὁμοκλήν,
ἔστη δ' ἐσσύμενός περ ἐπὶ πτολέμοιο κυδοιμόν.
Ὡς δ' ὅτ' ἀπ' ἠλιβάτου σκοπιῆς περιμήκεα λᾶαν
λάβρος ὁμῶς ἀνέμοισιν ἀπορρήξῃ Διὸς ὄμβρος,
ὄμβρος ἄρ' ἠδὲ κεραυνός, ἐπικτυπέουσι δὲ βῆσσαι
λάβρα κυλινδομένοιο, ὃ δ' ἀκαμάτῳ ὑπὸ ῥοίβδῳ
ἔσσυτ' ἀναθρῴσκων μάλα ταρφέα, μέχρις ἵκηται
χῶρον ἐπ' ἰσόπεδον, σταίη δ' ἄφαρ οὐκ ἐθέλων περ·
ὣς Διὸς ὄβριμος υἱὸς Ἄρης ἀέκοντί γε θυμῷ
ἔστη ἐπειγόμενός περ, ἐπεὶ μακάρων μεδέοντι
πάντες ὁμῶς εἴκουσιν Ὀλύμπιοι, οὕνεκ' ἄρ' αὐτῶν
πολλὸν ὑπέρτατός ἐστι, πέλει δέ οἱ ἄσπετος ἀλκή.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Πολλὰ δὲ πορφύροντα θοὸς νόος ὀτρύνεσκεν
ἄλλοτε μὲν Κρονίδαο μέγ’ ἀσχαλόωντος ἐνιπὴν
σμερδαλέην τρομέοντα πρὸς οὐρανὸν ἀπονέεσθαι,
ἄλλοτε δ’ οὐκ ἀλέγειν σφετέρου πατρός, ἀλλ’ Ἀχιλῆι
μῖξαι ἐν αἵματι χεῖρας ἀτειρέας. Ὀψὲ δέ οἱ κῆρ
μνήσαθ’ ὅσοι καὶ Ζηνὸς ἐνὶ πτολέμοισι δάμησαν
υἱέες οἷς οὐδ’ αὐτὸς ἐπήρκεσεν ὀλλυμένοισι.
Τοὔνεκ’ ἀπ’ Ἀργείων ἑκὰς ἤιεν· ἦ γὰρ ἔμελλε
κεῖσθαι ὁμῶς Τιτῆσι δαμεὶς στονόεντι κεραυνῷ,
εἰ Δ ⟨ι⟩ ὸς ἀθανάτοιο παρ’ ἐκ νόον ἄλλα μενοίνα.
Καὶ τότ’ ἀρήιοι υἷες ἐυσθενέων Ἀργείων
σύλεον ἐσσυμένως βεβροτωμένα τεύχεα νεκρῶν
πάντῃ ἐπεσσύμενοι. Μέγα δ’ ἄχνυτο Πηλέος υἱὸς
κούρης εἰσορόων ἐρατὸν σθένος ἐν κονίῃσι·
τοὔνεκά οἱ κραδίην ὀλοαὶ κατέδαπτον ἀνῖαι,
ὁππόσον ἀμφ’ ἑτάροιο πάρος Πατρόκλοιο δαμέντος.
Θερσίτης δέ μιν ἄντα κακῷ ⟨μέγα⟩ νείκεσε μύθῳ·
«Ὦ Ἀχιλεῦ φρένας αἰνέ, τί ⟨ἤ⟩ νύ σε ⟨υ⟩ ἤπαφε δαίμων
θυμὸν ἐνὶ στέρνοισιν Ἀμαζόνος εἵνεκα λυγρῆς
ἣ νῶιν κακὰ πολλὰ λιλαίετο μητίσασθαι;
Καί τοι ἐνὶ φρεσὶ σῇσι γυναιμανὲς ἦτορ ἔχοντι
μέμβλεται ὡς ἀλόχοιο πολύφρονος ἥν τ’ ἐπὶ ἔδνοις
κουριδίην μνήστευσας ἐελδόμενος γαμέεσθαι.
Ὥς ⟨σ’⟩ ὄφελον κατὰ δῆριν ὑποφθαμένη βάλε δουρί,
οὕνεκα θηλυτέρῃσιν ἄδην ἐπιτέρπεαι ἦτορ,
οὐδέ νυ σοί τι μέμηλεν ἐνὶ φρεσὶν οὐλομένῃσιν
ἀμφ’ ἀρετῆς κλυτὸν ἔργον, ἐπὴν ἐσίδῃσθα γυναῖκα.
Σχέτλιε, ποῦ νύ τοί ἐστι περὶ σθένος ἠδὲ νόημα;
Πῇ δὲ βίη βασιλῆος ἀμύμονος; Οὐδέ τι οἶσθα
ὅσσον ἄχος Τρώεσσι γυναιμανέουσι τέτυκται;
Οὐ γὰρ τερπωλῆς ὀλοώτερον ἄλλο βροτοῖσιν
ἐς λέχος ἱεμένης, ἥ τ’ ἄφρονα φῶτα τίθησι
καὶ πινυτόν περ ἐόντα. Πόνῳ δ’ ἄρα κῦδος ὀπηδεῖ·
ἀνδρὶ γὰρ αἰχμητῇ νίκη ⟨σ⟩ κλέος ἔργα τ’ Ἄρηος
τερπνά, φυγοπτολέμῳ ⟨δὲ⟩ γυναικῶν εὔαδεν εὐνή.»
Φῆ μέγα νεικείων· ὃ δέ οἱ περιχώσατο θυμῷ
Πηλεΐδης ἐρίθυμος. Ἄφαρ δέ ἑ χειρὶ κραταιῇ
τύψε κατὰ γναθμοῖο καὶ οὔατος· οἳ δ’ ἅμα πάντες

ἐξεχύθησαν ὀδόντες ἐπὶ χθόνα, κάππεσε δ’ αὐτὸς
πρηνής· ἐκ δέ οἱ αἷμα διὰ στόματος πεφόρητο
ἀθρόον· αἶψα δ’ ἄναλκις ἀπὸ μελέων φύγε θυμὸς
ἀνέρος οὐτιδανοῖο. Χάρη δ’ ἄρα λαὸς Ἀχαιῶν·
τοὺς γὰρ νείκεε πάμπαν ἐπεσβολίῃσι κακῇσιν
αὐτὸς ἐὼν λωβητός· ὃ γὰρ Δαναῶν πέλεν αἰδώς.
Καί ῥά τις ὧδ’ εἴπεσκεν ἀρηιθόων Ἀργείων·
«Οὐκ ἀγαθὸν βασιλῆας ὑβριζέμεν ἀνδρὶ χέρηι
ἀμφαδὸν οὔτε κρυφηδόν, ἐπεὶ χόλος αἰνὸς ὀπηδεῖ·
ἔστι θέμις, καὶ γλῶσσαν ἀναιδέα τίνυται Ἄτη
ἥ τ’ αἰεὶ μερόπεσσιν ἐπ’ ἄλγεσιν ἄλγος ἀέξει.»
Ὣς ἄρ’ ἔφη Δαναῶν τις· ὃ δ’ ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῷ
Πηλείδης ἐρίθυμος ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπε·
«Κεῖσό νυν ἐν κονίῃσι λελασμένος ἀφροσυνάων·
οὐ γὰρ ἀμείνονι φωτὶ χρεὼ κακὸν ἀντιφερίζειν·
ὅς καί που προπάροιθεν Ὀδυσσῆος ταλαὸν κῆρ
ἀργαλέως ὤρινας ἐλέγχεα μυρία βάζων.
Ἀλλ’ οὐ Πηλείδης τοι ὁμοίιος ἐξεφαάνθη ⟨ν⟩ ,
ὅς σευ θυμὸν ἔλυσα καὶ οὐκ ἐπὶ χειρὶ βαρείῃ
πληξάμενος· σὲ δὲ πότμος ἀμείλιχος ἀμφεκάλυψε,
σῇ δ’ ὀλιγοδρανίῃ θυμὸν λίπες. Ἀλλ’ ἀπ’ Ἀχαιῶν
ἔρρε καὶ ἐν φθιμένοισιν ἐπεσβολίας ἀγόρευε.»
Ὣς ἔφατ’ Αἰακίδαο θρασύφρονος ἄτρομος υἱός.
Τυδείδης δ’ ἄρα μοῦνος ἐν Ἀργείοις Ἀχιλῆι
χώετο Θερσίταο δεδουπότος, οὕνεκ’ ἄρ’ αὐτοῦ
εὔχετ’ ἀφ’ αἵματος εἶναι, ἐπεὶ πέλεν ὃς μὲν ἀγαυοῦ
Τυδέος ὄβριμος υἱός, ὃ δ’ Ἀγρίου ἰσοθέοιο,
Ἀγρίου ὅς τ’ Οἰνῆος ἀδελφ ⟨ε⟩ ὸς ἔπλετο δίου·
Οἰνεὺς δ’ υἱ ⟨έ⟩ α γείνατ’ ἀρήιον ἐν Δαναοῖσι
Τυδέα· τοῦ δ’ ἐτέ ⟨τυ⟩ κτο πάις σθεναρὸς Διομήδης.
Τοὔνεκα Θερσίταο περὶ κταμένοιο χαλέφθη.
Καί νύ κε Πηλείωνος ἐναντίον ἤρατο χεῖρας,
εἰ μή μιν κατέρυξαν Ἀχαιῶν φέρτατοι υἷες
πολλὰ παρηγορέοντες ὁμιλαδόν· ὣς δὲ καὶ αὐτὸν
Πηλείδην ἑτέρωθεν ἐρήτυον. Ἦ γὰρ ἔμελλον
ἤδη καὶ ξιφέεσσιν ἐριδμαίνειν οἱ ἄριστοι
Ἀργείων· τοὺς γάρ ῥα κακὸς χόλος ὀτρύνεσκεν.
Ἀλλ’ οἳ μὲν πεπίθοντο παραιφασίῃσιν ἑταίρων.

Οἳ δὲ μέγ’ οἰκτείραντες ἀγαυὴν Πενθεσίλειαν
Ἀτρεῖδαι βασιλῆες, ἀγασσάμενοι δὲ καὶ αὐτοὶ
Τρωσὶ δόσαν ποτὶ ἄστυ φέρειν ἐρικυδέος Ἴλου
σὺν σφοῖσι 〈ν〉 τεύχεσσιν, ἐπεὶ Πριάμοιο νόησαν
ἀγγελίην προϊέντος· ὃ γὰρ φρεσὶν ᾗσι μενοίνα
κούρην ὀβριμόθυμον ὁμῶς τεύχεσσι καὶ ἵππῳ
ἐς μέγα σῆμα βαλέσθαι ἀφνειοῦ Λαομέδοντος.
Καί οἱ πυρκαϊὴν νηήσατο πρόσθε πόληος
ὑψηλήν, εὐρεῖαν· ὕπερθε δὲ θήκατο κούρην
πολλοῖς σὺν κτεάτεσσιν ὅσα κταμένῃ ἐπεῴκει
ἐν πυρὶ συγκείασθαι ἐυκτεάνῳ βασιλείῃ.
Καὶ τὴν μὲν κατέδαψε μένος μέγα Ἡφαίστοιο,
φλὸξ ὀλοή· λαοὶ δὲ περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλοι
πυρκαϊὴν σβέσσαντο θοῶς εὐώδεϊ οἴνῳ.
Ὀστέα δ’ ἀλλέξαντες ἄδην ἐπέχευαν ἄλειφα
ἡδὺ καὶ ἐς κοίλην χηλὸν θέσαν· ἀμφὶ δ’ ἄρ’ αὐτοῖς
πίονα δημὸν ὕπερθε βάλον βοὸς ἥ τ’ ἀγέλῃσιν
Ἰδαίοις ἐν ὄρεσσι μετέπρεπε φερβομένῃσι.
Τρῶες δ’ ὥς τε θύγατρα φίλην περικωκύσαντες
ἀχνύμενοι τάρχυσαν ἐύδμητον περὶ τεῖχος
πύργῳ ἐπὶ προὔχοντι παρ’ ὀστέα Λαομέδοντος,
ἦρα φέροντες Ἄρηι καὶ αὐτῇ Πενθεσιλείῃ.
Καί οἱ παρκατέθαψαν Ἀμαζόνας ὅσσαι ἅμ’ αὐτῇ
ἑσπόμεναι ποτὶ δῆριν ὑπ’ Ἀργείοισι δάμησαν·
οὐ γάρ σφι 〈ν〉 τύμβοιο πολυκλαύτοιο μέγηραν
Ἀτρεῖδαι, Τρώεσσι δ’ ἐυπτολέμοισιν ὄπασσαν
ἐκ βελέων ἐρύσασθαι ὁμῶς κταμένοισι καὶ ἄλλοις.
Οὐ γὰρ ἐπὶ φθιμένοισι πέλει κότος, ἀλλ’ ἐλεεινοὶ
δήιοι οὐκέτ’ ἐόντες, ἐπὴν ἀπὸ θυμὸς ὄληται.
Ἀργεῖοι δ’ ἀπάνευθε δόσαν πυρὶ πολλὰ κάρηνα
ἡρώων οἳ δή σφιν ὁμοῦ κτάθεν ἠδ’ ἐδάμησαν
Τρώων ἐν παλάμῃσιν ἀνὰ στόμα δηιοτῆτος,
πολλὰ μάλ’ ἀχνύμενοι κταμένων ὕπερ· ἔξοχα δ’ ἄλλων
ἀμφ’ ἀγαθοῦ μύροντο Ποδάρκεος. Οὐ γὰρ ἐπ’ ἐσθλοῦ
δεύετ’ ἀδελφειοῖο μάχῃ ἔνι Πρωτεσιλάου·
ἀλλ’ ὃ μὲν ἤδη πρόσθεν ὑφ’ Ἕκτορι κεῖτο δαϊχθεὶς
ἠὺς Πρωτεσίλαος, ὃ δ’ ἔγχεϊ Πενθεσιλείης
βλήμενος Ἀργείοισι λυγρὸν περικάββαλε πένθος.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Τοὔνεκά οἱ πληθὺν μὲν ἀπόπροθι ταρχύσαντο
book 1.820.2 τεθναότων· κείνῳ δὲ πέριξ ἐβάλοντο καμόντες
book 1.820.3 οἴῳ σῆμ’ ἀρίδηλον, ἐπεὶ θρασὺς ἔπλετο θυμῷ.
book 1.1 Νόσφι δὲ Θερσίταο λυγρὸν δέμας οὐτιδανοῖο
book 1.2 θάψαντες, ποτὶ νῆας ἐυπρώρους ἀφίκοντο
book 1.825.1 Αἰακίδην Ἀχιλῆα μέγα φρεσὶ κυδαίνοντες.
book 1.825.2 Ἦμος δ’ αἰγλήεσσα κατ’ Ὠκεανοῖο βεβήκει
book 1.825.3 Ἠώς, ἀμφὶ δὲ γαῖαν ἐκίδνατο θεσπεσίη Νύξ,
book 1.825.4 δὴ τότ’ ἄρ’ ἐν κλισίῃς Ἀγαμέμνονος ἀφνειοῖο
book 1.825.5 δαίνυτο Πηλείδαο βίη· σὺν δ’ ἄλλοι ἄριστοι
book 1.830 τέρποντ’ ἐν θαλίῃς μέχρις Ἠῶ δῖαν ἱκέσθαι.
book 2.1.1 Αὐτὰρ ἐπεὶ κορυφὰς ὀρέων ὑπὲρ ἠχηέντων
book 2.1.2 λαμπρὸν ὑπὲρ φάος ἦλθεν ἀτειρέος ἠελίοιο,
book 2.1.3 οἳ μὲν ἄρ’ ἐν κλισίῃσιν Ἀχαιῶν ὄβριμοι υἷες
book 2.1.4 γήθεον ἀκαμάτῳ μέγ’ ἐπευχόμενοι Ἀχιλῆι·
book 2.5.1 Τρῶες δ’ αὖ μύροντο κατὰ πτόλιν, ἀμφὶ δὲ πύργους
book 2.5.2 ἑζόμενοι σκοπίαζον, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας,
book 2.5.3 μὴ δή που μέγα τεῖχος ὑπερθόρῃ ὄβριμος ἀνὴρ
book 2.5.4 αὐτούς τε κτείνῃ κατά τε πρήσῃ πυρὶ πάντα.
book 2.5.5 Τοῖσι δ’ ἄρ’ ἀχνυμένοισι γέρων μετέειπε Θυμοίτης·
book 2.10.1 «Ὦ φίλοι, οὐκέτ’ ἔγωγε περὶ φρεσὶν οἶδα νοῆσαι
book 2.10.2 ὅππως ἔσσεται ἄλκαρ ἀνιηροῦ πολέμοιο
book 2.10.3 Ἕκτορος ἀγχεμάχοιο δεδουπότος, ὃς μέγα Τρώων
book 2.10.4 κάρτος ἔην τὸ πάροιθε· καὶ οὐδ’ ὅ γε Κῆρας ἄλυξεν,
book 2.10.5 ἀλλ’ ἐδάμη παλάμῃσιν Ἀχιλλέος, ᾧ περ ὀίω
book 2.15.1 καὶ θεὸν ἀντιάσαντα μάχῃ ἔν 〈ι〉 δηωθῆναι·
book 2.15.2 οἵην τήνδ’ ἐδάμασσεν ἀνὰ κλόνον, ἥν περ οἱ ἄλλοι
book 2.15.3 Ἀργεῖοι φοβέοντο, δαΐφρονα Πενθεσίλειαν·
book 2.15.4 καὶ γὰρ ἔην ἔκπαγλος· ἔγωγέ μιν ὡς ἐνόησα,
book 2.15.5 ὠισάμην μακάρων τιν’ ἀπ’ οὐρανοῦ ἐνθάδ’ ἱκέσθαι
book 2.20 ἡμῖν χάρμα φέρουσαν· ὃ δ’ οὐκ ἄρ’ ἐτήτυμον ἦεν.
book 2.1 Ἀλλ’ ἄγε φραζώμεσθα τί λώιον ἄμμι γένηται,
book 2.2 ἢ ἔτι που στυγεροῖσι μαχώμεθα δυσμενέεσσιν,
book 2.3 ἢ ἤδη φεύγωμεν ἀπ’ ἄστεος ὀλλυμένοιο·
book 2.4 οὐ γὰρ ἔτ’ Ἀργείοισι δυνησόμεθ’ ἀντιφερίζειν
book 2.25.1 μαρναμένου κατὰ δῆριν ἀμειλίκτου Ἀχιλῆος.»
book 2.25.2 Ὣς ἄρ’ ἔφη· τὸν δ’ υἱὸς ἀμείβετο Λαομέδοντος·
book 2.25.3 «Ὦ φίλος ἠδ’ ἄλλοι Τρῶες σθεναροί τ’ ἐπίκουροι,
book 2.25.4

μή νύ τι δειμαίνοντες ἑῆς χαζώμεθα πάτρης,
μηδ’ ἔτι δυσμενέεσσι μαχώμεθα τῆλε πόληος,
ἀλλά που ἐκ πύργων καὶ τείχεος, εἰς ὅ κεν ἔλθῃ
Μέμνων ὀβριμόθυμος ἄγων ἀπερείσια φῦλα
λαῶν οἳ ναίουσι μελάμβροτον Αἰθιόπειαν.
Ἤδη γάρ ῥα καὶ αὐτὸν ὀίομαι ἀγχόθι γαίης
ἔμμεναι ἡμετέρης, ἐπεὶ ἦ νύ οἱ οὔ τι νέον γε
ἀγγελίην προέηκα μέγ’ ἀχνύμενος περὶ θυμῷ·
αὐτὰρ ὅ γ’ ἀσπασίως μοι ὑπέσχετο πάντα τελέσσαι
ἐλθὼν ἐς Τροίην· καί μιν σχεδὸν ἔλπομαι εἶναι.
Ἀλλ’ ἄγε τλῆτ’ ἔτι βαιόν, ἐπεὶ πολὺ λώιόν ἐστι
θαρσαλέως ἀπολέσθαι ἀνὰ κλόνον ἠὲ φυγόντας
ζώειν ἀλλοδαποῖσι παρ’ ἀνδράσιν αἴσχε’ ἔχοντας.»
Ἦ ῥ’ ὁ γέρων· ἀλλ’ οὔ τι σαόφρονι Πουλυδάμαντι
ἥνδανεν εἰσέτι δῆρις, ἐύφρονα δ’ ἔκφατο μῦθον·
«Εἰ μὲν δὴ Μέμνων τοι ἀριφραδέως κατένευσεν
ἡμέων αἰνὸν ὄλεθρον ἀπωσέμεν, οὔ τι μεγαίρω
μίμνειν ἀνέρα δῖον ἀνὰ πτόλιν· ἀλλ’ ἄρα θυμῷ
δείδω μὴ σὺν ἑοῖσι κιὼν ἑτάροισι δαμείη
κεῖνος ἀνήρ, πολλοῖς δὲ καὶ ἄλλοις πῆμα γένηται
ἡμετέροις· δεινὸν γὰρ ἐπὶ σθένος ὄρνυτ’ Ἀχαιῶν.
Ἀλλ’ ἄγε μήτε πόληος ἑῆς ἀπὸ τῆλε φυγόντες
αἴσχεα πολλὰ φέρωμεν ἀναλκείῃ ὑπὸ λυγρῇ
ἀλλοδαπὴν περόωντες ἐπὶ χθόνα, μηδ’ ἐνὶ πάτρῃ
μίμνοντες κτεινώμεθ’ ὑπ’ Ἀργείων ὀρυμαγδοῦ·
ἀλλ’ ἤδη Δαναοῖσι, καὶ εἰ βραδύ, λώιον εἴη
εἰσέτι κυδαλίμην Ἑλένην καὶ κτήματα κείνης,
ἠμὲν ὅσα Σπάρτηθεν ἀνήγαγεν ἠδὲ καὶ ἄλλα,
δισσάκι τόσσα φέροντας ὑπὲρ πόλιός τε καὶ αὐτῶν
⟨ἐκδόμεν, ἕ⟩ ως οὐ κτῆσιν ἀνάρσια φῦλα δέδασται
ἡμετέρην οὐδ’ ἄστυ κατήνυκε πῦρ ἀίδηλον.
Νῦν δ’ ἄγ’ ἐμεῖο πίθεσθε ἐνὶ φρεσίν· οὐ γὰρ ὀίω
ἄλλον ἀμείνονα μῆτιν ἐνὶ Τρώεσσι φράσασθαι.
Αἴθ’ ὄφελον καὶ πρόσθεν ἐμῆς ἐπάκουσεν ἐφετμῆς
Ἕκτωρ, ὁππότε μιν κατερήτυον ἔνδοθι πάτρης.»
Ὣς φάτο Πουλυδάμαντος ἐὺ σθένος· ἀμφὶ δὲ Τρῶες
ᾔνεον εἰσαΐοντες ἐνὶ φρεσίν, οὐδ’ ἀναφανδὸν
μῦθον ἔφαν· πάντες γὰρ ἑὸν τρομέοντες ἄνακτα

ἅζοντ᾽ ἠδ᾽ Ἑλένην, κείνης ἕνεκ᾽ ὀλλύμενοί περ.
book 2.65.3 Τὸν δὲ καὶ ἐσθλὸν ἐόντα Πάρις μέγα νείκεσεν ἄντην·
book 2.65.4 «Πουλυδάμα, σὺ μέν ἐσσι φυγοπτόλεμος καὶ ἄναλκις,
book 2.65.5 οὐδὲ σοὶ ἐν στέρνοισι πέλει μενεδήιον ἦτορ,
book 2.70.1 ἀλλὰ δέος καὶ φύζα· σὺ δ᾽ εὔχεαι εἶναι ἄριστος
book 2.70.2 ἐν βουλῇ, πάντων δὲ χερείονα μήδεα οἶδας.
book 2.70.3 Ἀλλ᾽ ἄγε 〈δὴ〉 σὺ μὲν αὐτὸς ἀπόσχεο δηιοτῆτος,
book 2.70.4 μίμνε δ᾽ ἐνὶ μεγάροισι καθήμενος· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
book 2.70.5 ἀμφ᾽ ἐμὲ θωρήξονται ἀνὰ πτόλιν, εἰς ὅ κε μῆχος
book 2.75 εὕρωμεν θυμῆρες ἀνηλεγέος πολέμοιο.
book 2.1 Οὐ γὰρ νόσφι πόνοιο καὶ ἀργαλέου πολέμοιο
book 2.2 ἀνθρώποις μέγα κῦδος ἀέξεται ἠδὲ καὶ ἔργον,
book 2.3 φύζα δὲ νηπιάχοισι μάλ᾽ εὔαδεν ἠδὲ γυναιξί·
book 2.4 κείνης θυμὸν ἔοικας· ἐγὼ δέ τοι οὔ τι πέποιθα
book 2.80.1 μαρναμένῳ· πάντων γὰρ ἀμαλδύνεις θρασὺ κάρτος.»
book 2.80.2 Φῆ μέγα νεικείων· ὃ δὲ χωόμενος φάτο μῦθον
book 2.80.3 Πουλυδάμας· οὐ γάρ οἱ ἐναντίον ἅζετ᾽ ἀῦσαι
book 2.80.4 κεῖνος, ἐπεὶ στυγερὸς καὶ ἀτάσθαλος ἠδ᾽ ἀεσίφρων
book 2.80.5 ὃς φίλα μὲν σαίνῃσιν ἐνωπαδόν, ἄλλα δὲ θυμῷ
book 2.85.1 πορφύρῃ καὶ κρύβδα τὸν οὐ παρεόντα χαλέπτῃ.
book 2.85.2 Τῶ ῥα καὶ ἀμφαδίῃ μέγα νείκεσε δῖον ἄνακτα·
book 2.85.3 «Ὦ μοι ἐπιχθονίων πάντων ὀλοώτατε φωτῶν,
book 2.85.4 σὸν θράσος ἤγαγε νῶιν ὀιζύα, σὸς νόος ἔτλη
book 2.85.5 δῆριν ἀπειρεσίην καὶ τλήσεται, εἰς ὅ κε πάτρην
book 2.90.1 σὺν λαοῖς σφετέροισι δαϊζομένην ἐσίδηαι.
book 2.90.2 Ἀλλ᾽ ἐμὲ μὴ τοιόνδε λάβοι θράσος, ἀμφὶ δὲ τάρβος
book 2.90.3 ἀσφαλὲς αἰὲν ἔχοιμι, σόον δέ μοι οἶκον ὀφέλλοι.»
book 2.90.4 Ὣς ἄρ᾽ ἔφη· ὃ δ᾽ ἄρ᾽ οὔ τι προσέννεπε Πουλυδάμαντα·
book 2.90.5 μνήσατο γὰρ Τρώεσσιν ὅσας ἐφέηκεν ἀνίας
book 2.95.1 ἠδ᾽ ὁπόσας ἔτ᾽ ἔμελλεν, ἐπεί ῥά οἱ αἰθόμενον κῆρ
book 2.95.2 μᾶλλον ἐφώρμαινεν θανέειν ἢ νόσφι γενέσθαι
book 2.95.3 ἀντιθέης Ἑλένης, ἧς εἵνεκα Τρώιοι υἷες
book 2.95.4 ὑψόθεν ἐσκοπίαζον ἀπ᾽ ἄστεος αἰπεινοῖο
book 2.95.5 δέγμενοι Ἀργείους ἠδ᾽ Αἰακίδην Ἀχιλῆα.
book 2.1 Τοῖσι δ᾽ ἄρ᾽ οὐ μετὰ δηρὸν ἀρήιος ἤλυθε Μέμνων,
book 2.2 Μέμνων κυανέοισι μετ᾽ Αἰθιόπεσσιν ἀνάσσων,
book 2.3 ὃς κίε λαὸν ἄγων ἀπερείσιον. Ἀμφὶ δὲ Τρῶες
book 2.4 γηθόσυνοί μιν ἴδοντο κατὰ πτόλιν, ἠύτε ναῦται
book 2

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

χείματος ἐξ ὀλοοῖο δι’ αἰθέρος ἀθρήσωσιν
ἤδη τειρόμενοι Ἑλίκης περιηγέος αἴγλην·
ὣς λαοὶ κεχάροντο περισταδόν, ἔξοχα δ’ ἄλλων
Λαομεδοντιάδης· μάλα γάρ νύ οἱ ἦτορ ἐώλπει
δῃώσειν πυρὶ νῆας ὑπ’ ἀνδράσιν Αἰθιόπεσσιν,
οὕνεκ’ ἔχον βασιλῆα πελώριον ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
πολλοὶ ἔσαν καὶ πάντες ἐς Ἄρεα μαιμώωντες.
Τῶ ῥ’ ἄμοτον κύδαινεν ἐὺν γόνον Ἠριγενείης
δωτίνῃς ἀγαθῇσι καὶ εὐφροσύνῃ τεθαλυίῃ.
Ἀλλήλοις δ’ ὀάριζον ἐπ’ εἰλαπίνῃ καὶ ἐδωδῇ,
ὃς μὲν ἀριστῆας Δαναῶν καὶ ὅσ’ ἄλγε’ ἀνέτλη
ἐξενέπων, ὃ δὲ πατρὸς ἑοῦ καὶ μητέρος Ἠοῦς
ἀθάνατον βίον αἰὲν ἀπειρεσίης τε ῥέεθρα
Τηθύος Ὠκεανοῦ τε βαθυρρόου ἱερὸν οἶδμα
ἠδὲ καὶ ἀκαμάτου πέρατα χθονὸς ἀντολίας τε
ἠελίου καὶ πᾶσαν ἀπ’ Ὠκεανοῖο κέλευθον
μέχρις ἐπὶ Πριάμοιο πόλιν καὶ πρώονας Ἴδης,
ἠδὲ καὶ ὡς ἐδάιξεν ὑπὸ στιβαρῇσι χέρεσσιν
ἀργαλέων Σολύμων ἱερὸν στρατόν, οἵ μιν ἰόντα
εἶργον, ὃ καί σφισι πῆμα καὶ ἄσχετον ὤπασε πότμον.
Καὶ τὰ μὲν ὣς ἀγόρευε καὶ ὡς ἴδεν ἔθνεα φωτῶν
μυρία· τοῦ δ’ ἀίοντος ὑπὸ φρεσὶ τέρπετο θυμός,
καί ἑ καθαπτόμενος γεραρῷ προσεφώνεε μύθῳ·
«Ὦ Μέμνον, τὸ μὲν ἄρ με θεοὶ ποίησαν ἰδέσθαι
σὸν στρατὸν ἠδὲ καὶ αὐτὸν ἐν ἡμετέροισι μελάθροις.
Ὣς μοι ἔτι κρήνειαν, ἵν’ Ἀργείους ἐσίδωμαι
ὀλλυμένους ἅμα πάντας ὑπ’ ἐγχείῃσι τεῇσι·
καὶ γὰρ δὴ μακάρεσσιν ἀτειρέσι πάντα ἔοικας
ἐκπάγλως, ὡς οὔ τις ἐπιχθονίων ἡρώων·
τῶ ς’ ὀίω κείνοισι φόνον στονόεντα βαλέσθαι.
Νῦν δ’ ἄγε τέρπεο θυμὸν ἐπ’ εἰλαπίνῃσιν ἐμῇσι
σήμερον· αὐτὰρ ἔπειτα μαχήσεαι ὡς ἐπέοικεν.»
Ὣς εἰπὼν παλάμῃσι δέπας πολυχανδὲς ἀείρας
Μέμνονα προφρονέως στιβαρῷ δείδεκτο κυπέλλῳ
χρυσείῳ, τό ῥα δῶκε περίφρων Ἀμφιγυήεις
Ἥφαιστος κλυτὸν ἔργον, ὅτ’ ἤγετο Κυπρογένειαν,
Ζηνὶ μεγασθενέι· ὃ δ’ ἄρ’ ὤπασεν υἱέι δῶρον
Δαρδάνῳ ἀντιθέῳ· ὃ δ’ Ἐριχθονίῳ πόρε παιδί,

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Τρωὶ δ’ Ἐριχθόνιος μεγαλήτορι· αὐτὰρ ὃ Ἴλῳ
book 2.140.4 κάλλιπε σὺν κτεάτεσσιν· ὃ δ’ ὤπασε Λαομέδοντι·
book 2.140.5 αὐτὰρ ὁ Λαομέδων Πριάμῳ πόρεν, ὅς μιν ἔμελλεν
book 2.145.1 υἱέι δωσέμεναι· τὸ δέ οἱ θεὸς οὐκ ἐτέλεσσε.
book 2.145.2 Κεῖνο δέπας περικαλλὲς ἐθάμβεεν ἐν φρεσὶ Μέμνων
book 2.145.3 ἀμφαφόων καὶ τοῖον ὑποβλήδην φάτο μῦθον·
book 2.145.4 «Οὐ μὲν χρὴ παρὰ δαιτὶ πελώριον εὐχετάασθαι
book 2.145.5 οὐδ’ ἄρ’ ὑποσχεσίην κατανευσέμεν, ἀλλὰ ἕκηλον
book 2.1 δαίνυσθ’ ἐν μεγάροισι καὶ ἄρτια μηχανάασθαι·
book 2.2 εἴ τε γὰρ ἐσθλός τ’ εἰμὶ καὶ ἄλκιμος εἴ τε καὶ οὐκί,
book 2.3 γνώσῃ ἐνὶ πτολέμῳ, ὁπότ’ ἀνέρος εἴδεται ἀλκή.
book 2.4 Νῦν δ’ ἄγε δὴ κοίτοιο μεδώμεθα μηδ’ ἀνὰ νύκτα
book 2.5 πίνωμεν· χαλεπὸς γὰρ ἐπειγομένῳ μαχέ 〈σα〉 σθαι
book 2.155.1 οἶνος ἀπειρέσιος καὶ ἀυπνοσύνη ἀλεγεινή.»
book 2.155.2 Ὣς φάτο· τὸν δ’ ὁ γεραιὸς ἀγασσάμενος προσέειπεν·
book 2.155.3 «Αὐτὸς ὅπως ἐθέλεις μεταδαίνυσο, πείθεο δ’ αὐτῷ·
book 2.155.4 οὐ γὰρ ἐγώ ς’ ἀέκοντα βιήσομαι. Οὐ γὰρ ἔοικεν
book 2.155.5 οὔτ’ ἀπιόντ’ ἀπὸ δαιτὸς ἐρυκέμεν οὔτε μένοντα
book 2.160.1 σεύειν ἐκ μεγάροιο· θέμις νύ τοι ἀνδράσιν αὔτως.»
book 2.160.2 Ὣς φάθ’· ὃ δ’ ἐκ δόρποιο μεθίστατο, βῆ δὲ πρὸς εὐνὴν
book 2.160.3 ὑστατίην. Ἅμα δ’ ἄλλοι ἔβαν κοίτοιο μέδεσθαι
book 2.160.4 δαιτυμόνες· τοῖς δέ σφιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος.
book 2.160.5 Αὐτὰρ ἐνὶ μεγάροισι Διὸς στεροπηγερέταο
book 2.165.1 ἀθάνατοι δαίνυντο· πατὴρ δ’ ἐν τοῖσι Κρονίων
book 2.165.2 εὖ εἰδὼς ἀγόρευε δυσηχέος ἔργα μόθοιο·
book 2.165.3 «Ἴστε θεοὶ περὶ πάντες ἐπεσσύμενον βαρὺ πῆμα
book 2.165.4 αὔριον ἐν πολέμῳ· μάλα γὰρ πολέω 〈ν〉 μένος ἵππων
book 2.165.5 ὄψεσθ’ ἀμφ’ ὀχέεσσι δαϊζομένων ἑκάτερθεν
book 2.170.1 ἄνδρας τ’ ὀλλυμένους. Τῶν καὶ περικηδόμενός τις
book 2.170.2 μιμνέτω ὑμείων μηδ’ ἀμφ’ ἐμὰ γούναθ’ ἱκάνων
book 2.170.3 λισσέσθω· Κῆρες γὰρ ἀμείλιχοί εἰσι καὶ ἡμῖν.»
book 2.170.4 Ὣς ἔφατ’ ἐν μέσσοισιν ἐπισταμένοισι καὶ αὐτοῖς,
book 2.170.5 ὄφρα καὶ ἀσχαλόων τις ἀπὸ πτολέμοιο τράπηται
book 2.175.1 μηδέ ἑ λισσόμενος περὶ υἱέος ἠὲ φίλοιο
book 2.175.2 μαψιδίως ἀφίκηται ἀτειρέος ἔνδον Ὀλύμπου.
book 2.175.3 Καὶ τὰ μὲν ὡς ἐσάκουσαν ἐριγδούπου Κρονίδαο,
book 2.175.4 τλῆσαν ἐνὶ στέρνοισι καὶ οὐ βασιλῆος ἔναντα
book 2.175.5 μῦθον ἔφαν· μάλα γάρ μιν ἀπειρέσιον τρομέεσκον.
book 2.180.1

Ἀχνύμενοι δ’ ἵκανον ὅπῃ δόμος ἦεν ἑκάστου
καὶ λέχος· ἀμφὶ δὲ τοῖσι καὶ ἀθανάτοις περ ἐοῦσιν
ὕπνου βληχρὸν ὄνειαρ ἐπὶ βλεφάροισι τανύσθη.
Ἦμος δ’ ἠλιβάτων ὀρέων ὑπερέσσυται ἄκρας
λαμπρὸς ἀν’ οὐρανὸν εὐρὺν Ἑωσφόρος, ὅς τ’ ἐπὶ ἔργον
ἡδὺ μάλα κνώσσοντας ἀμαλλοδετῆρας ἐγείρει,
τῆμος ἀρήιον υἷα φαεσφόρου Ἠριγενείης
ὕστατος ὕπνος ἀνῆκεν· ὃ δ’ ἐν φρεσὶ κάρτος ἀέξων
ἤδη δυσμενέεσσι λιλαίετο δηριάασθαι·
Ἠὼς δ’ οὐρανὸν εὐρὺν ἀνήιεν οὐκ ἐθέλουσα.
Καὶ τότε Τρῶες ἕσαντο περὶ χροῒ δήια τεύχη,
τοῖσι δ’ ἅμ’ Αἰθίοπές τε καὶ ὁππόσα φῦλα πέλοντο
ἀμφὶ βίην Πριάμοιο συναγρομένων ἐπικούρων,
πανσυδίῃ· μάλα δ’ ὦκα πρὸ τείχεος ἐσσεύοντο
κυανέοις νεφέεσσιν ἐοικότες, οἷα Κρονίων
χείματος ὀρνυμένοιο κατ’ ἠέρα πουλὺν ἀγείρει.
Αἶψα δ’ ἄρ’ ἐπλήσθη πεδίον πᾶν· τοὶ δ’ ἐπέχυντο
ἀκρίσι π 〈υ〉 ροβόροισιν ἀλίγκιον, αἵ τε φέρονται
ὡς νέφος ἢ πολὺς ὄμβρος ὑπὲρ χθονὸς εὐρυπέδοιο
ἄπληστοι μερόπεσσιν ἀεικέα λιμὸν ἄγουσαι·
ὣς οἳ ἴσαν πολλοί τε καὶ ὄβριμοι, ἀμφὶ δὲ γαῖα
στείνετ’ ἐπεσσυμένων, ὑπὸ δ’ ἔγρετο ποσσὶ κονίη.
Ἀργεῖοι δ’ ἀπάνευθεν ἐθάμβεον, εὖτ’ ἐσίδοντο
ἐσσυμένους· εἶθαρ δὲ περὶ χροῒ χαλκὸν ἕσαντο
κάρτεϊ Πηλείδαο πεποιθότες. Ὃς δ’ ἐνὶ μέσσοις
ἤιε Τιτήνεσσι πολυσθενέεσσιν ἐοικώς,
κυδιόων ἵπποισι καὶ ἅρμασι· τοῦ δ’ ἄρα τεύχη
πάντῃ μαρμαίρεσκον ἀλίγκιον ἀστεροπῇσιν.
Οἷος δ’ ἐκ περάτων γαιηόχου Ὠκεανοῖο
ἔρχεται Ἠέλιος φαεσίμβροτος οὐρανὸν εἴσω
παμφανόων, τραφερὴ δὲ γελᾷ περὶ γαῖα καὶ αἰθήρ·
τοῖος ἐν Ἀργείοισι τότ’ ἔσσυτο Πηλέος υἱός.
Ὣς δὲ καὶ ἐν Τρώεσσιν ἀρήιος ἤιε Μέμνων
Ἄρεϊ μαιμώωντι πανείκελος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
προφρονέως ἐφέποντο παρεσσύμενοι βασιλῆι.
Αἶψα δ’ 〈ἄρ’〉 ἀμφοτέρων δολιχαὶ πονέοντο φάλαγγες
Τρώων καὶ Δαναῶν, μετὰ δ’ ἔπρεπον Αἰθιοπῆες.
Σὺν δ’ ἔπεσον καναχηδὸν ὁμῶς, ἅτε κύματα πόντου

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

πάντοθεν ἀγρομένων ἀνέμων ὑπὸ χείματος ὥρῃ·
ἀλλήλους δ’ ἐδάιζον ἐυξέστῃς μελίῃσι
βάλλοντες, μετὰ δέ σφι γόος καναχή τε δεδήει.
Ὡς δ’ ὅτ’ ἐρίγδουποι ποταμοὶ μεγάλα στενάχωσιν
εἰς ἅλα χευόμενοι, ὅτε λαβρότατος πέλει ὄμβρος
ἐκ Διός, εὖτ’ ἀλίαστον ἐπὶ νέφεα κτυπέωσι
θηγόμεν’ ἀλλήλοισι, πυρὸς δ’ ἐξέσσυτ’ ἀυτμή·
ὣς τῶν μαρναμένων μέγ’ ὑπαὶ ποσὶ γαῖα πελώρη
ἔβραχε, θεσπεσίου δὲ δι’ ἠέρος ἔσσυτ’ ἀυτὴ
σμερδαλέη· δεινὸν γὰρ ἀύτεον ἀμφοτέρωθεν.
Ἔνθ’ ἕλε Πηλείδης Θάλιον καὶ ἀμύμονα Μέντην,
ἄμφω ἀριγνώτω. Βάλε δ’ ἄλλων πολλὰ κάρηνα·
εὖτ’ αἰγὶς μελάθροισιν ὑποχθονίη ἐπορούσῃ
λάβρος, ἄφαρ δέ τε πάντα κατὰ χθονὸς ἀμφιχέηται
ἐκ θεμέθλων, μάλα γάρ ῥα περιτρομέει βαθὺ γαῖα·
ὣς οἵ γ’ ἐν κονίῃσι κατήριπον ὠκέι πότμῳ
αἰχμῇ Πηλείωνος· ὃ γὰρ μέγα μαίνετο θυμῷ.
Ὣς δ’ αὔτως ἑτέρωθεν ἐὺς πάις Ἠριγενείης
Ἀργείους ἐδάιζε κακῇ ἐναλίγκιος Αἴσῃ,
ἥ τε φέρει λαοῖσι κακὸν καὶ ἀεικέα λοιγόν.
Πρῶτον δ’ εἷλε Φέρωνα διὰ στέρνοιο τυχήσας
δούρατι λευγαλέῳ, ἐπὶ δ’ ἔκτανε δῖον Ἔρευθον,
ἄμφω ἐελδομένω πόλεμον καὶ ἀεικέα χάρμην,
οἳ Θρύον ἀμφενέμοντο παρ’ Ἀλφειοῖο ῥεέθροις
καί ῥ’ ὑπὸ Νέστορι βῆσαν ἐς Ἰλίου ἱερὸν ἄστυ.
Τοὺς δ’ ὁπότ’ ἐξενάριξεν, ἐπῴχετο Νηλέος υἷα
κτεῖναί μιν μεμαώς· τοῦ δ’ Ἀντίλοχος θεοειδὴς
πρόσθ’ ἐλθὼν ἴθυνε μακρὸν δόρυ· καί οἱ ἅμαρτε
τυτθὸν ἀλευαμένοιο, φίλον δέ οἱ εἷλεν ἑταῖρον
Αἴθοπα Πυρρασίδην. Ὃ δὲ χωσάμενος κταμένοιο
Ἀντιλόχῳ ἐπιᾶλτο, λέων ὣς ὀβριμόθυμος
καπρίῳ, ὅς ῥα καὶ αὐτὸς ἐναντίον οἶδε μάχεσθαι
ἀνδράσι καὶ θήρεσσι, πέλει δέ οἱ ἄσχετος ὁρμή·
ὣς ὃ θοῶς ἐπόρουσεν, ὃ δ’ εὐρέι μιν βάλε πέτρῳ
Ἀντίλοχος. Τοῦ δ’ οὔ τι λύθη κέαρ, οὕνεκ’ ἄρ’ αὐτοῦ
ἀλγινόεντ’ ἀπάλαλκε φόνον κρατερὴ τρυφάλεια·
σμερδαλέον δέ οἱ ἦτορ ἐνὶ στήθεσσιν ὀρίνθη
βλημένου· ἀμφὶ δέ οἱ κόρυς ἴαχε· καί ῥ’ ἔτι μᾶλλον

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

μαίνετ᾽ ἐπ᾽ Ἀντιλόχῳ, κρατερὴ δέ οἱ ἔζεεν ἀλκή.
Τοὔνεκα Νέστορος υἷα καὶ αἰχμητήν περ ἐόντα
τύψεν ὑπὲρ μαζοῖο· διήλασε δ᾽ ὄβριμον ἔγχος
ἐς κραδίην, θνητοῖσιν ὅπῃ πέλει ὠκὺς ὄλεθρος.
Τοῦ δ᾽ ὑποδῃωθέντος ἄχος Δαναοῖσιν ἐτύχθη
πᾶσι, μάλιστα δὲ πατρὶ περὶ φρένας ἤλυθε πένθος
Νέστορι παιδὸς ἑοῖο παρ᾽ ὀφθαλμοῖσι δαμέντος·
οὐ γὰρ δὴ μερόπεσσι κακώτερον ἄλγος ἔπεισιν
ἢ ὅτε παῖδες ὄλωνται ἑοῦ πατρὸς εἰσορόωντος.
Τοὔνεκα καὶ στερεῇσιν ἀρηρέμενος φρεσὶ θυμὸν
ἄχνυτο παιδὸς ἑοῖο κακῇ περὶ Κηρὶ δαμέντος.
Κέκλετο δ᾽ ἐσσυμένως Θρασυμήδεα νόσφιν ἐόντα·
«Ὄρσό μοι, ὦ Θρασύμηδες ἀγακλεές, ὄφρα φονῆα
σεῖο κασιγνήτοιο καὶ υἱέος ἡμετέροιο
νεκροῦ ἑκὰς σεύωμεν ἀεικέος ἠὲ καὶ αὐτοὶ
ἀμφ᾽ αὐτῷ στονόεσσαν ἀναπλήσωμεν ὀιζύν.
Εἰ δὲ σοὶ ἐν στέρνοισι πέλει δέος, οὐ σύ γ᾽ ἐμεῖο
υἱὸς ἔφυς οὐδ᾽ ἐσσὶ Περικλυμένοιο γενέθλης,
ὅς τε καὶ Ἡρακλῆι καταντίον ἐλθέμεν ἔτλη.
Ἀλλ᾽ ἄγε δὴ πονεώμεθ᾽, ἐπεὶ μέγα κάρτος ἀνάγκη
πολλάκι μαρναμένοισι καὶ οὐτιδανοῖσιν ὀπάζει.»
Ὣς φάτο· τοῦ δ᾽ ἀίοντος ὑπὸ φρεσὶ σύγχυτο θυμὸς
πένθεσι λευγαλέοισιν. Ἄφαρ δέ οἱ ἤλυθεν ἄγχι
Φηρεύς, ὅν ῥα καὶ αὐτὸν ἀποκταμένοιο ἄνακτος
εἷλεν ἄχος· κρατεροῖο δ᾽ ἐναντία δηριάασθαι
Μέμνονος ὡρμήθησαν ἀν᾽ αἱματόεντα κυδοιμόν.
Ὡς δ᾽ ὅταν ἀγρευτῆρες ἀνὰ πτύχας ὑληέσσας
οὔρεος ἠλιβάτοιο λιλαιόμενοι μέγα θήρης
ἢ συὸς ἢ ἄρκτοιο καταντίον ἀίσσωσι
κτεινέμεναι μεμαῶτες, ὃ δ᾽ ἀμφοτέροις ἐπορούσας
θυμῷ μαιμώωντι βίην ἀπαμύνεται ἀνδρῶν·
ὣς τότε 〈μὲν〉 Μέμνων φρόνεεν μέγα· τοὶ δέ οἱ ἄγχι
ἤλυθον, ἀλλά μιν οὔ τι 〈κατα〉 κτανέειν ἐδύναντο
μακρῇσι 〈ν〉 μελίῃσιν· ἀπέπλαγχθεν γάρ οἱ αἰχμαὶ
τῆλε χροός, μάλα γάρ που ἀπέτραπεν Ἠριγένεια.
Δούρατα δ᾽ οὐχ ἁλίως χαμάδις πέσεν· ἀλλ᾽ ὃ μὲν ὦκα
ἐμμεμαὼς κατέπεφνε Πολύμνιον υἷα Μέγητος
Φηρεὺς ὀβριμόθυμος, ὃ δ᾽ ἔκτανε Λαομέδοντα

Νέστορος ὄβριμος υἱὸς ἀδελφειοῖο χολωθείς,
ὃν Μέμνων ἐδάιξε κατὰ μόθον, ἀμφὶ δ’ ἄρ’ αὐτῷ
χερσὶν ὑπ’ ἀκαμάτοισι λύεν παγχάλκεα τεύχη
οὔτε βίην ἀλέγων Θρασυμήδεος οὔτε μὲν ἐσθλοῦ
Φηρέος, οὕνεκα πολλὸν ὑπείροχος· οἳ δ’ ἅτε θῶε
ἀμφ’ ἔλαφον βεβαῶτα μέγαν φοβέοντο λέοντα
οὔ τι πρόσω μεμαῶτες ἔτ’ ἐλθέμεν. Αἰνὰ δὲ Νέστωρ
ἐγγύθεν εἰσορόων ὀλοφύρετο, κέκλετο δ’ ἄλλους
σφοὺς ἑτάρους δηίοισιν ἐπελθέμεν· ἂν δὲ καὶ αὐτὸς
ὥρμαινε 〈ν〉 πονέεσθαι ἀφ’ ἅρματος, οὕνεκ’ ἄρ’ αὐτὸν
παιδὸς ἀποφθιμένοιο ποθὴ ποτὶ μῶλον ἄγεσκε
πὰρ δύναμιν. Μέλλεν δὲ φίλῳ 〈περὶ〉 παιδὶ καὶ αὐτὸς
κεῖσθαι ὁμῶς κταμένοις ἐναρίθμιος, εἰ μὴ ἄρ’ αὐτὸν
Μέμνων ὀβριμόθυμος ἐπεσσύμενον προσέειπεν
αἰδεσθεὶς ἀνὰ θυμὸν ὁμήλικα πατρὸς ἑοῖο·
«Ὦ γέρον, οὔ μοι ἔοικε καταντία σεῖο μάχεσθαι
πρεσβυτέροιο γεγῶτος, ἐπεί γε μὲν οἶδα νοῆσαι·
ἦ γὰρ ἔγωγ’ ἐφάμην σε νέον καὶ ἀρήιον ἄνδρα
ἀντιάαν δηίοισι, θρασὺς δέ μοι ἔλπετο θυμὸς
χειρὸς ἐμῆς καὶ δουρὸς ἐπάξιον ἔμμεναι ἔργον.
Ἀλλ’ ἀναχάζεο τῆλε μόθου στυγεροῦ τε φόνοιο,
χάζεο, μή σε βάλοιμι καὶ οὐκ ἐθέλων περ ἀνάγκῃ
μηδὲ τεῷ περὶ παιδὶ πέσῃς μέγ’ ἀμείνονι φωτὶ
μαρνάμενος, μὴ δή σε καὶ ἄφρονα μυθήσονται
ἀνέρες· οὐ γὰρ ἔοικεν ὑπερτέρῳ ἀντιάασθαι.»
Ὣς φάτο· τὸν δ’ ἑτέρωθε γέρων ἠμείβετο μύθῳ·
«Ὦ Μέμνον, τὰ μὲν ἄρ που ἐτώσια πάντ’ ἀγορεύεις·
οὐ μὲν γὰρ δηίοισι πονεύμενον εἵνεκα παιδὸς
ἀφραίνειν ἐρέει τις ἀνηλέα παιδοφονῆα
νεκροῦ ἑκὰς σεύοντα κατὰ μόθον. Ὡς ὄφελόν μοι
ἀλκὴ ἔτ’ ἔμπεδος ἦεν, ἵνα γνώῃς ἐμὸν ἔγχος.
Νῦν δὲ σὺ μὲν μάλα πάγχυ μέγ’ εὔχεαι, οὕνεκα θυμὸς
θαρσαλέος νέου ἀνδρὸς ἐλαφρότερόν τε νόημα·
τῶ ῥα καὶ ὑψηλὰ φρονέων ἀποφώλια βάζεις.
Εἰ δέ μοι ἡβώοντι καταντίον εἰληλούθεις,
οὐκ ἄν τοι κεχάροντο φίλοι κρατερῷ περ ἐόντι·
νῦν δ’ ὥς τίς τε λέων ὑπὸ γήραος ἄχθομαι αἰνοῦ,
ὅν τε κύων σταθμοῖο πολυρρήνοιο δίηται

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

θαρσαλέως, ὃ δ’ ἄρ’ οὔ τι λιλαιόμενός περ ἀμύνει
οἷ αὐτῷ, οὐ γάρ οἱ ἔτ’ ἔμπεδοί εἰσιν ὀδόντες
οὐδὲ βίη, κρατερὸν δὲ χρόνῳ ἀμαθύνεται ἦτορ·
ὣς ἐμοὶ οὐκέτι κάρτος ἐνὶ στήθεσσιν ὄρωρεν
οἷόν περ τὸ πάροιθεν· ὅμως δ’ ἔτι φέρτερός εἰμι
πολλῶν ἀνθρώπων, παύροισι δὲ γῆρας ὑπείκει.»
Ὣς εἰπὼν ἀπὸ βαιὸν ἐχάσσατο· λεῖπε δ’ ἄρ’ υἷα
κείμενον ἐν κονίῃσιν, ἐπεί νύ οἱ οὐκέτι πάμπαν
γναμπτοῖς ἐν μελέεσσι πέλε σθένος ὡς τὸ πάροιθε·
γήραϊ γὰρ καθύπερθε πολυτλήτῳ βεβάρητο.
Ὣς δ’ αὔτως ἀπόρουσεν ἐυμμελίης Θρασυμήδης
Φηρεύς τ’ ὀβριμόθυμος ἰδ’ ἄλλοι πάντες ἑταῖροι
δειδιότες· μάλα γάρ σφιν ἐπῴχετο λοίγιος ἀνήρ.
Ὡς δ’ ὅτ’ ἀπὸ μεγάλων ὀρέων ποταμὸς βαθυδίνης
καχλάζων φορέηται ἀπειρεσίῳ ὀρυμαγδῷ,
ὁππότε συννεφὲς ἦμαρ ἐπ’ ἀνθρώποισι τανύσσῃ
Ζεὺς κλονέων μέγα χεῖμα, περικτυπέουσι δὲ πάντῃ
βρονταὶ ὁμῶς στεροπῇσιν ἄδην νεφέων συνιόντων
θεσπεσίων, κοῖλαι δὲ περικλύζονται ἄρουραι
ὄμβρου ἐπεσσυμένοιο δυσηχέος, ἀμφὶ δὲ μακραὶ
σμερδαλέον βοόωσι κατ’ οὔρεα πάντα χαράδραι·
ὣς Μέμνων σεύεσκεν ἐπ’ ἠόνας Ἑλλησπόντου
Ἀργείους, μετόπισθε δ’ ἐπισπόμενος κεράιζε.
Πολλοὶ δ’ ἐν κονίῃσι καὶ αἵματι θυμὸν ἔλειπον
Αἰθιόπων ὑπὸ χερσί, λύθρῳ δ’ ἐφορύνετο γαῖα
ὀλλυμένων Δαναῶν· μέγα δ’ ἐν φρεσὶ γήθεε Μέμνων
αἰὲν ἐπεσσύμενος δηίων στίχας, ἀμφὶ δὲ νεκρῶν
στείνετο Τρώιον οὖδας. Ὃ δ’ οὐκ ἀπέληγε κυδοιμοῦ·
ἔλπετο γὰρ Τρώεσσι φάος, Δαναοῖσι δὲ πῆμα
ἔσσεσθ’· ἀλλά ἑ Μοῖρα πολύστονος ἠπερόπευεν
ἐγγύθεν ἱσταμένη καὶ ἐπὶ κλόνον ὀτρύνουσα.
Ἀμφὶ δέ οἱ θεράποντες ἐυσθενέες πονέοντο,
Ἀλκυονεὺς Νύχιός τε καὶ Ἀσιάδης ἐρίθυμος
αἰχμητής τε Μένεκλος Ἀλέξιππός τε Κλύδων τε
ἄλλοι τ’ ἰωχμοῖο μεμαότες, οἵ ῥα καὶ αὐτοὶ
καρτύναντ’ ἀνὰ δῆριν ἑῷ πίσυνοι βασιλῆι.
Καὶ τότε δή ῥα Μένεκλον ἐπεσσύμενον Δαναοῖσι
Νηλείδης κατέπεφνεν· ὃ δ’ ἀσχαλόων ἑτάροιο

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Μέμνων ὀβριμόθυμος ἐνήρατο πουλὺν ὅμιλον.
Ὡς δ’ ὅτε τις κραιπνῇσιν ἐπιβρίσας ἐλάφοισι
θηρητὴρ ἐν ὄρεσσι λίνων ἔντοσθεν ἐρεμνῶν
ἰλαδὸν ἀγρομένῃσιν ἐς ὑστάτ〈ι〉 ον δόλον ἄγρης
αἴζηῶν ἰότητι, κύνες δ’ ἐπικαγχαλόωσι
πυκνὸν ὑλακτιόωντες, ὃ δ’ ἐμμεμαὼς ὑπ’ ἄκοντι
κεμμάσιν ὠκυτάτῃσι φόνον στονόεντα τίθησιν·
ὣς Μέμνων ἐδάιζε πολὺν στρατόν, ἀμφὶ δ’ ἑταῖροι
γήθεον. Ἀργεῖοι δὲ περικλυτὸν ἄνδρ’ ἐφέβοντο·
ὡς δ’ ὁπότ’ ἐξεριπόντος ἀπ’ οὔρεος ἠλιβάτοιο
πέτρου ἀπειρεσίοιο, τὸν ὑψόθεν ἀκάματος Ζεὺς
ὤσῃ ἀπὸ κρημνοῖο βαλὼν στονόεντι κεραυνῷ,
τοῦ δ’ ἄρ’ ἀνὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ἄγκεα μακρὰ ῥαγέντος
βῆσσαι ἐπικτυπέουσι, περιτρομέουσι δ’ ἀν’ ὕλην,
εἴ που μῆλ’ ὑπένερθε κυλινδομένοιο νέμονται
ἢ βόες ἠέ τι ἄλλο, καὶ ἐξαλέονται ἰόντος
ῥιπὴν ἀργαλέην καὶ ἀμείλιχον· ὣς ἄρ’ Ἀχαιοὶ
Μέμνονος ὄβριμον ἔγχος ἐπεσσυμένοιο φέβοντο.
Καὶ τότε δὴ κρατεροῖο μόλε σχεδὸν Αἰακίδαο
Νέστωρ, ἀμφὶ δὲ παιδὶ μέγ’ ἀχνύμενος φάτο μῦθον·
«Ὦ Ἀχιλεῦ, μέγα ἕρκος ἐυσθενέων Ἀργείων,
ὤλετό μοι φίλος υἱός, ἔχει δέ οἱ ἔντεα Μέμνων
τεθναότος, δείδω δὲ κυνῶν μὴ κύρμα γένηται.
Ἀλλὰ θοῶς ἐπάμυνον, ἐπεὶ φίλος ὅς τις ἑταίρου
μέμνηται κταμένοιο καὶ ἄχνυται οὐκέτ’ ἐόντος.»
Ὣς φάτο· τοῦ δ’ ἀίοντος ὑπὸ φρένας ἔμπεσε πένθος.
Μέμνονα δ’ ὡς ἐνόησεν ἀνὰ στονόεντα κυδοιμὸν
Ἀργείους ἰληδὸν ὑπ’ ἔγχεϊ δηιόωντα,
αὐτίκα κάλλιπε Τρῶας ὅσους ὑπὸ χερσὶ δάιζεν
ἀμφ’ ἄλλῃσι φάλαγξι, καὶ ἰσχανόων πολέμοιο
ἤλυθέ οἱ κατέναντα χολούμενος Ἀντιλόχοιο
ἠδ’ ἄλλων κταμένων. Ὁ δ’ ἄρ’ εἵλετο χείρεσι πέτρην,
τήν ῥα βροτοὶ θέσαν οὖρον ἐυστάχυος πεδίοιο,
καὶ βάλεν ἀκαματοιο κατ’ ἀσπίδα Πηλείωνος
δῖος ἀνήρ. Ὁ δ’ ἄρ’ οὔ τι τρέσας περιμήκεα πέτρην
αὐτίκα οἱ σχεδὸν ἦλθε μακρὸν δόρυ πρόσθε τιταίνων,
πεζός, ἐπεί ῥά οἱ ἵπποι ἔσαν μετόπισθε κυδοιμοῦ,
καί οἱ δεξιὸν ὦμον ὑπὲρ σάκεος στυφέλιξεν.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Ὃς δὲ καὶ οὐτάμενός 〈περ〉 ἀταρβέι μάρνατο θυμῷ,
τύψε δ’ ἄρ’ Αἰακίδαο βραχίονα δουρὶ κραταιῷ·
τοῦ δ’ ἐχύθη φίλον αἷμα. Χάρη δ’ ἄρ’ ἐτώσιον ἥρως
καί μιν ἄφαρ προσέειπεν ὑπερφιάλοις ἐπέεσσι·
«Νῦν ς’ ὀίω μόρον αἰνὸν ἀναπλήσειν ὑπ’ ὀλέθρῳ
χερσὶν ἐμῇσι δαμέντα καὶ οὐκέτι μῶλον ἀλύξαι.
Σχέτλιε, τίπτε σὺ Τρῶας ἀνηλεγέως ὀλέεσκες,
πάντων εὐχόμενος πολὺ φέρτατος ἔμμεναι ἀνδρῶν
μητρός τ’ ἀθανάτης Νηρηΐδος; Ἀλλὰ σοὶ ἤδη
ἤλυθεν αἴσιμον ἦμαρ, ἐπεὶ θεόθεν γένος εἰμὶ
Ἠοῦς ὄβριμος υἱός, ὃν ἔκτοθι λειριόεσσαι
Ἑσπερίδες θρέψαντο παρὰ ῥόον Ὠκεανοῖο.
Τοὔνεκά σευ καὶ δῆριν ἀμείλιχον οὐκ ἀλεείνω,
εἰδὼς μητέρα δῖαν, ὅσον προφερεστέρη ἐστὶ
Νηρεΐδος τῆς αὐτὸς ἐπεύχεαι ἔκγονος εἶναι.
Ἣ μὲν γὰρ μακάρεσσι καὶ ἀνθρώποισι φαείνει,
τῇ ἐπὶ πάντα τελεῖται ἀτειρέος ἔνδον Ὀλύμπου
ἐσθλά τε καὶ κλυτὰ ἔργα τά τ’ ἀνδράσι γίνετ’ ὄνειαρ·
ἣ δ’ ἐν ἁλὸς κευθμῶσι καθημένη ἀτρυγέτοισι
ναίει ὁμῶς κήτεσσι μετ’ ἰχθύσι κυδιόωσα
ἄπρηκτος καὶ ἄιστος. Ἐγὼ δέ μιν οὐκ ἀλεγίζω
οὐδέ μιν ἀθανάτῃσιν ἐπουρανίῃσιν ἐίσκω.»
Ὣς φάτο· τὸν δ’ ἐνένιπε θρασὺς πάις Αἰακίδαο·
«Ὦ Μέμνον, πῇ νῦν σε κακαὶ φρένες ἐξορόθυναν
ἐλθέμεν ἀντί’ ἐμεῖο καὶ ἐς μόθον ἰσοφαρίζειν;
Ὅς σέο φέρτερός εἰμι βίῃ γενεῇ τε φυῇ τε,
Ζηνὸς ὑπερθύμοιο λαχὼν ἀριδείκετον αἷμα
καὶ σθεναροῦ Νηρῆος, ὃς εἰναλίας τέκε κούρας
Νηρεΐδας, τὰς δή ῥα θεοὶ τίους’ ἐν Ὀλύμπῳ,
πασάων δὲ μάλιστα Θέτιν κλυτὰ μητιόωσαν,
οὕνεκά που Διόνυσον ἑοῖς ὑπέδεκτο μελάθροις,
ὁππότε δειμαίνεσκε βίην ὀλοοῖο Λυκούργου,
ἠδὲ καὶ ὡς Ἥφαιστον ἐύφρονα χαλκεοτέχνην
δέξατο οἷσι δόμοισιν ἀπ’ Οὐλύμποιο πεσόντα,
αὐτόν τ’ Ἀργικέραυνον ὅπως ὑπελύσατο δεσμῶν·
τῶν μιμνησκόμενοι πανδερκέες Οὐρανίωνες
μητέρ’ ἐμὴν τίουσι Θέτιν ζαθέῳ ἐν Ὀλύμπῳ.
Γνώσῃ δ’ ὡς θεός ἐστιν, ἐπὴν δόρυ χάλκεον εἴσω

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἐς τεὸν ἧπαρ ἵκηται ἐμῇ βεβλημένον ἀλκῇ·
Ἕκτορα γὰρ Πατρόκλοιο, σὲ δ’ Ἀντιλόχοιο χολωθεὶς
τίσομαι· οὐ γὰρ ὄλεσσας ἀνάλκιδος ἀνδρὸς ἑταῖρον.
Ἀλλὰ τί νηπιάχοισιν ἐοικότες ἀφραδέεσσιν
ἕσταμεν ἡμετέρων μυθεύμενοι ἔργα τοκήων
ἠδ’ αὐτῶν; Ἐγγὺς γὰρ Ἄρης, ἐγγὺς 〈δὲ〉 καὶ ἀλκή.»
Ὣς εἰπὼν παλάμῃσι λάβεν πολυμήκετον ἆορ,
Μέμνων δ’ αὖθ’ ἑτέρωθε, καὶ ὀτραλέως συνόρουσαν.
Τύπτον δ’ ἀλλήλων ἄμοτον φρεσὶ κυδιόωντες
ἀσπίδας ἃς Ἥφαιστος ὑπ’ ἀμβροσίῃ κάμε τέχνῃ,
πυκνὰ συναΐσσοντες· ἐπέψαυον δὲ λόφοισιν
ἀλλήλαις ἑκάτερθεν ἐρειδόμεναι τρυφάλειαι.
Ζεὺς δὲ μέγ’ ἀμφοτέροισι φίλα φρονέων βάλε κάρτος,
τεῦξε δ’ ἄρ’ ἀκαμάτους καὶ μείζονας, οὐδὲν ὁμοίους
ἀνδράσιν, ἀλλὰ θεοῖσιν· Ἔρις δ’ ἐπεγήθεεν ἄμφω.
Οἳ δ’ αἰχμὴν μεμαῶτες ἄφαρ χροὸς ἐντὸς ἐλάσσαι
μεσσηγὺς σάκεός τε καὶ ὑψιλόφου τρυφαλείης
πολλάκις ἰθύνεσκον ἑὸν μένος, ἄλλοτε δ’ αὖτε
βαιὸν ὑπὲρ κνημῖδος, ἔνερθε δὲ δαιδαλέοιο
θώρηκος βριαροῖσιν ἀρηρότος ἀμφὶ μέλεσσιν,
ἄμφω ἐπειγόμενοι· περὶ δέ σφισιν ἄμβροτα τεύχη
ἀμφ’ ὤμοις ἀράβησε. Βοὴ δ’ ἵκετ’ αἰθέρα δῖον
Τρώων Αἰθιόπων τε καὶ Ἀργείων ἐριθύμων
μαρναμένων ἑκάτερθε· κόνις δ’ ὑπὸ ποσσὶν ὀρώρει
ἄχρις ἐς οὐρανὸν εὐρύν, ἐπεὶ μέγα ἤνυτο ἔργον.
Εὗτ’ ὀμίχλη κατ’ ὄρεσφιν ὀρινομένου ὑετοῖο,
ὁππότε δὴ κελάδοντες ἐνιπλήθονται ἔναυλοι
ὕδατος ἐσσυμένοιο, βρέμει δ’ ἄρα πᾶσα χαράδρη
ἄσπετον, οἳ δ’ ἄρα πάντες ἐπιτρομέουσι νομῆες
χειμάρρους ὀμίχλην τε φίλην ὀλοοῖσι λύκοισιν
ἠδ’ ἄλλοις θήρεσσιν ὅσους τρέφει ἄσπετος ὕλη·
ὣς τῶν ἀμφὶ πόδεσσι κόνις πεπότητ’ ἀλεγεινή,
ἥ ῥά τε καὶ φάος ἠὺ κατέκρυφεν ἠελίοιο
αἰθέρ’ ἐπισκιάουσα· κακὴ δ’ ὑπεδάμνατ’ ὀιζὺς
λαοὺς ἐν κονίῃ τε καὶ αἰνομόρῳ ὑσμίνῃ.
Καὶ τὴν μὲν μακάρων τις ἀπώσατο δηιοτῆτος
ἐσσυμένως· ὀλοαὶ δὲ θοὰς ἑκάτερθε φάλαγγας
Κῆρες ἐποτρύνεσκον ἀπειρέσιον πονέεσθαι

δῆριν ἀνὰ στονόεσσαν· Ἄρης δ᾽ οὐ λῆγε φόνοιο
λευγαλέου, πάντῃ δὲ πέριξ ἐφορύνετο γαῖα
αἵματος ἐκχυμένοιο· μέλας δ᾽ ἐπετέρπετ᾽ Ὄλεθρος.
Στείνετο δὲ κταμένων πεδίον μέγα ἱππόβοτόν τε,
ὁππόσον ἀμφὶ ῥοῇς Σιμόεις καὶ Ξάνθος ἐέργει
Ἴδηθεν κατιόντες ἐς ἱερὸν Ἑλλήσποντον.
Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ πολλὴ μὲν ἄδην μηκύνετο δῆρις
μαρναμένων, ἶσον δὲ μένος τέτατ᾽ ἀμφοτέροισι,
δὴ τότε τούς γ᾽ ἀπάνευθεν Ὀλύμπιοι εἰσορόωντες
οἳ μὲν θυμὸν ἔτερπον ἀτειρέι Πηλείωνι,
οἳ δ᾽ ἄρα Τιθωνοῖο καὶ Ἠοῦς υἱέι δίῳ.
Ὑψόθε δ᾽ οὐρανὸς εὐρὺς ἐπέβραχεν, ἀμφὶ δὲ πόντος
ἴαχε, κυανέη δὲ πέριξ ἐλελίζετο γαῖα
ἀμφοτέρων ὑπὸ ποσσί. Περιτρομέοντο δὲ πᾶσαι
ἀμφὶ Θέτιν Νηρῆος ὑπερθύμοιο θύγατρες
ὀβρίμου ἀμφ᾽ Ἀχιλῆος ἰδ᾽ ἄσπετα δειμαίνοντο.
Δείδιε δ᾽ Ἠριγένεια φίλῳ περὶ παιδὶ καὶ αὐτὴ
ἵπποις ἐμβεβαυῖα δι᾽ αἰθέρος· αἳ δέ οἱ ἄγχι
Ἠελίοιο θύγατρες ἐθάμβεον ἑστηυῖαι
θεσπέσιον περὶ κύκλον, ὃν Ἠελίῳ ἀκάμαντι
Ζεὺς πόρεν εἰς ἐνιαυτὸν ἐὺν δρόμον, ᾧ περὶ πάντα
ζώει τε φθινύθει τε περιπλομένοιο κατ᾽ ἦμαρ
νωλεμέως αἰῶνος ἑλισσομένων ἐνιαυτῶν.
Καί νύ κε δὴ μακάρεσσιν ἀμείλιχος ἔμπεσε δῆρις,
εἰ μὴ ὑπ᾽ ἐννεσίῃσι Διὸς μεγαλοβρεμέταο
δοιαὶ ἄρ᾽ ἀμφοτέροισι θοῶς ἑκάτερθε παρέσταν
Κῆρες· ἐρεμναίη μὲν ἔβη ποτὶ Μέμνονος ἦτορ,
φαιδρὴ δ᾽ ἀμφ᾽ Ἀχιλῆα δαΐφρονα· τοὶ δ᾽ ἐσιδόντες
ἀθάνατοι μέγ᾽ ἄυσαν, ἄφαρ δ᾽ ἕλε τοὺς μὲν ἀνίη
λευγαλέη, τοὺς δ᾽ ἠὺ καὶ ἀγλαὸν ἔλλαβε χάρμα.
Ἥρωες δ᾽ ἐμάχοντο καθ᾽ αἱματόεντα κυδοιμὸν
ἔμπεδον, οὐδέ τι Κῆρας ἐποιχομένας ἐνόησαν
θυμὸν καὶ μέγα κάρτος ἐπ᾽ ἀλλήλοισι φέροντες.
Φαίης κε στονόεντα κατὰ μόθον ἤματι κείνῳ
μάρνασθ᾽ ὥς τε Γίγαντας ἀτειρέας ἠὲ κραταιοὺς
Τιτῆνας· σθεναρὴ γὰρ ἐπὶ σφίσι δῆρις ὀρώρει·
ἠμὲν ὁτὲ ξιφέεσσι συνέδραμον, ἠδ᾽ ὁτὲ λᾶας
βάλλον ἐπεσσύμενοι περιμήκεας. Οὐδέ τις αὐτῶν

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

χάζετο βαλλομένων οὐδ’ ἔτρεσαν, ἀλλ’ ἅτε πρῶνες
ἔστασαν ἀκμῆτες καταειμένοι ἄσπετον ἀλκήν·
ἄμφω γὰρ μεγάλοιο Διὸς γένος εὐχετόωντο.
Τοὔνεκ’ ἄρά σφισι δῆριν ἴσην ἐτάνυσσεν Ἐνυὼ
πολλὸν ἐρειδομένοισιν ἐπὶ χρόνον ἐν δαῒ κείνῃ,
αὐτοῖς ἠδ’ ἑτάροισιν ἀταρβέσιν οἳ μετ’ ἀνάκτων
νωλεμέως πονέοντο μεμαότες, ἄχρι καμόντων
αἰχμαὶ ἀνεγνάμφθησαν ἐν ἀσπίσιν· οὐδέ τις ἦεν
θεινομένων ἑκάτερθεν ἀνούτατος, ἀλλ’ ἄρα πάντων
ἐκ μελέων εἰς οὖδας ἀπέρρεεν αἷμα καὶ ἱδρὼς
αἰὲν ἐρειδομένων. Κεκάλυπτο δὲ γαῖα νέκυσσιν,
οὐρανὸς ὣς νεφέεσσιν ἐς Αἰγοκερῆα κιόντος
ἠελίου, ὅτε πόντον ὑποτρομέει μέγα ναύτης.
Τοὺς 〈δ’〉 ἵπποι χρεμέθοντες ἐπεσσυμένοις ἅμα λαοῖς
τεθναότας στείβεσκον, ἅτ’ ἄσπετα φύλλα κατ’ ἄλσος
χείματος ἀρχομένου μετὰ τηλεθόωσαν ὀπώρην.
Οἳ δέ που ἐν νεκύεσσι καὶ αἵματι δηριόωντο
υἱῆες μακάρων ἐρικυδέες οὐδ’ ἀπέληγον
ἀλλήλοις κοτέοντες. Ἔρις δ’ ἴθυνε τάλαντα
ὑσμίνης ἀλεγεινά. Τὰ δ’ οὐκέτι ἶσα πέλοντο·
ἀλλ’ ἄρα Μέμνονα δῖον ὑπὸ στέρνοιο θέμεθλα
Πηλείδης οὔτησε, τὸ δ’ ἀντικρὺ μέλαν ἆορ
ἐξέθορε〈ν〉. Τοῦ δ’ αἶψα λύθη πολυήρατος αἰών·
κάππεσε δ’ ἐς μέλαν αἷμα, βράχεν δέ οἱ ἄσπετα τεύχη,
γαῖα δ’ ὑπεσμαράγησε καὶ ἀμφεφόβηθεν ἑταῖροι.
Τὸν δ’ ἄρα Μυρμιδόνες μὲν ἐσύλεον· ἀμφὶ δὲ Τρῶες
φεῦγον, ὃ δ’ αἶψα δίωκε μένος μέγα λαίλαπι ἶσος.
Ἠὼς δὲ στονάχησε καλυψαμένη νεφέεσσιν,
ἠχλύνθη δ’ ἄρα γαῖα. Θοοὶ δ’ ἅμα πάντες Ἀῆται
μητρὸς ἐφημοσύνῃσι μιῇ φορέοντο κελεύθῳ
ἐς πεδίον Πριάμοιο καὶ ἀμφεχέαντο θανόντι·
οἳ καὶ ἀνηρείψαντο θοῶς Ἠώιον υἷα
καί ἑ φέρον πολιοῖο δι’ ἠέρος· ἄχνυτο δέ σφι
θυμὸς ἀδελφειοῖο δεδουπότος, ἀμφὶ δ’ ἄρ’ αἰθὴρ
ἔστενε. Τοῦ δ’ ἐπὶ γαῖαν ὅσαι πέσον αἱματόεσσαι
ἐκ μελέων ῥαθάμιγγες, ἐν ἀνθρώποισι τέτυκται
σῆμα καὶ ἐσσομένοις· τὰς γὰρ θεοὶ ἄλλοθεν ἄλλην
εἰς ἓν ἀγειράμενοι ποταμὸν θέσαν ἠχήεντα,

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

τόν ῥά τε Παφλαγόνειον ἐπιχθόνιοι καλέουσι
πάντες ὅσοι ναίουσι μακρῆς ὑπὸ πείρασιν Ἴδης·
ὅς τε καὶ αἱματόεις τραφερὴν ἐπινίσεται αἶαν,
ὁππότε Μέμνονος ἦμαρ ἔῃ λυγρὸν ᾧ ἔνι κεῖνος
κάτθανε· λευγαλέη δὲ καὶ ἄσχετος ἔσσυται ὀδμὴ
ἐξ ὕδατος· φαίης κεν ἔθ’ ἕλκεος οὐλομένοιο
πυθομένους ἰχῶρας ἀποπνείειν ἀλεγεινόν.
Ἀλλὰ τὸ μὲν βουλῇσι θεῶν γένεθ’· οἱ δ’ ἐπέτοντο
Ἠοῦς ὄβριμον υἷα θοοὶ φορ〈έ〉οντες Ἀῆται
τυτθὸν ὑπὲρ γαίης δνοφερῇ κεκαλυμμένον ὄρφνῃ.
Οὐδὲ μὲν Αἰθιοπῆες ἀποκταμένοιο ἄνακτος
νόσφιν ἀπεπλάγχθησαν, ἐπεὶ θεὸς αἶψα καὶ αὐτοὺς
ἦγε λιλαιομένοισι βαλὼν τάχος, οἷον ἔμελλον
οὐ μετὰ δηρὸν ἔχοντες ὑπηέριοι φορέεσθαι·
τοὔνεχ’ ἕποντ’ Ἀνέμοισιν ὀδυρόμενοι βασιλῆα.
Ὡς δ’ ὅτ〈αν〉 ἀγρευτῆρος ἐνὶ ξυλόχοισι δαμέντος
ἢ συὸς ἠὲ λέοντος ὑπὸ βλοσυρῇσι γένυσσι
σῶμ’ ἀναειράμενοι μογεροὶ φορέωσιν ἑταῖροι
ἀχνύμενοι, μετὰ δέ σφι κύνες ποθέοντες ἄνακτα
κνυζηθμῷ ἐφέπονται ἀνιηρῆς ἕνεκ’ ἄγρης·
ὣς οἵ γε προλιπόντες ἀνηλέα δηιοτῆτα
λαιψηροῖς ἐφέποντο μέγα στενάχοντες Ἀήταις
ἀχλύι θεσπεσίῃ κεκαλυμμένοι. Ἀμφὶ δὲ Τρῶες
καὶ Δαναοὶ θάμβησαν ἅμα σφετέρῳ βασιλῆι
πάντας ἀιστωθέντας, ἀπειρεσίῃ δ’ ἀνὰ θυμὸν
ἀμφασίῃ βεβόληντο. Νέκυν δ’ ἀκάμαντες Ἀῆται
Μέμνονος ἀγχεμάχοιο θέσαν βαρέα στενάχοντες
πὰρ ποταμοῖο ῥέεθρα βαθυρρόου Αἰσήποιο,
ἧχί τε Νυμφάων καλλιπλοκάμων πέλει ἄλσος
καλόν, ὃ δὴ μετόπισθε μακρὸν περὶ σῆμ’ ἐβάλοντο
Αἰσήποιο θύγατρες ἅδην πεπυκασμένον ὕλῃ
παντοίῃ· καὶ πολλὰ θεαὶ περικωκύσαντο
υἱέα κυδαίνουσαι ἐυθρόνου Ἠριγενείης.
Δύσετο δ’ ἠελίοιο φάος· κατὰ δ’ ἤλυθεν Ἠὼς
οὐρανόθεν κλαίουσα φίλον τέκος, ἀμφὶ δ’ ἄρ’ αὐτῇ
κοῦραι ἐυπλόκαμοι δυο〈καί〉δεκα, τῇσι μέμηλεν
αἰὲν ἑλισσομένου Ὑπερίονος αἰπὰ κέλευθα
νύξ τε καὶ ἠριγένεια καὶ ἐκ Διὸς ὁππόσα βουλῆς

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

γίνεται, οὗ περὶ δῶμα καὶ ἀρρήκτους πυλεῶνας
στρωφῶντ’ ἔνθα καὶ ἔνθα πέριξ λυκάβαντα φέρουσαι
καρποῖσι βρίθοντα, κυλινδομένου περὶ κύκλον
χειμῶνος κρυεροῖο καὶ εἴαρος ἀνθεμόεντος
ἠδὲ θέρευς ἐρατοῖο πολυσταφύλοιό τ’ ὀπώρης.
Αἳ δ’ ὅτε δὴ κατέβησαν ἀπ’ αἰθέρος ἠλιβάτοιο
ἄσπετ’ ὀδυρόμεναι περὶ Μέμνονα, σὺν δ’ ἄρα τῇσι
Πληιάδες μύροντο, περίαχε δ’ οὔρεα μακρὰ
καὶ ῥόος Αἰσήποιο, γόος δ’ ἄλληκτος ὀρώρει.
Ἣ δ’ ἄρ’ ἐνὶ μέσσῃσιν ἑῷ περὶ παιδὶ χυθεῖσα
μακρὸν ἀνεστονάχησε πολύστονος Ἠριγένεια·
«Ὤλεό μοι, φίλε τέκνον, ἑῇ δ’ ἄρα μητέρι πένθος
ἀργαλέον περίθηκας. Ἐγὼ δ’ οὐ σεῖο δαμέντος
τλήσομαι ἀθανάτοισιν ἐπουρανίοισι φαείνειν·
ἀλλὰ καταχθονίων ἐσδύσομαι αἰνὰ βέρεθρα,
ψυχὴ ὅπου σέο νόσφιν ἀποφθιμένου 〈πε〉 πότηται,
πάντ’ ἐπικιδναμένου χάεος καὶ ἀεικέος ὄρφνης,
ὄφρά τι καὶ Κρονίδαο περὶ φρένας ἄλγος ἵκηται.
Οὐ γὰρ ἀτιμοτέρη Νηρηίδος, ἐκ Διὸς αὐτοῦ
πάντ’ ἐπιδερκομένη, πάντ’ ἐς τέλος ἄχρις ἄγουσα,
μαψιδίως· ἦ γάρ κεν ἐμὸν φάος ὠπίσατο Ζεύς.
Τοὔνεχ’ ὑπὸ ζόφον εἶμι· Θέτιν δ’ ἐς Ὄλυμπον ἀγέσθω
ἐξ ἁλός, ὄφρα θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισι φαείνῃ·
αὐτὰρ ἐμοὶ στονόεσσα μετ’ οὐρανὸν εὔαδεν ὄρφνη,
μὴ δὴ σεῖο φονῆι φάος περὶ σῶμα βάλοιμι.»
Ὣς φαμένης ῥέε δάκρυ κατ’ ἀμβροσίοιο προσώπου
ἀενάῳ ποταμῷ ἐναλίγκιον, ἀμφὶ δὲ νεκρῷ
δεύετο γαῖα μέλαινα· συνάχνυτο δ’ ἀμβροσίη Νὺξ
παιδὶ φίλῃ καὶ πάντα κατέκρυφεν Οὐρανὸς ἄστρα
ἀχλύι καὶ νεφέεσσι φέρων χάριν Ἠριγενείῃ.
Τρῶες δ’ ἄστεος ἔνδον ἔσαν περὶ Μέμνονι θυμὸν
ἀχνύμενοι· πόθεον γὰρ ὁμῶς ἑτάροισιν ἄνακτα.
Οὐδὲ μὲν Ἀργεῖοι μέγ’ ἐγήθεον, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
ἐν πεδίῳ κταμένοισι παρ’ ἀνδράσιν αὖλιν ἔχοντες
ἄμφω ἐυμμελίην μὲν Ἀχιλλέα κυδαίνεσκον,
Ἀντίλοχον δ’ ἄρα κλαῖον· ἔχον δ’ ἅμα χάρματι πένθος.
Παννυχίη δ’ ἀλεγεινὸν ἀνεστενάχιζε γοῶσα
Ἠώς, ἀμφὶ δέ οἱ κέχυτο ζόφος· οὐδέ τι θυμῷ

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἀντολίης ἀλέγιζε, μέγαν δ’ ἤχθηρεν Ὄλυμπον.
Ἄγχι δέ οἱ μάλα πολλὰ ποδώκεες ἔστενον ἵπποι,
γαῖαν ἐπιστείβοντες ἀήθεα καὶ βασίλειαν
ἀχνυμένην ὁρόωντες, ἐελδόμενοι μέγα νόστου.
Ζεὺς δ’ ἄμοτον βρόντησε χολούμενος, ἀμφὶ δὲ γαῖα
κινήθη περὶ πᾶσα· τρόμος δ’ ἕλεν ἄμβροτον Ἠῶ.
Τὸν δ’ ἄρα καρπαλίμως μελανόχροες Αἰθιοπῆες
θάψαν ὀδυρόμενοι· τοὺς δ’ Ἠριγένεια βοῶπις
πόλλ’ ὀλοφυρομένους κρατεροῦ περὶ σήματι παιδὸς
οἰωνοὺς ποίησε καὶ ἠέρι δῶκε φέρεσθαι.
Τοὺς δὴ νῦν καλέουσι βροτῶν ἀπερείσια φῦλα
μέμνονας, οἵ ῥ’ ἔτι τύμβον ἔπι σφετέρου βασιλῆος
ἐσσύμενοι γοόωσι κόνιν καθύπερθε χέοντες
σήματος, ἀλλήλοις δὲ περικλονέουσι κυδοιμὸν
Μέμνονι ἦρα φέροντες· ὃ δ’ εἰν Ἀίδαο δόμοισιν
ἠέ που ἐν μακάρεσσι κατ’ Ἠλύσιον πέδον αἴης
καγχαλάᾳ, καὶ θυμὸν ἰαίνεται ἄμβροτος Ἠὼς
δερκομένη· τοῖσι ⟨ν⟩ δὲ πέλει πόνος, ἄχρι καμόντες
εἷς ἕνα δῃώσωνται ἀνὰ κλόνον ἠὲ καὶ ἄμφω
πότμον ἀναπλήσωσι πονεύμενοι ἀμφὶς ἄνακτι.
Καὶ τὰ μὲν ἐννεσίῃσι φαεσφόρου Ἠριγενείης
οἰωνοὶ τελέουσι θοοί. Τότε δ’ ἄμβροτος Ἠὼς
οὐρανὸν εἰσανόρουσ⟨εν⟩ ὁμῶς πολυαλδέσιν Ὥραις,
αἵ ῥά μιν οὐκ ἐθέλουσαν ἀνήγαγον ἐς Διὸς οὖδας,
παρφάμεναι μύθοισιν ὅσοις βαρὺ πένθος ὑπείκει,
καί περ ἔτ’ ἀχνυμένην. Ἡ δ’ οὐ λάθεθ’ οἷο δρόμοιο·
δείδιε γὰρ ⟨δὴ⟩ Ζηνὸς ἄδην ἄλληκτον ἐνιπήν,
ἐξ οὗ πάντα πέλονται ὅς’ Ὠκεανοῖο ῥέεθρα
ἐντὸς ἔχει καὶ γαῖα καὶ αἰθομένων ἕδος ἄστρων.
Τῆς ⟨δ’ ἄ⟩ρα Πληιάδες πρότεραι ἴσαν· ἣ δὲ καὶ αὐτὴ
αἰθερίας ὤιξε πύλας, ἐκέδασσε δ’ ἄρ’ ἀχλύν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ φάος ἦλθεν ἐυθρόνου Ἠριγενείης,
δὴ τότ’ ἄρ’ Ἀντιλόχοιο νέκυν ποτὶ νῆας ἔνεικαν
αἰχμηταὶ Πύλιοι μεγά⟨λα⟩ στενάχοντες ἄνακτα
καί μιν ταρχύσαντο παρ’ ἠόσιν Ἑλλησπόντου
πολλὰ μάλ’ ἀχνύμενοι. Περὶ δ’ ἔστενον ὄβριμοι υἷες
Ἀργείων· πάντας γὰρ ἀμείλιχον ἄμπεχε πένθος
Νέστορι ἦρα φέροντας. Ὁ δ’ οὐ μέγα δάμνατο θυμῷ·

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἀνδρὸς γὰρ πινυτοῖο περὶ φρεσὶ τλήμεναι ἄλγος
θαρσαλέως καὶ μή τι κατηφιόωντ’ ἀκάχησθαι.
Πηλείδης δ’ ἑτάροιο χολούμενος Ἀντιλόχοιο
σμερδνὸν ἐπὶ Τρώεσσι κορύσσετο· τοὶ δὲ καὶ αὐτοὶ
καί περ ὑποτρομέοντες ἐυμμελίην Ἀχιλῆα
τείχεος ἐξεχέοντο μεμαότες, οὕνεκ’ ἄρά σφι
Κῆρες ἐνὶ στέρνοισι θράσος βάλον· ἦ γὰρ ἔμελλον
πολλοὶ ἀνοστήτοιο κατελθέμεν Ἀιδονῆος
χερσὶν ὑπ’ Αἰακίδαο δαΐφρονος, ὅς ῥα καὶ αὐτὸς
φθεῖσθαι ὁμῶς ἤμελλε παρὰ Πριάμοιο πόληι.
Αἶψα δ’ ἄρ’ ἀμφοτέρωθε συνήλυθον εἰς ἕνα χῶρον
Τρώων ἔθνεα πολλὰ μενεπτολέμων τ’ Ἀργείων
μαιμώωντ’ ἐς Ἄρηα διεγρομένου πολέμοιο.
Πηλείδης δ’ ἐν τοῖσι πολὺν περιδάμνατο λαὸν
δυσμενέων· πάντῃ δὲ φερέσβιος αἵματι γαῖα
δεύετο καὶ νεκύεσσι περιστείνοντο ῥέεθρα
Ξάνθου καὶ Σιμόεντος. Ὁ δ’ ἑσπόμενος κεράιζε
μέχρι ⟨σ⟩ ἐπὶ πτολίεθρον, ἐπεὶ φόβος ἄμπεχε λαούς.
Καί νύ κε πάντας ὄλεσσε, πύλας δ’ εἰς οὖδας ἔρεισε
θαιρῶν ἐξερύσας, ἢ καὶ συνέαξεν ὀχῆας
δόχμιος ἐγχριμφθείς, Δαναοῖσι δ’ ἔθηκε κέλευθον
ἐς Πριάμοιο πόληα, διέπραθε δ’ ὄλβιον ἄστυ,
εἰ μή οἱ μέγα Φοῖβος ἀνηλέι χώσατο θυμῷ,
ὡς ἴδεν ἄσπετα φῦλα δαϊκταμένων ἡρώων.
Αἶψα δ’ ἀπ’ Οὐλύμποιο κατήλυθε θηρὶ ἐοικὼς
ἰοδόκην ὤμοισιν ἔχων καὶ ἀναλθέας ἰούς·
ἔστη δ’ Αἰακίδαο καταντίον· ἀμφὶ δ’ ἄρ’ αὐτῷ
γωρυτὸς καὶ τόξα μέγ’ ἴαχεν, ἐκ δέ οἱ ὄσσων
πῦρ ἄμοτον μάρμαιρε, ποσὶν δ’ ὑπὸ κίνυτο γαῖα.
Σμερδαλέον δ’ ἤυσε μέγας θεός, ὄφρ’ Ἀχιλῆα
τρέψῃ ἀπὸ πτολέμοιο θεοῦ ὄπα ταρβήσαντα
θεσπεσίην καὶ Τρῶας ὑπ’ ἐκ θανάτοιο σαώσῃ·
«Χάζεο, Πηλείδη, Τρώων ἑκάς, οὐ γὰρ ἔοικεν
οὔ ς’ ἔτι δυσμενέεσσι κακὰς ἐπὶ Κῆρας ἰάλλειν,
μή σε καὶ ἀθανάτων τις ἀπ’ Οὐλύμποιο χαλέψῃ.»
Ὣς ἄρ’ ἔφη· ὃ δ’ ἄρ’ οὔ τι θεοῦ τρέσεν ἄμβροτον αὐδήν·
ἤδη γάρ οἱ Κῆρες ἀμείλιχοι ἀμφεποτῶντο.
Τοὔνεκ’ ἄρ’ οὐκ ἀλέγιζε θεοῦ, μέγα δ’ ἴαχεν ἄντην·

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

«Φοῖβε, τί ἤ με θεοῖσι καὶ οὐ μεμαῶτα μάχεσθαι
book 3.1 ὀτρύνεις Τρώεσσιν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνων;
book 3.2 Ἤδη γὰρ καὶ πρόσθε μ’ ἀποστρέψας ὀρυμαγδοῦ
book 3.3 ἤπαφες, ὁππότε πρῶτον ὑπεξεσάωσας ὀλέθρου
book 3.1 Ἕκτορα τῷ μέγα Τρῶες ἀνὰ πτόλιν εὐχετόωντο.
book 3.2 Ἀλλ’ ἀναχάζεο τῆλε καὶ ἐς μακάρων ἕδος ἄλλων
book 3.3 ἔρχεο, μή σε βάλοιμι καὶ ἀθάνατόν περ ἐόντα.»
book 3.4 Ὣς εἰπὼν ἀπάτερθε θεὸν λίπε, βῆ δ’ ἐπὶ Τρῶας
book 3.5 οἵ ῥ’ ἔτι που φεύγεσκον ἅμα προπάροιθε πόληος,
book 3.55.1 καὶ τοὺς μὲν σεύεσκεν· ὃ δ’ ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῷ
book 3.55.2 Φοῖβος ἑὸν κατὰ θυμὸν ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν·
book 3.55.3 «Ὢ πόποι, ὡς ὅ γε μαίνετ’ ἀνὰ φρένας· ἀλλά μιν οὔ τι
book 3.55.4 οὐδ’ αὐτὸς Κρονίδης ἔτ’ ἀνέξεται οὔτέ τις ἄλλος
book 3.55.5 οὕτω μαργαίνοντα καὶ ἀντιόωντα θεοῖσιν.»
book 3.60.1 Ὣς ἄρ’ ἔφη καὶ ἄιστος ὁμοῦ νεφέεσσιν ἐτύχθη·
book 3.60.2 ἠέρα δ’ ἑσσάμενος στυγερὸν προέηκε βέλεμνον
book 3.60.3 καί ἑ θοῶς οὔτησε κατὰ σφυρόν. Αἶψα δ’ ἀνῖαι
book 3.60.4 δῦσαν ὑπὸ κραδίην· ὃ δ’ ἀνετράπετ’ ἠύτε πύργος,
book 3.60.5 ὅν τε βίη τυφῶνος ὑποχθονίῃ στροφάλιγγι
book 3.65.1 ῥήξῃ ὑπὲρ δαπέδοιο κραδαινομένης βαθὺ γαίης·
book 3.65.2 ὣς ἐκλίθη δέμας ἠὺ κατ’ οὔδεος Αἰακίδαο.
book 3.65.3 Ἀμφὶ δὲ παπτήνας ὀλοὸν καὶ ἄκρατον ὁμόκλα·
book 3.65.4 «Τίς νύ μοι αἰνὸν ὀιστὸν ἐπιπροέηκε κρυφηδόν;
book 3.65.5 Τλήτω μευ κατέναντα καὶ εἰς ἀναφανδὸν ἱκέσθαι,
book 3.70.1 ὄφρά κέ οἱ μέλαν αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα χυθείη
book 3.70.2 ἡμετέρῳ περὶ δουρὶ καὶ Ἄιδα λυγρὸν ἵκηται.
book 3.1 Οἶδα γὰρ ὡς οὔ τίς με δυνήσεται ἐγγύθεν ἐλθὼν
book 3.2 ἐγχείῃ δαμάσασθαι ἐπιχθονίων ἡρώων,
book 3.3 οὐδ’ εἴ περ στέρνοισι μάλ’ ἄτρομον ἦτορ ἔχῃσιν,
book 3.75.1 ἄτρομον ἦτορ ἔχῃσι λίην καὶ χάλκεος εἴη.
book 3.75.2 Κρύβδα δ’ ἀνάλκιδες αἰὲν ἀγαυοτέρους λοχόωσι·
book 3.75.3 τῶ μευ ἴτω κατέναντα, καὶ εἰ θεὸς εὔχεται εἶναι
book 3.75.4 χωόμενος Δαναοῖς, ἐπεὶ ἦ νύ μοι ἦτορ ἔολπεν
book 3.75.5 ἔμμεναι Ἀπόλλωνα λυγρῇ κεκαλυμμένον ὄρφνῃ.
book 3.80.1 Ὣς γάρ μοι τὸ πάροιθε φίλη διεπέφραδε μήτηρ
book 3.80.2 κείνου ὑπαὶ βελέεσσιν ὀιζυρῶς ἀπολέσθαι
book 3.80.3 Σκαιῇς ἀμφὶ πύλῃσι· τὸ δ’ οὐκ ἀνεμώλιον ἦεν.»
book 3.80.4 Ἦ καὶ λυγρὸν ὀιστὸν ἀμειλίκτοισι χέρεσσιν
book 3.80.5

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἕλκεος ἐξείρυσσεν ἀναλθέος· ἐκ δέ οἱ αἷμα
ἔσσυτο τειρομένοιο, πότμος δέ οἱ ἦτορ ἐδάμνα.
Ἀσχαλόων δ’ ἔρριψε βέλος· τὸ δ’ ἄρ’ αἶψα κιοῦσαι
Πνοιαὶ ἀνηρείψαντο, δόσαν δέ μιν Ἀπόλλωνι
ἐς Διὸς οἰχομένῳ ζάθεον πέδον· οὐ γὰρ ἐῴκει
ἄμβροτον ἰὸν ὀλέσθαι ἀπ’ ἀθανάτοιο μολόντα.
Δεξάμενος δ’ ὅ γε κραιπνὸς ἀφίκετο μακρὸν Ὄλυμπον
ἄλλων ἀθανάτων ἐς ὁμήγυριν, ἧχι μάλιστα
πανσυδίῃ ἀγέροντο μάχην ἐσορώμενοι ἀνδρῶν·
οἳ μὲν γὰρ Τρώεσσι μενοίνεον εὖχος ὀρέξαι,
οἳ δ’ ἄρα καὶ Δαναοῖς, δι〈ὰ δ’〉 ἄνδιχα μητιόωντες
δέρκοντο κτείνοντας ἀνὰ μόθον ὀλλυμένους τε.
Τὸν δ’ ὁπότ’ εἰσενόησε Διὸς πινυτὴ παράκοιτις,
αὐτίκα μιν νείκεσσεν ἀνιηροῖς ἐπέεσσι·
«Φοῖβε, τί ἢ τόδ’ ἔρεξας ἀτάσθαλον ἤματι τῷδε,
λησάμενος κείνοιο, τὸν ἀθάνατοι γάμον αὐτοὶ
ἀντιθέῳ Πηλῆι συνήρσαμεν; Εὖ δ’ ἐνὶ μέσσοις
δαινυμένοις ἤειδες, ὅπως Θέτιν ἀργυρόπεζαν
Πηλεὺς ἤγετ’ ἄκοιτιν ἁλὸς μέγα λαῖτμα λιποῦσαν·
καί σευ φορμίζοντος ἐπήιεν ἀθρόα φῦλα
θῆρές τ’ οἰωνοί τε βαθυσκόπελοί τε κολῶναι
καὶ ποταμοὶ καὶ πᾶσα βαθύσκιος ἤιεν ὕλη.
Ἀλλὰ τά γ’ ἐξελάθου καὶ ἀμείλιχον ἔργον ἔρεξας
κτείνας ἀνέρα δῖον ὃν ἀθανάτοισι σὺν ἄλλοις
νέκταρ ἀποσπένδων ἠρήσαο παῖδα γενέσθαι
ἐκ Θέτιδος Πηλῆι. Τεῆς δ’ ἐπελήσαο ἀρῆς
ἦρα φέρων λαοῖσι κραταιοῦ Λαομέδοντος
ᾧ πάρα βουκολέεσκε〈σ〉· ὃ δ’ ἀθάνατόν περ ἐόντα
θνητὸς ἐὼν ἀκάχιζε· σὺ δ’ ἀφρονέων ἐνὶ θυμῷ
ἦρα φέρεις Τρώεσσι λελασμένος ὅσς’ ἐμόγησας.
Σχέτλιε, οὔ νύ τι οἶδας ἐνὶ φρεσὶ λευγαλέῃσιν
οὔθ’ ὅ τις ἀργαλέος καὶ ἐπάξιος ἄλγεα πάσχειν,
οὔθ’ ὅ τις ἀθανάτοισι τετιμένος· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
ἤπιος ἄμμι τέτυκτο καὶ ἐξ ἡμέων γένος ἦεν.
Ἀλλ’ οὐ μὰν Τρώεσσιν ἐλαφρότερον πόνον οἴω
ἔσσεσθ’ Αἰακίδαο δεδουπότος, οὕνεκ’ ἄρ’ αὐτοῦ
υἱὸς ἀπὸ Σκύροιο θοῶς ἐς ἀπηνέα δῆριν
Ἀργείοις ἐπαρωγὸς ἐλεύσεται εἴκελος ἀλκὴν

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

πατρὶ ἑῷ, πολέσιν δὲ κακὸν δηίοισι πελάσσει.
Ἦ νυ σοὶ οὐ Τρώων ἐπιμέμβλεται, ἀλλ’ Ἀχιλῆι
ἀμφ’ ἀρετῆς 〈ἐ〉 μέγηρας, ἐπεὶ πέλε φέρτατος ἀνδρῶν.
Νήπιε, πῶς ἔτι σοῖσιν ἐν ὄμμασι Νηρηίνην
ὄψει ἐν ἀθανάτοισι Διὸς ποτὶ δώματ’ ἰοῦσαν,
ἥ σε πάρος κύδαινε καὶ ὡς φίλον ἔδρακεν υἷα;»
Ἦ μέγα νεικείουσα πολυσθενέος Διὸς υἷα
Ἥρη ἀκηχεμένη. Ὁ δ’ ἄρ’ οὐκ ἀπαμείβετο μύθῳ·
ἅζετο γὰρ παράκοιτιν ἑοῦ πατρὸς ἀκαμάτοιο,
οὐδέ οἱ ὀφθαλμοῖσι καταντίον εἰσοράασθαι
ἔσθενεν, ἀλλ’ ἀπάνευθε θεῶν ἄλληκτον ἐόντων
ἧστο κατωπιόων. Ἄμοτον δέ οἱ ἐσκύζοντο
ἀθάνατοι κατ’ Ὄλυμπον ὅσοι Δαναοῖσιν ἄμυνον·
ὅσσοι δ’ αὖ Τρώεσσι μενοίνεον εὖχος ὀρέξαι,
κεῖνοί μιν κύδαινον ἐνὶ φρεσὶ καγχαλόωντες
κρύβδ’ Ἥρης· πάντες γὰρ ἐναντίον Οὐρανίωνες
ἅζοντ’ ἀσχαλόωσαν. Ὁ δ’ οὔ πω λήθετο θυμοῦ
Πηλείδης· ἔτι γάρ οἱ ἀμαιμακέτοις ἐνὶ γυίοις
ἔζεεν αἷμα κελαινὸν ἐελδομένοιο μάχεσθαι.
Οὐδ’ ἄρά οἱ Τρώων τις ἐτόλμα 〈εν〉 ἐγγὺς ἱκέσθαι
βλημένου, ἀλλ’ ἀπάνευθεν ἀφέστασαν, εὖτε λέοντος
ἀγρόται ἐν ξυλόχοισι τεθηπότες, ὅν τε βάλῃσι
θηρητήρ, ὃ δ’ ἄρ’ οὔ τι πεπαρμένος ἦτορ ἄκοντι
λήθεται ἠνορέης, ἀλλὰ στρέφετ’ ἄγριον ὄμμα
σμερδαλέον βλοσυρῇσιν ὑπαὶ γενύεσσι βεβρυχώς·
ὣς ἄρα Πηλείδαο χόλος καὶ λοίγιον ἕλκος
θυμὸν ἄδην ὀρόθυνε. Θεοῦ δέ μιν ἰὸς ἐδάμνα·
ἀλλὰ καὶ ὣς ἀνόρουσε καὶ ἔνθορε δυσμενέεσσι
πάλλων ὄβριμον ἔγχος. Ἕλεν δ’ Ὀρυθάονα δῖον,
Ἕκτορος ἐσθλὸν ἑταῖρον, ὑπὸ κροτάφοιο τυχήσας·
οὐ γάρ οἱ κόρυς ἔσχε μακρὸν δόρυ καὶ μεμαῶτος,
ἀλλὰ δι’ αὐτῆς αἶψα καὶ ὀστέου ἔνδον ἵκανεν
ἶνας 〈ἐσ〉 ἐγκεφάλοιο, κέ〈δ〉 ασσε δέ οἱ θαλερὸν κῆρ.
Ἱππόνοον δ’ ἐδάμασσεν ὑπ’ ὀφρύος ἔγχος ἐρείσας
ἐς θέμεθλ’ ὀφθαλμοῖο· χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε γλήνη
ἐκ βλεφάρων, ψυχὴ δὲ κατ’ Ἄιδος ἐξεποτήθη.
Ἀλκιθόου δ’ ἄρ’ ἔπειτα διὰ γναθμοῖο περήσας
γλῶσσαν ὅλην ἀπέκερσεν· ὃ δ’ ἐς πέδον ἤριπε γαίης

ἐκπνείων, αἰχμὴ δὲ δι’ οὔατος ἐξεφαάνθη.
Καὶ τοὺς μὲν κατέπεφνε καταντίον ἀίσσοντας
δῖος ἀνήρ, πολλῶν δὲ καὶ ἄλλων θυμὸν ἔλυσε
φευγόντων· ἔτι γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶν ἔζεεν αἷμα.
Ἀλλ’ ὅτε οἱ ψύχοντο μέλη καὶ ἀπήιε θυμός,
ἔστη ἐρεισάμενος μελίῃ ἔπι· τοὶ δ’ ἐπέτοντο
πανσυδίῃ τρομέοντες, ὃ δέ σφισι τοῖον ὁμόκλα·
«Ἆ δειλοὶ Τρῶες καὶ Δάρδανοι, οὐδὲ θανόντος
ἔγχος ἐμὸν φεύξεσθε ἀμείλιχον, ἀλλ’ ἅμα πάντες
τίσετε αἰνὸν ὄλεθρον Ἐριννύσιν ἡμετέρῃσιν.»
Ὣς φάτο· τοὶ δ’ ἀίοντες ὑπέτρεσαν, εὖτ’ ἐν ὄρεσσι
φθόγγον ἐριβρύχμοιο νεβροὶ τρομέωσι λέοντος
δείλαιοι μέγα θῆρα πεφυζότες· ὣς ἄρα λαοὶ
Τρώων ἱπποπόλων ἠδ’ ἀλλοδαπῶν ἐπικούρων
ὑστατίην Ἀχιλῆος ὑποτρομέεσκον ὁμοκλὴν
ἐλπόμενοί μιν ἔτ’ ἔμμεν ἀνούτατον. Ὃς δ’ ὑπὸ πότμῳ
θυμὸν τολμήεντα καὶ ὄβριμα γυῖα βαρυνθεὶς
ἤριπεν ἀμφὶ νέκυσσιν ἀλίγκιος οὔρεϊ μακρῷ·
γαῖα δ’ ὑπεπλατάγησε καὶ ἄσπετον ἔβραχε τεύχη
Πηλείδαο πεσόντος ἀμύμονος. Οἳ δ’ ἔτι θυμῷ
δήιον εἰσορόωντες ἀπειρέσιον τρομέεσκον·
ὡς δ’ ὅτε θῆρα δαφοινὸν ὑπ’ αἰζηοῖσι δαμέντα
μῆλα περιτρομέουσι παρὰ σταθμὸν ἀθρήσαντα
βλήμενον, οὐδέ οἱ ἄγχι παρελθέμεναι μεμάασιν,
ἀλλά ἑ ὡς ζώοντα νέκυν περιπεφρίκασιν·
ὣς Τρῶες φοβέοντο καὶ οὐκέτ’ ἐόντ’ Ἀχιλῆα.
Ἀλλὰ καὶ ὧς ἐπέεσσι Πάρις μέγα θαρσύνεσκε
λαόν, ἐπεὶ φρεσὶν ᾗσιν ἐγήθεεν· ἦ γὰρ ἐώλπει
Ἀργείους παύσασθαι ἀμαιμακέτοιο κυδοιμοῦ
Πηλείδαο πεσόντος· ὃ γὰρ Δαναοῖς πέλεν ἀλκή·
«Ὦ φίλοι, εἰ ἐτεόν μοι ἀρήγετε εὐμενέοντες,
σήμερον ἠὲ θάνωμεν ὑπ’ Ἀργείοισι δαμέντες,
ἠὲ σαωθέντες ποτὶ Ἴλιον εἰρύσσωμεν
ἵπποις Ἑκτορέοισι δεδουπότα Πηλείωνα,
οἵ μ’ ἐς δηιοτῆτα κασιγνήτοιο θανόντος
ἀχνύμενοι φορέουσιν ἑὸν ποθέοντες ἄνακτα.
Τοῖς εἴ πως ἐρύσαιμεν Ἀχιλλέα δῃωθέντα,
ἵπποις μὲν μέγα κῦδος ὀρέξομεν ἠδὲ καὶ αὐτῷ

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Ἕκτορι, εἴ γέ τίς ἐστι κατ’ Ἄιδος ἀνθρώποισιν
book 3.195.5 ἢ νόος ἠὲ θέμιστες· ὃ γὰρ κακὰ μήσατο Τρῶας.
book 3.1 Καί μιν Τρωιάδες μεγάλα φρεσὶ καγχαλόωσαι
book 3.2 ἀμφιπεριστήσονται ἀνὰ πτόλιν, ἠύτε λυγραὶ
book 3.3 πορδάλιες τεκέων κεχολωμέναι ἠὲ λέαιναι
book 3.4 ἀνδρὶ πολυκμήτῳ μογερῆς ἐπιίστορι θήρης·
book 3.5 ὣς Τρῳαὶ περὶ νεκρὸν ἀποκταμένου Ἀχιλῆος
book 3.205.1 ἀθρόαι ἀίξουσιν ἀπειρέσιον κοτέουσαι,
book 3.205.2 αἳ μὲν ὑπὲρ τοκέων κεχολωμέναι, αἳ δὲ καὶ ἀνδρῶν,
book 3.205.3 αἳ δ’ ἄρ’ ὑπὲρ παίδων, αἳ δὲ γνωτῶν ἐριτίμων.
book 3.1 Γηθήσει δὲ μάλιστα πατὴρ ἐμὸς ἠδὲ γέροντες
book 3.2 ὅσσους οὐκ ἐθέλοντας ἐν ἄστεϊ γῆρας ἐρύκει,
book 3.210.1 τόνδ’ ἡμεῖς εἴ πέρ γε ποτὶ πτόλιν εἰρύσσαντες
book 3.210.2 θήσομεν οἰωνοῖσιν ἀερσιπέτῃσιν ἐδωδήν.»
book 3.210.3 Ὣς φάτο· τοὶ δὲ νέκυν κρατερόφρονος Αἰακίδαο
book 3.210.4 ἀμφέβαν ἐσσυμένως, οἵ μιν φοβέοντο πάροιθε,
book 3.210.5 Γλαῦκός τ’ Αἰνείας τε καὶ ὀβριμόθυμος Ἀγήνωρ
book 3.215.1 ἄλλοι τ’ οὐλομένοιο δαήμονες ἰωχμοῖο,
book 3.215.2 εἰρύσσαι μεμαῶτες ἐς Ἰλίου ἱερὸν ἄστυ.
book 3.215.3 Ἀλλά οἱ οὐκ ἀμέλησε θεοῖς ἐναλίγκιος Αἴας,
book 3.215.4 ἀλλὰ θοῶς περίβη· πάντας δ’ ὑπὸ δούρατι μακρῷ
book 3.215.5 ὦθει ἀπὸ νέκυος. Τοὶ δ’ οὐκ ἀπέληγον ὁμοκλῆς,
book 3.220.1 ἀλλά οἱ ἀμφεμάχοντο περισταδὸν ἀίσσοντες
book 3.220.2 αἰὲν ἐπασσύτεροι, τανυχειλέες εὖτε μέλισσαι,
book 3.220.3 αἵ 〈ῥά〉 θ’ ἑὸν περὶ σίμβλον ἀπειρέσιαι ποτέωνται
book 3.220.4 ἄνδρ’ ἀπαμυνόμεναι, ὃ δ’ ἄρ’ οὐκ ἀλέγων ἐπιούσας
book 3.220.5 κηροὺς ἐκτάμνῃσι μελίχροας, αἳ δ’ ἀκάχονται
book 3.225.1 καπνοῦ ὑπὸ ῥιπῆς ἠδ’ ἀνέρος, ἀλλ’ ἄρα καὶ ὣς
book 3.225.2 ἀντίαι ἀίσσουσιν, ὃ δ’ οὐκ ὄθετ’ οὐδ’ ἄρα βαιόν.
book 3.225.3 Ὣς Αἴας τῶν οὔ τι μάλ’ ἐσσυμένων ἀλέγιζεν,
book 3.225.4 ἀλλ’ ἄρα πρῶτον ἐνήραθ’ ὑπὲρ μαζοῖο τυχήσας
book 3.225.5 Μαιονίδην Ἀγέλαον, ἔπειτα δὲ Θέστορα δῖον·
book 3.230.1 εἷλε δ’ ἄρ’ Ὠκύθοον καὶ Ἀγέστρατον ἠδ’ Ἀγάνιππον
book 3.230.2 Ζῶρόν τε Νίσσον τε περικλειτόν τ’ Ἐρύμαντα
book 3.230.3 ὃς Λυκίηθεν ἵκανεν ὑπὸ μεγαλήτορι Γλαύκῳ·
book 3.1 ναῖε δ’ ὅ γ’ αἰπεινὸν Μελανίππιον ἱρὸν Ἀθήνης
book 3.2 ἀντία Μασσικύτοιο Χελιδονίης σχεδὸν ἄκρης,
book 3.235.1 τὴν μέγ’ ὑποτρομέουσι τεθηπότες εἰν ἁλὶ ναῦται,
book 3.235.2

εὖτε περιγνάμπτωσι μάλα στυφελὰς περὶ πέτρας.
Τοῦ δ’ ἄρ’ ἀποφθιμένοιο κλυτὸς πάις Ἱππολόχοιο
παχνώθη κατὰ θυμόν, ἐπεί ῥά οἱ ἔσκεν ἑταῖρος·
καί ῥα θοῶς Αἴαντα κατ’ ἀσπίδα πουλυβόειον
οὔτασεν, ἀλλά οἱ οὔ τι διήλασεν ἐς χρόα καλόν·
ῥινοὶ γάρ μιν ἔρυντο βοῶν καὶ ὑπ’ ἀσπίδι θώρηξ
ὅς ῥά οἱ ἀκαμάτοισι περὶ μελέεσσιν ἀρήρει.
Γλαῦκος δ’ οὐκ ἀπέληγεν ἀταρτηροῖο κυδοιμοῦ
Αἰακίδην Αἴαντα δαμασσέμεναι μενεαίνων,
καί οἱ ἐπευχόμενος μέγ’ ἀπείλεεν ἄφρονι θυμῷ·
«Αἶαν, ἐπεί νύ σέ φασι μέγ’ ἔξοχον ἔμμεναι ἄλλων
Ἀργείων, σοὶ δ’ αἰὲν ἐπιφρονέουσι μάλιστα
ἄσπετον, ὡς Ἀχιλῆι δαΐφρονι, τῷ σε θανόντι
οἴω συνθανέεσθαι ἐπ’ ἤματι τῷδε καὶ αὐτόν.»
Ὣς ἔφατ’ ἀκράαντον ἱεὶς ἔπος, οὐδέ τι ᾔδη
ὅσσον ἀμείνονος ἀνδρὸς ἐναντίον ἔγχος ἐνώμα.
Τὸν δ’ ὑποδερκόμενος προσέφη μενεδήιος Αἴας·
«Ἆ δείλ’, οὔ 〈νύ〉 τι οἶδας ὅσον σέο φέρτερος Ἕκτωρ
ἔπλετ’ ἐνὶ πτολέμοισι; Μένος δ’ ἀλέεινε καὶ ἔγχος
ἡμέτερον· πινυτὸν γὰρ ὁμῶς ἔχε κάρτεϊ θυμόν.
Σοὶ δ’ ἤτοι νόος ἐστὶ ποτὶ ζόφον, ὅς ῥά μοι ἔτλης
ἐς μόθον ἐλθέμεναι μέγ’ ἀμείνονί περ γεγαῶτι·
οὐ γάρ μευ ξεῖνος πατρώιος εὔχεαι εἶναι,
οὐδέ με δωτίνῃσι παραιφάμενος πολέμοιο
νόσφιν ἀποστρέψεις ὡς Τυδέος ὄβριμον υἷα·
ἀλλὰ καὶ εἰ κείνοιο φύγες μένος, οὔ ς’ ἔτ’ ἔγωγε
ζωὸν ἀπὸ πτολέμοιο μεθήσομαι ἀπονέεσθαι.
Ἦ ἄλλοισι πέποιθας ἀνὰ κλόνον, οἳ μετὰ σεῖο
μυίαις οὐτιδανῇσιν ἐοικότες ἀίσσουσιν
ἀμφὶ νέκυν Ἀχιλῆος ἀμύμονος; Ἀλλ’ ἄρα καὶ τοῖς
δώσω ἐπεσσυμένοις θάνατον καὶ Κῆρας ἐρεμνάς.»
Ὣς εἰπὼν Τρώεσσιν ἐπεστρωφᾶτο, λέων ὣς
ἐν κυσὶν ἀγρευτῇσι κατ’ ἄγκεα μακρὰ καὶ ὕλην.
Πολλοὺς δ’ αἶψ’ ἐδάμασσε μεμαότας εὖχος ἀρέσθαι
Τρῶας ὁμῶς Λυκίοισι. Περιτρομέοντο δὲ λαοί,
ἰχθύες ὣς ἀνὰ πόντον ἐπερχομένου ἀλεγεινοῦ
κήτεος ἢ δελφῖνος ἁλιτρεφέος μεγάλοιο·
ὣς Τρῶες φοβέοντο βίην Τελαμωνιάδαο

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

αἰὲν ἐπεσσυμένοιο κατὰ κλόνον. Ἀλλ’ ἄρα καὶ ὣς
μάρναντ’, ἀμφὶ δὲ νεκρὸν Ἀχιλλέος ἄλλοθεν ἄλλοι
μυρίοι ἐν κονίῃσιν, ὅπως σύες ἀμφὶ λέοντα,
κτείνοντ’· οὐλομένη δὲ περὶ σφίσι δῆρις ὀρώρει.
Ἔνθα καὶ Ἱππολόχοιο δαΐφρονα δάμνατο παῖδα
Αἴας ὀβριμόθυμος. Ὃ δ’ ὕπτιος ἀμφ’ Ἀχιλῆα
κάππεσεν, εὖτ’ ἐν ὄρεσσι περὶ στερεὴν δρύα θάμνος·
ὣς ὅ γε δουρὶ δαμεὶς περικάππεσε Πηλείωνι
βλήμενος. Ἀμφὶ δέ οἱ κρατερὸς πάις Ἀγχίσαο
πολλὰ πονησάμενος σὺν ἀρηιφίλοις ἑτάροισιν
εἴρυσεν ἐς Τρῶας καὶ ἐς Ἰλίου ἱερὸν ἄστυ
δῶκε φέρειν ἑτάροισι μέγ’ ἀχνυμένοις περὶ θυμῷ.
Αὐτὸς δ’ ἀμφ’ Ἀχιλῆι μαχέσκετο· τὸν δ’ ἄρα δουρὶ
μυῶνος καθύπερθεν ἀρήιος οὔτασεν Αἴας
χειρὸς δεξιτερῆς· ὃ δ’ ἄρ’ ἐσσυμένως ἀπόρουσεν
ἐξ ὀλοοῦ πολέμοιο, κίεν δ’ ἄφαρ ἄστεος εἴσω·
ἀμφὶ δέ οἱ πονέοντο περίφρονες ἰητῆρες,
οἵ ῥά οἱ αἷμα κάθηραν ἀφ’ ἕλκεος ἄλλά τε πάντα
τεῦχον ὅς’ οὐταμένων ὀλοὰς ἀκέονται ἀνίας.
Αἴας δ’ αἰὲν ἐμάρνατ’ ἀλίγκιος ἀστεροπῇσι,
κτείνων ἄλλοθεν ἄλλον, ἐπεὶ μέγα τείρετο θυμῷ
ἀχνύμενος δηναιὸν ἀνεψιοῖο δαμέντος.
Ἄγχι δὲ Λαέρταο δαΐφρονος υἱὸς ἀμύμων
μάρνατο δυσμενέεσσι, φέβοντο δέ μιν μέγα λαοί.
Κτεῖνε δὲ Πείσανδρόν τε θοὸν καὶ Ἀρήιον υἷα
Μαινάλου, ὃς ναίεσκε περικλυτὸν οὖδας Ἀβύδου.
Τῷ δ’ ἐπὶ δῖον ἔπεφνεν Ἀτύμνιον, ὅν ποτε Νύμφη
Πηγασὶς ἠύκομος σθεναρῷ τέκεν Ἠμαθίωνι
Γρηνίκου ποταμοῖο παρὰ ῥόον. Ἀμφὶ δ’ ἄρ’ αὐτῷ
Πρωτέος υἷα δάιξεν Ὀρέσβιον, ὅς τε μακεδνῆς
Ἴδης ναιετάεσκεν ὑπὸ πτύχας, οὐδέ ἑ μήτηρ
δέξατο νοστήσαντα περικλειτὴ Πανάκεια,
ἀλλ’ ἐδάμη παλάμῃσιν Ὀδυσσέος, ὅς τε καὶ ἄλλων
πολλῶν θυμὸν ἔλυσεν ὑπ’ ἔγχεϊ μαιμώωντι
κτείνων ὅν κε κίχῃσι περὶ νέκυν. Ἀλλά μιν Ἄλκων
υἱὸς ἀρηιθόοιο Μεγακλέος ἔγχεϊ τύψε
πὰρ γόνυ δεξιτερόν, περὶ δὲ κνημῖδα φαεινὴν
ἔβλυσεν αἷμα κελαινόν. Ὃ δ’ ἕλκεος οὐκ ἀλέγιζεν,

ἀλλ’ ἄφαρ οὐτήσαντι κακὸν γένεθ’, οὕνεκ’ ἄρ’ αὐτὸν
ἱέμενον πολέμοιο δι’ ἀσπίδος οὔτασε δουρί,
ὦσε δέ μιν μεγάλῃ τε βίῃ καὶ κάρτεϊ χειρὸς
ὕπτιον ἐς γαῖαν. Κανάχησε δέ οἱ πέρι τεύχη
βλημένου ἐν κονίῃσι, περὶ μελέεσσι δὲ θώρηξ
δεύετο φοινήεντι λύθρῳ. Ὃ δὲ λοίγιον ἔγχος
ἐκ χροὸς ἐξείρυσσε καὶ ἀσπίδος, ἕσπετο δ’ αἰχμῇ
θυμὸς ἀπὸ μελέων, 〈ἔ〉 λιπεν δέ μιν ἄμβροτος αἰών.
Τοῦ δ’ ἑτάροις ἐπόρουσε καὶ οὐτάμενός περ Ὀδυσσεύς,
οὐδ’ ἀπέληγε μόθοιο δυσηχέος. Ὣς δὲ καὶ ἄλλοι
πάντες ὁμῶς ἐπιμὶξ Δαναοὶ μέγαν ἀμφ’ Ἀχιλῆα
προφρονέως ἐμάχοντο, πολὺν δ’ ὑπὸ χείρεσι λαὸν
ἐσσυμένως ἐδάιζον ἐυξέστης μελίῃσιν.
Εὖτ’ ἄνεμοι θοὰ φύλλα κατὰ χθονὸς ἀμφιχέωνται
λάβρον ἐπιβρίσαντες ἐπ’ ἄλσεα ὑλήεντα
ἀρχομένου λυκάβαντος, ὅτε φθινύθουσιν ὀπῶραι·
ὣς τοὺς ἐγχείῃσι βάλον Δαναοὶ μενεχάρμαι.
Μέμβλετο γὰρ πάντεσσιν Ἀχιλλέος ἀμφὶ θανόντος,
ἐκπάγλως δ’ Αἴαντι δαΐφρονι· τοὔνεκ’ ἄρ’ ἔμπης
Τρῶας ἄδην ἐδάιζε κακῇ ἐναλίγκιος Αἴσῃ.
Τῷ δ’ ἐπὶ τόξ’ ἐτίταινε Πάρις· τὸν δ’ αἶψα νοήσας
κάββαλε χερμαδίῳ κατὰ κρά〈α〉 τος· ἐν δ’ ἄρ’ ἔθλασσεν
ἀμφίφαλον κυνέην ὀλοὸς λίθος, ἀμφὶ δέ μιν νὺξ
μάρψεν. Ὃ δ’ ἐν κονίῃσι κατήριπεν, οὐδέ οἱ ἰοὶ
ἤρκεσαν ἱεμένῳ· ἐκέχυντο γὰρ ἄλλυδις ἄλλοι
ἐν κονίῃ, κενεὴ δὲ παρεκτετάνυστο φαρέτρη·
τόξον δ’ ἔκφυγε χεῖρε. Φίλοι δέ μιν ἁρπάξαντες
ἵπποις Ἑκτορέοισι φέρον ποτὶ Τρώιον ἄστυ
βαιὸν ἔτ’ ἐμπνείοντα καὶ ἀργαλέον στενάχοντα·
οὐδὲ μὲν ἔντε’ ἄνακτος ἑκὰς λίπον, ἀλλὰ καὶ αὐτὰ
ἐκ πεδίοιο κόμισσαν ἑῷ βασιλῆι φέροντες.
Τῷ δ’ Αἴας ἐπὶ μακρὸν ἀύτεεν ἀσχαλόων κῆρ·
«Ὦ κύον, ὡς θανάτοιο βαρὺ σθένος ἐξυπάλυξας
σήμερον· ἀλλὰ σοὶ εἶθαρ ἐλεύσεται ὕστατον ἦμαρ
ἤ τινος Ἀργείων ὑπὸ χείρεσιν ἢ ἐμεῦ αὐτοῦ.
Νῦν δ’ ἐμοὶ ἄλλα μέμηλε περὶ φρεσίν, ὡς Ἀχιλῆος
ἐκ φόνου ἀργαλέοιο νέκυν Δαναοῖσι σαώσω.»
Ὣς εἰπὼν δηίοισι κακὰς ἐπὶ Κῆρας ἴαλλεν,

οἵ ῥ’ ἔτι δηριόωντο νέκυν πέρι Πηλείωνος.
book 3.2 Οἳ δέ οἱ ὡς ἄθρησαν ὑπὸ σθεναρῇσι χέρεσσι
book 3.3 πολλοὺς ἐκπνείοντας, ὑπέτρεσαν οὐδ’ ἔτ’ ἔμιμνον,
book 3.4 οὐτιδανοῖς γύπεσσιν ἐοικότες, οὕς τε φοβήσῃ
book 3.5 αἰετὸς οἰωνῶν προφερέστατος, εὖτ’ ἐν ὄρεσσι
book 3.355.1 πώεα δαρδάπτουσι λύκοις ὑποδηωθέντα·
book 3.355.2 ὣς τοὺς ἄλλυδις ἄλλον ἀπεσκέδασε θρασὺς Αἴας
book 3.355.3 χερμαδίοισι θοοῖσι καὶ ἄορι καὶ μένεϊ ᾧ.
book 3.355.4 Οἳ δὲ μέγα τρομέοντες ἀπὸ πτολέμοιο φέβοντο
book 3.355.5 πανσυδίῃ, ψήρεσσιν ἐοικότες, οὕς τε δαΐζων
book 3.360.1 κίρκος ἐπισσεύει, τοὶ δ’ ἰλαδὸν ἄλλος ἐπ’ ἄλλῳ
book 3.360.2 ταρφέες ἀίσσουσιν ἀλευόμενοι μέγα πῆμα·
book 3.360.3 ὣς οἵ γ’ ἐκ πολέμοιο ποτὶ Πριάμοιο πόληα
book 3.360.4 φεῦγον ὀιζυρῶς ἐπιειμένοι ἀκλέα φύζαν,
book 3 Αἴαντος μεγάλοιο περιτρομέοντες ὁμοκλήν,
book 3.365.1 ὅς ῥ’ ἕπετ’ ἀνδρομέῳ πεπαλαγμένος αἵματι χεῖρας.
book 3.365.2 Καί νύ κε δὴ μάλα πάντας ἐπασσυτέρους ἀπόλεσσεν,
book 3.365.3 εἰ μὴ πεπταμένῃσι πύλῃς ἐσέχυντο πόληα
book 3.365.4 βαιὸν ἀναπνείοντες, ἐπεὶ φόβος ἦτορ ἵκανε.
book 3.365.5 Τοὺς δ’ ἔλσας ἀνὰ ἄστυ, νομεὺς ὣς αἰόλα μῆλα,
book 3.370.1 ἤιεν ἐς πεδίον, χθόνα δ’ οὐ ποσὶ μάρπτεν ἑοῖσιν
book 3.370.2 ἐμβαίνων τεύχεσσι καὶ αἵματι καὶ κταμένοισι·
book 3.370.3 κεῖτο γὰρ εὐρὺς ὅμιλος ἀπειρεσίῃ ἐπὶ γαίῃ
book 3.370.4 ἄχρις ἐφ’ Ἑλλήσποντον ἀπ’ εὐρυχόροιο πόληος
book 3.370.5 αἰζηῶν κταμένων ὁπόσους λάχε Δαίμονος Αἶσα.
book 3.375.1 Ὡς δ’ ὅτε λήιον αὖον ὑπ’ ἀμητῆρσι πέσῃσι
book 3.375.2 πυκνὸν ἐόν, τὰ δὲ πολλὰ κατ’ αὐτόθι δράγματα κεῖται
book 3.375.3 βριθόμενα σταχύεσσι, γέγηθε δὲ θυμὸς ἐπ’ ἔργῳ
book 3.375.4 ἀνέρος εἰσορόωντος, ὅ τις κλυτὸν οὖδας ἔχῃσιν·
book 3.375.5 ὣς οἵ 〈γ’〉 ἀμφοτέρωθε κακῷ δμηθέντες ὀλέθρῳ
book 3.380.1 κεῖντο πολυκλαύτοιο λελασμένοι ἰωχμοῖο
book 3.380.2 πρηνέες. Οὐδέ τι Τρῶας Ἀχαιῶν φέρτατοι υἷες
book 3.380.3 σύλεον ἐν κονίῃσι καὶ αἵματι δηωθέντας,
book 3.380.4 πρὶν Πηλήιον υἷα πυρῇ δόμεν, ὅ σφιν ὄνειαρ
book 3.380.5 ἔπλετ’ ἐνὶ πτολέμοισιν ἑῷ μέγα κάρτεϊ θύων.
book 3.385.1 Τοὔνεκά μιν βασιλῆες ἀπὸ πτολέμου ἐρύσαντες
book 3.385.2 ἀμφὶ νέκυν φορέεσκον ἀπείριτον. Εὖτε φέροντες
book 3.385.3 κάτθεσαν ἐν κλισίῃσι νεῶν προπάροιθε θοάων,
book 3.385.4

ἀμφὶ δέ μιν μάλα πάντες ἀγειρόμενοι στενάχοντο
ἀχνύμενοι κατὰ θυμόν, —ὃ γὰρ πέλε κάρτος Ἀχαιῶν—,
δὴ τότ’ ἐνὶ κλισίῃσι λελασμένος ἐγχειάων
κεῖτο βαρυγδούποιο παρ’ ᾐόσιν Ἑλλησπόντου·
οἷος ὑπερφίαλος Τιτυὸς πέσεν, ὁππότε Λητὼ
ἐρχομένην Πυθὼ δὲ βιάζετο, καί ἑ χολωθεὶς
ἀκάματόν περ ἐόντα θοῶς ὑπεδάμνατ’ Ἀπόλλων
λαιψηροῖς βελέεσσιν, ὃ δ’ ἀργαλέῳ ἐνὶ λύθρῳ
πουλυπέλεθρος ἔκειτο κατὰ χθονὸς εὐρυπέδοιο
μητρὸς ἑῆς, ἣ δ’ υἷα περιστονάχησε πεσόντα
ἐχθόμενον μακάρεσσι, γέλασσε δὲ πότνια Λητώ·
τοῖος ἄρ’ Αἰακίδης δηίων ἐπικάππεσε γαίῃ,
χάρμα φέρων Τρώεσσι, γόον δ’ ἀλίαστον Ἀχαιοῖς.
. . . .
λαῶν μυρομένων, περὶ δ’ ἔβρεμε βένθεα πόντου.
Θυμὸς δ’ αὐτίκα πᾶσι κατεκλάσθη φίλος ἔνδον
ἐλπομένων κατὰ δῆριν ὑπὸ Τρώεσσιν ὀλέσθαι.
Μνησάμενοι δ’ ἄρα τοί γε φίλων παρὰ νηυσὶ τοκήων,
τοὺς λίπον ἐν μεγάροισι, νεοδμήτων τε γυναικῶν,
αἵ που ὀδυρόμεναι μίνυθον κενεοῖς λεχέεσσι
νηπιάχοις σὺν παισὶ φίλους ποτιδέγμεναι ἄνδρας,
μᾶλλον ἀνεστενάχοντο· γόου δ’ ἔρος ἔμπεσε θυμῷ
κλαῖόν τ’ αὖτ’ ἀλίαστον ἐπὶ ψαμάθοισι βαθείαις,
πρηνέες ἐκχύμενοι μεγάλῳ παρὰ Πηλείωνι,
χαίτας ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους δηιόωντες·
χευάμενοι δ’ ᾔσχυναν ἅδην ψαμάθοισι κάρηνα.
Οἵη δ’ ἐκ πολέμοιο βροτῶν ἐς τεῖχος ἀλέντων
οἰμωγὴ πέλεται, ὅτε δήιοι ἐμμεμαῶτες
καίωσιν μέγα ἄστυ, κατακτείνωσι δὲ λαοὺς
πανσυδίῃ, πάντῃ δὲ διὰ κτῆσιν φορέωνται·
τοίη καὶ παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν ἔπλετ’ ἀυτή,
οὕνεκ’ ἀοσσητὴρ Δαναῶν, πάις Αἰακίδαο,
κεῖτο μέγας παρὰ νηυσὶ θεοκμήτοισι βελέμνοις,
οἷος Ἄρης, ὅτε μιν δεινὴ θεὸς ὀβριμοπάτρη
Τρώων ἐν πεδίῳ πολυαχθέι κάββαλε πέτρῃ.
Μυρμιδόνες δ’ ἄλληκτον ἀνεστενάχοντ’ Ἀχιλῆα
εἱλόμενοι περὶ νεκρὸν ἀμύμονος οἷο ἄνακτος,
ἠπίου, ὃς πάντεσσιν ἴσος πάρος ἦεν ἑταῖρος·

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

οὐ γὰρ ὑπερφίαλος πέλεν ἀνδράσιν οὐδ’ ὀλοόφρων,
ἀλλὰ σαοφροσύνῃ καὶ κάρτεϊ πάντ’ ἐκέκαστο.
Αἴας δ’ ἐν πρώτοισι μέγα στενάχων ἐγεγώνει,
πατροκασιγνήτοιο φίλον ποθέων ἅμα παῖδα,
βλήμενον ἐκ θεόφιν· θνητῶν γε μὲν οὔ τινι βλητὸς
ἦεν, ὅσοι ναίουσιν ἐπὶ χθονὸς εὐρυπέδοιο.
Τὸν τότε κῆρ ἀχέων ὀλοφύρετο φαίδιμος Αἴας,
ἄλλοτε μὲν κλισίας Πηληιάδαο δαμέντος
ἐσφοιτῶν, ὁτὲ δ’ αὖτε παρὰ ψαμάθοισι θαλάσσης
ἐκχύμενος μάλα πουλύς, ἔπος δ’ ὀλοφύρατο τοῖον·
«Ὦ Ἀχιλεῦ, μέγα ἕρκος ἐυσθενέων Ἀργείων,
κάτθανες ἐν Τροίῃ Φθίης ἑκὰς εὐρυπέδοιο
ἔκποθεν ἀπροφάτοιο λυγρῷ βεβλημένος ἰῷ,
τόν ῥα ποτὶ κλόνον ἄνδρες ἀνάλκιδες ἰθύνουσιν·
οὐ γάρ τις, πίσυνός γε σάκος μέγα νωμήσασθαι
ἠδὲ περὶ κροτάφοισιν ἐπισταμένως ἐς Ἄρηα
εὖ θέσθαι πήληκα καὶ ἐν παλάμῃ δόρυ πῆλαι
καὶ χαλκὸν δηίοισι περὶ στέρνοισι δαΐξαι,
ἰοῖσίν γ’ ἀπάνευθεν ἐπεσσύμενος πολεμίζει·
εἰ γάρ σευ κατέναντα τότ’ ἤλυθεν ὅς ς’ ἔβαλέν περ,
οὐκ ἂν ἀνουτητί γε τεοῦ φύγεν ἔγχεος ὁρμήν.
Ἀλλὰ Ζεὺς τάχα που τάδε μήδετο πάντα τελέσσαι,
ἡμέων δ’ ἐν καμάτοισιν ἐτώσια ἔργα τίθησιν·
ἤδη γὰρ Τρώεσσι κατ’ Ἀργείων τάχα νίκην
νεύσει, ἐπεὶ τόσσον περ Ἀχαιῶν ἕρκος ἀπηύρα.
Ὢ πόποι, ὡς ἄρα πάγχυ γέρων ἐν δώμασι Πηλεὺς
ὀχθήσει μέγα πένθος ἀτερπέι γήραϊ κύρσας.
Αὐτή κεν φήμη μιν ἀπορραίσει τάχα θυμόν·
ὧδε δέ οἱ καὶ ἄμεινον ὀιζύος αἶψα λαθέσθαι.
Εἰ δέ κεν οὐ φθίσει ἑ κακὴ περὶ υἱέος ὄσσα,
ἆ δειλός, χαλεποῖς ἐνὶ πένθεσι γῆρας ἰάψει
αἰὲν ἐπ’ ἐσχαρόφιν βίοτον κατέδων ὀδύνῃσι,
Πηλεύς, ὃς μακάρεσσι φίλος περιώσιον ἦεν·
ἀλλ’ οὐ πάντα τελοῦσι θεοὶ μογεροῖσι βροτοῖσιν.»
Ὣς ὃ μὲν ἀσχαλόων ὀλοφύρετο Πηλείωνα.
Φοῖνιξ δ’ αὖθ’ ὁ γεραιὸς 〈ἀ〉 άσπετα κωκύεσκεν
ἀμφιχυθεὶς δέμας ἠὺ θρασύφρονος Αἰακίδαο,
καί ῥ’ ὀλοφυδνὸν ἄυσε μέγ’ ἀχνύμενος πινυτὸν κῆρ·

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

«Ὤλεό μοι, φίλε τέκνον, ἐμοὶ δ’ ἄχος αἰὲν ἄφυκτον
κάλλιπες. Ὡς ὄφελόν με χυτὴ κατὰ γαῖα κεκεύθει
πρὶν σέο πότμον ἰδέσθαι ἀμείλιχον. Οὐ γὰρ ἔμοιγε
ἄλλο χερειότερόν 〈πο〉 τ’ ἐσήλυθεν ἐς φρένα πῆμα,
οὐδ’ ὅτε πατρίδ’ ἐμὴν λιπόμην ἀγανούς τε τοκῆας
φεύγων ἐς Πηλῆα δι’ Ἑλλάδος, ὅς μ’ ὑπέδεκτο
καί μοι δῶρα πόρεν, Δολόπεσσι δ’ ἔθηκεν ἀνάσσειν,
καὶ σέ γ’ ἐν ἀγκοίνῃσι φορεύμενος ἀμφὶ μέλαθρον
κόλπῳ ἐμῷ κατέθηκε καὶ ἐνδυκέως ἐπέτελλε
νηπίαχον κομέειν, ὡς εἰ φίλον υἷα γεγῶτα·
τῷ πιθόμην· σὺ δ’ ἐμοῖ 〈σι〉 περὶ στέρνοισι γεγηθὼς
πολλάκι παππάζεσκες ἔτ’ ἄκριτα χείλεσι βάζων,
καί μευ νηπιέῃσιν ὑπ’ ἐννεσίῃσι δίηνας
στήθεά τ’ ἠδὲ χιτῶνας· ἔχον δέ σε χερσὶν ἐμῇσι
πολλὸν καγχαλόων, ἐπεὶ ἦ νύ μοι ἦτορ ἐώλπει
θρέψειν κηδεμονῆα βίου καὶ γήραος ἄλκαρ.
Καὶ τὰ μὲν ἐλπομένῳ βαιὸν χρόνον ἔπλετο πάντα·
νῦν 〈δὲ〉 δὴ οἴχῃ ἄιστος ὑπὸ ζόφον· ἀμφὶ δ’ ἐμὸν κῆρ
ἄχνυτ’ ὀιζυρῶς, ἐπεὶ ἦ νύ με 〈πέν〉θος ἰάπτει
λευγαλέον· τό 〈νύ〉 μ’ εἴθε καταφθίσειε γοῶντα
πρὶν Πηλῆα πυθέσθαι ἀμύμονα, τόν περ ὀίω
κωκύσειν ἀλίαστον, ὅτ’ ἀμφί ἑ φῆμις ἵκηται.
Οἴκτιστον γὰρ νῶιν ὑπὲρ σέθεν ἔσσεται ἄλγος,
πατρί τε σῷ καὶ ἐμοί, τοί περ μέγα σεῖο θανόντος
ἀχνύμενοι τάχα γαῖαν ὑπὲρ Διὸς ἄσχετον Αἶσαν
δυσόμεθ’ ἐσσυμένως· καί κεν πολὺ λώιον εἴη
ἢ ζώειν ἀπάνευθεν ἀοσσητῆρος ἑοῖο.»
Ἦ ῥ’ ὁ γέρων ἀλίαστον ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἀέξων.
Πὰρ δέ οἱ Ἀτρείδης ὀλοφύρετο δάκρυα χεύων·
ᾤμωξεν δ’ ὀδύνῃσι μέγ’ αἰθόμενος κέαρ ἔνδον·
«Ὤλεο, Πηλείδη, Δαναῶν μέγα φέρτατε πάντων,
ὤλεο καὶ στρατὸν εὐρὺν ἀνερκέα θῆκας Ἀχαιῶν·
ῥηίτεροι δ’ ἄρα σεῖο καταφθιμένου πελόμεσθα
δυσμενέσιν. Σὺ δὲ χάρμα πεσὼν μέγα Τρωσὶν ἔθηκας,
οἵ σε πάρος φοβέοντο, λέονθ’ ὣς αἰόλα μῆλα·
νῦν δ’ ἐπὶ νηυσὶ θοῇσι λιλαιόμενοι μαχέονται.
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τι καὶ σὺ βροτοὺς ψευδέσσι λόγοισι
θέλγεις, ὃς κατένευσας ἐμοὶ Πριάμοιο ἄνακτος

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἄστυ διαπραθέειν, νῦν δ’ οὐ τελέεις ὅς’ ὑπέστης,
ἀλλὰ λίην ἀπάφησας ἐμὰς φρένας· οὐ γὰρ ὀίω
εὑρέμεναι πολέμοιο τέκμωρ φθιμένου Ἀχιλῆος.»
Ὣς ἔφατ’ ἀχνύμενος κέαρ ἔνδοθεν· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
κώκυον ἐκ θυμοῖο θρασὺν περὶ Πηλείωνα·
τοῖς δ’ ἄρ’ ἐπεβρόμεον νῆες παρὰ μυρομένοισιν,
ἠχὴ δ’ ἄσπετος ὦρτο δι’ αἰθέρος ἀκαμάτοιο.
Ὡς δ’ ὅτε κύματα μακρὰ βίῃ μεγάλου ἀνέμοιο
ὀρνύμεν’ ἐκ πόντοιο πρὸς ἠιόνας φορέονται
σμερδαλέον, πάντῃ δὲ προσαγνυμένης ἁλὸς αἰεὶ
ἀκταὶ ὁμῶς ῥηγμῖσιν ἀπειρέσιον βοόωσι·
τοῖος ἄρ’ ἀμφὶ νέκυν Δαναῶν στόνος αἰνὸς ὀρώρει
μυρομένων ἄλληκτον ἀταρβέα Πηλείωνα.
Καί σφιν ὀδυρομένοισι τάχ’ ἤλυθε κυανένη νύξ,
εἰ μὴ ἄρ’ Ἀτρείδην προσεφώνεε Νηλέος υἱὸς
Νέστωρ, ὅς ῥά τ’ ἔχεσκεν ἐνὶ φρεσὶ μυρίον ἄλγος
μνησάμενος σφοῦ παιδὸς ἐύφρονος Ἀντιλόχοιο·
«Ἀργείων σκηπτοῦχε, μέγα κρατέων Ἀγάμεμνον,
νῦν μὲν ἀποσχώμεσθα δυσηχέος αἶψα γόοιο
σήμερον· οὐ γὰρ ἔτ’ αὖτις ἐρωήσει τις Ἀχαιοὺς
κλαυθμοῦ ἅδην κορέσασθαι ἐπ’ ἤματα πολλὰ γοῶντας.
Ἀλλ’ ἄγε δὴ βρότον αἰνὸν ἀταρβέος Αἰακίδαο
λούσαντες λεχέεσσ’ ἐνιθείομεν· οὐ γὰρ ἔοικεν
αἰσχύνειν ἐπὶ δηρὸν ἀκηδείῃσι θανόντας.»
Καὶ τὰ μὲν ὣς ἐπέτελλε περίφρων Νηλέος υἱός.
Αὐτὰρ ὃ οἷς ἑτάροισιν ἐπισπέρχων ἐκέλευεν
ὕδατος ἐν πυρὶ θέντας ἄφαρ κρυεροῖο λέβητας
θερμῆναι λοῦσαί τε νέκυν περί θ’ εἵματα ἕσσαι
καλά, τά οἱ πόρε παιδὶ φίλῳ ἁλιπόρφυρα μήτηρ
ἐς Τροίην ἀνιόντι. Θοῶς δ’ ἐπίθησαν ἄνακτι·
ἐνδυκέως δ’ ἄρα πάντα πονησάμενοι κατὰ κόσμον
κάτθεσαν ἐν κλισίῃσι δεδουπότα Πηλείωνα.
Τὸν δ’ ἐσιδοῦς’ ἐλέησε περίφρων Τριτογένεια·
στάζε δ’ ἄρ’ ἀμβροσίην κατὰ κρ〈ά〉ατος, ἥν ῥά τέ φασι
δηρὸν ἐρυκακέειν νεαρὸν χρόα κηρὶ δαμέντων·
θῆκε δ’ ἄρ’ ἑρσήεντα καὶ εἴκελον ἀμπνείοντι·
σμερδαλέον δ’ ἄρα τεῦξεν ἐπισκύνιον περὶ νεκρῷ,
οἷόν τ’ ἀμφ’ ἑτάροιο δαϊκταμένου Πατρόκλοιο

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

χωομένῳ ἐπέκειτο κατὰ βλοσυροῖο προσώπου·
βριθύτερον δ’ ἄρα θῆκε δέμας καὶ ἄρειον ἰδέσθαι.
Ἀργείους δ’ ἕλε θάμβος ὁμιλαδὸν ἀθρήσαντας
Πηλείδην ζώοντι πανείκελον, ὅς ῥ’ ἐπὶ λέκτροις
ἐκχύμενος μάλα πουλὺς ἄδην εὕδοντι ἐῴκει.
Ἀμφὶ δέ μιν μογεραὶ ληίτιδες, ἅς ῥά ποτ’ αὐτὸς
Λέσβον τε ζαθέην Κιλίκων τ’ αἰπὺ πτολίεθρον
Θήβην Ἠετίωνος ἑλὼν ληίσσατο κούρας,
ἱστάμεναι γοάασκον ἀμύσσουσαι χρόα καλόν,
στήθεά τ’ ἀμφοτέρῃσι πεπληγυῖαι παλάμῃσιν
ἐκ θυμοῦ στενάχεσκον ἐύφρονα Πηλείωνα·
τὰς γὰρ δὴ τίεσκε καὶ ἐκ δηίων περ ἐούσας.
Πασάων δ’ ἔκπαγλον ἀκηχεμένη κέαρ ἔνδον
Βρισηὶς παράκοιτις ἐυπτολέμου Ἀχιλῆος
ἀμφὶ νέκυν στρωφᾶτο καὶ ἀμφοτέρῃς παλάμῃσι
δρυπτομένη χρόα καλὸν ἀύτεεν· ἐκ δ’ ἁπαλοῖο
στήθεος αἱματόεσσαι ἀνὰ σμώδιγγες ἄερθεν
θεινομένης· φαίης κεν ἐπὶ γλάγος αἷμα χέασθαι
φοίνιον. Ἀγλαΐη δὲ καὶ ἀχνυμένης ἀλεγεινῶς
ἱμερόεν μάρμαιρε, χάρις δέ οἱ ἄμπεχεν εἶδος.
Τοῖον δ’ ἔκφατο μῦθον ὀιζυρὸν γοόωσα·
«Ὦ μοι ἐγὼ πάντων περιώσιον αἰνὰ παθοῦσα·
οὐ γάρ μοι τόσσον περ ἐπήλυθεν ἄλλό τι πῆμα,
οὔτε κασιγνήτων οὔτ’ εὐρυχόρου περὶ πάτρης,
ὅσσον σεῖο θανόντος· ἐπεὶ σύ μοι ἱερὸν ἦμαρ
καὶ φάος ἠελίοιο πέλες καὶ μείλιχος αἰὼν
ἐλπωρή τ’ ἀγαθοῖο καὶ ἄσπετον ἄλκαρ ἀνίης
πάσης τ’ ἀγλαΐης πολὺ φέρτερος ἠδὲ τοκήων
ἔπλεο· πάντα γὰρ οἶος ἔης δμωῇ περ ἐούσῃ,
καί ῥά με θῆκας ἄκοιτιν ἑλὼν ἄπο δούλια ἔργα.
Νῦν δέ τις ἐν νήεσσιν Ἀχαιῶν ἄξεται ἄλλος
Σπάρτην εἰς ἐρίβωλον ἢ ἐς πολυδίψιον Ἄργος·
καί νύ κεν ἀμφιπολεῦσα κακὰς ὑποτλήσομ’ ἀνίας
σεῦ ἀπονοσφισθεῖσα δυσάμμορος. Ὡς ὄφελόν με
γαῖα χυτὴ ἐκάλυψε πάρος σέο πότμον ἰδέσθαι.»
Ὣς ἣ μὲν δμηθέντ’ ὀλοφύρετο Πηλείωνα
δμωῇς σὺν μογερῇσι καὶ ἀχνυμένοισιν Ἀχαιοῖς
μυρομένη καὶ ἄνακτα καὶ ἀνέρα· τῆς 〈δ’〉 ἀλεγεινὸν

οὔ ποτε τέρσετο δάκρυ, κατείβετο δ’ ἄχρις ἐπ’ οὖδας
ἐκ βλεφάρων, ὡς εἴ τε μέλαν κατὰ πίδακος ὕδωρ
πετραίης, ἧς πουλὺς ὑπὲρ παγετός τε χιών τε
ἐκκέχυται στυφελοῖο κατ’ οὔδεος, ἀμφὶ δὲ πάχνη
τήκεθ’ ὁμῶς Εὔρῳ τε καὶ ἠελίοιο βολῇσι.
Καὶ τότε δή ῥ’ ἐσάκουσαν ὀρινομένοιο γόοιο
θυγατέρες Νηρῆος ὅσαι μέγα βένθος ἔχουσι·
πάσῃσιν δ’ ἀλεγεινὸν ὑπὸ κραδίην πέσεν ἄλγος·
οἰκτρὸν δὲ στονάχησαν, ἐπίαχε δ’ Ἑλλήσποντος.
Ἀμφὶ δὲ κυανέοισι καλυψάμεναι χρόα πέπλοις
ἐσσυμένως οἴμησαν, ὅπῃ στόλος ἔπλετ’ Ἀχαιῶν,
πανσυδίῃ πολιοῖο δι’ οἴδματος, ἀμφὶ δ’ ἄρά σφι
νισομένῃσι θάλασσα διίστατο· ταὶ δ’ ἐφέροντο
κλαγγηδόν, κραιπνῇσιν ἐειδόμεναι γεράνοισιν
ὀσσομένῃς μέγα χεῖμα· περιστενάχοντο δὲ λυγρὸν
κήτεα μυρομένῃσιν. Ἔσαν δ’ ἄφαρ ἧχι νέοντο
παῖδα κασιγνήτης κρατερόφρονα κωκύουσαι
ἐκπάγλως. Μοῦσαι δὲ θοῶς Ἑλικῶνα λιποῦσαι
ἤλυθον ἄλγος ἄλαστον ἐνὶ στέρνοισιν ἔχουσαι,
ἀρνύμεναι τιμὴν ἑλικώπιδι Νηρηίνῃ.
Ζεὺς δὲ μέγ’ Ἀργείοισι καὶ ἄτρομον ἔμβαλε θάρσος,
ὄφρα μὴ ἐσθλὸν ὅμιλον ὑποδδείσωσι θεάων
ἀμφαδὸν ἀθρήσαντες ἀνὰ στρατόν. Αἳ δ’ Ἀχιλῆος
ἀμφὶ νέκυν στενάχοντο καὶ ἀθάνατοί περ ἐοῦσαι
πᾶσαι ὁμῶς· ἀκταὶ δὲ περίαχον Ἑλλησπόντου,
δεύετο δὲ χθὼν πᾶσα περὶ νέκυν Αἰακίδαο
δάκρυσι· καὶ μέγα 〈λαοὶ〉 ἀνέστενον, ἀμφὶ δὲ λαῶν
μυρομένων δακρύοισι φορύνετο τεύχεα πάντα
καὶ κλισίαι καὶ νῆες, ἐπεὶ μέγα πένθος ὀρώρει.
Μήτηρ δ’ ἀμφιχυθεῖσα κύσε στόμα Πηλείωνος
παιδὸς ἑοῦ καὶ τοῖον ἔπος φάτο δάκρυ χέουσα·
«Γηθείτω ῥοδόπεπλος ἀν’ οὐρανὸν Ἠριγένεια,
γηθείτω φρεσὶν ᾗσι μεθεὶς χόλον Ἀστεροπαίου
Ἀξιὸς εὐ〈ρυ〉ρέεθρος ἰδὲ Πριάμοιο γενέθλη.
Αὐτὰρ ἐγὼ πρὸς Ὄλυμπον ἀφίξομαι, ἀμφὶ δὲ ποσσὶ
κείσομαι ἀθανάτοιο Διὸς μεγάλα στενάχουσα,
οὕνεκά μ’ οὐκ ἐθέλουσαν ὑπ’ ἀνέρι δῶκε δαμῆναι,
ἀνέρι ὃν τάχα γῆρας ἀμείλιχον ἀμφιμέμαρφε

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Κῆρές τ’ ἐγγὺς ἔασι τέλος θανάτοιο φέρουσαι.
Ἀλλά μοι οὐ κείνοιο μέλει τόσον ὡς Ἀχιλῆος,
ὅν μοι Ζεὺς κατένευσεν ἐν Αἰακίδαο δόμοισιν
ἴφθιμον θήσειν, ἐπεὶ οὔ τί μοι ἤνδανεν εὐνή,
ἀλλ’ ὁτὲ μὲν ζαὴς ἄνεμος πέλον, ἄλλοτε δ’ ὕδωρ,
ἄλλοτε δ’ οἰωνῷ ἐναλίγκιος ἢ πυρὸς ὁρμῇ·
οὐδέ με θνητὸς ἀνὴρ δύνατο λεχέεσσι 〈δαμάσσαι〉
γινομένην ὅσα γαῖα καὶ οὐρανὸς ἐντὸς ἐέργει,
μέσφ’ ὅτε μοι κατένευσεν Ὀλύμπιος υἱέα δῖον
ἔκπαγλον θήσειν καὶ ἀρήιον. Ἀλλὰ τὸ μέν που
ἀτρεκέως ἐτέλεσσεν· ὃ γὰρ πέλε φέρτατος ἀνδρῶν·
ἀλλά μιν ὠκύμορον ποιήσατο καί μ’ ἀπάφησε.
Τοὔνεκ’ ἐς οὐρανὸν εἶμι· Διὸς δ’ ἐς δώματ’ ἰοῦσα
κωκύσω φίλον υἷα, καὶ ὁππόσα πρόσθ’ ἐμόγησα
ἀμφ’ αὐτῷ καὶ παισὶν ἀεικέα τειρομένοισι,
μνήσω ἀκηχεμένη, ἵνα οἱ σὺν θυμὸν ὀρίνω.»
Ὣς ἔφατ’ αἰνὰ γοῶσ’ ἁλίη Θέτις· ἢ δέ οἱ αὐτὴ
Καλλιόπη φάτο μῦθον ἀρηρεμένη φρεσὶ θυμόν·
«Ἴσχεο κωκυτοῖο, θεὰ Θέτι, μηδ’ ἀλύουσα
εἵνεκα παιδὸς ἑοῖο θεῶν μεδέοντι καὶ ἀνδρῶν
σκύζεο. Καὶ γὰρ Ζηνὸς ἐριβρεμέταο ἄνακτος
υἷες ὁμῶς ἀπόλοντο κακῇ περὶ Κηρὶ δαμέντες.
Κάτθανε δ’ υἱὸς ἐμεῖο καὶ αὐτῆς ἀθανάτοιο
Ὀρφεύς, οὗ μολπῇσιν ἐφέσπετο πᾶσα μὲν ὕλη,
πᾶσα δ’ ἄρ’ ὀκριόεσσα πέτρη ποταμῶν τε ῥέεθρα
πνοιαί τε λιγέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀέντων
οἰωνοί τε θοῇσι διεσσύμενοι πτερύγεσσιν·
ἀλλ’ ἔτλην μέγα πένθος, ἐπεὶ θεὸν οὔ τι ἔοικε
πένθεσι λευγαλέοισι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἀχεύειν.
Τῶ σε καὶ ἀχνυμένην μεθέτω γόος υἱέος ἐσθλοῦ·
καὶ γάρ οἱ κλέος αἰὲν ἐπιχθονίοισιν ἀοιδοὶ
καὶ μένος ἀείσουσιν ἐμῇ ἰότητι καὶ ἄλλων
Πιερίδων. Σὺ δὲ μή τι κελαινῷ πένθεϊ θυμὸν
δάμνασο θηλυτέρῃσιν ἴσον γοόωσα γυναιξίν.
Ἦ οὐκ ἀίεις ὅτι πάντας ὅσοι χθονὶ ναιετάουσιν
ἀνθρώπους ὀλοὴ περιπέπταται ἄσχετος Αἶσα
οὐδὲ θεῶν ἀλέγουσα, τόσον σθένος ἔλλαχε μούνη;
Ἣ καὶ νῦν Πριάμοιο πολυχρύσοιο πόληα

ἐκπέρσει Τρώων τε καὶ Ἀργείων ὀλέσασα
ἀνέρας, ὅν κ᾿ ἐθέλῃσι· θεῶν δ᾿ οὔ τίς μιν ἐρύξει.»
Ὣς φάτο Καλλιόπη πινυτὰ φρεσὶ μητιόωσα.
Ἠέλιος δ᾿ ἀπόρουσεν ἐς Ὠκεανοῖο ῥέεθρα,
ὦρτο δὲ Νὺξ μεγάλοιο κατ᾿ ἠέρος ὀρφνήεσσα,
ἥ τε καὶ ἀχνυμένοισι πέλει θνητοῖσιν ὄνειαρ.
Αὐτοῦ δ᾿ ἐν ψαμάθοισιν Ἀχαιῶν ἔδραθον υἷες
ἰλαδὸν ἀμφὶ νέκυν μεγάλῃ βεβαρηότες ἄτῃ.
Ἀλλ᾿ οὐχ ὕπνος ἔμαρπτε θοὴν Θέτιν· ἄγχι δὲ παιδὸς
ἧστο σὺν ἀθανάτῃς Νηρηίσιν· ἀμφὶ δὲ Μοῦσαι
ἀχνυμένην ἀνὰ θυμὸν ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλη
πολλὰ παρηγορέεσκον, ὅπως λελάθοιτο γόοιο.
Ἀλλ᾿ ὅτε καγχαλόωσα δι᾿ αἰθέρος ἤλυθεν Ἠὼς
λαμπρότατον 〈τό〉 τε πᾶσι φάος Τρώεσσι φέρουσα
καὶ Πριάμῳ, Δαναοὶ δὲ μέγ᾿ ἀχνύμενοι Ἀχιλῆα
κλαῖον ἐπ᾿ ἤματα πολλά· περιστενάχοντο δὲ μακραὶ
ἠιόνες πόντοιο, μέγας δ᾿ ὀλοφύρετο Νηρεὺς
ἦρα φέρων κούρῃ Νηρηίδι, σὺν δέ οἱ ἄλλοι
εἰνάλιοι μύροντο θεοὶ φθιμένου Ἀχιλῆος.
Καὶ τότε δὴ μεγάλοιο νέκυν Πηληιάδαο
Ἀργεῖοι πυρὶ δῶκαν ἀάσπετα νηήσαντες
δοῦρα τά οἱ φορέοντες ἀπ᾿ οὔρεος Ἰδαίοιο
πάντες ὁμῶς ἐμόγησαν, ἐπεί σφεας ὀτρύνοντες
Ἀτρεῖδαι προέηκαν ἀπείριτον οἰσέμεν ὕλην,
ὄφρα θοῶς καίοιτο νέκυς κταμένου Ἀχιλῆος.
Ἀμφὶ δὲ τεύχεα πολλὰ πυρῇ περινηήσαντο
αἰζηῶν κταμένων, πολλοὺς δ᾿ ἐφύπερθε βάλοντο
Τρώων δηώσαντες ὁμῶς περικαλλέας υἷας
ἵππους τε χρεμέθοντας ἐυσθενέας θ᾿ ἅμα ταύρους,
σὺν δ᾿ ὄιάς τε σύας τ᾿ ἔβαλον βρίθοντας ἀλοιφῇ·
φάρεα δ᾿ ἐκ χηλῶν φέρον ἄσπετα κωκύουσαι
δμω〈ι〉άδες καὶ πάντα πυρῆς καθύπερθε βάλοντο,
χρυσόν τ᾿ ἤλεκτρόν τ᾿ ἐπενήνεον. Ἀμφὶ δὲ χαίτας
Μυρμιδόνες κείραντο, νέκυν δ᾿ ἐκάλυψαν ἄνακτος·
καὶ δ᾿ αὐτὴ Βρισηὶς ἀκηχεμένη περὶ νεκρῷ
κειραμένη πλοκάμους πύματον πόρε δῶρον ἄνακτι.
Πολλοὺς δ᾿ ἀμφιφορῆας ἀλείφατος ἀμφεχέοντο,
ἄλλους δ᾿ ἀμφὶ πυρῇ μέλιτος θέσαν ἠδὲ καὶ οἴνου

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἡδέος οὗ μέθυ λαρὸν ὀδώδει νέκταρι ἶσον·
ἄλλα δὲ πολλὰ βάλοντο θυώδεα θαῦμα βροτοῖσιν
ὅσσα χθὼν φέρει ἐσθλὰ καὶ ὁππόσα δῖα θάλασσα.
Ἀλλ’ ὅτε δὴ περὶ πάγχυ πυρὴν διεκοσμήσαντο,
πεζοὶ ἅμ’ ἱππήεσσι σὺν ἔντεσιν ἐρρώσαντο
ἀμφὶ πυρὴν πολύδακρυν. Ὁ δ’ ἔκποθεν Οὐλύμποιο
Ζεὺς ψεκάδας κατέχευεν ὑπὲρ νέκυν Αἰακίδαο
ἀμβροσίης, δίῃ τε φέρων Νηρηίδι τιμὴν
Ἑρμείην προέηκεν ἐς Αἴολον, ὄφρα καλέσσῃ
λαιψηρῶν Ἀνέμων ἱερὸν μένος· ἦ γὰρ ἔμελλε
καίεσθ’ Αἰακίδαο νέκυς. Τοῦ δ’ αἶψα μολόντος
Αἴολος οὐκ ἀπίθησε· καλεσσάμενος δ’ ἀλεγεινὸν
καρπαλίμως Βορέην Ζεφύροιό τε λάβρον ἀήτην
ἐς Τροίην προέηκε θοῇ θύοντας ἀέλλῃ.
Οἳ δὲ θοῶς οἴμησαν ὑπὲρ πόντοιο φέρεσθαι
ῥιπῇ ἀπειρεσίῃ· περὶ δ’ ἴαχεν ἐσσυμένοισι
πόντος ὁμοῦ καὶ γαῖα, περικλονέοντο δ’ ὕπερθε
πάντα νέφη μεγάλοιο δι’ ἠέρος ἀίσσοντα.
Οἳ δὲ Διὸς βουλῇσι δαϊκταμένου Ἀχιλῆος
αἶψα πυρῇ ἐνόρουσαν ἀολλέες· ὦρτο δ’ ἀυτμὴ
Ἡφαίστου μαλεροῖο, γόος δ’ ἀλίαστος ὀρώρει
Μυρμιδόνων. Ἄνεμοι δὲ καὶ ἐσσύμενοί περ ἀέλλῃ
πᾶν ἦμαρ καὶ νύκτα νέκυν περιποιπνύοντες
καῖον ἐυπνείοντες ὁμῶς· ἀνὰ δ’ ἔγρετο πουλὺς
καπνὸς ἐς ἠέρα δῖαν, ἐπέστενε δ’ ἄσπετος ὕλη
δαμναμένη πυρὶ πᾶσα, μέλαινα δὲ γίνετο τέφρη.
Οἳ δὲ μέγ’ ἐκτελέσαντες ἀτειρέες ἔργον Ἀῆται
εἰς ἑὸν ἄντρον ἕκαστος ὁμοῦ νεφέεσσι φέροντο.
Μυρμιδόνες δ’, ὅτ’ ἄνακτα πελώριον ὕστατον ἄλλων
ἤνυσε πῦρ ἀίδηλον ἀποκταμένων περὶ νεκρῷ
ἵππων τ’ αἰζηῶν τε καὶ ἄλλ’ ὅσα δάκρυ χέοντες
ὄβριμον ἀμφὶ νέκυν κειμήλια θῆκαν Ἀχαιοί,
δὴ τότε πυρκαϊὴν οἴνῳ σβέσαν· ὀστέα δ’ αὐτοῦ
φαίνετ’ ἀριφραδέως, ἐπεὶ οὐχ ἑτέροισιν ὁμοῖα
ἦν, ἀλλ’ οἷα Γίγαντος ἀτειρέος, οὐδὲ μὲν ἄλλα
σὺν κείνοις ἐμέμικτ’, ἐπεὶ ἢ βόες ἠδὲ καὶ ἵπποι
καὶ παῖδες Τρώων μίγδα κταμένοισι καὶ ἄλλοις
βαιὸν ἄπωθε κέοντο περὶ νέκυν, ὃς δ’ ἐνὶ μέσσοις

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ῥιπῇ ὑφ’ Ἡφαίστου δεδμημένος οἷος ἔκειτο.
Τοῦ δὲ καὶ ὀστέα πάντα περιστενάχοντες ἑταῖροι
ἄλλεγον ἐς χηλὸν πολυχανδέα τε βριαρήν τε,
ἀργυρέην, χρυσῷ δὲ διαυγέι πᾶς’ ἐκέκαστο.
Καὶ τὰ μὲν ἀμβροσίῃ καὶ ἀλείφασι πάγχυ δίηναν
κοῦραι Νηρῆος μέγ’ Ἀχιλλέα κυδαίνουσαι,
ἐς δὲ βοῶν δημὸν θέσαν ἀθρόα ταρχύσασθαι
σὺν μέλιτι λιαρῷ· μήτηρ δέ οἱ ἀμφιφορῆα
ὤπασε, τόν ῥα πάροιθε Διώνυσος πόρε δῶρον,
Ἡφαίστου κλυτὸν ἔργον ἐύφρονος, ᾧ ἔνι θῆκαν
ὀστέ’ Ἀχιλλῆος μεγαλήτορος. Ἀμφὶ δὲ τύμβον
Ἀργεῖοι καὶ σῆμα πελώριον ἀμφεβάλοντο
ἀκτῇ ἐπ’ ἀκροτάτῃ παρὰ βένθεσιν Ἑλλησπόντου
Μυρμιδόνων βασιλῆα θρασὺν περικωκύοντες.
Οὐδὲ μὲν ἄμβροτοι ἵπποι ἀταρβέος Αἰακίδαο
μίμνον ἀδάκρυτοι παρὰ νήεσιν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
μύροντο σφετέροιο δαϊκταμένου βασιλῆος·
οὐδ’ ἔθελον μογεροῖσιν ἔτ’ ἀνδράσιν οὐδὲ μὲν ἵπποις
μίσγεσθ’ Ἀργείων ὀλοὸν περὶ πένθος ἔχοντες,
ἀλλ’ ὑπὲρ Ὠκεανοῖο ῥοὰς καὶ Τηθύος ἄντρα
ἀνθρώπων ἀπάτερθεν ὀιζυρῶν φορέεσθαι,
ἧχί σφεας τὸ πάροιθεν ἐγείνατο δῖα Ποδάργη
ἄμφω ἀελλόποδας Ζεφύρῳ κελάδοντι μιγεῖσα.
Καί νύ κεν αἶψ’ ἐτέλεσσαν ὅσά σφισι μήδετο θυμός,
εἰ μή σφεας κατέρυξε θεῶν νόος, ὄφρ’ Ἀχιλῆος
ἔλθοι ἀπὸ Σκύροιο θοὸς πάις, ὅν ῥα καὶ αὐτοὶ
δεχνῦνθ’, ὁππόθ’ ἵκοιτο ποτὶ στρατόν, οὕνεκ’ ἄρά σφι
θέσφατα γεινομένοισι Χάους ἱεροῖο θύγατρες
Μοῖραι ἐπεκλώσαντο καὶ ἀθανάτοις περ ἐοῦσι
πρῶτα Ποσειδάωνι δαμήμεναι, αὐτὰρ ἔπειτα
θαρσαλέῳ Πηλῆι καὶ ἀκαμάτῳ Ἀχιλῆι,
τέτρατον αὖτ’ ἐπὶ τοῖσι Νεοπτολέμῳ μεγαθύμῳ,
τὸν καὶ ἐς Ἠλύσιον πεδίον μετόπισθεν ἔμελλον
Ζηνὸς ὑπ’ ἐννεσίῃσι φέρειν μακάρων ἐπὶ γαῖαν.
Τοὔνεκα καὶ στυγερῇ βεβολημένοι ἦτορ ἀνίῃ
μίμνον πὰρ νήεσσιν ἑὸν κατὰ θυμὸν ἄνακτα
τὸν μὲν ἀκηχέμενοι, τὸν δ’ αὖ ποθέοντες ἰδέσθαι.
Καὶ τότ’ ἐριγδούποιο λιπὼν ἁλὸς ὄβριμον οἶδμα

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἤλυθεν Ἐννοσίγαιος ἐπ’ ᾐόνας· οὐδέ μιν ἄνδρες
ἔδρακον, ἀλλὰ θεῇσι παρίστατο Νηρηίνῃς·
καί ῥα Θέτιν προσέειπεν ἔτ’ ἀχνυμένην Ἀχιλῆος·
«Ἴσχεο νῦν περὶ παιδὸς ἀπειρέσιον γοόωσα.
Οὐ γὰρ ὅ γε φθιμένοισι μετέσσεται, ἀλλὰ θεοῖσιν,
ὣς ἠὺς Διόνυσος ἰδὲ σθένος Ἡρακλῆος·
οὐ γάρ μιν μόρος αἰνὸς ὑπὸ ζόφον αἰὲν ἐρύξει
οὐδ’ Ἀίδης, ἀλλ’ αἶψα καὶ ἐς Διὸς ἵξεται αὐγάς·
καί οἱ δῶρον ἔγωγε θεουδέα νῆσον ὀπάσσω
Εὔξεινον κατὰ πόντον, ὅπῃ θεὸς ἔσσεται αἰεὶ
σὸς πάις· ἀμφὶ δὲ φῦλα περικτιόνων μέγα λαῶν
κεῖνον κυδαίνοντα θυηπολίῃς ἐρατεινῇς
ἶσον ἐμοὶ τίσουσι. Σὺ δ’ ἴσχεο κωκύουσα
ἐσσυμένως καὶ μή τι χαλέπτεο πένθεϊ θυμόν.»
Ὣς εἰπὼν ἐπὶ πόντον ἀπήιεν εἴκελος αὔρῃ
παρφάμενος μύθοισι Θέτιν· τῆς δ’ ἐν φρεσὶ θυμὸς
βαιὸν ἀνέπνευσε〈ν〉· τὰ 〈δέ〉 οἱ θεὸς ἐξετέλεσσεν.
Ἀργεῖοι δὲ γοῶντες ἀπήιον, ἧχι ἑκάστῳ
νῆες ἔσαν, τὰς ἦγον ἀφ’ Ἑλλάδος· αἳ δ’ Ἑλικῶνα
Πιερίδες νίσοντο, καὶ εἰς ἅλα Νηρηῖναι
δῦσαν ἀναστενάχουσαι ἐύφρονα Πηλείωνα.
Οὐδὲ μὲν Ἱππολόχοιο δαΐφρονος ὄβριμον υἷα
Τρῶες ἀδάκρυτον δειλοὶ λίπον, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
Δαρδανίης προπάροιθε πύλης ἐρικυδέα φῶτα
πυρκαϊῆς καθύπερθε βάλον. Τὸν δ’ αὐτὸς Ἀπόλλων
ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο μάλ’ ἐσσυμένως ἀναείρας
δῶκε θοοῖς Ἀνέμοισι φέρειν Λυκίης σχεδὸν αἴης·
οἳ δέ μιν αἶψ’ ἀπένεικαν ὑπ’ ἄγκεα Τηλάνδροιο
χῶρον ἐς ἱμερόεντα, πέτρην δ’ ἐφύπερθε βάλοντο
ἄρρηκτον· Νύμφαι δὲ περίβλυσαν ἱερὸν ὕδωρ
ἀενάου ποταμοῖο τὸν εἰσέτι φῦλ’ ἀνθρώπων
Γλαῦκον ἐπικλείουσιν ἐύρροον· ἀλλὰ τὰ μέν που
ἀθάνατοι τεύξαντο γέρας Λυκίων βασιλῆι.
Ἀργεῖοι δ’ ἐρίθυμον ἀνεστενάχοντ’ Ἀχιλῆα
νηυσὶ παρ’ ὠκυπόροισιν· ἔτειρε δὲ πάντας ἀνίη
λευγαλέη καὶ πένθος, ἐπεί ῥά μιν ὡς ἑὸν υἷα
δίζοντ’, οὐδέ τις ἦεν ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ἄδακρυς.
Τρῶες δ’ αὖ 〈τ’〉 ἀλίαστον ἐγήθεον εἰσορόωντες

τοὺς μὲν ἀκηχεμένους, τὸν δ’ ἐν πυρὶ δῃωθέντα·
book 4.15.5 καί τις ἐπευχόμενος τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπε·
book 4.20 «Νῦν πάντεσσιν ἄελπτον ἀπ’ Οὐλύμποιο Κρονίων
book 4.1 ἡμῖν ὤπασε χάρμα λιλαιομένοισιν ἰδέσθαι
book 4.2 ἐν Τροίῃ Ἀχιλῆα δεδουπότα. Ἦ γὰρ ὀίω
book 4.3 βλημένου ἀμπνεύσειν Τρώων ἐρικυδέα φῦλα
book 4.4 αἵματος ἐξ ὀλοοῖο καὶ ἀνδροφόνου ὑσμίνης.
book 4.25.1 Αἰεὶ γάρ οἱ χερσὶν ἐμαίνετο λοίγιον ἔγχος
book 4.25.2 λύθρῳ ὑπ’ ἀργαλέῳ πεπαλαγμένον· οὐδέ τις ἡμέων
book 4.25.3 κείνῳ ἐσάντα μολὼν ἔτ’ ἐσέδρακεν ἠριγένειαν.
book 4.25.4 Νῦν δ’ ὀίω φεύξεσθαι Ἀχαιῶν ὄβριμα τέκνα
book 4.25.5 νηυσὶν ἐυπρώροισι δαϊκταμένου Ἀχιλῆος.
book 4.30.1 Ὡς ὄφελον μένος ἦεν ἔθ’ Ἕκτορος, ὄφρ’ ἅμα πάντας
book 4.30.2 Ἀργείους σφετέρῃσιν ἐνὶ κλισίῃσιν ὄλεσσεν.»
book 4.30.3 Ὣς ἄρ’ ἔφη Τρώων τις ἐνὶ φρεσὶ πάγχυ γεγηθώς·
book 4.30.4 ἄλλος δ’ αὖθ’ ἑτέρωθε πύκα φρονέων φάτο μῦθον·
book 4.30.5 «Φῆσθα σὺ μὲν Δαναῶν ὀλοὸν στρατὸν ἔνδοθι νηῶν
book 4.35.1 πόντον ἐπ’ ἠερόεντα πεφυζότας αἶψα νέεσθαι·
book 4.35.2 ἀλλ’ οὐ μὰν δείσουσι λιλαιόμενοι μέγα χάρμης.
book 4.35.3 Εἰσὶ〈ν〉 γὰρ κρατεροί τε καὶ ὄβριμοι ἀνέρες ἄλλοι,
book 4.35.4 Τυδείδης Αἴας τε καὶ Ἀτρέος ὄβριμοι υἷες,
book 4.35.5 τοὺς ἔτ’ ἐγὼ δείδοικα κατακταμένου Ἀχιλῆος·
book 4.40.1 τοὺς εἴθ’ ἀργυρότοξος ἀναιρήσειεν Ἀπόλλων,
book 4.40.2 καί κεν ἀνάπνευσις πολέμου καὶ ἀεικέος οἴτου
book 4.40.3 ἡμῖν εὐχομένοισιν ἐλεύσεται ἤματι κείνῳ.»
book 4.40.4 Ὣς ἔφατ’. Ἀθάνατοι δὲ κατ’ οὐρανὸν ἐστενάχοντο
book 4.40.5 ὅσσοι ἔσαν Δαναοῖσιν ἐυσθενέεσσιν ἀρωγοί,
book 4.45 ἀμφὶ δὲ κρᾶτ’ ἐκάλυψαν ἀπειρεσίοις νεφέεσσι
book 4.1 θυμὸν ἀκηχέμενοι· ἑτέρω〈θε〉 δὲ γήθεον ἄλλοι
book 4.2 εὐχόμενοι Τρώεσσι πέρας θυμηδὲς ὀρέξαι.
book 4.3 Καὶ τότε δὴ Κρονίωνα κλυτὴ προσεφώνεεν Ἥρη·
book 4.4 «Ζεῦ πάτερ ἀργικέραυνε, τί ἢ Τρώεσσιν ἀρήγεις
book 4.1 κούρης ἠυκόμοιο λελασμένος, ἥν ῥα πάροιθεν
book 4.2 ἀντιθέῳ Πηλῆι πόρες θυμήρε’ ἄκοιτιν
book 4.3 Πηλίου ἐν βήσσῃσι; Γάμον δέ οἱ αὐτὸς ἔτευξας
book 4.4 ἄμβροτον, οἳ δέ νυ πάντες ἐδαινύμεθ’ ἤματι κείνῳ
book 4.5 ἀθάνατοι καὶ πολλὰ δόμεν περικαλλέα δῶρα·
book 4.55.1 ἀλλὰ τά γ’ ἐξελάθου, μέγα δ’ Ἑλλάδι μήσαο πένθος.»
book 4.55.2

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Ὣς ἄρ’ ἔφη· τὴν δ’ οὔ τι προσέννεπεν ἀκάματος Ζεύς.
book 4.55.3 Ἧστο γὰρ ἀχνύμενος κραδίην καὶ πολλὰ μενοινῶν,
book 4.55.4 οὕνεκεν ἤμελλον Πριάμου πόλιν ἐξαλαπάξειν
book 4.55.5 Ἀργεῖοι, τοῖς αἰνὸν ἐμήδετο λοιγὸν ὀπάσσαι
book 4.60.1 ἐν πολέμῳ στονόεντι καὶ ἐν βαρυηχέι πόντῳ·
book 4.60.2 καὶ τὰ μὲν ὣς ὥρμαινε τὰ δὴ μετόπισθε τέλεσσεν.
book 4.60.3 Ἠὼς δ’ Ὠκεανοῖο βαθὺν ῥόον εἰσαφίκανε,
book 4.60.4 κυανέην δ’ ἄρα γαῖαν ἐπήιεν ἄσπετος ὄρφνη,
book 4.60.5 ἦμος ἀναπνείουσι βροτοὶ βαιὸν καμάτοιο.
book 4.65.1 Ἀργεῖοι δ’ ἐπὶ νηυσὶν ἐδόρπεον ἀχνύμενοί περ·
book 4.65.2 οὐ γὰρ νηδύος ἔστιν ἀπωσέμεναι μεμαυίης
book 4.65.3 λιμὸν ἀταρτηρήν, ὁπόταν στέρνοισιν ἵκηται·
book 4.65.4 ἀλλ’ εἶθαρ θοὰ γυῖα βαρύνεται, οὐδέ τι μῆχος
book 4.65.5 γίνεται, ἢν μή τις κορέσῃ θυμαλγέα νηδύν.
book 4.70.1 Τοὔνεκα δαῖτ’ ἐπάσαντο καὶ ἀχνύμενοι Ἀχιλῆος·
book 4.70.2 αἰνὴ γὰρ μάλα πάντας ἐποτρύνεσκεν ἀνάγκη.
book 4.70.3 Τοῖσι δὲ πασσαμένοισιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος,
book 4.1 λῦσε δ’ ἀπὸ μελέων ὀδύνας, ἐπὶ δὲ σθένος ὦρσεν.
book 4.2 Ἀλλ’ ὅτε δὴ κεφαλὰς μὲν ἐπ’ ἀντολίην ἔχον ἄρκτοι
book 4.75.1 δέγμεναι ἠελίοιο θοὸν φάος, ἔγρετο δ’ Ἠώς,
book 4.75.2 δὴ τότ’ ἀνέγρετο λαὸς ἐυσθενέων Ἀργείων
book 4.75.3 πορφύρων Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρ’ ἀίδηλον.
book 4.75.4 Κίνυτο δ’ ἠύτε πόντος ἀπείριτος Ἰκαρίοιο
book 4.75.5 ἠὲ καὶ αὐαλέον βαθὺ λήιον, ὁππόθ’ ἵκηται
book 4.80.1 ῥιπὴ ἀπειρεσίη νεφεληγερέος Ζεφύροιο·
book 4.80.2 ὣς ἄρα κίνυτο λαὸς ἐπ’ ἠόσιν Ἑλλησπόντου.
book 4.80.3 Καὶ τότε Τυδέος υἱὸς ἐελδομένοισιν ἔειπεν·
book 4.80.4 «Ὦ φίλοι, εἰ ἐτεόν γε μενεπτόλεμοι πελόμεσθα,
book 4.80.5 νῦν μᾶλλον στυγεροῖσι μαχώμεθα δυσμενέεσσι,
book 4.85 μή πως θαρσήσωσιν, Ἀχιλλέος οὐκέτ’ ἐόντος,
book 4.99a καὶ Τελαμωνιάδαο μέγα σθένος ἔκτοθι μίμνειν.
book 4.86.1 Ἀλλ’ ἄγε, σὺν τεύχεσσι καὶ ἅρμασιν ἠδὲ καὶ ἵπποις
book 4.86.2 ἴομεν ἀμφὶ πόληα· πόνος δ’ ἄρα κῦδος ὀρέξει.»
book 4.86.3 Ὣς ἔφατ’ ἐν Δαναοῖσιν· ἀμείβετο δ’ ὄβριμος Αἴας·
book 4.86.4 «Τυδείδη, σὺ μὲν ἐσθλὰ καὶ οὐκ ἀνεμώλια βάζεις
book 4.90.1 ὀτρύνων Τρώεσσιν ἐυπτολέμοισι μάχεσθαι
book 4.90.2 ἀγχεμάχους Δαναούς, οἵ περ μεμάασι καὶ αὐτοί.
book 4.90.3 Ἀλλὰ χρὴ ἐν νήεσσι μένειν, ἄχρις ἐξ ἁλὸς ἔλθῃ
book 4.90.4

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

δῖα Θέτις· μάλα γάρ 〈οἱ〉 ἐνὶ φρεσὶ μήδεται ἦτορ
book 4.90.5 υἱέος ἀμφὶ τάφῳ περικαλλέα θεῖναι ἄεθλα·
book 4.95.1 ὣς χθιζή μοι ἔειπεν, ὅτ’ εἰς ἁλὸς ἤιε βένθος,
book 4.95.2 νόσφ’ ἄλλων Δαναῶν· καί μιν σχεδὸν ἔλπομαι εἶναι
book 4.1 ἐσσυμένην. Τρῶες δέ, καὶ εἰ θάνε Πηλέος υἱός,
book 4.2 οὐ μάλα θαρσήσουσιν ἔτι ζώοντος ἐμεῖο
book 4.3 καὶ σέθεν ἠδὲ καὶ αὐτοῦ ἀμύμονος Ἀτρείδαο.»
book 4.1 Ὣς ἄρ’ ἔφη Τελαμῶνος ἐὺς πάις, οὐδέ τι ᾔδη
book 4.2 ὅττι ῥά οἱ μετ’ ἄεθλα κακὸν μόρον ἔντυε δαίμων
book 4.3 ἀργαλέον· τὸν δ’ αὖτις ἀμείβετο Τυδέος υἱός·
book 4.4 «Ὦ φίλος, εἰ ἐτεὸν Θέτις ἔρχεται ἤματι τῷδε
book 4.5 υἱέος ἀμφὶ τάφῳ περικαλλέα θεῖναι ἄεθλα,
book 4.105.1 πὰρ νήεσσι μένωμεν ἐρυκανόωντε καὶ ἄλλους.
book 4.105.2 Καὶ γὰρ δὴ μακάρεσσι θεοῖς πείθεσθαι ἔοικε·
book 4.105.3 καὶ δ’ ἄλλως Ἀχιλῆι καὶ ἀθανάτων ἀέκητι
book 4.105.4 αὐτοὶ φραζώμεσθα δόμεν θυμηδέα τιμήν.»
book 4.105.5 Ὣς φάτο Τυδείδαο δαΐφρονος ὄβριμον ἦτορ.
book 4.110.1 Καὶ τότ’ ἄρ’ ἐκ πόντοιο κίεν Πηλῆος ἄκοιτις
book 4.110.2 αὔρῃ ὑπηῴῃ ἐναλίγκιος· αἶψα δ’ ἵκανεν
book 4.110.3 Ἀργείων ἐς ὅμιλον, ὅπῃ μεμαῶτες ἔμιμνον,
book 4.110.4 οἳ μὲν ἀεθλεύσοντες ἀπειρεσίῳ ἐν ἀγῶνι,
book 4.110.5 οἳ δὲ φρένας καὶ θυμὸν ἀεθλητῆρσιν ἰῆναι.
book 4.115.1 Τοῖσι δ’ ἅμ’ ἀγρομένοισι Θέτις κυανοκρήδεμνος
book 4.115.2 θῆκεν ἄεθλα φέρουσα καὶ ὀτρύνεσκεν Ἀχαιοὺς
book 4.115.3 αὐτίκ’ ἀεθλεύειν· τοὶ δ’ ἀθανάτῃ πεπίθοντο.
book 4.115.4 Πρῶτος δ’ ἐν μέσσοισιν ἀνίστατο Νηλέος υἱός,
book 4.115.5 οὐ μὲν πυγμαχίῃσι λιλαιόμενος πονέεσθαι
book 4.120.1 οὔτε παλαισμοσύνῃ πολυτειρέι· τοῦ γὰρ ὕπερθε
book 4.120.2 γυῖα καὶ ἅψεα πάντα λυγρὸν κατεδάμνατο γῆρας.
book 4.120.3 Ἀλλά οἱ ἐν στέρνοισιν ἔτ’ ἔμπεδος ἔπλετο θυμὸς
book 4.1 καὶ νόος, οὐδέ τις ἄλλος ἐριδμαίνεσκεν Ἀχαιῶν
book 4.2 κείνῳ, ὅτ’ εἰν ἀγορῇ ἐπέων πέρι δῆρις ἐτύχθη·
book 4.125.1 τῷ καὶ Λαέρταο κλυτὸς πάις εἵνεκα μύθων
book 4.125.2 εἰν ἀγορῇ ὑπόεικε, καὶ ὃς βασιλεύτατος ἦεν
book 4.125.3 πάντων Ἀργείων, μέγ’ ἐυμμελίης Ἀγαμέμνων.
book 4.125.4 Τοὔνεκ’ ἐν 〈ἰ〉 μέσσοισιν ἐύφρονα Νηρήνην
book 4.125.5 ὕμνεεν, ὡς πάσῃσι μετέπρεπεν εἰναλίῃσιν
book 4.130.1 εἵνεκ’ εὐφροσύνης καὶ εἴδεος· ἣ δ’ ἀίουσα
book 4.130.2

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

τέρπεθ’. Ὃ δ’ ἱμερόεντα γάμον Πηλῆος ἔνισπε,
τόν ῥά οἱ ἀθάνατοι μάκαρες συνετεκτήναντο
Πηλίου ἀμφὶ κάρηνα, καὶ ἄμβροτον ὡς ἐπάσαντο
δαῖτα παρ’ εἰλαπίνῃσιν, ὅτ’ εἴδατα θεῖα φέρουσαι
χερσὶν ὑπ’ ἀμβροσίῃσι θοαὶ παρενήνεον Ὧραι
χρυσείοις κανέοισι, Θέμις δ’ ἄρα καγχαλόωσα
ἀργυρέας ἐτίταινεν ἐπισπέρχουσα τραπέζας,
πῦρ δ’ Ἥφαιστος ἔκαιεν ἀκήρατον, ἀμφὶ δὲ Νύμφαι
ἀμβροσίην ἐκέραιον ἐνὶ χρυσέοισ〈ι〉 κυπέλλοις,
αἳ δ’ ἄρ’ ἐς ὀρχηθμὸν Χάριτες τράπεν ἱμερόεντα,
Μοῦσαι δ’ ἐς μολπήν, ἐπετέρπετο δ’ οὔρεα πάντα
καὶ ποταμοὶ καὶ θῆρες, ἰαίνετο δ’ ἄφθιτος αἰθὴρ
ἄντρά τε Χείρωνος περικαλλέα καὶ θεοὶ αὐτοί.
Καὶ τὰ μὲν ἂρ Νηλῆος ἐὺς πάις Ἀργείοισι
πάντα μάλ’ ἱεμένοις κατελέξατο· τοὶ δ’ ἀίοντες
τέρπονθ’. Ὃς 〈δ’〉 Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἄφθιτα ἔργα
μέλπε μέσῳ ἐν ἀγῶνι, πολὺς δ’ ἀμφίαχε λαὸς
ἀσπασίως· ὃ δ’ ἄρ’ ἔνθεν ἑλὼν ἐρικυδέα φῶτα
ἐκπάγλως κύδαινεν ἀρηρεμένοις ἐπέεσσι,
δώδεχ’ ὅπως διέπερσε κατὰ πλόον ἄστεα φωτῶν,
ἕνδεκα δ’ αὖ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον, ὡς 〈δ’〉 ἐδάιξε
Τήλεφον ἠδὲ βίην ἐρικυδέος Ἠετίωνος
Θήβης ἐν δαπέδοισι, καὶ ὡς Κύκνον ἔκτανε δουρὶ
υἷα Ποσειδάωνος ἰδ’ ἀντίθεον Πολύδωρον
καὶ Τρωίλον θηητὸν ἀμύμονά τ’ Ἀστεροπαῖον,
αἵματι δ’ ὡς ἐρύθηνεν ἄδην ποταμοῖο ῥέεθρα
Ξάνθου καὶ νεκύεσσιν ἀπειρεσίοισι κάλυψε
πάντα ῥόον κελάδοντα, Λυκάονος ὁππότε θυμὸν
νοσφίσατ’ ἐκ μελέων ποταμοῦ σχεδὸν ἠχήεντος,
Ἕκτορά θ’ ὡς ἐδάμασσε, καὶ ὡς ἕλε Πενθεσίλειαν
ἠδὲ καὶ υἱ〈έ〉α δῖον ἐυθρόνου Ἠριγενείης.
Καὶ τὰ μὲν Ἀργείοισιν ἐπισταμένοισι καὶ αὐτοῖς
μέλπε, καὶ ὡς ἐτέτυκτο πελώριος, ὥς τέ οἱ οὔ τις
ἔσθενε δηριάασθαι ἐναντίον, οὔτ’ ἐν ἀέθλοις
αἰζηῶν, ὅτε ποσσὶ νέοι περιδηριόωνται,
οὐδὲ μὲν ἱππασίῃ οὐδὲ σταδίῃ ἐνὶ χάρμῃ,
κάλλεΐ θ’ ὡς Δαναοὺς μέγ’ ὑπείρεχεν, ὥς τέ οἱ ἀλκὴ
ἔπλετ’ ἀπειρεσίη, ὁπότ’ Ἄρεος ἔσσυτο δῆρις.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Εὔχετο δ’ ἀθανάτοισι καὶ υἱέα τοῖον ἰδέσθαι
κείνου ἀπὸ Σκύροιο πολυκλύστοιο μολόντα.
Ἀργεῖοι δ’ ἄρα πᾶσιν ἐπευφήμησαν ἔπεσσιν
αὐτή τ’ ἀργυρόπεζα Θέτις, καί οἱ πόρεν ἵππους
ὠκύποδας, τοὺς πρόσθεν ἐυμμελίῃ Ἀχιλῆι
Τήλεφος ὤπασε δῶρον ἐπὶ προχοῇσι Καΐκου,
εὖτέ ἑ μοχθίζοντα κακῷ περὶ ἕλκεϊ θυμὸν
ἠκέσατ’ ἐγχείῃ, τῇ μιν βάλε δηριόωντα
αὐτὸς ἔσω μηροῖο, διήλασε δ’ ὄβριμον αἰχμήν.
Καὶ τοὺς μὲν Νέστωρ Νηλήιος οἷς ἑτάροισιν
ὤπασεν· οἳ δ’ ἐς νῆας ἄγον μέγα κυδαίνοντες
ἀντίθεον βασιλῆα. Θέτις δ’ ἐς μέσσον ἀγῶνα
θῆκεν ἄρ’ ἀμφὶ δρόμοιο βόας δέκα· τῇσι δὲ πάσῃς
καλαὶ πόρτιες ἦσαν ὑπὸ μαζοῖσιν ἰοῦσαι·
τάς ποτε Πηλείδαο θρασὺ σθένος ἀκαμάτοιο
ἤλασεν ἐξ Ἴδης μεγάλῳ περὶ δουρὶ πεποιθώς.
Τῶν πέρι δοιοὶ ἀνέσταν ἐελδόμενοι μέγα νίκης,
Τεῦκρος μὲν πρῶτος Τελαμώνιος ἠδὲ καὶ Αἴας,
Αἴας ὅς τε Λοκροῖσι μετέπρεπεν ἰοβόλοισιν.
Ἀμφὶ δ’ ἄρα ζώσαντο θοῶς περὶ μήδεα χερσὶ
φάρεα, πάντα δ’ ἔνερθεν ἅ περ θέμις ἐκρύψαντο
αἰδόμενοι Πηλῆος ἐυσθενέος παράκοιτιν
ἄλλάς τ’ εἰναλίας Νηρηίδας, ὅσσαι ἅμ’ αὐτῇ
ἤλυθον Ἀργείων κρατεροὺς ἐσιδέσθαι ἀέθλους.
Τοῖσι δὲ σημαίνεσκε δρόμου τέλος ὠκυτάτοιο
Ἀτρείδης ὃς πᾶσι μετ’ Ἀργείοισιν ἄνασσε.
Τοὺς δ’ Ἔρις ὀτρύνεσκεν ἐπήρατος· οἳ δ’ ἀπὸ νύσσης
καρπαλίμως οἴμησαν ἐοικότες ἰρήκεσσι·
τῶν δὲ καὶ ἀμφήριστος ἔην δρόμος· οἳ δ’ ἑκάτερθεν
Ἀργεῖοι λεύσσοντες ἐπίαχον ἄλλυδις ἄλλος.
Ἀλλ’ ὅτε τέρματ’ ἔμελλον ἱκανέμεναι μεμαῶτες,
δὴ τότε που Τεύκροιο μένος καὶ γυῖα πέδησαν
ἀθάνατοι· τὸν γάρ ῥα θεὸς βάλεν ἠέ τις ἄτη
ὄζον ἐς ἀλγινόεντα βαθυρρίζοιο μυρίκης.
Τῷ δ’ ἄρ’ ἐν 〈ι〉 χριμφθεὶς χαμάδις πέσε· τοῦ δ’ ἀλεγεινῶς
ἄκρον ἀνεγνάμφθη λαιοῦ ποδός, αἳ δ’ ὑπανέσταν
οἰδαλέαι ἑκάτερθε περὶ φλέβες. Οἳ δ’ ἰάχησαν
Ἀργεῖοι κατ’ ἀγῶνα. Παρήιξε〈ν〉 δέ μιν Αἴας

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

γηθόσυνος· λαοὶ δὲ συνέδραμον, οἵ οἱ ἕποντο,
Λοκροί, αἶψα δὲ χάρμα περὶ φρένας ἤλυθε πάντων·
ἐκ δ’ ἔλασαν μετὰ νῆας ἄγειν βόας, ὄφρα νέμωνται.
Τεῦκρον δ’ ἐσσυμένως ἕταροι περιποιπνύοντες
ἦγον ἐπισκάζοντα. Θοῶς δέ οἱ ἰητῆρες
ἐκ ποδὸς αἷμ’ ἀφέλοντο· θέσαν δ’ ἐφύπερθε τομάων
εἴρια συνδεύσαντες ἀλείφασιν, ἀμφὶ δὲ μίτρῃ
δήσαντ’ ἐνδυκέως· ὀλοὰς δ’ ἐκέδασσαν ἀνίας.
Ἄλλοι δ’ αὖθ’ ἑτέρωθε παλαισμοσύνης ὑπερόπλου
καρπαλίμως μνώοντο δύω κρατερόφρονε φῶτε,
Τυδέος ἱπποδάμοιο πάις καὶ ὑπέρβιος Αἴας,
οἵ ῥ’ ἴσαν ἐς μέσσον. Θάμβος δ’ ἔχεν ἀθρήσαντας
Ἀργείους· ἄμφω γὰρ ἔσαν μακάρεσσιν ὁμοῖοι.
Σὺν δ’ ἔβαλον θήρεσσιν ἐοικότες, οἵ τ’ ἐν ὄρεσσιν
ἀμφ’ ἐλάφοιο μάχονται ἐδητύος ἰσχανόωντες,
ἶσον δ’ ἀμφοτέροισι πέλει σθένος, οὐδέ τις αὐτῶν
λείπεται οὐδ’ ἠβαιὸν ἀταρτηρῶν μάλ’ ἐόντων·
ὣς οἵ γ’ ἶσον ἔχον κρατερὸν μένος. Ὀψὲ δ’ ἄρ’ Αἴας
Τυδείδην συνέμαρψεν ὑπὸ στιβαρῇσι χέρεσσιν
ἆξαι ἐπειγόμενος· ὃ δ’ ἄρ’ ἰδρείῃ τε καὶ ἀλκῇ
πλευρὸν ὑποκλίνας Τελαμώνιον ὄβριμον υἷα
ἐσσυμένως ἀνάειρεν ὑπὸ μυῶνος ἐρείσας
ὦμον, καὶ ποδὶ μηρὸν ὑποπλήξας ἑτέρωσε
κάββαλεν ὄβριμον ἄνδρα κατὰ χθονός, ἀμφὶ δ’ ἄρ’ αὐτῷ
ἕζετο· τοὶ δ’ ὁμάδησαν. Ὁ δ’ ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῷ
Αἴας ὀβριμόθυμος ἀνίστατο δεύτερον αὖτις
ὁρμαίνων ἐς δῆριν ἀμείλιχον· αἶψα δὲ χερσὶ
σμερδαλέῃσι κόνιν κατεχεύατο καὶ μέγα θύων
Τυδείδην ἐς μέσσον ἀύτεεν. Ὃς δέ μιν οὔ τι
ταρβήσας οἴμησε καταντίον· ἀμφὶ δὲ πολλὴ
ποσσὶν ὑπ’ ἀμφοτέρων κόνις ὤρνυτο. Τοὶ δ’ ἑκάτερθε
ταῦροι ὅπως συνόρουσαν ἀταρβέες, οἵ τ’ ἐν ὄρεσσι
θαρσαλέου μένεος πειρώμενοι εἰς ἓν ἵκωνται
ποσσὶ κονιόμενοι, περὶ δὲ βρομέουσι κολῶναι
βρυχμῇ ὑπ’ ἀμφοτέρων, τοὶ δ’ ἄσχετα μαιμώωντες
κράατα συμφορέουσιν ἀτειρέα καὶ μέγα κάρτος
〈δηρ〉 ὸν ἐπ’ ἀλλήλοισι πονεύμενοι, ἐκ δὲ μόγοιο
λάβρον ἀνασθμαίνοντες ἀμείλιχα δη 〈ρ〉 ιόωνται,

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

πουλὺς δ’ ἐκ στομάτων χαμάδις καταχεύεται ἀφρός·
ὣς οἵ γε στιβαρῇσιν ἄδην πονέοντο χέρεσσιν·
ἀμφοτέρων δ’ ἄρα νῶτα καὶ αὐχένες ἀλκήεντες
χερσὶ περικτυπέοντο τετριγότες, εὖτ’ ἐν ὄρεσσι
δένδρε’ ἐπ’ ἀλλήλοισι βαλόντ’ ἐριθηλέας ὄζους.
Πολλάκι δ’ Αἴαντος μεγάλου στιβαροὺς ὑπὸ μηροὺς
κάββαλε Τυδείδης κρατερὰς χέρας, ἀλλά μιν οὔ τι
ἂψ ὦσαι δύνατο στιβαροῖς ποσὶν ἐμβεβαῶτα·
τὸν δ’ Αἴας καθύπερθεν ἐπεσσύμενος ποτὶ γαῖαν
ἐξ ὤμων ἐτίνασσε κατὰ χθονὸς οὖδας ἐρείδων·
ἄλλοτε δ’ ἀλλοίως ὑπὸ χείρεσι δη 〈ρ〉 ιόωντο.
Λαοὶ δ’ ἔνθα καὶ ἔνθα μέγ’ ἴαχον εἰσορόωντες,
οἳ μὲν Τυδείδην ἐρικυδέα θαρσύνοντες,
οἳ δὲ βίην Αἴαντος. Ὁ δ’ ἄλκιμον ἄνδρα τινάξας
ἐξ ὤμων ἑκάτερθε, βαλὼν δ’ ὑπὸ νηδύα χεῖρας,
ἐσσυμένως ἐφέηκε κατὰ χθονὸς ἠύτε πέτρην
ἀλκῇ ὑπὸ σθεναρῇ· μέγα δ’ ἴαχε Τρώιον οὖδας
Τυδείδαο πεσόντος, ἐπηΰτησε δὲ λαός.
Ἀλλὰ καὶ ὧς ἀνόρουσεν ἐελδόμενος πονέεσθαι
τὸ τρίτον ἀμφ’ Αἴαντα πελώριον· ἀλλ’ ἄρα Νέστωρ
ἔστη ἐν 〈ὶ〉 μέσσοισι καὶ ἀμφοτέροισι μετηύδα·
«Ἴσχεσθ’, ἀγλαὰ τέκνα, παλαισμοσύνης ὑπερόπλου·
ἴδμεν γὰρ δὴ πάντες ὅσον προφερέστατοί ἐστε
Ἀργείων μεγάλοιο καταφθιμένου Ἀχιλῆος.»
Ὣς φάτο· τοὶ δ’ ἔσχοντο πονεύμενοι. Ἐκ δὲ μετώπων
χερσὶν ἄδην μόρξαντο κατεσσύμενόν περ ἱδρῶτα·
κύσσαν δ’ ἀλλήλους, φιλότητι δὲ δῆριν ἔθεντο.
Τοῖς δ’ ἄρα ληιάδας πίσυρας πόρε πότνα θεάων,
δῖα Θέτις· τὰς δ’ αὐτοὶ ἐθηήσαντο ἰδόντες
ἥρωες κρατεροὶ καὶ ἀταρβέες, οὕνεκα πασέων
ληιάδων προφέρεσκον ἐυφροσύνῃ τε καὶ ἔργοις
νόσφιν ἐυπλοκάμου Βρισηίδος, ἅς ποτ’ Ἀχιλλεὺς
ληίσατ’ ἐκ Λέσβοιο, νόον δ’ 〈ἐπ〉 ετέρπετο τῇσι·
καί ῥ’ ἣ μὲν δόρποιο πέλεν ταμίη καὶ ἐδωδῆς,
ἣ δ’ ἄρα δαινυμένοισι παροινοχόει μέθυ λαρόν,
ἄλλη δ’ αὖ μετὰ δόρπον ὕδωρ ἐπέχευε χέρεσσιν,
ἣ δ’ ἑτέρη ἀπὸ δαιτὸς ἀεὶ φορέεσκε τραπέζας.
Τὰς δ’ ἄρα Τυδείδαο μένος καὶ ὑπέρβιος Αἴας

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

δασσάμενοι προέηκαν ἐυπρώρους ἐπὶ νῆας.
Ἀμφὶ δὲ πυγμαχίης ὦρτο σθένος Ἰδομενῆος,
ὥρνυτ’, ἐπεί οἱ θυμὸς ἴδρις πέλε παντὸς ἀέθλου.
Τῷ δ’ οὔ τις κατέναντα κίεν· μάλα γάρ μιν ἅπαντες
αἰδόμενοι ὑπόειξαν, ἐπεί ῥα γεραίτερος ἦεν.
Τῷ δ’ ἄρ’ ἐνὶ μέσσοισι Θέτις πόρεν ἅρμα καὶ ἵππους
ὠκύποδας τοὺς πρόσθε βίη μεγάλου Πατρόκλοιο
ἤλασεν ἐκ Τρώων Σαρπηδόνα δῖον ὀλέσσας.
Καὶ τοὺς μὲν θεράποντι πόρεν ποτὶ νῆας ἄγεσθαι
Ἰδομενεύς, αὐτὸς δὲ κλυτῷ ἐν ἀγῶνι μένεσκε.
Φοῖνιξ δ’ Ἀργείοισιν ἐυσθενέεσσι μετηύδα·
«Νῦν μὲν ἄρ’ Ἰδομενῆι θεοὶ δόσαν ἐσθλὸν ἄεθλον
αὔτως, οὔ τι καμόντι βίῃ καὶ χερσὶ καὶ ὤμοις,
ἀλλ’ ἄρ’ ἀναιμωτὶ προγενέστερον ἄνδρα τίοντες.
Ἀλλ’, ἄλλοι νέοι ἄνδρες, ἐπεντύνεσθε ἄεθλον
χεῖρας ἐπ’ ἀλλήλοισι δαήμονας ἰθύνοντες
πυγμαχίης, καὶ θυμὸν ἰήνατε Πηλείωνος.»
Ὣς φάτο· τοὶ δ’ ἀίοντες ἐσέδρακον ἀλλήλοισιν·
ἦκα δὲ πάντες ἔμιμνον ἀναινόμενοι τὸν ἄεθλον,
εἰ μή σφεας 〈ἐν〉 ἔνιπεν ἀγαυοῦ Νηλέος υἱός·
«Ὦ φίλοι, οὔ τι ἔοικε δαήμονας ἄνδρας ἀυτῆς
πυγμαχίην ἀλέασθαι ἐπήρατον, ἥ τε νέοισι
τερπωλὴ πέλεται, καμάτῳ δ’ ἐπὶ κῦδος ἀγινεῖ.
Ὡς εἴθ’ ἐν γυίοισιν ἐμοῖς ἔτι κάρτος ἔκειτο
οἷον ὅτ’ ἀντίθεον Πελίην κατεθάπτομεν ἡμεῖς,
αὐτὸς ἐγὼ καὶ Ἄκαστος, ἀνεψιοὶ εἰς ἓν ἰόντες,
ὁππότ’ ἄρ’ ἀμφήριστος ἐγὼ Πολυδεύκεϊ δίῳ
πυγμαχίῃ γενόμην, ἔλαβον δέ οἱ ἶσον ἄεθλον·
ἐν δὲ παλαισμοσύνῃ με καὶ ὁ κρατερώτατος ἄλλων
Ἀγκαῖος θάμβησε καὶ ἔτρεσεν, οὐδέ μοι ἔτλη
ἀντίον ἐλθέμεναι νίκης ὕπερ, οὕνεκ’ ἄρ’ αὐτὸν
ἤδη που τὸ πάροιθε παρ’ ἀγχεμάχοισιν Ἐπειοῖς
νίκης’ ἠὺν ἐόντα, πεσὼν δ’ ἐκονίσατο νῶτα
σῆμα πάρα φθιμένου Ἀμαρυγκέος, ἀμφὶ δ’ ἄρ’ αὐτῷ
πολλοὶ θηήσαντο βίην καὶ κάρτος ἐμεῖο·
τῶ νύ μοι οὐκέτι κεῖνος ἐναντίον ἤρατο χεῖρας
καὶ κρατερός περ ἐών, ἔλαβον δ’ ἀκόνιτος ἄεθλον.
Νῦν δέ με γῆρας ἔπεισι καὶ ἄλγεα· τοὔνεκ’ ἄνωγα

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ὑμέας, οἷσιν ἔοικεν, ἀέθλια χερσὶν ἀρέσθαι·
κῦδος γὰρ νέῳ ἀνδρὶ φέρειν ἀπ’ ἀγῶνος ἄεθλον.»
Ὣς φαμένοιο γέροντος ἀνίστατο θαρσαλέος φώς.
υἱὸς ὑπερθύμοιο καὶ ἀντιθέου Πανοπῆος,
ὅς τε καὶ ἵππον ἔτευξε κακὸν Πριάμοιο πόληι
ὕστερον· ἀλλ’ οὔ οἵ τις ἐτόλμαεν ἐγγὺς ἱκέσθαι
εἵνεκα πυγμαχίης· πολέμου δ’ οὐ πάγχυ δαήμων
ἔπλετο λευγαλέου, ὁπότ’ Ἄρεος ἔσσυτο δῆρις.
Καί κεν ἀνιδρωτὶ περικαλλέα δῖος Ἐπειὸς
ἤμελλεν τότ’ ἄεθλα φέρειν ποτὶ νῆας Ἀχαιῶν,
εἰ μή οἱ σχεδὸν ἦλθεν ἀγαυοῦ Θησέος υἱός,
αἰχμητὴς Ἀκάμας, μέγα δ’ ἐν φρεσὶ κάρτος ἄεξεν,
ἀζαλέους ἱμάντας ἔχων περὶ χερσὶ θοῇσι,
τούς οἱ ἐπισταμένως Εὐηνορίδης Ἀγέλαος
ἀμφέβαλεν παλάμησ〈ιν〉 ἐποτρύνων βασιλῆα.
Ὣς δ’ αὔτως ἕταροι Πανοπηιάδαο ἄνακτος
θαρσύνεσκον Ἐπειόν· ὃ δ’ ἐν μέσσοισι λέων ὣς
εἱστήκει περὶ χερσὶν ἔχων βοὸς ἶφι δαμέντος
ῥινοὺς ἀζαλέας. Μέγα δ’ ἴαχον ἔνθα καὶ ἔνθα
λαοὶ ἐποτρύνοντες ἐυσθενέων μένος ἀνδρῶν
μῖξαι ἐν αἵματι χεῖρας ἀτειρέας. Οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ
ἔσταν μαιμώωντες ἐνὶ ξυνοχῇσιν ἀγῶνος,
ἄμφω χεῖρας ἑὰς πειρώμενοι, εἴ περ ἔασιν
ὡς πρὶν ἐυτρόχαλοι μηδ’ ἐκ πολέμου βαρύθοιεν.
Αἶψα δ’ ἄρ’ ἀλλήλοισι καταντία χεῖρας ἄειραν
ταρφέα παπταίνοντες, ἐπ’ ἀκροτάτοις δὲ πόδεσσι
βαίνοντες κατὰ βαιὸν ἀεὶ γόνυ γουνὸς ἄμειβον
ἀλλήλων ἐπὶ δηρὸν ἀλευόμενοι μέγα κάρτος.
Σὺν δ’ ἔβαλον νεφέλῃσιν ἐοικότες αἰψηρῇσιν,
αἵ τ’ ἀνέμων ῥιπῇσιν ἐπ’ ἀλλήλῃσι θοροῦσαι
ἀστεροπὴν προϊᾶσι, μέγας δ’ ὀροθύνεται αἰθὴρ
θηγομένων νεφέων, βαρὺ δὲ κτυπέουσιν ἄελλαι.
Ὣς τῶν ἀζαλέῃσι περικτυπέοντο γένεια
ῥινοῖς· αἷμα δὲ πουλὺ κατέρρεεν· ἐκ δὲ μετώπων
ἱδρὼς αἱματόεις θαλερὰς ἐρύθαινε παρειάς.
Οἳ δ’ ἄμοτον πονέοντο μεμαότες· οὐδ’ ἄρ’ Ἐπειὸς
λῆγεν, ἐπέσσυτο δ’ αἰὲν ἑῷ περὶ κάρτεϊ θύων.
Τὸν δ’ ἄρα Θησέος υἱὸς ἐυφρονέων ἐν ἀέθλῳ

πολλάκις ἐς κενεὸν κρατερὰς χέρας ἰθύνασθαι
θῆκε, καὶ ἰδρείῃσι διατμήξας ἑκάτερθε
χεῖρας ἐς ὀφρύα τύψεν ἐπάλμενος, ἄχρις ἱκέσθαι
ὀστέον· ἐκ δέ οἱ αἷμα κατέρρεεν ὀφθαλμοῖο.
Ἀλλὰ καὶ ὣς Ἀκάμαντα βαρείῃ χειρὶ τυχήσας
τύψε κατὰ κροτάφοιο, χαμαὶ δέ οἱ ἤλασε γυῖα.
Αὐτὰρ ὅ γ' αἶψ' ἀνόρουσε καὶ ἔνθορε φωτὶ κραταιῷ,
πλῆξε δέ οἱ κεφαλήν· ὃ δ' ἄρ' ἔμπαλιν ἀίσσοντος
βαιὸν ὑποκλίνας σκαιῇ χερὶ τύψε μέτωπον,
ἄλλῃ δ' ἤλασε ῥῖνας ἐπάλμενος· ὃς δὲ καὶ αὐτὸς
μήτι παντοίῃ χέρας ὤρεγε. Τοὺς δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
ἀλλήλων ἀπέρυξαν ἐελδομένους πονέεσθαι
νίκης ἀμφ' ἐρατῆς· τῶν δ' ἐσσυμένως θεράποντες
ῥινοὺς αἱματόεντας ἄφαρ σθεναρῶν ἀπὸ χειρῶν
λῦσαν· τοὶ δ' ἄρα τυτθὸν ἀνέπνευσαν καμάτοιο
μορξάμενοι σπόγγοισι πολυτρήτοισι μέτωπα.
Τοὺς δ' ἕταροί τε φίλοι τε παρηγορέοντες ἄγεσκον
ἄντικρυς ἀλλήλων, ὥς κεν χόλου ἀλγινόεντος
ἐσσυμένως λελάθωνται ἀρεσσάμενοι φιλότητι·
ἀλλ' οἳ μὲν πεπίθοντο παραιφασίῃσιν ἑταίρων
(ἀνδράσι γὰρ πινυτοῖσι πέλει νόος ἤπιος αἰεί)·
κύσσαν δ' ἀλλήλους, ἔριδος δ' ἐπελήθετο θυμὸς
λευγαλέης. Τοῖς δ' αἶψα Θέτις κυανοκρήδεμνος
ἀργυρέους κρητῆρας ἐελδομένοισιν ὄπασσε
δοιώ, τοὺς Εὔνηος Ἰήσονος ὄβριμος υἱὸς
ὦνον ὑπὲρ κρατεροῖο Λυκάονος ἐγγυάλιξεν
ἀντιθέῳ Ἀχιλῆι περικλύστῳ ἐνὶ Λήμνῳ·
τοὺς Ἥφαιστος ἔτευξεν ἀριπρεπέι Διονύσῳ
δῶρον, ὅτ' εἰς Οὔλυμπον ἀνήγαγε δῖαν ἄκοιτιν
Μίνωος κούρην ἐρικυδέα, τήν ποτε Θησεὺς
κάλλιπεν οὐκ ἐθέλων 〈γε〉 περικλύστῳ ἐνὶ Δίῃ·
τοὺς δ' ἠὺς Διόνυσος ἑῷ πόρεν υἱέι δῶρον
νέκταρος ἐμπλήσας, ὃ δ' ἄρ' ὤπασεν Ὑψιπυλείῃ
πολλοῖς σὺν κτεάτεσσι Θόας, ἣ δ' υἱέι δίῳ
κάλλιπεν, ὃς δ' Ἀχιλῆι Λυκάονος εἵνεκα δῶκε.
Τῶν δ' ἕτερον μὲν ἔλεσκεν ἀγαυοῦ Θησέος υἱός,
ἄλλον δ' ἠὺς Ἐπειὸς ἑὰς ἐπὶ νῆας ἴαλλε
γηθόσυνος. Τῶν δ' ἀμφὶ δεδρυμμένα τύμματα πάντα

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἠκέσατ’ ἐνδυκέως Ποδαλείριος, οὕνεκ’ ἄρ’ αὐτὸς
book 4.395.4 πρῶτα μὲν ἐκμύζησεν, ἔπειτα δὲ χερσὶν ἑῇσι
book 4.395.5 ῥάψεν ἐπισταμένως, καθύπερθε δὲ φάρμακ’ ἔθηκε
book 4.1 κεῖνα τά οἱ 〈τὸ〉 πάροιθε πατὴρ ἑὸς ἐγγυάλιξε,
book 4.2 τοῖσί περ ἐσσυμένως καὶ ἀναλθέα τύμματα φωτῶν
book 4.3 αὐτῆμαρ μογέοντος ὑπ’ ἐκ κακοῦ ἰαίνονται·
book 4.4 τῶν δ’ ἄφαρ ἀμφὶ πρόσωπα καὶ εὐκομόωντα κάρηνα
book 4.5 τύμματ’ ἀπαλθαίνοντο, κατηπιόωντο δ’ ἀνῖαι.
book 4.405.1 Ἀμφὶ δὲ τοξοσύνης Τεῦκρος καὶ ’Οιλέος υἱὸς
book 4.405.2 ἔστασαν, οἳ καὶ πρόσθε δρόμου πέρι πειρήσαντο.
book 4.405.3 Τῶν δ’ ἄρα τηλόσε θῆκεν ἐυμμελίης Ἀγαμέμνων
book 4.405.4 ἱππόκομον τρυφάλειαν, ἔφη δέ 〈τ〉ε· «Πολλὸν ἀμείνων
book 4.405.5 ἔσσεται ὃς κέρσειεν ἄπο τρίχας ὀξέι χαλκῷ.»
book 4.410.1 Αἴας δ’ αὐτίκα πρῶτος ἑὸν προέηκε βέλεμνον,
book 4.410.2 πλῆξε δ’ ἄρα τρυφάλειαν, ἐπηΰτησε δὲ χαλκὸς
book 4.410.3 ὀξύτατον. Τεῦκρος δὲ μέγ’ ἐγκονέων ἐνὶ θυμῷ
book 4.1 δεύτερος ἧκεν ὀιστόν, ἄφαρ δ’ ἀπέκερσεν ἐθείρας
book 4.2 ὀξὺ βέλος· λαοὶ δὲ μέγ’ ἴαχον ἀθρήσαντες
book 4.415.1 καί μιν κυδαίνεσκον ἀπείριτον, οὕνεκ’ ἄρ’ αὐτὸν
book 4.415.2 πληγὴ ἐπαλγύνεσκε θοοῦ ποδός, ἀλλά μιν οὔ τι
book 4.415.3 βλάψεν ὑπαὶ παλάμῃσι θοὸν βέλος ἰθύνοντα.
book 4.415.4 Καί οἱ τεύχεα καλὰ πόρε〈ν〉 Πηλῆος ἄκοιτις
book 4.415.5 ἀντιθέου Τρωίλοιο, τὸν ἠιθέων ὄχ’ ἄριστον
book 4.420.1 Τροίῃ ἐν ἠγαθέῃ Ἑκάβη τέκεν, οὐδ’ ἀπόνητο
book 4.420.2 ἀγλαΐης· δὴ γάρ μιν ἀταρτηροῦ Ἀχιλῆος
book 4.420.3 ἔγχος ὁμοῦ καὶ κάρτος ἀπήμερσαν βιότοιο.
book 4.420.4 Ὡς δ’ ὁπόθ’ ἑρσήεντα καὶ εὐθαλέοντ’ ἀνὰ κῆπον
book 4.420.5 ὑδρηλῆς καπέτοιο μάλ’ ἀγχόθι τηλεθάοντα
book 4.425.1 ἢ στάχυν ἢ μήκωνα, πάρος καρποῖο τυχῆσαι,
book 4.425.2 κέρσῃ τις δρεπάνῳ νεοθηγέι, μηδ’ ἄρ’ ἐάσῃ
book 4.425.3 ἐς τέλος ἠὺ μολεῖν μηδ’ ἐς σπόρον ἄλλον ἱκέσθαι,
book 4.425.4 ἀμήσας κενεόν τε καὶ ἄσπορον ἐσσομένοισι
book 4.425.5 μέλλονθ’ ἑρσήεντος ὑπ’ εἴαρος ἀλδαίνεσθαι·
book 4.430.1 ὣς υἱὸν Πριάμοιο θεοῖς ἐναλίγκιον εἶδος
book 4.430.2 Πηλείδης κατέπεφνεν, ἔτ’ ἄχνοον, εἰσέτι νύμφης
book 4.430.3 νήιδα, νηπιάχοισιν ὁμῶς ἔτι κουρίζοντα·
book 4.430.4 ἀλλά μιν ἐς πόλεμον φθισίμβροτον ἤγαγε Μοῖρα
book 4.430.5 ἥβης ἀρχόμενον πολυγηθέος, ὁππότε φῶτες
book 4.435.1

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

θαρσαλέοι τελέθουσιν, ὅτ’ οὐκέτι δεύεται ἦτορ.
Αὐτίκα δ’ αὖτε σόλον περιμήκεά τε βριαρόν τε
πολλοὶ πειρήσαντο θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἰῆλαι.
Τὸν δ’ οὔ τις βαλέειν δύνατο στιβαρὸν μάλ’ ἐόντα
Ἀργείων· οἶος δ’ ἔβαλε〈ν〉 μενεδήιος Αἴας
χειρὸς ἀπὸ κρατερῆς, ὡς εἰ δρυὸς ἀγρονόμοιο
ὄζον ἀπαυανθέντα θέρευς εὐθαλπέος ὥρῃ,
ὁππότε λήια πάντα κατὰ χθονὸς αὐαίνηται.
Θάμβησαν δ’ ἄρα πάντες, ὅσον χερὸς ἐξεποτήθη
χαλκὸς ὃν ἀνέρε χερσὶ δύω μογέοντες ἄειραν·
τόν ῥα μὲν Ἀνταίοιο βίη ῥίπτασκε πάροιθε
ῥηιδίως ἀπὸ χειρὸς ἑῆς πειρώμενος ἀλκῆς,
πρὶν κρατερῇσι χέρεσσι δαμήμεναι Ἡρακλῆος·
Ἡρακλέης δέ μιν ἠὺς ἑλὼν σὺν ληίδι πολλῇ
ἀκαμάτης ἔχε χειρὸς ἀέθλιον, ἀλλά μιν ἐσθλῷ
ὕστερον Αἰακίδῃ δῶρον πόρεν, ὁππότ’ ἄρ’ αὐτῷ
Ἰλίου εὐπύργοιο συνέπραθε κύδιμον ἄστυ,
κεῖνος δ’ υἱέι δῶκεν, ὃ δ’ ὠκυπόροις ἐνὶ νηυσὶν
ἐς Τροίην μιν ἔνεικεν, ἵνα σφετέροιο τοκῆος
μνωόμενος Τρώεσσιν ἐυσθενέεσσι μάχοιτο
προφρονέως, εἴη δὲ πόνος πειρωμένῳ ἀλκῆς·
τόν ῥ’ Αἴας μάλα πολλὸν ἀπὸ στιβαρῆς βάλε χειρός.
Καὶ τότε οἱ Νηρηὶς ἀγακλυτὰ τεύχεα δῶκε
Μέμνονος ἀντιθέοιο, τὰ καὶ μέγα θηήσαντο
Ἀργεῖοι· λίην γὰρ ἔσαν περιμήκεα πάντα.
Καὶ τά γε καγχαλόων ὑπεδέξατο κύδιμος ἀνήρ·
οἴῳ γὰρ κείνῳ γε περὶ βριαροῖς μελέεσσιν
ἥρμοσεν ἀπλήτοιο κατὰ χροὸς ἀμφιτεθέντα.
Αὐτὸν δ’ αὖτ’ ἀνάειρε μέγαν σόλον, ὄφρά οἱ εἴη
τερπωλὴ μένος ἠὺ λιλαιομένῳ πονέεσθαι.
Οἳ δ’ ἄρα δη〈ρ〉ιόωντες ἐφ’ ἅλματι πολλοὶ ἀνέσταν·
τῶν δ’ ἄρ’ ὑπέρθορε πολλὸν ἐυμμελίης Ἀγαπήνωρ
σήματα· τοὶ δ’ ὁμάδησαν ἐπ’ ἀνέρι μακρὰ θορόντι.
Καί οἱ τεύχεα καλὰ πόρε〈ν〉 μεγάλοιο Κύκνοιο
δῖα Θέτις· τὸν γάρ ῥα φόνῳ ἔπι Πρωτεσιλάου
πολλῶν θυμὸν ἑλόντα κατέκτανε Πηλέος υἱὸς
πρῶτον ἀριστήων, Τρῶας δ’ ἄχος ἀμφεκάλυψεν.
Αἰγανέῃ δ’ ἄρα πολλὸν ὑπέρβαλε δηριόωντας

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Εὐρύαλος· λαοὶ δὲ μέγ’ ἴαχον· οὐ γὰρ ἔφαντο
κεῖνον ὑπερβαλέειν οὐδὲ πτερόεντι βελέμνῳ.
Τοὔνεκά οἱ φιάλην πολυχανδέα δῶκε φέρεσθαι
μήτηρ Αἰακίδαο δαΐφρονος, ἥν ποτ’ Ἀχιλλεὺς
ἀργυρέην κτεάτισσε βαλὼν ὑπὸ δουρὶ Μύνητα,
ὁππότε Λυρνησσοῖο διέπραθεν ὄλβιον ἄστυ.
Αἴας δ’ ὀβριμόθυμος ἐελδόμενος πονέεσθαι
χερσὶν ὁμῶς καὶ ποσσὶν ἀνιστάμενος καλέεσκεν
ἐς μέσον ἡρώων τὸν ὑπέρτατον. Οἳ δ’ ὁρόωντες
θάμβεον ὄβριμον ἄνδρα καὶ ἄλκιμον, οὐδέ τις ἔτλη
ἄντα μολεῖν· πάντων γὰρ ὑπέκλασε δεῖμ’ ἀλεγεινὸν
ἠνορέην, φοβέοντο δ’ ἀνὰ φρένα μή τινα χερσὶ
τύψας ἀκαμάτοισιν ὑπὸ πληγῇσι πρόσωπον
συγχέῃ ἐσσυμένως, μέγα δ’ ἀνέρι πῆμα γένηται.
Ὀψὲ δὲ πάντες ἔνευσαν ἐπ’ Εὐρυάλῳ μενεχάρμῃ,
ἴδμονα πυγμαχίης εὖ εἰδότες· ὃς δ’ ἐνὶ μέσσοις
τοῖον ἔπος προέηκεν ὑποτρομέων Θρασὺν ἄνδρα·
«Ὦ φίλοι, ἄλλον μέν κεν Ἀχαιῶν, ὅν κ’ ἐθέλητε,
τλήσομαι ἀντιόωντα, μέγαν δ’ Αἴαντα τέθηπα·
πολλὸν γὰρ προβέβηκε· διαρραίσει δέ μοι ἦτορ,
ἤν μιν ἐπιβρίσαντα λάβῃ χόλος· οὐ γὰρ ὀίω
ἀνδρὸς ἀπ’ ἀκαμάτοιο σόος ποτὶ νῆας ἱκέσθαι.»
Ὣς φαμένοιο γέλασσαν· ὃ δ’ ἐν φρεσὶ πάμπαν ἰάνθη
Αἴας ὀβριμόθυμος. Ἄειρε δὲ δοιὰ τάλαντα
ἀργύρου αἰγλήεντος ἅ οἱ Θέτις εἵνεκ’ ἀέθλου
δῶκεν ἄτερ καμάτοιο· φίλου δ’ ἐμνήσατο παιδὸς
Αἴαντ’ εἰσορόωσα, γόος δέ οἱ ἔμπεσε θυμῷ.
Οἳ δ’ αὖθ’ ἱππασίῃ μεμελημένον ἦτορ ἔχοντες
ἐσσυμένως ἀνόρουσαν ἐποτρύνοντος ἀέθλου,
πρῶτος μὲν Μενέλαος ἰδ’ Εὐρύπυλος θρασυχάρμης
Εὔμηλός τε Θόας τε καὶ ἰσόθεος Πολυποίτης.
Ἵπποις δ’ ἀμφὶ λέπαδνα βάλον καὶ ὑφ’ ἅρματ’ ἔρυσσαν
πάντες ἐπειγόμενοι πολυγηθέος εἵνεκα νίκης.
Αἶψα δ’ ἄρ’ ἐς κλῆρον ξύνισαν βεβαῶτ’ ἐνὶ δίφροις
χῶρον ἀν’ ἠμαθόεντ’· ἐπὶ νύσσῃ δ’ ἔσταν ἕκαστοι·
καρπαλίμως δ’ εὔληρα λάβον κρατερῇς παλάμῃσιν.
Ἵπποι δ’ ἐγχριμφθέντες ἐν ἅρμασι ποιπνύεσκον,
ὅππως τις προάλοιτο, πόδας δ’ ὑπεκίνυον αὔτως,

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

οὔατα δ’ ὠρθώσαντο καὶ ἄμπυκα δεύεσαν ἀφρῷ.
Οἳ δ’ ἄφαρ ἐγκονέοντες ἐλαφροπόδων μένος ἵππων
μάστιον· οἳ δὲ θοῇσιν ἐοικότες Ἁρπυίῃσι
καρπαλίμως ζεύγλῃσι μέγ’ ἔνθορον ἀσχαλόωντες,
ἅρματα δ’ ὦκα φέρεσκον ἀπὸ χθονὸς ἀίσσοντα·
οὐδ’ ἁ 〈ρ〉 ματροχιὰς ἰδέειν 〈πέλεν〉 οὐδὲ ποδοῖιν
ἐν χθονὶ σήματα, τόσσον ὑπεξέφερον δρόμον ἵπποι.
Πουλὺς δ’ αἰθέρ’ ἵκανε κονίσαλος ἐκ πεδίοιο
καπνῷ ἢ ὀμίχλῃ ἐναλίγκιος, ἥν τ’ ἐν ὄρεσσιν
ἀμφιχέῃ πρώνεσσι Νότου μένος ἢ Ζεφύροιο
χείματος ἐγρομένου, ὁπότ’ οὔρεα δεύεται ὄμβρῳ.
Ἵπποι δ’ Εὐμήλοιο μέγ’ ἔκθορον· οἳ δ’ ἐφέποντο
ἀντιθέοιο Θόαντος· ἐπ’ ἄλλῳ δ’ ἄλλος ἀύτει
ἅρματι· τοὶ δ’ ἐφέροντο δι’ εὐρυχόρου πεδίοιο ...
(desunt 48 versus)
»... Ἤλιδος ἐκ δίης, ἐπεὶ ἦ μέγα ἔργον ἔρεξε
παρφ 〈θ〉 άμενος θοὸν ἅρμα κακόφρονος Οἰνομάοιο,
ὅς ῥα τότ’ ἠιθέοισιν ἀνηλέα τεῦχεν ὄλεθρον
κούρης ἀμφὶ γάμοιο περίφρονος Ἱπποδαμείης.
Ἀλλ’ οὐ μὰν κεῖνός γε καὶ ἱππασίῃσι μεμηλὼς
ἵππους ὠκύποδας τοίους ἔχεν, ἀλλ’ ἄρα πολλὸν
ποσσὶν ἀφαυροτέρους· οἳ γάρ τ’ εἴδοντ’ ἀνέμοισιν.»
Ἦ μέγα κυδαίνων ἵππων μένος ἠδὲ καὶ αὐτὸν
Ἀτρείδην· ὃ δ’ ἄρ’ ᾗσι περὶ φρεσὶ γήθεε θυμῷ.
Τοὺς δὲ μέγ’ ἀσθμαίνοντας ἄφαρ θεράποντες ἔλυσαν
ζεύγλης· οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀελλόποδας λύον ἵππους
πάντες ὅσοις ἐν ἀγῶνι δρόμου πέρι δῆρις ἐτύχθη.
Ἀντίθεον δὲ Θόαντα καὶ Εὐρύπυλον μενεχάρμην
ἠκέσατ’ ἐσσυμένως Ποδαλείριος ἕλκεα πάντα
ὅσσα περιδρύφθησαν ἀπ’ ἐκ δίφροιο πεσόντες.
Ἀτρείδης δ’ ἀλίαστον ἐγήθεεν εἵνεκα νίκης·
καί οἱ ἐυπλόκαμος Θέτις ὤπασε καλὸν ἄλεισον
χρύσεον, ἀντιθέοιο μέγα κτέαρ Ἠετίωνος,
πρὶν Θήβης κλυτὸν ἄστυ διαπραθέειν Ἀχιλῆα.
Ἄλλοι δ’ αὖθ’ ἑτέρωθε μονάμπυκας ἔντυον ἵππους
ἐς δρόμον ἰθύνοντες, ἕλοντο δὲ χερσὶ βοείας
μάστιγας, καὶ πάντες ἀναΐξαντες ἐφ’ ἵππων
ἕζονθ’· οἳ δὲ χαλινὰ γενειάσιν ἀφρίζοντες

δάπτον καὶ ποσὶ γαῖαν ἐπέκτυπον ἐγκονέοντες
book 4.1 ἐκθορέειν. Τοῖς δ’ αἶψα 〈τάθη〉 δρόμος· οἳ δ’ ἀπὸ νύσσης
book 4.2 καρπαλίμως οἴμησαν ἐριδμαίνειν μεμαῶτες,
book 4.3 εἴκελοι ἢ Βορέαο μέγα πνείοντος ἀέλλαις
book 4.4 ἠὲ Νότου κελάδοντος, ὅτ’ εὐρέα πόντον ὀρίνει
book 4.5 λαίλαπι καὶ ῥιπῇσι, Θυτήριον εὖτ’ ἀλεγεινὸν
book 4.555.1 ἀντέλλῃ ναύτῃσι φέρον πολύδακρυν ὀιζύν·
book 4.555.2 ὣς οἵ γ’ ἐσσεύοντο κόνιν ποσὶ καρπαλίμοισιν
book 4.1 ἐν πεδίῳ κλονέοντες ἀπείριτον. Οἱ δ’ ἐλατῆρες
book 4.2 ἵπποις οἷσιν ἕκαστος ἐκέκλετο, τῇ μὲν ἱμάσθλῃ
book 4.3 ταρφέα πεπληγώς, ἑτέρῃ δ’ ἐν 〈ἰ〉 χειρὶ τινάσσων
book 4.560.1 νωλεμὲς ἀμφὶ γένυσσι μέγα κτυπέοντα χαλινόν.
book 4.560.2 Ἵπποι δ’ ἐρρώοντο· βοὴ δ’ ἀνὰ λαὸν ὀρώρει
book 4.560.3 ἄσπετος· οἳ δ’ ἐπέτοντο διὰ πλατέος πεδίοιο.
book 4.560.4 Καί νύ κεν ἐσσυμένως ἐξ Ἄργεος αἰόλος ἵππος
book 4.560.5 νίκησεν μάλα πολλὸν ἐφεζομένου Σθενέλοιο,
book 4.565.1 εἰ μὴ ἄρ’ ἐξήρπαξε δρόμου, πεδίον δ’ ἀφίκανε
book 4.565.2 πολλάκις· οὐδέ μιν ἐσθλὸς ἐὼν Καπανήιος υἱὸς
book 4.565.3 κάμψαι ἐπέσθενε χερσίν, ἐπεί ῥ’ ἔτι νῆις ἀέθλων
book 4.565.4 ἵππος ἔην· γενεῇ δὲ μάλ’ οὐ κακός, ἀλλὰ θοοῖο
book 4.565.5 θεσπέσιον γένος ἔσκεν Ἀρίονος ὃν τέκεν ἵππων
book 4.570.1 Ἅρπυια Ζεφύρῳ πολυηχέι φέρτατον ἄλλων
book 4.570.2 πολλόν, ἐπεὶ ταχέεσσιν ἐριδμαίνεσκε πόδεσσι
book 4.570.3 πατρὸς ἑοῖο θοῇσι καταιγίσι, καί μιν Ἄδρηστος
book 4.570.4 ἐκ μακάρων ἔχε δῶρον· ὅθεν γένος ἔπλετο κείνου,
book 4.570.5 καί μιν Τυδέος υἱὸς ἑῷ πόρε δῶρον ἑταίρῳ
book 4.575.1 Τροίῃ ἐνὶ ζαθέῃ. Ὁ δέ οἱ μέγα ποσσὶ πεποιθὼς
book 4.575.2 ὠκὺν ἐόντ’ ἐς ἀγῶνα καὶ εἰς ἔριν ἤγαγεν ἵππων
book 4.575.3 αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισιν ὀιόμενος μέγα κῦδος
book 4.575.4 ἱππασίης ἀνελέσθαι. Ὁ δ’ οὔ τί οἱ ἦτορ ἴηνεν
book 4.575.5 ἀμφ’ Ἀχιλῆος ἄεθλα πονεύμενος· ἢ γὰρ ἵκανε
book 4.580.1 δεύτερος, Ἀτρεΐδης δὲ παρήλασεν ὠκὺν ἐόντα
book 4.580.2 ἱδρείῃ. Λαοὶ δ’ Ἀγαμέμνονα κυδαίνεσκον
book 4.1 ἵππον τε Σθενέλοιο θρασύφρονος ἠδὲ καὶ αὐτόν,
book 4.2 οὕνεκα δεύτερος ἦλθε, καὶ εἰ μάλα πολλάκι νύσσης
book 4.3 ἐξέθορεν, μεγάλῳ περὶ κάρτεϊ καὶ ποσὶ θύων.
book 4.585.1 Καὶ τότ’ ἄρ’ Ἀτρεΐδῃ Θέτις ὤπασε καγχαλόωντι
book 4.585.2 ἀργύρεον θώρηκα θεηγενέος Πολυδώρου·
book 4.585.3

δῶκε δ’ ἄρα Σθενέλῳ βριαρὴν κόρυν Ἀστεροπαίου
χαλκείην καὶ δοῦρε δύω καὶ ἀτειρέα μίτρην.
Ἄλλοις δ’ ἱππήεσσι καὶ ὁππόσοι ἤματι κείνῳ
ἦλθον ἀεθλεύσοντες Ἀχιλλῆος ποτὶ τύμβῳ
δῶρα πόρεν πάντεσσιν. Ἐπὶ σφίσι δ’ ἄχνυτο θυμὸν
υἱὸς Λαέρταο δαΐφρονος, οὕνεκ’ ἄρ’ αὐτὸν
νίκης ἱέμενον κρατερῶν ἀπέρυξεν ἀέθλων
ἕλκος ἀνιηρὸν τό μιν οὔτασεν ὄβριμος Ἄλκων
ἀμφὶ νέκυν κρατεροῖο πονεύμενον Αἰακίδαο.
Ἀλλ’ ὅτε δὴ πολλοὶ μὲν ἀπηνύσθησαν ἄεθλοι,
δὴ τότ’ Ἀχιλλῆος μεγαλήτορος ἄμβροτα τεύχη
θῆκεν ἐνὶ μέσσοισι θεὰ Θέτις. Ἀμφὶ δὲ πάντῃ
δαίδαλα μαρμαίρεσκεν ὅσα σθένος Ἡφαίστοιο
ἀμφὶ σάκος ποίησε θρασύφρονος Αἰακίδαο.
Πρῶτα μὲν εὖ ἤσκητο θεοκμήτῳ ἐπὶ ἔργῳ
οὐρανὸς ἠδ’ αἰθήρ· γαίῃ δ’ ἅμα κεῖτο θάλασσα.
Ἐν δ’ ἄνεμοι νεφέλαι τε σελήνη τ’ ἠέλιός τε
κεκριμέν’ ἄλλυδις ἄλλα· τέτυκτο δὲ τείρεα πάντα
ὁππόσα δινήεντα κατ’ οὐρανὸν ἀμφιφέρονται.
Τῶν δ’ ἄρ’ ὁμῶς ὑπένερθεν ἀπειρέσιος κέχυτ’ ἀήρ·
ἐν τῷ δ’ ὄρνιθες τανυχειλέες ἀμφεποτῶντο·
φαίης κε ζώοντας ἅμα πνοιῇσι φέρεσθαι.
Τηθὺς δ’ ἀμφετέτυκτο καὶ Ὠκεανοῦ βαθὺ χεῦμα·
τῶν δ’ ἄφαρ ἐξεχέοντο ῥοαὶ ποταμῶν ἀλεγεινῶν
κυκλόθεν ἄλλυδις ἄλλῃ ἑλισσομένων διὰ γαίης.
Ἀμφὶ δ’ ἄρ’ εὖ ἤσκηντο κατ’ οὔρεα μακρὰ λέοντες
σμερδαλέοι καὶ θῶες ἀναιδέες· ἐν δ’ ἀλεγειναὶ
ἄρκτοι πορδάλιές τε· σύες δ’ ἅμα τοῖσι πέλοντο
ὄβριμοι ἀλγινόεντας ὑπὸ βλοσυρῇσι γένυσσι
θήγοντες καναχηδὸν ἐυκτυπέοντας ὀδόντας.
Ἐν δ’ ἀγρόται μετόπισθε κυνῶν μένος ἰθύνοντες,
ἄλλοι δ’ αὖ λάεσσι καὶ αἰγανέῃσι θοῇσι
βάλλοντες πονέοντο καταντίον, ὡς ἐτεόν περ.
Ἐν δ’ ἄρα καὶ πόλεμοι φθισήνορες, ἐν δὲ κυδοιμοὶ
ἀργαλέοι ἐνέκειντο. Περικτείνοντο δὲ λαοὶ
μίγδα θοοῖς ἵπποισι· πέδον δ’ ἅπαν αἵματι πολλῷ
δευομένῳ ἤικτο κατ’ ἀσπίδος ἀκαμάτοιο.
Ἐν δὲ Φόβος καὶ Δεῖμος ἔσαν στονόεσσά τ’ Ἐνυώ,

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

αἵματι λευγαλέῳ πεπαλαγμένοι ἄψεα πάντα·
book 5.30.2 ἐν δ’ Ἔρις οὐλομένη καὶ Ἐριννύες ὀβριμόθυμοι,
book 5.30.3 ἣ μὲν ἐποτρύνουσα ποτὶ κλόνον ἄσχετον ἄνδρας
book 5.30.4 ἐλθέμεν, αἳ δ’ ὀλοοῖο πυρὸς πνείουσαι ἀυτμήν.
book 5.30.5 Ἀμφὶ δὲ Κῆρες ἔθυνον ἀμείλιχοι, ἐν δ’ ἄρα τῇσι
book 5.35.1 φοίτα λευγαλέου Θανάτου μένος· ἀμφὶ δ’ ἄρ’ αὐτῷ
book 5.35.2 Ὑσμῖναι ἐνέκειντο δυσηχέες, ὧν περὶ πάντων
book 5.35.3 ἐκ μελέων εἰς οὖδας ἀπέρρεεν αἷμα καὶ ἱδρώς.
book 5.35.4 Ἐν δ’ ἄρα Γοργόνες ἔσκον ἀναιδέες· ἀμφὶ δ’ ἄρά σφι
book 5.35.5 σμερδαλέοι πεπόνηντο περὶ πλοχμοῖσι δράκοντες
book 5.40.1 αἰνὸν λιχμώωντες. Ἀπειρέσιον δ’ ἄρα θαῦμα
book 5.40.2 δαίδαλα κεῖνα πέλοντο μέγ’ ἀνδράσι δεῖμα φέροντα,
book 5.40.3 οὕνεκ’ ἔσαν ζωοῖσιν ἐοικότα κινυμένοισι.
book 5.40.4 Καὶ τὰ μὲν ἂρ πολέμοιο τεράατα πάντα τέτυκτο·
book 5.40.5 εἰρήνης δ’ ἀπάνευθεν ἔσαν περικαλλέα ἔργα.
book 5.45 Ἀμφὶ δὲ μυρία φῦλα πολυτλήτων ἀνθρώπων
book 5.1 ἄστεα καλὰ νέμοντο· Δίκη δ’ ἐπεδέρκετο πάντα·
book 5.2 ἄλλοι δ’ ἄλλ’ ἐπὶ ἔργα χέρας φέρον· ἀμφὶ δ’ ἀλωαὶ
book 5.3 καρποῖσι βρίθοντο· μέλαινα δὲ γαῖα τεθήλει.
book 5.4 Αἰπύτατον δ’ ἐτέτυκτο θεοκμήτῳ ἐπὶ ἔργῳ
book 5.1 καὶ τρηχὺ ζαθέης Ἀρετῆς ὄρος· ἐν δὲ καὶ αὐτὴ
book 5.2 εἱστήκει φοίνικος ἐπεμβεβαυῖα κατ’ ἄκρης
book 5.3 ὑψηλὴ ψαύουσα πρὸς οὐρανόν. Ἀμφὶ δὲ πάντῃ
book 5.4 ἀτραπιτοὶ θαμέεσσι διειργόμεναι σκολόπεσσιν
book 5.5 ἀνθρώπων ἀπέρυκον ἐὺν πάτον, οὕνεκα πολλοὶ
book 5.55.1 εἰσοπίσω χάζοντο τεθηπότες αἰπὰ κέλευθα,
book 5.55.2 παῦροι δ’ ἱερὸν οἶμον ἀνήιον ἱδρώοντες.
book 5.55.3 Ἐν δ’ ἔσαν ἀμητῆρες ἀνὰ πλατὺν ὄγμον ἰόντες,
book 5.55.4 σπεύδοντες δρεπάνῃσι νεήκεσι, τῶν δ’ ὑπὸ χερσὶν
book 5.58a ἤνυτο λήιον αὖον· ἐφεσπόμενοι δ’ ἔσαν ἄλλοι
book 5.59 πολλοὶ ἀμαλλοδετῆρες· ἀέξετο δ’ ἐς μέγα ἔργον.
book 5.60.1 Ἐν δὲ βόες ζεύγλῃσιν ὑπ’ αὐχένας αἰὲν ἔχοντες,
book 5.60.2 οἳ μὲν ἀπήνας εἷλκον ἐυσταχύεσσιν ἀμάλλαις
book 5.60.3 βριθομένας, οἳ δ’ αὖτις ἀροτρεύεσκον ἀρούρας,
book 5.60.4 τῶν δὲ πέδον μετόπισθε μελαίνετο· τοὶ δ’ ἐφέποντο
book 5.60.5 αἰζηοὶ μετὰ τοῖσι βοοσσόα κέντρα φέροντες
book 5.65.1 χερσὶν ἀμοιβαδίῃς· ἀνεφαίνετο δ’ ἄσπετον ἔργον.
book 5.65.2 Ἐν δ’ αὐλοὶ κιθάραι τε παρ’ εἰλαπίνῃσι πέλοντο·
book 5.1

ἐν δὲ χοροὶ ἵσταντο νέων παρὰ ποσσὶ γυναικῶν·
book 5.2 αἳ δ’ ἄρ’ ἔσαν ζωῇσιν ἀλίγκια ποιπνύουσαι.
book 5.3 Ἄγχι δ’ ἄρ’ ὀρχηθμοῦ τε καὶ εὐφροσύνης ἐρατεινῆς
book 5.70.1 ἀφρὸν ἔτ’ ἀμφὶ κόμῃσιν ἔχους’ ἀνεδύετο πόντου
book 5.70.2 Κύπρις ἐυστέφανος (τὴν δ’ Ἵμερος ἀμφεποτᾶτο),
book 5.70.3 μειδιόως’ ἐρατεινὰ σὺν ἠυκόμοις Χαρίτεσσιν.
book 5.70.4 Ἐν δ’ ἄρ’ ἔσαν Νηρῆος ὑπερθύμοιο θύγατρες
book 5.70.5 ἐξ ἁλὸς εὐρυπόροιο κασιγνήτην ἀνάγουσαι
book 5.75.1 ἐς γάμον Αἰακίδαο δαΐφρονος. Ἀμφὶ δὲ πάντες
book 5.75.2 ἀθάνατοι δαίνυντο μακρὴν ἀνὰ Πηλίου ἄκρην·
book 5.75.3 ἀμφὶ δ’ ἄρ’ ὑδρηλοί τε καὶ εὐθαλέες λειμῶνες
book 5.75.4 ἔσκον, ἀπειρεσίοισι κεκασμένοι ἄνθεσι ποίης,
book 5.75.5 ἄλσεά τε κρῆναί τε διειδέες ὕδατι καλῷ.
book 5.80.1 Νῆες δὲ στονόεσσαι ὑπὲρ πόντοιο φέροντο,
book 5.80.2 αἳ μὲν ἄρ’ ἐσσύμεναι ἐπικάρσιαι, αἳ δὲ κατ’ ἰθὺ
book 5.80.3 νισόμεναι· περὶ δέ σφιν ἀέξετο κῦμ’ ἀλεγεινὸν
book 5.80.4 ὀρνύμενον. Ναῦται δὲ τεθηπότες ἄλλοθεν ἄλλος
book 5.80.5 ἐσσυμένας φοβέοντο καταιγίδας, ὡς ἐτεόν περ,
book 5.85.1 λαίφεα λεύκ’ ἐρύοντες, ἵν’ ἐκ θανάτοιο φύγωσιν·
book 5.85.2 οἳ δ’ ἕζοντ’ ἐπ’ ἐρετμὰ πονεύμενοι· ἀμφὶ δὲ νηυσὶ
book 5.85.3 πυκνὸν ἐρεσσομένῃσι μέλας λευκαίνετο πόντος.
book 5.85.4 Τοῖς δ’ ἐπὶ μειδιόων 〈ἐν〉 κήτεσιν εἰναλίοισιν
book 5.85.5 ἥσκητ’ Ἐννοσίγαιος· ἀελλόποδες δέ μιν ἵπποι,
book 5.90.1 ὡς ἐτεόν, σπεύδοντες ὑπὲρ πόντοιο φέρεσκον
book 5.90.2 χρυσείῃ μάστιγι πεπληγότες· ἀμφὶ δὲ κῦμα
book 5.1 στόρνυτ’ ἐπεσσυμένων, ὁμαλὴ δ’ ἄρα πρόσθε γαλήνη
book 5.2 ἔπλετο. Τοὶ δ’ ἑκάτερθεν ἀολλέες ἀμφὶς ἄνακτα
book 5.3 ἀγρόμενοι δελφῖνες ἀπειρέσιον κεχάροντο
book 5.95.1 σαίνοντες βασιλῆα· κατ’ ἠερόεν δ’ ἁλὸς οἶδμα
book 5.95.2 νηχομένοις εἴδοντο καὶ ἀργύρεοί περ ἐόντες.
book 5.95.3 Ἄλλα δὲ μυρία κεῖτο κατ’ ἀσπίδα τεχνηέντως
book 5.95.4 χερσὶν ὑπ’ ἀθανάτης πυκινόφρονος Ἡφαίστοιο.
book 5.95.5 Πάντα δ’ ἄρ’ ἐστεφάνωτο βαθὺς ῥόος Ὠκεανοῖο,
book 5.1 οὕνεκ’ ἔην ἔκτοσθε κατ’ ἄντυγος, ᾗ ἔνι πᾶσα
book 5.2 ἀσπὶς ἐνεστήρικτο, δέδεντο δὲ δαίδαλα πάντα.
book 5.3 Τῇ δ’ ἄρα παρκατέκειτο κόρυς μέγα βεβριθυῖα·
book 5.4 Ζεὺς δέ οἱ ἀμφετέτυκτο μέγ’ ἀσχαλόωντι ἐοικώς,
book 5.5 οὐρανῷ ἐμβεβαώς· περὶ δ’ ἀθάνατοι πονέοντο
book 5.105.1

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Τιτήνων ἐριδαινομένων Διὶ συμμογέοντες.
book 5.105.2 Τοὺς δ’ ἤδη κρατερὸν πῦρ ἄμπεχεν· ἐκ δὲ κεραυνοὶ
book 5.105.3 ἄλληκτοι νιφάδεσσιν ἐοικότες ἐξεχέοντο
book 5.105.4 οὐρανόθεν· Ζηνὸς γὰρ 〈ἀ〉άσπετον ὤρνυτο κάρτος·
book 5.105.5 οἳ δ’ ἄρ’ ἔτ’ αἰθομένοισιν ἐοικότες ἀμπνείεσκον.
book 5.110.1 Ἀμφὶ δὲ θώρηκος γύαλον παρεκέκλιτο πολλὸν
book 5.110.2 ἄρρηκτον βριαρόν τε, τὸ χάνδανε Πηλείωνα.
book 5.110.3 Κνημῖδες δ’ ἤσκηντο πελώριαι· ἀμφὶ δ’ ἐλαφραὶ
book 5.110.4 μούνῳ ἔσαν Ἀχιλῆι μάλα στιβαραί περ ἐοῦσαι.
book 5.110.5 Ἀγχόθι δ’ ἄσχετον ἆορ ἄδην περιμαρμαίρεσκε
book 5.115.1 χρυσείῳ τελαμῶνι κεκασμένον ἀργυρέῳ τε
book 5.115.2 κουλεῷ, ᾧ ἔπι κώπη ἀρηρεμένη ἐλέφαντος
book 5.115.3 θεσπεσίοις τεύχεσσι μετέπρεπε παμφανόωσα.
book 5.1 Τοῖς δὲ παρεκ〈τε〉τάνυστο κατὰ χθονὸς ὄβριμον ἔγχος,
book 5.2 Πηλιὰς ὑψικόμοισιν ἐειδομένη ἐλάτῃσι,
book 5.120.1 λύθρου ἔτι πνείουσα καὶ αἵματος Ἑκτορέοιο.
book 5.120.2 Καὶ τότ’ ἐν Ἀργείοισι Θέτις κυανοκρήδεμνος
book 5.120.3 θεσπέσιον φάτο μῦθον ἀκηχεμένη Ἀχιλῆος·
book 5.120.4 «Νῦν μὲν δὴ κατ’ ἀγῶνος ἀέθλια πάντα τελέσθη
book 5.120.5 ὅσσ’ ἐπὶ παιδὶ θανόντι μέγ’ ἀχνυμένη κατέθηκα.
book 5.125.1 Ἀλλ’ ἴτω ὅς τ’ ἐσάωσε νέκυν καὶ ἄριστος Ἀχαιῶν,
book 5.125.2 καί νύ κέ οἱ θηητὰ καὶ ἄμβροτα τεύχε’ ἕσασθαι
book 5.125.3 δώσω, ἃ καὶ μακάρεσσι μέγ’ εὔαδεν ἀθανάτοισιν.»
book 5.125.4 Ὣς φάτο· τοὶ δ’ ἀνόρουσαν ἐριδμαίνοντ’ ἐπέεσσιν
book 5.125.5 υἱὸς Λαέρταο καὶ ἀντιθέου Τελαμῶνος
book 5.130.1 Αἴας, ὃς μέγα πάντας ὑπείρεχεν ἐν Δαναοῖσιν,
book 5.130.2 ἀστὴρ ὣς ἀρίδηλος ἀν’ οὐρανὸν αἰγλήεντα
book 5.130.3 Ἕσπερος, ὃς μέγα πᾶσι μετ’ ἄστρασι παμφαίνῃσι·
book 5.130.4 τῷ εἰκὼς τεύχεσσι παρίστατο Πηλείδαο.
book 5.130.5 Ἤιτεε δ’ Ἰδομενῆα κλυτὸν καὶ Νηλέος υἷα
book 5.135.1 ἠδ’ ἄρα μητιόωντ’ Ἀγαμέμνονα· τοὺς γὰρ ἐώλπει
book 5.135.2 ἴδμεναι ἀτρεκέως ἐρικυδέος ἔργα μόθοιο·
book 5.135.3 ὣς δ’ αὔτως Ὀδυσεὺς κείνοις ἐπὶ πάγχυ πεποίθει·
book 5.135.4 οἳ γὰρ ἔσαν πινυτοὶ καὶ ἀμύμονες ἐν Δαναοῖσι.
book 5.135.5 Νέστωρ δ’ Ἰδομενῆι καὶ Ἀτρέος υἱέι δίῳ
book 5.140.1 ἄμφω ἐελδομένοισιν ἔπος φάτο νόσφιν ἀπ’ ἄλλων·
book 5.140.2 «Ὦ φίλοι, ἦ μέγα πῆμα καὶ ἄσχετον ἤματι τῷδε
book 5.140.3 ἡμῖν συμφορέουσιν ἀκηδέες Οὐρανίωνες,
book 5.140.4

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Αἴαντος μεγάλοιο περιφραδέος τ᾽ Ὀδυσῆος
book 5 ἐσσυμένων ἐπὶ δῆριν ἀάσχετον ἀργαλέην τε.
book 5.145.1 Τῶν γάρ θ᾽ ὁπποτέρῳ δώῃ θεὸς εὖχος ἀρέσθαι
book 5.145.2 γηθήσει κατὰ θυμόν· ὃ δ᾽ αὖ μέγα πένθος ἀέξει
book 5.145.3 πάντας ἀτεμβόμενος Δαναούς, περὶ δ᾽ ἔξοχα πάντων
book 5.145.4 ἡμέας· οὐδ᾽ ἔτι κεῖνος ἐν ἡμῖν ὡς τὸ πάροιθε
book 5.145.5 στήσεται ἐν πολέμῳ. Μέγα δ᾽ ἔσσεται ἄλγος Ἀχαιοῖς,
book 5.1 κείνων ἤν τινα δεινὸς ἕλῃ χόλος, οὕνεκα πάντων
book 5.2 ἡρώων προφέρουσιν, ὃ μὲν πολέμῳ, ὃ δὲ βουλῇ.
book 5.3 Ἀλλ᾽ ἄγ᾽ ἐμεῖο πίθεσθε, ἐπεί ῥα γεραίτερός εἰμι
book 5.4 λίην, οὐκ ὀλίγον περ· ἔχω δ᾽ ἐπὶ γήραϊ πολλῷ
book 5.5 καὶ νόον, οὕνεκεν ἐσθλὰ καὶ ἄλγεα πολλὰ μόγησα.
book 5.155.1 Αἰεὶ δ᾽ ἐν βουλῇσι γέρων πολύιδρις ἀμείνων
book 5.155.2 ὁπλοτέρου πέλει ἀνδρός, ἐπεὶ μάλα μυρία οἶδε.
book 5.155.3 Τοὔνεκα Τρωσὶν ἐφῶμεν ἐύφροσι τήνδε δικάσσαι
book 5.155.4 ἀντιθέῳ τ᾽ Αἴαντι φιλοπτολέμῳ τ᾽ Ὀδυσῆι,
book 5.158a ὅν τινα δήιοι ἄνδρες ὑποτρομέουσι μάλιστα
book 5.159 ἠδ᾽ ὅ τις ἐξεσάωσε νέκυν Πηλειάδαο
book 5.160.1 ἐξ ὀλοοῦ πολέμοιο· δορύκτητοι γὰρ ἐν ἡμῖν
book 5.160.2 πολλοὶ Τρῶες ἔασι νεοδμήτῳ ὑπ᾽ ἀνάγκῃ,
book 5.160.3 οἵ ῥα δίκην ἰθεῖαν ἐπὶ σφίσι ποιήσονται
book 5.160.4 οὔ τινι ἦρα φέροντες, ἐπεὶ μάλα πάντας Ἀχαιοὺς
book 5.160.5 ἶσον ἀπεχθαίρουσι κακῆς μεμνημένοι ἄτης.»
book 5.165.1 Ὣς φάμενον προσέειπεν ἐυμμελίης Ἀγαμέμνων·
book 5.165.2 «Ὦ γέρον, ὡς οὔ τις πινυτώτερος ἄλλος ἐν ἡμῖν
book 5.165.3 σεῖο πέλει Δαναῶν, οὔτ᾽ ἂρ νέος οὔτε παλαιός,
book 5.165.4 ὅς φῂς Ἀργείοισιν ἀνηλεγέως χαλεπῆναι
book 5 ἀνέρα ὅν τινα τῶνδε θεοὶ μετόπισθε βάλωνται
book 5.170.1 νίκης· οἱ γὰρ ἄριστοι ἐπὶ σφίσι δηριόωνται.
book 5.170.2 Καὶ δ᾽ ἐμοὶ ἔνδοθεν ἦτορ ἐνὶ φρεσὶ ταῦτα μενοινᾷ,
book 5.170.3 ὄφρα δορυκτήτοισι δικασπολίην ὀπάσωμεν·
book 5.170.4 τοὺς καὶ ἀτεμβόμενός τις ὀλέθρια μήσεται ἔργα
book 5.170.5 Τρωσὶν ἐυπτολέμοισι, χόλον δ᾽ οὐκ ἄμμιν ὀπάσσει.»
book 5.175.1 Ὣς φάτο· τοὶ δ᾽ ἕνα θυμὸν ἐνὶ στέρνοισιν ἔχοντες
book 5.175.2 ἀμφαδὸν ἠνήναντο δικασπολίην ἐρατεινήν.
book 5.175.3 Τῶν δ᾽ ἄρ᾽ ἀναινομένων Τρώων ἐρικυδέες υἷες
book 5.175.4 ἕζοντ᾽ ἐν μέσσοισι δορύκτητοί περ ἐόντες,
book 5.175.5 ὄφρα θέμιν καὶ νεῖκος ἀρήιον ἰθύνωσιν.
book 5.180.1

Αἴας δ᾽ ἐν μέσσοισι μέγ᾽ ἀσχαλόων φάτο μῦθον·
book 5.180.2 «Ὦ Ὀδυσεῦ φρένας αἰνέ, τί τοι νόον ἤπαφε δαίμων
book 5.180.3 ἶσον ἐμοὶ φρονέειν περὶ κάρτεος ἀκμήτοιο;
book 5.180.4 Ἦ φῂς αἰνὸν ὅμιλον ἐρυκακέειν Ἀχιλῆος
book 5.180.5 βλημένου ἐν κονίῃσιν, ὅτ᾽ ἀμφί ἑ Τρῶες ἔβησαν,
book 5.185.1 ὁππότ᾽ ἐγὼ κείνοισι φόνον στονόεντ᾽ ἐφέηκα
book 5.185.2 σεῖο καταπτώσσοντος; Ἐπεί νύ σε γείνατο μήτηρ
book 5.185.3 δείλαιον καὶ ἄναλκιν, ἀφαυρότερόν περ ἐμεῖο,
book 5.185.4 ὅσσον τίς τε κύων μεγαλοβρύχοιο λέοντος·
book 5.185.5 οὐ γάρ τοι στέρνοισι πέλει μενεδήιον ἦτορ,
book 5.190.1 ἀλλὰ σοὶ ἀμφιμέμηλε δόλος καὶ ἀτάσθαλα ἔργα.
book 5.190.2 Ἠὲ τόδ᾽ ἐξελάθου, ὅτ᾽ ἐς Ἰλίου ἱερὸν ἄστυ
book 5.190.3 ἐλθέμεναι ἀλέεινες ἅμ᾽ ἀγρομένοισιν Ἀχαιοῖς,
book 5.190.4 καί σε καταπτώσσοντα καὶ οὐκ ἐθέλοντ᾽ ἐφέπεσθαι
book 5 ἤγαγον Ἀτρεῖδαι; Ὡς μὴ ὤφελλες ἱκέσθαι·
book 5.195.1 σῇς γὰρ ὑπ᾽ ἐννεσίῃσι κλυτὸν Ποιάντιον υἷα
book 5.195.2 Λήμνῳ ἐν ἠγαθέῃ λίπομεν μεγάλα στενάχοντα·
book 5.195.3 οὐκ οἴῳ δ᾽ ἄρα τῷ γε λυγρὴν ἐπεμήσαο λώβην,
book 5.195.4 ἀλλὰ καὶ ἀντιθέῳ Παλαμήδεϊ θῆκας ὄλεθρον,
book 5.195.5 ὃς σέο φέρτερος ἔσκε βίῃ καὶ ἐύφρονι βουλῇ.
book 5.1 Νῦν δ᾽ ἤδη καὶ ἐμεῖο καταντίον ἐλθέμεν ἔτλης,
book 5.2 οὔτ᾽ εὐεργεσίης μεμνημένος, οὔτέ τι θυμῷ
book 5.3 ἁζόμενος σέο πολλὸν ὑπέρτερον, ὅς 〈σ᾽〉 ἐνὶ χάρμῃ
book 5.4 ἐξεσάωσα πάροιθεν ὑποτρομέοντα κυδοιμὸν
book 5.5 δυσμενέων, ὅτε ς᾽ ἄλλοι ἀνὰ μόθον οἰωθέντα
book 5.205.1 κάλλιπον ἐν δηίων ὁμάδῳ φεύγοντα καὶ αὐτόν.
book 5.205.2 Ὡς ὄφελον καὶ ἐμεῖο θρασὺ σθένος ἐν δαῒ κείνῃ
book 5.205.3 αὐτὸς Ζεὺς ἐφόβησεν ἀπ᾽ αἰθέρος, ὄφρά σε Τρῶες
book 5.205.4 ἀμφιτόμοις ξιφέεσσι διὰ μελεϊστὶ κέδασσαν
book 5.205.5 δαῖτα κυσὶ σφετέροισι, καὶ οὐκ ἂν ἐμεῖο μενοίνας
book 5.210.1 ἐλθέμεναι κατέναντα δολοφροσύνῃσι πεποιθώς.
book 5.210.2 Σχέτλιε, τίπτε βίῃ πολὺ φέρτατος ἔμμεναι ἄλλων
book 5.210.3 εὐχόμενος μέσσοισιν ἔχες νέας, οὐδέ τι θυμῷ
book 5.210.4 ἔτλης ὥς περ ἔγωγε θοὰς ἔκτοσθεν ἐρύσσαι
book 5.210.5 νῆας; Ἐπεί νύ σε τάρβος ἐπήιεν. Οὐδὲ μὲν αἰνὸν
book 5.215.1 πῦρ νηῶν ἀπάλαλκες· ἐγὼ δ᾽ ὑπ᾽ ἀταρβέι θυμῷ
book 5.215.2 ἔστην καὶ πυρὸς ἄντα καὶ Ἕκτορος, ὅς μ᾽ ὑπόεικε
book 5.215.3 πάσῃ ἐν ὑσμίνῃ· σὺ δέ μιν 〈μέγα〉 δείδιες αἰεί.
book 5.215.4

Ὣς ὄφελον τόδε νῶιν ἐνὶ πτολέμῳ τις ἄεθλον
book 5.215.5 θῆκεν, ὅτ’ ἀμφ’ Ἀχιλῆι δεδουπότι δῆρις ὀρώρει,
book 5.220 ὄφρ’ ἐκ δυσμενέων με καὶ ἀργαλέοιο κυδοιμοῦ
book 5.1 ἔδρακες ἔντεα καλὰ ποτὶ κλισίας φορέοντα
book 5.2 αὐτῷ ὁμῶς Ἀχιλῆι δαΐφρονι. Νῦν δ’ ἄρα μύθων
book 5.3 ἰδρείῃ πίσυνος μεγάλων ἐπιμαίεαι ἔργων.
book 5.4 Οὐ γάρ τοι σθένος ἐστὶν ἐν ἔντεσιν ἀκαμάτοισι
book 5.225.1 δύμεναι Αἰακίδαο δαΐφρονος, οὐδὲ μὲν ἔγχος
book 5.225.2 νωμῆσαι παλάμῃσιν· ἐμοὶ δ’ ἄρα πάντα τέτυκται
book 5.225.3 ἄρτια, καί μοι ἔοικε φορήμεναι ἀγλαὰ τεύχη
book 5.225.4 οὔ τι καταισχύνοντι θεοῦ περικαλλέα δῶρα.
book 5.225.5 Ἀλλὰ τί ἢ μύθοισιν ἐριδμαίνοντε κακοῖσιν
book 5.230.1 ἕσταμεν ἀμφ’ Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἀγλαὰ τεύχη,
book 5.230.2 ὅς τις φέρτερός ἐστιν ἐνὶ φθισήνορι χάρμῃ;
book 5.230.3 Ἀλκῆς γὰρ τόδ’ ἄεθλον ἀρήιον, οὐκ ἀλεγεινῶν
book 5.230.4 θῆκεν ἐνὶ μέσσοις ἐπέων Θέτις ἀργυρόπεζα.
book 5.230.5 Μύθων δ’ εἰν ἀγορῇ χρειὼ πέλει ἀνθρώποισιν·
book 5.235.1 οἶδα γὰρ ὡς σέο πολλὸν ἀγαυότερος καὶ ἀρείων
book 5.235.2 εἰμί· γένος δέ μοί ἐστιν ὅθεν μεγάλῳ Ἀχιλῆι.»
book 5.235.3 Ὣς φάτο· τὸν δ’ ἀλεγεινὰ παραβλήδην ἐνένιπεν
book 5.235.4 υἱὸς Λαέρταο πολύτροπα μήδεα νωμῶν·
book 5.235.5 «Αἶαν ἀμετροεπές, τί νύ μοι τόσα μὰψ ἀγορεύεις;
book 5.240.1 Οὐτιδανὸν δέ μ’ ἔφησθα καὶ ἀργαλέον καὶ ἄναλκιν
book 5.240.2 ἔμμεναι, ὃς σέο πολλὸν ὑπέρτερος εὔχομαι εἶναι
book 5.240.3 μήδεσι καὶ μύθοισιν ἅ τ’ ἀνδράσι κάρτος ἀέξει.
book 5.240.4 Καὶ γάρ τ’ ἠλίβατον πέτρην ἄρρηκτον ἐοῦσαν
book 5.240.5 μήτι ὑποτμήγουσιν ἐν οὔρεσι λατόμοι ἄνδρες
book 5.245.1 ῥηιδίως· μήτι δὲ μέγαν βαρυηχέα πόντον
book 5.245.2 ναῦται ὑπεκπερόωσιν, ὅτ’ ἄσπετα κυμαίνηται·
book 5.1 τέχνῃσι 〈ν〉 δ’ ἀγρόται κρατεροὺς δαμόωσι λέοντας
book 5.2 πορδάλιάς τε σύας τε καὶ ἄλλων ἔθνεα θηρῶν·
book 5.3 ταῦροι δ’ ὀβριμόθυμοι ὑπὸ ζεύγλῃς δαμόωνται
book 5.1 ἀνθρώπων ἰότητι. Νόῳ δέ τε πάντα τελεῖται·
book 5.2 αἰεὶ δ’ ἀφραδέος πέλει ἀνέρος ἀμφὶ πόνοισι
book 5.3 πᾶσι καὶ ἐν βουλῇσιν ἀνὴρ πολύιδρις ἀμείνων.
book 5.4 Τοὔνεκ’ ἐυφρονέοντα θρασὺς πάις Οἰνείδαο
book 5.5 λέξατό μ’ ἐκ πάντων ἐπιτάρροθον, ὄφρ’ ἀφίκωμαι
book 5.255.1 ἐς φύλακας· μέγα δ’ ἔργον ὁμῶς ἐτελέσσαμεν ἄμφω.
book 5.255.2

Καὶ δ’ αὐτὸν Πηλῆος ἐυσθενέος κλυτὸν υἷα
ἤγαγον Ἀτρείδησιν ἐπίρροθον. Ἦν δὲ καὶ ἄλλου
ἥρωος χρειώ τις ἐν Ἀργείοισι πέληται,
οὐδ’ ὅ γε χερσὶ τεῇσιν ἐλεύσεται οὐδὲ μὲν ἄλλων
Ἀργείων βουλῇσιν, ἐγὼ δέ ἑ μοῦνος Ἀχαιῶν
ἄξω μειλιχίοισι παραυδήσας ἐπέεσσι
δῆριν ἐς αἰζηῶν. Μέγα γὰρ κράτος ἀνδράσι μῦθος
γίνετ’ ἐυφροσύνῃ μεμελημένος· ἠνορέη δὲ
ἄπρηκτος τελέθει μέγεθός τ’ εἰς οὐδὲν ἀέξει
ἀνέρος, εἰ μή οἱ πινυτὴ ἐπὶ μῆτις ἕπηται.
Αὐτὰρ ἐμοὶ καὶ κάρτος ὁμῶς καὶ μῆτιν ὄπασσαν
ἀθάνατοι, τεῦξαν δὲ μέγ’ Ἀργείοισιν ὄνειαρ.
Οὐδὲ μὲν ὡς σύ μ’ ἔφησθα πάρος φεύγοντα σάωσας
δηίου ἐξ ἐνοπῆς· οὐ γὰρ φύγον, ἀλλ’ ἅμα πάντας
Τρῶας ἐπεσσυμένους μένον ἔμπεδον· οἳ δ’ ἐπέχυντο
ἀλκῇ μαιμώωντες, ἐγὼ δ’ ὑπὸ κάρτεϊ χειρῶν
πολλῶν θυμὸν ἔλυσα. Σὺ δ’ οὐκ ἄρ’ ἐτήτυμα βάζεις·
οὐ γὰρ 〈ἕ〉 μοιγ’ ἐπάμυνας ἀνὰ μόθον, ἀλλὰ σοὶ αὐτῷ
ἔστης ἦρα φέρων, μή τίς νύ σε δουρὶ δαμάσσῃ
φεύγοντ’ ἐκ πολέμοιο. Νέας δ’ ἐς μέσσον ἔρυσσα
οὔ τι περιτρομέων δηίων μένος, ἀλλ’ ἵνα μῆχος
αἰὲν ἅμ’ Ἀτρείδῃσιν ὑπὲρ πολέμοιο φέρωμαι.
Καὶ σὺ μὲν ἔκτοσθε στῆσας νέας· αὐτὰρ ἔγωγε
αὐτὸν ἀεικίσσας πληγῇς ὑπὸ λευγαλέῃσιν
ἐς Τρώων πτολίεθρον ἐσήλυθον, ὄφρα πύθωμαι
ὁππόσα μητιόωνται ὑπὲρ πολέμου ἀλεγεινοῦ.
Οὐδὲ μὲν Ἕκτορος ἔγχος ἐδείδιον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
ἐν πρώτοις ἀνόρουσα μαχέσσασθαι μενεαίνων
κείνῳ, ὅτ’ ἠνορέῃ πίσυνος προκαλέσσατο πάντας.
Νῦν δέ σευ ἀμφ’ Ἀχιλῆι πολὺ πλέονας κτάνον ἄνδρας
δυσμενέων, ἐσάωσα δ’ ὁμῶς τεύχεσσι θανόντα.
Οὐδὲ μὲν ἐγχείη〈ν〉 τρομέω σέθεν, ἀλλά με λυγρὸν
ἕλκος ἔτ’ ἀμφ’ ὀδύνῃς περινίσεται εἵνεκα τευχέων
τῶνδ’ ὑπερουτηθέντα δαϊκταμένου 〈τ’〉 Ἀχιλῆος.
Καὶ δ’ ἐμοὶ ὡς Ἀχιλῆι πέλει Διὸς ἔξοχον αἷμα.»
Ὣς ἄρ’ ἔφη· τὸν δ’ αὖτις ἀμείβετο καρτερὸς Αἴας·
«Ὦ Ὀδυσεῦ δολομῆτα καὶ ἀργαλεώτατε πάντων,
οὔ νύ ς’ ἐκεῖς’ ἐνόησα πονεύμενον οὐδέ τις ἄλλος

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Ἀργείων, ὅτε Τρῶες Ἀχιλλέα δῃωθέντα
book 5.295.1 ἑλκέμεναι μενέαινον. Ἐγὼ δ’ ὑπὸ δουρὶ καὶ ἀλκῇ
book 5.295.2 τῶν μὲν γούνατ’ ἔλυσα κατὰ μόθον, οὓς δ’ ἐφόβησα
book 5.1 αἰὲν ἐπεσσύμενος· τοὶ δ’ ἀργαλέως φοβέοντο
book 5.2 χήνεσιν ἢ γεράνοισιν ἐοικότες, οἷς ⟨τ’⟩ ἐπορούσῃ
book 5.3 αἰετὸς ἠιόεν πεδίον κάτα βοσκομένοισιν·
book 5.1 ὣς Τρῶες πτώσσοντες ἐμὸν δόρυ καὶ θοὸν ἆορ
book 5.2 Ἴλιον ἐς κατέδυσαν ἀλευάμενοι μέγα πῆμα.
book 5.3 Σοὶ δὲ καὶ εἰ τότε κάρτος ἐπήλυθεν, οὔ τί μευ ἄγχι
book 5.4 μάρναο δυσμενέεσσιν, ἑκὰς δέ που ἦσθα καὶ αὐτὸς
book 5.5 ἀμφ’ ἄλλῃσι φάλαγξι πονεύμενος, οὐ περὶ νεκρῷ
book 5.305.1 ἀντιθέου Ἀχιλῆος, ὅπου μάλα δῆρις ὀρώρει.»
book 5.305.2 Ὣς φάτο· τὸν δ’ Ὀδυσῆος ἀμείβετο κερδαλέον κῆρ·
book 5.305.3 «Αἶαν, ἐγὼν οὐ σεῖο κακώτερος ἔλπομαι εἶναι
book 5.305.4 οὐ νόον οὐδὲ βίην, εἰ καὶ μάλα φαίδιμός ἐσσι·
book 5.305.5 ἀλλὰ νόῳ μὲν ἔγωγε πολὺ προφερέστερός εἰμι
book 5.310.1 σεῖο μετ’ Ἀργείοισι, βίῃ δέ κεν ἀμφήριστος
book 5.310.2 ἢ καὶ ἀγαυότερος. Τὸ δέ που καὶ Τρῶες ἴσασιν,
book 5.310.3 οἵ με μέγα τρομέουσι, καὶ ἣν ἀπάτερθεν ἴδωνται·
book 5.310.4 καὶ δ’ αὐτὸς σάφα οἶδας ἐμὸν μένος, ἠδὲ καὶ ἄλλοι,
book 5.310.5 ἀμφὶ παλαισμοσύνῃ πολυτειρέι πολλὰ μογήσας,
book 5.315.1 ὁππότε δὴ περὶ σῆμα δαϊκταμένου Πατρόκλοιο
book 5.315.2 Πηλείδης ἐρίθυμος ἀγακλυτὰ θῆκεν ἄεθλα.»
book 5.315.3 Ὣς φάτο Λαέρταο κλυτὸς πάις ἀντιθέοιο.
book 5.315.4 Καὶ τότε Τρώιοι υἷες ἔριν δικάσαντ’ ἀλεγεινὴν
book 5.315.5 αἰζηῶν· νίκην δὲ καὶ ἄμβροτα τεύχεα δῶκαν
book 5.320.1 πάντες ὁμοφρονέοντες ἐυπτολέμῳ Ὀδυσῆι·
book 5.320.2 τοῦ δ’ ἄμοτον γήθησε νόος, στονάχησε δὲ λαός.
book 5.320.3 Παχνώθη δ’ Αἴαντος ἐὺ σθένος· αἶψα δ’ ἄρ’ αὐτῷ
book 5.320.4 ἄτη ἀνιηρὴ περικάππεσε· πᾶν δέ οἱ εἴσω
book 5 ἔζεσε φοίνιον αἷμα, χολὴ δ’ ὑπερέβλυσεν αἰνή,
book 5.325.1 ἥπατι δ’ ἐγκατέμικτο· περὶ κραδίη ⟨ν⟩ δ’ ἀλεγεινὸν
book 5.325.2 ἷξεν ἄχος, καὶ δριμὺ δι’ ἐγκεφάλοιο θεμέθλων
book 5.325.3 ἐσσύμενον μήνιγγας ἄδην ἀμφήλυθεν ἄλγος,
book 5.325.4 σὺν δ’ ἔχεεν νόον ἀνδρός. Ἐπὶ χθόνα δ’ ὄμματα πήξας
book 5.325.5 ἔστη ἀκινήτῳ ἐναλίγκιος. Ἀμφὶ δ’ ἑταῖροι
book 5.330.1 ἀχνύμενοί μιν ἄγεσκον ἐυπρῴρους ἐπὶ νῆας
book 5.330.2 πολλὰ παρηγορέοντες· ὃ δ’ ὑστατίην ποσὶν οἶμον
book 5.330.3

ἤιεν οὐκ ἐθέλων· σχεδόθεν δέ οἱ ἕσπετο Μοῖρα.
Ἀλλ’ ὅτε δὴ μετὰ νῆας ἔβαν καὶ ἀπείρονα πόντον
Ἀργεῖοι δόρποιο μεμαότες ἠδὲ καὶ ὕπνου,
δὴ τότ’ ἔσω μεγάλοιο Θέτις κατεδύσετο πόντου·
σὺν δέ οἱ ἄλλαι ἴσαν Νηρηίδες· ἀμφὶ δ’ ἄρά σφι
νήχετο κήτεα πολλὰ τά τε τρέφει ἁλμυρὸν οἶδμα.
Αἳ δὲ μέγα σκύζοντο Προμηθέι μητιόωντι
μνώμεναι ὡς κείνοιο θεοπροπίῃσι Κρονίων
δῶκε Θέτιν Πηλῆι καὶ οὐκ ἐθέλουσαν ἄγεσθαι.
Κυμοθόη δ’ ἐν τῇσι μέγ’ ἀσχαλόως’ ἀγόρευεν·
«Ὢ πόποι, ὡς ὅ γε λυγρὸς ἐπάξια πήμαθ’ ὑπέτλη
δεσμῷ ἐν ἀρρήκτῳ, ὅτε οἱ μέγας αἰετὸς ἧπαρ
κεῖρεν ἀεξόμενον κατὰ νηδύος ἔνδοθι δύνων.»
Ὣς φάτο Κυμοθόη κυανοπλοκάμοις ἁλίῃσιν.
Ἠέλιος δ’ ἀπόρουσεν, ἐπεσκιόωντο δ’ ἀλωαὶ
νυκτὸς ἐπεσσυμένης, ἐπεκίδνατο δ’ οὐρανὸν ἄστρα.
Ἀργεῖοι δ’ ἐπὶ νηυσὶ τανυπρῴροισιν ἴαυον
ὕπνῳ ὑπ’ ἀμβροσίῳ δεδμημένοι ἠδὲ καὶ οἴνῳ
ἡδέι τὸν Κρήτηθε παρ’ Ἰδομενῆος ἀγαυοῦ
ναῦται ὑπὲρ πόντοιο πολυκλύστοιο φέρεσκον.
Αἴας δ’ Ἀργείοισι χολούμενος οὔτ’ ἄρα δόρπου
μνήσατ’ ἐνὶ κλισίῃ μελιηδέος, οὔτέ μιν ὕπνος
ἄμπεχεν· ἀλλ’ ὅ γ’ ἑοῖσιν ἐν ἔντεσι δύσετο θύων,
εἵλετο δὲ ξίφος ὀξὺ καὶ ἄσπετα πορφύρεσκεν,
ἢ ὅ γε νῆας ἐνιπρήσῃ καὶ πάντας ὀλέσσῃ
Ἀργείους, ἦ μοῦνον ὑπὸ ξίφεϊ στονόεντι
δῃώσῃ μελεϊστὶ θοῶς δολόεντ’ Ὀδυσῆα.
Καὶ τὰ μὲν ὣς ὥρμαινε, τὰ δὴ τάχα πάντ’ ἐτέλεσσεν,
εἰ μή οἱ Τριτωνὶς ἀάσχετον ἔμβαλε Λύσσαν·
κήδετο γὰρ φρεσὶν ᾗσι πολυτλήτου Ὀδυσῆος
ἱρῶν μνωομένη τά οἱ ἔμπεδα κεῖνος ἔρεξε·
τοὔνεκα δὴ μεγάλοιο μένος Τελαμωνιάδαο
τρέψεν ἀπ’ Ἀργείων. Ὁ δ’ ἄρ’ ἤιε λαίλαπι ἶσος
σμερδαλέῃ στυγερῇσι καταιγίσι βεβριθυίῃ,
ἥ τε φέρει ναύτῃσι τέρας κρυεροῖο φόβοιο,
Πληιὰς εὖτ’ ἀκάμαντος ἐς Ὠκεανοῖο ῥέεθρα
δύεθ’ ὑποπτώσσουσα περικλυτὸν Ὠρίωνα
ἠέρα συγκλονέουσα, μέμηνε δὲ χείματι πόντος·

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

τῇ εἰκὼς οἴμησεν ὅπῃ γε μὲν γυῖα φέρεσκον.
Πάντῃ δ’ ἀμφιθέεσκεν ἀναιδέι θηρὶ ἐοικώς,
ὅς τε βαθυσκοπέλοιο διέσσυται ἄγκεα βήσσης
ἀφριόων γενύεσσι καὶ ἄλγεα πολλὰ μενοινῶν
ἢ κυσὶν ἢ ἀγρότῃς οἵ οἱ τέκνα δῃώσωνται
ἄντρων ἐξερύσαντες, ὃ δ’ ἀμφὶ γένυσσι βεβρυχώς,
εἴ που ἔτ’ ἐν ξυλόχοισιν ἴδοι θυμήρεα τέκνα, —
τῷ δ’ εἴ τις κύρσειε μεμηνότα θυμὸν ἔχοντι,
αὐτοῦ οἱ βιότοιο λυγρὸν περιτέλλεται ἦμαρ·
ὣς ὅ γ’ ἀμείλιχα θῦνε. Μέλαν δέ οἱ ἔζεεν ἦτορ,
εὖτε λέβης ἀλίαστον ἐπ’ ἐσχάρῃ Ἡφαίστοιο
ῥοιβδηδὸν μαίνηται ὑπαὶ πυρὸς αἰθομένοιο,
γάστρην ἀμφὶς ἅπασαν ὅτε ξύλα πολλὰ θέρηται,
ἐννεσίῃς δρηστῆρος ἐπειγομένου ἐνὶ θυμῷ,
εὐτρεφέος σιάλοιο περὶ τρίχας ὥς κεν ἀμέρσῃ·
ὣς τοῦ ὑπὸ στέρνοισι πελώριος ἔζεε θυμός.
Μαίνετο δ’ ἠύτε πόντος ἀπείριτος ἠὲ θύελλα
ἢ πυρὸς ἀκαμάτοιο θοὸν μένος, εὖτ’ ἀλίαστον
μαίνηται κατ’ ὄρεσφι βίῃ μεγάλου ἀνέμοιο,
πίπτῃ δ’ αἰθομένῃ πυρὶ πάντοθεν ἄσπετος ὕλη·
ὣς Αἴας ὀδύνῃσι πεπαρμένος ὄβριμον ἦτορ
μαίνετο λευγαλέως. Ἄπλετος δέ οἱ ἔρρεεν ἀφρὸς
ἐκ στόματος, βρυχὴ δὲ περὶ γναθμοῖσιν ὀρώρει,
τεύχεα δ’ ἀμφ’ ὤμοισιν ἐπέβραχε. Τοὶ δ’ ὁρόωντες
πάντες ὁμῶς ἑνὸς ἀνδρὸς ὑποτρομέεσκον ὁμοκλήν.
Καὶ τότ’ ἀπ’ Ὠκεανοῖο κίεν χρυσήνιος Ἠώς.
Ὕπνος δ’ οὐρανὸν εὐρὺν ἀνήιεν εἴκελος αὔρῃ,
Ἥρῃ δὲ ξύμβλητο νέον πρὸς Ὄλυμπον ἰούσῃ
Τηθύος ἐξ ἱερῆς, ὅθι που προτέρῃ μόλεν ἠοῖ·
ἣ δέ ἑ κύσσεν ἑλοῦς’, ἐπεὶ ἦ πέλε γαμβρὸς ἀμύμων,
ἐξ οὗ οἱ Κρονίωνα κατεύνασεν ἐν λεχέεσσιν
Ἴδης ἀμφὶ κάρηνα χολούμενον Ἀργείοισιν·
αἶψα δ’ ἄρ’ ἣ μὲν ἔβη Ζηνὸς δόμον, ὃς δ’ ἐπὶ λέκτρα
Πασιθέης οἴμησεν· ἀνέγρετο δ’ ἔθνεα φωτῶν.
Αἴας δ’ ἀκαμάτῳ ἐναλίγκιος Ὠρίωνι
φοίτα ἐνὶ στέρνοισιν ἔχων ὀλοόφρονα Λύσσαν.
Ἐν δ’ ἔθορεν μήλοισι, λέων ὣς ὀβριμόθυμος
λιμῷ ὑπ’ ἀργαλέῃ δεδμημένος ἄγριον ἦτορ.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Καὶ τὰ μὲν ἐν κονίῃσιν ἐπασσύτερ’ ἄλλοθεν ἄλλα
κάββαλεν, ἠύτε φύλλα μένος κρατεροῦ Βορέαο
χεύῃ, ὅτ’ ἀνυμένου θέρεος μετὰ χεῖμα τράπηται·
ὣς Αἴας μήλοισι μέγ’ ἀσχαλόων ἐνόρουσεν
ἐλπόμενος Δαναοῖσι κακὰς ἐπὶ Κῆρας ἰάλλειν.
Καὶ τότε δὴ Μενέλαος ἀδελφεῷ ἄγχι παραστὰς
κρύβδ’ ἄλλων Δαναῶν τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπε·
«Σήμερον ἦ τάχα πᾶσιν ὀλέθριον ἔσσεται ἦμαρ
Αἴαντος μεγάλοιο περὶ φρεσὶ μαινομένοιο,
ὃς τάχα νῆας ἐνιπρήσει, κτανέει δὲ καὶ ἡμ〈έ〉ας
πάντας ἐνὶ κλισίῃσι κοτεσσάμενος περὶ τευχέων.
Ὡς ὄφελον μὴ τῶνδε Θέτις περὶ δῆριν ἔθηκε,
μηδ’ ἄρα Λαέρταο πάις μέγ’ ἀμείνονι φωτὶ
ἔτλη δηριάασθαι ἐναντίον ἄφρονι θυμῷ.
Νῦν δὲ μέγ’ ἀασάμε〈σ〉θα, κακὸς δέ τις ἤπαφε δαίμων·
ἕρκος γὰρ πολέμοιο δεδουπότος Αἰακίδαο
μοῦνον ἔτ’ ἦν Αἴαντος ἐὺ σθένος. Ἀλλ’ ἄρα καὶ τὸν
ἡμέων ἐξελόωσι θεοὶ κακὰ νῶιν ἄγοντες,
ὥς κεν πάντες ἄιστοι ἀναπλήσωμεν ὄλεθρον.»
Ὣς φάμενον προσέειπεν ἐυμμελίης Ἀγαμέμνων·
«Μὴ νῦν, ὦ Μενέλαε, μέγ’ ἀχνύμενος περὶ θυμῷ
σκύζεο μητιόωντι Κεφαλλήνων βασιλῆι,
ἀλλὰ θεοῖς οἳ νῶιν ὀλέθρια μητιόωνται·
οὐ γὰρ ὅ γ’ αἴτιός ἐστιν, ἐπεὶ μάλα πολλάκις ἡμῖν
γίνεται ἐσθλὸν ὄνειαρ, ἄχος δ’ ἄρα δυσμενέεσσιν.»
Ὣς οἳ μὲν Δαναῶν ἀκαχήμενοι ἠγορόωντο.
Μηλονόμοι δ’ ἀπάνευθε παρὰ Ξάνθοιο ῥεέθροις
πτῶσσον ὑπὸ μυρίκῃσιν ἀλευάμενοι βαρὺ πῆμα.
Ὡς δ’ ὅταν αἰετὸν ὠκὺν ὑποπτώσσωσι λαγωοὶ
θάμνοις ἐν λασίοισιν, ὅτ’ ἐγγύθεν ὀξὺ κεκληγὼς
πωτᾶτ’ ἔνθα καὶ ἔνθα τανυσσάμενος πτερύγεσσιν·
ὣς οἵ γ’ ἄλλοθεν ἄλλος ὑπέτρεσαν ὄβριμον ἄνδρα.
Ὀψὲ δ’ ὅ γ’ ἀρνειοῖο κατακταμένου σχεδὸν ἔστη,
καί ῥ’ ὀλοὸν γελάσας τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπε·
«Κεῖσό νυν ἐν κονίῃσι, κυνῶν βόσις ἠδ’ οἰωνῶν·
οὐ γάρ ς’ οὐδ’ Ἀχιλῆος ἐρύσατο κύδιμα τεύχη,
ὧν ἕνεκ’ ἀφραδέως μέγ’ ἀμείνονι δηριάασκες.
Κεῖσο, κύον· σὲ γὰρ οὔ τι γοήσεται ἀμφιπεσοῦσα

κουριδίη μετὰ παιδὸς ἀάσχετον ἀσχαλόωσα,
book 5.445.2 οὐ τοκέες, τοῖς οὔ τι μετέσσεαι ἐλδομένοισι
book 5.445.3 γήραος ἐσθλὸν ὄνειαρ, ἐπεί νύ σε τῆλ’ ἀπὸ πάτρης
book 5.445.4 οἰωνοί τε κύνες τε δεδουπότα δαρδάψουσιν.»
book 5.445.5 Ὣς ἄρ’ ἔφη δολόεντα μετὰ κταμένοις Ὀδυσῆα
book 5 κεῖσθαι ὀιόμενος μεμορυγμένον αἵματι πολλῷ.
book 5.1 Καὶ τότε οἱ Τριτωνὶς ἀπὸ φρενὸς ἠδὲ καὶ ὄσσων
book 5.2 ἐσκέδασε〈ν〉 Μανίην βλοσυρὴν πνείουσαν ὄλεθρον·
book 5.3 ἣ δὲ θοῶς ἵκανε ποτὶ Στυγὸς αἰνὰ ῥέεθρα,
book 5.4 ἧχι θοαὶ ναίουσιν Ἐριννύες αἵ τε βροτοῖσιν
book 5.455.1 αἰὲν ὑπερφιάλοισι κακὰς ἐφιᾶσιν ἀνίας.
book 5.455.2 Αἴας δ’, ὡς ἴδε μῆλα κατὰ χθονὸς ἀσπαίροντα,
book 5.455.3 θάμβεεν ἐν φρεσὶ πάμπαν· ὀίσατο γὰρ δόλον εἶναι
book 5.455.4 ἐκ μακάρων. Πάντεσσι δ’ ὑπεκλάσθη μελέεσσι
book 5.455.5 βλήμενος ἄλγεσι θυμὸν ἀρήιον· οὐδ’ ἄρα πρόσσω
book 5.460.1 ἔσθενεν ἀσχαλόων ἐπιβήμεναι οὔτ’ ἄρ’ ὀπίσσω,
book 5.460.2 ἀλλ’ ἔστη σκοπιῇ ἐναλίγκιος, ἥ τ’ ἐν ὄρεσσι
book 5.460.3 πασάων μάλα πολλὸν ὑπερτάτη ἐρρίζωται.
book 5.460.4 Ἀλλ’ ὅτε οἱ πάλι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέρθη,
book 5.460.5 λυγρὸν ἀνεστονάχησεν, ἔπος δ’ ὀλοφύρετο τοῖον·
book 5.465.1 «Ὤ μοι ἐγώ, τί νυ τόσσον ἀπέχθομαι ἀθανάτοισιν;
book 5.465.2 Οἵ με φρένας βλάψαντο, κακὴν δ’ ἐπὶ λύσσαν ἔθεντο,
book 5.465.3 μῆλα κατακτεῖναι τά μοι οὐκ ἔσαν αἴτια θυμοῦ.
book 5.465.4 Ὡς ὄφελον τίσασθαι Ὀδυσσέος ἀργαλέον κῆρ
book 5.465.5 χερσὶν ἐμαῖς, ἐπεὶ ἦ με κακῇ περικάββαλεν ἄτῃ
book 5.470.1 λυγρὸς ἐὼν μάλα πάγχυ. Πάθοι γε μὲν ἄλγεα θυμῷ
book 5.470.2 ὁππόσα μητιόωνται Ἐριννύες ἀνθρώποισιν
book 5.470.3 ἀργαλέοις· δοῖεν δὲ καὶ ἄλλοις Ἀργείοισιν
book 5.470.4 ὑσμίνας ὀλοὰς καὶ πένθεα δακρυόεντα
book 5.470.5 αὐτῷ τ’ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι· μηδ’ ὅ γ’ ἀπήμων
book 5.475.1 ἔλθοι ἑὸν ποτὶ δῶμα λιλαιόμενός περ ἱκέσθαι.
book 5.475.2 Ἀλλὰ τί μοι στυγεροῖσι μετέμμεναι ἐσθλὸν ἐόντα;
book 5.475.3 Ἐρρέτω Ἀργείων ὀλοὸς στρατός· ἐρρέτω αἰὼν
book 5.475.4 ἄσχετος. Οὐ γὰρ ἔτ’ ἐσθλὸς ἔχει γέρας, ἀλλὰ χερείων
book 5.475.5 τιμήεις τε πέλει καὶ φίλτερος· ἦ γὰρ Ὀδυσσεὺς
book 5.480.1 τίετ’ ἐν Ἀργείοισιν, ἐμεῦ δ’ ἐπὶ πάγχυ λάθοντο
book 5.480.2 ἔργων 〈θ’〉 ὁππός’ ἔρεξα καὶ ἔτλην εἵνεκα λαῶν.»
book 5.480.3 Ὣς εἰπὼν πάις ἐσθλὸς ἐυσθενέος Τελαμῶνος
book 5.480.4

Ἑκτόρεον ξίφος ὦσε δι’ αὐχένος· ἐκ δέ οἱ αἷμα
ἐσσύμενον κελάρυζεν. Ὁ δ’ ἐν κονίῃσι τανύσθη,
Τυφῶν ὣς τὸν Ζηνὸς ἐνεπρήσαντο κεραυνοί·
ἀμφὶ δὲ γαῖα μέλαινα μέγα στονάχησε πεσόντος.
Καὶ τότε δὴ Δαναοὶ κίον ἀθρόοι, ὡς ἐσίδοντο
κείμενον ἐν κονίῃσι· πάρος δέ οἱ οὔ τις ἵκανεν
ἐγγύς, ἐπεὶ μάλα πάντας ἔχεν δέος εἰσορόωντας.
Αἶψα δ’ ἄρα κταμένῳ περικάππεσον· ἀμφὶ δὲ κρᾶτα
πρηνέες ἐκχύμενοι 〈κόνιν〉 ἄσπετον ἀμφεχέοντο,
καί σφιν ὀδυρομένων γόος αἰθέρα δῖον ἵκανεν.
Ὡς δ’ ὅταν εἰροπόκων ὀίων ἄπο νήπια τέκνα
ἀνέρες ἐξελάσωσιν, ἵνα σφίσι δαῖτα κάμωνται,
αἳ δὲ μέγα σκαίρουσι διηνεκέως μεμακυῖαι
μητέρες ἐκ τεκέων σηκοὺς πέρι χηρωθέντας·
ὣς οἵ γ’ ἀμφ’ Αἴαντα μέγα στένον ἤματι κείνῳ
πανσυδίῃ· μέγα δέ σφιν ἐπέβραχε δάσκιος Ἴδη
καὶ πεδίον καὶ νῆες ἀπειρεσίη τε θάλασσα.
Τεῦκρος δ’ ἀμφ’ αὐτῷ μάλα μήδετο Κῆρας ἐπισπεῖν
ἀργαλέας· τὸν δ’ ἄλλοι ἀπὸ ξίφεος μεγάλοιο
εἶργον. Ὁ δ’ ἀσχαλόων περικάππεσε τεθνειῶτι
δάκρυα πολλὰ χέων ἀδινώτερα νηπιάχοιο,
ὅς τε παρ’ ἐσχαρεῶνι τέφρην περιειμένος ὤμοις
κὰκ κεφαλῆς μάλα πάμπαν ὀδύρεται ὀρφανὸν ἦμαρ
μητρὸς ἀποφθιμένης ἥ μιν τρέφε νήιδα πατρός·
ὣς ὅ γε κωκύεσκε κασιγνήτοιο δαμέντος
ἑρπύζων περὶ νεκρόν, ἔπος δ’ ὀλοφύρετο τοῖον·
«Αἶαν καρτερόθυμε, τί 〈δ〉 ἤ νύ τοι ἔβλαβεν ἦτορ
〈σ〉 οἱ αὐτῷ στονόεντα φόνον καὶ πῆμα βαλέσθαι;
Ἦ ἵνα Τρώιοι υἷες ὀιζύος ἀμπνεύσωσιν,
Ἀργείους δ’ ὀλέσωσι σέθεν κταμένοιο κιόντες;
Οὐ γὰρ τοῖσδ’ ἔτι θάρσος ὅσον πάρος ὀλλυμένοισιν
ἔσσεται ἐν πολέμῳ· σὺ γὰρ ἔπλεο πήματος ἄλκαρ.
Οὐδ’ ἔτ’ ἐμοὶ νόστοιο τέλος σέο δεῦρο θανόντος
ἁνδάνει, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὀίομαι ἐνθάδ’ ὀλέσθαι,
ὄφρά με σὺν σοὶ γαῖα φερέσβιος ἀμφικαλύπτῃ·
οὐ γάρ μοι τοκέων τόσσον μέλει, εἴ που ἔτ’ εἰσίν,
εἴ που ἔτ’ ἀμφινέμονται ἔτι ζωοὶ Σαλαμῖνα,
ὅσσον σεῖο θανόντος, ἐπεὶ σύ μοι ἔπλεο κῦδος.»

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Ἦ ῥα μέγα στενάχων. Ἐπὶ δ’ ἔστενε δῖα Τέκμησσα,
Αἴαντος παράκοιτις ἀμύμονος, ἥν περ ἐοῦσαν
ληιδ 〈ί〉 ην σφετέρην ἄλοχον θέτο, καί μιν ἁπάντων
τεῦξεν ἄνασσαν ἔμεν 〈όπ〉 όσων ἀνὰ δῶμα γυναῖκες
ἔδνωταὶ μεδέουσι παρ’ ἀνδράσι κουριδίοισιν·
ἣ δέ οἱ ἀκαμάτοισιν ὑπ’ ἀγκοίνῃσι δαμεῖσα
Εὐρυσάκην τέκεθ’ υἱὸν ἐοικότα πάντα τοκῆι.
Ἀλλ’ ὃ μὲν οὖν ἔτι τυτθὸς ἐνὶ λεχέεσσι λέλειπτο·
ἣ δὲ μέγα στενάχουσα φίλῳ περικάππεσε νεκρῷ
ἐντυπὰς 〈ἐν〉 κονίῃσι καλὸν δέμας αἰσχύνουσα,
καί ῥ’ ὀλοφυδνὸν ἄυσε μέγ’ ἀχνυμένη κέαρ ἔνδον·
«Ὤ μοι ἐγὼ δύστηνος, ἐπεὶ θάνες οὔ τι δαϊχθεὶς
δυσμενέων παλάμῃσι κατὰ μόθον, ἀλλὰ 〈σ〉 οὶ αὐτῷ.
Τῶ μοι πένθος ἄλαστον ἐποίχεται· οὐ γὰρ ἐώλπειν
σεῖο καταφθιμένοιο πολύστονον ἦμαρ ἰδέσθαι
ἐν Τροίῃ· τὰ δὲ πάντα κακαὶ διὰ Κῆρες ἔχευαν.
Ὥς μ’ ὄφελον τὸ πάροιθε περὶ τραφερὴ χάνε γαῖα,
πρὶν σέο πότμον ἰδέσθαι ἀμείλιχον· οὐ γὰρ ἔμοιγε
ἄλλο χερειότερόν ποτ’ ἐσήλυθεν ἐς φρένα πῆμα,
οὐδ’ ὅτε με πρώτιστον ἐμῆς ἀπὸ τηλόθι πάτρης
καὶ τοκέων εἴρυσσας ἅμ’ ἄλλαις ληιάδεσσι
πόλλ’ ὀλοφυρομένην, ἐπεὶ ἦ νύ με τὸ πρὶν ἄνασσαν
αἰδοίην περ ἐοῦσαν ἐπήιε δούλιον ἦμαρ.
Ἀλλά μοι οὔτε πάτρης θυμηδέος οὔτε τοκήων
μέμβλεται οἰχομένων, ὁπόσον σέο δῃωθέντος,
οὕνεκά μοι δειλῇ θυμήρεα πάντα μενοίνας,
καί ῥά με θῆκας ἄκοιτιν ὁμόφρονα, καί 〈ῥά μ’〉 ἔφησθα
τεύξειν αὐτίκ’ ἄνασσαν ἐυκτιμένης Σαλαμῖνος
νοστήσας Τροίηθε. Τὰ δ’ οὐ θεὸς ἄμμι τέλεσσεν·
ἀλλὰ σὺ νῦν μὲν ἄιστος ἀποίχεαι, οὐδέ νυ σοί περ
μέμβλετ’ ἐμεῦ καὶ παιδός, ὃς οὐ πατρὶ τέρψεται ἦτορ,
οὐ σέο κοιρανίης ἐπιβήσεται, ἀλλά μιν ἄλλοι
δμῶα λυγρὸν τεύξουσιν, ἐπεὶ πατρὸς οὐκέτ’ ἐόντος
νηπίαχοι κομέονται ὑπ’ ἀνδράσιν εὖ μάλα πολλὸν
χειροτέροις· ὀλοῇ γὰρ ἐπ’ ὀρφανίῃ βαρὺς αἰὼν
παισὶ πέλει καὶ πήματ’ ἐπ’ ἄλλοθεν ἄλλα χέονται.
Καὶ δ’ ἐμὲ δειλαίην τάχα δούλιον ἵξεται ἦμαρ
οἰχομένου σέο πρόσθεν, ὅ μοι θεὸς ὣς ἐτέτυξο.»

Ὣς φαμένην προσέειπε φίλα φρονέων Ἀγαμέμνων·
«Ὦ γύναι, οὔ νύ σέ τις δμωὴν ἔτι θήσεται ἄλλος,
Τεύκρου ἔτι ζώοντος ἀμύμονος ἠδ’ ἐμεῦ αὐτοῦ·
ἀλλά σε τίσομεν αἰὲν ἀπειρεσίοις γεράεσσι,
τίσομεν ὥς τε θεήν, καὶ σὸν τέκος, ὡς ἔτ’ ἐόντος
ἀντιθέου Αἴαντος ὃς ἔπλετο κάρτος Ἀχαιῶν.
Αἴθ’ ὄφελον μηδ’ ἄλγος Ἀχαιίδι θήκατο πάσῃ
αὐτὸς ἑῇ ὑπὸ χειρὶ δαμείς· οὐ γάρ μιν ἀπείρων
δυσμενέων σθένε λαὸς ὑπ’ Ἄρεϊ δῃώσασθαι.»
Ὣς ἔφατ’ ἀχνύμενος κέαρ ἔνδοθεν. Ἀμφὶ δὲ λαοὶ
οἰκτρὸν ἀνεστονάχησαν, ἐπίαχε δ’ Ἑλλήσποντος
μυρομένων, ὀλοὴ δὲ περὶ σφίσι πέπτατ’ ἀνίη.
Καὶ δ’ αὐτὸν λάβε πένθος Ὀδυσσέα μητιόωντα
κείνου ἀποκταμένοιο, καὶ ἀχνύμενος κατὰ θυμὸν
τοῖον ἔπος μετέειπεν ἀκηχεμένοισιν Ἀχαιοῖς·
«Ὦ φίλοι, ὡς οὔ πώ τι κακώτερον ἄλλο χόλοιο
γίνεται, ὅς τε βροτοῖσι κακὴν ἐπὶ δῆριν ἀέξει·
ὃς καὶ νῦν Αἴαντα πελώριον ἐξορόθυνεν
ἀμφ’ ἐμοὶ ἐν φρεσὶν ᾗσι χολούμενον. Ὡς ὄφελόν μοι
μή ποτε Τρώιοι υἷες Ἀχιλλέος εἵνεκα τευχέων
νίκην ἀμφεβάλοντ’ ἐρικυδέα, τῆς πέρι θυμὸν
ἀχνύμενος πάις ἐσθλὸς ἐυσθενέος Τελαμῶνος
ὤλετο χερσὶν 〈ἑ〉ῇσι. Χόλου δέ οἱ οὔ τι ἔγωγε
αἴτιος, ἀλλά τις Αἶσα πολύστονος ἥ μιν ἐδάμνα.
Εἰ γάρ μοι κέαρ ἔνδον ἐνὶ στέρνοισιν ἐώλπει
κεῖνον ἀλαστήσειν καθ’ ἑὸν νόον, οὔτ’ ἂν ἔγωγε
ἦλθον ἐριδμαίνων νίκης ὕπερ, οὔτέ τιν’ ἄλλον
ἐν Δαναοῖσιν ἔασα μεμαότα δηριάασθαι·
ἀλλά οἱ αὐτὸς ἔγωγε θεουδέα τεύχε’ ἀείρας
προφρονέως ἂν ὄπασσα καὶ εἴ τί περ ἄλλο μενοίνα.
Νῦν δέ μιν οὔ τι ἔγωγε μέγ’ ἀχνύμενον χαλεπῆναι
ὠισάμην μετόπισθεν, ἐπεί ῥά οἱ οὔτε γυναικὸς
οὔτε περὶ πτόλιος μαχόμην οὔτ’ εὐρέος ὄλβου,
ἀλλά μοι ἀμφ’ ἀρετῆς νεῖκος πέλεν, ἧς πέρι δῆρις
τερπνὴ γίνεται αἰὲν ἐύφροσιν ἀνθρώποισι.
Κεῖνος δ’ ἐσθλὸς ἐὼν στυγερῇ ὑπὸ Δαίμονος Αἴσῃ
ἤλιτεν. Οὐ γὰρ ἔοικε μέγ’ ἀσχαλάαν ἐνὶ θυμῷ·
ἀνδρὸς γὰρ πινυτοῖο καὶ ἄλγεα πόλλ’ ἐπιόντα

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

τλῆναι ὑπὸ κραδίῃ στερεῇ φρενὶ μηδ’ ἀκάχησθαι.»
Ὣς φάτο Λαέρταο κλυτὸς πάις ἀντιθέοιο.
Ἀλλ’ ὅτε δὴ κορέσαντο γόου καὶ πένθεος αἰνοῦ,
δὴ τότε Νηλέος υἱὸς ἔτ’ ἀχνυμένοισιν ἔειπεν·
«Ὦ φίλοι, ὡς ἄρα Κῆρες ἀνηλέα θυμὸν ἔχουσαι
ἡμῖν αἶψ’ ἐβάλοντο λυγρῷ ἐπὶ πένθεϊ πένθος,
Αἴαντος φθιμένοιο πολυσθενέος τ’ Ἀχιλῆος
ἄλλων τ’ Ἀργείων ἠδ’ υἱέος ἡμετέροιο
Ἀντιλόχου. Ἀλλ’ οὔ τι θέμις κταμένους ἐνὶ χάρμῃ
κλαίειν ἤματα πάντα καὶ ἀσχαλάαν ἐνὶ θυμῷ.
Ἀλλὰ γόου λήσασθε ἀεικέος, οὕνεκ’ ἄμεινον
ἔρδειν ὅσσα βροτοῖσιν ἐπὶ φθιμένοισιν ἔοικε,
πυρκαϊὴν καὶ σῆμα, καὶ ὀστέα ταρχύσασθαι.
Νεκρὸς δ’ οὔ τι γόοισιν ἀνέγρεται, οὐδέ τι οἶδε
φράσσασθ’, εὖτέ ἑ Κῆρες ἀμείλιχοι ἀμφιχάνωσιν.»
Ἦ ῥα παρηγορέων· περὶ δ’ ἀντίθεοι βασιλῆες
ἀθρόοι αἶψ’ ἀγέροντο μέγ’ ἀχνύμενοι κέαρ ἔνδον,
καί ἑ μέγαν περ ἐόντα θοῶς ποτὶ νῆας ἔνεικαν
πολλοὶ ἀείραντες. Κατὰ δὲ σπείροισι κάλυψαν
αἷμ’ ἀποφαιδρύναντες ὅ οἱ βριαροῖς μελέεσσι
τερσόμενον περίκειτο σὺν ἔντεσιν 〈ἐν〉 κονίῃσι.
Καὶ τότ’ ἀπ’ Ἰδαίων ὀρέων φέρον ἄσπετον ὕλην
αἰζηοί. Πάντῃ δὲ νέκυν πέρι δινήσαντο·
πολλὰ δ’ ἄρ’ ἀμφ’ αὐτῷ θῆκαν ξύλα, πολλὰ δὲ μῆλα
φάρεά τ’ εὐποίητα βοῶν τ’ ἐρικυδέα φῦλα
ἠδέ οἱ ὠκυτάτοισιν ἀγαλλομένους ποσὶν ἵππους
χρυσόν τ’ αἰγλήεντα καὶ ἄσπετα τεύχεα φωτῶν
ὅσσα πάρος κταμένων ἀποαίνυτο φαίδιμος ἀνήρ·
ἤλεκτρόν τ’ ἐπὶ τοῖσι διειδέα, τόν ῥά τέ φασιν
ἔμμεναι Ἠελίοιο πανομφαίοιο θυγατρῶν
δάκρυ, τὸ δὴ Φαέθοντος ὑπὲρ κταμένοιο χέαντο
μυρόμεναι μεγάλοιο παρὰ ῥόον Ἠριδανοῖο,
καὶ τὸ μὲν Ἠέλιος γέρας ἄφθιτον υἱέι τεύχων
ἤλεκτρον ποίησε μέγα κτέαρ ἀνθρώποισι·
τόν ῥα τότ’ εὐρυπέδοιο πυρῆς καθύπερθε βάλοντο
Ἀργεῖοι κλυτὸν ἄνδρα δεδουπότα κυδαίνοντες
Αἴαντ’· ἀμφὶ δέ οἱ μεγά〈λα〉 στενάχοντες ἔθεντο
τιμήεντ’ ἐλέφαντα καὶ ἄργυρον ἠερόεντα

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἠδὲ καὶ ἀμφιφορῆας ἀλείφατος ἄλλά τε πάντα
book 5.635.2 ὁππόσα κυδήεντα καὶ ἀγλαὸν ὄλβον ὀφέλλει.
book 5.635.3 Ἐν δ᾽ ἔβαλον κρατεροῖο πυρὸς μένος· ἦλθε δὲ πνοιὴ
book 5.635.4 ἐξ ἁλός, ἣν προέηκε θεὰ Θέτις, ὄφρα θέροιτο
book 5.635.5 Αἴαντος μεγάλοιο βίη· ὃ δὲ νύκτα καὶ ἠῶ
book 5.640.1 καίετο πὰρ νήεσσιν ἐπειγομένου ἀνέμοιο.
book 5.640.2 Οἷός που τὸ πάροιθε Διὸς στονόεντι κεραυνῷ
book 5.640.3 Ἐγκέλαδος δέδμητο κατ᾽ ἀκαμάτοιο θαλάσσης
book 5.640.4 Θρινακίης ὑπένερθεν, ὅλη δ᾽ ὑπετύφετο νῆσος·
book 5.640.5 ἢ οἷος ζώοντα μέλη πυρὶ δῶκε θέρεσθαι
book 5.645.1 Ἡρακλέης Νέσσοιο δολοφροσύνῃσι χαλεφθείς,
book 5.645.2 ὁππότ᾽ ἔτλη μέγα ἔργον, ὅλη δ᾽ ἀμφέστενεν Οἴτη
book 5.645.3 ζωοῦ καιομένοιο, μίγη δέ οἱ αἰθέρι θυμὸς
book 5.645.4 ἄνδρα λιπὼν ἀρίδηλον, ἐνεκρίνθη δὲ θεοῖσιν
book 5.645.5 αὐτός, ἐπεί οἱ σῶμα πολύκμητος χάδε γαῖα·
book 5.1 τοῖος ἄρ᾽ ἐν πυρὶ κεῖτο λελασμένος ἰωχμοῖο
book 5.2 Αἴας σὺν τεύχεσσι. Πολὺς δ᾽ ἐστείνετο λαὸς
book 5.1 αἰγιαλοῖς· Τρῶες δὲ γάνυντ᾽, ἀκάχοντο δ᾽ Ἀχαιοί.
book 5.2 Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ δέμας ἠὺ κατήνυσε πῦρ ἀίδηλον,
book 5.3 δὴ τότε πυρκαϊὴν οἴνῳ σβέσαν· ὀστέα δ᾽ αὐτοῦ
book 5.655.1 χηλῷ ἐνὶ χρυσέῃ θῆκαν· περὶ δέ σφισι γαῖαν
book 5.655.2 χεῦαν ἀπειρεσίην Ῥοιτηίδος οὐχ ἑκὰς ἀκτῆς.
book 5.655.3 Αὐτίκα δ᾽ ἐσκίδναντο πολυσκάρθμους ἐπὶ νῆας
book 5.655.4 θυμὸν ἀκηχέμενοι· τὸν γὰρ τίον ἶσον Ἀχιλλεῖ.
book 5.655.5 Νὺξ δ᾽ ἐπόρουσε μέλαινα μετ᾽ ἀνέρας ὕπνον ἄγουσα·
book 5.660.1 οἳ δ᾽ ἄρα δαῖτ᾽ ἐπάσαντο καὶ ἠριγένειαν ἔμιμνον,
book 5.660.2 βαιὸν ἀποβρίξαντες ἀραιοῖσι 〈ν〉 βλεφάροισιν·
book 5.660.3 αἰνῶς γὰρ φοβέοντο κατὰ φρένα μή σφισι Τρῶες
book 5 νυκτὸς ἐπέλθωσιν Τελαμωνιάδαο θανόντος.
book 6.1.1 Ἠὼς δ᾽ Ὠκεανοῖο ῥόον καὶ λέκτρα λιποῦσα
book 6.1.2 Τιθωνοῦ προσέβη μέγαν οὐρανόν, ἀμφὶ δὲ πάντῃ
book 6.1.3 κίδνατο παμφανόωσα, γέλασσε δὲ γαῖα καὶ αἰθήρ·
book 6.1.4 τοὶ δ᾽ εἰς ἔργα τράποντο βροτοὶ ῥεῖα φθινύθοντες,
book 6.5.1 ἄλλοι δ᾽ ἀλλοίοισιν ἐπῴχοντ᾽. Αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
book 6.5.2 εἰς ἀγορὴν ἐχέοντο καλεσσαμένου Μενελάου·
book 6.5.3 καί ῥ᾽ ὅτε δὴ μάλα πάντες ἀνὰ στρατὸν ἠγερέθοντο,
book 6.5.4 δὴ τότ᾽ ἐν 〈ὶ〉 μέσσοισιν ἀγειρομένοισι μετηύδα·
book 6.5.5 «Κέκλυτε μῦθον ἐμεῖο, θεηγενέες βασιλῆες,
book 6.10.1

ὡς ἐρέω· μέγα γάρ μοι ἐνὶ φρεσὶ τείρεται ἦτορ
λαῶν ὀλλυμένων οἵ ῥ’ ἤλυθον εἵνεκ’ ἐμεῖο
δῆριν ἐς ἀργαλέην, τοὺς οὐχ ὑποδέξεται οἶκος,
οὐ τοκέες· πολέας γὰρ ὑπέκλασε Δαίμονος Αἶσα.
Ὡς ὄφελον Θανάτοιο βαρὺ σθένος ἀτλήτοιο
αὐτῷ μοι ἐπόρουσε πρὶν ἐνθάδε λαὸν ἀγεῖραι.
Νῦν δέ μοι ἀλλήκτους ὀδύνας ἐπεθήκατο δαίμων,
ὄφρ’ ὁρόω κακὰ πολλά· τίς ἂν φρεσὶ γηθήσειεν
εἰσορόων ἐπὶ δηρὸν ἀμήχανα ἔργα μόθοιο;
Ἀλλ’ ἄγεθ’, ὅσσοι ἔτ’ εἰμὲν ἐπ’ ὠκυπόροισι νέεσσι,
καρπαλίμως φεύγωμεν ἑὴν ἐπὶ γαῖαν ἕκαστος,
Αἴαντος φθιμένοιο πολυσθενέος τ’ Ἀχιλῆος·
τῶν ἐγὼ οὐκ ὀίω κταμένων ὑπαλύξαι ὄλεθρον
ἡμέας, ἀλλ’ ὑπὸ Τρωσὶ δαμήμεναι ἀργαλέοισιν
εἵνεκ’ ἐμεῦ Ἑλένης τε κυνώπιδος, ἧς νύ μοι οὔ τι
μέμβλεται ὡς ὑμέων, ὁπότε κταμένους ἐσίδωμαι
ἐν πολέμῳ. Κείνη δ’ ἀλαπαδνοτάτῳ σὺν ἀκοίτῃ
ἐρρέτω· ἐκ γάρ οἱ πινυτὰς φρένας εἵλετο δαίμων
ἐκ κραδίης, ὅτ’ ἐμεῖο λίπεν δόμον ἠδὲ καὶ εὐνήν.
Ἀλλὰ τὰ μὲν κείνης Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ μελήσει·
ἡμεῖς δ’ αἶψα νεώμεθ’, ἐπεὶ πολὺ λώιόν ἐστιν
ἐκφυγέειν πολέμοιο δυσηχέος ἢ ἀπολέσθαι.»
Ὣς ἔφατ’ Ἀργείων πειρώμενος· ἄλλα δέ οἱ κῆρ
ἐν κραδίῃ πόρφυρε περὶ ζηλήμονι θυμῷ,
Τρῶας ὅπως ὀλέσῃ καὶ τείχεα μακρὰ πόληος
ῥήξῃ ὑπ’ ἐκ θεμέθλων, μάλα δ’ αἵματος ἆσαι Ἄρηα
δίου Ἀλεξάνδροιο μετὰ φθιμένοισι πεσόντος·
οὐ γάρ τι ζήλοιο πέλει στυγερώτερον ἄλλο.
Καὶ τὰ μὲν ὡς ὥρμαινεν, ἑῇ δ’ ἐπιίζανεν ἕδρῃ.
Καὶ τότε Τυδείδης ἐγχέσπαλος ὦρτ’ ἐνὶ μέσσοις,
καί ῥα θοῶς νείκεσσεν ἀρηίφιλον Μενέλαον·
«Ἆ δείλ’ Ἀτρέος υἱέ, τί ἤ νύ σε δεῖμα κιχάνει
ἀργαλέον καὶ τοῖα μετ’ Ἀργείοις ἀγορεύεις,
ὡς πάις ἠὲ γυνὴ τῶν περ σθένος ἔστ’ ἀλαπαδνόν;
Ἀλλὰ σοὶ οὐ πείσονται Ἀχαιῶν φέρτατοι υἷες,
πρὶν Τροίης κρήδεμνα ποτὶ χθόνα πάντα βαλέσθαι·
θάρσος γὰρ μερόπεσσι κλέος μέγα, φύζα δ’ ὄνειδος.
Εἰ δ’ ἄρα τις καὶ τῶνδ’ ἐπιπείσεται ὡς ἐπιτέλλεις,

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

αὐτίκα οἱ κεφαλὴν τεμέω ἰόεντι σιδήρῳ,
ῥίψω δ’ οἰωνοῖσιν ἀερσιπέτῃσιν ἐδωδήν.
Ἀλλ’ ἄγεθ’, οἷσι μέμηλεν ὀρινέμεναι μένε’ ἀνδρῶν,
λαοὺς αὐτίκα πάντας ὀτρυνάντων κατὰ νῆας
δούρατα θηγέμεναι παρά τ’ ἀσπίδας ἄλλά τε πάντα
εὖ θέσθαι, καὶ δεῖπνον ἐφοπλίσσασθαι ἅπαντας
—ἀνέρας ἠδ’ ἵππους—, οἵ τ’ ἐς πόλεμον μεμάασιν·
ἐν πεδίῳ δ’ ὤκιστα διακρινέει μένος Ἄρης.»
Ὣς φάτο Τυδείδης· κατὰ δ’ ἕζετο ἧχι πάρος περ.
Τοῖσι δὲ Θέστορος υἱὸς ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν,
ἀνστὰς ἐν μέσσοισιν, ὅπῃ θέμις ἔστ’ ἀγορεύειν·
«Κέκλυτέ μευ, φίλα τέκνα μενεπτολέμων Ἀργείων·
ἴστε γὰρ ὡς σάφα οἶδα θεοπροπίας ἀγορεύειν.
Ἤδη μὲν καὶ πρόσθ’ ἐφάμην δεκάτῳ λυκάβαντι
πέρσειν Ἴλιον αἰπύ· τὸ δὴ νῦν ἐκτελέουσιν
ἀθάνατοι, νίκη δὲ πέλει παρὰ ποσσὶν Ἀχαιῶν.
Ἀλλ’ ἄγε, Τυδέος υἷα μενεπτόλεμόν τ’ Ὀδυσῆα
πέμψωμεν Σκῦρον δὲ θοῶς ἐν νηὶ μελαίνῃ,
οἵ ῥα παραιπεπιθόντες Ἀχιλλέος ὄβριμον υἷα
ἄξουσιν· μέγα δ’ ἄμμι φάος πάντεσσι πελάσσει.»
Ὣς φάτο Θέστορος υἱὸς ἐύφρονος· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
γηθόσυνοι κελάδησαν, ἐπεί σφισιν ἦτορ ἐώλπει
Κάλχαντος φάτιν ἔμμεν ἐτήτυμον ὡς ἀγόρευε.
Καὶ τότε Λαέρταο πάις μετέειπεν Ἀχαιοῖς·
«Ὦ φίλοι, οὐκέτ’ ἔοικε μεθ’ ὑμῖν πόλλ’ ἀγορεύειν
σήμερον· ἐν γὰρ δὴν κάματος πέλει ἐσσυμένοισιν·
οἶδα γὰρ ὡς λαοῖσι κεκμηκόσιν οὔτ’ ἀγορητὴς
ἁνδάνει οὔτ’ ἄρ’ ἀοιδὸς ὃν ἀθάνατοι φιλέουσι
Πιερίδες· παύρων δ’ ἐπέων ἔρος ἀνθρώποισι.
Νῦν δ’, ὅ περ εὔαδε πᾶσι κατὰ στρατὸν Ἀργείοισι,
Τυδείδαο μάλιστα συνεσπομένου, τελέσαιμεν.
Ἄμφω γάρ κεν ἰόντε φιλοπτολέμου Ἀχιλῆος
ἄξομεν ὄβριμον υἷα παρακλίναντ’ ἐπέεσσιν,
εἰ καί μιν μάλα πολλὰ κινυρομένη κατερύκῃ
μήτηρ ἐν μεγάροισιν, ἀπὸ κρατεροῖο τοκῆος
ἐλπομένη κατὰ θυμὸν ἀρήιον ἔμμεναι υἷα.»
Ὣς φάμενον προσέειπε πύκα φρονέων Μενέλαος·
«Ὦ Ὀδυσεῦ, μέγ’ ὄνειαρ ἐυσθενέων Ἀργείων,

ἥν περ Ἀχιλλῆος μεγαλόφρονος ὄβριμος υἱὸς
book 6.86a σῇσι παραιφασίῃσι λιλαιομένοισιν ἀρωγὸς
book 6.87.1 ἔλθοι ἀπὸ Σκύροιο, πόροι δέ τις Οὐρανιώνων
book 6.87.2 νίκην εὐχομένοισι καὶ Ἑλλάδα γαῖαν ἵκωμαι,
book 6.87.3 δώσω οἱ παράκοιτιν ἐμὴν ἐρικυδέα κούρην
book 6.90.1 Ἑρμιόνην καὶ πολλὰ καὶ ὄλβια δῶρα σὺν αὐτῇ
book 6.90.2 προφρονέως· οὐ γάρ μιν ὀίομαι οὔτε γυναῖκα
book 6.90.3 οὔτ' ἄρα πενθερὸν ἐσθλὸν ὑπερφιάλως ὀνόσασθαι.»
book 6.90.4 Ὣς ἄρ' ἔφη· Δαναοὶ δὲ συνευφήμησαν ἔπεσσι.
book 6.90.5 Καὶ τότε λῦτ' ἀγορή· τοὶ δ' ἐσκίδναντ' ἐπὶ νῆας
book 6.95.1 ἱέμενοι δείπνοιο τὸ δὴ πέλει ἀνδράσιν ἀλκή.
book 6.95.2 Καί ῥ' ὅτε δὴ παύσαντο κορεσσάμενοι μέγ' ἐδωδῆς,
book 6.95.3 δὴ τόθ' ὁμῶς Ὀδυσῆι περίφρονι Τυδέος υἱὸς
book 6.95.4 νῆα θοὴν εἴρυσσεν ἀπειρεσίης ἁλὸς εἴσω·
book 6.95.5 καρπαλίμως δ' ἤια καὶ ἄρμενα πάντα βαλόντες,
book 6.1 ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ ἔβαν, μετὰ δέ σφισιν εἴκοσι φῶτες
book 6.2 ἴδμονες εἰρεσίης, ὁπότ' ἀντιόωσιν ἄελλαι
book 6.3 ἠδ' ὁπότ' εὐρέα πόντον ὑποστορέῃσι γαλήνη.
book 6.4 Καί ῥ' ὅτε δὴ κληῖσιν ἐπ' εὐτύκτοισι κάθισσαν,
book 6.5 τύπτον ἁλὸς μέγα κῦμα· πολὺς δ' ἀμφέζεεν ἀφρός.
book 6.105.1 Ὑγραὶ δ' ἀμφ' ἐλάτῃσι διεπρήσσοντο κέλευθοι
book 6.105.2 νηὸς ἐπεσσυμένης· τοὶ δ' ἱδρώοντες ἔρεσσον.
book 6.105.3 Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ ζεύγλῃσι βόες μέγα κεκμηῶτες
book 6.105.4 δουρατέην ἐρύσωσι πρόσω μεμαῶτες ἀπήνην
book 6.105.5 ἄχθεϊ τετριγυῖαν ὑπ' ἄξονι δινήεντι
book 6.110.1 τειρόμενοι, πουλὺς δὲ κατ' αὐχένος ἠδὲ καὶ ὤμων
book 6.110.2 ἱδρὼς ἀμφοτέροισι κατέσσυται ἄχρις ἐπ' οὖδας·
book 6.110.3 ὣς τῆμος μογέεσκον ἐπὶ στιβαρῇς ἐλάτῃσιν
book 6.110.4 αἰζηοί· μάλα δ' ὦκα διήνυον εὐρέα πόντον.
book 6.110.5 Τοὺς δ' ἄλλοι μὲν Ἀχαιοὶ ἀπεσκοπίαζον ἰόντας·
book 6.115.1 θῆγον δ' αἰνὰ βέλεμνα καὶ ἔγχεα τοῖσι μάχοντο.
book 6.115.2 Τρῶες δ' ἄστεος ἐντὸς ἀταρβέες ἐντύνοντο
book 6.115.3 ἐς πόλεμον μεμαῶτες ἰδ' εὐχόμενοι μακάρεσσι
book 6.115.4 λωφῆσαί τε φόνοιο καὶ ἀμπνεῦσαι καμάτοιο.
book 6.115.5 Τοῖσι δ' ἐελδομένοισι θεοὶ μέγα πήματος ἄλκαρ
book 6.120.1 ἤγαγον Εὐρύπυλον κρατεροῦ γένος Ἡρακλῆος·
book 6.120.2 καί οἱ λαοὶ ἕποντο δαήμονες ἰωχμοῖο
book 6.120.3 πολλοί, ὅσοι δολιχοῖο παρὰ προχοῇσι Καΐκου
book 6.120.4

ναίεσκον, κρατερῇσι πεποιθότες ἐγχείῃσιν.
book 6.120.5 Ἀμφὶ δέ οἱ κεχάροντο μέγα φρεσὶ Τρώιοι υἷες·
book 6.125.1 ὡς δ’ ὁπόθ’ ἕρκεος ἐντὸς ἐεργμένοι ἀθρήσωσιν
book 6.125.2 ἥμεροι ἀνέρα χῆνες ὅ τίς σφισιν εἴδατα βάλλοι,
book 6.126a ἀμφὶ δέ μιν στομάτεσσι περισταδὸν ἰύζοντες
book 6.127.1 σαίνουσιν, τοῦ δ’ ἦτορ ἰαίνεται εἰσορόωντος·
book 6.127.2 ὣς ἄρα Τρώιοι υἷες ἐγήθεον, εὖτ’ ἐσίδοντο
book 6.127.3 ὄβριμον Εὐρύπυλον, τοῦ δ’ ἐν φρεσὶ θαρσαλέον κῆρ
book 6.130.1 τέρπετ’ ἀγειρομένοισιν· ἀπὸ προθύρων δὲ γυναῖκες
book 6.130.2 θάμβεον ἀνέρα δῖον· ὃ δ’ ἔξοχος ἔσπετο λαῶν,
book 6.130.3 ἠύτε τις θώεσσι λέων ἐν ὄρεσσι μετελθών.
book 6.130.4 Τὸν δὲ Πάρις δείδεκτο, τίεν δέ μιν Ἕκτορι ἶσον·
book 6.130.5 τοῦ γὰρ ἀνεψιὸς ἔσκεν ἰῆς τ’ ἐτέτυκτο γενέθλης·
book 6.135.1 τὸν γὰρ δὴ τέκε δῖα κασιγνήτη Πριάμοιο
book 6.135.2 Ἀστυόχη κρατερῇσιν ὑπ’ ἀγκοίνῃσι μιγεῖσα
book 6.135.3 Τηλέφου, ὅν ῥα καὶ αὐτὸν ἀταρβέι Ἡρακλῆι
book 6.135.4 λάθρῃ ἑοῖο τοκῆος ἐυπλόκαμος τέκεν Αὔγη,
book 6.135.5 καί μιν τυτθὸν ἐόντα καὶ ἰσχανόωντα γάλακτος
book 6.140.1 θρέψε θοή ποτε κεμμάς, ἑῷ δ’ ἴσα φίλατο νεβρῷ
book 6.140.2 μαζὸν ὑποσχομένη βουλῇ Διός· οὐ γὰρ ἐῴκει
book 6.140.3 ἔκγονον Ἡρακλῆος ὀιζυρῶς ἀπολέσθαι.
book 6.140.4 Τοῦ δ’ ἄρα κύδιμον υἷα Πάρις μάλα πρόφρονι θυμῷ
book 6 ἦγεν ἑὸν ποτὶ δῶμα δι’ εὐρυχόροιο πόληος
book 6.145.1 σῆμα παρ’ Ἀσσαράκοιο καὶ Ἕκτορος αἰπὰ μέλαθρα
book 6.145.2 νηόν τε ζάθεον Τριτωνίδος, ἔνθά οἱ ἄγχι
book 6.145.3 δώματ’ ἔσαν καὶ βωμὸς ἀκήρατος Ἑρκείοιο.
book 6.145.4 Καί μιν ἀδελφειῶν πηῶν θ’ ὑπὲρ ἠδὲ τοκήων
book 6.145.5 εἴρετο προφρονέως· ὃ δέ οἱ μάλα πάντ’ ἀγόρευεν·
book 6.1 ἄμφω δ’ ὣς ὀάριζον ἅμ’ ἀλλήλοισι κιόντες.
book 6.2 Ἦλθον 〈δ’〉 ἐς μέγα δῶμα καὶ ὄλβιον· ἔνθ〈α δ’〉 ἄρ’ ἧστο
book 6.3 ἀντιθέη Ἑλένη Χαρίτων ἐπιειμένη εἶδος·
book 6.4 καί ῥά μιν ἀμφίπολοι πίσυρες περιποιπνύεσκον,
book 6.5 ἄλλαι δ’ αὖτ’ ἀπάνευθεν ἔσαν κλειτοῦ θαλάμοιο
book 6.155.1 ἔργα τιτυσκόμεναι ὁπόσα δμωῇσιν ἔοικεν.
book 6.155.2 Εὐρύπυλον δ’ Ἑλένη μέγ’ ἐθάμβεεν εἰσορόωσα,
book 6.155.3 κεῖνος δ’ αὖθ’ Ἑλένην· μετὰ δ’ ἀλλήλους ἐπέεσσιν
book 6.155.4 ἄμφω δεικανόωντο δόμῳ ἐνὶ κηώεντι.
book 6.155.5 Δμῶες δ’ αὖτε θρόνους δοιὼ θέσαν ἐγγὺς ἀνάσσης·
book 6.160.1

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

αἶψα δ’ Ἀλέξανδρος κατ’ ἄρ’ ἕζετο, πὰρ δ’ ἄρα τῷ γε
Εὐρύπυλος. Λαοὶ δὲ πρὸ ἄστεος αὖλιν ἔθεντο,
ἧχι φυλακτῆρες Τρώων ἔσαν ὀβριμόθυμοι·
αἶψα δὲ τεύχεα θῆκαν ἐπὶ χθόνα, πὰρ δὲ καὶ ἵππους
στῆσαν ἔτι πνείοντας ὀιζυροῖο μόγοιο·
ἐν δὲ φάτνῃσι βάλοντο τά τ’ ὠκέες ἵπποι ἔδουσι.
Καὶ τότε νὺξ ἐπόρουσε, μελαίνετο δ’ αἶα καὶ αἰθήρ.
Οἳ δ’ ἄρα δαῖτ’ ἐπάσαντο πρὸ τείχεος αἰπεινοῖο
Κήτειοι Τρῶές τε· πολὺς δ’ ἐνὶ μῦθος ὀρώρει
δαινυμένων. Πάντῃ δὲ πυρὸς μένος αἰθαλόεντος
δαίετο πὰρ κλισίῃσιν· ἐπίαχε δ’ ἠπύτα σῦριγξ
αὐλοί τε λιγυροῖσιν ἀρηρέμενοι καλάμοισιν,
ἀμφὶ δὲ φορμίγγων ἰαχὴ πέλεν ἱμερόεσσα.
Ἀργεῖοι δ’ ἀπάνευθεν ἐθάμβεον εἰσορόωντες
αὐλῶν φορμίγγων τ’ ἰαχὴν αὐτῶν τε καὶ ἵππων
σύριγγός θ’ ἣ δαιτὶ μεταπρέπει ἠδὲ νομεῦσι.
Τοὔνεκ’ ἄρ’ ᾗσιν ἕκαστος ἐνὶ κλισίῃσι κέλευσε
νῆας ἀμοιβαίῃσι φυλασσέμεν ἄχρις ἐς ἠῶ,
μή σφεας Τρῶες ἀγαυοὶ ἐνιπρήσωσι κιόντες,
οἵ ῥα τότ’ αἰπεινοῖο πρὸ τείχεος εἰλαπίναζον.
Ὣς δ’ αὔτως κατὰ δώματ’ Ἀλεξάνδροιο δαΐφρων
δαίνυτο Τηλεφίδης μετ’ ἀ〈γα〉 κλειτῶν βασιλήων.
Πολλὰ δ’ ἄρα Πρίαμός τε καὶ ἄλλοι Τρώιοι υἷες
ἑξείης εὔχοντο μιγήμεναι Ἀργείοισιν
αἴσῃ ἐν ἀργαλέῃ· ὃ δ’ ὑπέσχετο πάντα τελέσσειν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δόρπησαν, ἔβαν ποτὶ δώμαθ’ ἕκαστος·
Εὐρύπυλος δ’ αὐτοῦ κατελέξατο βαιὸν ἄπωθεν
ἐς τέγος εὐποίητον ὅπῃ πάρος αὐτὸς ἴαυεν
ἠὺς Ἀλέξανδρος μετ’ ἀγακλειτῆς ἀλόχοιο·
κεῖνο γὰρ ἔκπαγλόν τε καὶ ἔξοχον ἔπλετο πάντων·
ἔνθ’ ὅ γε λέξατ’ ἰών· τοὶ δ’ ἄλλοσε κοῖτον ἕλοντο
μέχρις ἐς Ἠριγένειαν ἐύθρονον. Αὐτὰρ ἅμ’ ἠοῖ
Τηλεφίδης ἀνόρουσε καὶ ἐς στρατὸν εὐρὺν ἵκανε
σύν τ’ ἄλλοις βασιλεῦσιν ὅσοι κατὰ Ἴλιον ἦσαν.
Λαοὶ δ’ αὐτίκα δῦσαν ἐν ἔντεσι μαιμώωντες,
πάντες ἐνὶ πρώτοισι λιλαιόμενοι πονέεσθαι.
Ὣς δὲ καὶ Εὐρύπυλος μεγάλοις περικάτθετο γυίοις
τεύχεα μαρμαρέῃσιν ἐειδόμενα στεροπῇσι·

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

καί οἱ δαίδαλα πολλὰ κατ’ ἀσπίδα δῖαν ἔκειτο,
ὁππόσα πρόσθεν ἔρεξε θρασὺ σθένος Ἡρακλῆος.
Ἐν μὲν ἔσαν βλοσυρῇσι γενειάσι λιχμώωντες
δοιὼ κινυμένοισιν ἐοικότες οἶμα δρακόντων
σμερδαλέον μεμαῶτες· ὃ δέ σφεας ἄλλοθεν ἄλλον
νηπίαχός περ ἐὼν ὑπεδάμνατο· καί οἱ ἀταρβὴς
ἔσκε νόος καὶ θυμός, ἐπεὶ Διὶ κάρτος ἐῴκει
ἐξ ἀρχῆς. Οὐ γάρ τι θεῶν γένος Οὐρανιώνων
ἄπρηκτον τελέθει καὶ ἀμήχανον, ἀλλά οἱ ἀλκὴ
ἕσπετ’ ἀπειρεσίη καὶ νηδύος ἔνδον ἐόντι. —
Ἐν δὲ Νεμειαίοιο βίη 〈ἐ〉 τέτυκτο λέοντος
ὀβρίμου Ἡρακλῆος ὑπὸ στιβαρῇσι χέρεσσι
τειρόμενος κρατερῶς· βλοσυρῆς δέ οἱ ἀμφὶ γένυσσιν
αἱματόεις ἀφρὸς ἔσκεν· ἀποπνείοντι δ’ ἐῴκει. —
Ἄγχι δέ οἱ πεπόνητο δέμας πολυδειράδος ὕδρης
αἰνὸν λιχμώωσα· καρήατα δ’ ἀλγινόεντα
ἄλλα μέν οἱ δέδμητο κατὰ χθονός, ἄλλα δ’ ἄεξεν
ἐξ ὀλίγων μάλα πολλά. Πόνος δ’ ἔχεν Ἡρακλῆα
θαρσαλέον τ’ Ἰόλαον, ἐπεὶ κρατερὰ φρονέοντε
ἄμφω, ὃ μὲν τέμνεσκε καρήατα μαιμώωντα
ἅρπῃ ὑπ’ ἀγκυλόδοντι θοῶς, ὃ δὲ καῖε σιδήρῳ
αἰθομένῳ· κρατερὴ δὲ κατήνυτο θηρὸς ὁμοκλή. —
Ἑξείης δ’ ἐτέτυκτο βίη συὸς ἀκαμάτοιο
ἀφριόων γενύεσσι· φέρεν δέ μιν, ὡς ἐτεόν περ,
ζωὸν ἐς Εὐρυσθῆα μέγα σθένος Ἀλκείδαο. —
Κεμμὰς δ’ εὖ ἤσκητο θοὴ πόδας, ἥ τ’ ἀλεγεινῶν
ἀμφιπερικτιόνων μέγ’ ἐσίνετο πᾶσαν ἀλωήν·
καὶ τὴν μὲν χρυσ〈έ〉οιο κεράατος ὄβριμος ἥρως
ἄμπεχεν οὐλομένοιο πυρὸς πνείουσαν ἀυτμήν. —
Ἀμφὶ δ’ ἄρα στυγεραὶ Στυμφηλίδες, αἳ μὲν ὀιστοῖς
βλήμεναι ἐν κονίῃσιν ἀπέπνεον, αἳ δ’ ἔτι φύζης
μνωόμεναι πολιοῖο δι’ ἠέρος ἐσσεύοντο·
τῇσι δ’ ἐφ’ Ἡρακλέης κεχολώμενος ἄλλον ἐπ’ ἄλλῳ
ἰὸν ἐπιπροΐαλλε μάλα σπεύδοντι ἐοικώς. —
Ἐν δὲ καὶ Αὐγείαο μέγας σταθμὸς ἀντιθέοιο
τεχνήεις ἤσκητο κατ’ ἀκαμάτοιο βοείης·
τῷ δ’ ἄρα θεσπεσίοιο βαθὺν ῥόον Ἀλφειοῖο
ὄβριμος Ἡρακλέης ἐπαγίνεεν· ἀμφὶ δὲ Νύμφαι

θάμβεον ἄσπετον ἔργον. —Ἀπόπροθι δ’ ἔπλετο ταῦρος
πύρπνοος, ὅν ῥα καὶ αὐτὸν ἀμαιμάκετόν περ ἐόντα
γνάμπτε βίῃ κρατεροῖο κεράατος· οἳ δέ οἱ ἄμφω
ἀκάματοι μυῶνες ἐρειδομένοιο τέταντο·
καί ῥ’ ὃ μὲν ὡς μυκηθμὸν ἱεὶς πέλεν. —Ἄγχι δ’ ἄρ’ αὐτοῦ
ἀμφὶ σάκος πεπόνητο θεῶν ἐπιειμένη εἶδος
Ἱππολύτη· καὶ τὴν μὲν ὑπὸ κρατερῇσι χέρεσσι
δαιδαλέου ζωστῆρος ἀμερσέμεναι μενεαίνων
εἷλκε κόμης ἵπποιο κατ’ ὠκέος· αἳ δ’ ἀπάτερθεν
ἄλλαι ὑποτρομέεσκον Ἀμαζόνες. —Ἀμφὶ δὲ λυγραὶ
Θρηικίην ἀνὰ γαῖαν ἔσαν Διομήδεος ἵπποι
ἀνδροβόροι· καὶ τὰς μὲν ὑπὸ στυγερῇσι φάτνῃσιν
αὐτῷ σὺν βασιλῆι κακὰ φρονέοντι δάιξεν. —
Ἐν δὲ καὶ ἀκαμάτοιο δέμας πέλε Γηρυονῆος
τεθναότος παρὰ βουσί· κάρη δέ οἱ ἐν κονίῃσιν
αἱματόεντα κέχυντο βίῃ ῥοπάλοιο δαμέντα.
Πρόσθε δέ οἱ δέδμητο κύων ὀλοώτατος ἄλλων
Ὄρθρος, ἀνιηρῷ ἐναλίγκιος ὄβριμον ἀλκὴν
Κερβέρῳ ὅς ῥά οἱ ἔσκεν ἀδελφεός· ἀμφὶ δ’ ἔκειτο
βουκόλος Εὐρυτίων μεμορυγμένος αἵματι πολλῷ. —
Ἀμφὶ δὲ χρύσεα μῆλα τετεύχατο μαρμαίροντα
Ἑσπερίδων ἀνὰ πρέμνον ἀκήρατον· ἀμφὶ δ’ ἄρ’ αὐτῷ
σμερδαλέος δέδμητο δράκων· ταὶ δ’ ἄλλοθεν ἄλλαι
πτώσσουσαι θρασὺν υἷα Διὸς μεγάλοιο φέβοντο. —
Ἐν δ’ ἄρ’ ἔην μέγα δεῖμα καὶ ἀθανάτοισιν ἰδέσθαι
Κέρβερος ὅν ῥ’ ἀκάμαντι Τυφωέι γείνατ’ Ἔχιδνα
ἄντρῳ ὑπ’ ὀκρυόεντι, μελαίνης ἀγχόθι Νυκτὸς
ἀργαλέης. Ὃ δ’ ἄρ’ ἦεν ἀεικέλιόν τι πέλωρον,
ἀμφ’ ὀλοῇσι πύλῃσι πολυκλαύτου Ἀίδαο
εἴργων νεκρὸν ὅμιλον ὑπ’ ἠερόεντι βερέθρῳ·
ῥεῖα δέ μιν Διὸς υἱὸς ὑπὸ πληγῇσι δαμάσσας
ἦγε καρηβαρέοντα παρὰ Στυγὸς αἰπὰ ῥέεθρα,
ἕλκων οὐκ ἐθέλοντα βίῃ πρὸς ἀήθεα χῶρον
θαρσαλέως. —Ἐτέτυκτο δ’ ἀπόπροθεν ἄγκεα μακρὰ
Καυκάσου· ἀμφὶ δὲ δεσμὰ Προμηθέος ἄλλυδις ἄλλα
αὐτῇς σὺν πέτρῃσιν ἀναρρήξας ἀραρυίῃς
λῦε μέγαν Τιτῆνα· λυγρὸς δέ οἱ ἀγχόθι κεῖτο
αἰετὸς ἀλγινόεντι δέμας βεβλημένος ἰῷ. —

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Κενταύρων δ’ ἐτέτυκτο πολυσθενέων μέγα κάρτος
ἀμφὶ Φόλοιο μέλαθρον· ἔρις δ’ ὀρόθυνε καὶ οἶνος
ἀντίον Ἡρακλῆι τεράατα κεῖνα μάχεσθαι.
Καί ῥ’ οἳ μὲν πεύκῃσι πέρι δμηθέντες ἔκειντο,
τὰς ἔχον ἐν χείρεσσι μάχης ἄκος· οἳ δ’ ἔτι μακρῇς
δηριόωντ’ ἐλάτῃσι μεμαότες, οὐδ’ ἀπέληγον
ὑσμίνης. Πάντων δὲ καρήατα δεύετο λύθρῳ
θεινομένων ἀνὰ δῆριν ἀμείλιχον, ὡς ἐτεόν περ·
οἴνῳ δ’ αἷμα μέμικτο, συνηλοίηντο δὲ πάντα
εἴδατα καὶ κρητῆρες ἐύξεστοί τε τράπεζαι. —
Νέσσον δ’ αὖθ’ ἑτέρωθε παρὰ ῥόον Εὐηνοῖο
κείνης ἐκπροφυγόντα μάχης ὑπεδάμνατ’ ὀιστῷ
ἀμφ’ ἐρατῆς ἀλόχοιο χολούμενος. —Ἐν δ’ ἐτέτυκτο
ὀβρίμου Ἀνταίοιο μέγα σθένος, ὅν ῥα καὶ αὐτὸν
ἀμφὶ παλαισμοσύνης ἄμοτον περιδηριόωντα
ὑψοῦ ἀ 〈ει〉 ράμενος κρατερῇς συνέαξε χέρεσσι. —
Κεῖτο δ’ ἐπὶ προχοῇσιν ἐυρρόου Ἑλλησπόντου
ἀργαλέον μέγα κῆτος ἀμειλίκτοισιν ὀιστοῖς
βλήμενον· Ἡσιόνης δὲ κακοὺς ἀπελύετο δεσμούς. —
Ἄλλα δ’ ἄρ’ Ἀλκείδαο θρασύφρονος ἄσπετα ἔργα
ἄμπεχεν Εὐρυπύλοιο διοτρεφέος σάκος εὐρύ.
Φαίνετο δ’ ἶσος Ἄρηι μετὰ στίχας ἀίσσοντι·
Τρῶες δ’ ἀμφιέποντες ἐγήθεον, εὖτ’ ἐσίδοντο
τεύχεά τ’ ἠδὲ καὶ ἄνδρα θεῶν ἐπιειμένον εἶδος.
Τὸν δὲ Πάρις προσέειπεν ἐποτρύνων ποτὶ δῆριν·
«Χαίρω σεῖο κιόντος, ἐπεί νύ μοι ἦτορ ἔολπεν
Ἀργείους μάλα πάντας ὀιζυρῶς ἀπολέσθαι
αὐταῖς σὺν νήεσσιν, ἐπεὶ βροτὸν οὔ ποτε τοῖον
ἔδρακον ἐν Τρώεσσιν ἐυπτολέμοισί τ’ Ἀχαιοῖς.
Ἀλλὰ σύ, πρὸς μεγάλοιο καὶ ὀβρίμου Ἡρακλῆος
τῷ μέγεθός τε βίην τε καὶ ἀγλαὸν εἶδος ἔοικας,
κείνου μνωόμενος φρονέων τ’ ἀντάξια ἔργα
θαρσαλέως Τρώεσσι δαϊζομένοις ἐπάμυνον,
ἤν πως ἀμπνεύσωμεν· ἐπεὶ σέ γε μοῦνον ὀίω
ἄστεος ὀλλυμένοιο κακὰς ἀπὸ Κῆρας ἀλέξαι.»
Ἦ μέγ’ ἐποτρύνων· ὃ δέ μιν προσεφώνεε μύθῳ·
«Πριαμίδη μεγάθυμε, δέμας μακάρεσσιν ἐοικώς,
ταῦτα μὲν ἀθανάτων ἐνὶ γούνασιν ἐστήρικται,

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ὅς κε θάνῃ κατὰ δῆριν ὑπέρβιον ἠὲ σαωθῇ.
Ἡμεῖς δ’, ὥς περ ἔοικε καὶ ὡς σθένος ἐστὶ μάχεσθαι,
στησόμεθα πρὸ πόληος· ἔπειτα δὲ καὶ τόδ’ ὀμοῦμαι
μὴ πρὶν ὑποστρέψειν πρίν γ’ ἢ κτάμεν ἢ ἀπολέσθαι.»
Ὣς φάτο θαρσαλέως· Τρῶες δ’ ἐπὶ μακρὰ χάροντο.
Καὶ τότ’ Ἀλέξανδρόν τε καὶ Αἰνείαν ἐρίθυμον
Πουλυδάμαντά τ’ ἐυμμελίην καὶ Πάμμονα δῖον
Δηίφοβόν τ’ ἐπὶ τοῖσι καὶ Αἴθικον ὃς περὶ πάντων
Παφλαγόνων ἐκέκαστο μάχῃ ἔνι τλῆναι ὅμιλον,
τοὺς ἅμα λέξατο πάντας ἐπισταμένους πονέεσθαι,
ὅππως δυσμενέεσσιν ἐνὶ πρώτοισι μάχωνται
ἐν πολέμῳ. Μάλα δ’ ὦκα κίον προπάροιθεν ὁμίλου,
προφρονέως δ’ οἴμησαν ἀπ’ ἄστεος. Ἀμφὶ δὲ λαοὶ
πολλοὶ ἕπονθ’, ὡς εἴ τε μελισσάων κλυτὰ φῦλα
ἡγεμόνεσσιν ἑοῖσι διηρεφέος σίμβλοιο
ἐκχύμεναι καναχηδόν, ὅτ’ εἴαρος ἦμαρ ἵκηται·
ὣς ἄρα τοῖσιν ἕποντο βροτοὶ ποτὶ δῆριν ἰοῦσι.
Τῶν δ’ ἄρα νισομένων πολὺς αἰθέρα δοῦπος ὀρώρει
αὐτῶν ἠδ’ ἵππων, περὶ δ’ ἔβρεμεν ἄσπετα τεύχη.
Ὡς δ’ ὁπόταν μεγάλοιο βίῃ ἀνέμοιο θοροῦσα
κινήσῃ προθέλυμνον ἁλὸς βυθὸν ἀτρυγέτοιο,
κύματα δ’ ὦκα κελαινὰ πρὸς ἠ 〈ι〉 όνας βοόωντα
φῦκος ἀποπτύωσιν ἐρευγομένοιο κλύδωνος,
ἠχὴ δ’ ἀτρυγέτοισι παρ’ αἰγιαλοῖσιν ὄρωρεν·
ὣς τῶν ἐσσυμένων μέγ’ ὑπέβραχε γαῖα πελώρη.
Ἀργεῖοι δ’ ἀπάνευθε πρὸ τείχεος ἐξεχέοντο
ἀμφ’ Ἀγαμέμνονα δῖον· ἀυτὴ δ’ ἔπλετο λαῶν
ἀλλήλοις ἐπικεκλομένων ὀλοοῦ πολέμοιο
ἀντιάαν καὶ μή τι καταπτώσσοντας ἐνιπὴν
μίμνειν πὰρ νήεσσιν ἐπειγομένων μαχέεσθαι.
Τρωσὶ δ’ ἄρ’ ἐσσυμένοισι συνήντεον, εὖτε βόεσσι
πόρτιες ἐκ ξυλόχοιο ποτὶ σταθμὸν ἐρχομένῃσιν
ἐκ νομοῦ εἰαρινοῖο κατ’ οὔρεος, ὁππότ’ ἄρουραι
πυκνὸν τηλεθάουσι, βρύει δ’ ἅλις ἄνθεσι γαῖα,
πλήθει δ’ αὖτε κύπελλα βοῶν γλάγος ἠδὲ καὶ οἰῶν,
μυκηθμὸς δέ τε πουλὺς ὀρίνεται ἔνθα καὶ ἔνθα
μισγομένων, γάνυται δὲ μετὰ σφίσι βουκόλος ἀνήρ·
ὣς τῶν ἀλλήλοισι μετεσσυμένων ὀρυμαγδὸς

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ὠρώρει· δεινὸν γὰρ ἀύτεον ἀμφοτέρωθε.
Σὺν δὲ μάχην ἐτάνυσσαν ἀπείριτον· ἐν δὲ Κυδοιμὸς
στρωφᾶτ’ ἐν μέσσοισι μετ’ ἀργαλέοιο Φόνοιο.
Σὺν δ’ ἔπεσον ῥινοί τε καὶ ἔγχεα καὶ τρυφάλειαι
πλησίον· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἴσον πυρὶ μαρμαίρεσκε.
Φρῖξε δ’ ἄρ’ ἐγχείῃσι μάχη· περὶ δ’ αἵματι πάντῃ
δεύετο γαῖα μέλαινα δαϊζομένων ἡρώων
ἵππων τ’ ὠκυπόδων οἵ θ’ ἅρμασιν ἀμφεκέχυντο,
οἳ μὲν ἔτ’ ἀσπαίροντες ὑπ’ ἔγχεσιν, οἳ δ’ ἐφύπερθε
πίπτοντες· στυγερὴ δὲ δι’ ἠέρος ἔσσυτ’ ἀυτή.
Ἐν γὰρ δὴ χάλκειος Ἔρις πέσεν ἀμφοτέροισι·
καί ῥ’ οἳ μὲν λάεσσιν ἀταρτηρῶς ἐμάχοντο,
οἳ δ’ αὖτ’ αἰγανέῃσι νεήκεσιν ἠδὲ βέλεσσιν,
ἄλλοι δ’ ἀξίνῃσι καὶ ἀμφιτόμοις πελέκεσσι
καὶ κρατεροῖς ξιφέεσσι καὶ ἀγχεμάχοις δοράτεσσιν·
ἄλλος δ’ ἄλλο χέρεσσι μάχης ἀλκτήριον εἶχε.
Πρῶτοι δ’ Ἀργεῖοι Τρώων ὤσαντο φάλαγγας
βαιὸν ἀπὸ σφείων· τοὶ δ’ ἔμπαλιν ὁρμήσαντες
αἵματι δεῦον Ἄρηα μετ’ Ἀργείοισι θορόντες.
Εὐρύπυλος δ’ ἐν τοῖσι μελαίνῃ λαίλαπι ἶσος
λαὸν ἐπῴχετο πάντα καὶ Ἀργείους ἐνάριζε
θαρσαλέως· μάλα γάρ οἱ 〈ἀ〉 άσπετον ὤπασε κάρτος
Ζεὺς ἐπίηρα φέρων ἐρικυδέι Ἡρακλῆι.
Ἔνθ’ ὅ γε καὶ Νιρῆα θεοῖς ἐναλίγκιον ἄνδρα
μαρνάμενον Τρώεσσι βάλεν περιμήκεϊ δουρὶ
βαιὸν ὑπὲρ πρότμησιν. Ὃ δ’ ἐς πέδον ἤριπε γαίης·
ἐκ δέ οἱ αἷμ’ ἐχύθη, δεύοντο δέ οἱ κλυτὰ τεύχη,
δεύετο δ’ ἀγλαὸν εἶδος ἅμ’ εὐθαλέεσσι κόμῃσι.
Κεῖτο δ’ ἄρ’ ἐν κονίῃσι καὶ αἵματι καὶ κταμένοισιν,
ἔρνος ὅπως ἐριθηλὲς ἐλαίης εὐκεάτοιο
ἥν τε βίη ποταμοῖο κατὰ ῥόον ἠχήεντα
σύν τ’ ὄχθης ἐλάσῃσι βόθρον διὰ πάντα κεδάσσας
ῥιζόθεν, ἣ δ’ ἄρα κεῖται ὑπ’ ἄνθεσι βεβριθυῖα·
ὣς τῆμος Νιρῆος ἐπὶ χθονὸς ἄσπετον οὖδας
ἐξεχύθη δέμας ἠὺ καὶ ἀγλαΐη ἐρατεινή.
Τῷ δ’ 〈ἄρ’〉 ἐπ’ Εὐρύπυλος μεγάλ’ εὔχετο δῃωθέντι·
«Κεῖσό νυν ἐν κονίῃσιν, ἐπεί νύ τοι εἶδος ἀγητὸν
οὔ τι λιλαιομένῳ περ ἐπήρκεσεν, ἀλλά ς’ ἔγωγε

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

νοσφισάμην βιότοιο λιλαιόμενόν περ ἀλύξαι.
Σχέτλιε, οὐδ’ ἐνόησας ἀμείνονος ἀντίον ἐλθών·
οὐ γὰρ κάρτεϊ κάλλος ἀνὰ κλόνον ἰσοφαρίζει.»
῝Ως εἰπὼν κταμένοιο περικλυτὰ τεύχε’ ἑλέσθαι
μήδετ’ ἐπεσσύμενος. Τοῦ δ’ ἀντίον ἦλθε Μαχάων
χωόμενος Νιρῆος ὅ οἱ σχεδὸν αἶσαν ἀνέτλη·
δουρὶ δέ μιν στονόεντι κατ’ εὐρέος ἤλασεν ὤμου
δεξιτεροῦ, σύτο δ’ αἷμα πολυσθενέος περ ἐόντος.
Ἀλλ’ οὐδ’ ὧς ἀπόρουσεν ἀταρτηροῖο κυδοιμοῦ·
ἀλλ’, ὥς τίς τε λέων ἢ ἄγριος οὔρεσι κάπρος
μαίνετ’ ἐνὶ μέσσοισιν, ἕως κ’ ἐπιόντα δαμάσσῃ
ὅς ῥά μιν οὔτασε πρῶτος ὑποφθάμενος δι’ ὁμίλου,
τὰ φρονέων ἐπόρουσε Μαχάονι, καί ῥά μιν ὦκα
οὔτασεν ἐγχείῃ περιμήκεϊ τε στιβαρῇ τε
δεξιτερὸν κατὰ γλουτόν. ῾Ο δ’ οὐκ ἀνεχάζετ’ ὀπίσσω
οὐδ’ ἐπιόντ’ ἀλέεινε, καὶ αἵματος ἐσσυμένοιο·
ἀλλ’ ἄρα καρπαλίμως περιμήκεα λᾶαν ἀείρας
κάββαλε κὰκ κεφαλῆς μεγαθύμου Τηλεφίδαο·
τοῦ δὲ κόρυς στονόεντα φόνον καὶ πῆμ’ ἀπάλαλκεν
ἐσσυμένως. ῾Ο δ’ ἔπειτα κραταιῷ χώσατο φωτὶ
ἥρως Εὐρύπυλος, μέγα δ’ ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῷ
ὦκὺ διὰ στέρνοιο Μαχάονος ἤλασεν ἔγχος·
αἰχμὴ δ’ αἱματόεσσα μετάφρενον ἄχρις ἵκανεν.
Ἤριπε δ’ ὡς ὅτε ταῦρος ὑπὸ γναθμοῖσι λέοντος·
ἀμφὶ δέ οἱ μελέεσσι μέγ’ ἔβραχεν αἰόλα τεύχη.
Εὐρύπυλος δέ οἱ αἶψα πολύστονον εἴρυσεν αἰχμὴν
ἐκ χροὸς οὐταμένοιο καὶ εὐχόμενος μέγ’ ἀύτει·
«Ἆ δείλ’, οὔ νύ τοι ἦτορ ἀρηρέμενον φρεσὶ πάμπαν
ἔπλεθ’, ὃς οὐτιδανός περ ἐὼν μέγ’ ἀμείνονι φωτὶ
ἄντα κίες· τῶ καὶ σὲ κακὴ λάχε Δαίμονος Αἶσα.
Ἀλλὰ σοὶ ἔσσετ’ ὄνειαρ, ὅτ’ οἰωνοὶ δατέωνται
σάρκα τεὴν κταμένοιο κατὰ μόθον· ἠέ τι ἔλπῃ
νοστήσειν καὶ ἐμεῖο μένος καὶ χεῖρας ἀλύξειν;
Ἐσσὶ μὲν ἰητήρ, μάλα δ’ ἤπια φάρμακα οἶδας,
τοῖς πίσυνος τάχ’ ἔολπας ὑπεκφυγέειν κακὸν ἦμαρ·
ἀλλ’ οὐ μὰν οὐδ’ αὐτὸς ἀπ’ ἠερόεντος Ὀλύμπου
σεῖο πατὴρ τεὸν ἦτορ ἔτ’ ἐκ θανάτοιο σαώσει,
οὐδ’ εἴ τοι νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην καταχεύῃ.»

Ὣς φάτο· τὸν δ’ ὅ γε βαιὸν ἀναπνείων προσέειπεν·
«Εὐρύπυλ’, οὐδ’ ἄρα σοί γε πολὺν χρόνον αἴσιμόν ἐστι
ζώειν, ἀλλὰ σοὶ ἄγχι παρίσταται οὐλομένη Κὴρ
Τρώιον ἂμ πεδίον, τό ⟨θι⟩ περ νῦν αἴσυλα ῥέζεις.»
Ὣς φάμενον λίπε θυμός, ἔβη δ’ ἄφαρ Ἄιδος εἴσω.
Τὸν δὲ καὶ οὐκέτ’ ἐόντα προσηύδα κύδιμος ἀνήρ·
«Νῦν μὲν δὴ σύ ⟨γε⟩ κεῖσο κατὰ χθονός· αὐτὰρ ἔγωγε
ὕστερον οὐκ ἀλέγω, εἰ καὶ παρὰ ποσσὶν ὄλεθρος
σήμερον ἡμετέροισι πέλει λυγρός. Οὔ τι γὰρ ἄνδρες
ζώομεν ἤματα πάντα· πότμος δ’ ἐπὶ πᾶσι τέτυκται.»
Ὣς εἰπὼν οὔταζε νέκυν. Μέγα δ’ ἴαχε Τεῦκρος,
ὡς ἴδεν ἐν κονίῃσι Μαχάονα· τοῦ γὰρ ἄπωθεν
εἱστήκει μάλα πάγχυ πονεύμενος· ἐν γὰρ ἔκειτο
δῆρις ἐνὶ μέσσοισιν, ἐπ’ ἄλλῳ δ’ ἄλλος ὀρώρει.
Ἀλλ’ οὐδ’ ὧς ἀμέλησε δεδουπότος ἀνδρὸς ἀγαυοῦ
Νιρῆός ⟨θ’⟩ ὃς κεῖτο παρ’ αὐτόθι, τόν ῥ’ ἐνόησεν
ὕστερον ἀντιθέοιο Μαχάονος ἐν κονίῃσιν.
Αἶψα δ’ ὅ γ’ Ἀργείοισιν ἐκέκλετο μακρὰ βοήσας·
«Ἔσσυσθ’, Ἀργεῖοι, μηδ’ εἴκετ ⟨ε⟩ ἐσσυμένοισι
δυσμενέσι ⟨ν⟩ · νῶιν γὰρ ⟨ἀ⟩ άσπετον ἔσσετ’ ὄνειδος,
αἴ κε Μαχάονα δῖον ἅμ’ ἀντιθέῳ Νιρῆι
Τρῶες ἐρυσσάμενοι προτὶ Ἴλιον ἀπονέωνται.
Ἀλλ’ ἄγε, δυσμενέεσσι μαχώμεθα πρόφρονι θυμῷ,
ὄφρα δαϊκταμένους εἰρύσσομεν ἠὲ καὶ αὐτοὶ
κείνοις ἀμφιθάνωμεν, ἐπεὶ θέμις ἀνδράσιν αὕτη,
οἷσιν ἀμυνέμεναι μηδ’ ἄλλοις κύρμα γενέσθαι·
οὐ γὰρ ἀνιδρωτί γε μέγ’ ἀνδράσι κῦδος ἀέξει.»
Ὣς ἄρ’ ἔφη· Δαναοῖσι δ’ ἄχος γένετ’. Ἀμφὶ δ’ ἄρ’ αὐτοῖς
πολλοὶ γαῖαν ἔρευθον ὑπ’ Ἄρεϊ δῃωθέντες
μαρναμένων ἑκάτερθεν· ἴση δ’ ἐπὶ δῆρις ὀρώρει.
Ὀψὲ δ’ ἀδελφειοῖο φόνον στονόεντα νόησε
βλημένου ἐν κονίῃ Ποδαλείριος, οὕνεκα νηυσὶν
ἧστο παρ’ ὠκυπόροισι τετυμμένα δούρασι φωτῶν
ἕλκε’ ἀκειόμενος. Περὶ δ’ ἔντεα δύσετο πάντα
θυμὸν ἀδελφειοῖο χολούμενος· ἐν δέ οἱ ἀλκὴ
σμερδαλέη στέρνοισιν ἀέξετο μαιμώωντι
ἐς πόλεμον στονόεντα, μέλαν δέ οἱ ἔζεεν αἷμα
λάβρον ὑπὸ κραδίῃ. Τάχα δ’ ἔνθορε δυσμενέεσσι

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

χερσὶ θοῇσιν ἄκοντα τανυγλώχινα τινάσσων.
Εἷλε δ’ ἄρ’ ἐσσυμένως Ἀγαμήστορος υἱέα δῖον
Κλεῖτον, ὃν ἠύκομος Νύμφη τέκεν ἀμφὶ ῥεέθροις
Παρθενίου, ὅς τ’ εἶσι διὰ χθονὸς ἠύτ’ ἔλαιον
πόντον ἐς Εὔξεινον προχέων καλλίρροον ὕδωρ.
Ἄλλον δ’ ἀμφὶ κασιγνήτῳ κτάνε δήιον ἄνδρα
Λάσσον, ὃν ἀντίθεον Προνόη τέκεν ἀμφὶ ῥεέθροις
Νυμφαίου ποταμοῖο μάλα σχεδὸν εὐρέος ἄντρου,
ἄντρου θηητοῖο, τὸ δὴ φάτις ἔμμεναι αὐτῶν
ἱρὸν Νυμφάων ὁπόσαι περὶ μακρὰ νέμονται
οὔρεα Παφλαγόνων καὶ ὅσαι περὶ βοτρυόεσσαν
ναίους’ Ἡράκλειαν· ἔοικε δὲ κεῖνο θεοῖσιν
ἄντρον, ἐπεί ῥα τέτυκται ἀπειρέσιον μὲν ἰδέσθαι,
λαΐνεον, ψυχρὸν δὲ διὰ σπέος ἔρχεται ὕδωρ
κρυστάλλῳ ἀτάλαντον, ἐνὶ μυχάτοισι δὲ πάντῃ
λαΐνεοι κρητῆρες ἐπὶ στυφελῇσι πέτρῃσιν
αἰζηῶν ὡς χερσὶ τετυγμένοι ἰνδάλλονται·
ἀμφ’ αὐτοῖσι δὲ Πᾶνες ὁμῶς Νύμφαι τ’ ἐρατειναὶ
ἱστοί τ’ ἠλακάται τε καὶ ἄλλ’ ὅσα τεχνήεντα
ἔργα πέλει θνητοῖσι, τὰ καὶ περὶ θαῦμα βροτοῖσιν
εἴδεται ἐρχομένοισιν ἔσω ἱεροῖο μυχοῖο·
τῷ ἔνι δοιαὶ ἔνεισι καταιβασίαι ἄνοδοί τε,
ἣ μὲν πρὸς Βορέαο τετραμμένη ἠχήεντος
πνοιάς, ἣ δὲ Νότοιο καταντίον ὑγρὸν ἀέντος,
τῇ θνητοὶ νίσονται ὑπὸ σπέος εὐρὺ θεάων·
ἣ δ’ ἑτέρη μακάρων πέλεται ὁδός, οὐδέ μιν ἄνδρες
ῥηιδίως πατέουσιν, ἐπεὶ χάος εὐρὺ τέτυκται
μέχρις ἐπ’ Ἀιδονῆος ὑπερθύμοιο βέρεθρον·
ἀλλὰ τὰ μὲν μακάρεσσι πέλει θέμις εἰσοράασθαι.
Ἀμφὶ Μαχάονα δ’ αὐτὸν ἰδ’ Ἀγλαΐης κλυτὸν υἷα
μαρναμένων ἑκάτερθεν ἀπέφθιτο πουλὺς ὅμιλος.
Ὀψὲ δὲ δὴ Δαναοί σφεας εἴρυσαν ἀθλήσαντες
πολλά περ· αἶψα δὲ νῆας ἐπὶ σφετέρας ἐκόμισσαν
παῦροι, ἐπεὶ πλεόνεσσι κακὴ περιπέπτατ’ ὀιζὺς
ἀργαλέου πολέμοιο· πόνῳ δ’ ἐνέμιμνον ἀνάγκῃ.
Ἀλλ’ ὅτε δὴ μάλα πολλοὶ ἐνεπλήσαντο κελαινὰς
Κῆρας ἀν’ αἱματόεντα καὶ ἀλγινόεντα κυδοιμόν,
δὴ τότ’ 〈ἄρ’〉 Ἀργείων πολέες φύγον ἔνδοθι νηῶν,

ὅσσους Εὐρύπυλος μέγ’ ἐπῴχετο πῆμα κυλίνδων.
book 6.3 Παῦροι δ’ ἀμφ’ Αἴαντα καὶ Ἀτρέος υἷε κραταιὼ
book 6.4 μίμνον ἐν ὑσμίνῃ. Καὶ δὴ τάχα πάντες ὄλοντο
book 6.5 δυσμενέων παλάμῃσι περιστρεφθέντες ὁμίλῳ,
book 6.505.1 εἰ μὴ Ὀιλέος υἱὸς ἐύφρονα Πουλυδάμαντα
book 6.505.2 ἔγχεϊ τύψε παρ’ ὦμον ἀριστερὸν ἀγχόθι μαζοῦ,
book 6.505.3 ἐκ δέ οἱ αἷμ’ ἐχύθη, ὃ δ’ ἐχάσσατο τυτθὸν ὀπίσσω·
book 6.505.4 Δηίφοβον δ’ οὔτησε περικλειτὸς Μενέλαος
book 6.505.5 δεξιτερὸν παρὰ μαζόν, ὃ δ’ ἔκφυγε ποσσὶ θοοῖσιν·
book 6.510.1 ἂν δ’ Ἀγαμέμνων δῖος ἐνήρατο πουλὺν ὅμιλον
book 6.510.2 πληθύος ἐξ ὀλοῆς, μετὰ δ’ Αἴθικον ᾤχετο δῖον
book 6.510.3 θύων ἐγχείῃσιν, ὃ δ’ εἰς ἑτάρους ἀλέεινε.
book 6.510.4 Τοὺς δ’ ὁπότ’ Εὐρύπυλος λαοσσόος εἰσενόησε
book 6.510.5 χαζομένους ἅμα πάντας ἀπὸ στυγεροῖο κυδοιμοῦ,
book 6.515.1 αὐτίκα κάλλιπε λαὸν ὅσον κατὰ νῆας ἔλασσε,
book 6.515.2 καί ῥα θοῶς οἴμησεν ἐπ’ Ἀτρέος υἷε κραταιὼ
book 6.515.3 παῖδά τε καρτερόθυμον Ὀιλέος, ὃς περὶ μὲν θεῖν
book 6.515.4 ἔσκε θοός, περὶ δ’ αὖτε μάχῃ ἔνι φέρτατος ἦεν·
book 6.515.5 τοῖς ἔπι κραιπνὸς ὄρουσεν ἔχων περιμήκετον ἔγχος.
book 6.520.1 Σὺν δέ οἱ ἦλθε Πάρις τε καὶ Αἰνείας ἐρίθυμος,
book 6.520.2 ὅς ῥα θοῶς Αἴαντα βάλεν περιμήκεϊ πέτρῃ
book 6.520.3 κὰκ κόρυθα κρατερήν· ὃ δ’ ἄρ’ ἐν κονίῃσι τανυσθεὶς
book 6.1 ψυχὴν οὔ τι κάπυσσεν, ἐπεί νύ οἱ αἴσιμον ἦμαρ
book 6.2 ἐν νόστῳ ἐτέτυκτο Καφηρίσιν ἀμφὶ πέτρῃσι·
book 6.525.1 καί ῥά μιν ἁρπάξαντες ἀρηίφιλοι θεράποντες
book 6.525.2 βαιὸν ἔτ’ ἐμπνείοντα φέρον ποτὶ νῆας Ἀχαιῶν.
book 6.525.3 Καὶ τότ’ ἄρ’ οἰώθησαν ἀγακλειτοὶ βασιλῆες
book 6.525.4 Ἀτρεΐδαι· περὶ δέ σφιν ὀλέθριος ἵσταθ’ ὅμιλος
book 6.525.5 βαλλόντων ἑκάτερθεν ὅ τι σθένε χερσὶν ἑλέσθαι·
book 6.530.1 οἳ μὲν γὰρ στονόεντα βέλη χέον, οἳ δέ νυ λᾶας,
book 6.530.2 ἄλλοι δ’ αἰγανέας. Τοὶ δ’ ἐν μέσσοισιν ἐόντες
book 6.530.3 στρωφῶντ’, εὖτε σύες μέσῳ ἕρκεϊ ἠὲ λέοντες
book 6.530.4 ἤματι τῷ ὅτ’ ἄνακτες ἀολλίσσωσ’ ἀνθρώπους,
book 6.530.5 ἀργαλέως δ’ εἰλῶσι κακὸν τεύχοντες ὄλεθρον
book 6.535.1 θηρσὶν ὑπὸ κρατεροῖς, οἳ δ’ ἕρκεος ἐντὸς ἐόντες
book 6.535.2 δμῶας δαρδάπτουσιν, ὅ τίς σφισιν ἐγγὺς ἵκηται·
book 6.535.3 ὣς οἵ γ’ ἐν μέσσοισιν ἐπεσσυμένους ἐδάιζον.
book 6.535.4 Ἀλλ’ οὐδ’ ὧς μένος εἶχον ἐελδόμενοί περ ἀλύξαι,
book 6.535.5

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

εἰ μὴ Τεῦκρος ἵκανε καὶ Ἰδομενεὺς ἐρίθυμος
Μηριόνης τε Θόας τε καὶ ἰσόθεος Θρασυμήδης,
οἵ ῥα πάρος φοβέοντο θρασὺ σθένος Εὐρυπύλοιο,
καί κε φύγον κατὰ νῆας ἀλευάμενοι βαρὺ πῆμα,
εἰ μὴ ἄρ᾽ Ἀτρείδῃσι περιδδείσαντες ἵκοντο
ἄντην Εὐρυπύλοιο· μάχη δ᾽ ἀίδηλος ἐτύχθη.
Ἔνθα τότ᾽ Αἰνείαο κατ᾽ ἀσπίδος ἔγχος ἔρεισε
Τεῦκρος ἐυμμελίης· τοῦ δ᾽ οὐ χρόα καλὸν ἴαψεν·
ἤρκεσε γάρ οἱ πῆμα σάκος μέγα τετραβόειον·
ἀλλὰ καὶ ὧς δείσας ἀνεχάσσατο τυτθὸν ὀπίσσω.
Μηριόνης δ᾽ ἐπόρουσεν ἀμύμονι Λαοφόωντι
Παιονίδῃ τὸν ἐγείνατ᾽ ἐυπλόκαμος Κλεομήδη
Ἀξιοῦ ἀμφὶ ῥέεθρα, κίεν δ᾽ ὅ γε Ἴλιον ἱρὴν
Τρωσὶν ἀρηξέμεναι μετ᾽ ἀμύμονος Ἀστεροπαίου·
τὸν δ᾽ ὅ γε Μηριόνης νύξ᾽ ἔγχεϊ ὀκριόεντι
αἰδοίων ἐφύπερθε· θοῶς δέ οἱ εἴρυσεν αἰχμὴ
ἔγκατα· τοῦ δ᾽ ὤκιστα ποτὶ ζόφον ἔσσυτο θυμός.
Αἴαντος δ᾽ ἄρ᾽ ἑταῖρος Ὀιλιάδαο δαΐφρων
Ἀλκιμέδ 〈ων〉 ἐς ὅμιλον ἐυσθενέων βάλε Τρώων·
ἧκε δ᾽ ἐπευξάμενος δηίων ἐς φύλοπιν αἰνὴν
σφενδόνῃ ἀλγινόεντα λίθον· διὰ δ᾽ ἔτρεσαν ἄνδρες
ῥοῖζον ὁμῶς καὶ λᾶα περιδδείσαντες ἰόντα.
Τὸν δ᾽ ὀλοὴ φέρε Μοῖρα ποτὶ θρασὺν ἡνιοχῆα
Πάμμονος Ἱππασίδην, τὸν ἄρ᾽ ἡνία χερσὶν ἔχοντα
πλῆξε κατὰ κροτάφοιο, θοῶς δέ μιν ἔκβαλε δίφρου
πρόσθεν ἑοῖο τροχοῖο· θοὸν δέ οἱ ἅρμα πεσόντος
λυγρὸν ἐπισσώτροισι δέμας διελίσσετ᾽ ὀπίσσω
ἵππων ἱεμένων· θάνατος δέ μιν αἰνὸς ἐδάμνα
ἐσσυμένως μάστιγα καὶ ἡνία νόσφι λιπόντα.
Πάμμονι δ᾽ ἔμπεσε πένθος· ἄφαρ δέ 〈ἑ〉 θῆκεν ἀνάγκη
ἄμφω καὶ βασιλῆα καὶ ἡνιοχεῖν θοὸν ἅρμα·
καί νύ κεν αὐτοῦ κῆρα καὶ ὕστατον ἦμαρ ἀνέτλη,
εἰ μή οἱ Τρώων τις ἀνὰ κλόνον αἱματόεντα
ἡνία δέξατο χερσὶ καὶ ἐξεσάωσεν ἄνακτα
ἤδη τειρόμενον δηίων ὀλοῇσι χέρεσσιν.
Ἀντίθεον δ᾽ Ἀκάμαντα καταντίον ἀίσσοντα
Νέστορος ὄβριμος υἱὸς ὑπὲρ γόνυ δούρατι τύψεν,
ἕλκεϊ δ᾽ οὐλομένῳ στυγερὰς ὑπεδύσετ᾽ ἀνίας·

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

χάσσατο δ’ ἐκ πολέμοιο, λίπεν δ’ ἑτάροισι κυδοιμὸν
δακρυόεντ’· οὐ γάρ οἱ ἔτι πτολέμοιο μεμήλει.
Καὶ τότε δὴ θεράπων ἐρικυδέος Εὐρυπύλοιο
τύψε Θόαντος ἑταῖρον ἐχέφρονα Δηιοπίτην
ὤμου τυτθὸν ἔνερθε· περὶ κραδίην δέ οἱ ἔγχος
ἷξεν ἀνιηρόν· σὺν δ’ αἵματι κήκιεν ἱδρὼς
ψυχρὸς ἀπὸ μελέων. Καί μιν στρεφθέντα φέρεσθαι
εἰσοπίσω κατέμαρψε μέγα σθένος Εὐρυπύλοιο,
κόψε δέ οἱ θοὰ νεῦρα· πόδες δ’ ἀέκοντες ἔμιμνον
αὐτοῦ, ὅπῃ μιν τύψε· λίπεν δέ μιν ἄμβροτος αἰών.
Ἐσσυμένως δὲ Θόας νύξε〈ν〉 Πάριν ὀξέι δουρὶ
δεξιτερὸν κατὰ μηρόν· ὃ δ’ ᾤχετο τυτθὸν ὀπίσσω
οἰσόμενος θοὰ τόξα τά οἱ μετόπισθε λέλειπτο.
Ἰδομενεὺς δ’ ἄρα λᾶαν, ὅσον σθένε, χερσὶν ἀείρας
κάββαλεν Εὐρυπύλοιο βραχίονα· τοῦ δὲ χαμᾶζε
κάππεσε λοίγιον ἔγχος· ἄφαρ δ’ ἀνεχάσσατ’ ὀπίσσω
οἰσέμεν ἐγχείην· τὴν γάρ 〈τ’〉 ἔχεν ἔκβαλε χειρός.
Ἀτρεῖδαι δ’ ἄρα τυτθὸν ἀνέπνευσαν πολέμοιο·
τῷ δὲ θοῶς θεράποντες ἔβαν σχεδόν, οἵ οἱ ἔνεικαν
ἀαγὲς δόρυ μακρὸν ὃ πολλῶν γούνατ’ ἔλυσε.
Δεξάμενος δ’ ὅ γε λαὸν ἐπῴχετο κάρτεϊ θύων,
κτείνων ὅν κε κίχῃσι, πολὺν δ’ ὑπεδάμναθ’ ὅμιλον.
Ἔνθ’ οὔτ’ Ἀτρεῖδαι μένον ἔμπεδον οὔτέ τις ἄλλος
ἀγχεμάχων Δαναῶν· μάλα γὰρ δέος ἔλλαβε πάντας
ἀργαλέον· πᾶσι 〈ν〉 γὰρ ἐπέσσυτο πῆμα κορύσσων
Εὐρύπυλος, μετόπισθε δ’ ἐπισπόμενος κεράιζε·
κέκλετο δ’ αὖ Τρώεσσι καὶ ἱπποδάμοις ἑτάροισιν·
«Ὦ φίλοι, εἰ δ’ ἄγε θυμὸν ἕνα στέρνοισι βαλόντες
τεύξωμεν Δαναοῖσι φόνον καὶ κῆρ’ ἀίδηλον,
οἳ δὴ νῦν μήλοισιν ἐοικότες ἀπονέονται
νῆας ἐπὶ σφετέρας· ἀλλὰ μνησώμεθα πάντες
ὑσμίνης ὀλοῆς ἧς παιδόθεν ἴδμονές εἰμεν.»
Ὣς φάτο· τοὶ δ’ ἐπόρουσαν ἀολλέες Ἀργείοισιν·
οἳ δὲ μέγα τρομέοντες ἀπ’ ἀργαλέοιο κυδοιμοῦ
φεῦγον· τοὶ δ’ ἐφέποντο κύνες ὣς ἀργιόδοντες
κεμμάσιν ἀγροτέρῃσι κατ’ ἄγκεα μακρὰ καὶ ὕλην.
Πολλοὺς δ’ ἐν κονίῃσι βάλον μάλα περ μεμαῶτας
ἐκφυγέειν ὀλοοῖο φόνου στονόεσσαν ὁμοκλήν.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Εὐρύπυλος μὲν ἔπεφνεν ἀμύμονα Βουκολίωνα
Νῖσόν τε Χρομίον τε καὶ Ἄντιφον· οἳ δὲ Μυκήνην
ᾤκεον εὐκτέανον, τοὶ δ’ ἐν Λακεδαίμονι ναῖον·
τοὺς ἄρ’ ὅ γ’ ἐξενάριξεν ἀριγνώτους περ ἐόντας.
Ἐκ δ’ ἄρα πληθύος εἷλεν 〈ἀ〉 άσπετα φῦλ’ ἀνθρώπων
ὅσσά μοι οὐ σθένος ἐστὶ λιλαιομένῳ περ ἀεῖσαι,
οὐδ’ εἴ μοι στέρνοισι σιδήρεον ἦτορ ἐνείη.
Αἰνείας δὲ Φέρητα καὶ Ἀντίμαχον κατέπεφνεν,
ἀμφοτέρους Κρήτηθεν ἅμ’ Ἰδομενῆι κιόντας.
Αὐτὰρ Ἀγήνωρ δῖος ἀμύμονα Μῶλον ἔπεφνεν,
ὅς ῥ 〈ά τ’〉 ἀπ’ Ἄργεος ἦλθεν ὑπὸ Σθενέλῳ βασιλῆι·
τὸν βάλεν αἰγανέῃ νεοθηγέι πολλὸν ὀπίσσω
φεύγοντ’ ἐκ πολέμοιο τυχὼν ὑπὸ νείατα κνήμης
δεξιτερῆς· αἰχμὴ δὲ διὰ πλατὺ νεῦρον ἔκερσεν
ἄντικρυ 〈σ〉 ἱεμένη, παρὰ δ’ ἔθρισεν ὀστέα φωτὸς
ἀργαλέως· ὀδύνῃ δ’ ἐμίγη μόρος, ἔφθιτο δ’ ἀνήρ.
Ἂν δὲ Πάρις Μόσυνόν τ’ ἔβαλεν καὶ ἀγήνορα Φόρκυν,
ἄμφω ἀδελφειούς, οἵ τ’ ἐκ Σαλαμῖνος ἵκοντο
Αἴαντος νήεσσι καὶ οὐκέτι νόστον ἕλοντο.
Τοῖσι δ’ ἐπὶ Κλεόλαον ἐὺν θεράποντα Μέγητος
εἷλε βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν· ἀμφὶ δέ μιν νὺξ
μάρψε κακὴ καὶ θυμὸς ἀπέπτατο· τοῦ δὲ δαμέντος
ἔνδον ὑπὸ στέρνοισιν ἔτι κραδίη ἀλεγεινὴ
ταρφέα παλλομένη πτερόεν πελέμιξε βέλεμνον.
Ἄλλον δ’ ἰὸν ἀφῆκεν ἐπὶ θρασὺν Ἠετίωνα
ἐσσυμένως· τοῦ δ’ αἶψα διὰ γναθμοῖο πέρησε
χαλκός· ὃ δὲ στονάχησε· μίγη δέ οἱ αἵματι δάκρυ.
Ἄλλος δ’ ἄλλον ἔπεφνε· πολὺς δ’ ἐστείνετο χῶρος
Ἀργείων ἰληδὸν ἐπ’ ἀλλήλοισι πεσόντων.
Καί νύ κε 〈δὴ〉 τότε Τρῶες ἐνέπρησαν πυρὶ νῆας,
εἰ μὴ νὺξ ἐπόρουσε βαθείην ἠέρ’ ἄγουσα.
Χάσσατο δ’ Εὐρύπυλος, σὺν δ’ ἄλλοι Τρώιοι υἷες
νηῶν βαιὸν ἄπωθε ποτὶ προχοὰς Σιμόεντος,
ἦχί περ αὖλιν ἔθεντο γεγηθότες. Οἳ δ’ ἐνὶ νηυσὶν
Ἀργεῖοι γοάασκον ἐπὶ ψαμάθοισι πεσόντες,
πολλὰ μάλ’ ἀχνύμενοι κταμένων ὕπερ, οὕνεκ’ ἄρ’ αὐτῶν
πολλοὺς ἐν κονίῃσι μέλας ἐκιχήσατο πότμος.
Ἦμος δ’ οὐρανὸς ἄστρα κατέκρυφεν, ἔγρετο δ’ Ἠὼς

λαμπρὸν παμφανόωσα, κνέφας δ’ ἀνεχάσσατο νυκτός,
book 7.1.3 δὴ τότ’ ἀρήιοι υἷες ἐυσθενέων Ἀργείων,
book 7.1.4 οἳ μὲν ἔβαν προπάροιθε νεῶν κρατερὴν ἐπὶ δῆριν
book 7.5.1 ἀντίον Εὐρυπύλοιο μεμαότες, οἳ δ’ ἀπάτερθεν
book 7.5.2 αὐτοῦ πὰρ νήεσσι Μαχάονα ταρχύσαντο
book 7.5.3 Νιρέα θ’ ὃς μακάρεσσιν ἀειγενέεσσιν ἐῴκει
book 7.5.4 κάλλεΐ τ’ ἀγλαΐῃ τε, βίῃ δ’ οὐκ ἄλκιμος ἦεν·
book 7.5.5 οὐ γὰρ ἅμ’ ἀνθρώποισι θεοὶ τελέουσιν ἅπαντα,
book 7.10.1 ἀλλ’ ἐσθλῷ κακὸν ἄγχι παρίσταται ἔκ τινος αἴσης·
book 7.10.2 ὣς Νιρῆι ἄνακτι παρ’ ἀγλαΐῃ ἐρατεινῇ
book 7.10.3 κεῖτ’ ἀλαπαδνοσύνη. Δαναοὶ δέ οἱ οὐκ ἀμέλησαν,
book 7.10.4 ἀλλά ἑ ταρχύσαντο καὶ ὠδύραντ’ ἐπὶ τύμβῳ,
book 7.10.5 ὅσσα Μαχάονα δῖον ὃν ἀθανάτοις μακάρεσσιν
book 7.15 ἶσον ἀεὶ τίεσκον, ἐπεὶ κλυτὰ μήδεα ᾔδη.
book 7.1 Ἀλλ’ ὅτ’ ἄρ’ ἀμφοτέροις τυκτὸν περὶ σῆμ’ ἐβάλοντο,
book 7.2 δὴ τότ’ ἄρ’ ἐν πεδίῳ ἔτι μαίνετο λοίγιος Ἄρης·
book 7.3 ὦρτο δ’ ἄρ’ ἀμφοτέρωθε μέγας κόναβος καὶ ἀυτή,
book 7.4 ῥηγνυμένων λάεσσι καὶ ἐγχείῃσι βοειῶν.
book 7.20.1 Καί ῥ’ οἳ μὲν πονέοντο πολυκμήτῳ ὑπ’ Ἄρηι·
book 7.20.2 νωλεμέως δ’ ἄρ’ ἄπαστος ἐδητύος ἐν κονίῃσι
book 7.20.3 κεῖτο μέγα στενάχων Ποδαλείριος. Οὐδ’ ὅ γε σῆμα
book 7.20.4 λεῖπε κασιγνήτοιο· νόος δέ οἱ ὁρμαίνεσκε
book 7.20.5 χερσὶν ὑπὸ σφετέρῃσιν ἀνηλεγέως ἀπολέσθαι·
book 7.25.1 καί ῥ’ ὁτὲ μὲν βάλε χεῖρας ἐπὶ ξίφος, ἄλλοτε δ’ αὖτε
book 7.25.2 δίζετο φάρμακον αἰνόν. Ἑοὶ δέ μιν εἶργον ἑταῖροι
book 7.25.3 πολλὰ παρηγορέοντες· ὃ δ’ οὐκ ἀπέληγεν ἀνίης,
book 7.25.4 καί νύ κε θυμὸν ἑῇσιν ὑπαὶ παλάμῃσιν ὄλεσσεν
book 7.25.5 ἐσθλοῦ ἀδελφειοῖο νεοκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ,
book 7.30.1 εἰ μὴ Νηλέος υἱὸς ἐπέκλυεν. Οὐδ’ ἀμέλησεν
book 7.30.2 αἰνῶς τειρομένοιο· κίχεν δέ μιν ἄλλοτε μέν που
book 7.30.3 ἐκχύμενον περὶ σῆμα πολύστονον, ἄλλοτε δ’ αὖτε
book 7.30.4 ἀμφὶ κάρη χεύοντα κόνιν καὶ στήθεα χερσὶ
book 7.30.5 θεινόμενον κρατερῇσι καὶ οὔνομα κικλήσκοντα
book 7.35.1 οἷο κασιγνήτοιο· περιστενάχοντο δ’ ἄνακτα
book 7.35.2 δμῶες σύν 〈θ’〉 ἑτάροισι, κακὴ δ’ ἔχε πάντας ὀιζύς.
book 7.35.3 Καί ῥ’ ὅ γε μειλιχίοισι μέγ’ ἀχνύμενον προσέειπεν·
book 7.35.4 «Ἴσχεο λευγαλέοιο πόνου καὶ πένθεος αἰνοῦ,
book 7.35.5 ὦ τέκος· οὐ γὰρ ἔοικε περίφρονα φῶτα γεγῶτα
book 7.40.1

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

μύρεσθ’ οἷα γυναῖκα παρ’ οὐκέτ’ ἐόντι πεσόντα.
Οὐ γὰρ ἀναστήσεις μιν ἔτ’ ἐς φάος, οὕνεκ’ ἄιστος
ψυχή οἱ πεπότηται ἐς ἠέρα, σῶμα δ’ ἄνευθε
πῦρ ὀλοὸν κατέδαψε καὶ ὀστέα δέξατο γαῖα·
αὕτως δ’, ὡς ἀνέθηλε, καὶ ἔφθιτο. Τέτλαθι δ’ ἄλγος
ἄσπετον, ὥς περ ἔγωγε Μαχάονος οὔ τι χερείω
παῖδ’ ὀλέσας δηίοισιν ὑπ’ ἀνδράσιν, εὖ μὲν ἄκοντι,
εὖ δὲ σαοφροσύνη 〈σι〉 κεκασμένον· οὐδέ τις ἄλλος
αἰζηῶν φιλέεσκεν ἑὸν πατέρ’ ὡς ἐμὲ κεῖνος,
κάτθανε δ’ εἵνεκ’ ἐμεῖο σαωσέμεναι μενεαίνων
ὃν πατέρ’. Ἀλλά οἱ εἶθαρ ἀποκταμένοιο πάσασθαι
σῖτον ἔτλην καὶ ζωὸς ἔτ’ ἠριγένειαν ἰδέσθαι,
εὖ εἰδὼς ὅτι πάντες ὁμὴν Ἀίδαο κέλευθον
νισόμεθ’ ἄνθρωποι, πᾶσίν τ’ ἐπὶ τέρματα κεῖται
λυγρὰ μόρου στονόεντος· ἔοικε δὲ θνητὸν ἐόντα
πάντα φέρειν ὁπός’ ἐσθλὰ διδοῖ θεὸς ἠδ’ ἀλεγεινά.»
Ὣς φάθ’. Ὁ δ’ ἀχνύμενός μιν ἀμείβετο· τοῦ δ’ ἀλεγεινὸν
ἔρρεεν εἰσέτι δάκρυ καὶ ἀγλαὰ δεῦε γένεια·
«Ὦ πάτερ, ἄσχετον ἄλγος ἐμὸν καταδάμναται ἦτορ
ἀμφὶ κασιγνήτοιο περίφρονος, ὅς μ’ ἀτίταλλεν,
οἰχομένοιο τοκῆος ἐς οὐρανόν, ὡς ἑὸν υἷα
σφῇσιν ἐν ἀγκοίνῃσι καὶ ἰητήρια νούσων
ἐκ θυμοῖο δίδαξε· μιῇ δ’ ἐνὶ δαιτὶ καὶ εὐνῇ
τερπόμεθα ξυνοῖσιν ἰαινόμενοι κτεάτεσσι.
Τῶ μοι πένθος ἄλαστον ἐποίχεται· οὐδ’ ἔτι κείνου
τεθναότος φάος ἐσθλὸν ἐέλδομαι εἰσοράασθαι.»
Ὣς φάτο· τὸν δ’ ὁ γεραιὸς ἀκηχέμενον προσέειπε·
«Πᾶσι μὲν ἀνθρώποισιν ἴσον κακὸν ὤπασε δαίμων
ὀρφανίη 〈ν〉 · πάντας δὲ καὶ ἡμέας αἶα καλύψει,
οὐ μὲν ἄρ’ ἐκτελέσαντας ὁμὴν βιότοιο κέλευθον,
οὐδ’ 〈οἵ〉ην τις ἕκαστος ἐέλδεται, οὕνεχ’ ὕπερθεν
ἐσθλά τε καὶ τὰ χέρεια θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
Μοίρης εἰς ἓν ἅπαντα μεμιγμένα. Καὶ τὰ μὲν οὔ τις
δέρκεται ἀθανάτων, ἀλλ’ ἀπροτίοπτα τέτυκται
ἀχλύι θεσπεσίῃ κεκαλυμμένα· τοῖς 〈δ’〉 ἐπὶ χεῖρας
οἴη Μοῖρα τίθησι καὶ οὐχ ὁρόως’ ἀπ’ Ὀλύμπου
ἐς γαῖαν προΐησι· τὰ δ’ ἄλλυδις ἄλλα φέρονται
πνοιῇ 〈σ〉 ὣς ἀνέμοιο· καὶ ἀνέρι πολλάκις ἐσθλῷ

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἀμφεχύθη μέγα πῆμα, λυγρῷ δ’ ἐπικάππεσεν ὄλβος
οὔ τι ἑκών. Ἀλαὸς δὲ πέλει βίος ἀνθρώποισι·
τοὔνεκ’ ἄρ’ ἀσφαλέως οὐ νίσεται, ἀλλὰ πόδεσσι
πυκνὰ ποτιπταίει· τρέπεται δέ οἱ αἰόλον εἶδος
ἄλλοτε μὲν ποτὶ πῆμα πολύστονον, ἄλλοτε δ’ αὖτε
εἰς ἀγαθόν. Μερόπων δὲ πανόλβιος οὔ τις ἐτύχθη
ἐς τέλος ἐξ ἀρχῆς· ἑτέρῳ δ’ ἕτερ’ ἀντιόωσι.
Παῦρον δὲ ζώοντας ἐν ἄλγεσιν οὔ τι ἔοικε
ζωέμεν· ἔλπεο δ’ αἰὲν ἀρείονα μηδ’ ἐπὶ λυγρῷ
θυμὸν ἔχειν. Καὶ γάρ ῥα πέλει φάτις ἀνθρώποισιν
ἐσθλῶν μὲν νίσεσθαι ἐς οὐρανὸν ἄφθιτον αἰεὶ
ψυχάς, ἀργαλέων δὲ ποτὶ ζόφον. Ἔπλετο δ’ ἄμφω
σεῖο κασιγνήτῳ, καὶ μείλιχος ἔσκε βροτοῖσι
καὶ πάις ἀθανάτοιο· θεῶν δ’ ἐς φῦλον ὀίω
κεῖνον ἀνελθέμεναι σφετέρου πατρὸς ἐννεσίῃσιν.»
Ὣς εἰπών μιν ἔγειρεν ἀπὸ χθονὸς οὐκ ἐθέλοντα
παρφάμενος μύθοισιν· ἄγεν δ’ ἀπὸ σήματος αἰνοῦ
ἐντροπαλιζόμενον καὶ ἔτ’ ἀργαλέα στενάχοντα.
Ἐς δ’ ἄρα νῆας ἵκοντο· πόνον δ’ ἔχον ἄλλοι Ἀχαιοὶ
ἀργαλέον καὶ Τρῶες ὀρινομένου πολέμοιο.
Εὐρύπυλος δ’ ἀτάλαντος ἀτειρέα θυμὸν Ἄρηι
χερσὶν ὑπ’ ἀκαμάτοισι καὶ ἔγχεϊ μαιμώωντι
δάμνατο δήια φῦλα. Νεκρῶν δ’ ἐστείνετο γαῖα
κτεινομένων ἑκάτερθεν· ὃ δ’ ἐν νεκύεσσι βεβηκὼς
μάρνατο θαρσαλέως πεπαλαγμένος αἵματι χεῖρας
καὶ πόδας. Οὐδ’ ἀπέληγεν ἀταρτηροῖο κυδοιμοῦ·
ἀλλ’ ὅ γε Πηνέλεων κρατερόφρονα δουρὶ δάμασσεν
ἀντιόωντ’ ἀνὰ δῆριν ἀμείλιχον, ἀμφὶ δὲ πολλοὺς
ἔκτανεν· οὐδ’ ὅ γε χεῖρας ἀπέτρεπε δηιοτῆτος,
ἀλλ’ ἕπετ’ Ἀργείοισι χολούμενος, εὖτε πάροιθεν
ὄβριμος Ἡρακλέης Φολόης ἀνὰ μακρὰ κάρηνα
Κενταύροις ἐπόρουσεν ἑῷ μέγα κάρτεϊ θύων,
τοὺς ἅμα πάντας ἔπεφνε καὶ ὠκυτάτους περ ἐόντας
καὶ κρατεροὺ 〈σ〉 ὀλοοῦ τε δαήμονας ἰωχμοῖο·
ὣς ὅ γ’ ἐπασσύτερον Δαναῶν στρατὸν αἰχμητάων
δάμνατ’ ἐπεσσύμενος· τοὶ δ’ ἰλαδὸν ἄλλοθεν ἄλλος
ἀθρόοι ἐν κονίῃσι δεδουπότες ἐξεχέοντο.
Ὡς δ’ ὅτ’ ἐπιβρίσαντος ἀπειρεσίου ποταμοῖο

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ὄχθαι ἀποτμήγονται ἐπὶ ψαμαθώδεϊ χώρῳ
μυρίαι ἀμφοτέρωθεν, ὃ δ᾽ εἰς ἁλὸς ἔσσυται οἶδμα
παφλάζων ἀλεγεινὸν ἀνὰ ῥόον, ἀμφὶ δὲ πάντη
κρημνοὶ ἐπικτυπέουσι, βρέμει δ᾽ ἄρα μακρὰ ῥέεθρα
αἰὲν ἐρειπομένων, εἴκει δέ οἱ ἕρκεα πάντα·
ὣς ἄρα κύδιμοι υἷες ἐυπτολέμων Ἀργείων
πολλοὶ ὑπ᾽ Εὐρυπύλοιο κατήριπον ἐν κονίῃσι,
τοὺς κίχεν αἱματόεντα κατὰ μόθον· οἳ δ᾽ ὑπάλυξαν
ὅσσους ἐξεσάωσε ποδῶν μένος. Ἀλλ᾽ ἄρα καὶ ὣς
Πηνέλεων ἐρύσαντο δυσηχέος ἐξ ὁμάδοιο
νῆας ἐπὶ σφετέρας, καί περ ποσὶ καρπαλίμοισι
κῆρας ἀλευόμενοι στυγερὰς καὶ ἀνηλέα πότμον.
Πανσυδίῃ δ᾽ ἔντοσθε νεῶν φύγον· οὐδέ τι θυμῷ
ἔσθενον Εὐρυπύλοιο καταντία δηριάασθαι,
οὕνεκ᾽ ἄρά σφισι φύζαν ὀιζυρὴν ἐφέηκεν
Ἡρακλέης υἱωνὸν ἀτειρέα πάμπαν ἀέξων.
Οἳ δ᾽ ἄρα τείχεος ἐντὸς ὑποπτώσσοντες ἔμιμνον,
αἶγες ὅπως ὑπὸ πρῶνα φοβεύμεναι αἰνὸν ἀήτην
ὅς τε φέρει νιφετόν τε πολὺν κρυερήν τε χάλαζαν
ψυχρὸς ἐπαΐσσων, ταὶ δ᾽ ἐς νομὸν ἐσσύμεναί περ
ῥιπῆς οὔ τι κατιθὺς ὑπερκύπτουσι κολώνας,
ἀλλ᾽ ἄρα χεῖμα μένουσιν ὑπὸ σκέπας ἠδὲ φάραγγας
ἀγρόμεναι, θάμνοισι δ᾽ ὑπὸ σκιεροῖσι νέμονται
ἱλαδόν, ὄφρ᾽ ἀνέμοιο κακαὶ λήξωσιν ἄελλαι·
ὣς Δαναοὶ πύργοισιν ὑπὸ σφετέροισιν ἔμιμνον
Τηλέφου ὄβριμον υἷα μετεσσύμενον τρομέοντες.
Αὐτὰρ ὃ νῆας ἔμελλε θοὰς καὶ λαὸν ὀλέσσειν
χερσὶν ὑπὸ κρατερῇσιν ἐπὶ χθόνα τεῖχος ἐρύσσας,
εἰ μὴ Τριτογένεια θράσος βάλεν Ἀργείοισιν
ὀψέ περ. Οἳ δ᾽ ἄλληκτον ἀφ᾽ ἕρκεος αἰπεινοῖο
δυσμενέας βάλλοντες ἀνιηροῖς βελέεσσι
κτεῖνον ἐπασσυτέρους· δεύοντο δὲ τείχεα λύθρῳ
λευγαλέῳ· στοναχὴ δὲ δαϊκταμένων πέλε φωτῶν.
Αὔτως δ᾽ αὖ νύκτας τε καὶ ἤματα δηριόωντο
Κήτειοι Τρῶές τε καὶ Ἀργεῖοι μενεχάρμαι,
ἄλλοτε μὲν προπάροιθε νεῶν, ὁτὲ δ᾽ ἀμφὶ μακεδνὸν
τεῖχος, ἐπεὶ πέλε μῶλος 〈ἀ〉άσχετος. Ἀλλ᾽ ἄρα καὶ ὣς
ἤματα δοιὰ φόνοιο καὶ ἀργαλέης ὑσμίνης

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

παύσανθ’, οὕνεχ’ ἵκανεν ἐς Εὐρύπυλον βασιλῆα
book 7.5 ἀγγελίη Δαναῶν, ὥς κεν πολέμοιο μεθέντες
book 7.155.1 πυρκαϊῇ δώωσι δαϊκταμένους ἐνὶ χάρμῃ.
book 7.155.2 Αὐτὰρ ὅ γ’ αἶψ’ ἐπίθησε· καὶ ἀργαλέοιο κυδοιμοῦ
book 7.155.3 παυσάμενοι ἑκάτερθε νεκροὺς περιταρχύσαντο
book 7.155.4 ἐν κονίῃ ἐριπόντας. Ἀχαιοὶ δ’ ἔξοχα πάντων
book 7.155.5 Πηνέλεων μύροντο, βάλον δ’ ἐπὶ σῆμα θανόντι
book 7.160.1 εὐρὺ μάλ’ ὑψηλόν τε καὶ ἐσσομένοις ἀρίδηλον·
book 7.160.2 πληθὺν δ’ αὖτ’ ἀπάνευθε δαϊκταμένων ἡρώων
book 7.160.3 θάψαν ἀκηχέμενοι μεγάλῳ περὶ πένθεϊ θυμόν,
book 7.160.4 πυρκαϊὴν ἅμα πᾶσι μίαν περινηήσαντες
book 7.160.5 καὶ τάφον. Ὣς δὲ καὶ αὐτοὶ ἀπόπροθι Τρώιοι υἷες
book 7.165.1 τάρχυσαν κταμένους. Ὀλοὴ δ’ Ἔρις οὐκ ἀπέληγεν,
book 7.165.2 ἀλλ’ ἔτ’ ἐποτρύνεσκε θρασὺ σθένος Εὐρυπύλοιο
book 7.165.3 ἀντιάαν δηίοισιν· ὃ δ’ οὔ πω χάζετο νηῶν,
book 7.165.4 ἀλλ’ ἔμενεν Δαναοῖσι κακὴν ἐπὶ δῆριν ἀέξων.
book 7.165.5 Τοὶ δ’ ἐς 〈Σ〉 κῦρον ἵκοντο μελαίνῃ νηὶ θέοντες.
book 7.170 Εὗρον δ’ υἶ’ Ἀχιλῆος ἑοῦ προπάροιθε δόμοιο,
book 7.1 ἄλλοτε μὲν βελέεσσι καὶ ἐγχείῃσιν ἱέντα,
book 7.2 ἄλλοτε δ’ αὖθ’ ἵπποισι πονεύμενον ὠκυπόδεσσι.
book 7.3 Γήθησαν 〈δ’〉 ἐσιδόντες ἀταρτηροῦ πολέμοιο
book 7.4 ἔργα μετοιχόμενον, καί περ μέγα τειρόμενον κῆρ
book 7.175.1 ἀμφὶ πατρὸς κταμένοιο· τὸ γὰρ προπάροιθε πέπυστο.
book 7.175.2 Αἶψα δέ οἱ κίον ἄντα τεθηπότες, οὕνεχ’ ὁρῶντο
book 7.175.3 θαρσαλέῳ Ἀχιλῆι δέμας περικαλλὲς ὁμοῖον.
book 7.175.4 Τοὺς δ’ ἄρ’ ὑποφθάμενος τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·
book 7.175.5 «Ὦ ξεῖνοι, μέγα χαίρετ’ ἐμὸν ποτὶ δῶμα κιόντες·
book 7.180.1 εἴπατε δ’ ὁππόθεν ἐστὲ καὶ οἵ τινες ἠδ’ ὅ τι χρειὼ
book 7.180.2 ἤλθετ’ ἔχοντες ἐμεῖο δι’ οἴδματος ἀτρυγέτοιο.»
book 7.180.3 Ὣς ἔφατ’ εἰρόμενος· ὃ δ’ ἀμείβετο δῖος Ὀδυσσεύς·
book 7.180.4 «Ἡμεῖς τοι φίλοι εἰμὲν ἐυπτολέμου Ἀχιλῆος,
book 7.180.5 τῷ νύ σέ φασι τεκέσθαι ἐύφρονα Δηιδάμειαν·
book 7.185.1 καὶ δ’ αὐτοὶ τεὸν εἶδος ἐίσκομεν ἀνέρι κείνῳ
book 7.185.2 πάμπαν ὃς ἀθανάτοισι πολυσθενέεσσιν ἐῴκει.
book 7.185.3 Εἰμὶ δ’ ἐγὼν Ἰθάκηθεν, ὃ δ’ Ἄργεος ἱπποβότοιο,
book 7.185.4 εἴ ποτε Τυδείδαο δαΐφρονος οὔνομ’ ἄκουσας
book 7.185.5 ἢ καὶ Ὀδυσσῆος πυκιμήδεος, ὅς νύ τοι ἄγχι
book 7.190.1 αὐτὸς ἐγὼν ἕστηκα θεοπροπίης ἕνεκ’ ἐλθών.
book 7.190.2

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Ἀλλ’ ἐλέαιρε τάχιστα καὶ Ἀργείοις ἐπάμυνον
book 7.190.3 ἐλθὼν ἐς Τροίην· ὣς γὰρ τέλος ἔσσετ’ Ἄρηι,
book 7.190.4 καί τοι δῶρ’ ὀπάσουσιν ἀάσπετα δῖοι Ἀχαιοί.
book 7.190.5 Τεύχεα δ’ αὐτὸς ἔγω 〈γε〉 τεοῦ πατρὸς ἀντιθέοιο
book 7.195.1 δώσω, ἅ περ φορέων μέγα τέρψεαι. Οὐ γὰρ ἔοικε
book 7.195.2 θνητῶν τεύχεσι κεῖνα, θεοῦ δέ που Ἄρεος ὅπλοις
book 7.195.3 ἶσα πέλει· πουλὺς δὲ περὶ σφίσι πάμπαν ἄρηρε
book 7.1 χρυσὸς δαιδαλέοισι κεκασμένος, οἷσι καὶ αὐτὸς
book 7.2 Ἥφαιστος μέγα θυμὸν ἐν ἀθανάτοισιν ἰάνθη
book 7.1 τεύχων ἄμβροτα κεῖνα, τὰ σοὶ μέγα θαῦμ 〈α〉 ἰδόντι
book 7.2 ἔσσεται, οὕνεκα γαῖα καὶ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα
book 7.3 ἀμφὶ σάκος πεπόνηται ἀπειρεσίῳ τ’ ἐνὶ κύκλῳ
book 7.4 ζῷα πέριξ ἤσκηται ἐοικότα κινυμένοισι,
book 7.5 θαῦμα καὶ ἀθανάτοισι· βροτῶν δ’ οὔ πώ ποτε τοῖα
book 7.205.1 οὔτέ τις ἔδρακε πρόσθεν ἐν ἀνδράσιν οὔτ’ ἐφόρησεν,
book 7.205.2 εἰ μὴ σός γε πατὴρ τὸν ἴσον Διὶ τῖον Ἀχαιοὶ
book 7.205.3 πάντες, ἐγὼ δὲ μάλιστα φίλα φρονέων ἀγάπαζον·
book 7.205.4 καί οἱ ἀποκταμένοιο νέκυν ποτὶ νῆας ἔνεικα
book 7.205.5 πολλοῖς δυσμενέεσσιν ἀνηλέα πότμον ὀπάσσας·
book 7.210.1 τοὔνεκά μοι κείνοιο περικλυτὰ τεύχεα δῶκε
book 7.210.2 δῖα Θέτις· τὰ δ’ ἄρ’ αὖτις ἐελδόμενός περ ἔγωγε
book 7.210.3 δώσω προφρονέως, ὁπότ’ Ἴλιον εἰσαφίκηαι.
book 7.210.4 Καί νύ σε καὶ Μενέλαος, ἐπὴν Πριάμοιο πόληα
book 7.210.5 πέρσαντες νήεσσιν ἐς Ἑλλάδα νοστήσωμεν,
book 7.215.1 αὐτίκα γαμβρὸν ἑὸν ποιήσεται, ἤν κ’ ἐθέλῃσθα,
book 7.215.2 ἀμφ’ εὐεργεσίης· δώσει δέ τοι ἄσπετ’ ἄγεσθαι
book 7.215.3 κτήματά τε χρυσόν τε μετ’ ἠυκόμοιο θυγατρός,
book 7.215.4 ὅσς’ ἐπέοικεν ἕπεσθαι ἐυκτεάνῳ βασιλείῃ.»
book 7.215.5 Ὣς φάμενον προσέειπεν Ἀχιλλέος ὄβριμος υἱός·
book 7.220.1 «Εἰ μὲν δὴ καλέουσι θεοπροπίῃσιν Ἀχαιοί,
book 7.220.2 αὔριον αἶψα νεώμεθ’ ἐπ’ εὐρέα βένθεα πόντου,
book 7.220.3 ἤν τι φάος Δαναοῖσι λιλαιομένοισι γένωμαι.
book 7.1 Νῦν δ’ ἴομεν ποτὶ δώματ’ ἐύξεινόν τε τράπεζαν,
book 7.2 οἵην περ ξείνοισι θέμις παρατεκτήνασθαι.
book 7.225.1 Ἀμφὶ δ’ ἐμοῖο γάμοιο θεοῖς μετόπισθε μελήσει.»
book 7.225.2 Ὣς εἰπὼν ἡγεῖθ’· οἳ δ’ ἑσπόμενοι μέγ’ ἔχαιρον.
book 7.225.3 Καί ῥ’ ὅτε δὴ μέγα δῶμα κίον 〈καὶ〉 κάλλιμον αὐλήν,
book 7.225.4 εὗρον Δηιδάμειαν ἀκηχεμένην ἐνὶ θυμῷ
book 7.225.5

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

τηκομένην θ’, ὡς εἴ τε χιὼν κατατήκετ’ ὄρεσφιν
Εὔρου ὑπὸ λιγέος καὶ ἀτειρέος ἠελίοιο·
ὣς ἥ γε φθινύθεσκε δεδουπότος ἀνδρὸς ἀγαυοῦ.
Καί μιν ἔτ’ ἀχνυμένην 〈περ〉 ἀγακλειτοὶ βασιλῆες
ἠσπάζοντ’ ἐπέεσσι· πάις δέ οἱ ἐγγύθεν ἐλθὼν
μυθεῖτ’ ἀτρεκέως γενεὴν καὶ οὔνομ’ ἑκάστου,
χρειὼ δ’ ἥν τιν’ ἵκανον ἀπέκρυφε μέχρις ἐς ἠῶ,
ὄφρα μὴ ἀχνυμένην μιν ἕλῃ πολύδακρυς ἀνίη
καί μιν ἀπεσσύμενον μάλα λισσομένη κατερύκῃ.
Αἶψα δὲ δαῖτ’ ἐπάσαντο καὶ ὕπνῳ θυμὸν ἴηναν
πάντες ὅσοι Σκύροιο πέδον περιναιετάεσκον
εἰναλίης, τὴν μακρὰ περιβρομέουσι θαλάσσης
κύματα ῥηγνυμένοιο πρὸς ἠόνας Αἰγαίοιο.
Ἀλλ’ οὐ Δηιδάμειαν ἐπήρατος ὕπνος ἔμαρπτεν
οὔνομα κερδαλέου μιμνησκομένην Ὀδυσῆος
ἠδὲ καὶ ἀντιθέου Διομήδεος, οἵ ῥά μιν ἄμφω
εὖνιν ποιήσαντο φιλοπτολέμου Ἀχιλῆος
παρφάμενοι κείνοιο θρασὺν νόον, ὄφρ’ ἀφίκηται
δήιον εἰς ἐνοπήν· τῷ δ’ ἄτροπος ἤντετο Μοῖρα
ἥ οἱ ὑπέκλασε νόστον, ἀπειρέσιον δ’ ἄρα πένθος
πατρὶ πόρεν Πηλῆι καὶ αὐτῇ Δηιδαμείῃ.
Τοὔνεκά μιν κατὰ θυμὸν ἀάσπετον ἄμπεχε δεῖμα
παιδὸς ἀπεσσυμένοιο ποτὶ πτολέμοιο κυδοιμόν,
μή οἱ λευγαλέῳ ἐπὶ πένθεϊ πένθος ἵκηται.
Ἠὼς δ’ εἰσανέβη μέγαν οὐρανόν. Οἳ δ’ ἀπὸ λέκτρων
καρπαλίμως ὤρνυντο· νόησε δὲ Δηιδάμεια,
αἶψα δέ οἱ στέρνοισι περὶ πλατέεσσι χυθεῖσα
ἀργαλέως γοάασκεν ἐς αἰθέρα μακρὰ βοῶσα·
ἠύτε βοῦς ἐν ὄρεσσιν ἀπειρέσιον μεμακυῖα
πόρτιν ἑὴν δίζηται ἐν ἄγκεσιν, ἀμφὶ δὲ μακρὰ
οὔρεος αἰπεινοῖο περιβρομέουσι κολῶναι·
ὣς ἄρα μυρομένης ἀμφίαχεν αἰπὺ μέλαθρον
πάντοθεν ἐκ μυχάτων, μέγα δ’ ἀσχαλόως’ ἀγόρευε·
«Τέκνον, πῇ δὴ νῦν σοὶ ἐὺς νόος ἐκπεπότηται,
Ἴλιον ἐς πολύδακρυ μετὰ ξείνοισιν ἕπεσθαι,
ἧχι πολεῖς ὀλέκονται ὑπ’ ἀργαλέης ὑσμίνης,
καί περ ἐπιστάμενοι πόλεμον καὶ ἀεικέα χάρμην;
Νῦν δὲ σὺ μὲν νέος ἐσσὶ καὶ οὔ πω δήια ἔργα

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

οἶδας ἅ τ’ ἀνθρώποισιν ἀλάλκουσιν κακὸν ἦμαρ.
Ἀλλὰ σὺ μέν μευ ἄκουσον, ἑοῖς δ’ ἐνὶ μίμνε δόμοισι,
μὴ δή μοι Τροίηθε κακὴ φάτις οὔαθ’ ἵκηται
σεῖο καταφθιμένοιο κατὰ μόθον. Οὐ γὰρ ὀίω
ἐλθέμεναί ς’ ἔτι δεῦρο μετάτροπον ἐξ ὁμάδοιο·
οὐδὲ γὰρ οὐδὲ πατὴρ τεὸς ἔκφυγε κῆρ’ ἀίδηλον,
ἀλλ’ ἐδάμη κατὰ δῆριν, ὅ περ καὶ σεῖο καὶ ἄλλων
ἡρώων προφέρεσκε, θεὰ δέ οἱ ἔπλετο μήτηρ,
τῶνδε δολοφροσύνῃ καὶ μήδεσιν, οἵ σὲ καὶ αὐτὸν
δῆριν ἐπὶ στονόεσσαν ἐποτρύνουσι νέεσθαι.
Τοὔνεκ’ ἐγὼ δείδοικα περὶ κραδίῃ τρομέουσα,
μή μοι καὶ σέο, τέκνον, ἀποφθιμένοιο πέληται
εὖνιν καλλειφθεῖσαν ἀεικέα πήματα πάσχειν·
οὐ γάρ πώ τι γυναικὶ κακώτερον ἄλγος ἔπεισιν
ἢ ὅτε παῖδες ὄλωνται ἀποφθιμένοιο καὶ ἀνδρός,
χηρωθῇ δὲ μέλαθρον ὑπ’ ἀργαλέου θανάτοιο·
αὐτίκα γὰρ περὶ φῶτες ἀποτμήγουσιν ἀρούρας,
κείρουσιν δέ τε πάντα καὶ οὐκ ἀλέγουσι θέμιστας,
οὕνεκεν οὔ τι τέτυκται ὀιζυρώτερον ἄλλο
χήρης ἐν μεγάροισιν ἀκιδνότερόν τε γυναικός.»
Φῆ μέγα κωκύουσα· πάις δέ μιν ἀντίον ηὔδα·
«Θάρσει, μῆτερ ἐμεῖο, κακὴν δ’ ἀποπέμπεο φήμην·
οὐ γὰρ ὑπὲρ Κῆράς τις ὑπ’ Ἄρεϊ δάμναται ἀνήρ·
εἰ δέ μοι αἴσιμόν ἐστι δα〈μ〉ήμεναι εἵνεκ’ Ἀχαιῶν,
τεθναίην ῥέξας τι καὶ ἄξιον Αἰακίδῃσιν.»
Ὣς φάτο· τῷ δ’ ἄγχιστα κίεν γεραρὸς Λυκομήδης
καί ῥά μιν ἰωχμοῖο λιλαιόμενον προσέειπεν·
«Ὦ τέκος ὀβριμόθυμον ἑῷ πατρὶ κάρτος ἐοικώς,
οἶδ’ ὅτι καρτερός ἐσσι καὶ ὄβριμος· ἀλλ’ ἄρα καὶ ὧς
καὶ πόλεμον δείδοικα πικρὸν καὶ κῦμα θαλάσσης
λευγαλέον· ναῦται γὰρ ἀεὶ σχεδόν εἰσιν ὀλέθρου.
Ἀλλὰ σὺ δείδιε, τέκνον, ἐπὴν πλόον εἰσαφίκηαι
ὕστερον ἢ Τροίηθεν ἢ ἄλλοθεν, οἷά τε πολλὰ
. . . .
τῆμος, ὅτ’ Αἰγοκερῆι συνέρχεται ἠερόεντι
Ἠέλιος μετόπισθε βαλὼν ῥυτῆρα βελέμνων
Τοξευτήν, ὅτε χεῖμα λυγρὸν κλονέουσιν ἄελλαι,
ἢ ὁπότ’ Ὠκεανοῖο κατὰ πλατὺ χεῦμα φέρονται

ἄστρα κατερχομένοιο ποτὶ κνέφας Ὠρίωνος·
book 7.305.1 δείδιε δ’ ἐν φρεσὶ σῇσιν ἰσημερίην ἀλεγεινὴν
book 7.305.2 ᾗ ἔνι συμφορέονται ἀν’ εὐρέα βένθεα πόντου
book 7.305.3 ἔκποθεν ἀίσσουσαι ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θύελλαι,
book 7.305.4 ἢ ὅτε Πληιάδων πέλεται δύσις, ἥν ῥα καὶ αὐτὴν
book 7.305.5 δείδιθι μαιμώωσαν ἔσω ἁλὸς ἠδὲ καὶ ἄλλα
book 7.310.1 ἄστρα τά που μογεροῖσι πέλει δέος ἀνθρώποισι
book 7.310.2 δυόμεν’ ἢ ἀνιόντα κατὰ πλατὺ χεῦμα θαλάσσης.»
book 7.310.3 Ὣς εἰπὼν κύσε παῖδα καὶ οὐκ ἀνέεργε κελεύθου
book 7.310.4 ἱμείροντα μόθοιο δυσηχέος. Ὃς δ’ ἐρατεινὸν
book 7.310.5 μειδιόων ἐπὶ νῆα θοῶς ὥρμαινε νέεσθαι·
book 7.315.1 ἀλλά μιν εἰσέτι μητρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἔρυκε
book 7.315.2 δακρυόεις ὀαρισμὸς ἐπισπεύδοντα πόδεσσιν.
book 7.315.3 Ὡς δ’ ὅτε τις θοὸν ἵππον ἐπὶ δρόμον ἰσχανόωντα
book 7.315.4 εἴργει ἐφεζόμενος, ὃ δ’ ἐρυκανόωντα χαλινὸν
book 7.315.5 δάπτει ἐπιχρεμέθων, στέρνον δέ οἱ ἀφριόωντος
book 7.320.1 δεύεται, οὐδ’ ἵστανται ἐελδόμενοι πόδες οἴμης,
book 7.320.2 πουλὺς δ’ ἀμφ’ ἕνα χῶρον ἐλαφροτάτοις ὑπὸ ποσσὶ
book 7.1 ταρφέα κινυμένοιο πέλει κτύπος, ἀμφὶ δὲ χαῖται
book 7.2 ῥώοντ’ ἐσσυμένοιο, κάρη δ’ εἰς ὕψος ἀείρει
book 7.3 φυσιόων μάλα πολλά, νόος δ’ ἐπιτέρπετ’ ἄνακτος·
book 7.325.1 ὣς ἄρα κύδιμον υἷα μενεπτολέμου Ἀχιλῆος
book 7.325.2 μήτηρ μὲν κατέρυκε, πόδες δέ οἱ ἐγκονέεσκον·
book 7.325.3 ἣ δὲ καὶ ἀχνυμένη περ ἑῷ ἐπαγάλλετο παιδί.
book 7.325.4 Ὃς δέ μιν ἀμφικύσας μάλα μυρία κάλλιπε μούνην
book 7.325.5 μυρομένην ἀλεγεινὰ φίλου κατὰ δώματα πατρός.
book 7.330.1 Οἵη δ’ ἀμφὶ μέλαθρα μέγ’ ἀσχαλόωσα χελιδὼν
book 7.330.2 μύρεται αἰόλα τέκνα τά που μάλα τετριγῶτα
book 7.330.3 αἰνὸς ὄφις κατέδαψε καὶ ἤκαχε μητέρα κεδνήν,
book 7.330.4 ἣ δ’ ὁτὲ μὲν χήρη περιπέπταται ἀμφὶ καλιήν,
book 7.330.5 ἄλλοτε δ’ εὐτύκτοισι περὶ προθύροισι ποτᾶται
book 7.335.1 αἰνὰ κινυρομένη τεκέων ὕπερ· ὣς ἄρα κεδνὴ
book 7.335.2 μύρετο Δηιδάμεια, καὶ υἱέος ἄλλοτε μέν που
book 7.335.3 εὐνὴν ἀμφιχυθεῖσα μέγ’ ἴαχεν, ἄλλοτε δ’ αὖτε
book 7.335.4 κλαῖεν ἐπὶ φλιῇσι. Φίλῳ δ’ ἐγκάτθετο κόλπῳ,
book 7.335.5 εἴ τί οἱ ἐν μεγάροισι τετυγμένον ἦεν ἄθυρμα
book 7.340.1 ᾧ ἔπι τυτθὸς ἐὼν ἀταλὰς φρένας ἰαίνεσκεν·
book 7.340.2 ἀμφὶ δέ οἱ καὶ ἄκοντα λελειμμένον εἴ που ἴδοιτο,
book 7.340.3

ταρφέα μιν φιλέεσκε, καὶ εἴ τί περ ἄλλο γοῶσα
ἔδρακε παιδὸς ἑοῖο δαΐφρονος. Οὐδ’ ὅ γε μητρὸς
ἄσπετ’ ὀδυρομένης ἔτ’ ἐπέκλυεν, ἀλλ’ ἀπάτερθε
βαῖνε θοὴν ἐπὶ νῆα· φέρον δέ μιν ὠκέα γυῖα
ἀστέρι παμφανόωντι πανείκελον. Ἀμφὶ δ’ ἄρ’ αὐτῷ
ἕσπεθ’ ὁμῶς Ὀδυσῆι δαΐφρονι Τυδέος υἱός,
ἄλλοι δ’ εἴκοσι φῶτες ἀρηρέμενοι φρεσὶ θυμόν,
τοὺς ἔχε κεδνοτάτους ἐνὶ δώμασι Δηιδάμεια
καί σφεας ᾧ πόρε παιδὶ θοοὺς ἔμεναι θεράποντας·
οἳ τότ’ Ἀχιλλέος υἷα θρασὺν περιποιπνύεσκον
ἐσσύμενον ποτὶ νῆα δι’ ἄστεος· ὃς δ’ ἐνὶ μέσσοις
ἤιε καγχαλόων. Κεχάροντο δὲ Νηρηῖναι
ἀμφὶ Θέτιν, καὶ δ’ αὐτὸς ἐγήθεε Κυανοχαίτης
εἰσορόων Ἀχιλῆος ἀμύμονος ὄβριμον υἷα.
Ὃς δ’ ἤδη πολέμοιο λιλαίετο δακρυόεντος,
καί περ ἐὼν ἔτι παιδνός, ἔτ’ ἄχνοος· ἀλλά μιν ἀλκὴ
καὶ μένος ὀτρύνεσκον. Ἑῆς δ’ ἐξέσσυτο πάτρης,
οἷος Ἄρης, ὅτε μῶλον ἐσέρχεται αἱματόεντα
χωόμενος δηίοισι, μέμηνε δέ οἱ μέγα θυμός,
καί οἱ ἐπισκύνιον βλοσυρὸν πέλει, ἀμφὶ δ’ ἄρ’ αὐτῷ
ὄμματα μαρμαίρουσιν ἴσον πυρί, τοῦ δὲ παρειαὶ
κάλλος ὁμοῦ κρυόεντι φόβῳ καταειμέναι αἰεὶ
φαίνοντ’ ἐσσυμένου, τρομέουσι δὲ καὶ θεοὶ αὐτοί·
τοῖος ἔην Ἀχιλῆος ἐὺς πάις. Οἳ δ’ ἀνὰ ἄστυ
εὔχοντ’ ἀθανάτοισι σαωσέμεν ἐσθλὸν ἄνακτα
ἀργαλέου παλίνορσον ἀπ’ Ἄρεος· οἳ δ’ ἐσάκουσαν
εὐχομένων. Ὃ δὲ πάντας ὑπείρεχεν οἵ οἱ ἕποντο.
Ἐλθόντες δ’ ἐπὶ θῖνα βαρυγδούποιο θαλάσσης
εὗρον ἔπειτ’ ἐλατῆρας ἐυξόου ἔνδοθι νηὸς
ἱστία τ’ ἐντύνοντας ἐπειγομένους τ’ ἀνὰ νῆα.
Αἶψα δ’ ἀν’ αὐτοὶ ἔβαν· 〈τ〉 οἱ δ’ ἔκτοθι πείσματ’ ἔλυσαν
εὐνάς θ’ αἳ νήεσσι μέγα σθένος αἰὲν ἕπονται.
Τοῖσι δ’ ἄρ’ εὐπλοΐην πόσις ὤπασεν Ἀμφιτρίτης
προφρονέως· μάλα γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ μέμβλετ’ Ἀχαιῶν
τειρομένων ὑπὸ Τρωσὶ καὶ Εὐρυπύλῳ μεγαθύμῳ.
Οἳ δ’ Ἀχιλήιον υἷα παρεζόμενοι ἑκάτερθε
τέρπεσκον μύθοισιν ἑοῦ πατρὸς ἔργ’ ἐνέποντες,
ὅσσά τ’ ἀνὰ πλόον εὐρὺν ἐμήσατο καὶ ποτὶ γαίῃ

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Τηλέφου ἀγχεμάχοιο, καὶ ὁππόσα Τρῶας ἔρεξεν
ἀμφὶ πόλιν Πριάμοιο φέρων κλέος Ἀτρείδῃσι·
τοῦ δ' ἰαίνετο θυμὸς ἐελδομένοιο καὶ αὐτοῦ
πατρὸς ἀταρβήτοιο μένος καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
Ἡ δέ που ἐν θαλάμοισιν ἀκηχεμένη περὶ παιδὶ
ἐσθλὴ Δηιδάμεια πολύστονα δάκρυα χεῦε,
καί οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ὑπ' ἀργαλέῃσιν ἀνίῃς
τήκεθ', ὅπως ἀλαπαδνὸς ἐπ' ἀνθρακιῇσι μόλυβδος
ἠὲ τρύφος κηροῖο· γόος δέ μιν οὔ ποτ' ἔλειπε
δερκομένην ἐπὶ πόντον ἀπείριτον, οὕνεκα μήτηρ
ἄχνυθ' ἑῷ περὶ παιδί, καὶ ἢν ἐπὶ δαῖτ' ἀφίκηται.
Καί ῥά οἱ ἱστία νηὸς ἀπόπροθι πολλὸν ἰούσης
ἤδη ἀπεκρύπτοντο καὶ ἠέρι φαίνεθ' ὁμοῖα·
ἀλλ' ἣ μὲν στενάχιζε πανημερίη γοόωσα.
Νηῦς δ' ἔθεεν κατὰ πόντον ἐπισπομένου ἀνέμοιο
τυτθὸν ἐπιψαύουσα πολυρρο〈θί〉οιο θαλάσσης·
πορφύρεον δ' ἑκάτερθε περὶ τρόπιν ἔβραχε κῦμα·
αἶψα δὲ δὴ μέγα λαῖτμα διήνυε ποντοποροῦσα.
Ἀμφὶ δέ οἱ πέσε νυκτὸς ἐπὶ κνέφας· ἣ δ' ὑπ' ἀήτῃ
πλῶε κυβερνήτῃ τε διαπρήσσουσα θαλάσσης
βένθεα. Θεσπεσίη δὲ πρὸς οὐρανὸν ἤλυθεν Ἠώς·
τοῖσι δ' ἄρ' Ἰδαίων ὀρέων φαίνοντο κολῶναι
Χρῦσά τε καὶ Σμίνθειον ἕδος καὶ Σιγιὰς ἄκρη
τύμβος τ' Αἰακίδαο δαΐφρονος· ἀλλά μιν οὔ τι
υἱὸς Λαέρταο πύκα φρονέων ἐνὶ θυμῷ
δεῖξε Νεοπτολέμῳ, ἵνα οἱ μὴ πένθος ἀέξῃ
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι. Παρημείβοντο δὲ νήσους
αἶψα Καλυδναίας· Τένεδος δ' ἀπελείπετ' ὀπίσσω·
φαίνετο δ' αὖτ' Ἐλεοῦντος ἕδος, τόθι Πρωτεσιλάου
σῆμα πέλει πτελέῃσ〈ι〉 κατάσκιον αἰπεινῇσιν,
αἵ ῥ' ὁπότ' ἀθρήσωσιν ἀνερχόμεναι δαπέδοιο
Ἴλιον, αὐτίκα τῇσι θοῶς αὐα〈ί〉νεται ἄκρα.
Νῆα δ' ἐρεσσομένην ἄνεμος φέρεν ἀγχόθι Τροίης·
ἵκετο δ' ἧχι καὶ ἄλλαι ἔσαν παρὰ θίνεσι νῆες
Ἀργείων, οἳ τῆμος ὀιζυρῶς πονέοντο
μαρνάμενοι περὶ τεῖχος ὅ περ πάρος αὐτοὶ ἔδειμαν
νηῶν ἔμμεναι ἕρκος ἐυσθενέων θ' ἅμα λαῶν
ἐν πολέμῳ. Τὸ δ' ἄρ' ἤδη ὑπ' Εὐρυπύλοιο χέρεσσι

μέλλεν ἀμαλδύνεσθαι ἐρειπόμενον ποτὶ γαίῃ,
εἰ μὴ ἄρ’ αἶψ’ ἐνόησε κραταιοῦ Τυδέος υἱὸς
βαλλόμεν’ ἕρκεα μακρά. Θοῆς δ’ ἄφαρ ἔκθορε νηὸς
θαρσαλέως τ’ ἐβόησεν ὅσον χάδε οἱ κέαρ ἔνδον·
«Ὦ φίλοι, ἦ μέγα πῆμα κυλίνδεται Ἀργείοισι
σήμερον· ἀλλ’ ἄγε θᾶσσον ἐς αἰόλα τεύχεα δύντες
ἴομεν ἐς πολέμοιο πολυκμήτοιο κυδοιμόν.
Ἤδη γὰρ πύργοισιν ἐφ’ ἡμετέροισι μάχονται
Τρῶες ἐυπτόλεμοι, τοὶ δὴ τάχα τείχεα μακρὰ
ῥηξάμενοι πυρὶ νῆας ἐνιπρήσουσι μάλ’ αἰνῶς·
νῶιν δ’ οὐκέτι νόστος ἐελδομένοις ἀνὰ θυμὸν
ἔσσεται· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπὲρ μόρον αἶψα δαμέντες
κεισόμεθ’ ἐν Τροίῃ τεκέων ἑκὰς ἠδὲ γυναικῶν.»
Ὣς φάτο· τοὶ δ’ ὤκιστα θοῆς ἐκ νηὸς ὄρουσαν
πανσυδίῃ· πάντας γὰρ ἕλε〈ν〉 τρόμος εἰσαΐοντας
νόσφι Νεοπτολέμοιο θρασύφρονος, οὕνεκ’ ἐῴκει
πατρὶ ἑῷ μέγα κάρτος· ἔρως δέ οἱ ἔμπεσε χάρμης.
Καρπαλίμως δ’ ἵκοντο ποτὶ κλισίην Ὀδυσῆος
(ἣ γὰρ ἔην ἄγχιστα νεὸς κυανοπρῴροιο)·
πολλὰ γὰρ ἐξημοιβὰ παρ’ αὐτόθι τεύχεα κεῖτο
ἠμὲν Ὀδυσσῆος πυκιμήδεος ἠδὲ καὶ ἄλλων
ἀντιθέων ἑτάρων, ὁπόσα κταμένων ἀφέλοντο.
Ἔνθ’ ἐσθλὸς μὲν ἔδυ καλὰ τεύχεα, τοὶ δὲ χέρεια
δῦσαν ὅσοις ἀλαπαδνὸν ὑπὸ κραδίῃ πέλεν ἦτορ.
Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς δύσεθ’ 〈ἅ〉 οἱ Ἰθάκηθεν ἕποντο·
δῶκε δὲ Τυδείδῃ Διομήδεϊ κάλλιμα τεύχη
κεῖνα τὰ δὴ Σώκοιο βίην εἴρυσσε πάροιθεν.
Υἱὸς δ’ αὖτ’ Ἀχιλῆος ἐδύσετο τεύχεα πατρός,
καί οἱ φαίνετο πάμπαν ἀλίγκιος· ἀμφὶ δ’ ἐλαφρὰ
Ἡφαίστου παλάμῃσι περὶ μελέεσσιν ἀρήρει,
καί περ ἐόνθ’ ἑτέροισι πελώρια· τῷ δ’ ἅμα πάντα
φαίνετο τεύχεα κοῦφα· κάρη δέ οἱ οὔ τι βάρυνε
πήληξ . . . .
. . . .
〈Πηλιάς〉, ἀλλά ἑ χερσὶ καὶ ἠλίβατόν περ ἐοῦσαν
ῥηιδίως ἀνάειρεν ἔθ’ αἵματος ἰσχανόωσαν.
Ἀργείων δέ μιν ὅσσοι ἐσέδρακον, οὔ τι δύναντο
καί περ ἐελδόμενοι σχεδὸν ἐλθέμεν, οὕνεκ’ ἄρ’ αὐτοὺς

πᾶν περὶ τεῖχος ἔτειρε βαρὺς πολέμοιο κυδοιμός.
Ὡς δ’ ὅτ’ ἀν’ εὐρέα πόντον ἐρημαίῃ περὶ νήσῳ
ἀνθρώπων ἀπάτερθεν ἐεργμένοι ἀσχαλόωσιν
ἀνέρες οὕς τ’ ἀνέμοιο καταιγίδες ἀντιόωσαι
εἴργουσι ⟨ν⟩ μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον, οἳ δ’ ἀλεγεινοὶ
νηὶ περιτρωχῶσι, καταφθινύθει δ’ ἄρα πάντα
ἤια, τειρομένοισι δ’ ἐπέπνευσεν λιγὺς οὖρος·
ὣς ἄρ’ Ἀχαιῶν ἔθνος ἀκηχέμενον τὸ πάροιθεν
ἀμφὶ Νεοπτολέμοιο βίῃ κεχάροντο μολόντι
ἐλπόμενοι στονόεντος ἀναπνεύσειν καμάτοιο.
Ὄσσε δέ οἱ μάρμαιρεν ἀναιδέος εὖτε λέοντος,
ὅς τε κατ’ οὔρεα μακρὰ μέγ’ ἀσχαλόων ἐνὶ θυμῷ
ἔσσυται ἀγρευτῇσιν ἐναντίον, οἵ τέ οἱ ἤδη
ἄντρῳ ἐπεμβαίνωσιν ἐρύσσασθαι μεμαῶτες
σκύμνους οἰωθέντας ἑῶν ἀπὸ τῆλε τοκήων
βήσσῃ ἐνὶ σκιερῇ, ὃ δ’ ἄρ’ ὑψόθεν ἔκ τινος ἄκρης
ἀθρήσας ὀλοοῖσιν ἐπέσσυται ἀγρευτῇσι
σμερδαλέον βλοσυρῇσιν ὑπαὶ γενύεσσι βεβρυχώς·
ὣς ἄρα φαίδιμος υἱὸς ἀταρβέος Αἰακίδαο
θυμὸν ἐπὶ Τρώεσσιν ἐυπτολέμοισιν ὄρινεν.
Οἴμησε ⟨ν⟩ δ’ ἄρα πρῶτος ὅπῃ μάλα δῆρις ὀρώρει
ἂμ πεδίον· τῇ γάρ σφιν ἐπέπλετο τεῖχος Ἀχαιῶν
ῥηίτερον δηίοισι κατὰ κλόνον ἐσσυμένοισιν,
οὕνεκ’ ἀκιδνοτέρῃσιν ἐπάλξεσιν ἠρήρειστο·
σὺν δέ οἱ ἄλλοι ἔβαν μέγα μαιμώωντες Ἄρηι.
Εὗρον δ’ Εὐρύπυλον κρατερόφρονα, τῷ δ’ ἅμ’ ἑταίρους
πύργῳ ἐπεμβεβαῶτας, ὀιομένους περὶ θυμῷ
ῥήξειν τείχεα μακρὰ καὶ Ἀργείους ἀπολέσσειν
πανσυδίῃ. Τοῖς δ’ οὔ τι θεοὶ τελέεσκον ἐέλδωρ·
ἀλλά σφεας Ὀδυσεύς τε καὶ ὁ σθεναρὸς Διομήδης
ἰσόθεός τε Νεοπτόλεμος δῖός τε Λεοντεὺς
αἶψ’ ἀπὸ τείχεος ὦσαν ἀπειρεσίοις βελέεσσιν.
Ὡς δ’ ὅτ’ ἀπὸ σταθμοῖο κύνες μογεροί τε νομῆες
κάρτεϊ καὶ φωνῇ κρατεροὺς σεύουσι λέοντας
πάντοθεν ἐσσύμενοι, τοὶ δ’ ὄμμασι γλαυκιόωντες
στρωφῶντ’ ἔνθα καὶ ἔνθα λιλαιόμενοι μέγα θυμῷ
πόρτιας ἠδὲ βόας μετὰ γαμφηλῇσι λαφύξαι,
ἀλλὰ καὶ ὣς εἴκουσι κυνῶν ὑπὸ καρτεροθύμων

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

σευόμενοι, μάλα γάρ σφιν ἐπαΐσσουσι νομῆες·
book 7.492.1 . . . .
book 7.492.2 βαιόν, ὅσον τις ἵησι χερὸς περιμήκεα λᾶαν.
book 7.492.3 Οὐ γὰρ Τρῶας ἔα νηῶν ἀπὸ νόσφι φέβεσθαι
book 7.495.1 Εὐρύπυλος, δηίων δὲ μάλα σχεδὸν ὀτρύνεσκε
book 7.495.2 μίμνειν, εἰς ὅ κε νῆας ἕλῃ καὶ πάντας ὀλέσσῃ
book 7.495.3 Ἀργείους· Ζεὺς γάρ οἱ ἀπειρέσιον βάλε κάρτος.
book 7.495.4 Αὐτίκα δ' ὀκριόεσσαν ἑλὼν καὶ ἀτειρέα πέτρην
book 7 ἧκεν ἐπεσσύμενος κατὰ τείχεος ἠλιβάτοιο·
book 7.1 σμερδαλέον δ' ἄρα πάντα περιπλατάγησε θέμεθλα
book 7.2 ἕρκεος αἰπεινοῖο· δέος δ' ἕλε πάντας Ἀχαιούς,
book 7.3 τείχεος ὡς ἤδη συνοχωκότος ἐν κονίῃσιν.
book 7.4 Ἀλλ' οὐδ' ὧς ἀπόρουσαν ἀταρτηροῖο κυδοιμοῦ,
book 7.5 ἀλλ' ἔμενον θώεσσιν ἐοικότες ἠὲ λύκοισι,
book 7.505.1 μήλων ληιστῆρσιν ἀναιδέσιν, οὕς τ' ἐν ὄρεσσιν
book 7.505.2 ἄντρων ἐξελάσωσιν ὁμῶς κυσὶν ἀγροιῶται
book 7.505.3 ἱέμενοι σκύμνοισι φόνον στονόεντα βαλέσθαι
book 7.505.4 ἐσσυμένως, τοὶ δ' οὔ τι βιαζόμενοι βελέεσσι
book 7.505.5 χάζοντ', ἀλλὰ μένοντες ἀμύνουσι 〈ν〉 τεκέεσσιν·
book 7.510.1 ὣς οἳ ἀμυνόμενοι νηῶν ὕπερ ἠδὲ καὶ αὐτῶν
book 7.510.2 μίμνον ἐν ὑσμίνῃ. Τοῖς δ' Εὐρύπυλος θρασυχάρμης
book 7.510.3 ἠπείλει μέγα πᾶσι νεῶν 〈προ〉 πάροιθε θοάων·
book 7.510.4 «Ἆ δειλοὶ καὶ ἄναλκιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες,
book 7.510.5 οὐκ ἂν δὴ βελέεσσι νεῶν ἄπο ταρβήσαντα
book 7.515.1 ἠλάσατ', εἰ μὴ τεῖχος ἐμὴν ἀπέρυκεν ὁμοκλήν.
book 7.515.2 Νῦν δέ μοι, εὖτε λέοντι κύνες πτώσσοντες ἐν ὕλῃ,
book 7.515.3 μάρνασθ' ἔνδον ἐόντες ἀλευόμενοι φόνον αἰπύν·
book 7.515.4 ἢν δέ ποτ' ἐκ νηῶν ἐς Τρώιον οὖδας ἵκησθε,
book 7.515.5 ὡς τὸ πάρος μεμαῶτες ἐπὶ μόθον, οὔ νύ τις ὑμέας
book 7.520.1 ῥύσεται ἐκ θανάτοιο δυσηχέος, ἀλλ' ἅμα πάντες
book 7.520.2 κείσεσθ' ἐν κονίῃσιν ἐμεῦ ὕπο δῃωθέντες.»
book 7.520.3 Ὣς ἔφατ' ἀκράαντον ἱεὶς ἔπος· οὐδέ τι ᾔδη
book 7.520.4 ὅττι ῥά οἱ μέγα πῆμα κυλίνδετο βαιὸν ἄπωθε
book 7.520.5 χερσὶ Νεοπτολέμοιο θρασύφρονος ὅς μιν ἔμελλε
book 7.525.1 δάμνασθ' οὐ μετὰ δηρὸν ὑπ' ἔγχεϊ μαιμώωντι.
book 7.525.2 Οὐδὲ μὲν οὐδὲ τότ' ἔσκεν ἄτερ κρατεροῖο πόνοιο,
book 7.525.3 ἀλλ' ἄ〈ρα〉 Τρῶας ἔναιρεν ἀφ' ἕρκεος· οἳ δ' ἐφέβοντο
book 7.525.4 βαλλόμενοι καθύπερθε, περικλονέοντο δ' ἀνάγκῃ
book 7.525.5

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Εὐρυπύλῳ· πάντας γὰρ ἀνιηρὸν δέος ᾕρει.
book 7.530.1 Ὣς δ’ ὅτε νηπίαχοι περὶ γούνασι πατρὸς ἑοῖο
book 7.530.2 πτώσσουσι ⟨ν⟩ βροντὴν μεγάλου Διὸς ἀμφὶ νέφεσσι
book 7.530.3 ῥηγνυμένην, ὅτε δεινὸν ἐπιστεναχίζεται ἀήρ·
book 7.530.4 ὣς ἄρα Τρώιοι υἷες ἐν ἀνδράσι Κητείοισιν
book 7.530.5 ἀμφὶ μέγαν βασιλῆα Νεοπτόλεμον φοβέοντο
book 7.535.1 πᾶν ὅ τι χερσὶν ἕηκεν· ἐς ἰθὺ γὰρ ἔπτατο πῆμα,
book 7.535.2 δυσμενέων κεφαλῇσι φέρον πολύδακρυν Ἄρηα.
book 7.535.3 Οἳ δ’ ἄρ’ ἀμηχανίῃ βεβολημένοι ἔνδοθεν ἦτορ
book 7.535.4 Τρῶες ἔφαντ’ Ἀχιλῆα πελώριον εἰσοράασθαι
book 7.535.5 αὐτὸν ὁμῶς τεύχεσσι· καὶ ἀμφασίην ἀλεγεινὴν
book 7.540.1 κεῦθον ὑπὸ κραδίῃ, ἵνα μὴ δέος αἰνὸν ἵκηται
book 7.540.2 ἐς φρένα Κητείων μηδ’ Εὐρυπύλοιο ἄνακτος.
book 7.540.3 Αὐτοῦ δ’ ἄλλοθεν ἄλλος ἀπειρέσιον τρομέοντες
book 7.540.4 μεσσηγὺς κακότητος ἔσαν κρυεροῦ τε φόβοιο·
book 7.540.5 αἰδὼς γὰρ κατέρυκεν ὁμῶς καὶ δεῖμ’ ἀλεγεινόν.
book 7.545.1 Ὡς δ’ ὅτε παιπαλόεσσαν ὁδὸν κατὰ ποσσὶν ἰόντες
book 7.545.2 ἀνέρες ἀθρήσωσιν ἀπ’ οὔρεος ἀίσσοντα
book 7.545.3 χείμαρρον, καναχὴ δὲ περιβρομέει περὶ πέτρῃ,
book 7.545.4 οὐδέ τι οἱ μεμάασιν ἀνὰ ῥόον ἠχήεντα
book 7.545.5 βήμεναι ἐγκονέοντες, ἐπεὶ παρὰ ποσσὶν ὄλεθρον
book 7.1 δερκόμενοι τρομέουσι, καὶ οὐκ ἀλέγουσι κελεύθου·
book 7.2 ὣς ἄρα Τρῶες ἔμιμνον ἀλευόμενοί περ ἀυτὴν
book 7.3 τεῖχος ὑπ’ Ἀργείων. Τοὺς δ’ Εὐρύπυλος θεοειδὴς
book 7.4 αἰὲν ἐποτρύνεσκε ποτὶ κλόνον· ἦ γὰρ ἐώλπει
book 7.5 πολλοὺς δηιόωντα πελώριον ἐν δαΐ φῶτα
book 7.555.1 χεῖρα καμεῖν καὶ κάρτος· ὃ δ’ οὐκ ἀπέληγε μόθοιο.
book 7.555.2 Τῶν δ’ ἄρ’ Ἀθηναίη κρατερὸν πόνον εἰσορόωσα
book 7.555.3 κάλλιπεν Οὐλύμποιο θυώδεος αἰπὰ μέλαθρα·
book 7.555.4 βῆ δ’ ἄρ’ ὑπὲρ κεφαλὰς ὀρέων οὐδ’ ἴχνεσι γαίης
book 7.555.5 ψαῦε μέγ’ ἐγκονέουσα· φέρεν δέ μιν ἱερὸς ἀὴρ
book 7.560.1 εἰδομένην νεφέεσσιν, ἐλαφροτέρην δ’ ἀνέμοιο.
book 7.560.2 Τροίην δ’ αἶψ’ ἀφίκανε, πόδας δ’ ἐπέθηκε κολώνῃ
book 7.560.3 Σιγέου ἠνεμόεντος· ἐδέρκετο δ’ ἔνθεν ἀυτὴν
book 7.560.4 ἀγχεμάχων ἀνδρῶν· κύδαινε δὲ πολλὸν Ἀχαιούς.
book 7.560.5 Υἱὸς δ’ αὖτ’ Ἀχιλῆος ἔχεν πολὺ φέρτατον ἄλλων
book 7.565.1 θάρσος ὁμοῦ καὶ κάρτος ἅ τ’ ἀνδράσιν εἰς ἓν ἰόντα
book 7.565.2 τεύχουσι ⟨ν⟩ μέγα κῦδος· ὃ δ’ ἀμφοτέροισι κέκαστο,
book 7.565.3

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

οὕνεκ’ ἔην Διὸς αἷμα, φίλῳ δ’ ἤικτο τοκῆι·
τῶ καὶ ἄτρεστος ἐὼν πολέας κτάνεν ἀγχόθι πύργων.
Ὡς δ’ ἁλιεὺς κατὰ πόντον ἀνὴρ λελιημένος ἄγρης
τεύχων ἰχθύσι πῆμα φέρει μένος Ἡφαίστοιο
νηὸς ἑῆς ἔντοσθε, διεγρομένῃ δ’ ὑπ’ ἀυτμῇ
μαρμαίρει περὶ νῆα πυρὸς σέλας, οἳ δὲ κελαινῆς
ἐξ ἁλὸς ἀίσσουσι μεμαότες ὕστατον αἴγλην
εἰσιδέειν, τοὺς γάρ ῥα τανυγλώχινι τριαίνῃ
κτείνει ἐπεσσυμένους, γάνυται δέ οἱ ἦτορ ἐπ’ ἄγρῃ·
ὣς ἄρα κύδιμος υἱὸς ἐυπτολέμου Ἀχιλῆος
λαΐνεον περὶ τεῖχος ἐδάμνατο δήια φῦλα
ἀντί’ ἐπεσσυμένων. Πονέοντο δὲ πάντες Ἀχαιοὶ
ἄλλοι ὁμῶς ἄλλησιν ἐπάλξεσιν· ἔβραχε δ’ εὐρὺς
αἰγιαλὸς καὶ νῆες, ἐπεστενάχοντο δὲ μακρὰ
τείχεα βαλλομένων. Κάματος δ’ ὑπεδάμνατο λαοὺς
ἄσπετος ἀμφοτέρωθε (λύοντο δὲ γυῖα καὶ ἀλκὴ
αἰζηῶν), ἀλλ’ οὔ τι μενεπτολέμου Ἀχιλῆος
ἄμπεχεν υἱέα δῖον, ἐπεί ῥά οἱ ὄβριμον ἦτορ
πάμπαν ἔην ἄτρυτον· ἀνιηρὸν δέ οἱ οὔ τι
ἥψατο μαρναμένοιο 〈δέοσ〉 . . . .
. . . . μένος δ’ ἀκάμαντι ἐοικὼς
ἀενάῳ ποταμῷ, τὸν ἀπειρεσίη πυρὸς ὁρμὴ
οὔ ποτ’ ἰοῦσα φόβησε, καὶ εἰ μέγα μαίνετ’ ἀήτης
Ἡφαίστου κλονέων ἱερὸν μένος (ἢν γὰρ ἵκηται
ἐγγὺς ἐπὶ προχοῇσι, μαραίνεται οὐδέ οἱ ἀλκὴ
ἅψασθ’ ἀργαλέη σθένει ὕδατος ἀκαμάτοιο)·
ὣς ἄρα Πηλείδαο δαΐφρονος υἱέος ἐσθλοῦ
οὔτε μόγος στονόεις οὔτ’ ἂρ δέος ἥψατο γούνων
αἰὲν ἐρειδομένοιο καὶ ὀτρύνοντος ἑταίρους.
Οὐ 〈δὲ〉 μὲν οὐδὲ βέλος κείνου χρόα καλὸν ἵκανε
πολλῶν βαλλομένων, ἀλλ’ ὡς νιφάδες περὶ πέτρῃ
πολλάκις ἠίχθησαν ἐτώσια· πάντα γὰρ εὐρὺ
εἷργε σάκος βριαρή τε κόρυς, κλυτὰ δῶρα θεοῖο·
τοῖς ἐπικαγχαλόων κρατερὸς πάις Αἰακίδαο
φοίτα μακρὰ βοῶν περὶ τείχεϊ, πολλὰ κελεύων
ἐς μόθον Ἀργείοισιν ἀταρβέα [θύνε] . . . . . .
. . . .
. . . . , οὕνεκα πάντων

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

πολλὸν ἔην ὄχ' ἄριστος, ἔχεν δ' ἔτι θυμὸν ὁμοκλῆς
λευγαλέης ἀκόρητον, ἑοῦ δ' ἄρα μήδετο πατρὸς
τίσασθ' ἀλγινόεντα φόνον. Κεχάροντο δ' ἄνακτι
Μυρμιδόνες· στυγερὴ δὲ πέλεν περὶ τεῖχος ἀυτή.
Ἔνθα δύω κτάνε παῖδε πολυχρύσοιο Μέγητος
ὅς γένος ἔσκε Δύμαντος, ἔχεν δ' ἐρικυδέας υἷας
εἰδότας εὖ μὲν ἄκοντα βαλεῖν, εὖ δ' ἵππον ἐλάσσαι
ἐν πολέμῳ καὶ μακρὸν ἐπισταμένως δόρυ πῆλαι,
τοὺς τέκε οἱ Περίβοια μιῇ ὠδῖνι παρ' ὄχθας
Σαγγαρίου, Κελτόν τε καὶ Εὔβιον· οὐδ' ἀπόναντο
ὄλβου ἀπειρεσίοιο πολὺν χρόνον, οὕνεκα Μοῖραι
παῦρον ἐπὶ σφίσι πάγχυ τέλος βιότοιο βάλοντο.
Ἄμφω δ' ὡς ἴδον ἦμαρ ὁμῶς, καὶ κάτθανον ἄμφω
χερσὶ Νεοπτολέμοιο θρασύφρονος, ὃς μὲν ἄκοντι
βλήμενος ἐς κραδίην, ὃ δὲ χερμαδίῳ ἀλεγεινῷ
κὰκ κεφαλῆς· βριαρὴ δὲ περιθραυσθεῖσα καρήνῳ
ἐθλάσθη τρυφάλεια καὶ ἐγκέφαλον συνέχευεν.
Ἀμφὶ δ' ἄρά σφισι φῦλα περικτείνοντο καὶ ἄλλων
μυρία δυσμενέων. Μέγα δ' Ἄρεος ἔργον ὀρώρει,
μέσφ' ὅτε δὴ βουλυτὸς ἐπήλυθεν, ἤνυτο δ' ἠὼς
ἀμβροσίη, καὶ λαὸς ἀταρβέος Εὐρυπύλοιο
χάσσατο τυτθὸν ἄπωθε νεῶν. Οἳ δ' ἀγχόθι πύργων
βαιὸν ἀνέπνευσαν, καὶ δ' αὐτοὶ Τρώιοι υἷες
ἀμπαύοντο μόγοιο δυσαλγέος, οὕνεκ' ἐτύχθη
φύλοπις ἀργαλέη περὶ τείχεϊ καί νύ χ' ἅπαντες
Ἀργεῖοι τότε νηυσὶν ἐπὶ σφετέρῃσιν ὄλοντο,
εἰ μὴ Ἀχιλλῆος κρατερὸς πάις ἤματι κείνῳ
δυσμενέων ἀπάλαλκε πολὺν στρατὸν ἠδὲ καὶ αὐτὸν
Εὐρύπυλον. Τῷ δ' αἶψα γέρων σχεδὸν ἤλυθε Φοῖνιξ,
καί μιν ἰδὼν θάμβησεν ἐοικότα Πηλείωνι·
ἀμφὶ δέ οἱ μέγα χάρμα καὶ ἄσπετον ἄλγος ἵκανεν,
ἄλγος μὲν μνησθέντι ποδώκεος ἀμφ' Ἀχιλῆος,
χάρμα δ' ἄρ', οὕνεκά οἱ κρατερὸν παῖδ' εἰσενόησε.
Κλαῖε δ' ὅ γ' ἀσπασίως, ἐπεὶ οὔ ποτε φῦλ' ἀνθρώπων
νόσφι γόου ζώουσι, καὶ εἴ ποτε χάρμα φέρωνται.
Ἀμφεχύθη δέ οἱ, εὖτε πατὴρ περὶ παιδὶ χυθείη,
ὅς τε θεῶν ἰότητι πολὺν χρόνον ἄλγε' ἀνατλὰς
ἔλθοι ἑὸν ποτὶ δῶμα φίλῳ μέγα χάρμα τοκῆι·

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ὣς ὃ Νεοπτολέμοιο κάρη καὶ στήθεα κύσσεν
book 7.640.2 ἀμφιχυθείς, καὶ τοῖον ἀγασσάμενος φάτο μῦθον·
book 7.640.3 «Χαῖρέ μοι, ὦ τέκος ἐσθλὸν Ἀχιλλέος ὅν ποτ’ ἔγωγε
book 7.640.4 τυτθὸν ἐόντ’ ἀτίταλλον ἐν ἀγκοίνῃσιν ἐμῇσι
book 7.640.5 προφρονέως. Ὃ δ’ ἄρ’ ὦκα θεῶν ἐρικυδέι βουλῇ
book 7.645.1 ἔρνος ὅπως ἐριθηλὲς ἀέξετο, καί οἱ ἔγωγε
book 7.645.2 γήθεον εἰσορόων ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν.
book 7.645.3 Ἔσκε δέ μοι μέγ’ ὄνειαρ· ἴσον δέ ἑ παιδὶ τίεσκον
book 7.1 τηλυγέτῳ, ὃ δ’ ἄρ’ ἶσον ἑῷ πατρὶ τῖεν ἐμὸν κῆρ·
book 7.2 κείνου μὲν γὰρ ἔγωγε πατήρ, ὃ δ’ ἄρ’ υἱὸς ἔμοιγε
book 7.1 ἔσκεν, ὅπως φήσασκεν ἰδών· «Ἑνὸς αἵματός εἰμεν
book 7.2 εἵνεχ’ ὁμοφροσύνης». Ἀρετῇ δ’ ὅ γε φέρτερος ἦεν
book 7.3 πολλόν, ἐπεὶ μακάρεσσι δέμας καὶ κάρτος ἐῴκει·
book 7.4 τῷ σύ γε πάμπαν ἔοικας, ἐγὼ δ’ ἄρ 〈α〉 κεῖνον ὀίω
book 7.5 ζωὸν ἔτ’ Ἀργείοισι μετέμμεναι· οὗ μ’ ἄχος ὀξὺ
book 7.655.1 ἀμπέχει ἤματα πάντα, λυγρῷ δ’ ἐπὶ γήραϊ θυμὸν
book 7.655.2 τείρομαι. Ὡς ὄφελόν με χυτὴ κατὰ γαῖα κεκεύθει
book 7.655.3 κείνου ἔτι ζώοντος· ὃ καὶ πέλει ἀνέρι κῦδος
book 7.655.4 κηδεμονῆος ἑοῦ ὑπὸ χείρεσι ταρχυθῆναι.
book 7.655.5 Ἀλλά, τέκος, κείνου μὲν ἐγὼ 〈ν〉 οὐ λήσομαι ἦτορ
book 7.660.1 ἀχνύμενος, σὺ δὲ μή τι χαλέπτεο πένθεϊ θυμόν.
book 7.660.2 Ἀλλ’ ἄγε, Μυρμιδόνεσσι καὶ ἱπποδάμοισιν Ἀχαιοῖς
book 7.660.3 τειρομένοις ἐπάμυνε μέγ’ ἀμφ’ ἀγαθοῖο τοκῆος
book 7.660.4 χωόμενος δηίοισι· κλέος δέ τοι ἔσσεται ἐσθλὸν
book 7.660.5 Εὐρύπυλον δαμάσαντι μάχης ἀκόρητον ἐόντα·
book 7.665.1 τοῦ γὰρ ὑπέρτερός ἐσσι καὶ ἔσσεαι, ὅσσον ἀρείων
book 7.665.2 σεῖο πατὴρ κείνοιο πέλεν μογεροῖο τοκῆος.»
book 7.665.3 Ὣς φάμενον προσέειπε πάις ξανθοῦ Ἀχιλῆος·
book 7.665.4 «Ὦ γέρον, ἡμετέρην ἀρετὴν ἀνὰ δηιοτῆτα
book 7.665.5 Αἶσα διακρινέει κρατερὴ καὶ ὑπέρβιος Ἄρης.»
book 7.670.1 Ὣς εἰπὼν αὐτῆμαρ ἐέλδετο τείχεος ἐκτὸς
book 7.670.2 σεύεσθ’ ἐν τεύχεσσιν ἑοῦ πατρός· ἀλλά μιν ἔσχε
book 7.670.3 Νὺξ ἥ τ’ ἀνθρώποισι λύσιν καμάτοιο φέρουσα
book 7.670.4 ἔσσυτ’ ἀπ’ Ὠκεανοῖο καλυψαμένη δέμας ὄρφνῃ.
book 7.670.5 Ἀργείων δέ μιν υἷες ἴσον κρατερῷ Ἀχιλῆι
book 7.675.1 κύδαινον παρὰ νηυσὶ γεγηθότες, οὕνεκ’ ἄρ’ αὐτοὺς
book 7.675.2 θαρσαλέους κατέτευξεν ἑὼν ἐπὶ δῆριν ἑτοῖμος.
book 7.675.3 Τοὔνεκά μιν τίεσκον ἀγακλειτοῖς γεράεσσιν
book 7.675.4

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἄσπετα δῶρα διδόντες ἅ τ’ ἀνέρι πλοῦτον ὀφέλλει·
οἳ μὲν γὰρ χρυσόν τε καὶ ἄργυρον, οἳ δὲ γυναῖκας
δμωίδας, οἳ δ’ ἄρα χαλκὸν ἀάσπετον, οἳ δὲ σίδηρον,
ἄλλοι δ’ οἶνον ἐρυθρὸν ἐν ἀμφιφορεῦσιν ὄπασσαν
ἵππους τ’ ὠκύποδας καὶ ἀρήια τεύχεα φωτῶν
φάρεά τ’ εὐποίητα γυναικῶν κάλλιμα ἔργα·
τοῖς ἔπι θυμὸν ἴα 〈ι〉 νε Νεοπτολέμοιο φίλον κῆρ.
Καί ῥ’ οἳ μὲν δόρποιο ποτὶ κλισίῃσι μέλοντο
υἱὸν Ἀχιλλῆος θεοειδέα κυδαίνοντες
ἶσον ἐπουρανίοισιν ἀτειρέσι· τῷ δ’ Ἀγαμέμνων
πόλλ’ ἐπικαγχαλόων τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·
«Ἀτρεκέως πάις ἐσσὶ θρασύφρονος Αἰακίδαο,
ὦ τέκος, οὕνεκά οἱ κρατερὸν μένος ἠδὲ καὶ εἶδος
καὶ μέγεθος καὶ θάρσος ἰδὲ φρένας ἔνδον ἔοικας.
Τῶ σοὶ ἐγὼ μέγα θυμὸν ἰαίνομαι· ἦ γὰρ ἔολπα
σῇσιν ὑπαὶ παλάμῃσι καὶ ἔγχεϊ δήια φῦλα
καὶ Πριάμοιο πόληα περικλειτὴν ἐναρίξαι,
οὕνεκα πατρὶ ἔοικας. Ἐγὼ δ’ ἄρα κεῖνον ὀίω
εἰσοράαν παρὰ νηυσίν, ὅτε Τρώεσσιν ὁμόκλα
χωόμενος Πατρόκλοιο δεδουπότος· ἀλλ’ ὃ μὲν ἤδη
ἐστὶ σὺν ἀθανάτοισι· σὲ δ’ ἐκ μακάρων προέηκε
σήμερον Ἀργείοισιν ἀπολλυμένοις ἐπαμῦναι.»
Ὣς φάμενον προσέειπεν Ἀχιλλέος ὄβριμος υἱός·
«Εἴθέ 〈μιν〉, ὦ Ἀγάμεμνον, ἔτι ζώοντα κίχανον,
ὄφρα καὶ αὐτὸς ἄθρησεν ἑὸν θυμήρεα παῖδα
οὔ τι καταισχύνοντα βίην πατρός, ὥς περ ὀίω
ἔσσεσθ’, ἤν με σόωσιν ἀκηδέες Οὐρανίωνες.»
Ὣς ἄρ’ ἔφη πινυτῇσιν ἀρηρέμενος φρεσὶ θυμόν·
λαοὶ δ’ ἀμφιέποντες ἐθάμβεον ἀνέρα δῖον.
Ἀλλ’ ὅτε δὴ δόρποιο καὶ εἰλαπίνης κορέσαντο,
δὴ τότ’ ἄρ’ Αἰακίδαο θρασύφρονος ὄβριμος υἱὸς
ἀνστὰς ἐκ δόρποιο ποτὶ κλισίας ἀφίκανε
πατρὸς ἑοῦ. Τὰ δὲ πολλὰ δαϊκταμένων ἡρώων
ἔντεά οἱ παρέκειντ’· αἳ δ’ ἀμφί μιν ἄλλοθεν ἄλλαι
χῆραι ληιάδες κλισίην ἐπιπορσύνεσκον,
ὡς ζώοντος ἄνακτος. Ὃ δ’ ὡς ἴδεν ἔντεα Τρώων
καὶ δμωάς, στονάχησεν· ἔρος δέ μιν εἷλε τοκῆος.
Ὡς δ’ ὅτ’ ἀνὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ἄγκεα ῥωπήεντα

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

σμερδαλέοιο λέοντος ὑπ’ ἀγρευτῇσι δαμέντος
book 7.715.3 σκύμνος ἐς ἄντρον ἵκηται ἐύσκιον, ἀμφὶ δὲ πάντῃ
book 7.715.4 ταρφέα παπταίνει κενεὸν σπέος, ἀθρόα δ’ αὐτοῦ
book 7.715.5 ὀστέα δερκόμενος κταμένων πάρος οὐκ ὀλίγων περ
book 7.720.1 ἵππων ἠδὲ βοῶν μεγάλ’ ἄχνυται ἀμφὶ τοκῆος·
book 7.720.2 ὣς ἄρα θαρσαλέοιο πάις τότε Πηλείδαο
book 7.720.3 θυμὸν ἐπαχνώθη. Δμωαὶ δέ μιν ἀμφαγάσαντο·
book 7.720.4 καὶ δ’ αὐτὴ Βρισηίς, ὅτ’ ἔδρακεν υἶ’ Ἀχιλῆος,
book 7.720.5 ἄλλοτε μὲν θυμῷ μέγ’ ἐγήθεεν, ἄλλοτε δ’ αὖτε
book 7.725.1 ἄχνυτ’ Ἀχιλλῆος μεμνημένη· ἐν δέ οἱ ἦτορ
book 7.725.2 ἀμφασίῃ βεβόλητο κατὰ φρένας, ὡς ἐτεόν περ
book 7.1 αὐτοῦ ἔτι ζώοντος ἀταρβέος Αἰακίδαο.
book 7.2 Τρῶες δ’ αὖτ’ ἀπάνευθε γεγηθότες ὄβριμον ἄνδρα
book 7.3 Εὐρύπυλον κύδαινον ἐνὶ κλισίῃσι καὶ αὐτοί,
book 7.730.1 ὁππόσον Ἕκτορα δῖον, ὅτ’ Ἀργείους ἐδάιζε
book 7.730.2 ῥυόμενος πτολίεθρον ἑὸν καὶ κτῆσιν ἅπασαν.
book 7.730.3 Ἀλλ’ ὅτε δὴ μερόπεσσιν ἐπὶ γλυκὺς ἤλυθεν ὕπνος,
book 7.730.4 δὴ τότε Τρώιοι υἷες ἰδ’ Ἀργεῖοι μενεχάρμαι
book 7 νόσφι φυλακτήρων εὗδον βεβαρηότες ὕπνῳ.
book 8.1.1 Ἦμος δ’ ἠελίοιο φάος περικίδναται αἶαν
book 8.1.2 ἐκ περάτων ἀνιόντος, ὅθι σπέος Ἠριγενείης,
book 8.1.3 δὴ τότε που Τρῶες καὶ Ἀχαιῶν ὄβριμοι υἷες
book 8.1.4 θωρήσσονθ’ ἑκάτερθεν ἐπειγόμενοι ποτὶ δῆριν.
book 8.5.1 Τοὺς μὲν 〈γὰρ〉 πάις ἐσθλὸς Ἀχιλλέος ὀτρύνεσκεν
book 8.5.2 ἀντιάαν Τρώεσσιν ἀταρβέα θυμὸν ἔχοντας,
book 8.5.3 τοὺς δ’ ἄρα Τηλεφίδαο μέγα σθένος· ἦ γὰρ ἐώλπει
book 8.5.4 τεῖχος μὲν χαμάδις βαλέειν νῆάς τ’ ἀμαθύνειν
book 8.5.5 ἐν πυρὶ λευγαλέῳ, λαοὺς δ’ ὑπὸ χερσὶ δαΐξαι·
book 8.10.1 ἀλλά οἱ ἐλπωρὴ μὲν ἔην ἐναλίγκιος αὔρῃ
book 8.10.2 μαψιδίῃ· Κῆρες δὲ μάλα σχεδὸν ἑστηυῖαι
book 8.10.3 πολλὸν καγχαλάασκον ἐτώσια μητιόωντι.
book 8.10.4 Καὶ τότε Μυρμιδόνεσσιν Ἀχιλλέος ἄτρομος υἱὸς
book 8.10.5 θαρσαλέον φάτο μῦθον ἐποτρύνων πονέεσθαι·
book 8.15.1 «Κέκλυτέ μευ, θεράποντες, ἀρήιον ἐν φρεσὶ θυμὸν
book 8.15.2 θέντες, ἵν’ Ἀργείοισιν ἄκος πολέμου ἀλεγεινοῦ,
book 8.15.3 δυσμενέεσσι δὲ πῆμα γενώμεθα· μηδέ τις ἡμέων
book 8.15.4 ταρβείτω· κρατερὴ γὰρ ἄδην ἐκ θάρσεος ἀλκὴ
book 8.15.5 γίνεται ἀνθρώποισι, δέος δὲ βίην ἀμαθύνει
book 8.20.1

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

καὶ νόον. Ἀλλ’ ἄγε πάντες ἐς Ἄρεα καρτύνασθε,
ὄφρα μὴ ἀμπνεύσῃ Τρώων στρατός, ἀλλ’ Ἀχιλῆα
φαίη ἔτι ζώοντα μετέμμεναι Ἀργείοισιν.»
Ὣς εἰπὼν ὤμοισι πατρώια δύσετο τεύχη
πάντοθε μαρμαίροντα· Θέτις δ’ ἠγάλλετο θυμῷ
ἐξ ἁλὸς εἰσορόωσα μέγα σθένος υἱωνοῖο.
Καί ῥα θοῶς οἴμησε πρὸ τείχεος αἰπεινοῖο
ἐμβεβαὼς ἵπποισιν ἑοῦ πατρὸς ἀθανάτοισιν.
Οἷος δ’ ἐκ περάτων ἀν〈α〉 φαίνεται Ὠκεανοῖο
Ἠέλιος θηητὸν ἐπὶ χθόνα πῦρ ἀμαρύσσων,
πῦρ, ὅτε οἱ πώλοισι καὶ ἅρμασι συμφέρετ’ ἀστὴρ
Σείριος ὅς τε βροτοῖσι φέρει πολυκηδέα νοῦσον·
τοῖος ἐπὶ Τρώων στρατὸν ἤιεν ὄβριμος ἥρως,
υἱὸς Ἀχιλλῆος. Φόρεον δέ μιν ἄμβροτοι ἵπποι
τούς οἱ ἐελδομένῳ νηῶν ἄπο λαὸν ἐλάσσαι
ὤπασεν Αὐτομέδων· ὃς γάρ σφεας ἡνιόχευεν.
Ἵπποι δ’ αὖτ’ ἐχάρησαν ἑὸν φορέοντες ἄνακτα
εἴκελον Αἰακίδῃ· τῶ〈ν〉 δ’ ἄφθιτον ἦτορ ἐώλπει
ἔμμεναι ἀνέρα κεῖνον Ἀχιλλέος οὔ τι χερείω.
Ὣς δὲ καὶ Ἀργεῖοι μέγα καγχαλόωντες ἄγερθεν
ἀμφὶ Νεοπτολέμοιο βίην ἄμοτον μεμαῶτες,
λευγαλέοις σφήκεσσιν ἐοικότες, οὕς τε κλονήσῃ
. . . .
χηραμοῦ ἐκποτέονται ἐελδόμενοι χρόα θεῖναι
ἀνδρόμεον, πάντες δὲ περὶ σθένος ὁρμαίνοντες
τεύχουσι〈ν〉 μέγα πῆμα παρεσσυμένοισι βροτοῖσιν·
ὣς οἵ γ’ ἐκ νηῶν καὶ τείχεος ἐξεχέοντο
μαιμώωντες Ἄρηι. Πολὺς δ’ ἐστείνετο χῶρος·
πᾶν πεδίον δ’ ἀπάνευθεν ἐλάμπετο τεύχεσι φωτῶν,
ἠελίου καθύπερθεν ὑπ’ ἠέρι μαρμαίροντος.
Οἷον δὲ νέφος εἶσι δι’ ἠέρος ἀπλήτοιο
πνοιῇσι〈ν〉 μεγάλῃσιν ἐλαυνόμενον Βορέαο,
ἦμος δὴ νιφετός τε πέλει καὶ χείματος ὥρη
ἀργαλέη, πάντῃ δὲ περιστέφει οὐρανὸν ὄρφνη·
ὣς τῶν πλήθετο γαῖα συνερχομένων ἑκάτερθε
νηῶν βαιὸν ἄπωθε· κόνις δ’ εἰς οὐρανὸν εὐρὺν
πέπτατ’ ἀειρομένη. Κανάχιζε δὲ τεύχεα φωτῶν,
σὺν δὲ καὶ ἅρματα πολλά· διεσσύμενοι δ’ ἐπὶ μῶλον

ἵπποι ὑπεχρεμέτιζον. Ἑὴ δ’ ἐκέλευεν ἕκαστον
ἀλκὴ ἀνιηρὴν ἐς φύλοπιν ὀτρύνουσα.
Ὡς δ’ ὅτε κύματα μακρὰ δύω κλονέουσιν ἀῆται
σμερδαλέον βρομέοντες ἀνὰ πλατὺ χεῦμα θαλάσσης
ἔκποθεν ἀλλήλοισι περιρρηγνύντες ἀέλλας,
ὁππότε χεῖμ’ ἀλεγεινὸν ἀν’ εὐρέα βένθεα πόντου
μαίνετ’, ἀμαιμακέτη δὲ περιστένει Ἀμφιτρίτη
κύμασι λευγαλέοισι, τὰ δ’ ἄλλοθεν ἄλλα φέρονται
οὔρεσιν ἠλιβάτοισιν ἐοικότα, τῶν δ’ ἀλεγεινὴ
ὀρνυμένων ἑκάτερθε πέλει κατὰ πόντον ἰωή·
ὣς οἵ γ’ ἀμφοτέρωθεν ἐς Ἄρεα συμφορέοντο
σμερδαλέον μεμαῶτες· Ἔρις δ’ ὀρόθυνε καὶ αὐτή.
Σὺν δ’ ἔβαλον βροντῇσιν ἐοικότες ἢ στεροπῇσιν
αἵ τε μέγα κτυπέουσι δι’ ἠέρος, ὁππότ’ ἀῆται
λάβροι ἐριδμαίνωσι, καὶ ὁππότε λάβρον ἀέντες
σὺν νέφεα ῥήξωσι Διὸς μέγα χωομένοιο
ἀνδράσιν οἵ τ’ ἐρίτιμον ὑπὲρ Θέμιν ἔργα κάμωνται·
ὣς οἵ γ’ ἀλλήλοισιν ἐπέχραον· ἔγχεϊ δ’ ἔγχος
συμφέρετ’, ἀσπίδι δ’ ἀσπίς, ἐπ’ ἀνέρα δ’ ἤιεν ἀνήρ.
Πρῶτος δ’ ὄβριμος υἱὸς ἐυπτολέμου Ἀχιλῆος
δάμνατ’ ἐὺν Μελανῆα καὶ ἀγλαὸν Ἀλκιδάμαντα,
υἷας Ἀλεξινόμοιο δαΐφρονος ὅς τ’ ἐνὶ κοίλῃ
Καύνῳ ναιετάεσκε διειδέος ἀγχόθι λίμνης
Ἴμβρῳ ὑπὸ νιφόεντι παραὶ ποσὶ Ταρβήλοιο.
Κτεῖνε δὲ Κασσάνδροιο θοὸν ποσὶ παῖδα Μύνητα
ὃν τέκε δῖα Κρέουσα παρὰ προχοῇς ποταμοῖο
Λίνδου ἐυρρείταο, μενεπτολέμων ὅθι Καρῶν
πείρατα καὶ Λυκίης ἐρικυδέος ἄκρα πέλονται.
Εἷλε δ’ ἄρ’ αἰχμητῆρα Μόρυν Φρυγίηθε μολόντα·
τῷ δ’ ἄρ’ ὁμῶς Πόλυβόν τε καὶ Ἱππομέδοντα κατέκτα,
τὸν μὲν ὑπὸ κραδίην, τὸν δ’ ἐ〈σ〉 κληῖδα τυχήσας.
Δάμνατ〈ο δ’〉 ἄλλοθεν ἄλλον· ἐπέστενε δ’ αἶα νέκυσσι
Τρώων. Οἳ δ’ ὑπόεικον ἐοικότες αὐαλέοισι
θάμνοις οὕς 〈τ’〉 ὀλοοῖο πυρὸς καταδάμνατ’ ἀυτμὴ
ῥηιδίως, ἐπιόντος ὀπωρινοῦ Βορέαο·
ὣς τοῦ ἐπεσσυμένοιο κατηρείποντο φάλαγγες.
Αἰνείας δ’ ἐδάμασσεν Ἀριστόλοχον μενεχάρμην
πλήξας χερμαδίῳ κατὰ κρά〈α〉τος· ἐν δ’ ἄρ’ ἔθλασσεν

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ὀστέα σὺν πήληκι· λίπεν δ’ ἄφαρ ὀστέα θυμός.
Τυδείδης δ’ Εὔμαιον ἕλε〈ν〉 θοὸν ὅς ποτ’ ἔναιε
Δάρδανον αἰπήεσσαν, ἵν’ Ἀγχίσαο πέλονται
εὐναί, ὅπου Κυθέρειαν ἐν ἀγκοίνῃσι δάμασσεν.
Ἂν δ’ Ἀγαμέμνων κτεῖνεν Ἐύστρατον, οὐδ’ ὅ γε Θρῄκην
ἵκετ’ ἀπὸ πτολέμοιο, φίλης δ’ ἑκὰς ἔφθιτο πάτρης.
Μηριόνης δ’ ἐδάμασσε Χλέμον Πεισήνορος υἷα,
ἀντιθέου Γλαύκοιο φίλον 〈καὶ〉 πιστὸν ἑταῖρον,
ὅς ῥά τε ναιετάεσκε παρὰ προχοῇς Λιμύροιο
καί ῥά μιν ὡς βασιλῆα περικτίονες τίον ἄνδρες,
Γλαύκου ἀποκταμένοιο καὶ οὐκέτι κοιρανέοντος,
πάντες ὅσοι Φοίνικος ἕδος περὶ πάγχυ νέμοντο
αἰπύ τε Μασσικύτοιο ῥίον βωμόν τε Χιμαίρης.
Ἄλλος δ’ ἄλλον ἔπεφνε κατὰ μόθον· ἐν δ’ ἄρα τοῖσιν
Εὐρύπυλος πολέεσσι κακὰς ἐπὶ Κῆρας ἴαλλε
δυσμενέσιν. Πρῶτον δὲ μενεπτόλεμον κατέπεφνεν
Εὔρυτον, αὐτὰρ ἔπειτα Μενοίτιον αἰολομίτρην,
ἀντιθέους ἑτάρους Ἐλεφήνορος· ἀμφὶ δ’ ἄρά σφιν
Ἅρπαλον ὅς ῥ’ Ὀδυσῆος ἐύφρονος ἔσκεν ἑταῖρος.
Ἀλλ’ ὃ μὲν οὖν ἀπάτερθεν ἔχεν πόνον οὐδ’ ἐπαμύνειν
ἔσθενεν ᾧ θεράποντι δεδουπότι· τοῦ δ’ ἄρ’ ἑταῖρος
Ἄντιφος ὀβριμόθυμος ἀποκταμένοιο χολώθη
καὶ βάλεν Εὐρυπύλοιο καταντίον· ἀλλά μιν οὔ τι
οὔτασεν, οὕνεκά οἱ κρατερὸν δόρυ τυτθὸν ἄπωθεν
ἔμπεσε Με〈ι〉λανίωνι δαΐφρονι τόν ποτε μήτηρ
γείνατο πὰρ προχοῇσιν ἐυρρείταο Καΐκου,
Κλείτη καλλιπάρηος ὑποδμηθεῖσ’ Ἐρυλάῳ.
Εὐρύπυλος δ’ ἑτάροιο χολωσάμενος κταμένοιο
Ἀντίφῳ αἶψ’ ἐπόρουσεν· ὃ δ’ ἔκφυγε ποσσὶ θοοῖσιν
ἐς πληθὺν ἑτάρων· κρατερὸν δέ μιν οὔ τι δάμασσεν
ἔγχος Τηλεφίδαο δαΐφρονος, οὕνεκ’ ἔμελλεν
ἀργαλέως ὀλέ〈ε〉σθαι ὑπ’ ἀνδροφόνοιο Κύκλωπος
ὕστερον· ὣς γάρ που στυγερῇ ἐπιήνδανε Μοίρῃ.
Εὐρύπυλος δ’ ἑτέρωθεν ἐπῴχετο· τοῦ δ’ ὑπὸ δουρὶ
αἰὲν ἐπεσσυμένοιο κατήριπε πουλὺς ὅμιλος.
Ἠύτε δένδρεα μακρὰ βίῃ δμηθέντα σιδήρου
οὔρεσιν ἐν λασίοισιν ἀναπλήσωσι φάραγγας
κεκλιμέν’ ἄλλοθεν ἄλλα κατὰ χθονός· ὣς ἄρ’ Ἀχαιοὶ

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

δάμναντ’ Εὐρυπύλοιο δαΐφρονος ἐγχείῃσι,
book 8.130.5 μέσφ’ ὅτε οἱ κίεν ἄντα μέγα φρονέων ἐνὶ θυμῷ
book 8.135.1 υἱὸς Ἀχιλλῆος· τὼ δ’ ἄμφω δούρατα μακρὰ
book 8.135.2 ἐν παλάμῃσι τίνασσον ἐπὶ σφίσι μαιμώωντες.
book 8.135.3 Εὐρύπυλος δέ 〈ἑ〉 πρῶτος ἀνειρόμενος προσέειπε·
book 8.135.4 «Τίς πόθεν εἰλήλουθας ἐναντίον ἄμμι μάχεσθαι;
book 8.135.5 Ἦ σε πρὸς Ἄιδα Κῆρες ἀμείλικτοι φορέουσιν·
book 8.140.1 οὐ γάρ τίς μ’ ὑπάλυξεν ἐν ἀργαλέῃ ὑσμίνῃ,
book 8.140.2 ἀλλά μοι ὅσσοι ἔναντα λιλαιόμενοι μαχέσασθαι
book 8.140.3 δεῦρο κίον, πάντεσσι φόνον στονόεντ’ ἐφέηκα
book 8.140.4 ἀργαλέως, πάντων δὲ παρὰ Ξάνθοιο ῥέεθρα
book 8.140.5 ὀστέα τε σάρκας τε κύνες διὰ πάντ’ ἐδάσαντο.
book 8.145.1 Ἀλλά μοι εἰπέ, τίς ἔσσι, τίνος δ’ ἐπαγάλλεαι ἵπποις;»
book 8.145.2 Ὣς φάμενον προσέειπεν Ἀχιλλέος ὄβριμος υἱός·
book 8.145.3 «Τίπτε μ’ ἐπισπεύδοντα ποτὶ κλόνον αἱματόεντα
book 8.145.4 ἐχθρὸς ἐὼν ὡς εἴ τε φίλα φρονέων ἐρεείνεις
book 8.145.5 εἰπέμεναι γενεήν, ἥν περ μάλα πολλοὶ ἴσασιν;
book 8.1 Υἱὸς Ἀχιλλῆος κρατερόφρονος, ὅς τε τοκῆα
book 8.2 σεῖο πάροιθ’ ἐφόβησε βαλὼν περιμήκεϊ δουρί·
book 8.3 καί νύ κέ μιν θανάτοιο κακαὶ περὶ Κῆρες ἔμαρψαν,
book 8.4 εἰ μή οἱ στονόεντα θοῶς ἰήσατ’ ὄλεθρον.
book 8.5 Ἵπποι δ’ οἳ φορέουσιν ἐμοῦ πατρὸς ἀντιθέοιο,
book 8.155.1 οὓς τέκεθ’ Ἅρπυια Ζεφύρῳ πάρος εὐνηθεῖσα,
book 8.155.2 οἵ τε καὶ ἀτρύγετον πέλαγος διὰ ποσσὶ θέουσιν
book 8.155.3 ἀκρονύχως ψαύοντες, ἴσον δ’ ἀνέμοισι φέρονται.
book 8.155.4 Νῦν δ’ ἐπεὶ οὖν γενεὴν ἐδάης ἵππων τε καὶ αὐτοῦ,
book 8.155.5 καὶ δόρατος πείρησαι ἀτειρέος ἡμετέροιο
book 8.160.1 γνώμεναι ἀντιβίην· γενεὴ δέ οἱ ἐν κορυφῇσι
book 8.160.2 Πηλίου αἰπεινοῖο, τομὴν ὅθι λεῖπε καὶ εὐνήν.»
book 8.160.3 Ἦ ῥα καὶ ἐξ ἵππων χαμάδις θόρε κύδιμος ἀνὴρ
book 8.160.4 πάλλων ἐγχείην περιμήκετον. Ὃς δ’ ἑτέρωθε
book 8.160.5 χερσὶν ὑπὸ κρατερῇσιν ἀπειρεσίην λάβε πέτρην
book 8.165.1 καί ῥα Νεοπτολέμοιο κατ’ ἀσπίδος ἧκε φέρεσθαι
book 8.165.2 χρυσείης· τὸν δ’ οὔ τι προσεσσύμενον στυφέλιξεν·
book 8.165.3 ἀλλ’ ἅτε πρὼν εἱστήκει ἀπείριτος οὔρεϊ μακρῷ,
book 8.165.4 τόν ῥα διιπετέων ποταμῶν μένος οὐδ’ ἅμα πάντων
book 8 ἂψ ὦσαι δύναται, ὃ γὰρ ἔμπεδον ἐρρίζωται·
book 8.170.1 ὣς μένεν ἄτρομος αἰὲν Ἀχιλλέος ὄβριμος υἱός.
book 8.170.2

Ἀλλ’ οὐδ’ ὧς τάρβησε θρασὺ σθένος Εὐρυπύλοιο
book 8.170.3 ἄσχετον υἷ’ Ἀχιλῆος, ἐπεί ῥά μιν ὀτρύνεσκε
book 8.170.4 θάρσος ἑὸν καὶ Κῆρες. Ὑπὸ κραδίῃσι δὲ θυμὸς
book 8.170.5 ἔζεεν ἀμφοτέροισι· περὶ σφίσι δ’ αἰόλα τεύχη
book 8.175.1 ἔβραχεν. Οἳ δ’ ἅτε θῆρες ἐπήϊεσαν ἀλλήλοισι
book 8.175.2 σμερδαλέοι, τοῖσίν τε κατ’ οὔρεα δῆρις ἀέξει,
book 8.175.3 ὁππότε λευγαλέῃ λιμῷ βεβολημένοι ἦτορ
book 8.175.4 ἢ βοὸς ἢ ἐλάφοιο περὶ κταμένου πονέωνται
book 8.175.5 ἄμφω παιφάσσοντες, ἐπικτυπέουσι δὲ βῆσσαι
book 8.180.1 μαρναμένων· ὣς οἵ γε συνήϊεσαν ἀλλήλοισι
book 8.180.2 δῆριν συμφορέοντες ἀμείλιχον. Ἀμφὶ δὲ μακραὶ
book 8.180.3 λαῶν ἀμφοτέρωθεν ἄδην πονέοντο φάλαγγες
book 8.180.4 ἐς μόθον, ἀργαλέη δὲ περὶ σφίσι δῆρις ὀρώρει.
book 8.180.5 Οἳ δ’ ἀνέμων ῥιπῇσιν ἐοικότες αἰψηρῇσι
book 8.185.1 σύν ῥ’ ἔβαλον μελίῃσι μεμαότες αἷμα κεδάσσαι
book 8.185.2 ἀλλήλων. Τοὺς δ’ αἰὲν ἐποτρύνεσκεν Ἐνυὼ
book 8.185.3 ἐγγύθεν ἱσταμένη· τοὶ δ’ οὐκ ἀπέληγον ὁμοκλῆς,
book 8.185.4 ἀλλά σφεας ἐδάιζον ἐς ἀσπίδας, ἄλλοτε δ’ αὖτε
book 8.185.5 οὔταζον κνημῖδας ἰδ’ ὑψιλόφους τρυφαλείας·
book 8.190.1 καί τις καὶ χροὸς ἥψατ’, ἐπεὶ πόνος αἰνὸς ἔπειγε
book 8.190.2 θαρσαλέους ἥρωας. Ἔρις δ’ ἐπετέρπετο θυμῷ
book 8.190.3 κείνους εἰσορόωσα. Πολὺς δ’ ἐξέρρεεν ἱδρὼς
book 8.190.4 ἀμφοτέρων· οἳ δ’ αἰὲν ἐκαρτύνοντο μένοντες·
book 8.190.5 ἄμφω γὰρ μακάρων ἔσαν αἵματος. Οἳ δ’ ἀπ’ Ὀλύμπου
book 8.194 . . . .
book 8.195 οἳ μὲν γὰρ κύδαινον Ἀχιλλέος ὄβριμον υἷα,
book 8.1 οἳ δ’ αὖτ’ Εὐρύπυλον θεοειδέα. Τοὶ δ’ ἑκάτερθε
book 8.2 μάρναντ’ ἀκμήτοισιν ἐειδόμενοι σκοπέλοισιν
book 8.3 ἠλιβάτων ὀρέων· μέγα δ’ ἔβραχον ἀμφοτέρωθε
book 8.4 θεινόμεναι μελίῃσι τότ’ ἀσπίδες. Ὀψὲ δὲ μακρὴ
book 8.1 Πηλιὰς Εὐρυπύλοιο διήλυθεν ἀνθερεῶνος
book 8.2 πολλὰ πονησαμένη· τοῦ δ’ ἔκχυτο φοίνιον αἷμα
book 8.3 ἐσσυμένως· ψυχὴ δὲ δι’ ἕλκεος ἐξεποτήθη
book 8.4 ἐκ μελέων, ὀλοὴ δὲ κατ’ ὀφθαλμῶν πέσεν ὄρφνη.
book 8.5 Ἤριπε δ’ ἐν τεύχεσσι κατὰ χθονός, ἠύτε βλωθρὴ
book 8.205.1 ἢ πίτυς ἢ ἐλάτη κρυεροῦ Βορέαο βίηφιν
book 8.205.2 ἐκ ῥιζῶν ἐριποῦσα· τόσην ἐπικάππεσε γαῖαν
book 8.205.3 Εὐρυπύλοιο δέμας, μέγα δ’ ἔβραχε Τρώιον οὖδας
book 8.205.4

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

καὶ πεδίον· χλοερὴ δὲ θοῶς κατεχεύατο νεκρῷ
ἀχροίη καὶ καλὸν ἀπημάλδυνεν ἔρευθος.
Τῷ δ’ ἐπικαγχαλόων μεγάλ’ εὔχετο καρτερὸς ἥρως·
«Εὐρύπυλ’, ἦ που ἔφης Δαναῶν νέας ἠδὲ καὶ αὐτοὺς
δῃώσειν καὶ πάντας ὀιζυρῶς ἀπολέσσειν
ἡμέας· ἀλλὰ σοὶ οὔ τι θεοὶ τελέεσκον ἐέλδωρ,
ἀλλ’ ὑπ’ ἐμοί ς’ ἐδάμασσε καὶ ἀκάματόν περ ἐόντα
πατρὸς ἐμοῖο μέγ’ ἔγχος, ὅ περ βροτὸς οὔ τις ἄλυξεν
ἡμῖν ἄντα μολών, οὐδ’ εἰ παγχάλκεος ἦεν.»
Ἦ ῥα καὶ ἐκ νέκυος περιμήκετον εἴρυσεν αἰχμὴν
ἐσσυμένως· Τρῶες δὲ μέγ’ ἔτρεσαν εἰσορόωντες
ἀνέρα καρτερόθυμον. Ὃ δ’ αὐτίκα τεύχε’ ἀπούρας
δῶκε θοοῖς ἑτάροισι φέρειν ποτὶ νῆας Ἀχαιῶν·
αὐτὸς δ’ ἐς θοὸν ἅρμα θορὼν καὶ ἀτειρέας ἵππους
ἤιεν, οἷός τ’ εἶσι δι’ αἰθέρος ἀπλήτοιο
ἐκ Διὸς ἀκαμάτοιο σὺν ἀστεροπῇσι κεραυνός,
ὅν τε περιτρομέουσι καὶ ἀθάνατοι κατιόντα
νόσφι Διὸς μεγάλοιο, ὃ δ’ ἐσσύμενος ποτὶ γαῖαν
δένδρεά τε ῥήγνυσι καὶ οὔρεα παιπαλόεντα·
ὣς ὃ θοῶς Τρώεσσιν ἐπέσσυτο πῆμα κορύσσων·
δάμνατο δ’ ἄλλοθεν ἄλλον ὅσους κίχον ἄμβροτοι ἵπποι.
Πλήθετο δὲ χθονὸς οὖδας, ἄδην δ’ ἐρυθαίνετο λύθρῳ·
ὡς δ’ ὅτε μυρία φύλλα κατ’ οὔρεος ἐν βήσσῃσι
ταρφέα πεπτηῶτα χύδην κατὰ γαῖαν ἐρέψῃ·
ὣς Τρώων τότε λαὸς ἀάσπετος ἐν χθονὶ κεῖτο
χερσὶ Νεοπτολέμοιο καὶ Ἀργείων ἐριθύμων·
ὧν ἄπλετον μετὰ χερσὶν ὑπέρρεεν αἷμα κελαινὸν
αὐτῶν ἠδ’ ἵππων· μάλα δ’ ἄντυγες ἀμφ’ ὀχέεσσι
κινύμεναι δεύοντο περὶ στροφάλιγξιν ἑῇσι.
Καί νύ κε Τρώιοι υἷες ἔσω πυλέων ἀφίκοντο,
πόρτιες εὖτε λέοντα φοβεύμεναι ἢ σύες ὄμβρον,
εἰ μὴ Ἄρης ἀλεγεινὸς ἀρηγέμεναι μενεαίνων
Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι κατήλυθεν Οὐλύμποιο
κρύβδ’ ἄλλων μακάρων. Φόρεον δέ μιν ἐς μόθον ἵπποι
Αἴθων καὶ Φλογίος, Κόναβος δ’ ἐπὶ τοῖσι Φόβος τε,
τοὺς Βορέῃ κελάδοντι τέκε〈ν〉 βλοσυρῶπις Ἐριννὺς
πῦρ ὀλοὸν πνείοντας· ὑπέστενε δ’ αἰόλος αἰθὴρ
ἐσσυμένων ποτὶ δῆριν. Ὃ δ’ ὀτραλέως ἀφίκανεν

ἐς Τροίην· ὑπὸ δ’ αἶα μέγ’ ἔκτυπε θεσπεσίοισιν
ἵππων ἀμφὶ πόδεσσι· μολὼν δ’ ἄγχιστα κυδοιμοῦ
πῆλε δόρυ βριαρόν, μέγα δ’ ἴαχε Τρωσὶ κελεύων
ἀντιάαν δηίοισι κατὰ κλόνον. Οἳ δ’ ἀίοντες
θεσπεσίην ὄπα πάντες ἐθάμβεον· οὐ γὰρ ἴδοντο
ἄμβροτον ἀθανάτοιο θεοῦ δέμας οὐδὲ μὲν ἵππους·
ἠέρι 〈γὰρ〉 κεκάλυπτο. Νόησε δὲ θέσκελον αὐδὴν
ἔκποθεν ἀίσσουσαν ἄδην εἰς οὔατα Τρώων
ἀντιθέου Ἑλένοιο κλυτὸς νόος· ἐν δ’ ἄρα θυμῷ
γήθησε〈ν〉 καὶ λαὸν ἀπεσσύμενον μέγ’ ἀύτει·
«Ἆ δειλοί, τί φέβεσθε φιλοπτολέμου Ἀχιλῆος
υἱέα θαρσαλέον; Θνητός νύ τίς ἐστι καὶ αὐτός,
οὐδέ οἱ ἶσον Ἄρηι πέλει σθένος ὃς μέγ’ ἀρήγει
ἧμιν ἐελδομένοισι· βοᾷ δ’ ὅ γε μακρὰ κελεύων
μάρνασθ’ Ἀργείοισι κατὰ κλόνον. Ἀλλ’ ἄγε θυμῷ
τλῆτε, φίλοι, καὶ θάρσος ἐνὶ στήθεσσι βάλεσθε·
οὐ γὰρ ἀμείνονα Τρωσὶν ὀίομαι ἄλλον ἱκέσθαι
ἀλκτῆρα πτολέμοιο· τί γὰρ ποτὶ δῆριν Ἄρηος
λώιον, εὖτε βροτοῖσι κορυσσομένοις ἐπαμύνῃ,
ὡς νῦν ἧμιν ἵκανεν ἐπίρροθος; Ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
μνήσασθε πτολέμοιο, δέος δ’ ἀπὸ νόσφι βάλεσθε.»
Ὣς φάτο· τοὶ δ’ ἵσταντο καταντίον Ἀργείοισιν·
ἠύτ’ ἐνὶ ξυλόχοισι κύνες κατέναντα λύκοιο
φεύγοντες τὸ πάροιθε βίην στρέψωσι μάχεσθαι,
ταρφέα μηλονόμοιο παροτρύνοντος ἔπεσσιν·
ὣς ἄρα Τρώιοι υἷες ἀνὰ μόθον αἰνὸν Ἄρηος
δείματος ἐκτὸς ἔσαν, κατὰ δ’ ἀντίον ἀνέρος ἀνὴρ
μάρνατο θαρσαλέως· περὶ δ’ ἔκτυπεν ἔντεα φωτῶν
θεινόμενα ξιφέεσσι καὶ ἔγχεσι καὶ βελέεσσιν·
αἰχμαὶ δ’ ἐς χρόα δῦνον· ἐδεύετο δ’ αἵματι πολλῷ
δεινὸς Ἄρης· ὀλέκοντο δ’ ἀνὰ μόθον ἄλλος ἐπ’ ἄλλῳ
μαρναμένων ἑκάτερθε. Μάχη δ’ ἔχεν ἶσα τάλαντα·
ὡς δ’ ὁπότ’ αἰζηοὶ μεγάλης ἀνὰ γουνὸν ἀλωῆς
ὄρχατον ἀμπελόεντα διατμήξωσι σιδήρῳ
σπερχόμενοι, τῶν δ’ ἶσον ἀέξεται εἰς ἔριν ἔργον,
ὁππότ’ ἴσοι τελέθουσιν ὁμηλικίῃ τε βίῃ τε·
ὣς τῶν ἀμφοτέρωθε μάχης ἀλεγεινὰ τάλαντα
ἶσα πέλεν· Τρῶες γὰρ ὑπέρβιον ἐνθέμενοι κῆρ

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

μίμνον ἀταρβήτοιο πεποιθότες Ἄρεος ἀλκῇ,
book 8.285.1 Ἀργεῖοι δ’ ἄρα παιδὶ μενεπτολέμου Ἀχιλῆος.
book 8.285.2 Κτεῖνον δ’ ἀλλήλους· ὀλοὴ δ’ ἀνὰ μέσσον Ἐνυὼ
book 8.285.3 στρωφᾶτ’ ἀλγινόεντι λύθρῳ πεπαλαγμένη ὤμους
book 8.285.4 καὶ χέρας, ἐκ δέ οἱ αἰνὸς ἀπὸ μελέων ῥέεν ἱδρώς·
book 8.285.5 οὐδ’ ἑτέροισιν ἄμυνεν, ἴσῃ δ’ ἐπετέρπετο χάρμῃ
book 8.290.1 ἀζομένη φρεσὶν ᾗσι Θέτιν καὶ δῖον Ἄρηα.
book 8.290.2 Ἔνθα Νεοπτόλεμος τηλεκλειτὸν Περιμήδεα
book 8.290.3 δάμναθ’, ὃς οἰκί’ ἔναιε παρὰ Σμινθήιον ἄλσος.
book 8.290.4 Τῷ δ’ ἐπὶ Κέστρον ἔπεφνε μενεπτόλεμόν τε Φάληρον
book 8.290.5 καὶ κρατερὸν Περίλαον ἐυμμελίην τε Μενάλκην
book 8.295.1 ὃν τέκετ’ Ἰφιάνασσα παρὰ ζάθεον πόδα Κίλλης
book 8.295.2 τεχνήεντι Μέδοντι δαήμονι τεκτοσυνάων·
book 8.295.3 ἀλλ’ ὃ μὲν οἴκοι ἔμιμνε φίλῃ ἐν πατρίδι γαίῃ·
book 8.295.4 παιδὸς δ’ οὐκ ἀπόνητο· δόμον δέ οἱ ἔργα τε πάντα
book 8.295.5 χηρωσταὶ μετόπισθεν ἀποφθιμένοιο δάσαντο.
book 8.1 Δηίφοβος δὲ Λύκωνα μενεπτόλεμον κατέπεφνε
book 8.2 τυτθὸν ὑπὲρ βουβῶνα τυχών· περὶ δ’ ἔγχεϊ μακρῷ
book 8.1 ἔγκατα πάντ’ ἐχύθησαν, ὅλη δ’ ἐξέσσυτο νηδύς.
book 8.2 Αἰνείας δὲ Δύμαντα κατέκτανεν ὅς 〈ῥα〉 πάροιθεν
book 8.3 Αὐλίδα ναιετάεσκε, συνέσπετο δ’ Ἀρκεσιλάῳ
book 8.305.1 ἐς Τροίην· ἀλλ’ οὔ τι φίλην πάλιν ἔδρακε γαῖαν.
book 8.305.2 Εὐρύαλος δ’ ἐδάμασσε, βαλὼν ἀλεγεινὸν ἄκοντα,
book 8.305.3 Ἀστραῖον· τοῦ δ’ αἶψα διὰ στέρνοιο ποτήθη
book 8.305.4 αἰχμὴ ἀνιηρή, στομάχου δ’ ἀπέκερσε κελεύθους
book 8.305.5 ἀνέρι κῆρα φέρουσα· μίγη δέ οἱ εἴδατα λύθρῳ.
book 8.310.1 Τοῦ δ’ ἄρα βαιὸν ἄπωθεν ἕλεν μεγάθυμος Ἀγήνωρ
book 8.310.2 Ἱππομένην Τεύκροιο δαΐφρονος ἐσθλὸν ἑταῖρον
book 8.310.3 τύψας ἐς κληῖδα θοῶς· σὺν δ’ αἵματι θυμὸς
book 8.310.4 ἔκθορεν ἐκ μελέων, ὀλοὴ δέ οἱ ἀμφεχύθη νύξ.
book 8.310.5 Τεύκρῳ δ’ ἔμπεσε πένθος ἀποκταμένου ἑτάροιο,
book 8.315.1 καὶ βάλεν ὠκὺν ὀιστὸν Ἀγήνορος ἄντα τανύσσας·
book 8.315.2 ἀλλά οἱ οὔ τι τύχησεν ἀλευαμένου μάλα τυτθόν.
book 8.315.3 Ἔμπεσε δ’ ἐγγὺς ἐόντι δαΐφρονι Δηι 〈ο〉 φόντῃ
book 8.315.4 λαιὸν 〈ἐσ〉 ὀφθαλμόν, διὰ δ’ οὔατος ἐξεπέρησε
book 8.315.5 δεξιτεροῦ, γλήνην δὲ διέτμαγεν, οὕνεκα Μοῖραι
book 8.320.1 ἀργαλέον βέλος ὦσαν ὅπῃ θέλον· ὃς δ’ ἔτι ποσσὶν
book 8.320.2 ὀρθὸς ἀνασκαίρεσκε. Βαλὼν δ’ ὅ γε δεύτερον ἰὸν
book 8.320.3

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

λαιμῷ ἐπερροίβδησε· διέθρισε δ’ αὐχένος ἶνας
ἄντικρυς ἀίξας· τὸν δ’ ἀργαλέη κίχε Μοῖρα.
Ἄλλος δ’ ἄλλῳ τεῦχε φόνον· κεχάροντο δὲ Κῆρες
καὶ Μόρος, ἀλγινόεσσα δ’ Ἔρις μέγα μαιμώωσα
ἤυσε 〈ν〉 μάλα μακρόν, Ἄρης δέ οἱ ἀντεβόησε
σμερδαλέον, Τρώεσσι δ’ ἐνέπνευσεν μέγα θάρσος,
Ἀργείοισι δὲ φύζαν, ἄφαρ δ’ ἐλέλιξε φάλαγγας.
Ἀλλ’ οὐχ υἷα φόβησεν Ἀχιλλέος· ἀλλ’ ὅ γε μίμνων
μάρνατο θαρσαλέως, ἐπὶ δ’ ἔκτανεν ἄλλον ἐπ’ ἄλλῳ.
Ὡς δ’ ὅτε τις μυίῃσι περὶ γλάγος ἐρχομένῃσι
χεῖρα περιρρίψῃ κοῦρος νέος, αἳ δ’ ὑπὸ πληγῇ
τυτθῇ δαμνάμεναι σχεδὸν ἄγγεος ἄλλοθεν ἄλλαι
θυμὸν ἀποπνείουσι, πάις δ’ ἐπιτέρπεται ἔργῳ·
ὣς ἄρα φαίδιμος υἱὸς ἀμειλίκτου Ἀχιλῆος
γήθεεν ἀμφὶ νέκυσσι. Καὶ οὐκ ἀλέγιζεν Ἄρηος
Τρωσὶν ἀμύνοντος, ἐτίνυτο δ’ ἄλλοθεν ἄλλον
λαοῦ ἐπαΐσσοντος, ὅπως ἀνέμοιο θυέλλας
μίμνει ἐπεσσυμένας ὄρεος μεγάλοιο κολώνη·
ὣς ἄρα μίμνεν ἄτρεστος. Ἄρης δέ οἱ ἐμμεμαῶτι
χώετο καί οἱ ἔμελλεν ἐναντία δηριάασθαι
αὐτὸς ἀπορρίψας ἱερὸν νέφος, εἰ μὴ Ἀθήνη
ἔκποθεν Οὐλύμποιο θόρεν ποτὶ δάσκιον Ἴδην.
Ἔτρεμε δὲ χθὼν δῖα καὶ ἠχήεντα ῥέεθρα
Ξάνθου, τόσσον ἔσεισε· δέος δ’ ἀμφέκλασε θυμὸν
Νυμφάων, φοβέοντο δ’ ὑπὲρ Πριάμοιο πόληος.
Τεύχεσι δ’ ἀμβροσίοισι πέρι στεροπαὶ ποτέοντο,
σμερδαλέοι δὲ δράκοντες ἀπ’ ἀσπίδος ἀκαμάτοιο
πῦρ ἄμοτον πνείεσκον· ἄνω δ’ ἔψαυε νέφεσσι
θεσπεσίη τρυφάλεια. Θοῷ δ’ ἤμελλεν Ἄρηι
μάρνασθ’ ἐσσυμένως, εἰ μὴ Διὸς ἠὺ νόημα
ἀμφοτέρους ἐφόβησεν ἀπ’ αἰθέρος αἰπεινοῖο
βροντήσας ἀλεγεινόν. Ἄρης δ’ ἀπεχάζετο χάρμης·
δὴ γάρ οἱ μεγάλοιο Διὸς διεφαίνετο θυμός·
ἵκετο δ’ ἐς Θρήκην δυσχείμερον, οὐδ’ ἔτι Τρώων
μέμβλετό οἱ κατὰ θυμὸν ὑπέρβιον· οὐδὲ μὲν ἐσθλὴ
Παλλὰς 〈ἔτ’〉 ἐν 〈πεδίῳ〉 Τρώων μένεν, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ
ἷξεν Ἀθηνάων ἱερὸν πέδον. Οἳ δ’ ἔτι χάρμης
μνώοντ’ οὐλομένης· δεύοντο δὲ Τρώιοι υἷες

ἀλκῆς· Ἀργεῖοι δὲ μέγ’ ἱέμενοι πολέμοιο
χαζομένοισιν ἕποντο κατ’ ἴχνιον, ἠΰτ’ ἀῆται
νήεσιν ἐσσυμένῃς ὑπὸ λαίφεσιν εἰς ἁλὸς οἶδμα
ὄβριμον, ἢ θάμνοισι πυρὸς μένος, ἢ κεμάδεσσιν
ὀτρηροὶ κατ’ ὄρεσφι κύνες λελιημένοι ἄγρης·
ὣς Δαναοὶ δηίοισιν ἐπήιον, οὕνεκ’ ἄρ’ αὐτοὺς
υἱὸς Ἀχιλλῆος μεγάλῳ δορὶ θαρσύνεσκε
κτείνων ὅν κε κίχῃσι κατὰ κλόνον· οἳ δ’ ὑπὸ φύζῃ
χασσάμενοι κατέδυσαν ἐς ὑψίπυλον πτολίεθρον.
Ἀργεῖοι δ’ ἄρα τυτθὸν ἀνέπνευσαν πολέμοιο
ἔλσαντες Πριάμοιο κατὰ πτόλιν ἔθνεα Τρώων,
ἄρνας ὅπως σταθμοῖσιν ἐν οἰοπόλοισι νομῆες.
Ὡς δ’ ὁπότ’ ἀμπνείωσι βόες μέγα κεκμηῶτες
ἄχθος ἀνειρύσσαντες ἄνω ποτὶ δύσβατον ἄκρην
πυκνὸν ἀνασθμαίνοντες ὑπὸ ζυγόν· ὣς ἄρ’ Ἀχαιοὶ
ἄμπνεον ἐν τεύχεσσι κεκμηκότες. Ἀμφὶ δὲ πύργους
μάρνασθαι μεμαῶτες ἐκυκλώσαντο πόληα.
Οἳ δ’ 〈ἄφ〉 αρ ἧσι πύλῃσιν ἐπειρύσσαντες ὀχῆας
ἐν τείχεσσιν ἔμιμνον ἐπεσσυμένων μένος ἀνδρῶν·
ὣς δ’ ὅτε μηλοβοτῆρες ἐνὶ σταθμοῖσι μένωσι
λαίλαπα κυανέην, ὅτε χείματος ἦμαρ ἵκηται
λάβρον ὁμοῦ στεροπῇσι καὶ ὕδατι καὶ νεφέεσσι
ταρφέσιν, οἳ δὲ μάλ’ οὔ τι λιλαιόμενοί περ ἱκέσθαι
ἐς νομὸν ἀίσσουσιν, ἄχρις μέγα λωφήσειε
χεῖμα καὶ εὐρύποροι ποταμοὶ μεγάλα βρομέοντες·
ὣς οἵ γ’ ἐν τείχεσσι μένον τρομέοντες ὁμοκλὴν
δυσμενέων. Λαοὶ δὲ θοῶς ἐπέχυντο πόληι·
ὣς δ’ ὁπότε ψῆρες τανυ〈σί〉πτεροι ἠὲ κολοιοὶ
καρπῷ ἐλαϊνέῳ θαμέες περὶ πάγχυ πέσωσι
βρώμης ἱέμενοι θυμηδέος, οὐδ’ ἄρα τούς γε
αἰζηοὶ βοόωντες ἀποτρωπῶσι φέβεσθαι
πρὶν φαγέειν, λιμὸς γὰρ ἀναιδέα θυμὸν ἀέξει·
ὣς Δαναοὶ Πριάμοιο τότ’ ἀμφεχέοντο πόληι
ὄβριμοι· ἐν δὲ πύλῃσι πέσον μεμαῶτες ἐρύσσαι
ἔργον ἀπειρέσιον κρατερόφρονος Ἐννοσιγαίου.
Τρῶες δ’ οὐ λήθοντο μάχης μάλα περ δεδιῶτες,
ἀλλὰ καὶ ὣς πύργοισιν ἐφεσταότες πονέοντο
νωλεμέως· 〈ἰ〉 οἱ δὲ πολυκμήτων ἀπὸ χειρῶν

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

θρῷσκον ὁμῶς λάεσσι καὶ αἰγανέῃσι θοῇσι
δυσμενέων ἐς ὅμιλον, ἐπεί σφισι τλήμονα Φοῖβος
ἧκε βίην· 〈μάλα〉 γάρ οἱ ἀμύνειν ἤθελε θυμὸς
Τρωσὶν ἐυπτολέμοισι καὶ Ἕκτορος οἰχομένοιο.
Ἔνθ’ ἄρα Μηριόνης στυγερὸν προέηκε βέλεμνον
καὶ βάλε Φυλοδάμαντα φίλον κρατεροῖο Πολίτου
τυτθὸν ὑπὸ γναθμοῖο· πάγη δ’ ὑπὸ λαιμὸν ὀιστός·
κάππεσε δ’ αἰγυπιῷ ἐναλίγκιος ὅν τ’ ἀπὸ πέτρης
ἰῷ ἐυγλώχινι βαλὼν αἰζηὸς ὀλέσσῃ·
ὣς ὅ θοῶς πύργοιο κατήριπεν αἰπεινοῖο,
γυῖα δέ οἱ λίπε θυμός· ἐπέβραχε δ’ ἔντεα νεκρῷ.
Τῷ δ’ ἐπικαγχαλόων υἱὸς κρατεροῖο Μόλοιο
ἄλλον ἀφῆκεν ὀιστὸν ἐελδόμενος μέγα θυμῷ
υἷα βαλεῖν Πριάμοιο πολυτλήτοιο Πολίτην·
ἀλλ’ ὃ μὲν αἶψ’ ἀλέεινε παρακλίνας ἑτέρωσε
ὃν δέμας οὐδέ οἱ ἰὸς ἐπὶ χρόα καλὸν ἴαψεν.
Ὡς δ’ ὅθ’ ἁλὸς κατὰ πόντον ἐπειγομένης νεὸς οὔρῳ
ναύτης παιπαλόεσσαν ἰδὼν ἐπὶ χεύματι πέτρην
νῆα παρατρέψῃ λελιημένος ἐξυπαλύξαι
χειρὶ παρακλίνας οἰήιον, ἧχί ἑ θυμὸς
ὀτρύνει, τυτθὴ δὲ βίη μέγα πῆμ’ ἀπερύκει·
ὣς ἄρ’ ὅ γε προϊδὼν ὀλοὸν βέλος ἔκφυγε πότμον.
Οἳ δ’ αἰεὶ μάρναντο· λύθρῳ δ’ ἐρυθαίνετο τείχη
πύργοι θ’ ὑψηλοὶ καὶ ἐπάλξιες, ἧχί τε Τρῶες
ἰοῖσι κτείνοντο πολυσθενέων ὑπ’ Ἀχαιῶν.
Οὐδὲ μὲν οἵ γ’ ἀπάνευθε πόνων ἔσαν, ἀλλ’ ἄρα καὶ τῶν
πολλοὶ γαῖαν ἔρευθον. Ὀρώρει δ’ αἰπὺς ὄλεθρος
βαλλομένων ἑκάτερθε· λυγρὴ δ’ ἐπετέρπετ’ Ἐνυὼ
Δῆριν ἐπικλονέουσα κασιγνήτην Πολέμοιο.
Καί νύ κε δὴ ῥήξαντο πύλας καὶ τείχεα Τροίης
Ἀργεῖοι, μάλα γάρ σφιν 〈ἀ〉 άσπετον ἔπλετο κάρτος,
εἰ μὴ ἄρ’ αἶψα βόησεν ἀγακλειτὸς Γανυμήδης
οὐρανοῦ ἐκ κατιδών· μάλα γὰρ περιδείδιε πάτρης·
«Ζεῦ πάτερ, εἰ ἐτεόν γε τεῆς ἔξειμι γενέθλης,
σῇσι δ’ ὑπ’ ἐννεσίῃσι λιπὼν ἐρικυδέα Τροίην
εἰμὶ μετ’ ἀθανάτοισι, πέλει δέ μοι ἄμβροτος αἰών,
τῶ μευ νῦν ἐσάκουσον ἀκηχεμένου μέγα θυμῷ·
οὐ γὰρ τλήσομαι ἄστυ καταιθόμενον προσιδέσθαι

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

οὐδ’ ἄρ’ ἀπολλυμένην γενεὴν ἐν δηιοτῆτι
λευγαλέῃ, τῆς οὔ τι χερειότερον πέλει ἄλγος.
Σοὶ δὲ καὶ εἰ μέμονε〈ν〉 κραδίη τάδε μηχανάασθαι,
ἔρξον ἐμεῦ ἀπὸ νόσφι〈ν〉· ἐλαφρότερον δέ μοι ἄλγος
ἔσσεται, ἢν μὴ ἔγωγε μετ’ ὄμμασιν οἷσιν ἴδωμαι·
κεῖνο γὰρ οἴκτιστον καὶ κύντατον, ὁππότε πάτρην
δυσμενέων παλάμῃσιν ἐρειπομένην τις ἴδηται.»
Ἦ ῥα μέγα στενάχων Γανυμήδεος ἀγλαὸν ἦτορ.
Καὶ τότ’ ἄρα Ζεὺς αὐτὸς ἀπειρεσίοις νεφέεσσι
νωλεμέως ἐκάλυψε κλυτὴν Πριάμοιο πόληα.
Ἠχλύνθη δὲ μάχη φθισίμβροτος οὐδέ τις αὐτῶν
ἐξιδέειν ἐπὶ τεῖχος ἔτ’ ἔσθενεν, ἧχι τέτυκτο·
ταρφέσι γὰρ νεφέεσσι διηνεκέως κεκάλυπτο.
Ἀμφὶ δ’ ἄρα βρονταί τε καὶ ἀστεροπαὶ κτυπέοντο
οὐρανόθεν· Δαναοὶ δὲ Διὸς κτύπον εἰσαΐοντες
θάμβεον· ἐν δ’ ἄρα τοῖσι μέγ’ ἴαχε Νηλέος υἱός·
«Ὦ νύ μοι Ἀργείων σημάντορες, οὐκέτι νῶιν
ἔσσεται ἔμπεδα γυῖα Διὸς μέγα θαρσαλέοισι
Τρωσὶν ἀμύνοντος· μάλα γὰρ μέγα πῆμα κυλίνδει
ἡμῖν, Ἀλλ’ ἄγε θᾶσσον ἑὰς ἐπὶ νῆας ἰόντες
παυσώμεσθα πόνοιο καὶ ἀργαλέοιο κυδοιμοῦ,
μὴ δὴ πάντας ἐνιπρήσῃ μάλα περ μενεαίνων.
Τοῖσι μὲν 〈ἂρ〉 τεράεσσι πιθώμεθα· τῷ γὰρ ἔοικε
πάντας 〈ἀεὶ〉 πεπιθέσθαι, ἐπεὶ μάλα φέρτατός ἐστιν
ἰφθίμων τε θεῶν ὀλιγοσθενέων τ’ ἀνθρώπων.
Καὶ γὰρ Τιτήνεσσιν ὑπερφιάλοισι χολωθεὶς
οὐρανόθεν κατέχευε πυρὸς μένος· ἣ δ’ ὑπένερθε
καίετο πάντοθε γαῖα, καὶ Ὠκεανοῦ πλατὺ χεῦμα
ἔζεεν ἐκ βυσσοῖο καὶ ἐς πέρατ’ ἄχρις ἱκέσθαι·
καὶ ποταμῶν τέρσοντο ῥοαὶ μάλα μακρὰ ῥεόντων·
δάμνατο δ’ ὁππόσα φῦλα φερέσβιος ἔτρεφε γαῖα
ἠδ’ ὅσα πόντος ἔφερβεν ἀπείριτος ἠδ’ ὁπός’ ὕδωρ
ἀενάων ποταμῶν· ἐπὶ δέ σφισιν ἄσπετος αἰθὴρ
τέφρῃ ὑπεκρύφθη καὶ λιγνύι· τείρετο δὲ χθών.
Τοὔνεκ’ ἐγὼ δείδοικα Διὸς μένος ἤματι τῷδε.
Ἀλλ’ ἴομεν ποτὶ νῆας, ἐπεὶ Τρώεσσιν ἀρήγει
σήμερον· αὐτὰρ ἔπειτα καὶ ἡμῖν κῦδος ὀρέξει·
ἄλλοτε γάρ τε φίλη πέλει ἠώς, ἄλλοτε δ’ ἐχθρή.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Καὶ δ’ οὐ 〈δή〉 πω μοῖρα διαπραθέειν κλυτὸν ἄστυ,
book 8.475.1 εἰ ἐτεὸν Κάλχαντος ἐτήτυμος ἔπλετο μῦθος,
book 8.475.2 τόν ῥα πάρος κατέλεξεν ὁμηγυρέεσσιν Ἀχαιοῖς
book 8.1 δηῶσαι Πριάμοιο πόλιν δεκάτῳ ἐνιαυτῷ.»
book 8.2 Ὣς φάτο· τοὶ δ’ ἀπάνευθε περικλυτὸν ἄστυ λιπόντες
book 8.3 χάσσαντ’ ἐκ πολέμοιο Διὸς τρομέοντες ὁμοκλήν·
book 8.480.1 ἀνέρι γὰρ πεπίθοντο παλαιῶν ἵστορι μύθων.
book 8.480.2 Ἀλλ’ οὐδ’ ὧς ἀμέλησαν ἀποκταμένων ἐνὶ χάρμῃ,
book 8.480.3 ἀλλά σφεας τάρχυσαν ἀπὸ πτολέμου ἐρύσαντες·
book 8.480.4 οὐ γὰρ δὴ κείνους νέφος ἄμπεχεν, ἀλλὰ πόληα
book 8.480.5 ὑψηλὴν καὶ τεῖχος ἀνέμβατον ᾧ πέρι πολλοὶ
book 8.485.1 Τρώων υἷες Ἄρηι καὶ Ἀργείων ἐδάμησαν.
book 8.485.2 Ἐλθόντες δ’ ἐπὶ νῆας ἀρήια τεύχεα θέντο,
book 8.485.3 καί ῥα κόνιν καὶ ἱδρῶ 〈τα〉 λύθρον τ’ ἀπεφαιδρύναντο
book 8.485.4 κύμασιν ἐμβεβαῶτες ἐυρρόου Ἑλλησπόντου.
book 8.485.5 Ἠέλιος δ’ ἀκάμαντας ὑπὸ ζόφον ἤλασεν ἵππους,
book 8.490.1 νὺξ δ’ ἐχύθη περὶ γαῖαν, ἀπέτραπε δ’ ἀνέρας ἔργων.
book 8.490.2 Ἀργεῖοι δ’ Ἀχιλῆος ἐυπτολέμου θρασὺν υἷα
book 8.490.3 ἶσα τοκῆι τίεσκον· ὃ δ’ ἐν κλισίῃσιν ἀνάκτων
book 8.490.4 δαίνυτο καγχαλόων· κάματος δέ μιν οὔ τι βάρυνεν,
book 8.490.5 οὕνεκά οἱ στονόεντα Θέτις μελεδήματα γυίων
book 8.495.1 ἐξέλετ’, ἀκμήτῳ δ’ ἐναλίγκιον εἰσοράασθαι
book 8.495.2 τεῦξεν. Ὃ δ’ ἐκ δόρποιο κορεσσάμενος κρατερὸν κῆρ
book 8.495.3 ἐς κλισίην ἀφίκανεν ἑοῦ πατρός, ἔνθά οἱ ὕπνος
book 8.495.4 ἀμφεχύθη. Δαναοὶ δὲ νεῶν προπάροιθεν ἴαυον
book 8.495.5 αἰὲν ἀμειβόμενοι φυλακάς· φοβέοντο γὰρ αἰνῶς
book 8.1 Τρώων μή ποτε λαὸς ἢ ἀγχεμάχων ἐπικούρων
book 8.2 νῆας ἐνιπρήσῃ, νόστου δ’ ἀπὸ πάντας ἀμέρσῃ.
book 8.3 Ὣς δ’ αὔτως Πριάμοιο κατὰ πτόλιν ἔθνεα Τρώων
book 8.4 ἀμφὶ πύλας καὶ τεῖχος ἀμοιβαδὸν ὑπνώεσκον
book 8 Ἀργείων στονόεσσαν ὑποτρομέοντες ὁμοκλήν.
book 9.1.1 Ἦμος δ’ ἤνυτο νυκτὸς ἀπὸ κνέφας, ἔγρετο δ’ Ἠὼς
book 9.1.2 ἐκ περάτων, μάρμαιρε δ’ ἀπείριτον ἄσπετος αἰθήρ,
book 9.1.3 δὴ τότ’ ἀρήιοι υἷες ἐυσθενέων Ἀργείων
book 9.1.4 ἂμ πεδίον πάπταινον, ἴδοντο δ 〈ὲ〉 Ἰλίου ἄκρην
book 9.5.1 ἀννέφελον, χθιζὸν δὲ τέρας μέγα θαυμάζεσκον.
book 9.5.2 Τρῶες δ’ οὐκέτ’ ἔφαντο πρὸ τείχεος αἰπεινοῖο
book 9.5.3 στήμεναι ἐν πολέμῳ· μάλα γὰρ δέος ἔλλαβε πάντας
book 9.7a

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ζώειν ἐλπομένους ἐρικυδέα Πηλείωνα.
Ἀντήνωρ δ’ ἐν τοῖσι θεῶν ἠρήσατ’ ἄνακτι·
«Ζεῦ Ἴδης μεδέων ἠδ’ οὐρανοῦ αἰγλήεντος,
κλῦθί μευ εὐχομένοιο, καὶ ὄβριμον ἄνδρα πόληος
τρέψον ἀφ’ ἡμετέρης ὀλοὰ φρεσὶ μητιόωντα,
εἴ θ’ ὅ γ’ Ἀχιλλεύς ἐστι καὶ οὐ κίε δῶμ’ Ἀίδαο,
εἴ τέ τις ἄλλος Ἀχαιὸς ἀλίγκιος ἀνέρι κείνῳ·
λαοὶ γὰρ κατὰ ἄστυ θεηγενέος Πριάμοιο
πολλοὶ ἀποφθινύθουσι, κακοῦ δ’ οὐ γίνετ’ ἐρωή,
ἀλλὰ φόνος τε καὶ οἶτος ἐπὶ πλέον αἰὲν ἀέξει.
Ζεῦ πάτερ, οὐδέ νυ σοί τι δαϊζομένων ὑπ’ Ἀχαιοῖς
μέμβλεται, ἀλλ’ ἄρα καὶ σὺ λελασμένος υἷος ἑοῖο
Δαρδάνου ἀντιθέοιο μέγ’ Ἀργείοισιν ἀρήγεις.
Ἀλλὰ σοὶ εἰ τόδε θυμὸς ἐνὶ κραδίῃ μενεαίνει,
Τρῶας ὑπ’ Ἀργείοισιν ὀιζυρῶς ἀπολέσσαι,
ἔρξον ἄφαρ, μηδ’ ἄμμι πολὺν χρόνον ἄλγεα τεῦχε.»
Ἦ ῥα μέγ’ εὐχόμενος· τοῦ δ’ ἔκλυεν οὐρανόθι Ζεύς·
καί ῥ’ ὃ μὲν αἶψ’ ἐτέλεσσεν, ὃ δ’ οὐκ ἤμελλε τελέσσειν.
Δὴ γάρ οἱ κατένευσεν ὅπως ἀπὸ πολλοὶ ὄλωνται
Τρῶες ὁμῶς τεκέεσσι, δαΐφρονα δ’ υἷ’ Ἀχιλῆος
τρεψέμεν οὐ κατένευσεν ἀπ’ εὐρυχόροιο πόληος,
ἀλλά ἑ μᾶλλον ἔγειρεν, ἐπεί νύ ἑ θυμὸς ἀνώγει
ἦρα φέρειν καὶ κῦδος ἐύφρονι Νηρηίνῃ.
Καὶ τὰ μὲν ὣς ὥρμαινε θεῶν μέγα φέρτατος ἄλλων.
Μεσσηγὺς δὲ πόληος ἰδ’ εὐρέος Ἑλλησπόντου
Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες ἀποκταμένους ἐνὶ χάρμῃ
καῖον ὁμῶς ἵπποισι· μάχη δ’ ἐπέπαυτο φόνοιο,
οὕνεκα δὴ Πριάμοιο βίῃ κήρυκα Μενοίτην
εἰς Ἀγαμέμνονα πέμψε καὶ ἄλλους πάντας Ἀχαιοὺς
λισσόμενος νέκυας πυρὶ καιέμεν, οἳ δ’ ἐπίθοντο
αἰδόμενοι κταμένους· οὐ γάρ σφισι μῆνις ὀπηδεῖ.
Ἦμος δὲ φθιμένοισι πυρὰς ἐκάμοντο θαμειάς,
δὴ τότ’ 〈ἄρ’〉 Ἀργεῖοι μὲν ἐπὶ κλισίας ἀφίκοντο,
Τρῶες δ’ ἐς Πριάμοιο πολυχρύσοιο μέλαθρα,
ἀχνύμενοι μάλα πολλὰ δεδουπότος Εὐρυπύλοιο.
Τὸν γὰρ δὴ τίεσκον ἶσον Πριάμοιο τέκεσσι·
τοὔνεκά μιν τάρχυσαν ἀποκταμένων ἑκὰς ἄλλων
Δαρδανίης προπάροιθε πύλης, ὅθι μακρὰ ῥέεθρα

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

. . . .

δινήεις προΐησιν ἀεξόμενος Διὸς ὄμβρῳ.
Υἱὸς δ’ αὖτ’ Ἀχιλῆος ἀταρβέος ἵκετο πατρὸς
τύμβον ἐπ’ εὐρώεντα· κύσε ⟨ν⟩ δ’ ὅ γε δάκρυα χεύων
στήλην εὐποίητον ἀποφθιμένοιο τοκῆος,
καί ῥα περιστενάχων τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπε·
«Χαῖρε, πάτερ, καὶ ἔνερθε κατὰ χθονός· οὐ γὰρ ἔγωγε
λήσομαι οἰχομένοιο σέθεν ποτὶ δῶμ’ Ἀίδαο.
Ὡς εἴθε ζωόν σε μετ’ Ἀργείοισι κίχανον·
τῶ κε τάχ’ ἀλλήλοισι φρένα ⟨σ⟩ τερφθέντ’ ἐνὶ θυμῷ
Ἰλίου ἐξ ἱερῆς ληισσάμεθ’ ἄσπετον ὄλβον.
Νῦν δ’ οὔτ’ ἄρ σύ γ’ ἐσεῖδες ἑὸν τέκος, οὔτέ ς’ ἔγωγε
εἶδον ζωὸν ἐόντα λιλαιόμενός περ ἰδέσθαι.
Ἀλλὰ καὶ ὧς σέο νόσφι καὶ ἐν φθιμένοισιν ἐόντος
σὸν δόρυ καὶ τεὸν υἷα μέγ’ ἐν δαῒ πεφρίκασι
δυσμενέες, Δαναοὶ δὲ γεγηθότες εἰσορόωσι
σοὶ δέμας ἠδὲ φυὴν ἐναλίγκιον ἠδὲ καὶ ἔργα.»
Ὣς εἰπὼν ἀπὸ θερμὸν ὀμόρξατο δάκρυ παρειῶν·
βῆ δὲ θοῶς ἐπὶ νῆας ὑπερθύμοιο τοκῆος,
οὐκ οἶος· ἅμα γάρ οἱ ἴσαν δυοκαίδεκα φῶτες
Μυρμιδόνων, Φοῖνιξ δ’ ὁ γέρων μετὰ τοῖσιν ὀπήδει
λυγρὸν ἀναστενάχων ἐρικυδέος ἀμφ’ Ἀχιλῆος.
Νὺξ δ’ ἐπὶ γαῖαν ἵκανεν, ἐπέσσυτο δ’ οὐρανὸν ἄστρα·
οἳ δ’ ἄρα δορπήσαντες ἕλονθ’ ὕπνον. Ἤγρετο δ’ Ἠώς·
Ἀργεῖοι δ’ ἄρα δῦσαν ἐν ἔντεσι· τῆλε δ’ ἀπ’ αὐτῶν
αἴγλη μαρμαίρεσκεν ἐς αἰθέρα μέχρις ἰοῦσα.
Καί ῥα θοῶς ἔκτοσθε πυλάων ἐσσεύοντο
πανσυδίῃ νιφάδεσσιν ἐοικότες, αἵ τε φέρονται
ταρφέες ἐκ νεφέων κρυερῇ ὑπὸ χείματος ὥρῃ·
ὣς οἵ γ’ ἐξεχέοντο πρὸ τείχεος· ὦρτο δ’ ἀυτὴ
σμερδαλέη, μέγα δ’ αἶα περιστεναχίζετ’ ἰόντων.
Τρῶες δ’ εὖτ’ ἐπύθοντο βοὴν καὶ λαὸν ἴδοντο,
θάμβησαν, πᾶσι ⟨ν⟩ δὲ κατεκλάσθη κέαρ ἔνδον
πότμον ὀιομένων· περὶ γὰρ νέφος ὣς ἐφαάνθη
λαὸς δυσμενέων, κανάχιζε δὲ τεύχεα φωτῶν
κινυμένων, ἄμοτον δὲ κονίσαλος ὦρτο ποδοῖιν.
Καὶ τότ’ ἄρ’ ἠὲ θεῶν τις ὑπὸ φρένας ἔμβαλε θάρσος
Δηιφόβῳ καὶ θῆκε μάλ’ ἄτρομον, ἠὲ καὶ αὐτὸν

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

θυμὸς ἐποτρύνεσκε ποτὶ κλόνον, ὄφρ’ ἀπὸ πάτρης
book 9.80.4 δυσμενέων ἀλεγεινὸν ὑπ’ ἔγχεϊ λαὸν ἐλάσσῃ·
book 9.80.5 θαρσαλέον δ’ ἄρα μῦθον ἐνὶ Τρώεσσιν ἔειπεν·
book 9.85.1 «Ὦ φίλοι, εἰ δ’ ἄγε θυμὸν ἀρήιον ἐν φρεσὶ θέσθε,
book 9.85.2 μνησάμενοι στονόεντος ὅσα πτολέμοιο τελευτὴ
book 9.85.3 ἄλγε’ ἐπ’ ἀνθρώποισι δορυκτήτοισι τίθησιν.
book 9.85.4 Οὐ γὰρ Ἀλεξάνδροιο πέλει περὶ μοῦνον ἄεθλος
book 9.85.5 οὐδ’ Ἑλένης, ἀλλ’ ἔστι περὶ πτόλιός τε καὶ αὐτῶν
book 9.90.1 ἠδ’ ἀλόχων τεκέων τε φίλων γεραρῶν τε τοκήων
book 9.90.2 πάσης τ’ ἀγλαΐης καὶ κτήσιος ἠδ’ ἐρατεινῆς
book 9.90.3 γαίης, ἥ με δαμέντα κατὰ κλόνον ἀμφικαλύψαι
book 9.90.4 μᾶλλον ἢ ἀθρήσαιμι φίλην ὑπὸ δούρασι πάτρην
book 9.90.5 δυσμενέων· οὐ γάρ τι κακώτερον ἔλπομαι ἄλλο
book 9.95.1 πῆμα μετ’ ἀνθρώποισιν ὀιζυροῖσι τετύχθαι.
book 9.95.2 Τοὔνεκ’ ἀπωσάμενοι στυγερὸν δέος ἀμφ’ ἐμὲ πάντες
book 9.95.3 καρτύνασθ’ ἐπὶ δῆριν ἀμείλιχον· οὐ γὰρ Ἀχιλλεὺς
book 9.95.4 ζωὸς ἔθ’ ἡμῖν ἄντα μαχήσεται, οὕνεκ’ ἄρ’ αὐτὸν
book 9.95.5 πῦρ ὀλοὸν κατέδαψε· πέλει δέ τις ἄλλος Ἀχαιῶν
book 9.1 ὃς νῦν λαὸν ἄγειρεν. Ἔοικε δὲ μήτ’ Ἀχιλῆα
book 9.2 μήτέ τιν’ ἄλλον Ἀχαιὸν ὑποτρομέειν περὶ πάτρης
book 9.3 μαρναμένους. Τῶ μή τι φεβώμεθα μῶλον Ἄρηος,
book 9.4 εἰ καὶ πολλὰ πάροιθεν ἀνέτλημεν μογέοντες·
book 9.5 ἦ οὔ πω τόδε οἴδατ’ ἀνὰ φρένας ὡς ἀλεγεινοῖς
book 9.105.1 ἀνδράσιν ἐκ καμάτοιο πέλει θαλίη τε καὶ ὄλβος,
book 9.105.2 ἐκ δ’ ἄρα λευγαλέων ἀνέμων καὶ χείματος αἰνοῦ
book 9.105.3 Ζεὺς ἐπάγει μερόπεσσι δι’ ἠέρος εὔδιον ἦμαρ,
book 9.105.4 ἔκ τ’ ὀλοῆς νούσοιο πέλει σθένος, ἔκ τε μόθοιο
book 9.105.5 εἰρήνη; Τὰ δὲ πάντα χρόνῳ μεταμείβεται ἔργα.»
book 9.110.1 Ὣς φάτο· τοὶ δ’ ἐς Ἄρηα μεμαότες ἐντύναντο
book 9.110.2 ἐσσυμένως· καναχὴ δὲ κατὰ πτόλιν ἔπλετο πάντῃ
book 9.110.3 μῶλον ἐς ἀλγινόεντα κορυσσομένων αἰζηῶν.
book 9.110.4 Ἔνθ’ ἄρα τῷ μὲν ἄκοιτις ὑποτρομέουσα κυδοιμὸν
book 9.110.5 ἔντε’ ἐποιχομένη παρενήνεε δάκρυ χέουσα·
book 9.115.1 τῷ δ’ ἄρα νήπιοι υἷες ἐπειγόμενοι περὶ πατρὶ
book 9.115.2 τεύχεα πάντα φέρεσκον· ὃ δέ σφισιν ἄλλοτε μέν που
book 9.115.3 ἄχνυτ’ ὀδυρομένοις, ὁτὲ δ’ ἔμπαλι μειδιάασκε
book 9.115.4 παισὶν ἀγαλλόμενος· κραδίη δέ οἱ ἐν δαῒ μᾶλλον
book 9.115.5 ὥρμαινεν πονέεσθαι ὑπὲρ τεκέων τε καὶ αὐτοῦ.
book 9.120.1

Ἄλλῳ δ’ αὖτε γεραιὸς ἐπισταμένῃς παλάμῃσιν
ἀμφετίθει μελέ〈ε〉σσι κακῆς ἀλκτήρια χάρμης
πολλὰ παρηγορέων φίλον υἱ〈έ〉α μηδενὶ εἴκειν
ἐν πολέμῳ, καὶ στέρνα τετυμμένα δείκνυε παιδὶ
ταρφέα σήματ’ ἔχοντα παλαιῆς δηιοτῆτος.
Ἀλλ’ ὅτε δὴ μάλα πάντες ἐν ἔντεσι θωρήχθησαν,
ἄστεος ἐξεχέοντο μέγ’ ἱέμενοι πολέμοιο
λευγαλέου. Ταχέεσσι δ’ ἐφ’ ἱππήεσσιν ὄρουσαν
ἱππῆες, πεζοῖσι δ’ ἐπέχραον ἔθνεα πεζῶν,
ἅρμασι δ’ ἅρμαθ’ ἵκοντο καταντίον· ἔβραχε δὲ χθὼν
ἐς μόθον ἐσσυμένων, ἐπαΰτεε δ’ οἷσιν ἕκαστος
κεκλόμενος. Τοὶ δ’ αἶψα συνήιον· ἀμφὶ δ’ ἄρά σφι
τεύχε’ ἐπεσμαράγησε· μί〈γ〉η δ’ ἑκάτερθεν ἀυτὴ
λευγαλέη. Τὰ δὲ πολλὰ θοῶς ποτέοντο βέλεμνα
βαλλόμεν’ ἀμφοτέρωθεν· ὑπ’ ἔγχε〈σ〉ι δ’ ἀσπίδες ἀνδρῶν
θεινόμεναι κτυπέεσκον 〈ἀ〉άσπετον, αἳ δ’ ὑπ’ ἀκόντων
καὶ ξιφέων· πολέες δὲ καὶ ἀξίνῃσι θοῇσιν
ἀνέρες οὐτάζοντο· φορύνετο δ’ ἔντεα φωτῶν
αἵματι. Τρωιάδες δ’ ἀπὸ τείχεος ἐσκοπίαζον
αἰζηῶν στονόεντα μόθον, πάσῃσι δὲ γυῖα
ἔτρεμεν εὐχομένῃσιν ὑπὲρ τεκέων τε καὶ ἀνδρῶν
ἠδὲ κασιγνήτων· πολιοὶ δ’ ἅμα τῇσι γέροντες
ἕζοντ’ εἰσορόωντες, ἔχον δ’ ὑπὸ χείλεσι θυμὸν
παίδων ἀμφὶ φίλων. Ἑλένη δ’ ἐνὶ δώμασι μίμνεν
οἴη 〈ἅμ’〉 ἀμφιπόλοισιν· ἔρυκε γὰρ ἄσπετος αἰδώς.
Οἳ δ’ ἄμοτον πονέοντο πρὸ τείχεος· ἀμφὶ δὲ Κῆρες
γήθεον, οὐλομένη δ’ ἐπαΰτεεν ἀμφοτέροισι
μακρὸν Ἔρις βοόωσα. Κόνις δ’ ἐρυθαίνετο λύθρῳ
κτεινομένων· ὀλέκοντο δ’ ἀνὰ κλόνον ἄλλοθεν ἄλλος.
Ἔνθ’ ἄρα Δηίφοβος κρατερὸν κτάνεν ἡνιοχῆα
〈– 〉 Ἱππασίδην, ὃ δ’ ἀφ’ ἅρματος αἰψηροῖο
ἤριπεν ἀμφὶ νέκυσσιν. Ἄχος δέ οἱ ἔσχεν ἄνακτα·
δείδιε γὰρ μὴ δή μιν ἐφ’ ἡνία χεῖρας ἔχοντα
υἱὸς ἐὺς Πριάμοιο κατακτείνῃσι καὶ αὐτόν·
ἀλλά οἱ οὐκ ἀμέλησε Μελάνθιος· ἀλλ’ ἐπὶ δίφρον
ἆλτο θοῶς, ἵπποισι δ’ ἐκέκλετο μακρὰ τινάσσων
εὔληρ’, οὐδ’ ἔχε μάστιν, ἔλαυνε δὲ δούρατι θείνων.
Καὶ τοὺς μὲν Πριάμοιο πάις λίπεν, ἵκετο δ’ ἄλλων

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἐς πληθύν. Πολέεσσι δ’ ὀλέθριον ὤπασεν ἦμαρ
ἐσσυμένως· ὀλοῇ γὰρ ἀλίγκιος αἰὲν ἀέλλῃ
θαρσαλέως δηίοισιν ἐπῴχετο· τοῦ δ’ ὑπὸ χερσὶ
μυρίοι ἐκτείνοντο, πέδον δ’ ἐστείνετο νεκρῶν.
Ὡς δ’ ὅτ’ ἀν’ οὔρεα μακρὰ θορὼν εἰς ἄγκεα βήσσης
δρυτόμος ἐγκονέων νεοθηλέα δάμναται ὕλην,
ἄνθρακας ὄφρα κάμῃσι κατακρύψας ὑπὸ γαῖαν
σὺν πυρὶ δούρατα πολλά, τὰ δ’ ἄλλοθεν ἄλλα πεσόντα
πρῶνας ὕπερθε κάλυψαν, ἀνὴρ δ’ ἐπιτέρπεται ἔργῳ·
ὣς ἄρα Δηιφόβοιο θοῇς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιοὶ
ἰλαδὸν ὀλλύμενοι περικάππεσον ἀλλήλοισι.
Καί ῥ’ οἳ μὲν Τρώεσσιν ὁμίλεον, οἳ δ’ ἐφέβοντο
εὐρὺν ἐπὶ Ξάνθοιο ῥόον· τοὺς δ’ ὕδατος εἴσω
Δηίφοβος συνέλασσε καὶ οὐκ ἀπέληγε φόνοιο.
Ὡς δ’ ὁπότ’ ἰχθυόεντος ἐπ’ ᾐόσιν Ἑλλησπόντου
δίκτυον ἐξερύωσι πολύκμητοι ἁλιῆες
κολπωθὲν ποτὶ γαῖαν, ἔσω δ’ ἁλὸς εἰσέτ’ ἐόντος
ἐνθόρῃ αἰζηὸς γναμπτὸν δόρυ χερσὶ μεμαρπὼς
αἰνὸν ἐπὶ ξιφίῃσι φέρων μόρον, ἄλλοθε δ’ ἄλλον
δάμναται ὅν κε κίχῃσι, φόνῳ δ’ ἐρυθαίνεται ὕδωρ·
ὣς τοῦ ὑπαὶ παλάμῃσι περὶ Ξάνθοιο ῥέεθρα
αἵματι φοινίχθησαν, ἐνεστείνοντο δὲ νεκροί.
Οὐδὲ μὲν οὐδ’ ἄρα Τρῶες ἀναιμωτὶ πονέοντο,
ἀλλά σφεας ἐδάιζεν Ἀχιλλέος ὄβριμος υἱὸς
ἀμφ’ ἄλλῃσι φάλαγξι· Θέτις δέ που εἰσορόωσα
τέρπετ’ ἐφ’ υἱωνῷ, ὅσον ἄχνυτο Πηλείωνι.
Τοῦ γὰρ ὑπὸ μελίῃ πουλὺς στρατὸς ἐν κονίῃσι
πῖπτεν ὁμῶς ἵπποισιν· ὃ δ’ ἑσπόμενος κεράιζεν.
Ἔνθ’ Ἀμίδην ἐδάιξε περικλυτόν, ὅς ῥά οἱ ἵππῳ
ἑζόμενος συνέκυρσε καὶ οὐκ ἀπόνητ’ ἐρατεινῆς
ἱππασίης· δὴ γάρ μιν ὑπ’ ἔγχεϊ τύψε φαεινῷ
ἐς νηδύν, αἰχμὴ δὲ ποτὶ ῥάχιν ἐξεπέρησεν·
ἔγκατα δ’ ἐξεχύθησαν, ἕλεν δέ μιν οὐλομένη Κὴρ
ἐσσυμένως ἵπποιο θοοῦ παρὰ ποσσὶ πεσόντα.
Εἷλε δ’ ἄρ’ Ἀσκάνιόν τε καὶ Οἴνοπα, τὸν μὲν ἐλάσσας
δουρὶ κατὰ στομάχοιο παρὰ στόμα, τὸν δ’ ὑπὸ λαιμόν,
καίριος ἔνθα μάλιστα πέλει μόρος ἀνθρώποισιν.
Ἄλλους δ’ ἔκτανε πάντας ὅσους κίχε· τίς κεν ἐκείνους

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἀνδρῶν μυθήσαιτο, κατὰ κλόνον ὅσσοι ὄλοντο
χερσὶ Νεοπτολέμοιο; Κάμεν δέ οἱ οὔ ποτε γυῖα.
Ὡς δ’ ὁπότ’ αἰζηῶν τις ἀγρῷ ἐνὶ τηλεθάοντι
πᾶν ἦμαρ κρατερῇσι πονησάμενος παλάμῃσιν
ἐς γαῖαν κατέχευεν ἀπείρονα καρπὸν ἐλαίης
ῥάβδῳ ἐπισπέρχων, ἐκάλυψε δὲ χῶρον ὕπερθεν·
ὣς τοῦ ὑπαὶ παλάμῃσι κατήριπε πουλὺς ὅμιλος.
Τυδείδης δ’ ἑτέρωθεν ἐυμμελίης τ’ Ἀγαμέμνων
ἄλλοί τ’ ἐν Δαναοῖσιν ἀριστῆες πονέοντο
προφρονέως ἀνὰ δῆριν ἀμείλιχον. Οὐδὲ μὲν ἐσθλοῖς
Τρώων ἡγεμόνεσσι δέος πέλεν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
ἐκ θυμοῖο μάχοντο καὶ ἀνέρας αἰὲν ἔρυκον
χαζομένους· πολέες δὲ καὶ οὐκ ἀλέγοντες ἀνάκτων
ἐκ πολέμοιο φέβοντο μένος τρομέοντες Ἀχαιῶν.
Ὀψὲ δ’ ἄρ’ 〈εἰσ〉 ενόησε περὶ προχοῇσι Σκαμάνδρου
ὀλλυμένους Δαναοὺς κρατερὸς πάις Αἰακίδαο
αἰὲν ἐπασσυτέρους· λίπε δ’ οὓς πάρος αὐτὸς ἔναιρε
φεύγοντας ποτὶ ἄστυ, καὶ Αὐτομέδοντι κέλευε
κεῖσ’ ἐλάαν, ὅθι πουλὺς ἐδάμνατο λαὸς Ἀχαιῶν.
Αὐτὰρ ὅ γ’ αἶψ’ ἐπίθησε καὶ ἀθανάτων μένος ἵππων
σεύεσκεν μάστιγι ποτὶ κλόνον· οἳ δ’ ἐπέτοντο
ῥίμφα διὰ κταμένων κρατερὸν φορέοντες ἄνακτα.
Οἷος δ’ ἐς πόλεμον φθισίμβροτον ἔρχεται Ἄρης
ἐμβεβαὼς ἵπποισι, περιτρομέει δ’ ἄρα γαῖα
ἐσσυμένου, καὶ θεῖα περὶ στέρνοισι θεοῖο
τεύχε’ ἐπιβρομέουσιν ἶσον πυρὶ μαρμαίροντα·
τοῖος Ἀχιλλῆος κρατερὸς πάις ἤιεν ἄντην
ἐσθλοῦ Δηιφόβοιο· κόνις δ’ ἐπαείρετο πολλὴ
ἵππων ἀμφὶ πόδεσσιν. Ἰδὼν δέ μιν ἄλκιμος ἀνὴρ
Αὐτομέδων ἐνόησεν ὅ τις πέλεν· αἶψα δ’ ἄνακτι
τοῖον ἔπος κατέλεξε περικλυτὸν ἄνδρα πιφα 〈ύ〉 σκων·
«Ὦ ἄνα, Δηιφόβοιο πέλει στρατὸς ἠδὲ καὶ αὐτός,
. . . .
σεῖο πάροιθε τοκῆος ὑπέτρεσε· νῦν δέ οἱ ἐσθλὸν
ἢ θεὸς ἢ δαίμων τις ὑπὸ κραδίην βάλε θάρσος.»
Ὣς ἄρ’ ἔφη· ὃ δ’ ἄρ’ οὔ τι προσέννεπεν, ἀλλ’ ἔτι μᾶλλον
ἵππους ὀτρύνεσκεν ἐλαυνέμεν, ὄφρα τάχιστα
ὀλλυμένοις Δαναοῖσιν ἀεικέα πότμον ἀλάλκοι.

Ἀλλ’ ὅτε δή ῥ’ ἀφίκοντο μάλα σχεδὸν ἀλλήλοισι,
δὴ τότε Δηίφοβος μάλα περ χατέων πολέμοιο
ἔστη, ὅπως πῦρ αἰνόν, ὅθ’ ὕδατος ἐγγὺς ἵκηται·
θάμβεε δ’ εἰσορόων κρατερόφρονος Αἰακίδαο
ἵππους ἠδὲ καὶ υἷα πελώριον, οὔ τι τοκῆος
μείονα· τοῦ δ’ ἄρα θυμὸς ὑπὸ φρεσὶν ὁρμαίνεσκεν
ἄλλοτε μὲν φεύγειν, ὁτὲ δ’ ἀνέρος ἄντα μάχεσθαι.
Ὡς δ’ ὅτε σῦς ἐν ὄρεσσι νεηγενέων ἀπὸ τέκνων
θῶας ἀποσσεύῃσι, λέων δ’ ἑτέρωθε φανείη
ἔκποθεν ἐσσύμενος, τοῦ δ’ ἵσταται ἄσπετος ὁρμὴ
οὔτε πρόσω μεμαῶτος ἔτ’ ἐλθέμεν οὔτ’ ἄρ’ ὀπίσσω,
θήγει δ’ ἀφριόωντας ὑπὸ γναθμοῖσιν ὀδόντας·
ὣς υἱὸς Πριάμοιο σὺν ἅρμασι μίμνε καὶ ἵπποις
πορφύρων φρεσὶ πολλὰ καὶ ἀμφαφόων δόρυ χερσί.
Τὸν δ’ υἱὸς προσέειπεν ἀμειλίκτου Ἀχιλῆος·
«Πριαμίδη, τί νυ τόσσον ἐπ’ Ἀργείοισι μέμηνας
χειροτέροις, οἳ σεῖο περιτρομέοντες ὁμοκλὴν
φεῦγον ἐπεσσυμένοιο, σὺ δ’ ἔλπεο πολλὸν ἄριστος
ἔμμεναι; Ἀλλὰ σοὶ εἴ περ ὑπὸ κραδίῃ μένος ἐστίν,
ἡμετέρης πείρησαι ἀνὰ κλόνον ἀσχέτου αἰχμῆς.»
Ὣς εἰπὼν οἴμησε, λέων ὣς ἄντ’ ἐλάφοιο,
ἐμβεβαὼς ἵπποισι καὶ ἅρμασι πατρὸς ἑοῖο.
Καί νύ κέ μιν τάχα δουρὶ σὺν ἡνιόχῳ κατέπεφνεν,
εἰ μή οἱ μέλαν αἶψα νέφος κατέχευεν Ἀπόλλων
ἔκποθεν Οὐλύμποιο καὶ ἐξ ὀλοοῖο μόθοιο
ἥρπασε καί μιν ἔθηκε 〈κατὰ〉 πτόλιν, ἧχι καὶ ἄλλοι
Τρῶες ἴσαν φεύγοντες. Ὁ δ’ ἐς κενεὴν δόρυ τύψας
ἠέρα Πηλείδαο πάις ποτὶ μῦθον ἔειπεν·
«Ὦ κύον, ἐξήλυξας ἐμὸν μένος· οὐδὲ σοὶ ἀλκὴ
ἱεμένῳ περ ἄλαλκε, θεῶν δέ τις ὅς ς’ ἐκάλυψε
νύκτα βαλὼν καθύπερθε καὶ ἐκ κακότητος ἔρυσσεν.»
Ὣς ἄρ’ ἔφη· δνοφερὸν δὲ νέφος καθύπερθε Κρονίων
εὗτ’ ὀμίχλην διέχευε· λύθη δ’ εἰς ἠέρα μακρήν.
Αὐτίκα δ’ ἐξεφάνη πεδίον καὶ πᾶσα περὶ χθών·
Τρῶας δ’ εἰσενόησεν ἀπόπροθι πολλὸν ἐόντας
Σκαιῇς ἀμφὶ πύλῃσιν· ἔβη δ’ ἄρα πατρὶ ἐοικὼς
ἀντία δυσμενέων οἵ μιν φοβέοντο κιόντα.
Ἠύτε κῦμ’ ἀλεγεινὸν ἐπεσσύμενον τρομέουσι

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ναῦται, ὅ τ’ ἐξ ἀνέμοιο διεγρόμενον φορέηται
εὐρὺ μάλ’ ὑψηλόν τε, μέμηνε δὲ λαίλαπι πόντος·
ὣς τοῦ ἐπερχομένοιο κακὸν δέος ἄμπεχε Τρῶας.
Τοῖον δ’ ἔκφατο μῦθον ἐποτρύνων ἑτάροισι·
«Κλῦτε, φίλοι, καὶ θάρσος ἐνὶ στήθεσσι βάλεσθε
ἄτρομον, οἷον ἔοικε φορήμεναι ἀνέρας ἐσθλοὺς
νίκην ἱεμένους ἐρικυδέα χερσὶν ἀρέσθαι
καὶ κλέος ἐκ πολέμοιο δυσηχέος. Ἀλλ’ ἄγε θυμὸν
παρθέμενοι πονεώμεθ’ ὑπὲρ μένος, εἰς ὅ κε Τροίης
πέρσωμεν κλυτὸν ἄστυ καὶ ἐκτελέσωμεν ἐέλδωρ·
αἰδὼς γὰρ μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἔνθα μένοντας
ἔμμεναι ἀπρήκτους καὶ ἀνάλκιδας, οἷα γυναῖκας·
τεθναίην γὰρ μᾶλλον ἢ ἀπτόλεμος καλεοίμην.»
Ὣς φάτο· τοὶ δ’ ἔτι μᾶλλον ἐς Ἄρεος ἔργον ὄρουσαν
θαρσαλέως, Τρώεσσι δ’ ἐπέδραμον· οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ
προφρονέως μάρναντο περὶ πτόλιν, ἄλλοτε δ’ αὖτε
ἔντοσθε〈ν〉 πυλέων ἀπὸ τείχεος· οὐδ’ ἀπέληγε
δεινὸς Ἄρης, Τρώων μὲν ἐελδομένων ἀπερύξαι
δυσμενέων στρατὸν αἰνόν, ἐυσθενέων δ’ Ἀργείων
ἄστυ διαπραθέειν· ὀλοὴ δ’ ἔχε πάντας ὀιζύς.
Καὶ τότε δὴ Τρώεσσιν ἀρηγέμεναι μενεαίνων
ἔκθορεν Οὐλύμποιο καλυψάμενος νεφέεσσι
Λητοΐδης· τὸν δ’ αἶψα θοαὶ φορέεσκον ἄελλαι
τεύχεσι χρυσείοισι κεκασμένον· ἀμφὶ δὲ μακραὶ
μάρμαιρον κατιόντος ἴσον στεροπῇσι κέλευθοι,
ἀμφὶ δέ οἱ γωρυτὸς ἐπέκτυπεν. Ἔβραχε δ’ αἰθὴρ
θεσπέσιον καὶ γαῖα μέγ’ ἴαχεν, εὖτ’ ἀκάμαντας
θῆκε παρὰ Ξάνθοιο ῥόον πόδας. Ἐκ δ’ ἐβόησε
σμερδαλέον, Τρωσὶν δὲ θράσος βάλε, δεῖμα δ’ Ἀχαιοῖς
μίμνειν αἱματόεντα κατὰ κλόνον. Οὐδ’ Ἐνοσίχθων
ὄβριμος ἠγνοίησε, μένος δ’ ἐνέπνευσεν Ἀχαιοῖς
ἤδη τειρομένοισι. Μάχη δ’ ἀίδηλος ἐτύχθη
ἀθανάτων βουλῇσιν· ὄλοντο δὲ μυρία φῦλα
αἰζηῶν ἑκάτερθε. Κοτεσσάμενος δ’ ἄρ’ Ἀπόλλων
Ἀργείοις ὥρμαινε βαλεῖν θρασὺν υἷ’ Ἀχιλῆος
αὐτοῦ, ὅπου καὶ πρόσθεν Ἀχιλλέα· τοῦ δ’ ἄρα θυμὸν
οἰωνοὶ κατέρυκον ἀριστερὰ κεκλήγοντες
ἄλλά τε σήματα πολλά· χόλος δέ οἱ οὐκέτ’ ἔμελλε

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

πείθεσθαι τεράεσσι. Τὸ δ’ οὐ λάθε Κυανοχαίτην
ἠέρι θεσπεσίῃ κεκαλυμμένον, ἀμφὶ δὲ ποσσὶ
νισομένοιο ἄνακτος ἐρεμνὴ κίνυτο γαῖα·
τοῖον δ’ ἔκφατο μῦθον ἐελδόμενός μιν ἐρύξαι·
«Ἴσχε, τέκος, καὶ μή τι πελώριον υἷ’ Ἀχιλῆος
κτείνῃς· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς Ὀλύμπιος ὀλλυμένοιο
γηθήσει· μέγα δ’ ἄλγος ἐμοὶ καὶ πᾶσι θεοῖσιν
ἔσσεται εἰναλίοισιν, ὅπως πάρος ἀμφ’ Ἀχιλῆος.
Ἀλλ’ ἀναχάζεο δῖον ἐς αἰθέρα, μή με χολώσῃς,
αἶψα δ’ ἀναρρήξας μεγάλης χθονὸς εὐρὺ βέρεθρον
αὐτὴν Ἴλιον εἶθαρ ἑοῖς ἅμα τείχεσι πᾶσαν
θήσω ὑπὸ ζόφον εὐρύν· ἄχος δέ τοι ἔσσεται αὐτῷ.»
Ὣς φάθ’ ὃ δ’ ἁζόμενος μέγ’ ἀδελφεὸν οἷο τοκῆος
δείσας τ’ ἀμφὶ πόληος ἐυσθενέων θ’ ἅμα λαῶν
χάσσατ’ ἐς οὐρανὸν εὐρύν, ὃ δ’ εἰς ἅλα. Τοὶ δ’ ἐμάχοντο
ἀλλήλους ὀλέκοντες, Ἔρις δ’ ἐπετέρπετο χάρμῃ,
μέσφ’ ὅτε δὴ Κάλχαντος ὑπ’ ἐννεσίῃσιν Ἀχαιοὶ
ἐς νῆας χάσσαντο καὶ ἐξελάθοντο μόθοιο·
οὐ γὰρ δὴ πέπρωτο δαμήμεναι Ἰλίου ἄστυ,
πρίν γε Φιλοκτήταο βίην ἐς ὅμιλον Ἀχαιῶν
ἐλθέμεναι πολέμοιο δαήμονα δακρυόεντος·
καὶ τὸ μὲν ἠγαθέοισιν ἐπεφράσατ’ οἰωνοῖσιν
ἠὲ καὶ ἐν σπλάγχνοισιν ἐσέδρακεν· οὐ γὰρ ἄιδρις
μαντοσύνης ἐτέτυκτο, θεὸς δ’ ὣς ᾔδεε πάντα.
Τῷ πίσυνοι στονόεντος ἀποσχόμενοι πολέμοιο
Ἀτρεΐδαι προέηκαν ἐυκτιμένην ποτὶ Λῆμνον
Τυδέος ὄβριμον υἷα μενεπτόλεμόν τ’ Ὀδυσῆα
νηὶ θοῇ. 〈T〉 οἱ δ’ αἶψα ποτὶ πτόλιν Ἡφαίστοιο
ἤλυθον Αἰγαίοιο διὰ πλατὺ χεῦμα θαλάσσης,
Λῆμνον ἐς ἀμπελόεσσαν, ὅπῃ πάρος αἰνὸν ὄλεθρον
ἀνδράσι κουριδίοισιν ἐμητίσαντο γυναῖκες
ἔκπαγλον κοτέουσαι, ἐπεί σφεας οὔ τι τίεσκον,
ἀλλὰ δμωιάδεσσι παρευνάζοντο γυναιξὶ
Θρηικίῃς τὰς δουρὶ καὶ ἠνορέῃ κτεάτισσαν
πέρθοντες τότε γαῖαν ἀρηιφίλων Θρηίκων·
αἳ δὲ μέγα ζήλοιο περὶ κραδίῃσι πεσόντος
θυμὸν ἀνοιδήσαντο, φίλους δ’ ἀνὰ δώματ’ ἀκοίτας
κτεῖνον ἀνηλεγέως ὑπὸ χείρεσιν, οὐδ’ ἐλέησαν

κουριδίους περ ἐόντας· ἐπεί ῥ᾽ ἀπαναίνεται ἦτορ
ἀνέρος ἠδὲ γυναικός, ὅτε ζηλήμονι νούσῳ
ἀμφιπέσῃ· κρατεραὶ γὰρ ἐποτρύνουσιν ἀνῖαι.
Ἀλλ᾽ αἳ μὲν σφετέροισιν ἐπ᾽ ἀνδράσι πῆμ᾽ ἐβάλοντο
νυκτὶ μιῇ καὶ πᾶσαν ἐχηρώσαντο πόληα
παρθέμεναι φρεσὶ θυμὸν ἀταρβέα καὶ μέγα κάρτος.
Οἳ δ᾽ ὅτε δὴ Λήμνοιο 〈πέδον〉 κίον ἠδὲ καὶ ἄντρον
λαΐνεον τόθι κεῖτο πάις Ποίαντος ἀγαυοῦ,
δὴ τότ᾽ ἄρά σφισι θάμβος ἐπήλυθεν, εὖτ᾽ ἐσίδοντο
ἀνέρα λευγαλέῃσιν ἐπιστενάχοντ᾽ ὀδύνῃσι
κεκλιμένον στυφελοῖο κατ᾽ οὔδεος. Ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ αὐτῷ
οἰωνῶν πτερὰ πολλὰ περὶ λεχέεσσι κέχυντο·
ἄλλα δέ οἱ συνέραπτο περὶ χροΐ, χείματος ἄλκαρ
λευγαλέου· δὴ γάρ μιν ἐπὴν ἕλε λιμὸς ἀτερπής,
βάλλων ἄσχετον ἰόν, ὅπῃ νόος ἰθύνεσκε,
. . . .
καὶ τὰ μὲν ἂρ κατέδαπτε, τὰ δ᾽ ἕλκεος οὐλομένοιο
ἀμφετίθει καθύπερθε μελαίνης ἄλκαρ ἀνίης.
Αὐαλέαι δέ οἱ ἀμφὶ κόμαι περὶ κρατὶ κέχυντο
θηρὸς ὅπως ὀλοοῖο τὸν ἀργαλέης δόλος ἄγρης
μάρψῃ νυκτὸς ἰόντα θοοῦ ποδός, ὃς δ᾽ ὑπ᾽ ἀνάγκης
τειρόμενος ποδὸς ἄκρον ἀταρτηροῖσιν ὀδοῦσι
κόψας εἰς ἑὸν ἄντρον ἀποίχεται, ἀμφὶ δέ οἱ κῆρ
τείρει ὁμοῦ λιμός τε καὶ ἀργαλέαι μελεδῶναι·
ὣς τὸν ὑπὸ σπέος εὐρὺ κακὴ περιδάμνατ᾽ ἀνίη·
καί οἱ πᾶν μεμάραντο δέμας, περὶ δ᾽ ὀστέα μοῦνον
ῥινὸς ἔην, ὀλοὴ δὲ παρηίδας ἄμπεχ᾽ ἀυτμὴ
λευγαλέη ῥυπόωντος· ἀνιηρὸν δέ μιν ἄλγος
δάμνατο· κοῖλαι δ᾽ ἔσκον ὑπ᾽ ὀφρύσιν ἀνδρὸς ὀπωπαὶ
αἰνῶς τειρομένοιο· γόος δέ μιν οὔ ποτ᾽ ἔλειπεν,
οὕνεκά οἱ μέλαν ἕλκος ἐς ὀστέον ἄχρις ἱκέσθαι
. . . .
πυθόμενον καθύπερθε, λυγραὶ δ᾽ ὑπέρεπτον ἀνῖαι.
Ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἐπὶ προβολῇσι πολυκλύστοιο θαλάσσης
πέτρην παιπαλόεσσαν ἀπειρεσίης ἁλὸς ἅλμη
δάμναθ᾽ ὑποτμήγουσα μάλα στερεήν περ ἐοῦσαν,
τῆς δ᾽ ἄρα θεινομένης ἀνέμῳ καὶ κύματι λάβρῳ
χηραμὰ κοιλαίνονται ὑποβρωθέντα θαλάσσῃ·

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ὣς τοῦ ὑπίχνιον ἕλκος ἀέξετο πυθομένοιο
ἰοῦ ἄπο, στυφελοῖσι τόν οἱ ἐνομόρξατ’ ὀδοῦσι
λυγρὸς ὕδρος, τόν φασιν ἀναλθέα τε στυγερόν τε
ἔμμεναι, ὁππότε μιν τέρσῃ περὶ χέρσον ἰόντα
ἠελίοιο μένος· τῶ καὶ μέγα φέρτατον ἄνδρα
τεῖρε δυσαλθήτοισιν ὑποδμηθέντ’ ὀδύνῃσιν.
Ἐκ δέ οἱ ἕλκεος αἰὲν ἐπὶ χθόνα λειβομένοιο
ἰχῶρος πεπάλακτο πέδον πολυχανδέος ἄντρου,
θαῦμα μέγ’ ἀνθρώποισι καὶ ὕστερον ἐσσομένοισι.
Καί οἱ πὰρ κλισίην φαρέτρη παρεκέκλιτο μακρὴ
ἰῶν πεπληθυῖα· πέλοντο δ’ ἄρ’ οἳ μὲν ἐς ἄγρην,
οἳ δ’ ἐς δυσμενέας, τοὺς ἄμπεχε λοίγιον ὕδρου
φάρμακον αἰνομόροιο· πάροιθε δέ οἱ μέγα τόξον
κεῖτο πέλας, γναμπτοῖσιν ἀρηρέμενον κεράεσσι
χερσὶν ὑπ’ ἀκαμάτοισι τετυγμένον Ἡρακλῆος.
Τοὺς δ’ ὁπότ’ εἰσενόησε ποτὶ σπέος εὐρὺ κιόντας,
ἐσσυμένως ὥρμηνεν ἐπ’ ἀμφοτέροισι τανύσσαι
ἀλγινόεντα βέλεμνα χόλου μεμνημένος αἰνοῦ,
οὕνεκά μιν τὸ πάροιθε μέγα στενάχοντα λίποντο
μοῦνον ἐρημαίοισιν ἐπ’ αἰγιαλοῖσι θαλάσσης.
Καί νύ κεν αἶψ’ ἐτέλεσσεν ἅ οἱ θρασὺς ἤθελε θυμός,
εἰ μή οἱ στονόεντα χόλον διέχευεν Ἀθήνη
ἀνέρας εἰσορόωντος ὁμήθεας. Οἳ δέ οἱ ἄγχι
ἤλυθον ἀχνυμένοισιν ἐοικότε, καί ῥά μιν ἄμφω
ἄντρου ἔσω κοίλοιο παρεζόμενοι ἑκάτερθεν
ἕλκεος ἀμφ’ ὀλοοῖο καὶ ἀργαλέων ὀδυνάων
εἴροντ’· αὐτὰρ ὃ τοῖσιν ἑὰς διεπέφραδ’ ἀνίας.
Οἳ δέ ἑ θαρσύνεσκον, ἔφαντο δέ οἱ λυγρὸν ἕλκος
ἐξ ὀλοοῖο μόγοιο καὶ ἄλγεος ἰήσασθαι,
ἣν στρατὸν εἰσαφίκηται Ἀχαι ⟨ι⟩ κόν, ὅν ῥα καὶ αὐτὸν
φάντο μέγ’ ἀσχαλάαν παρὰ νήεσιν ἠδὲ καὶ αὐτοὺς
Ἀτρεΐδας ἅμα τοῖσι· κακῶν δέ οἱ οὔ τιν’ Ἀχαιῶν
αἴτιον ἔμμεν ἔφαντο κατὰ στρατόν, ἀλλ’ ἀλεγεινὰς
Μοίρας, ὧν ἑκὰς οὔ τις ἀνὴρ ἐπινίσεται αἶαν,
ἀλλ’ αἰεὶ μογεροῖσιν ἐπ’ ἀνδράσιν ἀπροτίοπτοι
στρωφῶντ’ ἤματα πάντα, βροτῶν μένος ἄλλοτε μέν που
βλάπτουσαι κατὰ θυμὸν ἀμείλιχον, ἄλλοτε δ’ αὖτε
ἔκποθε κυδαίνουσαι, ἐπεὶ μάλα πάντα βροτοῖσι

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

κεῖναι καὶ στονόεντα καὶ ἤπια μηχανόωνται,
book 9.1 αὐταὶ ὅπως ἐθέλουσιν. Ὃ δ’ εἰσαΐων Ὀδυσῆος
book 9.2 ἠδὲ καὶ ἀντιθέου Διομήδεος αὐτίκα θυμὸν
book 9.3 ῥηιδίως κατέπαυσεν ἀνιηροῖο χόλοιο,
book 9.425.1 ἔκπαγλον τὸ πάροιθε χολούμενος, ὅσς’ ἐπεπόνθει.
book 9.425.2 Οἳ δέ μιν αἶψ’ ἐπὶ νῆα καὶ ἠιόνας βαρυδούπους
book 9.425.3 καγχαλόωντες ἔνεικαν ὁμῶς σφετέροισι βελέμνοις.
book 9.425.4 Καί ῥά οἱ ἀμφεμάσαντο δέμας καὶ ἀμείλιχον ἕλκος
book 9.425.5 σπόγγῳ ἐυτρήτῳ, κατὰ δ’ ἔκλυσαν ὕδατι πολλῷ·
book 9.430.1 ἀμπνύσθη δ’ ἄρα τυτθόν. Ἄφαρ δέ οἱ ἐγκονέοντες
book 9.430.2 δόρπον ἐὺν τεύξαντο μεμαότι, σὺν δὲ καὶ αὐτοὶ
book 9.430.3 δαίνυντ’ ἔνδοθι νηός· ἐπήλυθε δ’ ἀμβροσίη νύξ,
book 9.430.4 τοῖσι δ’ ἐφ’ ὕπνος ὄρουσε. Μένον δ’ ἄχρις ἠριγενείης
book 9.430.5 ἀμφιάλου Λήμνοιο παρ’ ᾐόσιν· αὐτὰρ ἅμ’ ἠοῖ
book 9.435.1 πείσμαθ’ ὁ ⟨μ⟩ ῶς εὐνῇσιν ἐυγνάμπτοισιν ἄειραν
book 9.435.2 ἔκτοθεν ἐγκονέοντες. Ἐπιπροέηκε δ’ Ἀθήνη
book 9.435.3 ἐξόπιθεν πνείοντα τανυπρῴρου νεὸς οὖρον·
book 9.435.4 ἱστία δ’ αἶψ’ ἐτάνυσσαν ὑπ’ ἀμφοτέροισι πόδεσσι,
book 9.435.5 νῆα κατιθύνοντες ἐύζυγον. Ἣ δ’ ὑπ’ ἰωῇ
book 9.440.1 ἔσσυτ’ ἐπὶ πλατὺ χεῦμα· μέλαν δ’ ἀμφέστενε κῦμα
book 9.440.2 ῥηγνύμενον, πολιὸς δὲ περίζεε πάντοθεν ἀφρός·
book 9.440.3 ἀμφὶ δέ οἱ δελφῖνες ἀολλέες ἐσσεύοντο
book 9.440.4 ὦκα διαπρήσσοντες ἁλὸς πολιοῖο κέλευθα.
book 9.440.5 Οἳ δ’ ⟨ἄφ⟩ αρ ‘Ελλήσποντον ἐπ’ ἰχθυόεντ’ ἀφίκοντο,
book 9.445.1 ἧχι καὶ ἄλλαι νῆες ἔσαν. Κεχάροντο δ’ Ἀχαιοί,
book 9.445.2 ὡς ἴδον οὓς ποθέεσκον ἀνὰ στρατόν. Οἳ δ’ ἄρα νηὸς
book 9.1 ἀσπασίως ἀπέβησαν· ἔχεν δ’ ἄρα χεῖρας ἀραιὰς
book 9.2 Ποίαντος θρασὺς υἱὸς ἐπ’ ἀνέρας, οἵ ῥά μιν ἄμφω
book 9.3 λυγρὸν ἐπισκάζοντα ποτὶ χθόνα δῖαν ἄγεσκον
book 9.1 ἀμφοτέρω ⟨ν⟩ κρατερῇσιν ἐπικλι ⟨ν⟩ θέντα χέρεσσιν,
book 9.2 ἠύτ’ ἐνὶ ξυλόχοισιν ἐς ἥμισυ μέχρι κοπεῖσαν
book 9.3 φηγὸν ὑφ’ ὑλοτόμοιο βίης, ἢ πίονα πεύκην
book 9.4 τυτθὸν ἔθ’ ἑστηυῖαν, ὅσον λίπε δρυτόμος ἀνὴρ
book 9.5 πρέμνου ὑποτμήγων λιπαρὸν δάος, ὄφρα πέληται
book 9.455.1 πίσσα πυρὶ δμηθεῖσα κατ’ οὔρεα, τὴν δ’ ἀλεγεινῶς
book 9.455.2 ἀχθομένην ἄνεμός ⟨τε⟩ καὶ ἀδρανίη ποτικλίνει
book 9.456a ἔρνεσιν εὐθαλέεσσι, φέρουσι δέ μιν βαρέουσαν·
book 9.457.1 ὣς ἄρ’ ὑπ’ ἀτλήτῳ βεβαρημένον ἄλγεϊ φῶτα
book 9.457.2

θαρσαλέοι ἥρωες ἐπικλι 〈ν〉 θέντα φέρεσκον
Ἀργείων ἐς ὅμιλον ἀρήιον. Οἳ δ’ ἐσιδόντες
ᾤκτειραν μάλα πάντες ἑκηβόλον ἀνέρα λυγρῷ
ἕλκεϊ τειρόμενον. Τὸν δὲ στερεὸν καὶ ἄνουσον
ὠκύτερον ποίησε νοήματος αἰψηροῖο
ἶσος ἐπουρανίοις Ποδαλείριος, εὖ μὲν ὕπερθε
πάσσων φάρμακα πολλὰ καθ’ ἕλκεος, εὖ δὲ κικλήσκων
οὔνομα πατρὸς ἑοῖο· θοῶς δ’ ἰάχησαν Ἀχαιοὶ
πάντες κυδαίνοντες ὁμῶς Ἀσκληπιοῦ υἷα.
Καί μιν φαιδρύναντο καὶ ἀμφὶς ἔχρισαν ἐλαίῳ
προφρονέως. Ὀλοὴ δὲ κατηφείη καὶ ὀιζὺς
ἀθανάτων ἰότητι κατέφθιτο· 〈τ〉 οἱ δ’ ἀνὰ θυμὸν
τέρποντ’ εἰσορόωντες· ὃ δ’ ἄμπνυεν ἐκ κακότητος·
ἀχροίῃ γὰρ ἔρευθος ἐπήλυθεν, ἀργαλέῃ δὲ
ἀδρανίῃ μέγα κάρτος· ἀέξετο δ’ ἅψεα πάντα.
Ὡς δ’ ὁπότ’ ἀλδαίνηται ἔπι σταχύεσσιν ἄρουρα,
ἥν τε πάρος φθινύθουσαν ἐπέκλυσε χείματος αἰνοῦ
ὄμβρος ἐπιβρίσας, ἣ δ’ ἀλθομένη ἀνέμοισι
μειδιάᾳ τεθαλυῖα πολυκμήτῳ ἐν ἀλωῇ·
ὣς ἄρα τειρομένοιο Φιλοκτήταο πάροιθε
πᾶν δέμας αἶψ’ ἀνέθηλεν· ἐυτρόχῳ δ’ ἐνὶ κοίλῃ
κάλλιπε κήδεα πάντα τά οἱ περιδάμνατο θυμόν.
Ἀργεῖοι δ’ ὁρόωντες ἅτ’ ἐκ θανάτου ἀνιόντα
ἀνέρα θαυμάζεσκον· ἔφαντο γὰρ ἔμμεναι ἔργον
ἀθανάτων· τὸ δ’ ἄρ’ ἦεν ἐτήτυμον ὡς ἐνόησαν·
καὶ γάρ οἱ μέγεθός τε καὶ ἀγλαΐην κατέχευεν
ἐσθλὴ Τριτογένεια, φάνεν δέ ἑ οἷος ἔην περ
τὸ πρὶν ἐν Ἀργείοισι πάρος κακότητι δαμῆναι.
Καὶ τότ’ ἄρ’ ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος ἀφνειοῖο
πάντες ὁμῶς οἱ ἄριστοι ἄγον Ποιάντιον υἷα,
καί μιν κυδαίνοντες ἐπ’ εἰλαπίνῃσι γέραιρον.
Ἀλλ’ ὅτε δὴ κορέσαντο ποτοῦ καὶ ἐδητύος ἐσθλῆς,
δὴ τότε μιν προσέειπεν ἐυμμελίης Ἀγαμέμνων·
«Ὦ φίλ’, ἐπειδή πέρ σε θεῶν ἰότητι πάροιθε
Λήμνῳ ἐν ἀμφιάλῳ λίπομεν βλαφθέντε νόημα,
μὴ δ’ ἡμῖν χόλον αἰνὸν ἐνὶ φρεσὶ σῇσι βαλέσθαι·
οὐ γὰρ ἄνευ μακάρων τάδ’ ἐρέξαμεν, ἀλλά που αὐτοὶ
ἤθελον ἀθάνατοι νῶιν κακὰ πολλὰ βαλέσθαι

σεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντος, ἐπεὶ περίοιδας ὀιστοῖς
δυσμενέας δάμνασθαι, ὅτ’ ἀντία σεῖο μάχωνται.
. . . .
πᾶσαν ἀν’ ἤπειρον πέλαγός τ’ ἀνὰ μακρὸν ἄιστοι
Μοιράων ἰότητι πολυσχιδέες τε πέλονται
πυκναί τε σκολιαί τε, τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλη·
τῶν δὲ δι’ αἰζηοὶ φορέονθ’ ὑπὸ Δαίμονος Αἴσῃ
εἰδόμενοι φύλλοισιν ὑπὸ πνοιῇς ἀνέμοιο
σευομένοις· ἀγαθὸς δὲ κακῇ ἐνέκυρσε κελεύθῳ
πολλάκις, οὐκ ἐσθλὸς δ’ ἀγαθῇ· τὰς δ’ οὔτ’ ἀλέασθαι
οὔτ’ ἄρ’ ἑκών τις ἑλέσθαι ἐπιχθόνιος δύνατ’ ἀνήρ·
χρὴ δὲ σαόφρονα φῶτα, καὶ ἣν φορέηθ’ ὑπ’ ἀέλλαις
οἴμην ἀργαλέην, στερεῇ φρενὶ τλῆναι ὀιζύν.
Ἀλλ’ ἐπεὶ ἀασάμεσθα καὶ ἠλίτομεν τόδε ἔργον,
ἐξαῦτις δώροισιν ἀρεσσόμεθ’ ἀπλήτοισι,
Τρώων ἤν ποθ’ ἕλωμεν ἐυκτίμενον πτολίεθρον.
Νῦν δὲ 〈λάβ’〉 ἑπτὰ γυναῖκας ἐείκοσί τ’ ὠκέας ἵππους
ἀθλοφόρους τρίποδάς τε δυώδεκα, τοῖς ἐπὶ θυμὸν
τέρψεις ἤματα πάντα· καὶ ἐν κλισίῃσιν ἐμῇσιν
αἰεί τοι παρὰ δαιτὶ γέρας βασιλήιον ἔσται.»
Ὣς εἰπὼν ἥρωι πόρεν περικαλλέα δῶρα·
τὸν δ’ ἄρα Ποίαντος προσέφη κρατερόφρονος υἱός·
«Ὦ φίλος, οὐ σοὶ ἐγὼν ἔτι χώομαι, οὐδὲ μὲν ἄλλῳ
Ἀργείων, εἰ 〈καί〉 τις ἔτ’ ἤλιτεν εἵνεκ’ ἐμεῖο·
οἶδα γὰρ ὡς 〈σ〉τρεπτὸς νόος ἀνδράσι γίνεται ἐσθλοῖς,
οὐδ’ αἰεὶ χαλεπὸν θέμις ἔμμεναι οὐδ’ ἀσύφηλον,
ἀλλ’ ὁτὲ μὲν σμερδνὸν τελέθειν, ὁτὲ δ’ ἤπιον εἶναι.
Νῦν δ’ ἴομεν ποτὶ κοῖτον, ἐπεὶ χατέοντι μάχεσθαι
βέλτερον ὑπνώειν ἢ ἐπὶ πλέον εἰλαπινάζειν.»
Ὣς εἰπὼν ἀπόρουσε καὶ ἐς κλισίην ἀφίκανε
σφῶν ἑτάρων· οἳ δ’ αἶψα φιλοπτολέμῳ βασιλῆι
εὐνὴν ἐντύνοντο μέγα φρεσὶ καγχαλόωντες·
αὐτὰρ ὅ γ’ ἀσπασίως κατελέξατο μέχρις ἐς ἠῶ.
Νὺξ δ’ ἀνεχάσσατο δῖα, φάος δ’ ἐρύθηνε κολώνας
ἠελίου· καὶ πάντα βροτοὶ περιποίπνυον ἔργα.
Ἀργεῖοι δ’ ὀλοοῖο μέγ’ ἱέμενοι πολέμοιο,
οἳ μὲν δούρατα θῆγον ἐύξοα, τοὶ δὲ βέλεμνα,
ἄλλοι δ’ αἰγανέας· ἅμα δ’ ἠοῖ δαῖτα πένοντο

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

αὐτοῖς ἠδ’ ἵπποισι, πάσαντο δὲ πάντες ἐδωδήν.
book 9.535.1 Τοῖσι 〈δὲ〉 δὴ Ποίαντος ἀμύμονος ὄβριμος υἱὸς
book 9.535.2 τοῖον ἔπος μετέειπεν ἐποτρύνων πονέεσθαι·
book 9.535.3 «Εἰ δ’ ἄγε 〈δὴ〉 πολέμοιο μεδώμεθα· μηδέ τις ἡμέων
book 9.535.4 μιμνέτω ἐν νήεσσι, πάρος κλυτὰ τείχεα λῦσαι
book 9.535.5 Τροίης εὐπύργοιο καταπρῆσαί τε πόληα.»
book 9.540.1 Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ θυμὸς ὑπὸ κραδίῃ μέγ’ ἰάνθη.
book 9.540.2 Δῦσαν δ’ ἐν τεύχεσσι καὶ ἀσπίσιν· ἐκ δ’ ἄρα νηῶν
book 9.1 πανσυδίῃ μελίῃσι κεκασμένοι ἐσσεύοντο
book 9.2 καὶ βοέοις σακέεσσι καὶ ἀμφιφάλοις κορύθεσσιν.
book 9.3 Ἄλλος δ’ ἄλλον ἔρειδε κατὰ στίχας, οὐδέ κε φαίης
book 9.545 κείνων ἐσσυμένων ἑκὰς ἔμμεναι ἄλλον ἀπ’ ἄλλου·
book 9 ὣς ἄρ’ ἴσαν θαμινοὶ καὶ ἀρηρότες ἀλλήλοισιν.
book 10.1.1 Τρῶες δ’ αὖτ’ ἔκτοσθεν ἔσαν Πριάμοιο πόληος
book 10.1.2 πάντες σὺν τεύχεσσι καὶ ἅρμασιν ἠδὲ καὶ ἵπποις
book 10.1.3 ὠκυτάτοις· καῖον γὰρ ἀποκταμένους ἐνὶ χάρμῃ,
book 10.1.4 δειδιότες μὴ λαὸς ἐπιβρίσειεν Ἀχαιῶν.
book 10.5.1 Τοὺς δ’ ὡς οὖν ἐσίδοντο ποτὶ πτόλιν ἀίσσοντας,
book 10.5.2 ἐσσυμένως κταμένοισι χυτὸν περὶ σῆμ’ ἐβάλοντο
book 10.5.3 σπερχόμενοι· δεινὸν γὰρ ὑποτρομέεσκον ἰδόντες.
book 10.5.4 Τοῖσ 〈ι〉 δ’ ἄρ’ ἀχνυμένοισιν ὑπὸ φρεσὶ μῦθον ἔειπε
book 10.5.5 Πουλυδάμας, ὃ γὰρ ἔσκε λίην πινυτὸς καὶ ἐχέφρων·
book 10.10.1 «Ὦ φίλοι, οὐκέτ’ ἀνεκτὸς ἐφ’ ἡμῖν μαίνεται Ἄρης.
book 10.10.2 Ἀλλ’ ἄγε δὴ φραζώμεθ’ ὅπως πολέμοιό τι μῆχος
book 10.10.3 εὕρωμεν· Δαναοὶ γὰρ ἐπικρατέουσι μένοντες.
book 10.10.4 Νῦν δ’ ἄγε δὴ πύργοισιν ἐυδμήτοις ἐπιβάντες
book 10.10.5 μίμνωμεν νύκτας τε καὶ ἤματα δηριόωντες,
book 10.15.1 εἰς ὅ κε δὴ Δαναοὶ Σπάρτην ἐρίβωλον ἵκωνται
book 10.15.2 ἢ αὐτοῦ παρὰ τεῖχος ἀκηδήσωσι μένοντες
book 10.15.3 ἀκλεὲς ἑζόμενοι· ἐπεὶ οὐ σθένος ἔσσεται αὐτοῖς
book 10.15.4 ῥῆξαι τείχεα μακρά, καὶ εἰ μάλα πολλὰ κάμωσιν·
book 10 οὐ γὰρ ἀβληχρὰ θεοῖσ 〈ι〉 τετεύχαται ἄφθιτα ἔργα.
book 10.20.1 Οὐδέ τί που βρώμης ἐπιδευόμεθ’ οὐδὲ ποτῆτος·
book 10.20.2 πολλὰ γὰρ ἐν Πριάμοιο πολυχρύσοιο μελάθροις
book 10.20.3 ἔμπεδον εἴδατα κεῖται, ἅ περ πολέεσσι καὶ ἄλλοις
book 10.20.4 πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἔσσετ’ ἀγειρομένοισιν ἐδωδὴ
book 10.20.5 ἐς κόρον, εἰ καὶ ἔτ’ ἄλλος ἐελδομένοισιν ἵκηται
book 10.25.1 τρὶς τόσος ἐνθάδε λαὸς ἀρηγέμεναι μενεαίνων.»
book 10.25.2

Ὣς φάτο· τὸν δ’ ἐνένιπε θρασὺς πάις Ἀγχίσαο·
«Πουλυδάμα, πῶς γάρ σε σαόφρονά φασι τετύχθαι,
ὃς κέλεαι ποτὶ δηρὸν ἀνὰ πτόλιν ἄλγεα πάσχειν;
Οὐ γὰρ ἀκηδήσουσι πολὺν χρόνον ἐνθάδ’ Ἀχαιοί,
ἀλλ’ ἔτ’ ἐπιβρίσουσιν ἀλευομένους ἐσιδόντες·
νῶιν δ’ ἔσσεται ἄλγος ἀποφθιμένων ἐνὶ πάτρῃ,
ἤν πως ἐνθάδε πουλὺν ἔτι χρόνον ἀμφιμάχωνται.
Οὐ γάρ τις Θήβηθε μελίφρονα σῖτον ὀπάσσει
ἧμιν, ἐπὴν εἰρχθῶμεν ἀνὰ πτόλιν, οὐδέ τις οἴσει
οἶνον Μαιονίηθεν· ἀνιηρῇ δ’ ὑπὸ λιμῷ
φθισόμεθ’ ἀργαλέως, εἰ καὶ μάλα τεῖχος ἀμύνῃ.
Ἀλλ’ εἰ μὲν θάνατόν τε κακὸν καὶ Κῆρας ἀλύξαι
⟨μ⟩ ηδ’ ἄρ’ ὀιζυρῶς θανέειν πολυαχ ⟨θ⟩ έι πότμῳ
μέλλομεν, ἐν τ ⟨εύχ⟩ εσσι σὺν ἡμετέροις τεκέεσσι
καὶ γεραροῖς πατέρεσσι μαχώμεθα· καί ῥά ποθι Ζεὺς
χραισμήσει· κείνου γὰρ ἀφ’ αἵματός εἰμεν ἀγαυοῦ.
Εἰ δέ οἱ ἂρ κἀκείνῳ ἀπεχθόμενοι θανέωμεν,
εὐκλειῶς τάχ’ ὀλέσθαι ἀμυνομένους περὶ πάτρης
βέλτερον ἠὲ μένοντας ὀιζυρῶς ἀπολέσθαι.»
Ὣς φάτο· τοὶ δ’ ἄρα πάντες ἐπίαχον εἰσαΐοντες.
Αἶψα δὲ δὴ κορύθεσσι καὶ ἀσπίσι καὶ δοράτεσσι
φράχθεν ἐπ’ ἀλλήλοις. Ἐπὶ δ’ ἀκαμάτου Διὸς ὄσσε
δέρκετ’ ἀπ’ Οὐλύμποιο κορυσσομένους ἐς Ἄρηα
Τρῶας ἐπ’ Ἀργείοισιν· ἔγειρε δὲ θυμὸν ἑκάστου,
ὄφρα μάχην ἀλίαστον ἐπ’ ἀμφοτέροισι τανύσσῃ
λαοῖς· ἦ γὰρ ἔμελλεν Ἀλέξανδρος θανέεσθαι
χερσὶ Φιλοκτήταο πονεύμενος ἀμφ’ ἀλόχοιο.
Τοὺς δ’ ἄγεν εἰς ἕνα χῶρον Ἔρις μεδέουσα κυδοιμοῦ
οὔ τινι φαινομένη· περὶ γὰρ νέφος ἄμπεχεν ὤμους
αἱματόεν· φοίτα δὲ μέγαν κλονέουσα κυδοιμὸν
ἄλλοτε μὲν Τρώων ἐς ὁμήγυριν, ἄλλοτ’ Ἀχαιῶν·
τὴν δὲ Φόβος καὶ Δεῖμος ἀταρβέες ἀμφεπένοντο
πατροκασιγνήτην κρατερόφρονα κυδαίνοντες.
Ἡ δὲ μέγ’ ἐξ ὀλίγοιο κορύσσετο μαιμώωσα·
τεύχεα δ’ ἐξ ἀδάμαντος ἔχε ⟨ν⟩ πεπαλαγμένα λύθρῳ·
πάλλε δὲ λοίγιον ἔγχος ἐς ἠέρα· τῆς δ’ ὑπὸ ποσσὶ
κίνυτο γαῖα μέλαινα· πυρὸς δ’ ἄμπνυεν ἀυτ ⟨μ⟩ ὴν
σμερδαλέου· μέγα δ’ αἰὲν ἀύτεεν ὀτρύνουσα

αἰζηούς. Οἳ δ’ αἶψα συνήιον ἀρτύνοντες
book 10.65.1 ὑσμίνην· δεινὴ γὰρ ἄγεν θεὸς ἐς μέγα ἔργον.
book 10.65.2 Τῶν δ’ ὥς τ’ ἢ ἀνέμων ἰαχὴ πέλε λάβρον ἀέντων
book 10.65.3 εἴαρος ἀρχομένου, ὅτε δένδρεα μακρὰ καὶ ὕλη
book 10.65.4 φύλλα φύει, ἢ ὡς 〈ὅ〉 τ’ ἐν ἀζαλέῃς ξυλόχοισι
book 10.65.5 πῦρ βρέμει αἰθόμενον, ἢ ὡς μέγα πόντος ἀπείρων
book 10.70.1 μαίνεται ἐξ ἀνέμοιο δυσηχέος, ἀμφὶ δὲ ῥοῖβδος
book 10.70.2 γίνετ’ ἀπειρέσιος, τρομέει δ’ ὑπὸ γούνατα ναυτῶν·
book 10.70.3 ὣς τῶν ἐσσυμένων μέγ’ ὑπέβραχε γαῖα πελώρη·
book 10.70.4 ἐν δέ σφιν πέσε δῆρις, ἐπ’ ἄλλῳ δ’ ἄλλος ὄρουσε.
book 10.70.5 Πρῶτος δ’ Αἰνείας Δαναῶν ἕλεν Ἁρπαλίωνα
book 10.75.1 υἱὸν Ἀριζήλοιο, τὸν Ἀμφινόμη τέκε μήτηρ
book 10.75.2 γῇ ἐν 〈ἰ〉 Βοιωτῶν, ὃ δ’ ἅμα Προθοήνορι δίῳ
book 10.75.3 ἐς Τροίην ἵκανεν ἀμυνέμεν Ἀργείοισι·
book 10.75.4 τόν ῥα τότ’ Αἰνείας ἁπαλὴν ὑπὸ νηδύα τύψας
book 10.75.5 νοσφίσατ’ ἐκ θυμοῖο καὶ ἡδέος ἐκ βιότοιο.
book 10.80.1 Τῷ δ’ ἐπὶ Θερσάνδροιο δαΐφρονος υἷα δάμασσεν
book 10.80.2 Ὕλλον ἐυγλώχινι βαλὼν κατὰ λαιμὸν ἄκοντι,
book 10.80.3 ὃν τέκε δῖ’ Ἀρέθουσα παρ’ ὕδασι Ληθαίοιο
book 10.80.4 Κρήτῃ ἐν ἀμφιάλῳ· μέγα δ’ ἤκαχεν Ἰδομενῆα.
book 10.80.5 Αὐτὰρ Πηλείδαο πάις δυοκαίδεκα φῶτας
book 10.85 Τρώων αὐτίκ’ ὄλεσσεν ὑπ’ ἔγχεϊ πατρὸς ἑοῖο·
book 10.1 Κέβρον μὲν πρώτιστα καὶ Ἅρμονα Πασίθεόν τε
book 10.2 Ἰσμηνόν τε καὶ Ἰμβράσιον Σχεδίον τε Φλέγυν τε
book 10.3 Μνήσαιόν τ’ ἐπὶ τοῖσι καὶ Ἔννομον Ἀμφίνομόν τε
book 10.4 καὶ Φάλιν ἠδὲ Γα〈λ〉ηνόν, ὃς οἰκία ναιετάεσκε
book 10.90.1 Γαργάρῳ αἰπεινῇ, μετὰ δ’ ἔπρεπε μαρναμένοισι
book 10.90.2 Τρωσὶν ἐρισθενέεσσι, κίεν δ’ ἅμ’ ἀπεί〈ρ〉ονι λαῷ
book 10.90.3 ἐς Τροίην (μάλα γάρ οἱ ὑπέσχετο πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
book 10.90.4 Δαρδανίδης Πρίαμος δώσειν περικαλλέα δῶρα),
book 10.90.5 νήπιος· οὐδ’ ἄρ’ ἐφράσσαθ’ ἑὸν μόρον· ἦ γὰρ ἔμελλεν
book 10.95.1 ἐσσυμένως ὀλέεσθαι ὑπ’ ἀργαλέου πολέμοιο,
book 10.95.2 πρὶν δόμου ἐκ Πριάμοιο περικλυτὰ δῶρα φέρεσθαι.
book 10.95.3 Καὶ τότε Μοῖρ’ ἀίδηλος ἐπέχραεν Ἀργείοισιν
book 10.95.4 Εὐρυμένην, ἕταρον κρατερόφρονος Αἰνείαο·
book 10.95.5 ὦρσε δέ οἱ μέγα θάρσος ὑπὸ φρένας, ὄφρα δαμάσσας
book 10.1 πολλοὺς αἴσιμον ἦμαρ ἀναπλήσῃ ὑπ’ ὀλέθρῳ.
book 10.2 Δάμνατο δ’ ἄλλοθεν ἄλλον ἀνηλέι Κηρὶ ἐοικώς·
book 10.3

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

οἳ δέ μιν αἶψ’ ὑπόεικον ἐφ’ ὑστατίῃ βιότοιο
αἰνὸν μαιμώωντα καὶ οὐκ ἀλέγοντα μόροιο.
Καί νύ κεν ἔργον ἔρεξεν ἀπείριτον ἐν δαῒ κεῖνος,
εἰ μή οἱ χεῖρές τ’ ἔκαμον καὶ δούρατος αἰχμὴ
πολλὸν ἀνεγνάμφθη· ξίφ〈ε〉ος δέ οἱ οὐκέτι κώπη
ἔσθενεν· ἀλλά μιν Αἶσα διέκλασε· 〈τὸν δ’〉 ὑπ’ ἄκοντι
τύψε κατὰ στομάχοιο Μέγης· ἀνὰ δ’ ἔβλυσεν αἷμα
ἐκ στόματος· τῷ δ’ αἶψα σὺν ἄλγεϊ Μοῖρα παρέστη.
Τοῦ δ’ ἄρ’ ἀποκταμένοιο δύω θεράποντες Ἐπειοῦ
Δηιλέων τε καὶ Ἀμφίων ἀπὸ τεύχε’ ἑλέσθαι
ὥρμαινον· 〈τοὺσ〉 δ’ αὖτε θρασὺ σθένος Αἰνείαο
δάμνατο μαιμώωντας ὀιζυρῶς περὶ νεκρῷ.
Ὡς δ’ ὅτ’ 〈ἐν〉 οἰνοπέδῳ τις ἐπαΐσσοντας ὀπώρῃ
σφῆκας τερσομένῃσι παρὰ σταφυλῇσι δαμάσσῃ,
οἳ δ’ ἄρ’ ἀποπνείουσι πάρος γεύσασθαι ὀπώρης·
ὣς τοὺς αἶψ’ ἐδάμασσε πρὶν ἔντεα ληίσσασθαι.
Τυδείδης δὲ Μένωνα καὶ Ἀμφίνοον κατέπεφνεν
ἄμφω ἀμύμονε φῶτε. Πάρις δ’ ἕλε Δημολέοντα
Ἱππασίδην, ὃς πρόσθε Λακωνίδα γαῖαν ἔναιε
πὰρ προχοῇς ποταμοῖο βαθυρρόου Εὐρώταο,
ἤλυθε δ’ ἐς Τροίην ὑπ’ ἀρηιθόῳ Μενελάῳ·
καί ἑ Πάρις κατέπεφνε τυχὼν ὑπὸ μαζὸν ὀιστῷ
δεξιόν, ἐκ δέ οἱ ἦτορ ἀπὸ μελέων ἐκέδασσε.
Τεῦκρος δὲ Ζέλυν εἷλε περικλυτὸν υἷα Μέδοντος,
ὅς ῥά τε ναιετάεσκεν ὑπὸ Φρυγίην πολύμηλον
ἄντρον ὑπὸ ζάθεον καλλιπλοκάμων Νυμφάων,
ἧχί ποτ’ Ἐνδυμίωνα παρυπνώοντα βόεσσιν
ὑψόθεν ἀθρήσασα κατήλυθε δῖα Σελήνη
οὐρανόθεν· δριμὺς γὰρ ἄγεν πόθος ἠιθέοιο
ἀθανάτην περ ἐοῦσαν ἀκήρατον, ἧς ἔτι νῦν περ
εὐνῆς σῆμα τέτυκται ὑπὸ δρυσίν. Ἀμφὶ δ’ ἄρ’ αὐτῇ
ἐκκέχυτ’ ἐν ξυλόχοισι βοῶν γλάγος, οἱ δέ νυ φῶτες
θηεῦντ’ εἰσέτι κεῖνο· τὸ γὰρ μάλα τηλόθε φαίης
ἔμμεναι εἰσορόων πολιὸν γάλα, κεῖνο δ’ ἵησι
λευκὸν ὕδωρ, καί, βαιὸν ἀπόπροθεν ὁππόθ’ ἵκηται,
πήγνυται ἀμφὶ ῥέεθρα, πέλει δ’ ἄρα λάινον οὖδας.
Ἀλκαίῳ δ’ ἐπόρουσε Μέγης Φυλήιος υἱός·
καί 〈ῥά〉 μιν ἀσπαίρουσαν ὑπὸ κραδίην ἐπέρησεν

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἐγχείῃ· τοῦ δ’ ὦκα λύθη πολυήρατος αἰών·
οὐδέ μιν ἐκ πολέμοιο πολυκλαύτοιο μολόντα
καί περ ἐελδόμενοι μογεροὶ δέξαντο τοκῆες,
Φυλλὶς ἐύζωνος καὶ Μάργασος, οἵ ῥ’ ἐνέμοντο
Ἁρπάσου ἀμφὶ ῥέεθρα διειδέος, ὅς τ’ ἀλεγεινῷ
Μαιάνδρῳ κελάδοντα ῥόον καὶ ἀπείριτον οἶδμα
συμφέρετ’ ἤματα πάντα λάβρῳ περὶ χεύματι θύων.
Γλαύκου δ’ ἐσθλὸν ἑταῖρον ἐυμμελίην Σκυλακῆα
υἱὸς Ὀιλῆος σχεδὸν οὔτασεν ἀντιόωντα
βαιὸν ὑπὲρ σάκεος· διὰ δὲ πλατὺν ἤλασεν ὦμον
αἰχμῇ ἀνιηρῇ, περὶ δ’ ἔβλυσεν αἷμα βοείῃ.
Ἀλλά μιν οὔ τι δάμασσεν, ἐπεί ῥά ἑ μόρσιμον ἦμαρ
δέχνυτο νοστήσαντα φίλης παρὰ τείχεσι πάτρης·
εὖτε γὰρ Ἴλιον αἰπὺ θοοὶ διέπερσαν Ἀχαιοί,
δὴ τότ’ ἄρ’ ἐκ πολέμοιο φυγὼν Λυκίην ἀφίκανεν
οἶος ἄνευ 〈θ’〉 ἑτάρων· τὸν 〈δ’〉 ἄστεος ἄγχι γυναῖκες
ἀγρόμεναι τεκέων σφετέρων ὕπερ ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
εἴρονθ’· ὃς δ’ ἄρα τῇσι μόρον κατέλεξεν ἁπάντων·
αἳ δ’ ἄρα χερμαδίοισι περισταδὸν ἀνέρα κεῖνον
δάμνιαντ’ οὐδ’ ἀπόνητο μολὼν ἐς πατρίδα νόστου,
ἀλλά ἑ λᾶες ὕπερθε μέγα στενάχοντα κάλυψαν·
καί ῥά οἱ ἐκ βελέων ὀλοὸς περὶ τύμβος ἐτύχθη
πὰρ τέμενος καὶ σῆμα κραταιοῦ Βελλεροφόντου
Τ〈λ〉ῷ ἐνὶ κυδαλίμῃ Τιτηνίδος ἀγχόθι πέτρης·
ἀλλ’ ὃ μὲν αἴσιμον ἦμαρ ἀναπλήσας ὑπ’ ὀλέθρῳ
ὕστερον ἐννεσίῃσιν ἀγαυοῦ Λητοΐδαο
τίεται ὥς τε θεός, φθινύθει δέ οἱ οὔ ποτε τιμή.
Ποίαντος δ’ ἐπὶ τοῖσι πάις κτάνε Δηιονῆα
ἠδ’ Ἀντήνορος υἱὸν ἐυμμελίην Ἀκάμαντα.
Ἄλλων δ’ αἰζηῶν ὑπεδάμνατο πουλὺν ὅμιλον·
θῦνε γὰρ ἐν δηίοισιν ἀτειρέι ἶσος Ἄρηι
ἢ ποταμῷ κελάδοντι, ὃς ἕρκεα μακρὰ δαΐζει
πλημμύρων, ὅτε λάβρον ὀρινόμενος περὶ πέτραις
ἐξ ὀρέων ἀλεγεινὰ μεμιγμένος ἔρχεται ὄμβρῳ,
ἀέναός περ ἐὼν καὶ ἀγάρροος, οὐδέ νυ τόν γε
εἴργουσι 〈ν〉 προβλῆτες ἀάσπετα παφλάζοντα·
ὣς οὔ τις Ποίαντος ἀγακλειτοῦ θρασὺν υἷα
ἔσθενεν ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν καὶ ἄπωθε πελάσσαι·

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἐν γάρ οἱ στέρνοισι μένος περιώσιον ἦεν,
book 10.175.5 τεύχεσι δ’ ἀμφεκέκαστο δαΐφρονος Ἡρακλῆος
book 10.180.1 δαιδαλέοις. Περὶ γάρ οἱ ἐν ⟨ὶ⟩ ζωστῆρι φαεινῷ
book 10.180.2 ἄρκτοι ἔσαν βλοσυραὶ καὶ ἀναιδέες· ἀμφὶ δὲ θῶες
book 10.1 σμερδαλέοι καὶ λυγρὸν ὑπ’ ὀφρύσι μειδιόωσαι
book 10.2 πορδάλιες· τῶν δ’ ἄγχι λύκοι ἔσαν ὀβριμόθυμοι
book 10.3 καὶ σύες ἀργιόδοντες ἐυσθενέες τε λέοντες,
book 10.185.1 ἐκπάγλως ζωοῖσιν ἐοικότες· ἀμφὶ δὲ πάντη
book 10.185.2 ὑσμῖναι ἐνέκειντο μετ’ ἀργαλέοιο Φόνοιο·
book 10.185.3 δαίδαλα μέν οἱ τόσσα περὶ ζωστῆρα τέτυκτο.
book 10.185.4 Ἄλλα δέ οἱ γωρυτὸς ἀπείριτος ἀμφεκέκαστο·
book 10.185.5 ἐν μὲν ἔην Διὸς υἱὸς ἀελλοπόδης Ἑρμείης
book 10.190.1 Ἰνάχου ἀμφὶ ῥέεθρα κατακτείνων μέγαν Ἄργον,
book 10.190.2 Ἄργον ὃς ὀφθαλμοῖσιν ἀμοιβαδὸν ὑπνώεσκεν·
book 10.190.3 ἐν δὲ βίη Φαέθοντος ἀνὰ ῥόον Ἠριδανοῖο
book 10.190.4 βλήμενος ἐκ δίφροιο· καταιθομένης δ’ ἄρα γαίης,
book 10.190.5 ὡς ἐτεόν, πεπότητο μέλας ἐνὶ ἠέρι καπνός·
book 10.195.1 Περσεὺς δ’ ἀντίθεος βλοσυρὴν ἐδάιζε Μέδουσαν,
book 10.195.2 ἄστρων ἧχι λοετρὰ πέλει καὶ τέρματα γαίης
book 10.195.3 πηγαί τ’ Ὠκεανοῖο βαθυρρόου, ἔνθ’ ἀκάμαντι
book 10.195.4 Ἠελίῳ δύνοντι συνέρχεται ἑσπερίη Νύξ·
book 10.195.5 ἐν δὲ καὶ ἀκαμάτοιο μέγας πάις Ἰαπετοῖο
book 10.1 Καυκάσου ἠλιβάτοιο παρηώρητο κολώνῃ
book 10.2 δεσμῷ ἐν ἀρρήκτῳ· κεῖρε ⟨ν⟩ δέ οἱ αἰετὸς ἧπαρ
book 10.3 αἰὲν ἀεξόμενον· ὃ δ’ ἄρα στενάχοντι ἐῴκει.
book 10.4 Καὶ τὰ μὲν ἂρ τεύξαντο κλυταὶ χέρες Ἡφαίστοιο
book 10.5 ὀβρίμῳ Ἡρακλῆι· ὃ δ’ ὤπασε παιδὶ φορῆναι
book 10.205.1 Ποίαντος, μάλα γάρ οἱ ὁμωρόφιος φίλος ἦεν.
book 10.205.2 Αὐτὰρ ὃ κυδιόων ἐν τεύχεσι δάμνατο λαούς.
book 10.205.3 Ὀψὲ δέ οἱ ἐπόρουσε Πάρις, στονόεντας ὀιστοὺς
book 10.205.4 νώμῶν ἐν χείρεσσι μετὰ γναμπτοῖο βιοῖο
book 10 θαρσαλέως· τῷ γάρ ῥα συνήιεν ὕστατον ἦμαρ.
book 10.210.1 Ἧκε δ’ ἀπὸ νευρῆφι θοὸν βέλος· ἣ δ’ ἰάχησεν
book 10.210.2 ἰοῦ ἀπεσσυμένοιο. Ὃ δ’ οὐχ ἅλιον φύγε χειρῶν·
book 10.210.3 καί ῥ’ αὐτοῦ μὲν ἅμαρτεν ἀλευαμένου μάλα τυτθόν,
book 10.210.4 ἀλλ’ ἔβαλε ⟨ν⟩ Κλεόδωρον ἀγακλειτόν περ ἐόντα
book 10.210.5 βαιὸν ὑπὲρ μαζοῖο, διήλασε δ’ ἄχρις ἐς ὦμον.
book 10.215.1 Οὐ γὰρ ἔχεν σάκος εὐρύ, τό οἱ λυγρὸν ἔσχεν ὄλεθρον·
book 10.215.2

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἀλλ’ ὅ γε γυμνὸς ἐὼν ἀνεχάζετο· τοῦ γὰρ ἀπ’ ὤμων
Πουλυδάμας ἀπάραξε σάκος τελαμῶνα δαΐξας
βουπλῆγι στιβαρῷ· ὃ δ’ ἐχάσσατο μαρνάμενός περ
αἰχμῇ ἀνιηρῇ· στονόεις δέ οἱ ἔμπεσεν ἰὸς
ἄλλοθεν ἀΐξας· ὣς γάρ νύ που ἤθελε δαίμων
θήσειν αἰνὸν ὄλεθρον ἐύφρονος υἱέι Λέρνου
ὃν τέκετ’ Ἀμφιάλη Ῥοδίων ἐν πίονι γαίῃ.
Τὸν δ’ ὡς οὖν ἐδάμασσε Πάρις στονόεντι βελέμνῳ,
δὴ τότε δὴ Ποίαντος ἀμύμονος ὄβριμος υἱὸς
ἐμμεμαὼς θοὰ τόξα τιταίνετο καὶ μέγ’ ἄυτει·
«Ὦ κύον, ὡς σοὶ ἔγωγε φόνον καὶ κῆρ’ ἀίδηλον
δώσω, ἐπεί νύ μοι ἄντα λιλαίεαι ἰσοφαρίζειν·
καί κεν ἀναπνεύσουσιν ὅσοι σέθεν εἵνεκα λυγρῷ
τείροντ’ ἐν πολέμῳ· τάχα γὰρ λύσις ἔσσετ’ ὀλέθρου
ἐνθάδε σεῖο θανόντος, ἐπεί σφισι πῆμα τέτυξαι.»
Ὣς εἰπὼν νευρὴν 〈μὲν〉 ἐύστροφον ἀγχόθι μαζοῦ
εἴρυσε, κυκλώθη δὲ κέρας, καὶ ἀμείλιχος ἰὸς
ἰθύνθη, τόξον δὲ 〈λυγρὴ〉 ὑπερέσχεν ἀκωκὴ
τυτθὸν ὑπ’ αἰζηοῖο βίῃ· μέγα δ’ ἔβραχε νευρὴ
ἰοῦ ἀπεσσυμένοιο δυσηχέος. Οὐδ’ ἀφάμαρτε
δῖος ἀνήρ· τοῦ δ’ οὔ τι λύθη κέαρ, ἀλλ’ ἔτι θυμῷ
ἔσθενεν· οὐ γάρ οἱ τότε καίριος ἔμπεσεν ἰός,
ἀλλὰ παρέθρισε χειρὸς ἐπιγράβδην χρόα καλόν.
Ἐξαῦτις δ’ ὅ γε τόξα τιτύσκετο· τὸν δὲ παραφθὰς
ἰῷ ἐυγλώχινι βάλε〈ν〉 βουβῶνος ὕπερθε
Ποίαντος φίλος υἱός. Ὃ δ’ οὐκ〈ἔτ’〉 ἔμιμνε μάχεσθαι,
ἀλλὰ θοῶς ἀπόρουσε, κύων ὥς, εὖτε λέοντα
ταρβήσας χάσσηται ἐπεσσύμενος τὸ πάροιθεν·
ὣς ὅ γε λευγαλέῃσι πεπαρμένος ἦτορ ἀνίῃς
χάζετ’ ἀπὸ πτολέμοιο. Συνεκλονέοντο δὲ λαοὶ
ἀλλήλους ὀλέκοντες· ἐν αἵματι δ’ ἔπλετο δῆρις
κτεινομένων ἑκάτερθε· νεκροὶ δ’ ἐπέκειντο νέκυσσι
πανσυδίῃ ψεκάδεσσιν ἐοικότες ἠὲ χαλάζῃ
ἢ χιόνος νιφάδεσσιν, ὅτ’ οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλην
Ζηνὸς ὑπ’ ἐννεσίῃ〈σ〉 Ζέφυρος καὶ χεῖμα παλύνῃ·
ὣς οἵ 〈γ’〉 ἀμφοτέρωθεν ἀνηλέι Κηρὶ δαμέντες
ἀθρόοι ἀλλήλοισι δεδουπότες ἀμφεχέοντο.
Αἰνὰ δ’ ἀνεστενάχιζε Πάρις· περὶ δ’ ἕλκεϊ θυμὸν

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

τείρετο· τὸν δ’ ἀλύοντα τάχ’ ἄμφεπον ἰητῆρες.
book 10.255.1 Τρῶες δ’ εἰς ἑὸν ἄστυ κίον· Δαναοὶ δ’ ἐπὶ νῆας
book 10.255.2 κυανέας ἀφίκοντο θοῶς· τοὺ〈σ〉 γάρ ῥα κυδοιμοῦ
book 10.255.3 νὺξ ἀπέπαυσε μέλαινα, μόγον δ’ ἐξείλετο γυίων
book 10.1 ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισι πόνων ἀλκτῆρα χέασα.
book 10.2 Ἀλλ’ οὐχ ὕπνος ἔμαρπτε θοὸν Πάριν ἄχρις ἐς ἠῶ·
book 10.260.1 οὐ γάρ οἵ τις ἄλαλκε λιλαιομένων περ ἀμύνειν
book 10.260.2 παντοίοις ἀκέεσσιν, ἐπεί ῥά οἱ αἴσιμον ἦεν
book 10.260.3 Οἰνώνης ὑπὸ χερσὶ μόρον καὶ Κῆρας ἀλύξαι,
book 10.260.4 ἢν ἐθέλῃ. Ὁ δ’ ἄρ’ αἶψα θεοπροπίῃσι πιθήσας
book 10.260.5 ἤιεν οὐκ ἐθέλων· ὀλοὴ δέ μιν ἦγεν ἀνάγκη
book 10.265.1 κουριδίης εἰς ὦπα. Λυγροὶ δέ οἱ ἀντιόωντες
book 10.265.2 κὰκ κορυφῆς ὄρνιθες ἀύτεον, οἳ δ’ ἀνὰ χεῖρα
book 10.265.3 σκαιὴν ἀίσσοντες· ὃ δέ σφεας ἄλλοτε μέν που
book 10.265.4 δείδιεν εἰσορόων, ὁτὲ δ’ ἀκράαντα πέτεσθαι
book 10.265.5 εἴδετο· τοὶ δέ οἱ αἰνὸν ὑπ’ ἄλγεσι φαῖνον ὄλεθρον.
book 10.270.1 Ἷξε δ’ ἐς Οἰνώνην ἐρικυδέα· τὸν δ’ ἐσιδοῦσαι
book 10.270.2 ἀμφίπολοι θάμβησαν ἀολλέες ἠδὲ καὶ αὐτὴ
book 10.270.3 Οἰνώνη. Ὁ δ’ ἄρ’ αἶψα πέσε〈ν〉 παρὰ ποσσὶ γυναικὸς
book 10.272.1 ....
book 10.272.2 ἀμφὶ μέλαιν’ ἐφύπερθε καὶ ἔνδοθι μέχρις ἱκέσθαι
book 10.272.3 μυελὸν ἐς λιπόωντα δι’ ὀστέου, οὕνεκα νη〈δ〉ὺν
book 10.275.1 φάρμακον αἰνὸν ἔπυθε κατ’ οὐτάμενον χρόα φωτός.
book 10.275.2 Τείρετο δὲ στυγερῇ βεβ〈ο〉λημένος ἦτορ ἀνίῃ·
book 10.275.3 ὡς δ’ ὅτε τις νούσῳ 〈τε〉 καὶ ἀργαλέῃ μέγα δίψῃ
book 10.275.4 αἰθόμενος κραδίην ἀδινὸν κέαρ αὐαίνηται,
book 10.275.5 ὅν τε περιζείουσα χολὴ φλέγει, ἀμφὶ δὲ νωθὴς
book 10.280.1 ψυχή οἱ πεπότητ’ ἐπὶ χείλεσιν αὐαλέοισιν
book 10.280.2 ἀμφότερον βιότου τε καὶ ὕδατος ἱμείρουσα·
book 10.280.3 ὣς τοῦ ὑπὸ στέρνοισι καταίθετο θυμὸς ἀνίῃ·
book 10.1 καί ῥ’ ὀλιγοδρανέων τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·
book 10.2 «Ὦ γύναι αἰδοίη, μὴ δή νύ με τειρόμενόν περ
book 10.285.1 ἐχθήρῃς, ἐπεὶ ἄρ σε πάρος λίπον ἐν μεγάροισι
book 10.285.2 χήρην οὐκ ἐθέλων περ· ἄγον δέ με Κῆρες ἄφυκτοι
book 10.285.3 εἰς Ἑλένην, ἧς εἴθε πάρος λεχέεσσι μιγῆναι
book 10.285.4 σῇσιν ἐν ἀγκοίνῃσι θανὼν ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσα.
book 10.285.5 Ἀλλ’ ἄγε, πρός τε θεῶν οἵ τ’ οὐρανὸν ἀμφινέμονται,
book 10.290.1 πρός τε τεῶν λεχέων καὶ κουριδίης φιλότητος,
book 10.290.2

ἤπιον ἔνθεο θυμόν, ἄχος δ' ἀλεγεινὸν ἄλαλκε
book 10.290.3 φᾶρμακ' ἀλεξήσοντα καθ' ἕλκεος οὐλομένοιο
book 10.290.4 θεῖσα τά μοι μεμόρηται ἀπωσέμεν ἄλγεα θυμοῦ,
book 10.290.5 ἢν ἐθέλῃς· σῇσι 〈ν〉 γὰρ ἐπὶ φρεσίν, εἴ τε σαῶσαι
book 10.295.1 μήδεαι ἐκ θανάτοιο δυσηχέος, εἴ τε καὶ οὐκί.
book 10.295.2 Ἀλλ' ἐλέαιρε τάχιστα καὶ ὠκυμόρων σθένος ἰῶν
book 10.295.3 ἐξάκες', 〈ἕ〉ως μοι ἔτ' ἀμφὶ μένος καὶ γυῖα τέθηλε·
book 10.295.4 μηδέ τί με ζήλοιο λυγροῦ μεμνημένη ἔμπης
book 10.295.5 καλλείψῃς θανέεσθαι ἀμειλίκτῳ ὑπὸ πότμῳ
book 10.1 πὰρ ποσὶ σοῖσι πεσόντα. Λιτῇς δ' ἀποθύμια ῥέξεις
book 10.2 αἵ ῥα καὶ αὐταὶ Ζηνὸς ἐριγδούποιο θύγατρες
book 10.3 εἰσὶ καὶ ἀνθρώποισιν ὑπερφιάλοις κοτέουσαι
book 10.4 ἐξόπιθε στονόεσσαν ἐπιθύνουσιν Ἐριννὺν
book 10.5 καὶ χόλον. Ἀλλὰ σύ, πότνα, κακὰς ἀπὸ Κῆρας ἔρυκε
book 10.305.1 ἐσσυμένως, εἰ καί τι παρήλιτον ἀφραδίῃσιν.»
book 10.305.2 Ὣς ἄρ' ἔφη· τῆς δ' οὔ τι φρένας παρέπεισε κελαινάς,
book 10.305.3 ἀλλά ἑ κερτομέουσα μέγ' ἀχνύμενον προσέειπε·
book 10.305.4 «Τίπτε μοι εἰλήλουθας ἐναντίον, ἥν ῥα πάροιθε
book 10 κάλλιπες ἐν μεγάροισιν ἀάσπετα κωκύουσαν
book 10.310.1 εἵνεκα Τυνδαρίδος πολυκηδέος, ᾗ παριαύων
book 10.310.2 τέρπεο καγχαλόων, ἐπεὶ ἦ πολὺ φερτέρη ἐστὶ
book 10.310.3 τῆς σέο κουριδίης (τὴν γὰρ φάτις ἔμμεν ἀγήρω);
book 10.310.4 Κείνην ἐσσύμενος γουνάζεο, μηδέ νύ μοί περ
book 10.310.5 δακρυόεις ἐλεεινὰ καὶ ἀλγινόεντα παραύδα.
book 10.315.1 Αἲ γάρ μοι μέγα θηρὸς ὑπὸ κραδίῃ μένος εἴη
book 10.315.2 δαρδάψαι σέο σάρκας, ἔπειτα δέ θ' αἷμα λαφύξαι,
book 10.315.3 οἷά με πήματ' ἔοργας ἀτασθαλίῃσι πιθήσας.
book 10.315.4 Σχέτλιε, ποῦ νύ τοί ἐστιν ἐυστέφανος Κυθέρεια;
book 10.315.5 Πῇ δὲ πέλει γαμβροῖο λελασμένος ἀκάματος Ζεύς;
book 10.320.1 Τοὺς ἔχ' ἀοσσητῆρας· ἐμῶν δ' ἀπὸ τῆλε μελάθρων
book 10.320.2 χάζεο, καὶ μακάρεσσι καὶ ἀνδράσι πῆμ' ἀλεγεινόν·
book 10.320.3 σεῖο γὰρ εἵνεκ', ἀλιτρέ, καὶ ἀθανάτους ἕλε πένθος,
book 10.320.4 τοὺς μὲν ἐφ' υἱωνοῖς, τοὺς δ' υἱάσιν ὀλλυμένοισιν.
book 10.320.5 Ἀλλά μοι ἔρρε δόμοιο καὶ εἰς Ἑλένην ἀφίκανε,
book 10.325.1 ἧς σε χρεὼ νυκτός τε καὶ ἤματος ἀσχαλόωντα
book 10.325.2 τρύζειν πὰρ λεχέεσσι πεπαρμένον ἄλγεϊ λυγρῷ,
book 10.325.3 εἰς ὅ κέ σ' ἰήνειεν ἀνιηρῶν ὀδυνάων.»
book 10.325.4 Ὣς φαμένη γοόωντα φίλων ἀπέπεμπε μελάθρων,
book 10.325.5

νηπίη· οὐδ’ ἄρ’ ἐφράσσαθ’ ἑὸν μόρον· ἦ γὰρ ἔμελλον
book 10.330.1 κείνου ἀποφθιμένοιο καὶ αὐτῇ Κῆρες ἕπεσθαι
book 10.330.2 ἐσσυμένως· ὣς γάρ οἱ ἐπέκλωσε 〈ν〉 Διὸς Αἶσα.
book 10.330.3 Τὸν δ’ ἄρ’ ἐπεσσύμενον λασίης ὑπὲρ ἄκριας Ἴδης
book 10.332.1 οἶμον ἐς ἐσχατίην, ὅθι μιν μόρος αἰνὸς ἄγεσκε,
book 10.333.1 λυγρὸν ἐπισκάζοντα καὶ ἀχνύμενον μέγα θυμῷ
book 10.333.2 Ἥρη τ’ εἰσενόησε καὶ ἄμβροτον ἦτορ ἰάνθη,
book 10.335.1 ἑζομένη κατ’ Ὄλυμπον, ὅπῃ Διὸς ἔπλετ’ ἀλωή·
book 10.1 καί ῥά οἱ ἀμφίπολοι πίσυρες σχεδὸν ἑδριόωντο
book 10.2 τάς ποτ’ ἄρ’ Ἠελίῳ χαροπὴ δμηθεῖσα Σελήνη
book 10.3 γείνατ’ 〈ἀν’〉 οὐρανὸν εὐρὺν ἀτειρέας, οὐδὲν ὁμοίας
book 10.4 ἀλλήλαις· μορφῇ δὲ διέκριθεν ἄλλη ἀπ’ ἄλλης.
book 10.339 . . . . (desunt tres versus) . . . .
book 10.340.1 ἡ δ’ ἑτέρη χειμῶνι καὶ Αἰγοκερῆι μέμηλε·
book 10.340.2 τέτρασι γὰρ μοίρῃσι βροτῶν διαμείβεται αἰὼν
book 10.340.3 ἃς κεῖναι ἐφέπουσιν ἀμοιβαδόν· ἀλλὰ τὰ μέν που
book 10.340.4 αὐτῷ Ζηνὶ μέλοιτο κατ’ οὐρανόν. Αἳ δ’ ὀάριζον
book 10.340.5 ὁππόσα λοίγιος Αἶσα περὶ φρεσὶν οὐλομένῃσι
book 10.345.1 μήδετο, Τυνδαρίδος στυγερὸν γάμον ἐντύνουσα
book 10.345.2 Δηιφόβῳ, καὶ μῆνιν ἀνιηρὴν Ἑλένοιο
book 10.345.3 καὶ χόλον ἀμφὶ γυναικός, ὅπως τέ μιν υἷες Ἀχαιῶν
book 10.345.4 ἤμελλον μάρψαντες ἐν ὑψηλοῖσιν ὄρεσσι
book 10.345.5 χωόμενον Τρώεσσι θοὰς ἐπὶ νῆας ἄγεσθαι,
book 10.1 ὥς τέ οἱ ἐννεσίῃσι κραταιοῦ Τυδέος υἱὸς
book 10.2 ἑσπομένου Ὀδυσῆος ὑπὲρ μέγα τεῖχος ὀρούσας
book 10.3 Ἀλκαθόῳ στονόεντα φέρειν ἤμελλεν ὄλεθρον
book 10.4 ἁρπάξας ἐθέλουσαν ἐύφρονα Τριτογένειαν
book 10.5 ἥ τ’ ἔρυμα πτόλιός τε καὶ αὐτῶν ἔπλετο Τρώων·
book 10.355.1 οὐδὲ γὰρ οὐδὲ θεῶν τις ἀπειρέσιον χαλεπήνας
book 10.355.2 ἔσθενεν ὄλβιον ἄστυ διαπραθέειν Πριάμοιο
book 10.355.3 ἀθανάτης ἔμπροσθεν ἀκηδέος ἐμβεβαυίης·
book 10.355.4 οὐδέ οἱ ἄμβροτον εἶδος ἐτεκτήναντο σιδήρῳ
book 10.355.5 ἀνέρες, ἀλλά μιν αὐτὸς ἀπ’ Οὐλύμποιο Κρονίων
book 10.360.1 κάββαλεν ἐς Πριάμοιο πολυχρύσοιο πόληα.
book 10.360.2 Καὶ τὰ μὲν ὣς ὀάριζε Διὸς δάμαρ ἀμφιπόλοισιν
book 10.360.3 ἄλλά τε πόλλ’ ἐπὶ τοῖσι· Πάριν δ’ ἄρα θυμὸς ἐν Ἴδῃ
book 10.360.4 κάλλιπεν, οὐδ’ Ἑλένη μιν ἐσέδρακε νοστήσαντα.
book 10.360.5 Ἀμφὶ δέ μιν Νύμφαι μέγ’ ἐκώκυον, οὕνεκ’ ἄρ’ αὐτοῦ
book 10.365.1

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

εἰσέτι που μέμνηντο κατὰ φρένας ὅσσα πάροιθεν
ἐξέτι νηπιάχοιο συναγρομένῃς ὀάριζε·
σὺν δέ σφι〈ν〉 μύροντο βοῶν θοοὶ ἀγροιῶται
ἀχνύμενοι κατὰ θυμόν· ἐπεστενάχοντο δὲ βῆσσαι.
Καὶ τότε δὴ Πριάμοιο πολυτλήτοιο γυναικὶ
δεινὸν Ἀλεξάνδροιο μόρον φάτο βουκόλος ἀνήρ.
Τῆς δ' ἄφαρ, ὡς ἐσάκουσε, τρόμῳ περιπάλλετο θυμός,
γυῖα δ' ὑπεκλάσθησαν· ἔπος δ' ὀλοφύρατο τοῖον·
«Ὤλεό μοι, φίλε τέκνον, ἐμοὶ δ' ἐπὶ πένθε〈σ〉ι πένθος
κάλλιπες αἰὲν ἄφυκτον, ἐπεὶ πολὺ φέρτατος ἄλλων
παίδων ἔσκες ἐμεῖο μεθ' Ἕκτορα. Τῶ νύ σε λυγρὴ
κλαύσομαι, εἰς ὅ κέ μοι κραδίῃ 〈ἔνι〉 πάλλεται ἦτορ.
Οὐ γὰρ ἄνευ μακάρων τάδε πάσχομεν, ἀλλά τις Αἶσα
μήδετο λοίγια ἔργα· τὰ μὴ ὤφελλ' ἐνόησα,
ἀλλ' ἔθανον προπάροιθεν ἐν εἰρήνῃ τε καὶ ὄλβῳ,
ἐλπομένη καὶ ἔτ' ἄλλα κακώτερα θηήσασθαι,
παῖδας μὲν κταμένους, κεραϊζομένην δὲ πόληα
καὶ πυρὶ δαιομένην Δαναῶν ὑπὸ καρτεροθύμων,
σύν τε νυοὺς θύγατράς τε μετὰ Τρῳῇσι καὶ ἄλλαις
ἑλκομένας ἅμα παισὶ δορυκτήτῳ ὑπ' ἀνάγκῃ.»
Ὣς φάτο κωκύουσα. Πόσις δέ οἱ οὔ τι πέπυστο·
ἀλλ' ὃ παρ' Ἕκτορος ἧστο τάφῳ ἐπὶ δάκρυα χεύων·
τὸν γὰρ δὴ τεκέων περὶ πάντων τῖε μάλιστα,
οὕνεκ' ἄριστος ἔην καὶ ἐρύετο δούρατι πάτρην·
τοῦ πέρι πευκαλίμας ἀχέων φρένας οὔ τι πέπυστο.
Ἀλλ' Ἑλένη μάλα πολλὰ διηνεκέως γοόωσα,
ἄλλα μὲν ἐν Τρώεσσιν ἀύτεεν, ἄλλα δέ οἱ κῆρ
ἐν κραδίῃ μενέαινε· φίλον δ' ἀνὰ θυμὸν ἔειπεν·
«Ἆνερ, ἐμοὶ καὶ Τρωσὶ καὶ αὐτῷ 〈σ〉οὶ μέγα πῆμα,
ὤλεο λευγαλέως· ἐμὲ δ' ἐν στυγερῇ κακότητι
κάλλιπες ἐλπομένην ὀλοώτερα πήματ' ἰδέσθαι.
Ὡς ὄφελόν μ' Ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο πάροιθεν,
ὁππότε σοί 〈γ'〉 ἑπόμην ὀλοῇ ὑπὸ Δαίμονος Αἴσῃ.
Νῦν δ' ἄρα καὶ σοὶ πῆμα θεοὶ δόσαν ἠδ' ἐμοὶ αὐτῇ
αἰνομόρῳ· πάντες δέ μ' ἀάσπετον ἐρρίγασι,
πάντες δ' ἐχθαίρουσιν ἐμὸν κέαρ, οὐδέ πῃ οἶδα
ἐκφυγέειν· εἰ γάρ κε φύγω Δαναῶν ἐς ὅμιλον,
αὐτίκ' ἀεικίσσουσιν ἐμὸν δέμας· εἰ δέ κε μίμνω,

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Τρῳαὶ καὶ Τρῶές με περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλαι
αἶψα διαρραίσουσι· νέκυν δ’ οὐ γαῖα καλύψει,
ἀλλὰ κύνες δάψουσι καὶ οἰωνῶν θοὰ φῦλα.
Ὡς ὄφελόν μ’ ἐδαμάσσαντο . . . .
. . . . , πάρος τάδε πήματ’ ἰδέσθαι.»
Ὣς ἔφατ’ οὔ τι γοῶσα πόσιν τόσον ὁππόσον αἰνῆς
μύρετ’ ἀλιτροσύνης μεμνημένη. Ἀμφὶ δὲ Τρῳαὶ
ὡς κεῖνον στενάχοντο, μετὰ φρεσὶ δ’ ἄλλα μενοίνων,
αἳ μὲν ὑπὲρ τοκέων μεμνημέναι, αἳ δὲ καὶ ἀνδρῶν,
αἳ δ’ ἄρ’ ὑπὲρ παίδων, αἳ δὲ γνωτῶν ἐριτίμων.
Οἴη δ’ ἐκ θυμοῖο δαΐζετο κυδαλίμοιο
Οἰνώνη· ἀλλ’ οὔ τι μετὰ Τρῳῇσιν ἐοῦσα
κώκυεν, ἀλλ’ ἀπάνευθεν ἐνὶ σφετέροισι μελάθροις
κεῖτο βαρὺ στενάχουσα παλαιοῦ λέκτρον ἀκοίτεω.
Οἵη δ’ ἐν ξυλόχοισι περιτρέφεται κρύσταλλος
αἰπυτάτων ὀρέων, ἥ τ’ ἄγκεα πολλὰ παλύνει
χευαμένη Ζεφύροιο καταιγίσιν, ἀμφὶ δὲ μακραὶ
ἄκριες ὑδρηλῇσι κατειβόμεναι λιβάδεσσι
δεύονθ’, ἣ δὲ νάπῃσιν ἀπειρεσίη περ ἐοῦσα
πίδακος ἐσσυμένης κρυερὸν περιτήκεται ὕδωρ·
ὣς ἥ γ’ ἀσχαλόωσα μέγα στυγερῇ ὑπ’ ἀνίῃ
τήκετ’ ἀκηχεμένη πόσιος περὶ κουριδίοιο.
Αἰνὰ δ’ ἀναστενάχουσα φίλον προσελέξατο θυμόν·
«Ὤ μοι ἀτασθαλίης, ὤ μοι στυγεροῦ βιότοιο,
ἣ πόσιν ἀμφαγάπησα δυσάμμορος ᾧ σὺν ἐώλπειν
γῆραϊ τειρομένη περ ἐπὶ κλυτὸν οὐδὸν ἱκέσθαι
αἰὲν ὁμοφρονέουσα· θεοὶ δ’ ἑτέρως ἐβάλοντο.
Ὥς μ’ ὄφελόν ποτε Κῆρες ἀνηρείψαντο μέλαιναι,
ὁππότε νόσφιν ἔμελλον Ἀλεξάνδροιο πέλεσθαι.
Ἀλλὰ καὶ εἰ ζωός μ’ ἔλιπεν, μέγα τλήσομαι ἔργον
ἀμφ’ αὐτῷ θανέειν, ἐπεὶ οὔ τί μοι εὔαδεν ἠώς.»
Ὣς φαμένης ἐλεεινὰ κατὰ βλεφάρων ἐχέοντο
δάκρυα, κουριδίοιο 〈δ’〉 ἀναπλήσαντος ὄλεθρον
μνωομένη, ἅτε κηρὸς ὑπαὶ πυρί, τήκετο λάθρῃ
(ἅζετο γὰρ πατέρα σφὸν ἰδ’ ἀμφιπόλους εὐπέπλους),
μέχρις ἐπὶ χθόνα δῖαν ἀπ’ εὐρέος Ὠκεανοῖο
νὺξ ἐχύθη, μερόπεσσι λύσιν καμάτοιο φέρουσα.
Καὶ τότ’ ἄρ’ ὑπνώοντος ἐνὶ μεγάροισι τοκῆος

καὶ δμώων, πυλεῶνας ἀναρρήξασα μελάθρων
ἔκθορεν ἠύτ’ ἄελλα· φέρον δέ μιν ὠκέα γυῖα.
Ὡς δ’ ὅτ’ ἀν’ οὔρεα πόρτιν ἐρασσαμένην μέγα ταύρου
θυμὸς ἐποτρύνει ποσὶ καρπαλίμοισι φέρεσθαι
ἐσσυμένως, ἣ δ’ οὔ τι λιλαιομένη φιλότητος
ταρβεῖ βουκόλον ἄνδρα, φέρει δέ μιν ἄσχετος ὁρμή,
εἴ που ἐνὶ ξυλόχοισιν ὁμήθεα ταῦρον ἴδοιτο·
ὣς ἣ ῥίμφα θέουσα διήνυε μακρὰ κέλευθα
διζομένη τάχα ποσσὶ πυρῆς ἐπιβήμεναι αἰνῆς.
Οὐδέ τί οἱ κάμε γούνατ’, ἐλαφρότεροι δ’ ἐφέροντο
ἐσσυμένης πόδες αἰέν· ἔπειγε γὰρ οὐλομένη Κὴρ
καὶ Κύπρις. Οὐδέ τι θῆρας ἐδείδιε λαχνήεντας
ἀντομένη ὑπὸ νύκτα, πάρος μέγα πεφρικυῖα.
Πᾶσα δέ οἱ λασίων ὀρέων ἐστείβετο πέτρη
καὶ κρημνοί, πᾶσαι δὲ διεπρήσσοντο χαράδραι.
Τὴν δέ που εἰσορόωσα τόθ’ ὑψόθε δῖα Σελήνη
μνησαμένη κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Ἐνδυμίωνος
πολλὰ μάλ’ ἐσσυμένην ὀλοφύρετο καί οἱ ὕπερθε
λαμπρὸν παμφανόωσα μακρὰς ἀνέφαινε κελεύθους.
Ἵκετο δ’ ἐμμεμαυῖα δι’ οὔρεος, ἧχι καὶ ἄλλαι
Νύμφαι Ἀλεξάνδροιο νέκυν περικωκύεσκον.
Τὸν δ’ ἔτι που κρατερὸν πῦρ ἄμπεχεν, οὕνεκ’ ἄρ’ αὐτῷ
μηλονόμοι ξυνιόντες ἀπ’ οὔρεος ἄλλοθεν ἄλλοι
ὕλην θεσπεσίην παρενήνεον, ἦρα φέροντες
ὑστατίην καὶ πένθος ὁμῶς ἑτάρῳ καὶ ἄνακτι,
κλαίοντες μάλα πολλὰ περισταδόν. Ἣ δέ μιν οὔ τι,
ἀμφαδὸν ὡς ἄθρησε, γοήσατο τειρομένη περ,
ἀλλὰ καλυψαμένη πέρι φάρεϊ καλὰ πρόσωπα
αἶψα πυρῇ ἐνέπαλτο. Γόον δ’ ἄρα πουλὺν ὄρινε·
καίετο δ’ ἀμφὶ πόσει· Νύμφαι δέ μιν ἄλλοθεν ἄλλαι
θάμβεον, εὖτ’ ἐσίδοντο μετ’ ἀνέρι πεπτηυῖαν·
καί τις ἑὸν κατὰ θυμὸν ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπεν·
«Ἀτρεκέως Πάρις ἦεν ἀτάσθαλος, ὃς μάλα κεδνὴν
κάλλιπε κουριδίην καὶ ἀνήγαγε μάργον ἄκοιτιν,
οἷ αὐτῷ καὶ Τρωσὶ καὶ ἄστεϊ λοίγιον ἄλγος,
νήπιος· οὐδ’ ἀλόχοιο περίφρονος ἅζετο θυμὸν
τειρομένης, ἥ πέρ μιν ὑπὲρ φάος ἠελίοιο
καί περ ἀπεχθαίροντα καὶ οὐ φιλέοντα τίεσκεν.»

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

῾Ως ἄρ᾽ ἔφη Νύμφη τις ἀνὰ φρένας· οἳ δ᾽ ἐνὶ μέσσῃ
book 10.475.4 πυρκαϊῇ καίοντο λελασμένοι ἠριγενείης.
book 10.475.5 Ἀμφὶ δὲ βουκόλοι ἄνδρες ἐθάμβεον, εὖτε πάροιθεν
book 10.480.1 Ἀργεῖοι θάμβησαν ἀολλέες ἀθρήσαντες
book 10.480.2 Εὐάδνην Καπανῆος ἐπεκχυμένην μελέεσσιν
book 10.480.3 ἀμφὶ πόσιν δμηθέντα Διὸς στονόεντι κεραυνῷ.
book 10.1 Ἀλλ᾽ ὅτε δ᾽ ἀμφοτέρους ὀλοὴ πυρὸς ἤνυσε ῥιπὴ
book 10.2 Οἰνώνην τε Πάριν τε, μιῇ δ᾽ ὑποκάββαλε τέφρῃ,
book 10.485.1 δὴ τότε πυρκαϊὴν οἴνῳ σβέσαν, ὀστέα δ᾽ αὐτῶν
book 10.485.2 χρυσέῳ ἐν κρητῆρι θέσαν. Περὶ δέ σφισι σῆμα
book 10.485.3 ἐσσυμένως τεύξαντο, θέσαν δ᾽ ἄρα δοιὼ ὕπερθε
book 10.485.4 στήλας αἵ περ ἔασι τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλη,
book 10 ζῆλον ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν ἔτι στονόεντα φέρουσαι.
book 11.1.1 Τρῳαὶ δὲ στενάχοντο κατὰ πτόλιν οὐδ᾽ ἐδύναντο
book 11.1.2 ἐλθέμεναι ποτὶ τύμβον, ἐπεὶ μάλα τηλόθ᾽ ἔκειτο
book 11.1.3 ἄστεος αἰπεινοῖο· νέοι δ᾽ ἔκτοσθε πόληος
book 11.1.4 νωλεμέως πονέοντο, μάχη δ᾽ οὐ λῆγε φόνοιο,
book 11.5.1 καί περ Ἀλεξάνδροιο δεδουπότος, οὕνεκ᾽ Ἀχαιοὶ
book 11.5.2 Τρωσὶν ἐπεσσεύοντο ποτὶ πτόλιν, οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ
book 11.5.3 τείχεος ἤιον ἐκτός· ἐπεί σφεας ἦγεν ἀνάγκη.
book 11.5.4 Ἐν γὰρ δὴ μέσσοισιν Ἔρις στονόεσσά τ᾽ Ἐνυὼ
book 11.5.5 στρωφῶντ᾽, ἀργαλέῃσιν Ἐριννύσιν εἴκελαι ἄντην,
book 11.10.1 ἄμφω ἀπὸ στομάτων ὀλοὸν πνείουσαι ὄλεθρον·
book 11.10.2 ἀμφ᾽ αὐτοῖσι δὲ Κῆρες ἀναιδέα θυμὸν ἔχουσαι
book 11.10.3 ἀργαλέως μαίνοντο. Φόβος δ᾽ ἑτέρωθε καὶ Ἄρης
book 11.10.4 λαοὺς ὀτρύνεσκον· ἐφέσπετο δέ σφισι Δεῖμος
book 11.10.5 φοινήεντι λύθρῳ πεπαλαγμένος, ὄφρά ἑ φῶτες
book 11.15.1 οἳ μὲν καρτύνωνται ὁρώμενοι, οἳ δὲ φέβωνται.
book 11.15.2 Πάντῃ δ᾽ αἰγανέαι τε καὶ ἔγχεα καὶ βέλε᾽ ἀνδρῶν
book 11.15.3 ἄλλυδις ἄλλα χέοντο κακοῦ μεμαῶτα φόνοιο·
book 11.15.4 ἀμφὶ δ᾽ ἄρά σφισι δοῦπος ἐρειδομένοισιν ὀρώρει,
book 11.15.5 μαρναμένων ἑκάτερθε κατὰ φθισήνορα χάρμην.
book 11.20.1 Ἔνθ᾽ ἄρα Λαοδάμαντα Νεοπτόλεμος κατέπεφνεν,
book 11.20.2 ὃς τράφη ἐν Λυκίῃ Ξάνθου 〈παρὰ〉 καλὰ ῥέεθρα,
book 11.20.3 ὅν ποτ᾽ ἐριγδούποιο Διὸς δάμαρ ἀνθρώποισι
book 11.20.4 Λητὼ δῖ᾽ ἀνέφηνεν ἀναρρήξασα χέρεσσι
book 11.20.5 τρηχὺ πέδον Λυκίης ἐρικυδέος, ὁππόθ᾽ ἑοῖο
book 11.25.1 δάμναθ᾽ ὑπ᾽ ὠδίνεσσι πολυτλήτοισιν ἀνίη
book 11.25.2

θεσπεσίου τοκετοῖο, ὅσην ὠδῖνες ἔγειρον.
Τῷ δ’ ἐπὶ Νῖρον ὄλεσσε βαλὼν ἀνὰ δηιοτῆτα
δουρὶ διὰ γναθμοῖο, πέρησε δ’ ἀνὰ στόμα χαλκὸς
γλῶσσαν ἔτ’ αὐδήεσσαν· ὃ δ’ ἔγχεος ἄσχετον αἰχμὴν
ἄμπεχε βεβρυχώς, περὶ δ’ ἔρρεεν αἷμα γένυσσι
φθεγγομένου· καὶ τὸν μὲν ὑπὸ κρατερῆς χερὸς ἀλκῇ
ἐγχείη στονόεσσα ποτὶ χθονὸς οὖδας ἔρεισε
δευόμενον θυμοῖο. Βάλεν δ’ Εὐήνορα δῖον
τυτθὸν ὑπὲρ λαπάρην, διὰ δ’ ἤλασεν ἐς μέσον ἧπαρ
αἰχμήν· τῷ δ’ ἀλεγεινὸς ἄφαρ συνέκυρσεν ὄλεθρος.
Εἷλε δ’ ἄρ’ Ἰφιτίωνα καὶ Ἱππομέδοντα δάμασσε
Μαινάλου ὄβριμον υἷα τὸν Ὠκυρόη τέκε Νύμφη
Σαγγαρίου ποταμοῖο παρὰ ῥόον· οὐδέ νυ τόν γε
δέξατο νοστήσαντα· κακαὶ δέ 〈ἑ〉 Κῆρες ἄμερσαν
παιδὸς ἀνιηραί, μέγα δ’ υἱέος ἔλλαβε πένθος.
Αἰνείας δὲ Βρέμοντα καὶ Ἀνδρόμαχον κατέπεφνεν,
ὃς τράφη ἐν Κνωσσῷ, ὃ δ’ ἄρα ζαθέῃ ἐνὶ Λύκτῳ·
ἄμφω δ’ εἰς ἕνα χῶρον ἀπ’ ὠκυπόδων πέσον ἵππων·
καί ῥ’ ὃ μὲν ἀσπαίρεσκε πεπαρμένος ἔγχεϊ μακρῷ
λαιμόν, ὃ δ’ ἀλγινόεντος ἀνὰ κροτάφοιο θέμεθλα
χερμαδίῳ στονόεντι μάλα κρατερῆς ἀπὸ χειρὸς
βλήμενος ἐκπνείεσκε, μέλας δέ μιν ἄμπεχε πότμος.
Ἵπποι δ’ ἐπτοίηντο καὶ ἡνιόχων ἀπάνευθε
φεύγοντες πολλοῖσιν ἐνεπλάζοντο νέκυσσι·
καὶ τοὺς μὲν θεράποντες ἀμύμονος Αἰνείαο
μάρψαντες κεχάροντο φίλῃ περὶ ληίδι θυμόν.
Ἂν δὲ Φιλοκτήτης ὀλοῷ βάλε Πύρασον ἰῷ
φεύγοντ’ ἐκ πολέμοιο· διέθρισε δ’ ἀγκύλα νεῦρα
γούνατος ἐξόπιθεν, κατὰ δ’ ἔκλασεν ἀνέρος ὁρμήν.
Καὶ τὸν μὲν Δαναῶν τις ὅτ’ ἔδρακε γυιωθέντα,
ἐσσυμένως 〈ἀπ〉 άμερσε καρήατος ἄορι τύψας
ἀλγινόεντα τένοντα· 〈κ〉 όλον δ’ ὑπεδέξατο γαῖα
σῶμα· κάρη δ’ ἀπάτερθε κυλινδομένη πεφόρητο
ἱεμένου φωνῆς· ταχέως δ’ ἅμ’ ἀπέπτατο θυμός.
Πουλυδάμας δὲ Κλέωνα καὶ Εὐρύμαχον βάλε δουρί,
οἳ Σύμηθεν ἵκανον ὑπὸ Νιρῆι ἄνακτι,
ἄμφω ἐπιστάμενοι δόλον ἰχθύσι μητίσασθαι
αἰνὸν ὑπ’ ἀγκίστροιο, βαλεῖν δέ τε εἰς ἅλα δῖαν

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

δίκτυα καὶ παλάμῃσι περιφραδέως ἀπὸ νηὸς
ἰθὺ καὶ αἶψα τρίαιναν ἐπ’ ἰχθύσι νωμήσασθαι·
ἀλλ’ οὔ σφιν τότε πῆμα θαλάσσια ἤρκεσαν ἔργα.
Εὐρύπυλος δὲ μενεπτόλεμος βάλε φαίδιμον Ἕλλον
τόν ῥα παρὰ λίμνῃ Γυγαίῃ γείνατο μήτηρ
Κλειτὼ καλλιπάρηος· ὃ δ’ ἐν κονίῃσι τανύσθη
πρηνής· τοῦ δ’ ἀπάτερθεν ὁμῶς δόρυ κάππεσε μακρόν.
(desunt plures versus)
ὤμου ἀπὸ βριαροῖο κεκομμένη ἄορι λυγρῷ
χεὶρ ἔτι μαιμώωσα ποτὶ κλόνον ἔγχος ἀεῖραι
μαψιδίως· οὐ γάρ μιν ἀνὴρ εἰς ἔργον ἐνώμα,
ἀλλ’ αὔτως ἤσπαιρεν, ἅτε βλοσυροῖο δράκοντος
οὐρὴ ἀποτμηθεῖς’ ἀναπάλλεται οὐδέ οἱ ἀλκὴ
ἕσπεται ἐς πόνον αἰπύν, ἵνα χραύσαντα δαΐξῃ·
ὣς ἄρα δεξιτερὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐς αἰχμὴν
ὥρμαινεν πονέεσθαι· ἀτὰρ μένος οὐκέτ’ ὀπήδει.
Αὐτὰρ ’Οδυσσεὺς Αἶνον ἐνήρατο καὶ Πολύιδον
ἄμφω Κητείους, τὸν μὲν δορί, τὸν δ’ ἀλεγεινῷ
ἄορι δῃώσας. Σθένελος δ’ ἕλε δῖον Ἄβαντα
αἰγανέην προϊείς· ἣ δ’ ἀσφαράγοιο διὰ πρὸ
ἐσσυμένη ἀλεγεινὸν ἐς ἰνίον ἦλθε τένοντος·
λῦσε δ’ ἄρ’ ἀνέρος ἦτορ, ὑπέκλασε δ’ ἅψεα πάντα.
Τυδείδης δ’ ἕλε Λαόδοκον, Μέλιον δ’ Ἀγαμέμνων,
Δηίφοβος δὲ Δρύαντα καὶ Ἄλκιμον. Αὐτὰρ Ἀγήνωρ
Ἵππασον ἐξενάριξεν ἀγακλειτόν περ ἐόντα
ὅς ῥ’ ἀπὸ Πηνειοῦ ποταμοῦ κίεν· οὐδ’ ἐρατεινὰ
θρέπτα τοκεῦσιν ἔδωκεν, ἐπεί ῥά μιν ἔκλασε δαίμων.
Ἂν δὲ Θόας ἐδάμασσε Λάμον καὶ ἀγήνορα Λύγκον,
Μηριόνης δὲ Λύκωνα, καὶ Ἀρχέλοχον Μενέλαος,
ὅς ῥά τε Κωρυκίην ὑπὸ δειράδα ναιετάεσκε
πέτρην θ’ Ἡφαίστοιο περίφρονος ἥ τε βροτοῖσι
θαῦμα πέλει· δὴ γάρ οἱ ἐναίθεται ἀκάματον πῦρ
ἄσβεστον νυκτός τε καὶ ἤματος· ἀμφὶ δ’ ἄρ’ αὐτῷ
φοίνικες θαλέουσι, φέρουσι δ’ ἀπείρονα καρπόν,
ῥίζης καιομένης ἅμα λάεσιν· ἀλλὰ τὸ μέν που
ἀθάνατοι τεύξαντο καὶ ἐσσομένοισιν ἰδέσθαι.
Τεῦκρος δ’ Ἱππομέδοντος ἀμύμονος υἷα Μενοίτην
ἐσσυμένως ὥρμαινε βαλεῖν ἐπιόντα βελέμνῳ·

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

καί ῥα νόῳ καὶ χερσὶ καὶ ὄμμασιν ἰθύνεσκεν
ἰὸν ἀπὸ γναμπτοῖο κεράατος. Ὃς ⟨δ’⟩ ἀλεγεινὸς
ἆλτο θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἐς ἀνέρα· τῷ δ’ ὑπὸ νευρὴ
εἰσέτι που κανάχιζεν· ὃ δ’ ἀντίον ἀσπαίρεσκε
βλήμενος, οὕνεκα Κῆρες ὁμῶς φορέοντο βελέμνῳ
καίριον ἐς κραδίην, ὅθι περ νόος ἕζετ⟨αι⟩ ἀνδρῶν
καὶ μένος, ὀτραλέαι δὲ ποτὶ μόρον εἰσὶ κέλευθοι.
Εὐρύαλος δ’ ἄρα πολλὸν ἀπὸ στιβαρῆς βάλε χειρὸς
λᾶα μέγαν, Τρώων δὲ θοὰς ἐλέλιξε φάλαγγας.
Ὡς δ’ ὅτε τις γεράνοισι τανυφθόγγοισι χολωθεὶς
οὖρος ἀνὴρ πεδίοιο μέγ’ ἀσχαλόων ἐπ’ ἀρούρῃ
δινήσας περὶ κρατὶ θοῶς καλὰ νεῦρα βόεια
λᾶα βάλῃ κατέναντα, διασκεδάσῃ δ’ ὑπὸ ῥοίζῳ
ἠέρι πεπταμένας δολιχὰς στίχας, αἳ δὲ φέβονται,
ἄλλη δ’ εἰς ἑτέρην εἰλεύμεναι ἀίσσουσι
κλαγγηδόν, μάλα πάγχυ πάρος κατὰ κόσμον ἰοῦσαι·
ὣς ἄρα δυσμενέες φοβερὸν βέλος ἀμφεφόβηθεν
ὀβρίμου Εὐρυάλοιο· τὸ δ’ οὐχ ἅλιον φέρε δαίμων,
ἀλλ’ ἄρα σὺν πήληκι κάρη κρατεροῖο Μέλητος
θλάσσε περὶ πληγῇσι· μόρος δ’ ἐκίχανεν ἀρητός.
Ἄλλος δ’ ἄλλον ἔπεφνε, περιστεναχίζετο δ’ αἶα.
Ὡς δ’ ὅτ’ ἐπιβρίσαντος ἀπειρεσίου ἀνέμοιο
λάβρον ὑπὸ ῥιπῆς βαρυηχέος ἄλλυδις ἄλλα
δένδρεα μακρὰ πέσῃσιν ὑπ’ ἐκ ῥιζῶν ἐριπόντα
ἄλσεος εὐρυπέδοιο, βρέμει δέ τε πᾶσα περὶ χθών·
ὣς οἵ γ’ ἐν κονίῃσι πέσον, κανάχησε δὲ τεύχη
ἄσπετον, ἀμφὶ δὲ γαῖα μέγ’ ἔβραχεν. Οἳ δὲ κυδοιμοῦ
ἀργαλέου μνώοντο, μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες.
Καὶ τότ’ ἄρ’ Αἰνείαο μόλε σχεδὸν ἠὺς Ἀπόλλων
ἠδ’ Ἀντηνορίδαο δαΐφρονος Εὐρυμάχοιο·
οἳ γὰρ δὴ μάρναντο πολυσθενέεσσιν Ἀχαιοῖς
ἄγχι μάλ’ ἑσταότες κατὰ φύλοπιν, εὖθ’ ὑπ’ ἀπήνῃ
δοιοὶ ὁμηλικίη κρατεροὶ βόες, οὐδ’ ἀπέληγον
ὑσμίνης. Τοῖς δ’ αἶψα θεὸς ποτὶ μῦθον ἔειπε,
μάντι ἐειδόμενος Πολυμήστορι τόν ποτε μήτηρ
γείνατ’ ἐπὶ Ξάνθοιο ῥοῇς θεράπονθ’ Ἑκάτοιο·
«Εὐρύμαχ’ Αἰνεία τε, θεῶν γένος, οὔ τι ἔοικεν
ὑμέας Ἀργείοισιν ὑπεικέμεν· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ὔμμιν ὑπαντιάσας κεχαρήσεται ὄβριμος Ἄρης,
ἣν ἐθέλητε μάχεσθαι ἀνὰ κλόνον, οὕνεκα Μοῖραι
μακρὸν ἐπ’ ἀμφοτέροισι βίου τέλος ἐκλώσαντο.»
Ὣς εἰπὼν ἀνέμοισι μίγη καὶ ἄιστος ἐτύχθη·
οἳ δὲ νόῳ φράσσαντο θεοῦ μένος. Αἶψα δ’ ἄρ’ αὐτοῖς
θάρσος ἀπειρέσιον κατεχεύατο, μαίνετο δέ σφι
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι· καὶ ἔνθορον Ἀργείοισιν,
ἀργαλέοις σφήκεσσιν ἐοικότες οἵ τ’ ἀλεγεινὸν
ἐκ θυμοῦ κοτέοντες ἐπιβρίσωσι μελίσσαις,
εὖτε περὶ σταφυλῇς αὐαινομένῃς ἐν ὀπώρῃ
ἐρχομένας ἐσίδωσιν ἢ ἐκ σίμβλοιο θορούσας·
ὣς ἄρα Τρώιοι υἷες ἐυπτολέμοισιν Ἀχαιοῖς
ἔνθορον ἐσσυμένως. Κεχάροντο δὲ Κῆρες ἐρεμναὶ
μαρναμένων, ἐγέλασσε δ’ Ἄρης, ἰάχησε δ’ Ἐνυὼ
σμερδαλέον· μέγα δέ σφιν ἐπέβραχεν αἰόλα τεύχη.
Οἳ δ’ ἄρα δυσμενέων ἀπερείσια φῦλα δάιζον
χερσὶν ἀμαιμακέτῃσι· κατηρείποντο δὲ λαοὶ
αὔτως, ἠύτ’ ἄμαλλα θέρευς δυσθαλπέος ὥρῃ,
ἥν ῥά τ’ ἐπισπέρχωσι θοοὶ χέρας ἀμητῆρες
δασσάμενοι κατ’ ἄρουραν ἀπείρονα μακρὰ πέλεθρα·
ὣς ἄρα τῶν ὑπὸ χερσὶ κατηρείποντο φάλαγγες
μυρίαι· ἀμφὶ δὲ γαῖα νεκρῶν περιπεπληθυῖα
αἵματι πλημμύρεσκεν· Ἔρις δ’ ἄρ’ ἰαίνετο θυμῷ
ὀλλυμένων. Οἳ δ’ οὔ τι κακοῦ παύοντο μόθοιο,
ἀλλ’ ἅτε μῆλα λέοντες ἀπηνέες . . . .
. . . . οἳ δ’ ἄρα φύζης
λευγαλέης μνώοντο καὶ ἐξ ὀλοοῦ πολέμοιο
φεῦγον, ὅσοις ἀδάικτον ἔτι σθένος ἐν ποσὶ κεῖτο.
Υἱὸς δ’ Ἀγχίσαο δαΐφρονος αἰὲν ὀπήδει
δυσμενέων μετόπισθεν ὑπ’ ἔγχεϊ νῶτα δαΐζων,
Εὐρύμαχος δ’ ἑτέρωθεν· ἰαίνετο δ’ ἄμβροτον ἦτορ
ὑψόθεν εἰσορόωντος Ἰηίου Ἀπόλλωνος.
Ὡς δ’ ὅτε τις σιάλοισιν ἀνὴρ ἐς λήιον αὖον
ἐρχομένοις, πρὶν ἄμαλλαν ὑπ’ ἀμητῆρσι δαμῆναι,
ἀντί’ ἐπισσεύῃ κρατεροὺς κύνας, οἳ δ’ ὁρόωντες
ἐσσυμένους τρομέουσι, καὶ οὐκέτι μέμβλεται αὐτοῖς
εἴδατος, ἀλλὰ τρέπονται ἀνιηρὴν ἐπὶ φύζαν
πανσυδίῃ, τοὺς δ’ αἶψα κύνες κατὰ ποσσὶ κιχόντες

ἐξόπιθεν δάπτουσιν ἀμείλιχα, τοὶ δὲ φέβονται
μακρὸν ἀνιύζοντες, ἄναξ δ' ἐπιτέρπετ' ἀρούρης·
ὣς ἄρ' ἰαίνετο Φοῖβος, ὅτ' ἔδρακεν ἐκ πολέμοιο
φεύγοντ' Ἀργείων πουλὺν στρατόν. Οὐ γὰρ ἔτ' αὐτοῖς
ἔργ' ἀνδρῶν μεμέλητο· πόδας δ' εὔχοντο θεοῖσιν
ὦκα φέρειν· μούνοις γὰρ ἔτ' ἐν ποσὶν ἔπλετο νόστου
ἐλπωρή· πάντας γὰρ ἐπήιεν ἔγχεϊ θύων
Εὐρύμαχός τε καὶ Αἰνείας, σὺν δέ σφιν ἑταῖροι.
Ἔνθά τις Ἀργείων, ἢ κάρτεϊ πάγχυ πεποιθώς,
ἢ Μοίρης ἰότητι λιλαιομένης μιν ὀλέσσαι,
φεύγοντ' ἐκ πολέμοιο δυσηχέος ἵππον ἔρυκε
γνάμψαι ἐπειγόμενος ποτὶ φύλοπιν, ὄφρα μάχηται
ἀντία δυσμενέων. Τὸν δ' ὀβριμόθυμος Ἀγήνωρ
παρφθάμενος μυῶνα κατ' ἀλγινόεντα δάιξεν
ἀμφιτόμῳ βουπλῆγι· βίῃ δ' ὑπόειξε σιδήρου
ὀστέον οὐταμένοιο βραχίονος· ἀμφὶ δὲ νεῦρα
ῥηιδίως ἥμησε· φλέβες δ' ὑπερέβλυσαν αἷμα.
Ἀμφεχύθη δ' ἵπποιο κατ' αὐχένος, αἶψα δ' ἄρ' αὐτὸς
κάππεσεν ἀμφὶ νέκυσ〈σι〉 · λίπε〈ν〉 δ' ἄρα χεῖρα κραταιὴν
στερρὸν ἔτ' ἐμπεφυυῖαν ἐυγνάμπτοιο χαλινοῦ,
οἷον ὅτε ζώοντος ἔην· μέγα δ' ἔπλετο θαῦμα,
οὕνεκα δὴ ῥυτῆρος ἀπεκρέμαθ' αἱματόεσσα,
Ἄρεος ἐννεσίῃσι φόβον δηίοισι φέρουσα·
φαίης κεν χατέουσαν ἔθ' ἱππασίης πονέεσθαι·
σῆμα δέ μιν φέρεν ἵππος ἀποκταμένοιο ἄνακτος.
Αἰνείας δ' ἐδάμασσε βαλὼν ὑπὲρ ἰξύα δουρὶ
Αἰθαλίδην· αἰχμὴ δὲ παρ' ὀμφαλὸν ἐξεπέρησεν
ἔγκατ' ἐφελκομένη· ὃ δ' ἄρ' ἐν κονίῃσι τανύσθη
συμμάρψας χείρεσσιν ὁμῶς χολάδεσσιν ἀκωκὴν
δεινὰ μάλα στενάχων, γαίῃ δ' ἐνέρεισεν ὀδόντας
βεβρυχώς· ψυχὴ δὲ καὶ ἄλγεα κάλλιπον ἄνδρα.
Ἀργεῖοι δὲ βόεσσιν ἐοικότες ἐπτοίηντο
οὕς τ' ἄμοτον μεμαῶτας ὑπὸ ζεύγλῃ καὶ ἀρότρῳ
τύψῃ ὑπὸ λαπάρην ταναοῖς ὑπὸ χείλεσιν οἶστρος
αἵματος ἱέμενος, τοὶ δ' ἄσπετον ἀσχαλόωσιν
ἔργου ἑκὰς φεύγοντες, ἐπὶ σφίσι δ' ἄχνυται ἀνήρ,
ἀμφότερον ποθέων τε πόνον τρομέων τ' ἐπὶ βουσὶ
μή δή που κατόπισθεν ἐπαΐσσοντος ἀρότρου

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

κέρσῃ νεῦρα σίδηρος ἀμείλιχος ἐν ποσὶ κύρσας·
ὣς Δαναοὶ φοβέοντο, περὶ σφίσι δ’ ἄχνυτο θυμὸν
υἱὸς Ἀχιλλῆος· μέγα δ’ ἴαχε λαὸν ἐέργων·
«Ἆ δειλοί, τί φέβεσθε, ἐοικότες οὐτιδανοῖσι
ψήρεσιν οὕς τ’ ἐφόβησε μολὼν κατεναντία κίρκος;
Ἀλλ’ ἄγε θέσθ’ ἕνα θυμόν, ἐπεὶ πολὺ λώιόν ἐστι
τεθνάμεν ἐν πολέμῳ ἢ ἀνάλκιδα φύζαν ἑλέσθαι.»
Ὣς φάτο· τοὶ δ’ ἐπίθοντο θρασὺν νόον ἐν φρεσὶ θέντες
ἐσσυμένως. Ὁ δὲ Τρωσὶ μέγα φρονέων ἐνόρουσε
πάλλων ἐν χείρεσσι θοὸν δόρυ· τῷ δ’ ἄρα λαοὶ
Μυρμιδόνων ἐφέποντο βίην ἀτάλαντον ἀέλλῃ
ἐν στέρνοισιν ἔχοντες· ἀνέπνευσαν δὲ κυδοιμοῦ
Ἀργεῖοι. Ὁ δ’ ἄρ’ αἶψα φίλῳ πατρὶ θυμὸν ἐοικὼς
ἄλλῳ ἐπ’ ἄλλον ἔπεφνε κατὰ μόθον· οἳ δ’ ἀπιόντες
χάζοντ’, ἠύτε κύμα 〈θ’ ἅ〉 τ’ ἐκ Βορέαο θυέλλης
πόλλ’ ἐπιπαφλάζοντα κυλίνδεται αἰγιαλοῖσιν
ὀρνύμεν’ ἐκ πόντοιο, τὰ δ’ ἔκποθεν ἄλλος ἀήτης
ἀντίος ἀίξας μεγάλῃ περὶ λαίλαπι θύων
ὦσεν ἀπ’ ἠιόνων Βορέου ἔτι βαιὸν ἀέντος·
ὣς Τρῶας Δαναοῖσιν ἐποιχομένους τὸ πάροιθεν
υἱὸς Ἀχιλλῆος θεοειδέος ὦσεν ὀπίσσω
τυτθόν, ἐπεὶ μένος ἠὺ θρασύφρονος Αἰνείαο
φευγέμεν οὐκ εἴασκε, μένειν δ’ ἀνὰ φύλοπιν αἰνὴν
θαρσαλέως. Ἑκάτερθε δ’ ἴσην ἐτάνυσσεν Ἐνυὼ
ὑσμίνην. Ἀλλ’ οὔ τι καταντίον Αἰνείαο
υἱὸς Ἀχιλλῆος πῆλεν δόρυ πατρὸς ἑοῖο·
ἀλλ’ ἄλλῃ τρέπε θυμόν, ἐπεὶ Θέτις ἀγλαόπεπλος
ἁζομένη Κυθέρειαν ἀπέτραπεν υἱωνοῖο
θυμὸν καὶ μέγα κάρτος ἐπ’ ἄλλων ἔθνεα λαῶν.
Ἔνθ’ ὃ μὲν ἂρ Τρώων πολέας κτάνεν, ὃς δ’ ἄρ’ Ἀχαιῶν
δάμνατο μυρία φῦλα. Δαϊκταμένων δ’ ἐνὶ χάρμῃ
οἰωνοὶ κεχάροντο μεμαότες ἔγκατα φωτῶν
δαρδάψαι καὶ σάρκας· ἐπεστενάχοντο δὲ Νύμφαι
καλλιρόου Σιμόεντος ἰδὲ Ξάνθοιο θύγατρες.
Καί ῥ’ οἳ μὲν πονέοντο· κόνιν δ’ ἀκάμαντες ἀῆται
ὦρσαν ἀπειρεσίην· ἤχλυσε δὲ πᾶσαν ὕπερθεν
ἠέρα θεσπεσίην, ὥς τ’ ἀπροτίοπτος ὀμίχλη,
οὐδ’ ἄρα φαίνετο γαῖα, βροτῶν δ’ ἀμάθυνεν ὀπωπάς.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Ἀλλὰ καὶ ὧς μάρναντο· καὶ ἐς χέρας ὅν τιν’ ἕλοντο
book 11.3 κτεῖνον ἀνηλεγέως, εἰ καὶ μάλα φίλτατος ἦεν·
book 11.4 οὐ γὰρ ἔην φράσσασθαι ἀνὰ κλόνον οὔτ’ ἐπιόντα
book 11.5 δήιον οὔτ’ ἄρ’ ἑταῖρον· ἀμηχανίη δ’ ἔχε λαούς.
book 11.255.1 Καί νύ κε μίγδ’ ἐγένοντο καὶ ἀργαλέως ἀπόλοντο
book 11.255.2 πάντες ὁμῶς ὀλοοῖσι περὶ ξιφέεσσι πεσόντες
book 11.255.3 ἀλλήλων, εἰ μή σφιν ἀπ’ Οὐλύμποιο Κρονίων
book 11.255.4 ἤρκεσε τειρομένοισι, κόνιν δ’ ἀπάτερθεν ἔλασσεν
book 11 ὑσμίνης, ὀλοὰς δὲ κατεπρήυνεν ἀέλλας.
book 11.260.1 Οἳ δ’ ἔτι δηριόωντο· πόνος δ’ ἄρα τοῖσιν ἐτύχθη
book 11.260.2 πολλὸν ἐλαφρότερος· δέρκοντο γὰρ εἴ τε δαΐξαι
book 11.260.3 χρειὼ δήιον ἄνδρα κατὰ κλόνον, εἴ τ’ ἀλέασθαι.
book 11.260.4 Καί ῥ’ ὁτὲ μὲν Δαναοὶ Τρώων ἀνέεργον ὅμιλον,
book 11.260.5 ἄλλοτε δ’ αὖ Τρῶες Δαναῶν στίχας. Ἔπλετο δ’ αἰνὴ
book 11.265.1 ὑσμίνη· νιφάδεσσι δ’ ἐοικότα πῖπτε βέλεμνα
book 11.265.2 ἀμφοτέρωθεν ἰόντα. Δέος δ’ ἔχε μηλοβοτῆρας
book 11.265.3 ἔκποθεν Ἰδαίων ὀρέων ὁρόωντας ἀυτήν·
book 11.265.4 καί τις ἐς αἰθέρα χεῖρας ἐπουρανίοισιν ἀείρων
book 11.265.5 εὔχετο δυσμενέας μὲν ὑπ’ Ἄρεϊ πάντας ὀλέσθαι,
book 11.270.1 Τρῶας δὲ στονόεντος ἀναπνεῦσαι πολέμοιο
book 11.270.2 ἦμάρ τ’ εἰσιδέειν ποτ’ ἐλεύθερον. Ἀλλά οἱ οὔ τι
book 11.270.3 ἔκλυον· Αἶσα γὰρ ἄλλα πολύστονος ὁρμαίνεσκεν·
book 11.270.4 ἄζετο δ’ οὔτε Ζῆνα πελώριον οὔτέ τιν’ ἄλλον
book 11.270.5 ἀθανάτων· οὐ γάρ τι μετατρέπεται νόος αἰνὸς
book 11.275.1 κείνης, ὅν τινα πότμον ἐπ’ ἀνδράσι γεινομένοισιν,
book 11.275.2 ἀνδράσιν ἢ πολίεσσιν, ἐπικλώσηται ἀφύκτῳ
book 11.275.3 νήματι· τῇ δ’ ὑπὸ πάντα τὰ μὲν φθινύθει, τὰ δ’ ἀέξει.
book 11.275.4 Τῆς δ’ ἄρ’ ὑπ’ ἐννεσίῃσι πόνος καὶ δῆρις ὀρώρει
book 11.275.5 ἱππομάχοις Τρώεσσι καὶ ἀγχεμάχοισιν Ἀχαιοῖς.
book 11.280.1 Τεῦχον δ’ ἀλλήλοισι φόνον καὶ ἀνηλέα πότμον
book 11.280.2 νωλεμέως· οὐ γάρ τιν’ ἔχεν δέος, ἀλλ’ ἐμάχοντο
book 11.280.3 προφρονέως· θάρσος γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρας ἐς αἰχμήν.
book 11.1 Ἀλλ’ ὅτε δὴ πολλοὶ μὲν ἀπέφθιθον ἐν κονίῃσι,
book 11.2 δὴ τότ’ 〈ἄρ’〉 Ἀργείοισιν ὑπέρτερον ὤρνυτο θάρσος
book 11.285.1 Παλλάδος ἐννεσίῃσι δαΐφρονος ἥ ῥα μολοῦσα
book 11.285.2 ὑσμίνης ἄγχιστα μέγ’ Ἀργείοισιν ἄμυνεν
book 11.285.3 ἐκπέρσαι μεμαυῖα κλυτὴν Πριάμοιο πόληα.
book 11.289 Καὶ τότ’ ἄρ’ Αἰνείαν ἐρικυδέα δῖ’ Ἀφροδίτη,
book 11.288

ἥ ῥα μέγα στενάχιζεν Ἀλεξάνδροιο δαμέντος,
book 11.290.1 αὐτὴ ἀπὸ πτολέμοιο καὶ οὐλομένης ὑσμίνης
book 11.290.2 ἥρπασεν ἐσσυμένως, περὶ δ’ ἠέρα χεύατο πουλύν·
book 11.290.3 οὐ γὰρ ἔτ’ αἴσιμον ἦεν ἀνὰ μόθον ἀνέρι κείνῳ
book 11.290.4 μάρνασθ’ Ἀργείοισι πρὸ τείχεος αἰπεινοῖο.
book 11.290.5 Τῶ καὶ ἄδην ἀλέεινε περίφρονα Τριτογένειαν
book 11.295.1 ἐκ θυμοῦ Δαναοῖσιν ἀρηγέμεναι μεμαυῖαν,
book 11.295.2 μὴ καὶ ὑπὲρ Κῆράς μιν ἕλῃ θεός· οὐδὲ γὰρ αὐτοῦ
book 11.295.3 φείσατο πρόσθεν Ἄρηος ὅ περ πολὺ φέρτερος ἦεν.
book 11.295.4 Τρῶες δ’ οὐκέτ’ ἔμιμνον ἀνὰ στόμα δηιοτῆτος,
book 11.295.5 ἀλλ’ ὀπίσω χάζοντο τεθηπότα θυμὸν ἔχοντες·
book 11.1 ἐν γάρ σφιν θήρεσσιν ἐοικότες ὠμοβόροισιν
book 11.2 ἔνθορον Ἀργεῖοι μέγα μαιμώωντες Ἄρηι.
book 11.3 Τῶν δ’ ἄρα δαμναμένων ποταμοὶ πλήθοντο νέκυσσι
book 11.4 καὶ πεδίον· πολλοὶ γὰρ ἄδην πέσον ἐν κονίῃσιν
book 11.5 ἀνέρες ἠδ’ ἵπποι· μάλα δ’ ἅρματα πολλὰ κέχυντο
book 11.305.1 βαλλομένων. Πάντῃ δ’ ἀπερείσιον ἔρρεεν αἷμα
book 11.305.2 ὑετὸς ὥς· ὀλοὴ γὰρ ἐπήιεν Αἶσα κυδοιμόν.
book 11.305.3 Καί ῥ’ οἳ μὲν ξιφέεσσι πεπαρμένοι ἢ μελίῃσι
book 11.305.4 κεῖντο, παρ’ αἰγιαλοῖσιν ἀλίγκιον ἐκχυμένοισι
book 11.305.5 δούρασιν, εὖτ’ ἐπὶ θινὶ βαρυγδούποιο θαλάσσης
book 11.310.1 ἀνέρες ἄσπετα δεσμὰ πολυκμήτων ἀπὸ γόμφων
book 11.310.2 λυσάμενοι σκεδάσωσι διὰ ξύλα μακρὰ καὶ ὕλην
book 11.310.3 ἠλιβάτου σχεδίης, πάντῃ δ’ ἀναπλήθεται εὐρὺς
book 11.310.4 αἰγιαλός, τοῖσι 〈ν〉 δὲ μέλαν ποτικλύζεται οἶδμα·
book 11.310.5 ὣς οἵ γ’ ἐν κονίῃσι καὶ αἵματι δῃωθέντες
book 11.315.1 κεῖντο πολυκλαύτοιο λελασμένοι ἰωχμοῖο.
book 11.315.2 Παῦροι δὲ προφυγόντες ἀνηλέα δηιοτῆτα
book 11.315.3 δῦσαν ἀνὰ πτολίεθρον ἀλευάμενοι βαρὺ πῆμα.
book 11.315.4 Τῶν δ’ ἄλοχοι καὶ παῖδες ἀπὸ χροὸς αἱματόεντος
book 11.315.5 τεύχεα πάντ’ ἐδέχοντο κακῷ πεφορυγμένα λύθρῳ·
book 11.320.1 πᾶσι δὲ θερμὰ λοετρὰ τετεύχατο· πᾶν δ’ ἀνὰ ἄστυ
book 11.320.2 ἔσσυντ’ ἰητῆρες 〈ἐσ〉 οὐταμένων αἰζηῶν
book 11.320.3 οἰκία ποιπνύοντες, ἵν’ οὐταμένους ἀκέσωνται·
book 11.320.4 τοὺς δ’ ἄλοχοι καὶ τέκνα περιστενάχοντο μολόντας
book 11.320.5 ἐκ πολέμου· πολλοὺς δὲ καὶ οὐ παρεόντας ἀύτευν.
book 11.325.1 Καί ῥ’ οἳ μὲν στυγερῇ βεβολημένοι ἦτορ ἀνίῃ
book 11.325.2 κεῖντο βαρὺ στενάχοντες ἐπ’ ἄλγεσιν οὐδ’ ἐπὶ δόρπον
book 11.325.3

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἐκ καμάτοιο τρέποντο· θοοὶ δ’ ἐπαΰτεον ἵπποι
φορβῇ ἐπιχρεμέθοντες ἄδην. Ἑτέρωθε δ’ Ἀχαιοὶ
πὰρ κλισίῃς νήεσσί θ’ ὁμοίια Τρωσὶ πένοντο.
Ἦμος δ’ Ὠκεανοῖο ῥοὰς ὑπερήλασεν Ἠὼς
ἵππους μαρμαίροντας, ἀνέγρετο δ’ ἔθνεα φωτῶν,
δὴ τότ’ ἀρήιοι υἷες ἐυσθενέων Ἀργείων
οἳ μὲν ἔβαν Πριάμοιο ποτὶ πτόλιν αἰπήεσσαν,
οἳ δ’ ἄρ’ ἐνὶ κλισίῃσιν ἅμ’ ἀνδράσιν οὐταμένοισι
μίμνον, μή ποτε λαὸς ἐπιβρίσας ἀλεγεινὸς
νῆας ἕλῃ Τρώεσσι φέρων χάριν. Οἳ δ’ ἀπὸ πύργων
μάρναντ’ Ἀργείοισι· μόθος δ’ ἀλεγεινὸς ὀρώρει.
Σκαιῇς μὲν προπάροιθε πύλης Καπανήιος υἱὸς
μάρναθ’ ἅμ’ ἀντιθέῳ Διομήδεϊ. Τοὺς δ’ ἄρ’ ὕπερθε
Δηίφοβός τε μενεπτόλεμος κρατερός τε Πολίτης
σὺν 〈τ’〉 ἄλλοις ἑτάροισιν ἐρητύεσκον ὀιστοῖς
ἠδ’ ἄρα χερμαδίοισι· περικτυπέοντο δὲ φωτῶν
βαλλόμεναι κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες αἵ τ’ ἀλεγεινὸν
αἰζηῶν ῥύοντο μόρον καὶ ἀμείλιχον αἶσαν.
Ἀμφὶ 〈δὲ〉 Δαρδανίῃσιν ἐριδμαίνεσκε πύλῃσιν
υἱὸς Ἀχιλλῆος· πονέοντο δέ οἱ πέρι πάντες
Μυρμιδόνες κρατεροῖο δαήμονες ἰωχμοῖο.
Τοὺς δ’ ἀπὸ τείχεος εἶργον ἀπειρεσίοις βελέεσσι
θαρσαλέως Ἕλενός τε καὶ ὀβριμόθυμος Ἀγήνωρ,
Τρῶας ἐποτρύνοντες ἀνὰ μόθον· οἳ δὲ καὶ αὐτοὶ
προφρονέως μάρναντο φίλης περὶ τείχεσι πάτρης.
Ἐς πεδίον δὲ πύλῃσι καὶ ὠκυπόρους ἐπὶ νῆας
νισομένῃς Ὀδυσεύς τε καὶ Εὐρύπυλος πονέοντο
νωλεμέως· τοὺς δ’ ἠὺς ἀφ’ ἕρκεος ὑψηλοῖο
Αἰνείας λάεσσι μέγα φρονέων ἀπέρυκε.
Πρὸς δὲ ῥόον Σιμόεντος ἔχεν πόνον ἀλγινόεντα
Τεῦκρος ἐυμμελίης. Ἄλλῃ δ’ ἔχεν ἄλλος ὀιζύν.
Καὶ τότ’ ἄρ’ ἀμφ’ Ὀδυσῆα δαΐφρονα κύδιμοι ἄνδρες
κείνου τεχνήεντι νόῳ ποτὶ μῶλον Ἄρηος
ἀσπίδας ἐντύναντο, βάλον δ’ ἐφύπερθε καρήνων
θέντες ἐπ’ ἀλλήλῃσι· μιῇ δ’ ἅπαν ἥρμοσαν ὁρμῇ.
Φαίης κεν μεγάροιο κατηρεφὲς ἔμμεναι ἕρκος
πυκνὸν ὃ οὔτ’ ἀνέμοιο διέρχεται ὑγρὸν ἀέντος
ῥιπὴ ἀπειρεσίη οὔτ’ ἐκ Διὸς ἄσπετος ὄμβρος·

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

τοῖαι 〈ἄρ'〉 Ἀργείων πεπυκασμέναι ἀμφὶ βοείαις
καρτύναντο φάλαγγες· ἔχον δ' ἕνα θυμὸν ἐς ἀλκὴν
εἰς ἓν ἀρηρέμενοι. Καθύπερθε δὲ Τρώιοι υἷες
βάλλον χερμαδίοισι· τὰ δ' ὡς στυφελῆς ἀπὸ πέτρης
γαῖαν ἐπὶ τραφερὴν ἐκυλίνδετο· πολλὰ δὲ δοῦρα
καὶ βέλεα στονόεντα καὶ ἀλγινόεντες ἄκοντες
πήγνυντ' ἐν σακέεσσι, τὰ δ' ἐν χθονί, πολλὰ δ' ἄπωθε
μαψιδίως φορέοντο παραγναμφθέντα βελέμνοις
πάντοθε βαλλομένων. Οἳ δὲ κτύπον οὔ τι φέβοντο
ἄσπετον οὐδ' ὑπόεικον, ἅτε ψεκάδων ἀίοντες
δοῦπον· ἔσω δ' ὑπὸ τεῖχος ὁμῶς ἴσαν οὐδέ τις αὐτῶν
νόσφιν ἀφειστήκει· συναρηρέμενοι δ' ἐφέποντο,
ὡς νέφος ἠερόεν τό ῥά που περὶ χείματι μέσσῳ
αἰθέρος ἐξ ὑπάτοιο μακρὸν διέτεινε Κρονίων.
Πουλὺς δ' ἀμφὶ φάλαγγι βρόμος καναχή θ' ὑπὸ ποσσὶ
νισομένων ἐτέτυκτο· κόνιν δ' ἀπάτερθεν ἀῆται
ὀρνυμένην μάλα τυτθὸν ὑπὲρ δαπέδοιο φέρεσκον
αἰζηῶν μετόπισθε· περίαχε δ' ἄκριτος αὐδή,
οἷον ὑπὸ σμήνεσσι περιβρομέουσι μέλισσαι·
ἆσθμα δ' ἀνήιε πουλὺ χύδην, περίχευε δ' ἀυτμὴ〈ν〉
λαοῦ ἀποπνείοντος. Ἀπειρέσιον δ' ἄρα θυμῷ
Ἀτρεῖδαι κεχάροντο περὶ σφίσι κυδιόωντες,
δερκόμενοι πολέμοιο δυσηχέος ἄτρομον ἕρκος.
Ὥρμηναν δὲ πύλῃσι θεηγενέος Πριάμοιο
ἀθρόοι ἐγχριμφθέντες ὑπ' ἀμφιτόμοις πελέκεσσι
ῥῆξαι τείχεα μακρά, πύλας δ' εἰς οὖδας ἐρεῖσαι
θαιρῶν ἐξερύσαντες. Ἔχεν δ' ἄρα μῆτις ἀγαυὴ
ἐλπωρήν· ἀλλ' οὔ σφιν ἐπήρκεσαν οὔτε βόειαι
οὔτε θοοὶ βουπλῆγες, ἐπεὶ μένος Αἰνείαο
ὄβριμον ἀμφοτέρῃσιν ἀρηρότα χείρεσι λᾶαν
ἐμμεμαὼς ἐφέηκε, δάμασσε δὲ τλήμονι πότμῳ
ἀνέρας οὓς κατέμαρψεν ὑπ' ἀσπίσιν, εὖτ' ἐν ὄρεσσι
φερβομένας ὑπὸ πρῶνα βίη κρημνοῖο ῥαγέντος
αἶγας, ὑποτρομέουσι δ' ὅσαι σχεδὸν ἀμφινέμονται·
ὣς Δαναοὶ θάμβησαν. Ὃ δ' εἰσέτι λᾶας ὕπερθε
βάλλεν ἐπασσυτέρους, κλονέοντο δὲ πάγχυ φάλαγγες.
Ὡς δ' ὅτ' ἐν οὔρεσι πρῶνας Ὀλύμπιος οὐρανόθεν Ζεὺς
ἀμφὶ μιῇ κορυφῇ συναρηρότας ἄλλυδις ἄλλον

ῥήξῃ ὑπὸ βροντῇσι καὶ αἰθαλόεντι κεραυνῷ,
ἀμφὶ δὲ μηλονόμοι τε καὶ ἄλλ’ ὅσα . . . .
. . . . πάντα φέβονται·
ὣς ἄρ’ Ἀχαιῶν υἷες ὑπέτρεσαν, οὕνεκ’ ἄρ’ αὐτῶν
Αἰνείας συνέχευε θοῶς ἔρυμα πτολέμοιο
ἀσπίσιν ἀκαμάτοισι τετυγμένον, οὕνεκ’ ἄρ’ αὐτῷ
θάρσος ἀπειρέσιον θεὸς ὤπασεν. Οὐδέ τις αὐτῶν
ἔσθενέ οἱ κατὰ δῆριν ἐναντίον ὄσσε βαλέσθαι,
οὕνεκά οἱ μάρμαιρε περὶ βριαροῖς μελέεσσι
τεύχεα θεσπεσίῃσιν ἐειδόμενα στεροπῇσιν·
εἱστήκει δέ οἱ ἄγχι δέμας κεκαλυμμένος ὄρφνῃ
δεινὸς Ἄρης καὶ πάντα κατιθύνεσκε βέλεμνα
καὶ μόρον καὶ δέος αἰνὸν ἐπ’ Ἀργείοισι φέροντα.
Μάρνατο δ’ ὡς ὁπότ’ αὐτὸς Ὀλύμπιος οὐρανόθεν Ζεὺς
ἀσχαλόων ἐδάιζεν ὑπέρβια φῦλα Γιγάντων
σμερδαλέων, καὶ γαῖαν ἀπειρεσίην ἐτίνασσε
Τηθύν τ’ Ὠκεανόν τε καὶ οὐρανόν, ἀμφὶ δὲ πάντῃ
γυῖ’ ἐλελίζετ’ Ἄτλαντος ὑπ’ ἀκαμάτου Διὸς ὁρμῆς·
ὣς ἄρ’ ὑπ’ Αἰνείαο κατηρείποντο φάλαγγες
Ἀργείων ἀνὰ δῆριν· ὃ γὰρ περὶ τείχεα πάντα
ἔσσυτο δυσμενέεσσι χολούμενος, ἐκ δ’ ἄρα χειρῶν
πᾶν ὅ τί οἱ παρέκυρσεν ἐπειγομένῳ ποτὶ μῶλον
βάλλεν, ἐπεὶ μάλα πολλὰ κακῆς ἀλκτήρια χάρμης
κεῖτο μενεπτολέμων ἐπὶ τείχεσι Δαρδανιώνων·
τοῖσί περ Αἰνείας μεγάλῳ περὶ κάρτεϊ θύων
δυσμενέων ἀπέρυκε πολὺν στρατόν, ἀμφὶ δ’ ἄρ’ αὐτῷ
Τρῶες ἐκαρτύναντο. Κακὴ δ’ ἔχε πάντας ὀιζὺς
ἀμφὶ πόλιν· πολλοὶ δὲ κατέκταθεν ἠμὲν Ἀχαιῶν
ἠδὲ καὶ ἐκ Τρώων· μέγα δ’ ἴαχον ἀμφοτέρωθεν,
Αἰνείας μὲν Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι κελεύων
μάρνασθ’ ἀμφὶ πόληος ἑῆς ἀλόχων τε καὶ αὐτῶν
προφρονέως· υἱὸς δὲ μενεπτολέμου Ἀχιλῆος
Ἀργείους ἐκέλευε παρὰ κλυτὰ τείχεα Τροίης
μίμνειν, ἄχρι πόληα πυρὶ πρήσαντες ἕλωσι.
Τοὺς δ’ ἄμφω στονόεσσα καὶ ἄσπετος ἄμπεχ’ ἀυτὴ
μαρναμένους πρόπαν ἦμαρ ἀνὰ κλόνον· οὐδέ τις ἦεν
ἄμπνευσις πολέμοιο λιλαιομένων ἀνὰ θυμὸν
τῶν μὲν ἑλεῖν πτολίεθρον ὑπ’ Ἄρεϊ, τῶν δὲ σαῶσαι.

Αἴας δ’ αὖτ’ ἀπάτερθε θρασύφρονος Αἰνείαο
μαρνάμενος Τρώεσσι κακὰς ἐπὶ Κῆρας ἴαλλε
σφῇσιν ἑκηβολίῃσιν, ἐπεί ῥά οἱ ἄλλοτε μέν που
ἰθὺ βέλος πεπότητο δι’ ἠέρος, ἄλλοτε δ’ αὖτε
ἀλγινόεντες ἄκοντες. Ἐπ’ ἄλλῳ δ’ ἄλλον ἔπεφνεν·
οἳ δὲ περιπτώσσοντες ἀμύμονος ἀνέρος ἀλκὴν
ἐς μόθον οὐκέτ’ ἔμιμνον, ἔλειπε δὲ τείχεα λαός.
Καὶ τότε οἱ θεράπων πολὺ φέρτατος ἐν δαῒ Λοκρῶν,
Ἀλκιμέδων ἐρίθυμος, ἑῷ πίσυνος βασιλῆι
κάρτεΐ τε σφετέρῳ καὶ θαρσαλέῃ νεότητι,
ἐμμεμαὼς πολέμοιο θοοῖς ἐπεβήσετο ποσσὶ
κλίμακος, ὄφρα κέλευθον ἐπὶ πτόλιν ἀνδράσι θείη
λευγαλέην. Σφετέρου 〈δὲ〉 καρήατος ἔμμεναι ἄλκαρ
ἀσπίδα θεὶς καθύπερθεν ἀνήιε λυγρὰ κέλευθα
ἄτρομον ἐνθέμενος κραδίῃ νόον· ἐν δ’ ἄρα χειρὶ
ἄλλοτε μὲν δόρυ πάλλεν ἀμείλιχον, ἄλλοτε δ’ αὖτε
εἷρπεν ἄνω· τὸν δ’ αἶψα διηερίη φέρεν οἶμος.
Καί νύ κε δὴ Τρώεσσιν ἄχος γένετ’, εἰ μὴ ἄρ’ αὐτῷ
ἤδη ὑπερκύπτοντι καὶ εἰσορόωντι πόληα
ὑστάτιον καὶ πρῶτον ἀφ’ ἕρκεος ὑψηλοῖο
Αἰνείας ἐπόρουσεν, ἐπεί ῥά μιν οὐ λάθεν ὁρμὴ
οὐδ’ ἀπάτερθεν ἐόντα. Βάλεν δέ μιν εὐρέι πέτρῳ
κὰκ κεφαλῆς, μεγάλη δὲ βίη κρατερόφρονος ἀνδρὸς
κλίμακά οἱ συνέαξεν. Ὃ δ’ ὑψόθεν ἠύτ’ ὀιστὸς
ἔσσυτ’ ἀπὸ νευρῆς· ὀλοὸς δέ οἱ ἕσπετο πότμος
ἀμφελελιξαμένῳ· στονόεις δέ οἱ ἠέρι θυμὸς
αἶψα μίγη, πρὶν γαῖαν ἐπὶ στυφελὴν ἀφικέσθαι.
Ἤριπε δ’ ἐν θώρηκι κατὰ χθονός, οὕνεκ’ ἄρ’ αὐτοῦ
νόσφιν ἀπεπλάγχθη βριαρὸν δόρυ καὶ σάκος εὐρὺ
καὶ κρατερὴ τρυφάλεια. Περιστονάχησε δὲ Λοκρῶν
λαός, ὅτ’ ἔδρακον ἄνδρα κακῇ δεδμημένον ἄτῃ·
δὴ γάρ οἱ λασίοιο καρήατος ἄλλυδις ἄλλῃ
ἐγκέφαλος πεπάλακτο· συνηλοίηντο δὲ πάντα
ὀστέα καὶ θοὰ γυῖα λυγρῷ πεπαλαγμένα λύθρῳ.
Καὶ τότε δὴ Ποίαντος ἐὺς πάις ἀντιθέοιο,
ὡς ἴδεν Αἰνείαν περὶ τείχεα μαιμώοντα
θηρὶ βίην ἀτάλαντον, ἄφαρ προέηκεν ὀιστὸν
ἰθύνων ἐς φῶτα περικλυτόν. Οὐδ’ ἀφάμαρτεν

ἀνέρος, ἀλλά οἱ οὔ τι δι’ ἀσπίδος ἀκαμάτοιο
ἐς χρόα καλὸν ἵκαν〈εν〉 (ἀπέτραπε γὰρ Κυθέρεια
καὶ σάκος), ἀλλ’ ἄρα τυτθὸν ἐπέχραε δέρμα βοείης.
Οὐδ’ ἄρα μαψιδίως χαμάδις πέσεν, ἀλλὰ Μίμαντα
μεσσηγὺς σάκεός τε καὶ ἱπποκόμου τρυφαλείης
τύψεν· ὃ δ’ ἐ〈κ〉 πύργοιο κατήριπεν, εὖτ’ ἀπὸ πέτρης
ἄγριον αἶγα βάλῃσιν ἀνὴρ στονόεντι βελέμνῳ·
ὣς ὃ πεσὼν τετάνυστο, λίπε〈ν〉 δέ μιν ἱερὸς αἰών.
Αἰνείας δ’ ἑτάροιο χολωσάμενος βάλε πέτρην
καί ῥα Φιλοκτήταο κατέκτανεν ἐσθλὸν ἑταῖρον
Τοξαίχμην· θλάσσεν δὲ κάρη, συνέαξε δὲ πάντα
ὀστέα σὺν πήληκι· λύθη δέ οἱ ἀγλαὸν ἦτορ.
Τῷ δ’ ἐπὶ μακρὸν ἄυσε πάις Ποίαντος ἀγαυοῦ·
«Αἰνεία, σύ γ’ ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ σῇσιν ἄριστος
ἔμμεναι ἐκ πύργοιο πονεύμενος, ἔνθα γυναῖκες
δυσμενέσιν μάρνανται ἀνάλκιδες; Εἰ δέ τίς ἐσσι,
ἔρχεο τείχεος ἐκτὸς ἐν ἔντεσιν, ὄφρα δαείης
Ποίαντος θρασὺν υἷα καὶ ἔγχεσι καὶ βελέεσσιν.»
Ὣς ἄρ’ ἔφη· τὸν δ’ οὔ τι θρασὺς πάις Ἀγχίσαο
καί περ ἐελδόμενος προσεφώνεεν, οὕνεκ’ ὀρώρει
δῆρις ὀιζυρὴ περὶ τείχεα μακρὰ καὶ ἄστυ
νωλεμέως· οὐ γάρ τι κακοῦ παύοντο μόθοιο
οὐδέ σφιν μάλα δηρὸν ὑπ’ Ἄρεϊ τειρομένοισιν
ἔσκε λύσις καμάτοιο· πόνος δ’ ἄπρηκτος ὀρώρει.
Ἀλλ’ ὅτε δὴ μάλα πολλὰ κάμον περὶ τείχεα Τροίης
αἰχμηταὶ Δαναοί, πολέμου δ’ οὐ γίνετο τέκμωρ,
δὴ τότ’ ἀριστήων ἄγυριν ποιήσατο Κάλχας,
εὖ εἰδὼς ἀνὰ θυμὸν ὑπ’ ἐννεσίῃς Ἑκάτοιο
πτήσιας οἰωνῶν ἠδ’ ἀστέρας ἄλλά τε πάντα
σήμαθ’ ὅς’ ἀνθρώποισι θεῶν ἰότητι πέλονται·
καί σφιν ἀγειρομένοισιν ἔπος ποτὶ τοῖον ἔειπε·
«Μηκέτι πὰρ τείχεσσιν ἐφεζόμενοι πονέεσθε,
ἀλλ’ ἄλλην τινὰ μῆτιν ἐνὶ φρεσὶ μητιάασθε
ἢ δόλον ὃς νήεσσι καὶ ἡμῖν ἔσσετ’ ὄνειαρ.
Ἦ γὰρ ἔγωγε χθιζὸν ἐσέδρακον ἐνθάδε σῆμα.
Ἴρηξ σεῦε πέλειαν· ἐπειγομένη δ’ ἄρα κείνη
χηραμὸν ἐς πέτρης κατεδύσετο· τῇ δὲ χολωθεὶς
ἀργαλέως μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἀγχόθι μίμνε

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

χηραμοῦ· ἣ δ’ ἀλέεινεν· ὃ δ’ ἐνθέμενος δόλον αἰνὸν
θάμνῳ ὑπεκρύφθη· ἣ δ’ ἔκθορεν ἀφραδίῃσιν
ἔμμεναι ἐλπομένη μιν ἀπόπροθεν· ὃς δ’ ἐπα〈ε〉ρθεὶς
δειλαίῃ τρήρωνι φόνον στονόεντ’ ἐφέηκε.
Τῶ νῦν μή τι βίῃ πειρώμεθα Τρώιον ἄστυ
περσέμεν, ἀλλ’ εἴ πού τι δόλος καὶ μῆτις ἀνύσσῃ.»
Ὣς ἄρ’ ἔφη· τῶν δ’ οὔ τις ἔχε〈ν〉 φρεσὶ τεκμήρασθαι
ἄλκαρ ὀιζυροῖο μόθου· δίζοντο δὲ μῆχος
εὑρέμεναι· μοῦνος δὲ σαοφροσύνῃσι νόησεν
υἱὸς Λαέρταο καὶ ἀντίον ἔκφατο μῦθον·
«Ὦ φίλ’, ἐπουρανίοισι τετιμένε πάγχυ θεοῖσιν,
εἰ ἐτεὸν πέπρωται ἐυπτολέμοισιν Ἀχαιοῖς
ἐκπέρσαι Πριάμοιο δολοφροσύνῃσι πόληα,
ἵππον τεκτήναντες ἀριστέες ἐς λόχον ἄνδρες
βησόμεθ’ ἀσπασίως· λαοὶ δ’ ἀπὸ νόσφι νέεσθαι
ἐς Τένεδον σὺν νηυσίν, ἐνιπρῆσαι δ’ ἄρα πάντες
ἃς κλισίας, ἵνα Τρῶες ἀπ’ ἄστεος ἀθρήσαντες
ἐς πεδίον προχέωνται ἀταρβέες. Ἀλλά τις ἀνὴρ
θαρσαλέος, τόν τ’ οὔ τις ἐπίσταται ἐν Τρώεσσι,
μιμνέτω ἔκτοθ〈εν〉 ἵππου ἀρήιον ἐνθέμενος κῆρ,
ὅς τις ὑποκρίναιτο βίην ὑπέροπλον Ἀχαιῶν
ῥέξαι ὑπὲρ νόστοιο λιλαιομένων ὑπαλύξαι,
ἵππῳ ὑποπτήξας εὐεργέι τόν ῥ’ ἐκάμοντο
Παλλάδι χωομένῃ Τρώων ὑπὲρ αἰχμητάων·
καὶ τὰ μὲν ὣς ἐπὶ δηρὸν ἀνειρομένοισι πιφαύσκειν,
εἰς ὅ κέ οἱ πεπίθωνται ἀταρτηροί περ ἐόντες,
ἐς δὲ πόλιν μιν ἄγωσι θοῶς ἐλεεινὸν ἐόντα,
ὄφρ’ ἡμῖν ἀλεγεινὸν ἐς Ἄρεα σῆμα πένηται,
τοῖς μὲν ἄρ’ αἰθαλόεντα θοῶς ἀνὰ πυρσὸν ἀείρας,
τοὺς δ’ ἄρ’ ἐποτρύνας ἐκβήμεναι εὐρέος ἵππου,
ὁππότε Τρώιοι υἷες ἀκηδέες ὑπνώωσιν.»
Ὣς φάτο· τὸν δ’ ἄρα πάντες ἐπῄνεον· ἔξοχα δ’ ἄλλων
Κάλχας μιν θαύμαζεν, ὅπως ὑπεθήκατ’ Ἀχαιοῖς
μῆτιν καὶ δόλον ἐσθλὸν ὃς Ἀργείοισιν ἔμελλε
νίκης ἔμμεναι ἄλκαρ, ἀτὰρ μέγα Τρώεσι πῆμα·
τοὔνεκ’ ἀριστήεσσιν ἐυπτολέμοισι μετηύδα·
«Μηκέτι νῦν δόλον ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μητιάασθε,
ὦ φίλοι, ἀλλὰ πίθεσθε ἐυπτολέμῳ Ὀδυσῆι.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Οὐ γάρ οἱ ἔσσετ’ ἄπρηκτον ἐυφρονέοντι νόημα·
book 12.5 ἤδη γὰρ Δαναοῖσι θεοὶ τελέουσιν ἐέλδωρ,
book 12.55.1 σήματα δ’ οὐκ ἀτέλεστ’ ἀναφαίνεται ἄλλοθεν ἄλλα·
book 12.55.2 Ζηνὸς μὲν γὰρ ὕπερ 〈θε〉 μέγα κτυπέουσι δι’ αἴθρης
book 12.55.3 βρονταὶ ὁμῶς στεροπῇσι, παραΐσσουσι δὲ λαοὺς
book 12.55.4 δεξιοὶ ὄρνιθες ταναῇ ὀπὶ κεκλήγοντες.
book 12.55.5 Ἀλλ’ ἄγε μηκέτι πολλὸν ἐπὶ χρόνον ἀμφὶ πόληα
book 12.60.1 μίμνωμεν· Τρωσὶν γὰρ ἐνέπνευσεν μέγ’ ἀνάγκη
book 12.60.2 θάρσος, ὅ περ πρὸς Ἄρηα καὶ οὐτιδανόν περ ἐγείρει·
book 12.1 κάρτιστοι δὲ τότ’ ἄνδρες ἐπὶ μόθον, ὁππότε θυμὸν
book 12.2 παρθέμενοι στονόεντος ἀφειδήσωσιν ὀλέθρου,
book 12.3 ὡς νῦν Τρώιοι υἷες ἀταρβέες ἀμφιμάχονται
book 12.65.1 ἄστυ περὶ σφέτερον, μέγα δέ σφι 〈σι〉 μαίνεται ἦτορ.»
book 12.65.2 Ὣς φάμενον προσέειπεν Ἀχιλλέος ὄβριμος υἱός·
book 12.65.3 «Ὦ Κάλχαν, δηίοισι καταντίον ἄλκιμοι ἄνδρες
book 12.65.4 μάρνανται· τοὶ δ’ ἐντὸς ἀλευάμενοι ἀπὸ πύργων
book 12.65.5 οὐτιδανοὶ πονέονται, ὅσων φρένα δεῖμα χαλέπτει.
book 12.70.1 Τῶ νῦν μήτε δόλον φραζώμεθα, μήτέ τι μῆχος
book 12.70.2 ἄλλο· πόνῳ γὰρ ἔοικεν ἀριστέας ἔμμεναι ἄνδρας
book 12.70.3 καὶ δορί· θαρσαλέοι γὰρ ἀμείνονες ἐν δαῒ φῶτες.»
book 12.70.4 Ὣς φάμενον προσέειπε μένος Λαερτιάδαο·
book 12.70.5 «Ὦ τέκος ὀβριμόθυμον ἀταρβέος Αἰακίδαο,
book 12.75.1 ταῦτα μέν, ὡς ἐπέοικεν ἀμύμονι φωτὶ καὶ ἐσθλῇ,
book 12.75.2 θαρσαλέως μάλα πάντα διίκεο χερσὶ πεποιθώς·
book 12.75.3 ἀλλ’ οὔτ’ ἀκαμάτοιο τεοῦ πατρὸς ἄτρομος ἀλκὴ
book 12.75.4 ἔσθενεν ὄλβιον ἄστυ διαπραθέειν Πριάμοιο
book 12.75.5 οὔθ’ ἡμεῖς μάλα πολλὰ πονεύμενοι. Ἀλλ’ ἄγε θᾶσσον
book 12.80.1 Κάλχαντος βουλῇσι θοὰς ἐπὶ νῆας ἰόντες
book 12.80.2 ἵππον τεκταίνωμεν ὑπαὶ παλάμῃσιν Ἐπειοῦ
book 12.80.3 ὅς ῥά τε πολλὸν ἄριστος ἐν Ἀργείοισι τέτυκται
book 12.80.4 εἵνεκα τεκτοσύνης, δέδαεν δέ μιν ἔργον Ἀθήνη.»
book 12.80.5 Ὣς φάτο· τῷ δ’ ἄρα πάντες ἀριστῆες πεπίθοντο
book 12.85.1 νόσφι Νεοπτολέμοιο δαΐφρονος, οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν
book 12.85.2 πεῖθε Φιλοκτήταο νόον κρατερὰ φρονέοντος·
book 12.85.3 ὑσμίνης γὰρ ἔτ’ ἔσκον ὀιζυρῆς ἀκόρητοι.
book 12.1 Ὥρμαινον δὲ μάχεσθαι ἀνὰ κλόνον· ἀμφὶ δὲ λαοὺς
book 12.2 σφωιτέρους ἐκέλευον ἀπειρέσιον περὶ τεῖχος
book 12.90.1 πάντα φέρειν ὅσα δῆριν ἐνὶ πτολέμοισιν ὀφέλλει,
book 12.90.2

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἐλπόμενοι πτολίεθρον ἐύκτιτον ἐξαλαπάξαι·
ἄμφω γὰρ βουλῇσι θεῶν ἐς δῆριν ἵκοντο.
Καί νύ κεν αἶψ’ ἐτέλεσσαν ὅσά σφισιν ἤθελε θυμός,
εἰ μὴ Ζεὺς νεμέσησεν ἀπ’ αἰθέρος, ἀμφὶ δὲ γαῖαν
Ἀργείων ἐλέλιξεν ὑπαὶ ποσί, σὺν δ’ ἐτίναξεν
ἠέρα πᾶσαν ὕπερθε, βάλεν δ’ ἀκάμαντα κεραυνὸν
ἡρώων προπάροιθεν· ὑπεσμαράγησε δὲ πᾶσα
Δαρδανίη. Τῶν δ’ αἶψα μετετράπετ’ ἠὺ νόημα
ἐς φόβον, ἐκ δ’ ἐλάθοντο βίης καὶ κάρτεος ἐσθλοῦ·
καί ῥα κλυτῷ Κάλχαντι καὶ οὐκ ἐθέλοντε πίθοντο.
Ἐς δ’ ἄρα νῆας ἵκοντο σὺν Ἀργείοισι καὶ ἄλλοις
μάντιν ἀγασσάμενοι τὸν ἄρ’ ἐκ Διὸς ἔμμεν ἔφαντο,
ἢ Διὸς ἢ Φοίβοιο· πίθοντο δέ οἱ μάλα πάντα.
Ἦμος δ’ αἰγλήεντα περιστέφει οὐρανὸν ἄστρα
πάντοθε μαρμαίροντα, πόνου δ’ ἐπιλήθεται ἀνήρ,
δὴ τότ’ Ἀθηναίη μακάρων ἕδος αἰπὺ λιποῦσα
ἤλυθε παρθενικῇ ἀταλάφρονι πάντ’ εἰκυῖα
ἐς νῆας καὶ λαόν· ἀρηιφίλου δ’ ἄρ’ Ἐπειοῦ
ἔστη ὑπὲρ κεφαλῆς ἐν ὀνείρα 〈τ〉 ι καί μιν ἀνώγει
τεῦξαι δούριον ἵππον· ἔφη δέ οἱ ἐγκονέοντι
αὐτὴ συγκαμέειν, αὐτὴ δ’ ἄφαρ ἔνδοθι βῆναι,
ἔργον ἐς ὀτρύνουσα. Θεῆς δ’ ὅ γε μῦθον ἀκούσας
καγχαλόων ἀνὰ θυμὸν ἀκηδέος ἔκθορεν ὕπνου·
ἔγνω δ’ ἀθάνατον θεὸν ἄμβροτον· οὐδέ οἱ ἦτορ
ἄλλο παρ’ ἐξ ὥρμαινε, νόον δ’ ἔχεν αἰὲν ἐπ’ ἔργῳ
θεσπεσίῳ· πινυτὴ δὲ περὶ φρένας ἤιε τέχνη.
Ἠὼς δ’ ὁππόθ’ ἵκανεν ἀπωσαμένη κνέφας ἠὺ
εἰς Ἔρεβος, χαροπὴ δὲ δι’ ἠέρος ἤιεν αἴγλη,
δὴ τότε θεῖον ὄνειρον ἐν Ἀργείοισιν Ἐπειός,
ὡς ἴδεν, ὡς ἤκουσεν, ἐελδομένοισιν ἔειπεν·
οἳ δέ οἱ εἰσαΐοντες ἀπειρέσιον κεχάροντο.
Καὶ τότ’ ἄρ’ Ἀτρέος υἷες 〈ἐσ〉 ἄγκεα τηλεθάοντα
Ἴδης ὑψικόμοιο θοοὺς προέηκαν ἱκέσθαι
ἀνέρας. Οἳ δ’ ἐλάτῃσιν ἐπιβρίσαντες 〈ἀν’〉 ὕλην
τάμνον δένδρεα μακρά· περικτυπέοντο δὲ βῆσσαι
θεινομένων· δολιχαὶ δὲ κατ’ οὔρεα μακρὰ κολῶναι
δεύοντ’ ἐκ ξυλόχοιο· νάπη δ’ ἀνεφαίνετο πᾶσα
θήρεσιν οὐκέτι τόσσον ἐπήρατος ὡς τὸ πάροιθε·

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

πρέμνα δ’ ἀπαυαίνοντο βίην ποθέοντ’ ἀνέμοιο.
Καὶ τὰ μὲν ἂρ πελέκεσσι διατμήγοντες Ἀχαιοὶ
ἐσσυμένως φορέεσκον ἐπ’ ἠόνας Ἑλλησπόντου
οὔρεος ἐκ λασίοιο· μόγησε 〈δὲ〉 θυμὸς ἐπ’ ἔργῳ
αἰζηῶν τε καὶ ἡμιόνων. Πονέοντο δὲ λαοὶ
〈– 〉 ἄλλοθεν ἄλλος ὑποδρήσσοντες Ἐπειῷ·
οἳ μὲν γὰρ τέμνεσκον ὑπ’ ὀκριόεντι σιδήρῳ
δούρατα καὶ σανίδας διεμέτρεον· οἳ δ’ ἄρ’ ἀπ’ ὄζους
λείαινον πελέκεσσιν ἔτ’ ἀπρίστων ἀπὸ φιτρῶν·
ἄλλος δ’ ἄλλό τι ῥέζε πονεύμενος. Αὐτὰρ Ἐπειὸς
ἵππου δουρατέοιο πόδας κάμεν, αὐτὰρ ἔπειτα
νηδύα, τῇ δ’ ἐφύπερθε συνήρμοσε νῶτα καὶ ἰξὺν
ἐξόπιθεν, δειρὴν δὲ πάρος, καθύπερθε δὲ χαίτην
αὐχένος ὑψηλοῖο καθήρμοσεν, ὡς ἐτεόν περ
κινυμένην, λάσιον δὲ κάρη καὶ ἐύτριχον οὐρήν,
οὔατα δ’ ὀφθαλμούς τε διειδέας ἄλλά τε πάντα
οἷς ἐπικίνυται ἵππος. Ἀέξετο δ’ ἱερὸν ἔργον
ὡς ἐτεὸν ζώοντος, ἐπεὶ θεὸς ἀνέρι τέχνην
δῶκ’ ἐρατήν. Τετέλεστο δ’ ἐνὶ τρισὶν ἤμασι πάντα
Παλλάδος ἐννεσίῃσι· πολὺς δ’ ἐπεγήθεε λαὸς
Ἀργείων, θαύμαζε δ’ ὅπως ἐπὶ δούρατι θυμὸς
καὶ τάχος ἐκπεπότητο ποδῶν, χρεμέθοντι δ’ ἐῴκει.
Καὶ τότε δῖος Ἐπειὸς ὑπὲρ μεγακήτεος ἵππου
εὔχετ’ ἐπ’ ἀκαμάτῳ Τριτωνίδι χεῖρας ὀρέξας·
«Κλῦθι, θεὰ μεγάθυμε, σάου δ’ ἐμὲ καὶ τεὸν ἵππον.»
Ὣς φάτο· τοῦ δ’ ἐσάκουσε θεὰ πολύμητις Ἀθήνη,
καί ῥά οἱ ἔργον ἔτευξεν ἐπιχθονίοισιν ἀγητὸν
πᾶσιν ὅσοι μιν ἴδοντο καὶ οἳ μετόπισθε πύθοντο.
Ἀλλ’ ὅτε δὴ Δαναοὶ μὲν ἐγήθεον ἔργον Ἐπειοῦ
δερκόμενοι, Τρῶες δὲ πεφυζότες ἔνδοθι πύργων
μίμνον ἀλευάμενοι θάνατον καὶ ἀνηλέα κῆρα,
δὴ τότ’ ἐπ’ Ὠκεανοῖο ῥοὰς καὶ Τηθύος ἄντρα
Ζηνὸς ὑπερθύμοιο θεῶν ἀπάτερθε μολόντος
ἔμπεσεν ἀθανάτοισιν ἔρις· δίχα δέ σφισι θυμὸς
ἔπλετ’ ὀρινομένων. Ἀνέμων δ’ ἐπιβάντες ἀέλλαις
οὐρανόθεν φορέοντο ποτὶ χθόνα· τοῖσι δ’ ὑπ’ αἰθὴρ
ἔβραχεν. Οἳ δὲ μολόντες ἐπὶ Ξάνθοιο ῥέεθρα
ἀλλήλων ἵσταντο καταντίον, οἳ μὲν Ἀχαιῶν,

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

οἳ δ’ ἄρ’ ὑπὲρ Τρώων· πολέμου δ’ ἔρος ἔμπεσε θυμῷ.
Τοῖσι δ’ ὁμῶς ἀγέροντο καὶ οἳ λάχον εὐρέα πόντον.
Καί ῥ’ οἳ μὲν δολόεντα κοτεσσάμενοι μενέαινον
ἵππον ἀμαλδῦναι σὺν νήεσιν, οἳ δ’ ἐρατεινὴν
Ἴλιον· Αἶσα δ’ ἔρυκε πολύτροπος, ἐς δὲ κυδοιμὸν
τρέψε νόον μακάρεσσιν. Ἄρης δ’ ἐξῆρχε μόθοιο,
ἆλτο δ’ Ἀθηναίης κατεναντίον· ὣς δὲ καὶ ἄλλοι
σύμπεσον ἀλλήλοισι. Περὶ σφίσι δ’ ἄμβροτα τεύχη
χρύσεα κινυμένοισι μέγ’ ἴαχεν· ἀμφὶ δὲ πόντος
εὐρὺς ὑπεσμαράγησε· κελαινὴ δ’ ἔτρεμε γαῖα
ἀθανάτων ὑπὸ ποσσί. Μακρὸν δ’ ἅμα πάντες ἄυσαν·
σμερδαλέη δ’ ἐνοπὴ μέχρις οὐρανὸν εὐρὺν ἵκανε,
μέχρις ἐπ’ Ἀιδονῆος ὑπερθύμοιο βέρεθρον·
Τιτῆνες δ’ ὑπένερθε μέγ’ ἔτρεσαν. Ἀμφὶ δὲ μακρὴ
Ἴδη ὑπέστενε πᾶσα καὶ ἠχήεντα ῥέεθρα
ἀενάων ποταμῶν, δολιχαὶ δ’ ἅμα τοῖσι χαράδραι
νῆές τ’ Ἀργείων Πριάμοιό τε κύδιμον ἄστυ·
ἀλλ’ οὐκ ἀνθρώποισι πέλεν δέος, οὐδ’ ἐνόησαν
αὐτῶν ἐννεσίῃσι θεῶν ἔριν. Οἳ δὲ κολώνας
χερσὶν ἀπορρήξαντες ἀπ’ οὔρεος Ἰδαίοιο
βάλλον ἐπ’ ἀλλήλους· αἳ δὲ ψαμάθοισιν ὁμοῖαι
ῥεῖα διεσκίδναντο θεῶν περὶ ἄσχετα γυῖα
ῥηγνύμενα 〈ι〉 διὰ τυτθά. Διὸς δ’ ἐπὶ πείρασι γαίης
οὐ λάθον ἠὺ νόημα· λιπὼν δ’ ἄφαρ Ὠκεανοῖο
χεύματ’ ἐς οὐρανὸν εὐρὺν ἀνήιε· τὸν δὲ φέρεσκον
Εὖρος καὶ Βορέης, Ζέφυρος δ’ ἐπὶ τοῖσι Νότος τε,
τοὺς ὑπὸ θεσπέσιον ζυγὸν αἰόλος ἤγαγεν Ἶρις
ἅρματος αἰὲν ἐόντος ὅ οἱ κάμεν ἄμβροτος Αἰὼν
χερσὶν ὑπ’ ἀκαμάτοισιν ἀτειρέος ἐξ ἀδάμαντος.
Ἵκετο δ’ Οὐλύμποιο ῥίον μέγα· σὺν δ’ ἐτίναξεν
ἠέρα πᾶσαν ὕπερθε χολούμενος· ἄλλοθε δ’ ἄλλαι
βρονταὶ ὁμῶς στεροπῇσι μέγ’ ἔκτυπον· ἐκ δὲ κεραυνοὶ
ταρφέες ἐξεχέοντο ποτὶ χθόνα· καίετο δ’ ἀὴρ
ἄσπετον. Ἀθανάτοισι δ’ ὑπὸ φρένας ἔμπεσε δεῖμα·
πάντων δ’ ἔτρεμε γυῖα καὶ ἀθανάτων περ ἐόντων.
Τῶν δὲ περιδδείσασα κλυτὴ Θέμις εὖτε νόημα
ἆλτο διὰ νεφέων, τάχα δέ σφεας εἰσαφίκανεν·
οἴη γὰρ στονόεντος ἀπόπροθι μίμνε μόθοιο·

τοῖον δ’ ἔκφατο μῦθον ἐρυκανόωσα μάχεσθαι·
«Ἴσχεσθ’ ἰωχμοῖο δυσηχέος· οὐ γὰρ ἔοικε
Ζηνὸς χωομένοιο μινυνθαδίων ἕνεκ’ ἀνδρῶν
μάρνασθ’ αἰὲν ἐόντας, ἐπεὶ τάχα πάντες ἄιστοι
ἔσσεσθ’· ἦ γὰρ ὕπερθεν ἐφ’ ὑμέας οὔρεα πάντα
εἰς ἓν ἀναρρήξας οὔθ’ υἱῶν οὔτε θυγατρῶν
φείσεται, ἀλλ’ ἄρα πάντας ὁμῶς 〈καθ〉 ύπερθε καλύψει
γαίῃ ἀπειρεσίῃ· οὐδ’ ἔσσεται ὔμμιν ἄλυξις
ἐς φάος· ἀργαλέος δὲ περὶ ζόφος αἰὲν ἐρύξει.»
Ὣς φάτο· τοὶ δ’ ἐπίθοντο Διὸς τρομέοντες ὁμοκλήν·
ὑσμίνης δ’ ἔσχοντο, χόλον δ’ ἀπὸ νόσφι βάλοντο
ἀργαλέον, φιλότητα δ’ ὁμήθεα ποιήσαντο.
Καί ῥ’ οἳ μὲν νίσοντο πρὸς οὐρανόν, οἳ δ’ ἁλὸς εἴσω,
οἳ δ’ ἀνὰ γαῖαν ἔμιμνον. Ἐυπτολέμοισι δ’ Ἀχαιοῖς
υἱὸς Λαέρταο πύκα φρονέων φάτο μῦθον·
«Ὦ νύ μοι Ἀργείων σημάντορες ὀβριμόθυμοι,
νῦν μοι ἐελδομένῳ τεκμήρατε, οἵ τινές ἐστε
ἐκπάγλως κρατεροὶ καὶ ἀμύμονες· ἦ γὰρ ἱκάνει
ἔργον ἀναγκαίης. Ἀλλὰ μνησώμεθ’ Ἄρηος,
ἐς δ’ ἵππον βαίνωμεν ἐύξοον, ὄφρά κε τέκμωρ
εὕρωμεν πολέμοιο δυσηχέος· ὣς γὰρ ἄμεινον
ἔσσεται, ἤν κε δόλῳ καὶ μήδεσιν ἀργαλέοισιν
ἄστυ μέγ’ ἐκπέρσωμεν οὗ εἵνεκα δεῦρο μολόντες
πάσχομεν ἄλγεα πολλὰ φίλης ἀπὸ τηλόθι γαίης.
Ἀλλ’ ἄγε δὴ μένος ἠὺ καὶ ἄλκιμον ἐν φρεσὶ θέσθε·
καὶ γάρ τις κατὰ δῆριν ἀνιηρῇ ὑπ’ ἀνάγκῃ
θαρσήσας ἀνὰ θυμὸν ἀμείνονα φῶτα κατέκτα
χειρότερος γεγαώς· μάλα γὰρ μέγα θυμὸν ἀέξει
θάρσος, ὅ πέρ τε πέλει πολὺ λώιον ἀνθρώποισιν.
Ἀλλ’ ἄγ’ ἀριστῆες μὲν ἐὺν λόχον ἐντύνασθε·
οἱ δ’ ἄλλοι Τενέδοιο πρὸς ἱερὸν ἄστυ μολόντες
μίμνετε, εἰς ὅ κεν ἄμμε ποτὶ πτόλιν εἰρύσσωσι
δήιοι ἐλπόμενοι Τριτωνίδι δῶρον ἄγεσθαι.
Αἰζηῶν δέ τις ἐσθλός, ὃν οὐ σάφα Τρῶες ἴσασι,
μιμνέτω ἄγχ’ ἵπποιο σιδήρεον ἐνθέμενος κῆρ·
καί οἱ πάντα μέλοιτο μάλ’ ἔμπεδον ὁππός’ ἔγωγε
πρόσθ’ ἐφάμην· καὶ μή τι περὶ φρεσὶν ἄλλο νοήσῃ,
ὄφρα μὴ ἀμφαδὰ Τρωσὶν Ἀχαιῶν ἔργα πέληται.»

Ὣς φάτο· τὸν δὲ Σίνων ἀπαμείβετο κύδιμος ἀνὴρ
ἄλλων δειδιότων· μάλα γὰρ μέγα ἔργον ἔμελλεν
ἐκτελέειν· τῶ καί μιν ἐυφρονέοντ’ ἀνὰ θυμὸν
εὐρὺς ἀγάσσατο λαός· ὃ δ’ ἐν μέσσοισιν ἔειπεν·
«Ὦ Ὀδυσεῦ καὶ πάντες Ἀχαιῶν φέρτατοι υἷες,
ἔργον μὲν τόδ’ ἔγωγε λιλαιομένοισι τελέσσω,
εἴ τέ μ’ ἀεικίζωσι καὶ εἰ πυρὶ μητιόωνται
βάλλειν ζωὸν ἐόντα· τὸ γάρ νύ μοι εὔαδε θυμῷ,
ἢ θανέειν δηίοισιν ὑπ’ ἀνδράσιν ἢ ὑπαλύξαι
Ἀργείοις μέγα κῦδος ἐελδομένοισι φέροντα.»
Ὣς φάτο θαρσαλέως· μέγα δ’ Ἀργεῖοι κεχάροντο,
καί τις ἔφη· «Ὡς τῷδε θεὸς μέγα θάρσος ἔδωκε
σήμερον· οὐ γὰρ πρόσθεν ἔην θρασύς· ἀλλά ἑ δαίμων
ὀτρύνει πάντεσσι κακὸν Τρώεσσι γενέσθαι
ἢ νῶιν· νῦν γὰρ 〈καὶ〉 ὀίομαι ἐσσυμένως περ
ἀργαλέου πολέμοιο τέκμωρ εὔδηλον ἔσεσθαι.»
Ὣς ἄρ’ ἔφη κατὰ λαὸν ἀρηιφίλων τις Ἀχαιῶν.
Νέστωρ δ’ αὖθ’ ἑτέρωθεν ἐποτρύνων μετέειπε·
«Νῦν χρειώ, φίλα τέκνα, βίης καὶ θάρσεος ἐσθλοῦ·
νῦν γὰρ τέρμα πόνοιο θεοὶ καὶ ἀμύμονα νίκην
ἧμιν ἐελδομένοισι φίλας ἐς χεῖρας ἄγουσιν.
Ἀλλ’ ἄγε θαρσαλέως πολυχανδέος ἔνδοθεν ἵππου
βαίνετ’, ἐπεὶ μερόπεσσι κλέος μέγα θάρσος ὀπάζει.
Ὡς ὄφελον μέγα κάρτος ἐμοῖς ἔτι γούνασι κεῖτο,
οἷον ὅτ’ Αἴσονος υἱὸς ἔσω νεὸς ὠκυπόροιο
Ἀργῴης καλέεσκεν ἀριστέας, ὁππότ’ ἔγωγε
πρῶτος ἀριστήων καταβήμεναι ὁρμαίνεσκον,
εἰ μὴ ἄρ’ ἀντίθεος Πελίης ἀέκοντά μ’ ἔρυκε.
Νῦν δέ με γῆρας ἔπεισι πολύστονον· ἀλλ’ ἄρα καὶ ὧς,
ὡς νέον ἡβώων, καταβήσομαι ἔνδοθεν ἵππου
θαρσαλέως· κάρτος δὲ θεὸς καὶ κῦδος ὀπάσσει.»
Ὣς φάμενον προσέειπε πάις ξανθοῦ Ἀχιλῆος·
«Ὦ Νέστορ, σὺ μέν ἐσσι νόῳ προφερέστατος ἀνδρῶν
πάντων· ἀλλά σε γῆρας ἀμείλιχον ἀμφιμέμαρφεν
οὐδέ τοι ἔμπεδός ἐστι βίη χατέοντι πόνοιο.
Τῶ σε χρὴ Τενέδοιο πρὸς ἠόνας ἀπονέεσθαι·
ἐς δὲ λόχον νέοι ἄνδρες ἔθ’ ὑσμίνης ἀκόρητοι
βησόμεθ’, ὡς σύ, γεραιέ, λιλαιομένοις ἐπιτέλλεις.»

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Ὣς φάτο· τῷ δ’ ἄγχιστα κιὼν Νηλήιος υἱὸς
ἀμφοτέρας οἱ ἔκυσσε χέρας κεφαλήν τ’ ἐφύπερθεν,
οὕνεχ’ ὑπέσχετο πρῶτος ἐς εὐρέα δύμεναι ἵππον
αὐτός, ὃ δ’ αὖτε κέλευε γεραίτερον ἔκτοθι μίμνειν
ἄλλοις σὺν Δαναοῖσιν· ἐέλδετο γὰρ πονέεσθαι.
Καί ῥά μιν ἰωχμοῖο λιλαιόμενον προσέειπεν·
«Ἐσσὶ πατρὸς κείνοιο βίῃ καὶ ἐύφρονι μύθῳ
ἀντιθέου Ἀχιλῆος· ἔολπα δὲ σῇσι χέρεσσιν
Ἀργείους Πριάμοιο διαπραθέειν κλυτὸν ἄστυ.
Ὀψὲ δ’ ἄρ’ ἐκ καμάτοιο μέγα κλέος ἔσσεται ἡμῖν
πολλὰ πονησαμένοισι κατὰ κλόνον ἄλγεα λυγρά.
Ἄλγεα μὲν παρὰ ποσσὶ θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισιν,
ἐσθλὰ δὲ πολλὸν ἄπωθε· πόνον δ’ ἐς μέσσον ἔλασσαν·
τοὔνεκα ῥηιδίη μὲν ἐς ἀργαλέην κακότητα
αἰζηοῖσι κέλευθος, ἀνιηρὴ δ’ ἐπὶ κῦδος,
μέσφ’ ὅτε τις στονόεντα πόνον διὰ ποσσὶ περήσῃ.»
Ὣς φάτο· τὸν δ’ Ἀχιλῆος ἀμείβετο κύδιμος υἱός·
«Ὦ γέρον, ὡς σύ γ’ ἔολπας ἐνὶ φρεσί, τοῦτο πέλοιτο
ἡμῖν εὐχομένοισιν, ἐπεὶ πολὺ λώιον οὕτω〈σ〉.
Εἰ δ’ ἑτέρως ἐθέλουσι θεοί, καὶ τοῦτο τετύχθω·
βουλοίμην δ’ ὑπ’ Ἄρηι ἐυκλειῶς ἀπολέσθαι
ἠὲ φυγὼν Τροίηθεν ὀνείδεα πολλὰ φέρεσθαι.»
Ὣς εἰπὼν ὤμοισι κατ’ ἄμβροτα θήκατο τεύχη
πατρὸς ἑοῦ· τοὶ δ’ αἶψα καὶ αὐτοὶ θωρήχθησαν
ἡρώων οἱ ἄριστοι ὅσοις θρασὺς ἔπλετο θυμός.
Τούς μοι νῦν καθ’ ἕκαστον ἀνειρομένῳ σάφα, Μοῦσαι,
ἔσπεθ’ ὅσοι κατέβησαν ἔσω πολυχανδέος ἵππου·
ὑμεῖς γὰρ πᾶσάν μοι ἐνὶ φρεσὶ θήκατ’ ἀοιδήν,
πρίν μοι 〈ἔτ’〉 ἀμφὶ παρειὰ κατασκίδνασθαι ἴουλον,
Σμύρνης ἐν δαπέδοισι περικλυτὰ μῆλα νέμοντι
τρὶς τόσον Ἕρμου ἄπωθεν ὅσον βοόωντος ἀκοῦσαι,
Ἀρτέμιδος περὶ νηὸν Ἐλευθερίῳ ἐνὶ κήπῳ,
οὔρεϊ οὔτε λίην χθαμαλῷ οὔθ’ ὑψόθι πολλῷ.
Πρῶτος μὲν κατέβαινεν ἐς ἵππον κητώεντα
υἱὸς Ἀχιλλῆος, σὺν δ’ ὁ κρατερὸς Μενέλαος
ἠδ’ Ὀδυσεὺς Σθένελός τε καὶ ἀντίθεος Διομήδης·
βῆ δὲ Φιλοκτήτης τε καὶ Ἄντικλος ἠδὲ Μενεσθεύς,
σὺν δὲ Θόας ἐρίθυμος ἰδὲ ξανθὸς Πολυποίτης,

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Αἴας τ’ Εὐρύπυλός τε καὶ ἰσόθεος Θρασυμήδης,
Μηριόνης τε καὶ Ἰδομενεὺς ἀριδεικέτω ἄμφω·
σὺν δ’ ἄρ’ ἐυμμελίης Ποδαλείριος Εὐρύμαχός τε
Τεῦκρός τ’ ἀντίθεος καὶ Ἰάλμενος ὀβριμόθυμος,
Θάλπιος Ἀμφίμαχός τε μενεπτόλεμός τε Λεοντεύς·
σὺν δ’ Εὔμηλος ἔβη θεοείκελος Εὐρύαλός τε
Δημοφόων τε καὶ Ἀμφίλοχος κρατερός τ’ Ἀγαπήνωρ,
σὺν δ’ Ἀκάμας τε Μέγης τε κραταιοῦ Φυλέος υἱός·
ἄλλοι δ’ αὖ κατέβαινον ὅσοι ἔσαν ἔξοχ’ ἄριστοι,
ὅσσους χάνδανεν ἵππος ἐύξοος ἐντὸς ἐέργειν.
Ἐν δέ σφιν πύματος κατεβήσετο δῖος Ἐπειὸς
ὅς ῥα καὶ ἵππον ἔτευξεν· ἐπίστατο δ’ ᾧ ἐνὶ θυμῷ
ἠμὲν ἀνωΐξαι κείνου πτύχας ἠδ’ ἐπερεῖσαι·
τοὔνεκα δὴ πάντων βῆ δεύτατος. Εἴρυσε δ’ εἴσω
κλίμακας ἧς ἀνέβησαν· ὃ δ’ αὖ μάλα πάντ’ ἐπερείσας
αὐτοῦ πὰρ κληῖδι καθέζετο· τοὶ δὲ σιωπῇ
πάντες ἔσαν μεσσηγὺς ὁμῶς νίκης καὶ ὀλέθρου.
Οἳ δ’ ἄλλοι νήεσσιν ἐπέπλεον εὐρέα πόντον
ἃς κλισίας πρήσαντες, ὅπη πάρος αὐτοὶ ἴαυον.
Τοῖσι δὲ κοιρανέοντε δύω κρατερόφρονε φῶτε
σήμαινον, Νέστωρ τε καὶ αἰχμητὴς Ἀγαμέμνων·
τοὺς δὲ καὶ ἐλδομένους καταβήμεναι ἔνδοθεν ἵππου
Ἀργεῖοι κατέρυξαν, ἵν’ ἐν νήεσσι μένοντες
ἄλλοις σημαίνωσιν, ἐπεὶ πολὺ λώιον ἄνδρες
ἔργῳ ἐποίχονται, ὁπότ’ εἰσορόωσιν ἄνακτες·
τοὔνεκ’ ἄρ’ ἔκτοθι μίμνον ἀριστῆές περ ἐόντες.
Οἳ δὲ θοῶς ἀφίκοντο πρὸς ἠιόνας Τενέδοιο·
εὐνὰς δ’ ἔνθ’ ἔβαλον κατὰ βένθεος· ἐκ δ’ ἔβαν αὐτοὶ
νηῶν ἐσσυμένως· ἀπὸ δ’ ἔκτοθι πείσματ’ ἔδησαν
ἠιόνων· αὐτοὶ δὲ παρ’ αὐτόθι μίμνον ἕκηλοι
δέγμενοι, ὁππότε πυρσὸς ἐελδομένοισι φανείη.
Οἳ δ’ ἄρ’ ἐν ἵππῳ ἔσαν δηίων σχεδόν, ἄλλοτε μέν που
φθεῖσθαι ὀιόμενοι, ὁτὲ δ’ ἱερὸν ἄστυ δαΐξαι·
καὶ τὰ μὲν ἐλπομένοισιν ἐπήλυθεν Ἠριγένεια.
Τρῶες δ’ εἰσενόησαν ἐπ’ ᾐόσιν Ἑλλησπόντου
καπνὸν ἔτ’ ἀίσσοντα δι’ ἠέρος· οὐδ’ ἄρα νῆας
δέρκονθ’ αἵ σφιν ἔνεικαν ἀφ’ Ἑλλάδος αἰνὸν ὄλεθρον.
Γηθόσυνοι δ’ ἄρα πάντες ἐπέδραμον αἰγιαλοῖσι

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

τεύχε’ ἐφεσσάμενοι· ἔτι γὰρ δέος ἄμπεχε θυμόν.
Ἵππον δ’ εἰσενόησαν ἐύξοον, ἀμφὶ δ’ ἄρ’ αὐτῷ
θάμβεον ἑσταότες· μάλα γὰρ μέγα ἔργον ἐτύχθη.
Ἀγχόθι δ’ αὖτε Σίνωνα δυσάμμορον εἰσενόησαν,
καί μιν ἀνειρόμενοι Δαναῶν ὕπερ ἄλλοθεν ἄλλος
μέσσον ἐκυκλώσαντο περισταδόν· ἀμφὶ δὲ μύθοις
μειλιχίοις εἴροντο πάρος, μετέπειτα δ’ ὁμοκλῇ
σμερδαλέῃ, καὶ πολλὰ δολόφρονα φῶτα δάιζον
πολλὸν ἐπὶ χρόνον αἰέν. Ὁ δ’ ἔμπεδον ἠύτε πέτρη
μίμνεν ἀτειρέα γυῖ’ ἐπιειμένος. Ὀψὲ δ’ ἄρ’ αὐτοῦ
οὔαθ’ ὁμῶς καὶ ῥῖνας ἀπὸ μελέων ἐτάμοντο
πάμπαν ἀεικίζοντες, ὅπως νημερτέα εἴπῃ,
ὅππῃ ἔβαν Δαναοί, σὺν νήεσιν ἠὲ καὶ ἵππος
ἔνδον ἐρητύεσκεν. Ὁ δ’ ἐνθέμενος φρεσὶ κάρτος
λώβης οὐκ ἀλέγιζεν ἀεικέος, ἀλλ’ ἐνὶ θυμῷ
ἔτλη καὶ πληγῇσι καὶ ἐν πυρὶ τειρόμενός περ
ἀργαλέως· Ἥρη γὰρ ἐνέπνευσε〈ν〉 μέγα κάρτος.
Τοῖα δ’ ἄρ’ ἐν μέσσοισι δολοφρονέων ἀγόρευεν·
«Ἀργεῖοι μὲν νηυσὶν ὑπὲρ πόντοιο φέβονται
μακρῷ ἀκηδήσαντες ἐπὶ πτολέμῳ καὶ ἀνίῃ.
Κάλχαντος δ’ ἰότητι δαΐφρονι Τριτογενείῃ
ἵππον ἐτεκτήναντο, θεῆς χόλον ὄφρ’ ἀλέωνται
πάγχυ κοτεσσαμένης Τρώων ὕπερ. Ἀμφὶ δὲ νόστου
ἐννεσίῃ〈σ〉 Ὀδυσῆος ἐμοὶ μενέαινον ὄλεθρον,
ὄφρά με δηώσωσι δυσηχέος ἄγχι θαλάσσης
δαίμοσιν εἰναλίοις. Ἐμὲ δ’ οὐ λάθον, ἀλλ’ ἀλεγεινὰς
σπονδάς τ’ οὐλοχύτας τε μάλ’ ἐσσυμένως ὑπαλύξας
ἀθανάτων βουλῇσι παραὶ ποσὶ κάππεσον ἵππου·
οἳ δὲ καὶ οὐκ ἐθέλοντες ἀναγκαίῃ μ’ ἐλίποντο,
ἁζόμενοι μεγάλοιο Διὸς κρατερόφρονα κούρην.»
Ὣς φάτο κερδοσύνῃσι καὶ οὐ κάμεν ἄλγεσι θυμόν·
ἀνδρὸς γὰρ κρατεροῖο κακὴν ὑποτλῆναι ἀνάγκην.
Τῷ δ’ οἳ μὲν πεπίθοντο κατὰ στρατόν, οἳ δ’ ἄρ’ ἔφαντο
ἔμμεναι ἠπεροπῆα πολύτροπον, οἷς ἄρα βουλὴ
ἥνδανε Λαοκόωντος· ὃ γὰρ πεπνυμένα βάζων
φῆ δόλον ἔμμεναι αἰνὸν ὑπ’ ἐννεσίῃσιν Ἀχαιῶν,
πάντας δ’ ὀτρύνεσκε θοῶς ἐμπρησέμεν ἵππον,
ἵππον δουράτεον καὶ γνώ〈με〉ναι εἴ τι κέκευθε.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Καί νύ κέ οἱ πεπίθοντο καὶ ἐξήλυξαν ὄλεθρον,
book 12.395.2 εἰ μὴ Τριτογένεια κοτεσσαμένη περὶ θυμῷ
book 12.395.3 αὐτῷ καὶ Τρώεσσι καὶ ἄστεϊ γαῖαν ἔνερθε
book 12.395.4 θεσπεσίην ἐλέλιξεν ὑπαὶ ποσὶ Λαοκόωντος.
book 12.395.5 Τῷ δ’ ἄφαρ ἔμπεσε δεῖμα, τρόμος δ’ ἀμφέκλασε γυῖα
book 12.1 ἀνδρὸς ὑπερθύμοιο· μέλαινα δέ οἱ περὶ κρατὶ
book 12.2 νὺξ ἐχύθη· στυγερὸν δὲ κατὰ βλεφάρων πέσεν ἄλγος,
book 12.3 σὺν δ’ ἔχεεν λασίῃσιν ὑπ’ ὀφρύσιν ὄμματα φωτός·
book 12.4 γλῆναι δ’ ἀργαλέῃσι πεπαρμέναι ἀμφ’ ὀδύνῃσι
book 12.5 ῥιζόθεν ἐκλονέοντο· περιστρωφῶντο δ’ ὀπωπαὶ
book 12.405.1 τειρόμεναι ὑπένερθεν· ἄχος δ’ ἀλεγεινὸν ἵκανεν
book 12.405.2 ἄχρι καὶ ἐς μήνιγγας ἰδ’ ἐγκεφάλοιο θέμεθλα.
book 12.405.3 Τοῦ δ’ ὁτὲ μὲν φαίνοντο μεμιγμένοι αἵματι πολλῷ
book 12.405.4 ὀφθαλμοί, ὁτὲ δ’ αὖτε δυσαλθέα γλαυκιόωντες·
book 12.405.5 πολλάκι δ’ ἔρρεον, οἷον ὅτε στυφελῆς ἀπὸ πέτρης
book 12.410.1 εἴβεται ἐξ ὀρέων νιφετῷ πεπαλαγμένον ὕδωρ.
book 12.410.2 Μαινομένῳ δ’ ἤικτο καὶ ἔδρακε διπλόα πάντα
book 12.410.3 αἰνὰ μάλα στενάχων. Καὶ ἔτι Τρώεσσι κέλευεν
book 12.1 οὐδ’ ἀλέγιζε μόγοιο· φάος δέ οἱ ἐσθλὸν ἄμερσε
book 12.2 δῖα θεή· λευκαὶ δ’ 〈ἄρ’〉 ὑπὸ βλέφαρ’ ἔσταν ὀπωπαὶ
book 12.415.1 αἵματος ἐξ ὀλοοῖο. Περιστενάχιζε δὲ λαὸς
book 12.415.2 οἰκτείρων φίλον ἄνδρα καὶ ἀθανάτην Ἀγελείην
book 12.415.3 ἐρριγὼς μὴ δή τι παρήλιτον ἀφραδίῃσι.
book 12.415.4 Καί σφιν ἐς αἰνὸν ὄλεθρον ἀνεγνάμφθη νόος ἔνδον,
book 12.415.5 οὕνεκα λωβήσαντο δέμας μογεροῖο Σίνωνος,
book 12.420.1 ἐλπόμενοι κατὰ θυμὸν ἐτήτυμα πάντ’ ἀγορεύ〈σ〉ειν·
book 12.420.2 τοὔνεκα προφρονέως μιν ἄγον ποτὶ Τρώιον ἄστυ
book 12.420.3 ὀψέ περ οἰκτείραντες. Ἀγειρόμενοι δ’ ἄρα πάντες
book 12.420.4 σειρὴν ἀμφεβάλοντο θοῶς περιμήκεϊ ἵππῳ
book 12.420.5 δησάμενοι καθύπερθεν, ἐπεί ῥά οἱ ἐσθλὸς Ἐπειὸς
book 12.425.1 ποσσὶν ὑπὸ βριαροῖσιν ἐύτροχα δούρατ’ ἔθηκεν,
book 12.425.2 ὄφρά κεν αἰζηοῖσιν ἐπὶ πτολίεθρον ἕπηται
book 12.425.3 ἑλκόμενος Τρώων ὑπὸ χείρεσιν. Οἳ δ’ ἅμα πάντες
book 12.425.4 εἷλκον ἐπιβρίσαντες ἀολλέες, ἠύτε νῆα
book 12.425.5 ἕλκωσι〈ν〉 μογέοντες ἔσω ἁλὸς ἠχηέσσης
book 12.430.1 αἰζηοί, στιβαραὶ δὲ περιστενάχουσι φάλαγγες
book 12.430.2 τριβόμεναι, δεινὸν δὲ τρόπις περιτετριγυῖα
book 12.430.3 ἀμφὶς ὀλισθαίνουσα κατέρχεται εἰς ἁλὸς οἶδμα·
book 12.430.4

ὣς οἵ γε σφίσι πῆμα ποτὶ πτόλιν ἔργον Ἐπειοῦ
book 12.430.5 πνασυδίῃ μογέοντες ἀνείρυον. Ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ αὐτῷ
book 12.435.1 πολλὸν ἄδην στεφέων ἐριθηλέα κόσμον ἔθεντο·
book 12.435.2 αὐτοὶ δ᾽ ἐστέψαντο κάρη· μέγα δ᾽ ἤπυε λαὸς
book 12.1 ἀλλήλοις ἐπικεκλομένων. Ἐγέλασσε δ᾽ Ἐνυὼ
book 12.2 δερκομένη πολέμοιο κακὸν τέλος· ὑψόθι δ᾽ Ἥρη
book 12.3 τέρπετ᾽, Ἀθηναίη δ᾽ ἐπεγήθεεν. Οἳ δὲ μολόντες
book 12.440.1 ἄστυ ποτὶ σφέτερον μεγάλης κρήδεμνα πόληος
book 12.440.2 λυσάμενοι λυγρὸν ἵππον ἐσήγαγον· αἳ δ᾽ ὀλόλυξαν
book 12.440.3 Τρωιάδες, πᾶσαι δὲ περισταδὸν εἰσορόωσαι
book 12.440.4 θάμβεον ὄβριμον ἔργον ὃ δή σφισιν ἔκρυφε πῆμα.
book 12.440.5 Λαοκόων δ᾽ ἔτ᾽ ἔμιμνεν ἐποτρύνων ἑτάροισιν
book 12.445.1 ἵππον ἀμαλδῦναι μαλερῷ πυρί· τοὶ δέ οἱ οὔ τι
book 12.445.2 πείθοντ᾽, ἀθανάτων γὰρ ὑποτρομέεσκον ὁμοκλήν.
book 12.445.3 Τῷ δ᾽ ἐπὶ κύντερον ἄλλο θεὰ μεγάθυμος Ἀθήνη
book 12.445.4 δυστήνοις τεκέεσσιν ἐμήδετο Λαοκόωντος.
book 12.445.5 Δὴ γάρ που πέλεν ἄντρον ὑπὸ στυφελώδεϊ πέτρῃ
book 12.1 ἠερόεν, θνητοῖσιν ἀνέμβατον, ᾧ ἔνι θῆρες
book 12.2 σμερδαλέοι ναίεσκον ἔτ᾽ οὐλομένοιο γενέθλης
book 12.3 Τυφῶνος, νήσοιο κατὰ πτύχας ἥν τε Καλύδνην
book 12.4 λαοὶ ἐπικλείουσιν, ἔσω ἁλὸς ἀντία Τροίης.
book 12.5 Ἔνθεν ἀναστήσασα βίην καλέεσκε δρακόντων
book 12.455.1 ἐς Τροίην· οἳ δ᾽ αἶψα θεῆς ὕπο κινηθέντες
book 12.455.2 νῆσον ὅλην ἐτίναξαν· ἐπεσμαράγησε δὲ πόντος
book 12.455.3 νισομένων καὶ κῦμα διίστατο· τοὶ δ᾽ ἐφέροντο
book 12.455.4 αἰνὸν λιχμώωντες· ἔφριξε δὲ κήτεα πόντου.
book 12.455.5 Ἀμφὶ δ᾽ ἄρα στενάχοντο μέγα Ξάνθοιο θύγατρες
book 12.460 Νύμφαι καὶ Σιμόεντος, ἀπ᾽ Οὐλύμποιο δὲ Κύπρις
book 12.1 ἄχνυτο. Τοὶ δ᾽ ἄφαρ ἷξαν ὅπῃ θεὸς ὀτρύνεσκε,
book 12.2 θήγοντες βλοσυρῇσι γενειάσι λοιγὸν ὀδόντων
book 12.3 δυστήνοις ἐπὶ παισί. Κακὴ δ᾽ ἐπενίσετο φύζα
book 12.4 Τρῶας, ὅτ᾽ εἰσενόησαν ἀνὰ πτόλιν αἰνὰ πέλωρα·
book 12.465.1 οὐδέ τις αἰζηῶν, οὐδ᾽ εἰ μένος ἄτρομος ἦεν,
book 12.465.2 μεῖναι ἔτλη· πάντας γὰρ ἀμείλιχον ἄμπεχε δεῖμα
book 12.465.3 θῆρας ἀλευομένους, ὀδύνη δ᾽ ἔχεν. Ἔνθα γυναῖκες
book 12.465.4 οἴμωζον καί πού τις ἑῶν ἐπελήσατο τέκνων
book 12.465.5 αὐτὴ ἀλευομένη στυγερὸν μόρον. Ἀμφὶ δὲ Τροίη
book 12.470.1 ἔστεν᾽ ἐπεσσυμένων. Πολλοὶ δ᾽ ἄφαρ εἰς ἓν ἰόντες
book 12.470.2

γυῖα περιδρύφθησαν· ἐνεστείνοντο δ’ ἀγυιαῖς
ἀμφιπεριπτώσσοντες. Ἔλειπτο δὲ μοῦνος ἄπωθε
Λαοκόων ἅμα παισί· πέδησε γὰρ οὐλομένη Κὴρ
καὶ θεός. Οἳ δέ οἱ υἷας ὑποτρομέοντας ὄλεθρον
ἀμφοτέρους ὀλοῇσιν ἀνηρείψαντο γένυσσι
πατρὶ φίλῳ ὀρέγοντας ἑὰς χέρας· οὐδ’ ὅ γ’ ἀμύνειν
ἔσθενεν· ἀμφὶ δὲ Τρῶες ἀπόπροθεν εἰσορόωντες
κλαῖον ὑπὸ κραδίῃσι τεθηπότες. Οἳ δ’ ἄρ’ Ἀθήνης
προφρονέως τελέσαντες ἀπεχθέα Τρωσὶν ἐφετμὴν
ἄμφω ἀιστώθησαν ὑπὸ χθόνα· τῶν δ’ ἔτι σῆμα
φαίνεθ’, ὅπου κατέδυσαν ἐς ἱερὸν Ἀπόλλωνος
Περγάμῳ ἐν ζαθέῃ. Προπάροιθε δὲ Τρώιοι υἷες
παίδων Λαοκόωντος ἀμείλιχα δῃωθέντων
τεῦξαν ἅμ’ ἀγρόμενοι κενεὸν τάφον ᾧ ἔπι δάκρυ
χεῦε πατὴρ ἀλαοῖσιν ὑπ’ ὄμμασιν· ἀμφὶ δὲ μήτηρ
πολλὰ κινυρομένη κενεῷ ἐπαΰτεε τύμβῳ
ἐλπομένη τι καὶ ἄλλο κακώτερον· ἔστενε δ’ ἄτην
ἀνέρος ἀφραδίῃ, μακάρων δ’ ὑπεδείδιε μῆνιν.
Ὡς δ’ ὅτ’ ἐρημαίην περιμύρεται ἀμφὶ καλιὴν
πολλὰ μάλ’ ἀχνυμένη κατὰ δάσκιον ἄγκος ἀηδών,
ἧς ἔτι νήπια τέκνα, πάρος κελαδεινὸν ἀείδειν,
δάμναθ’ ὑπὸ γναθμοῖσι μένος βλοσυροῖο δράκοντος,
μητέρι δ’ ἄλγεα θῆκε, καὶ ἄσπετον ἀσχαλόωσα
μύρεται ἀμφὶ δόμον κενεὸν μάλα κεκληγυῖα·
ὣς ἥ γε στενάχιζε λυγρὸν τεκέων ἐπ’ ὀλέθρῳ
μυρομένη κενεῷ περὶ σήματι· σὺν δέ οἱ ἄλλο
πῆμα μάλ’ ἀργαλέον πόσιος πέλεν ἀμφ’ ἀλαοῖο.
Καί ῥ’ ἣ μὲν φίλα τέκνα καὶ ἀνέρα κωκύεσκε,
τοὺς μὲν ἀποφθιμένους, τὸν δ’ ἄμμορον ἠελίοιο·
Τρῶες δ’ ἀθανάτοισιν ἐπεντύνοντο θυηλὰς
λείβοντες μέθυ λαρόν, ἐπεί σφισιν ἦτορ ἐώλπει
λευγαλέου πολέμοιο βαρὺ σθένος ἐξυπαλύξειν.
Ἱερὰ δ’ οὐ καίοντο, πυρὸς δ’ ἐσβέννυτ’ ἀυτμή,
ὄμβρου ὅπως καθύπερθε δυσηχέος ἐσσυμένοιο·
καπνὸς δ’ αἱματόεις ἀνεκήκιε· μῆρα δὲ πάντα
πῖπτε χαμαὶ τρομέοντα· κατηρείποντο δὲ βωμοί·
σπονδαὶ δ’ αἷμα γένοντο· θεῶν δ’ ἐξέρρεε δάκρυ,
καὶ νηοὶ δεύοντο λύθρῳ· στοναχαὶ δ’ ἐφέροντο

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἔκποθεν ἀπροφάτοιο· περισσείοντο δὲ μακρὰ
τείχεα καὶ πύργοι μεγάλ’ ἔκτυπον, ὡς ἐτεόν περ·
αὐτόματοι δ’ ἄρ’ ὀχῆες ἀνωίγνυντο πυλάων
αἰνὸν κεκλήγοντες, ἐπεστενάχοντο δὲ λυγρὸν
ἐννύχιοι ὄρνιθες ἐρημαῖον βοόωντες·
ἄστρα δὲ πάντ’ ἐφύπερθε θεοδμήτοιο πόληος
ἀχλὺς ἀμφεκάλυψε καὶ ἀννεφέλου περ ἐόντος
οὐρανοῦ αἰγλήεντος· ἀπαυαίνοντο δὲ δάφναι
πὰρ νηῷ Φοίβοιο πάρος θαλεραί περ ἐοῦσαι·
ἐν δὲ λύκοι καὶ θῶες ἀναιδέες ὠρύσαντο
ἔντοσθεν πυλέων. Μάλα μυρία δ’ ἄλλ’ ἐφαάνθη
σήματα Δαρδανίδῃσι καὶ ἄστεϊ πῆμα φέροντα·
ἀλλ’ οὐ δεῖμ’ ἀλεγεινὸν ἐπὶ Τρώων φρένας ἶξε
δερκομένων ἀλεγεινὰ τεράατα πάντα κατ’ ἄστυ·
Κῆρες γὰρ πάντων νόον ἔκβαλον, ὄφρ’ ἐπὶ δαιτὶ
πότμον ἀναπλήσωσιν ὑπ’ Ἀργείοισι δαμέντες.
Οἴη δ’ ἔμπεδον ἦτορ ἔχεν πινυτόν τε νόημα
Κασσάνδρη, τῆς οὔ ποτ’ ἔπος γένετ’ ἀκράαντον,
ἀλλ’ ἄρ’ ἐτήτυμον ἔσκεν, ἀκούετο δ’ ἔκ τινος αἴσης
ὡς ἀνεμώλιον αἰέν, ἵν’ ἄλγεα Τρωσὶ γένηται·
ἥ ῥ’ ὅτε σήματα λυγρὰ κατὰ πτόλιν εἰσενόησεν
εἰς ἓν ἄμ’ ἀίσσοντα, μέγ’ ἴαχεν, εὖτε λέαινα
ἥν ῥά τ’ ἐνὶ ξυλόχοισιν ἀνὴρ λελιημένος ἄγρης
οὐτάσῃ ἠὲ βάλῃ, τῆς δ’ ἐν φρεσὶ μαίνεται ἦτορ
. . . .
πάντῃ ἀν’ οὔρεα μακρά, πέλει δέ οἱ ἄσχετος ἀλκή·
ὣς ἄρα μαιμώωσα θεοπρόπον ἔνδοθεν ἦτορ
ἤλυθεν ἐκ μεγάροιο· κόμαι δέ οἱ ἀμφεκέχυντο
ὤμοις ἀργυφέοισι μετάφρενον ἄχρις ἰοῦσαι·
ὄσσε δέ οἱ μάρμαιρεν ἀναιδέα· τῆς δ’ ὑπὸ δειρή,
ἐξ ἀνέμων ἅτε πρέμνον, ἄδην ἐλελίζετο πάντῃ.
Καί ῥα μέγα στονάχησε καὶ ἴαχε παρθένος ἐσθλή·
«Ἆ δειλοί, νῦν βῆμεν ὑπὸ ζόφον· ἀμφὶ γὰρ ἡμῖν
ἔμπλειον πυρὸς ἄστυ καὶ αἵματος ἠδὲ καὶ οἴτου
λευγαλέου· πάντῃ δὲ τεράατα δακρυόεντα
ἀθάνατοι φαίνουσι, καὶ ἐν ποσὶ κείμεθ’ Ὀλέθρου.
Σχέτλιοι, οὐδέ τι ἴστε κακὸν μόρον, ἀλλ’ ἄρα πάντες
χαίρετε ἀφραδέοντες. Ὃ γὰρ μέγα πῆμα κέκευθεν·

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἀλλά μοι οὐ πείσεσθ’, οὐδ’ εἰ μάλα πόλλ’ ἀγορεύσω,
book 12.545 οὕνεκ’ Ἐριννύες ἄμμι γάμου κεχολωμέναι αἰνοῦ
book 12.545.4 ἀμφ’ Ἑλένης καὶ Κῆρες ἀμείλιχοι ἀίσσουσι
book 12.545.5 πάντῃ ἀνὰ πτολίεθρον· ἐπ’ εἰλαπίνῃ δ’ ἀλεγεινῇ
book 12.1 δαίνυσθ’ ὕστατα δόρπα κακῷ πεφορυγμένα λύθρῳ
book 12.2 ἤδη ἐπιψαύοντες ὁμὴν ὁδὸν εἰδώλοισι.»
book 12.551.1 . . . .
book 12.551.2 Καί τις κερτομέων ὀλοφώιον ἔκφατο μῦθον·
book 12.551.3 «Ὦ κούρη Πριάμοιο, τί ἤ νύ σε μάργος ἀνώγει
book 12.551.4 γλῶσσα κακοφραδίη τ’ ἀνεμώλια πάντ’ ἀγορεύειν;
book 12.555.1 Οὐδέ σε παρθενικὴ καὶ ἀκήρατος ἀμπέχει αἰδώς,
book 12.555.2 ἀλλά σε λύσσ’ ὀλοὴ περιδέδρομε· τῶ νύ σε πάντες
book 12.555.3 αἰὲν ἀτιμάζουσι βροτοὶ πολύμυθον ἐοῦσαν.
book 12.555.4 Ἔρρε καὶ Ἀργείοισι κακὴν προτιόσσεο φήμην
book 12.555.5 ἠδ’ αὐτῇ· τάχα γάρ σε καὶ ἀργαλεώτερον ἄλγος
book 12.560 μίμνει Λαοκόωντος ἀναιδέος· οὐ γὰρ ἔοικεν
book 12.560.2 ἀθανάτων φίλα δῶρα δαϊζέμεν ἀφραδέοντα.»
book 12.560.3 Ὣς ἄρ’ ἔφη Τρώων τις ἀνὰ πτόλιν· ὣς δὲ καὶ ἄλλοι
book 12.560.4 κούρην μωμήσαντο καὶ οὐ φάσαν ἄρτια βάζειν,
book 12.560 οὕνεκ’ ἅ 〈ρά〉 σφι 〈σι〉 πῆμα καὶ ἀργαλέον μένος Αἴσης
book 12.565.1 ἄγχι παρειστήκει. Τοὶ δ’ οὐ νοέοντες ὄλεθρον
book 12.565.2 κείνην κερτομέοντες ἀπέτρεπον εὐρέος ἵππου.
book 12.565.3 Ἦ γάρ οἱ μενέαινε διὰ ξύλα πάντα κεδάσσαι
book 12.565.4 ἠὲ καταπρῆσαι μαλερῷ πυρί· τοὔνεκα πεύκης
book 12.565.5 αἰθομένης ἔτι δαλὸν ἀπ’ ἐσχαρεῶνος ἑλοῦσα
book 12.570.1 ἔσσυτο μαιμώως’, ἑτέρῃ δ’ ἐνὶ χειρὶ φέρεσκεν
book 12.570.2 ἀμφίτυπον βουπλῆγα. Λυγροῦ δ’ ἐπεμαίετο ἵππου,
book 12.570.3 ὄφρα λόχον στονόεντα καὶ ἀμφαδὸν ἀθρήσωσι
book 12.570.4 Τρῶες· τοὶ δέ οἱ αἶψα χερῶν ἀπὸ νόσφι βαλόντες
book 12.570.5 πῦρ ὀλοόν τε σίδηρον ἀκηδέες ἐντύνοντο
book 12.575.1 δαῖτα λυγρήν· μάλα γὰρ τάχ’ ἐπήιεν ὑστατίη νύξ.
book 12.575.2 Ἀργεῖοι δ’ ἔντοσθεν ἐγήθεον εἰσαΐοντες
book 12.575.3 δαινυμένων ὅμαδον κατὰ Ἴλιον οὐδ’ ἀλεγόντων
book 12.575.4 Κασσάνδρης, τήν ῥ’ αὐτοὶ ἐθάμβεον, ὡς ἐτέτυκτο
book 12.575.5 ἀτρεκέως εἰδυῖα νόον καὶ μῆτιν Ἀχαιῶν.
book 12.580.1 Ἡ δ’, ἅτε πόρδαλις ἔσσυτ’ ἐν οὔρεσιν ἀσχαλόωσα
book 12.580.2 ἥν τ’ ἀπὸ μεσσαύλοιο κύνες μογεροί τε νομῆες
book 12.580.3 σεύοντ’ ἐσσυμένως, ἣ δ’ ἄγριον ἦτορ ἔχουσα
book 12.580.4

ἐντροπαλιζομένη ἀναχάζεται ἀχνυμένη κῆρ·
ὣς ἥ γ’ εὐρέος ἵππου ἀπέσσυτο τειρομένη περ
Τρώων ἀμφὶ φόνῳ· μάλα γὰρ μέγα δέχνυτο πῆμα.
Οἳ δ’ ἄρ’ ἀνὰ πτολίεθρον ἐδόρπεον· ἐν δ’ ἄρα τοῖσιν
αὐλοὶ ὁμῶς σύριγξι μέγ’ ἤπυον· ἀμφὶ δὲ πάντῃ
μολπὴ ἐπ’ ὀρχηθμοῖσι καὶ ἄκριτος ἔσκεν ἀυτὴ
δαινυμένων, οἵ〈η〉 τε πέλει παρὰ δαιτὶ καὶ οἴνῳ.
Ὧδε δέ τις χείρεσσι λαβὼν ἔμπλειον ἄλεισον
πῖνεν ἀκηδέστως· βαρύθοντο δέ οἱ φρένες ἔνδον,
ἀμφὶ δ’ ἄρ’ ὀφθαλμοὶ στρεφεδίνεον· ἄλλο δ’ ἐπ’ ἄλλῳ
ἐκ στόματος προΐεσκεν ἔπος κεκολουμένα βάζων·
καί ῥά οἱ ἐν μεγάροις κειμήλια καὶ δόμος αὐτὸς
φαίνετο κινυμένοισιν ἐοικότα· πάντα δ’ ἐώλπει
ἀμφιπεριστρωφᾶσθαι ἀνὰ πτόλιν· ὄσσε δ’ 〈ἄρ’〉 ἀχλὺς
ἄμπεχεν· ἀκρήτῳ γὰρ ἀμαλδύνονται ὀπωπαὶ
καὶ νόος αἰζηῶν, ὁπότ’ ἐς φρένα χανδὸν ἵκηται·
καί ῥα καρηβαρέων τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπεν·
«Ἦ ῥ’ ἅλιον Δαναοὶ στρατὸν ἐνθάδε πουλὺν ἄγειραν,
σχέτλιοι, οὐδ’ ἐτέλεσσαν ὅσα φρεσὶ μηχανόωντο,
ἀλλ’ αὔτως ἀπόρουσαν ἀπ’ ἄστεος ἡμετέροιο
νηπιάχοις παίδεσσιν ἐοικότες ἠὲ γυναιξίν.»
Ὣς ἄρ’ ἔφη Τρώων τις ἐεργόμενος φρένα οἴνῳ,
νήπιος· οὐδ’ ἄρ’ ἐφράσσατ’ ἐπὶ προθύροισιν Ὄλεθρον.
Εὖτε γὰρ ὕπνος ἔρυκεν ἀνὰ πτόλιν ἄλλοθεν ἄλλον
οἴνῳ ἐνιπλήθοντας ἀπειρεσίῳ καὶ ἐδωδῇ,
δὴ τότ’ ἄρ’ αἰθαλόεντα Σίνων ἀνὰ πυρσὸν ἄειρε
δεικνὺς Ἀργείοισι πυρὸς σέλας. Ἀμφὶ δέ οἱ κῆρ
ἄσπετα πορφύρεσκε κατὰ φρένα, μή μιν ἴδωνται
Τρῶες ἐυσθενέες, τάχα δ’ ἀμφαδὰ πάντα γένηται·
ἀλλ’ οἱ μὲν λεχέεσσι πανύστατον ὕπνον ἴαυον
πολλῷ ὑπ’ ἀκρήτῳ βεβαρηότες, οἳ δ’ ἐσιδόντες
ἐκ Τενέδου νήεσσιν ἐπὶ πλόον ἐντύνοντο.
Αὐτὸς δ’ ἄγχ’ ἵπποιο Σίνων κίεν· ἦκα δ’ ἄυσεν,
ἦκα μάλ’, ὡς μή πού τις ἐνὶ Τρώεσσι πύθηται,
ἀλλ’ οἴοι Δαναῶν ἡγήτορες ὧν ἀπὸ νόσφιν
ὕπνος ἄδην πεπότητο λιλαιομένων πονέεσθαι·
οἵ ῥά οἱ ἔνδον ἐόντες ἐπέκλυον, ἐς δ’ Ὀδυσῆα
πάντες ἐπ’ οὔατ’ ἔνευσαν. Ὃ δέ σφεας ὀτρύνεσκεν

ἧκα καὶ ἀτρεμέως ἐκβήμεναι· οἳ δ’ ἐπίθοντο
ἐς μόθον ὀτρύνοντι καὶ ἐξ ἵπποιο χαμᾶζε
ὥρμαινον πονέεσθαι. Ὃ δ’ ἰδρείῃσιν ἔρυκε
πάντας ἐπεσσυμένους· αὐτὸς δ’ ἄρα χερσὶ θοῇσιν
ἵππου δουρατέοιο 〈μάλ’〉 ἀτρέμας ἔνθα καὶ ἔνθα
πλευρὰ διεξώιξεν ἐυμμελίω ὑπ’ Ἐπειοῦ·
βαιὸν δ’ ἐξανέδυ σ〈αν〉ίδων ὕπερ, ἀμφὶ δὲ πάντῃ
Τρῶας παπταίνεσκεν, ἐγρηγορότ’ εἴ που ἴδοιτο.
Ὡς δ’ ὅταν ἀργαλέῃ λιμῷ βεβολημένος ἦτορ
ἐξ ὀρέων ἔλθῃσι λύκος χατέων μάλ’ ἐδωδῆς
ποίμνης πρὸς σταθμὸν εὐρύν, ἀλευόμενος δ’ ἄρα φῶτας
καὶ κύνας, οἵ ῥά τε μῆλα φυλασσέμεναι μεμάασι,
βαίνει ποσσὶν ἕκηλος ὑπὲρ ποιμνήιον ἕρκος·
ὣς Ὀδυσεὺς ἵπποιο κατήιεν. Ἀμφὶ δ’ ἄρ’ αὐτῷ
ὄβριμοι ἄλλοι ἕποντο Πανελλήνων βασιλῆες
νισόμενοι κλίμαξι κατὰ στίχας, ἅς περ Ἐπειὸς
τεῦξεν ἀριστήεσσιν ἐυσθενέεσσι κέλευθα
ἵππον ἐς ἐρχομένοισι καὶ ἐξ ἵπποιο κιοῦσιν·
οἵ ῥα τότ’ ἀμφ’ αὐτῇσι κατήιον ἄλλοθεν ἄλλοι,
θαρσαλέοι〈σ〉 σφήκεσσιν ἐοικότες οὕς τε κλονήσῃ
δρυτόμος, οἳ δ’ ἄρα πάντες ὀρινόμενοι περὶ θυμῷ
ὄζου ὑπεκπροχέονται, ὅτε κτύπον εἰσαΐουσιν·
ὣς οἵ γ’ ἐξ ἵπποιο μεμαότες ἐξεχέοντο
ἐς Τρώων πτολίεθρον ἐύκτιτον· ἐν δ’ ἄρα τοῖσι
πάλλετ’ ἐνὶ στέρνοισι κέαρ. Τάχα δ’ οἳ μὲν ἔναιρον
δυσμενέας . . . .
(desunt plures versus)
. . . . . Τοὶ δ’ 〈ἄρ’〉 ἔρεσσον ἔσω ἁλός· αἳ δ’ ἐφέροντο
νῆες ὑπὲρ μέγα χεῦμα· Θέτις δ’ ἴθυνε κέλευθα
οὖρον ἐπιπροϊεῖσα· νόος δ’ ἰαίνετ’ Ἀχαιῶν.
Καρπαλίμως δ’ ἐλθόντες ἐπ’ ᾐόνας Ἑλλησπόντου,
ἔνθ’ αὖτις στήσαντο νέας, σὺν δ’ ἄρμενα πάντα
εἶλον ἐπισταμένως ὅσα νήεσιν αἰὲν ἕπονται.
Αὐτοὶ δ’ αἶψ’ ἐκβάντες ἐς Ἴλιον ἐσσεύοντο
ἄβρομοι, ἠύτε μῆλα ποτὶ σταθμὸν ἀίσσοντα
ἐκ νομοῦ ὑλήεντος ὀπωρινὴν ὑπὸ νύκτα·
ὣς οἵ γ’ αὐίαχοι Τρώων ποτὶ ἄστυ νέοντο
πάντες ἀριστήεσσιν ἀρηγέμεναι μεμαῶτες.

Οἳ δ’ ὥς τ’ ἀργαλέῃ λιμῷ . . . .
book 13.72.1 . . . . περιπαιφάσσοντες
book 13.72.2 σταθμῷ ἐπιβρίσωσι κατ’ οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλην,
book 13.72.3 εὕδοντος μογεροῦ σημάντορος, ἄλλα δ’ ἐπ’ ἄλλοις
book 13.75 δάμνανθ’ ἕρκεος ἐντὸς ὑπὸ κνέφας, ἀμφὶ δὲ πάντῃ
book 13.75.1 (desunt plures versus)
book 13.75.2 αἵματι καὶ νεκύεσσιν· ὀρώρει δ’ αἰνὸς ὄλεθρος
book 13.75.3 καί περ ἔτι πλεόνων Δαναῶν ἔκτοσθεν ἐόντων.
book 13.75.4 Ἀλλ’ ὅτε δὴ μάλα πάντες ἔβαν ποτὶ τείχεα Τροίης,
book 13.75.5 δὴ τότε μαιμώωντες ἀνηλεγέως ἐσέχυντο
book 13.80.1 ἐς Πριάμοιο πόληα μένος πνείοντες Ἄρηος.
book 13.80.2 Πᾶν δ’ εὗρον πτολίεθρον ἐνίπλειον πολέμοιο
book 13.80.3 καὶ νεκύων, πάντῃ δὲ πυρὶ στονόεντα μέλαθρα
book 13.80.4 καιόμεν’ ἀργαλέως· μέγα δὲ φρεσὶν ἰαίνοντο.
book 13.80.5 Ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ Τρωσὶ κακὰ φρονέοντες ὄρουσαν·
book 13.85.1 μαίνετο δ’ ἐν μέσσοισιν Ἄρης στονόεσσά τ’ Ἐνυώ.
book 13.85.2 Πάντῃ δ’ αἷμα κελαινὸν ὑπέρρεε, δεύετο δὲ χθὼν
book 13.85.3 Τρώων ὀλλυμένων ἠδ’ ἀλλοδαπῶν ἐπικούρων·
book 13.85.4 τῶν οἳ μὲν θανάτῳ δεδμημένοι ὀκρυόεντι
book 13.85.5 κεῖντο κατὰ πτολίεθρον ἐν αἵματι, 〈τ〉 οἱ δ’ ἐφύπερθε
book 13.90.1 πῖπτον ἀποπνείοντες ἑὸν μένος· οἳ δ’ ἄρα χερσὶ
book 13.90.2 δράγδην ἔγκατ’ ἔχοντες ὀιζυρῶς ἀλάληντο
book 13.90.3 ἀμφὶ δόμους, ἄλλοι δὲ ποδῶν ἑκάτερθε κοπέντων
book 13.90.4 ἀμφὶ νεκροὺς εἵρπυζον ἀάσπετα κωκύοντες·
book 13.90.5 πολλῶν δ’ ἐν κονίῃσι μαχέσσασθαι μεμαώτων
book 13.95.1 χεῖρες ἀπηράχθησαν ὁμῶς κεφαλῇσι καὶ αὐταῖς,
book 13.95.2 φευγόντων δ’ ἑτέρων μελίαι διὰ νῶτα πέρησαν
book 13.95.3 ἄντικρυς ἐς μαζούς, 〈τ〉 ῶν δ’ ἰξύας ἄχρις ἱκέσθαι
book 13.95.4 αἰδοίων ἐφύπερθε διαμπερές, ἧχι μάλιστα
book 13.95.5 Ἄρεος ἀκαμάτοιο πέλει πολυώδυνος αἰχμή.
book 13.1 Πάντῃ δ’ ἀμφὶ πόληα κυνῶν ἀλεγεινὸς ὀρώρει
book 13.2 ὠρυθμός, στοναχὴ δὲ δαϊκταμένων αἰζηῶν
book 13.3 ἔπλετο λευγαλέη· περὶ δ’ ἴαχε πάντα μέλαθρα
book 13.4 ἄσπετον. Οἰμωγὴ δὲ πέλε στονόεσσα γυναικῶν
book 13.5 εἰδομένων γεράνοισιν, ὅτ’ αἰετὸν ἀθρήσωσιν
book 13.105.1 ὑψόθεν ἀίσσοντα δι’ αἰθέρος, οὐδ’ ἄρα τῇσι
book 13.105.2 θαρσαλέον στέρνοισι πέλει μένος, ἀλλ’ ἄ〈ρα〉 μοῦνον
book 13.105.3 μακρὸν ἀνατρίζουσι φοβεύμεναι ἱερὸν ὄρνιν·
book 13.105.4

ὣς ἄρα Τρωιάδες μέγ’ ἐκώκυον ἄλλοθεν ἄλλαι,
αἳ μὲν ἀνεγρόμεναι λεχέων ἄπο, ταὶ δ’ ἐπὶ γαῖαν
θρῴσκουσαι· τῇς 〈δ’〉 οὔ τι μίτρης ἔτι μέμβλετο λυγρῆς,
ἀλλ’ αὔτως ἀλάληντο περὶ μελέεσσι χιτῶνα
μοῦνον ἐφεσσάμεναι· ταὶ δ’ οὐ φθάσαν οὔτε καλύπτρην
οὔτε βαθὺν μελέεσσιν ἑλεῖν πέπλον, ἀλλ’ ἐπιόντας
δυσμενέας τρομέουσαι ἀμηχανίῃ πεπέδηντο
παλλόμεναι κραδίην, μοῦνον δ’ ἄρα χερσὶ θοῇσιν
αἰδῶ ἀπεκρύψαντο δυσάμμοροι· αἳ δ’ ἀλεγεινῶς
ἐκ κεφαλῆς τίλλοντο κόμην καὶ στήθεα χερσὶ
θεινόμεναι γοάασκον ἄδην· ἕτεραι δὲ κυδοιμὸν
δυσμενέων ἔτλησαν ἐναντίον, ἐκ δ’ ἐλάθοντο
δείματος ὀλλυμένοισιν ἀρηγέμεναι μεμαυῖαι
ἀνδράσιν ἢ τεκέεσσιν, ἐπεὶ μέγα θάρσος ἀνάγκη
ὤπασεν. Οἰμωγὴ δ’ ἀταλάφρονας ἔκβαλεν ὕπνου
νηπιάχους τῶν οὔ πω ἐπίστατο κήδεα θυμός.
Ἄλλοι δ’ ἀμφ’ ἄλλοισιν ἀπέπνεον· οἳ δ’ ἐκέχυντο
πότμον ὁμῶς ὁρόωντες ὀνείρασιν· ἀμφὶ δὲ λυγραὶ
Κῆρες ὀιζυρῶς ἐπεγήθεον ὀλλυμένοισιν.
Οἳ δ’ ὥς τ’ ἀφνειοῖο σύες κατὰ δώματ’ ἄνακτος
εἰλαπίνην λαοῖσιν ἀπείριτον ἐντύνοντος
μυρίοι ἐκτείνοντο, λυγρῷ δ’ ἀνεμίσγετο λύθρῳ
οἶνος ἔτ’ ἐν κρητῆρσι λελειμμένος. Οὐδέ τις ἦεν
ὅς κεν ἄνευθε φόνοιο φέρε στονόεντα σίδηρον,
οὐδ’ εἴ τις μάλ’ ἄναλκις ἔην. Ὀλέκοντο δὲ Τρῶες·
ὡς δ’ ὑπὸ θώεσι μῆλα δαΐζεται ἠὲ λύκοισι,
καύματος ἐσσυμένοιο δυσαέος ἤματι μέσσῳ
ποιμένος οὐ παρεόντος, ὅτε σκιερῷ ἐνὶ χώρῳ
ἰλαδὸν ἀλλήλοισιν ὁμῶς συναρηρότα πάντα
μίμνωσι 〈ν〉 , κείνοιο γλάγος ποτὶ δῶμα φέροντος,
. . . .
νηδύα πλησάμενοι πολυχανδέα, πάντ’ ἐπιόντες
αἷμα μέλαν πίνουσιν, ἅπαν δ’ ὀλέκουσι μένοντες
πῶυ, κακὴν δ’ ἄρα δαῖτα λυγρῷ τεύχουσι νομῆι·
ὣς Δαναοὶ Πριάμοιο κατὰ πτόλιν ἄλλον ἐπ’ ἄλλῳ
κτεῖνον ἐπεσσύμενοι πυμάτην ἀνὰ δηιοτῆτα·
οὐδ’ ἄρ’ ἔην Τρώων τις ἀνούτατος, ἀλλ’ ἄρα πάντων
γναμπτὰ μέλη πεπάλακτο μελαινόμεν’ αἵματι πολλῷ.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Οὐδὲ μὲν Ἀργείοισιν ἀνούτητος πέλε δῆρις.
Ἀλλ’ οἳ μὲν δεπάεσσι τετυμμένοι, οἳ δὲ τραπέζαις,
οἳ δ’ ἔτι καιομένοισιν ὑπ’ ἐσχαρεῶσι τυπέντες
δαλοῖς, οἳ δ’ ὀβελοῖσι πεπαρμένοι ἐκπνείεσκον
οἷς ἔτι που καὶ σπλάγχνα συῶν περὶ θερμὰ λέλειπτο
Ἡφαίστου μαλεροῖο περιζείοντος ἀυτμῇ.
Ἄλλοι δ’ αὖ πελέκεσσι καὶ ἀξίνῃσι θοῇσιν
ἤσπαιρον δμηθέντες ἐν αἵματι· τῶν δ’ ἀπὸ χειρῶν
δάκτυλοι ἐτμήθησαν, ἐπὶ ξίφος εὖτ’ ἐβάλοντο
χεῖρας ἐελδόμενοι στυγερὰς ἀπὸ Κῆρας ἀμύνειν.
Καί πού τις βρεχμόν τε καὶ ἐγκέφαλον συνέχευε
λᾶα βαλὼν ἑτέροιο κατὰ μόθον. Οἳ δ’ ἅτε θῆρες
οὐτάμενοι σταθμοῖς ἔνι ποιμένος ἀγραύλοιο
ἀργαλέως μαίνοντο διεγρομένοιο χόλοιο
νύχθ’ ὑπὸ λευγαλέην· μέγα δ’ ἰσχανόωντες Ἄρηος
ἀμφὶ δόμους Πριάμοιο κυδοίμεον ἄλλοθεν ἄλλον
σεύοντες. Πολλοὶ δὲ καὶ ἐγχείῃσι δάμησαν
Ἀργείων· Τρῶες γὰρ ὅσοι φθάσαν ἐν μεγάροι 〈σ〉 ιν
ἢ ξίφος ἢ δόρυ μακρὸν ἑῆς ἀνὰ χερσὶν ἀεῖραι,
δυσμενέας δάμναντο καὶ ὧς βεβαρηότες οἴνῳ.
Αἴγλη δ’ ἄσπετος ὦρτο δι’ ἄστεος, οὕνεκ’ Ἀχαιῶν
πολλοὶ ἔχον χείρεσσι πυρὸς σέλας, ὄφρ’ ἀνὰ δῆριν
δυσμενέας τε φίλους τε μάλ’ ἀτρεκέως ὁρόωσι.
Καὶ τότε Τυδέος υἱὸς ἀνὰ μόθον ἀντιόωντα
αἰχμητῆρα Κόροιβον, 〈ἀγαυοῦ〉 Μυγδόνος υἷα,
ἐγχείῃ κοίλοιο διὰ στομάχοιο πέρησεν,
ἧχι θοαὶ πόσιός τε καὶ εἴδατός εἰσι κέλευθοι.
Καὶ τὸν μὲν περὶ δουρὶ μέλας 〈ἐ〉 κιχήσατο πότμος·
κάππεσε δ’ ἐς μέλαν αἷμα καὶ ἄλλων ἔθνεα νεκρῶν,
νήπιος· οὐδ’ ἀπόνητο γάμων ὧν εἵνεχ’ ἵκανε
χθιζὸς ἐπὶ Πριάμοιο 〈πόλιν〉 ....
.... καὶ ὑπέσχετ’ Ἀχαιοὺς
Ἰλίου ἂψ ὦσαι· τῷ δ’ οὐ θεὸς ἐξετέλεσσεν
ἐλπωρήν· Κῆρες γὰρ ἐπιπροέηκαν ὄλεθρον.
Σὺν δέ οἱ Εὐρυδάμαντα κατέκτανεν ἀντιόωντα,
γαμβρὸν ἐυμμελίην Ἀντήνορος ὅς ῥα μάλιστα
θυμὸν ἐνὶ Τρώεσσι σαοφροσύνῃσι κέκαστο.
Ἔνθα καὶ Ἰλιονῆι συνήντετο δημογέροντι,

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

καί οἱ ἔπι ξίφος αἰνὸν ἐρύσσατο· τοῦ δ’ ἄρα πάγχυ
γηραλέου κλάσθησαν ἄδην ὑπὸ σώματι γυῖα·
καί ῥα περιτρομέων, ἅμα χείρεσιν ἀμφοτέρῃσι,
τῇ μὲν ἄορ συνέδραξε θοόν, τῇ δ’ ἥψατο γούνων
ἀνδροφόνου ἥρωος. Ὃ δ’ ἐς μόθον ἐσσύμενός περ,
ἢ χόλου ἀμβολίῃ ἢ καὶ θεοῦ ὀτρύνοντος,
βαιὸν ἀπέσχε γέροντος ἑὸν ξίφος, ὄφρά τι εἴπῃ
λισσόμενος θοὸν ἄνδρα καὶ ὄβριμον. Ὃς δ’ ἀλεγεινὸν
ἴαχεν ἐσσυμένως· στυγερὸν δέ μιν ἄμπεχε δεῖμα·
«Γουνοῦμαί ς’, ὅ τίς ἐσσι πολυσθενέων Ἀργείων,
αἴδεσαι ἀμφὶ γερόντος . . . .
. . . . τεὰς χέρας ἀργαλέου τε
λῆγε χόλου· καὶ γάρ ῥα μακρὸν πέλει ἀνέρι κῦδος
ἄνδρα νέον κτείναντι καὶ ὄβριμον· ἢν δὲ γέροντα
κτείνῃς, οὔ νύ τοι αἶνος ἐφέψεται εἵνεκεν ἀλκῆς.
Τοὔνεκ’ ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐς αἰζηοὺς τρέπε χεῖρας
ἐλπόμενός ποτε γῆρας ὁμοίιον εἰσαφικέσθαι.»
Ὣς φάμενον προσέειπε κραταιοῦ Τυδέος υἱός·
«Ὦ γέρον, ἔλπομ’ ἔγωγ’ ἐσθλὸν ποτὶ γῆρας ἱκέσθαι·
ἀλλά μοι 〈ἕ〉 ως ἔτι κάρτος ἀέξεται, οὔ τιν’ ἐάσω
ἐχθρὸν ἐμῆς κεφαλῆς, ἀλλ’ Ἄιδι πάντας ἰάψω,
οὕνεκ’ ἄρ’ ἐσθλὸς ἀνὴρ καὶ δήιον ἄνδρ’ ἀπαμύνει.»
Ὣς εἰπὼν λαιμοῖο διήλασε λοίγιον ἆορ
δεινὸς ἀνήρ, ἴθυνε δ’ ὅπῃ θνητοῖς ἐπὶ πότμος
ψυχῆς εἶσι τάχιστα καθ’ αἵματος αἰνὰ κέλευθα.
Καὶ τὸν μὲν μόρος αἰνὸς ὑπέκλασε δῃωθέντα
Τυδείδαο χέρεσσιν· ὃ δ’ εἰσ〈έτι〉 Τρῶας ἐναίρων
ἔσσυτ’ ἀνὰ πτολίεθρον ἑῷ μέγα κάρτεϊ θύων.
Δάμνατο δ’ ἠὺν Ἄβαντα· βάλεν δ’ ὑπὸ δούρατι μακρῷ
υἷα Περιμνήστοιο περικλυτὸν Εὐρυκόωντα.
Αἴας δ’ Ἀμφιμέδοντα, Δαμαστορίδην δ’ Ἀγαμέμνων,
Ἰδομενεὺς δὲ Μίμαντα, Μέγης δ’ ἕλε Δηιοπίτην.
Υἱὸς δ’ αὖτ’ Ἀχιλῆος ἀμαιμακέτῳ ὑπὸ δουρὶ
Πάμμονα δῖον ὄλεσσε, βάλεν δ’ ἐπιόντα Πολίτην,
Τισίφονόν τ’ ἐπὶ τοῖσι κατέκτανε, τοὺς ἅμα πάντας
υἷῆας Πριάμοιο· καὶ ἀντιόωντ’ ἀνὰ δῆριν
δάμνατ’ Ἀγήνορα δῖον. Ἐπ’ ἄλλῳ δ’ ἄλλον ἔπεφνεν
ἡρώων· πάντῃ δὲ μέλας ἀνεφαίνετ’ Ὄλεθρος

ὀλλυμένων· ὃ δὲ πατρὸς ἑοῦ καταειμένος ἀλκὴν
μαιμώων ἐδάιζεν ὅσους κίχεν. Ἔνθα καὶ αὐτῷ
δυσμενέων βασιλῆι κακὰ φρονέων ἐνέκυρσεν
Ἑρκείου ποτὶ βωμόν· ὃ δ’ ὡς ἴδεν υἷ’ Ἀχιλῆος,
ἔγνω ἄφαρ τὸν ἐόντα καὶ οὐ τρέσεν, οὕνεκ’ ἄρ’ αὐτοῦ
θυμὸς ἐέλδετο παισὶν ἐπὶ σφετέροισιν ὀλέσθαι.
Τοὔνεκά μιν προσέειπε λιλαιόμενος θανέεσθαι·
«Ὦ τέκος ὀβριμόθυμον ἐυπτολέμου Ἀχιλῆος,
κτεῖνον μηδ’ ἐλέαιρε δυσάμμορον· οὐ γὰρ ἔγωγε
τοῖα παθὼν καὶ τόσσα λιλαίομαι εἰσοράασθαι
ἠελίοιο φάος πανδερκέος, ἀλλά που ἤδη
φθεῖσθαι ὁμῶς τεκέεσσι καὶ ἐκλελαθέσθαι ἀνίης
λευγαλέης ὁμάδου τε δυσηχέος. Ὡς ὄφελόν με
σεῖο πατὴρ κατέπεφνε, πρὶν αἰθομένην ἐσιδέσθαι
Ἴλιον, ὁππότ’ ἄποινα περὶ κταμένοιο φέρεσκον
Ἕκτορος, ὅν 〈περ〉 ἔπεφνε πατὴρ τεός. Ἀλλὰ τὸ μέν που
Κῆρες ἐπεκλώσαντο· σὺ δ’ ἡμετέροιο φόνοιο
ἄασον ὄβριμον ἆορ, ὅπως λελάθωμ’ ὀδυνάων.»
Ὣς φάμενον προσέειπεν Ἀχιλλέος ὄβριμος υἱός·
«Ὦ γέρον, ἐμμεμαῶτα καὶ ἐσσύμενόν περ ἀνώγεις·
οὐ γάρ ς’ ἐχθρὸν ἐόντα μετὰ ζωοῖσιν ἐάσω·
οὐ γάρ τι ψυχῆς πέλει ἀνδράσι φίλτερον ἄλλο.»
Ὣς εἰπὼν ἀπέκοψε κάρη πολιοῖο γέροντος
ῥηιδίως, ὡς εἴ τις ἀπὸ στάχυν ἀμήσηται
λήίου ἀζαλέοιο θέρευς εὐθαλπέος ὥρῃ.
Ἣ δὲ μέγα μύζουσα κυλίνδετο πολλὸν ἐπ’ αἶαν
νόσφ’ ἄλλων μελέων ὁπόσοις ἐ〈πι〉κίνυτ〈αι〉 ἀνήρ.
Κεῖτο δ’ ἄρ’ ἐς μέλαν αἷμα καὶ εἰς ἑτέρων φόνον ἀνδρῶν
. . . .
ὄλβῳ καὶ γενεῇ καὶ ἀπειρεσίοις τεκέεσσιν.
Οὐ γὰρ δὴν ἐπὶ κῦδος ἀέξεται ἀνθρώποισιν,
ἀλλ’ ἄρα που καὶ ὄνειδος ἐπέσσυται ἀπροτίοπτον.
Καὶ τὸν μὲν πότμος εἷλε· κακῶν δ’ ὅ γε λήσατο πολλῶν.
Οἳ δ’ ἐπὶ Ἀστυάνακτα βάλον Δαναοὶ ταχύπωλοι
πύργου ἀφ’ ὑψηλοῖο, φίλον δέ οἱ ἦτορ ὄλεσσαν
μητρὸς ἀφαρπάξαντες ἐν ἀγκοίνῃσιν ἐόντα
Ἕκτορι χωόμενοι, ἐπεὶ ἦ σφισι πῆμα κόρυσσε
ζωὸς ἐών· τῶ καί οἱ ἀπηχθήραντο γενέθλην,

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

καί οἱ παῖδ’ ἐβάλοντο καθ’ ἕρκεος αἰπεινοῖο,
νήπιον, οὔ πω δῆριν ἐπιστάμενον πολέμοιο.
Ἠύτε πόρτιν ὄρεσφι λύκοι χατέοντες ἐδωδῆς
κρημνὸν ἐς ἠχήεντα κακοφραδίῃσι βάλωνται
μητρὸς ἀποτμήξαντες ἐυγλαγέων ἀπὸ μαζῶν,
ἣ δὲ θέῃ γοόωσα φίλον τέκος ἔνθα καὶ ἔνθα
μακρὰ κινυρομένη, τῇ δ’ ἐξόπιθεν κακὸν ἄλλο
ἔλθῃ, ἐπεί κε λέοντες ἀναρπάζωσι καὶ αὐτήν·
ὣς τὴν ἀσχαλόωσαν ἄδην περὶ παιδὸς ἑοῖο
ἦγον δήιοι ἄνδρες ἅμ’ ἄλλαις ληιάδεσσι
κούρην Ἠετίωνος ἀμύμονος αἰνὰ γοῶσαν.
Ἣ δ’ ἄρα παιδὸς ἑοῖο καὶ ἀνέρος ἠδὲ τοκῆος
μνησαμένη φόνον αἰνὸν ἐύσφυρος Ἠετιώνη
ὥρμηνεν θανέεσθαι, ἐπεὶ βασιλεῦσιν ἄμεινον
τεθνάμεν ἐν πολέμῳ ἢ χείροσιν ἀμφιπολεύειν·
καί ῥ’ ὀλοφυδνὸν ἄυσε μέγ’ ἀχνυμένη κέαρ ἔνδον·
«Εἰ δ’ ἄγε νῦν καὶ ἐμεῖο δέμας κατὰ τείχεος αἰνοῦ
ἢ κατὰ πετράων ἢ καὶ πυρὶ αἶψα βάλεσθε,
Ἀργεῖοι· μάλα γάρ μοι ἀάσπετα πήματ’ ἔασι.
Καὶ γάρ μευ πατέρ’ ἐσθλὸν ἐνήρατο Πηλέος υἱὸς
Θήβῃ ἐνὶ ζαθέῃ, Τροίῃ δ’ ἐνὶ φαίδιμον ἄνδρα,
ὅς μοι ἔην μάλα πάντα τά τ’ ἔλδετο θυμὸς ἐμεῖο·
καί μοι κάλλιπε τυτθὸν ἐνὶ μεγάροις ἔτι παῖδα,
ᾧ ἔπι κυδιάασκον ἀπείριτον, ᾧ ἔπι πολλὰ
ἐλπομένην ἀπάφησε κακὴ καὶ ἀτάσθαλος Αἶσα.
Τῶ νύ μ’ ἀκηχεμένην πολυτειρέος ἐκ βιότοιο
νόσφίσατ’ ἐσσυμένως μηδ’ εἰς ἑὰ δώματ’ ἄγεσθε
μίγδα δορυκτήτοισιν, ἐπεί νύ μοι οὐκέτι θυμῷ
εὔαδεν ἀνθρώποισι μετέμμεναι, οὕνεκα δαίμων
κηδεμονῆας ὄλεσσεν, ἄχος δέ με δέχνυται αἰνὸν
ἐκ Τρώων στυγεροῖσιν ἐπ’ ἄλγεσιν οἰωθεῖσαν.»
Ἦ ῥα λιλαιομένη χθόνα δύμεναι· οὐ γὰρ ἔοικε
ζωέμεναι κείνοισιν ὅσων μέγα κῦδος ὄνειδος
ἀμφιχάνῃ· δεινὸν γὰρ ὑπόψιον ἔμμεναι ἄλλων.
Οἳ δὲ βίῃ ἀέκουσαν ἄγον ποτὶ δούλιον ἦμαρ.
Ἄλλοι δ’ ἀλλοίοις ἐνὶ δώμασι θυμὸν ἔλειπον
ἀνέρες· ἐν δ’ ἄρα τοῖσι βοὴ πολύδακρυς ὀρώρει·
ἀλλ’ οὐκ ἐν μεγάροις Ἀντήνορος, οὕνεκ’ ἄρ’ αὐτοῦ

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Ἀργεῖοι μνήσαντο φιλοξενίης ἐρατεινῆς,
book 13.295.1 ὅς ξείνισσε πάροιθε κατὰ πτόλιν ἠδ’ ἐσάωσεν
book 13.295.2 ἰσόθεον Μενέλαον ὁμῶς Ὀδυσῆι μολόντα.
book 13.1 Τῷ δ’ ἐπίηρα φέροντες Ἀχαιῶν φέρτατοι υἷες
book 13.2 αὐτὸν μὲν ζώοντα λίπον καὶ κτῆσιν ἅπασαν,
book 13.3 καὶ Θέμιν ἁζόμενοι πανδερκέα καὶ φίλον ἄνδρα.
book 13.1 Καὶ τότε δὴ πάις ἐσθλὸς ἀμύμονος Ἀγχίσαο
book 13.2 πολλὰ καμὼν περὶ ἄστυ θεηγενέος Πριάμοιο
book 13.3 δουρὶ καὶ ἠνορέῃ, πολλῶν δ’ ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσας,
book 13.4 ὡς ἴδε δυσμενέων ὑπὸ χείρεσι λευγαλέῃσιν
book 13.5 αἰθόμενον πτολίεθρον ἀπολλυμένους θ’ ἅμα λαοὺς
book 13.305.1 πανσυδίῃ καὶ κτῆσιν ἀπείριτον ἔκ τε μελάθρων
book 13.305.2 ἑλκομένας ἀλόχους ἅμα παίδεσιν, οὐκέτ’ ἄρ’ αὐτοῦ
book 13.305.3 ἐλπωρὴν ἔχε θυμὸς ἰδεῖν εὐτείχεα πάτρην,
book 13.305.4 ἀλλά οἱ ὁρμαίνεσκε νόος μέγα πῆμ’ ὑπαλύξαι.
book 13.305.5 Ὡς δ’ ὅθ’ ἁλὸς κατὰ βένθος ἀνὴρ οἰήια νωμῶν
book 13.310.1 νηὸς ἐπισταμένως ἄνεμον καὶ κῦμ’ ἀλεείνων
book 13.310.2 πάντοθεν ἐσσύμενον στυγερῇ ὑπὸ χείματος ὥρῃ
book 13.310.3 χεῖρα κάμῃ καὶ θυμόν, ὑποβρυχίης δ’ ἄρα νηὸς
book 13.310.4 ὀλλυμένης ἀπάνευθε λιπὼν οἰήια μοῦνος
book 13.310.5 τυτθὸν ἐπὶ σκάφος εἶσι, μέλει δέ οἱ οὐκέτι νηὸς
book 13.315.1 φορτίδος· ὣς πάις ἐσθλὸς ἐύφρονος Ἀγχίσαο
book 13.315.2 ἄστυ λιπὼν δηίοισι καταιθόμενον πυρὶ πολλῷ
book 13.315.3 υἱέα καὶ πατέρα σφὸν ἀναρπάξας φορέεσκε,
book 13.315.4 τὸν μὲν ἐπὶ πλατὺν ὦμον ἐφεσσάμενος κρατερῇσι
book 13.315.5 χερσὶ πολυτλήτῳ ὑπὸ γήραϊ μοχθίζοντα·
book 13.320 τὸν δ’ ἁπαλῆς μάλα χειρὸς ἐπιψαύοντα πόδεσσι
book 13.1 γαίης, οὐλομένου δὲ φοβεύμενον ἔργα μόθοιο
book 13.2 ἐξῆγεν πολέμοιο δυσηχέος· ὃς δ’ ὑπ’ ἀνάγκης
book 13.3 ἐκρέματ’ ἐμπεφυὼς ἀταλὸς πάις, ἀμφὶ δὲ δάκρυ
book 13.4 χεύατό οἱ ἁπαλῇσι παρηίσιν· αὐτὰρ ὃ νεκρῶν
book 13.325.1 σώμαθ’ ὑπέρθορε πολλὰ θοοῖς ποσί, πολλὰ δ’ ἐν ὄρφνῃ
book 13.325.2 οὐκ ἐθέλων στείβεσκε. Κύπρις δ’ ὁδὸν ἡγεμόνευεν
book 13.325.3 υἱωνὸν καὶ παῖδα καὶ ἀνέρα πήματος αἰνοῦ
book 13.325.4 πρόφρων ῥυομένη· τοῦ δ’ ἐσσυμένου ὑπὸ ποσσὶ
book 13.325.5 πάντῃ πῦρ ὑπόεικε, περισχίζοντο δ’ ἀυτμαὶ
book 13.330.1 Ἡφαίστου μαλεροῖο, καὶ ἔγχεα καὶ βέλε’ ἀνδρῶν
book 13.330.2 πῖπτον ἐτώσια πάντα κατὰ χθονὸς ὁππός’ Ἀχαιοὶ
book 13.330.3

κείνῳ ἐπέρριψαν πολέμῳ ἐνὶ δακρυόεντι.
Καὶ τότε δὴ Κάλχας μεγάλ’ ἴαχε λαὸν ἐέργων·
«Ἴσχεσθ’ Αἰνείαο κατ’ ἰφθίμοιο καρήνου
βάλλοντες στονόεντα βέλη καὶ λοίγια δοῦρα.
Τὸν γὰρ θέσφατόν ἐστι θεῶν ἐρικυδέι βουλῇ
Θύμβριν ἐπ’ εὐρυρέεθρον ἀπὸ Ξάνθοιο μολόντα
τευξέμεν ἱερὸν ἄστυ καὶ ἐσσομένοισιν ἀγητὸν
ἀνθρώποις, αὐτὸν δὲ πολυσπερέεσσι βροτοῖσι
κοιρανέειν· ἐκ τοῦ δὲ γένος μετόπισθεν ἀνάξειν
ἄχρις ἐπ’ Ἀντολίην τε καὶ ἀκάματον Δύσιν ἐλθεῖν.
Καὶ γάρ οἱ θέμις ἐστὶ μετέμμεναι ἀθανάτοισιν,
οὕνεκα δὴ πάις ἐστὶν ἐυπλοκάμου Ἀφροδίτης.
Καὶ δ’ ἄλλως τοῦδ’ ἀνδρὸς ἑὰς ἀπεχώμεθα χεῖρας,
οὕνεκά οἱ χρυσοῖο καὶ ἄλλοις ἐν κτεάτεσσιν
. . . .
ἄνδρα σαοῖ φεύγοντα καὶ ἀλλοδαπὴν ἐπὶ γαῖαν,
τῶν πάντων προβέβουλεν ἑὸν πατέρ’ ἠδὲ καὶ υἷα·
νὺξ δὲ μί’ ἧμιν ἔφηνε καὶ υἱέα πατρὶ γέροντι
ἤπιον ἐκπάγλως καὶ ἀμεμφέα παιδὶ τοκῆα.»
Ὣς φάτο· τοὶ δ’ ἐπίθοντο καὶ ὡς θεὸν εἰσοράασκον
πάντες. Ὃ δ’ ἐσσυμένως ἐξ ἄστεος οἷο βεβήκει,
ἧχί ἑ ποιπνύοντα πόδες φέρον· οἳ δ’ ἔτι Τροίης
Ἀργεῖοι πτολίεθρον ἐυκτίμενον διέπερθον.
Καὶ τότε δὴ Μενέλαος ὑπὸ ξίφεϊ στονόεντι
Δηίφοβον κατέπεφνε καρηβαρέοντα κιχήσας
ἀμφ’ Ἑλένης λεχέεσσι δυσάμμορον· ἣ δ’ ὑπὸ φύζῃ
κεύθετ’ ἐνὶ μεγάροισιν. Ὃ δ’ αἵματος ἐκχυμένοιο
γήθεεν ἀμφὶ φόνῳ, τοῖον δ’ ἐπὶ μῦθον ἔειπεν·
«Ὦ κύον, ὥς τοι ἔγωγε φόνον στονόεντ’ ἐφέηκα
σήμερον· οὐδέ σε δῖα κιχήσεται Ἠριγένεια
ζωὸν ἔτ’ ἐν Τρώεσσι, καὶ εἰ Διὸς εὔχεαι εἶναι
γαμβρὸς ἐρισμαράγοιο· μέλας δέ ς’ ἐδέξατ’ ὄλεθρος
ἡμετέρης ἀλόχοιο παρὰ λεχέεσσι δαμέντα
ἀργαλέως. Ὡς εἴθε καὶ οὐλομένοιο πάροιθε
θυμὸν Ἀλεξάνδροιο κατὰ μόθον ἀντιόωντος
νοσφισάμην· καί κέν μοι ἐλαφρότερον πέλεν ἄλγος.
Ἀλλ’ ὃ μὲν 〈αἶψ’ ἀφ〉 ίκανεν ὑπὸ ζόφον ὀκρυόεντα
τίσας αἴσιμα πάντα· σὲ δ’ οὐκ ἄρ’ ἔμελλεν ὀνήσειν

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἡμετέρη παράκοιτις, ἐπεὶ Θέμιν οὔ ποτ’ ἀλιτροὶ
ἀνέρες ἐξαλέονται ἀκήρατον, οὕνεκ’ ἄρ’ αὐτοὺς
εἰσοράᾳ νυκτός τε καὶ ἤματος, ἀμφὶ δὲ πάντῃ
ἀνθρώπων ἐπὶ φῦλα διηερίη πεπότηται
τινυμένη σὺν Ζηνὶ κακῶν ἐπιίστορας ἔργων.»
Ὣς εἰπὼν δηίοισιν ἀνηλέα τεῦχεν ὄλεθρον·
μαίνετο γάρ οἱ θυμὸς ὑπὸ κραδίῃ μέγ’ ἀέξων
ζηλήμων· καὶ πολλὰ περὶ φρεσὶ θαρσαλέῃσι
Τρωσὶ κακὰ φρονέεσκε τὰ δὴ θεὸς ἐξετέλεσσε
πρέσβα Δίκη. Κεῖνοι γὰρ ἀτάσθαλα πρῶτοι ἔρεξαν
ἀμφ’ Ἑλένης, πρῶτοι δὲ καὶ ὅρκια πημήναντο,
σχέτλιοι, οἵ ποτε κεῖνο παρ’ ἐκ μέλαν αἷμα καὶ ἱρὰ
ἀθανάτων ἐλάθοντο παραιβασίῃσι νόοιο.
Τῶ καί σφιν μετόπισθεν Ἐριννύες ἄλγεα τεῦχον·
τοὔνεκ’ ἄρ’ οἳ μὲν ὄλοντο πρὸ τείχεος, οἳ δ’ ἀνὰ ἄστυ
τερπόμενοι παρὰ δαιτὶ καὶ ἠυκόμοις ἀλόχοισιν.
Ὀψὲ δὲ δὴ Μενέλαος ἐνὶ μυχάτοισι δόμοιο
εὗρεν ἑὴν παράκοιτιν ὑποτρομέουσαν ὁμοκλὴν
ἀνδρὸς κουριδίοιο θρασύφρονος, ὅς μιν ἀθρήσας
ὥρμαινε κτανέειν ζηλημοσύνῃσι νόοιο,
εἰ μή οἱ κατέρυξε βίην ἐρόεσς’ Ἀφροδίτη
ἥ ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλε ξίφος, ἔσχε δ’ ἐρωήν·
τοῦ γὰρ ζῆλον ἐρεμνὸν ἀπώσατο καί οἱ ἔνερθεν
ἡδὺν ἐφ’ ἵμερον ὦρσε κατὰ φρενὸς ἠδὲ καὶ ὄσσων.
Τῷ δ’ ἄρα θάμβος ἄελπτον ἐπήλυθεν, οὐδ’ ἄρ’ 〈ἔτ’〉 ἔτλη
κάλλος ἰδὼν ἀρίδηλον ἐπὶ ξίφος αὐχένι κῦρσαι·
ἀλλ’ ὥς τε ξύλον αὖον ἐν οὔρεϊ ὑλήεντι
εἱστήκει, τό περ οὔτε θοαὶ Βορέαο θύελλαι
ἐσσύμεναι κλονέουσι δι’ ἠέρος οὔτε Νότοιο·
ὣς ὃ ταφὼν μένε δηρόν, ὑπεκλάσθη δέ οἱ ἀλκὴ
δερκομένου παράκοιτιν. Ἄφαρ δ’ ὅ γε λήσατο πάντων
ὅσσά οἱ ἐν λεχέεσσιν ἐνήλιτε κουριδίοισι·
πάντα γὰρ ἠμάλδυνε θεὴ Κύπρις ἥ περ ἁπάντων
ἀθανάτων δάμνησι νόον θνητῶν τ’ ἀνθρώπων.
Ἀλλὰ καὶ ὣς θοὸν ἆορ ἀπὸ χθονὸς αὖτις ἀείρας
κουριδίῃ ἐπόρουσε· νόος δέ οἱ ἄλλ’ ἐνὶ θυμῷ
ὡρμᾶτ’ ἐσσυμένοιο, δόλῳ δ’ ἄρ’ ἔθελγεν Ἀχαιούς.
Καὶ τότε μιν κατέρυξεν ἀδελφεὸς ἱέμενόν περ

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

μειλιχίοις μάλα πολλὰ παραυδήσας ἐπέεσσι·
book 13.405.4 δείδιε γὰρ μὴ δή σφιν ἐτώσια πάντα γένηται·
book 13.405.5 «Ἴσχεο νῦν, Μενέλαε, χολούμενος· οὐ γὰρ ἔοικε
book 13.410.1 κουριδίην παράκοιτιν ἐναιρέμεν ἧς πέρι πολλὰ
book 13.410.2 ἄλγε᾽ ἀνέτλημεν Πριάμῳ κακὰ μητιόωντες.
book 13.410.3 Οὐ γάρ τοι Ἑλένη πέλει αἰτίη, ὡς σύ γ᾽ ἔολπας,
book 13.410.4 ἀλλὰ Πάρις ξενίοιο Διὸς καὶ σεῖο τραπέζης
book 13.410.5 λησάμενος· τῶ καί μιν ἐν ἄλγεσι τίσατο δαίμων.»
book 13.415 Ὣς φάθ᾽· ὃ δ᾽ αἶψ᾽ ἐπίθησε. Θεοὶ δ᾽ ἐρικυδέα Τροίην
book 13.1 κυανέοις νεφέεσσι καλυψάμενοι γοάασκον,
book 13.2 νόσφιν ἐυπλοκάμου Τριτωνίδος ἠδὲ καὶ Ἥρης
book 13.3 αἳ μέγα κυδιάασκον ἀνὰ φρένας, εὖτ᾽ ἐσίδοντο
book 13.4 περθόμενον κλυτὸν ἄστυ θεηγενέος Πριάμοιο.
book 13.420.1 Ἀλλ᾽ οὐ μὰν οὐδ᾽ αὐτὴ ἐύφρων Τριτογένεια
book 13.420.2 πάμπαν ἄδακρυς ἔην, ἐπεὶ ἦ νύ οἱ ἔνδοθι νηοῦ
book 13.420.3 Κασσάνδρην ᾔσχυνεν Ὀιλέος ὄβριμος υἱός,
book 13.420.4 θυμοῦ τ᾽ ἠδὲ νόοιο βεβλαμμένος. Ἣ δέ οἱ αἰνὸν
book 13.420.5 εἰσοπίσω βάλε πῆμα καὶ ἀνέρα τίσατο λώβης.
book 13.425.1 Οὐδέ οἱ ἔργον ἀεικὲς ἐσέδρακεν· ἀλλά οἱ αἰδὼς
book 13.425.2 καὶ χόλος ἀμφεχύθη, βλοσυρὰς δ᾽ ἔ 〈σ〉 τρεψεν ὀπωπὰς
book 13.425.3 νηὸν ἐς ὑψόροφον, περὶ δ᾽ ἔβραχε θεῖον ἄγαλμα
book 13.425.4 καὶ δάπεδον νηοῖο μέγ᾽ ἔτρεμεν· οὐδ᾽ ὅ γε λυγρῆς
book 13.425.5 λῆγεν ἀτασθαλίης, ἐπεὶ ἦ φρένας ἄασε Κύπρις.
book 13.430.1 Πάντῃ δ᾽ ἄλλοθεν ἄλλα κατηρείποντο μέλαθρα
book 13.430.2 ὑψόθεν· ἀζαλέη δὲ κόνις συνεμίσγετο καπνῷ·
book 13.430.3 ὦρτο δ᾽ ἄρα κτύπος αἰνός· ὑπετρομέοντο δ᾽ ἀγυιαί.
book 13.432a Καίετο δ᾽ Αἰνείαο δόμος, καίοντο δὲ πάντα
book 13.433.1 Ἀντιμάχοιο μέλαθρα· καταίθετο δ᾽ ἄσπετον ἄκρη
book 13.433.2 Πέργαμον ἀμφ᾽ ἐρατὴν περί θ᾽ ἱερὸν Ἀπόλλωνος
book 13.435.1 νηόν τε ζάθεον Τριτωνίδος ἀμφί τε βωμὸν
book 13.435.2 Ἑρκείου· θάλαμοι δὲ κατεπρήθοντ᾽ ἐρατεινοὶ
book 13.435.3 υἱωνῶν Πριάμοιο· πόλις δ᾽ ἀμαθύνετο πᾶσα.
book 13.435.4 Τρῶες δ᾽ οἳ μὲν παισὶν ὑπ᾽ Ἀργείων ὀλέκοντο,
book 13.435.5 οἳ δ᾽ ὑπὸ λευγαλέοιο πυρὸς σφετέρων τε μελάθρων,
book 13.440.1 ἔνθά σφιν καὶ μοῖρα κακὴ καὶ τύμβος ἐτύχθη·
book 13.440.2 ἄλλοι δὲ ξιφέεσσιν ἑὸν διὰ λαιμὸν ἔλασσαν
book 13.440.3 πῦρ ἅμα δυσμενέεσσιν ἐπὶ προθύροισιν ἰδόντες·
book 13.440.4 οἳ δ᾽ ἄρ᾽ ὁμῶς τεκέεσσι κατακτείναντες ἀκοίτις
book 13.440.5

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

κάππεσον ἄσχετον ἔργον ἀναπλήσαντες ἀνάγκῃ.
Καί ῥά τις οἰόμενος δηίων ἑκὰς ἔμμεναι αὐτὸς
ἔκποθεν Ἡφαίστοιο θοῶς ἀνὰ κάλπιν ἀείρας
ὥρμηνεν πονέεσθαι ἐφ’ ὕδατι· τὸν δὲ παραφθὰς
Ἀργείων τις ἔτυψεν ὑπ’ ἔγχεϊ καί οἱ ὄλεσσε
θυμὸν ὑπ’ ἀκρήτῳ βεβαρημένον· ἤριπε δ’ εἴσω
δώματος, ἀμφὶ δέ οἱ κενεὴ περικάππεσε κάλπις.
Ἄλλῳ δ’ αὖ φεύγοντι δι’ ἐκ μεγάροιο μεσόδμη
ἔμπεσε καιομένη, ἐπὶ δ’ ἤρτυεν αἰπὺν ὄλεθρον.
Πολλαὶ δ’ αὖτε γυναῖκες ἀνιηρὴν ἐπὶ φύζαν
ἐσσύμεναι μνήσαντο φίλων ὑπὸ δώμασι παίδων
οὓς λίπον ἐν λεχέεσσιν· ἄφαρ δ’ ἀνὰ ποσσὶν ἰοῦσαι
παισὶν ὁμῶς ἀπόλοντο δόμων ἐφύπερθε πεσόντων.
Ἵπποι δ’ αὖτε κύνες τε δι’ ἄστεος ἐπτοίηντο
φεύγοντες στυγεροῖο πυρὸς μένος· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ
στεῖβον ἀποκταμένους· ζωοῖσι δὲ πῆμα φέροντες
αἰὲν ἐνερρήγνυντο. Βοῇ δ’ ἀμφίαχεν ἄστυ
καί τινος αἰζηοῖο διὰ φλογὸς ἐσσυμένοιο
φθεγγομένου· τοὺς δ’ ἔνδον ἀμείλιχος Αἶσα δάμασσεν.
Ἄλλον δ’ ἄλλα κέλευθα φέρον στονόεντος ὀλέθρου.
φλὸξ δ’ ἄρ’ ἐς ἠέρα δῖαν ἀνέγρετο, πέπτατο δ’ αἴγλη
ἄσπετος· ἀμφὶ δὲ φῦλα περικτιόνων ὁρόωντο
μέχρις ἐπ’ Ἰδαίων ὀρέων ὑψηλὰ κάρηνα
Θρηικίης τε Σάμοιο καὶ ἀγχιάλου Τενέδοιο.
Καί τις ἁλὸς κατὰ βένθος ἔσω νεὸς ἔκφατο μῦθον·
«Ἤνυσαν Ἀργεῖοι κρατερόφρονες ἄσπετον ἔργον
πολλὰ μάλ’ ἀμφ’ Ἑλένης ἑλικοβλεφάροιο καμόντες·
πᾶσα δ’ ἄρ’ ἡ τὸ πάροιθε πανόλβιος ἐν πυρὶ Τροίη
καίεται οὐδὲ θεῶν τις ἐελδομένοισιν ἄμυνε.
Πάντα γὰρ ἄσχετος Αἶσα βροτῶν ἐπιδέρκεται ἔργα·
καὶ τὰ μὲν ἀκλέα πολλὰ καὶ οὐκ ἀρίδηλα γεγῶτα
κυδήεντα τίθησι, τὰ δ’ ὑψόθι μείονα θῆκε·
πολλάκι δ’ ἐξ ἀγαθοῖο πέλει κακόν, ἐκ δὲ κακοῖο
ἐσθλὸν ἀμειβομένοιο πολυτλήτου βιότοιο.»
Ὣς ἄρ’ ἔφη μερόπων τις ἀπόπροθεν ἄσπετον αἴγλην
εἰσορόων. Στονόεσσα δ’ ἔτ’ ἄμπεχε Τρῶας ὀιζύς·
Ἀργεῖοι δ’ ἀνὰ ἄστυ κυδοίμεον, ἠύτ’ ἄῆται
λάβροι ἀπείρονα πόντον ὀρινόμενοι κλονέουσιν,

ὁππότ’ ἄρ’ ἀντιπέρηθε δυσαέος Ἀρκτούροιο
book 13.480.4 βηλὸν ἐς ἀστερόεντα Θυτήριον ἀντέλλῃσιν
book 13.480.5 ἐς Νότον ἠερόεντα τετραμμένον, ἀμφὶ δ’ ἄρ’ αὐτῷ
book 13.485.1 πολλαὶ ὑπόβρυχα νῆες ἀμαλδύνοντ’ ἐνὶ πόντῳ
book 13.485.2 ὀρνυμένων ἀνέμων· 〈τ〉 οἷς εἴκελοι υἷες Ἀχαιῶν
book 13.485.3 πόρθεον Ἴλιον αἰπύ. Τὸ δ’ ἐν πυρὶ καίετο πολλῷ,
book 13.485.4 ἠΰτ’ ὄρος λασίῃσιν ἅδην καταειμένον ὕλῃς
book 13.485.5 ἐσσυμένως καίηται ὑπαὶ πυρὸς ὀρνυμένοιο
book 13.490 ἐξ ἀνέμων, δολιχαὶ δὲ περιβρομέουσι κολῶναι,
book 13.1 τῷ δ’ ἄρα λευγαλέως ἐνιτείρεται ἄγρια πάντα
book 13.2 Ἡφαίστοιο βίηφι περιστρεφθέντα καθ’ ὕλην·
book 13.3 ὣς Τρῶες κτείνοντο κατὰ πτόλιν· οὐδέ τις αὐτοὺς
book 13.4 ῥύετ’ ἐπουρανίων· περὶ γὰρ λίνα πάντοθε Μοῖραι
book 13.495.1 μακρὰ περιστήσαντο τά περ βροτὸς οὔ ποτ’ ἄλυξε.
book 13.495.2 Καὶ τότε Δημοφόωντι μενεπτολέμῳ τ’ Ἀκάμαντι
book 13.495.3 Θησῆος μεγάλοιο δι’ ἄστεος ἤντετο μήτηρ
book 13.495.4 Αἴθρη ἐελδομένη· μακάρων δέ τις ἡγεμόνευεν
book 13.495.5 ὅς μιν ἄγεν κείνοισι καταντίον. Ἣ δ’ ἀλάλυκτο
book 13.1 φεύγους’ ἐκ πολέμοιο καὶ ἐκ πυρός· οἳ δ’ ἐσιδόντες
book 13.2 αἴγλῃ ἐν Ἡφαίστοιο δέμας μέγεθός τε γυναικὸς
book 13.3 αὐτὴν ἔμμεν ἔφαντο θεηγενέος Πριάμοιο
book 13.4 ἀντιθέην παράκοιτιν. Ἄφαρ δέ οἱ ἐμμεμαῶτες
book 13.5 χεῖρας ἐπερρίψαντο λιλαιόμενοί μιν ἄγεσθαι
book 13.505.1 ἐς Δαναούς· ἣ δ’ αἰνὸν ἀναστενάχουσα μετηύδα·
book 13.505.2 «Μή νύ με, κύδιμα τέκνα φιλοπτολέμων Ἀργείων,
book 13.505.3 δήιον ὣς ἐρύοντες ἑὰς ἐπὶ νῆας ἄγεσθε.
book 13.505.4 Οὐ γὰρ Τρωιάδων γένος εὔχομαι· ἀλλά μοι ἐσθλὸν
book 13.505.5 αἷμα πέλει Δαναῶν μάλ’ ἐυκλεές, οὕνεκα Πιτθεὺς
book 13.510.1 γείνατό μ’ ἐν Τροιζῆνι, γάμῳ δ’ ἑδνώσατο δῖος
book 13.510.2 Αἰγεύς, ἐκ δ’ ἄρ’ ἐμεῖο κλυτὸς πάις ἔπλετο Θησεύς.
book 13.510.3 Ἀλλ’ ἄγε, πρὸς μεγάλοιο Διὸς τερπνῶν τε τοκήων,
book 13.510.4 εἰ ἐτεὸν Θησῆος ἀμύμονος ἐνθάδ’ ἵκοντο
book 13 υἷες ἅμ’ Ἀτρείδῃσι, φίλοισί με παίδεσι κείνου
book 13.515.1 δείξατ’ ἐελδομένοισι κατὰ στρατόν, οὕς περ ὀίω
book 13.515.2 ὔμμιν ὁμήλικας ἔμμεν· ἀναπνεύσει δέ μευ ἦτορ,
book 13.515.3 ἢν κείνους ζώοντας ἴδω καὶ ἀριστέας ἄμφω.»
book 13.515.4 Ὣς φάτο· 〈τ〉 οἱ δ’ ἀίοντες ἑοῦ μνήσαντο τοκῆος,
book 13.515.5 ἀμφ’ Ἑλένης ὅς’ ἔρεξε καὶ ὡς διέπερσαν Ἀφίδνας
book 13.520.1

κοῦροι ἐριγδούποιο Διὸς πάρος, ὁππότ’ ἄρ’ αὐτοὺς
ὑσμίνης ἀπάνευθεν ἀπεκρύψαντο τιθῆναι
νηπιάχους ἔτ’ ἐόντας· ἀνεμνήσαντο δ’ ἀγαυῆς
Αἴθρης, ὅσς’ ἐμόγησε δορυκτήτῳ ὑπ’ ἀνάγκῃ,
ἄμφω ὁμῶς ἑκυρή τε καὶ ἀμφίπολος γεγαυῖα
ἀντιθέης Ἑλένης· σὺν δ’ ἀμφασίῃ κεχάροντο.
Δημοφόων δέ μιν ἠὺς ἐελδομένην προσέειπε·
«Σοὶ μὲν δὴ τελέουσι θεοὶ θυμηδὲς ἐέλδωρ
αὐτίκ’, ἐπεί ῥα δέδορκας ἀμύμονος υἱέος υἷας
ἡμέας, οἵ σε φίλῃσιν ἀειράμενοι παλάμῃσιν
οἴσομεν ἐς νῆας καὶ ἐς Ἑλλάδος ἱερὸν οὖδας
ἄξομεν ἀσπασίως, ὅθι περ πάρος ἐμβασίλευες.»
Ὣς φάμενον μεγάλοιο πατρὸς προσπτύξατο μήτηρ
χείρεσιν ἀμφιβαλοῦσα, κύσεν δέ οἱ εὐρέας ὤμους
καὶ κεφαλὴν καὶ στέρνα γένειά τε λαχνήεντα·
ὣς δ’ αὕτως Ἀκάμαντα κύσε〈ν〉. Περὶ δέ σφισι δάκρυ
ἡδὺ κατὰ βλεφάροιιν ἐχεύατο μυρομένοι〈σ〉ιν.
Ὡς δ’ ὁπότ’ αἰζηοῖο μετ’ ἀλλοδαποῖσιν ἐόντος
λαοὶ φημίξωσι μόρον, τὸν δ’ ἔκποθεν υἷες
ὕστερον ἀθρήσαντες ἐς οἰκία νοστήσαντα
κλαίουσι〈ν〉 μάλα τερπνόν· ὃ δ’ ἔμπαλι παισὶ καὶ αὐτὸς
μύρεται ἐν μεγάροισιν ἐνωπαδόν, ἀμφὶ δὲ δῶμα
ἡδὺ κινυρομένω〈ν〉 γοερὴ περιπέπτατ’ ἰωή·
ὣς τῶν μυρομένων λαρὸς γόος ἀμφιδεδήει.
Καὶ τότε που Πριάμοιο πολυτλήτοιο θύγατρα
Λαοδίκην ἐνέπουσιν ἐς αἰθέρα χεῖρας ὀρέξαι
εὐχομένην μακάρεσσιν ἀτειρέσιν, ὄφρά ἑ γαῖα
ἀμφιχάνῃ, πρὶν χεῖρα βαλεῖν ἐπὶ δούλια ἔργα.
Τῆς δὲ θεῶν τις ἄκουσε καὶ αὐτίκα γαῖαν ἔνερθε
ῥῆξεν ἀπειρεσίην· ἣ δ’ ἐννεσίῃσι θεοῖο
κούρην δέξατο δῖαν ἔσω κοίλοιο βερέθρου
Ἰλίου ὀλλυμένης· ἧς εἵνεκά φασι καὶ αὐτὴν
Ἠλέκτρην βαθύπεπλον ἑὸν δέμας ἀμφικαλύψαι
ἀχλύι καὶ νεφέεσσιν ἀνηναμένην χορὸν ἄλλων
Πληιάδων αἵ δή οἱ ἀδελφειαὶ γεγάασιν·
ἀλλ’ αἳ μὲν μογεροῖσιν ἐπόψιαι ἀνθρώποισιν
ἰλαδὸν ἀντέλλουσιν ἐς οὐρανόν, ἣ δ’ ἄρα μούνη
κεύθεται αἰὲν ἄιστος, ἐπεί ῥά οἱ υἱέος ἐσθλοῦ

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Δαρδάνου ἱερὸν ἄστυ κατήριπεν, οὐδέ οἱ αὐτὸς
Ζεὺς ὕπατος χραίσμησεν ἀπ’ αἰθέρος, οὕνεκα Μοίραις
εἴκει καὶ μεγάλοιο Διὸς μένος. Ἀλλὰ τὸ μέν που
ἀθανάτων τάχ’ ἔρεξεν ἐὺς νόος ἠὲ καὶ οὐκί·
Ἀργεῖοι δ’ ἔτι θυμὸν ἐπὶ Τρώεσσιν ὄρινον
πάντῃ ἀνὰ πτολίεθρον· Ἔρις δ’ ἔχε πείρατα χάρμης.
Καὶ τότ’ ἀπ’ Ὠκεανοῖο θεὰ χρυσόθρονος Ἠὼς
οὐρανὸν εἰσανόρουσε, Χάος δ’ ὑπεδέξατο Νύκτα.
Οἳ δὲ βίῃ Τροίην εὐερκέα δῃώσαντο
Ἀργεῖοι καὶ κτῆσιν ἀπείρονα ληίσσαντο,
χειμάρροις ποταμοῖσιν ἐοικότες, οἵ τε φέρονται
ἐξ ὀρέων καναχηδὸν ὀρινομένου ὑετοῖο,
πολλὰ δὲ δένδρεα μακρὰ καὶ ὁππόσα φύετ’ ὄρεσφιν
αὐτοῖς σὺν πρώνεσσιν ἔσω φορέουσι θαλάσσης·
ὣς Δαναοὶ πέρσαντες ὑπαὶ πυρὶ Τρώιον ἄστυ
κτήματα πάντα φέρεσκον ἐυσκάρθμους ἐπὶ νῆας.
Σὺν δ’ ἄρα Τρωιάδας καταγίνεον ἄλλοθεν ἄλλας,
τὰς μὲν ἔτ’ ἀδμῆτας καὶ νήιδας οἷο γάμοιο,
τὰς δ’ ἄρ’ ὑπ’ αἰζηοῖσι νέον φιλότητι δαμείσας,
ἄλλας δ’ αὖ πολιοπλοκάμους, ἑτέρας δ’ ἄρα κείνων
ὁπλοτέρας ὧν παῖδας ἀπειρύσσαντ’ ἀπὸ μαζῶν
ὑστάτιον χείλεσσι γλάγος πέρι μαιμώωντας.
Τοῖσι δὲ δὴ Μενέλαος ἐνὶ μέσσοισι καὶ αὐτὸς
ἦγεν ἑὴν παράκοιτιν ἀπ’ ἄστεος αἰθομένοιο
ἐξανύσας μέγα ἔργον· ἔχεν δέ ἑ χάρμα καὶ αἰδώς.
Κασσάνδρην 〈δ’〉 ἄγε δῖαν ἐυμμελίης Ἀγαμέμνων,
Ἀνδρομάχην δ’ Ἀχιλῆος ἐὺς πάις. Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
εἷλκε βίῃ Ἑκάβην. Τῆς δ’ ἀθρόα δάκρυ’ ἀπ’ ὄσσων
πίδακος ὣς ἐχέοντο· περιτρομέεσκε δὲ γυῖα
καὶ κραδίη ἀλάλυκτο φόβῳ· δεδάικτο δὲ χαίτας
κράατος ἐκ πολιοῖο· τέφρη δ’ ἐπεπέπτατο πολλὴ
τήν που ἀπ’ ἐσχαρεῶνος ἄδην κατεχεύατο χερσὶν
ὀλλυμένου Πριάμοιο καὶ ἄστεος αἰθομένοιο·
καί ῥα μέγα στενάχιζε〈ν, ὅ〉 τ’ ἀμφί ἑ δούλιον ἦμαρ
μά〈ρ〉ψ’ ἀεκαζομένην. Ἕτερος δ’ ἑτέρην γοόωσαν
ἤγετο Τρωιάδων σφετέρας ἐπὶ νῆας ἀνάγκῃ·
αἳ δ’ ἀδινὸν γοόωσαι ἀνίαχον ἄλλοθεν ἄλλαι
νηπιάχοις ἅμα παισὶ κινυ〈ρό〉μεναι μάλα λυγρῶς.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Ὡς δ’ ὁπότ’ ἀργιόδουσιν ὁμῶς συσὶ νήπια τέκνα
σταθμοῦ ἀπὸ προτέροιο ποτὶ σταθμὸν ἄλλον ἄγωσιν
ἀνέρες ἐγρομένῳ ὑπὸ χείματι, ταὶ δ’ ἀλεγεινὸν
μίγδα περιτρίζουσι διηνεκὲς ἀλλήλῃσιν·
ὣς Τρῳαὶ Δαναοῖσιν ἐπεστενάχοντο δαμεῖσαι·
ἴσην δ’ αὖ καὶ ἄνασσα φέρεν καὶ δμωὶς ἀνάγκην.
Ἀλλ’ οὐ μὰν Ἑλένην γόος ἄμπεχεν· ἀλλά οἱ αἰδὼς
ὄμμασι κυανέοισιν ἐφίζανε καί οἱ ὕπερθε
καλὰς ἀμφερύθηνε παρηίδας. Ἐν δέ οἱ ἦτορ
ἄσπετα πορφύρεσκε κατὰ φρένα, μή ἑ κιοῦσαν
κυανέας ἐπὶ νῆας ἀεικίσσωνται Ἀχαιοί·
τοὔνεχ’ ὑποτρομέουσα φίλῳ περιπάλλετο θυμῷ.
Καί ῥα καλυψαμένη κεφαλὴν ἐφύπερθε καλύπτρῃ
ἕσπετο νισομένοιο κατ’ ἴχνιον ἀνδρὸς ἑοῖο
αἰδοῖ πορφύρουσα παρήιον, ἠύτε Κύπρις,
εὖτέ μιν Οὐρανίωνες ἐν ἀγκοίνῃσιν Ἄρηος
ἀμφαδὸν εἰσενόησαν ἑὸν λέχος αἰσχύνουσαν
δεσμοῖς ἐν θαμινοῖσι δαήμονος Ἡφαίστοιο,
τοῖς ἔνι κεῖτ’ ἀχέουσα 〈περὶ〉 φρεσὶν αἰδομένη τε
ἰλαδὸν ἀγρομένων μακάρων γένος ἠδὲ καὶ αὐτὸν
Ἥφαιστον· δεινὸν γὰρ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἀκοίτεω
ἀμφαδὸν εἰσοράασθαι ἐπ’ αἴσχεϊ θηλυτέρῃσι·
τῇ Ἑλένη εἰκυῖα δέμας καὶ ἀκήρατον αἰδῶ
ᾖιε σὺν Τρῳῇσι δορυκτήτοισι καὶ αὐτὴ
νῆας ἐπ’ Ἀργείων εὐήρεας. Ἀμφὶ δὲ λαοὶ
θάμβεον ἀθρήσαντες ἀμωμήτοιο γυναικὸς
ἀγλαΐην καὶ κάλλος ἐπήρατον· οὐδέ τις ἔτλη
κείνην οὔτε κρυφηδὸν ἐπεσβολίῃσι χαλέψαι
οὔτ’ οὖν ἀμφαδίην, ἀλλ’ ὡς θεὸν εἰσορόωντο
ἀσπασίως· πᾶσι 〈ν〉 γὰρ ἐελδομένοισι φαάνθη.
Ὡς δ’ ὅτ’ ἀλω 〈ο〉 μένοισι δι’ ἀκαμάτοιο θαλάσσης
πατρὶς ἑὴ μετὰ δηρὸν ἐπευχομένοισι φανείη,
οἳ δὲ καὶ ἐκ πόντοιο καὶ ἐκ θανάτοιο φυγόντες
πάτρῃ χεῖρ’ ὀρέγουσι γεγηθότες ἄσπετα θυμῷ·
ὣς Δαναοὶ περὶ πάντες ἐγήθεον· οὐ γὰρ ἔτ’ αὐτοῖς
μνῆστις ἔην καμάτοιο δυσαλγέος οὐδὲ κυδοιμοῦ·
τοῖον γὰρ Κυθέρεια νόον ποιήσατο πάντων
ἦρα φέρους’ Ἑλένῃ ἑλικώπιδι καὶ Διὶ πατρί.

Καὶ τότ’ ἄρ’, ὡς ἐνόησε φίλον δεδαϊγμένον ἄστυ,
book 14.70.3 Ξάνθος ἔθ’ αἱματόεντος ἀναπνείων ὀρυμαγδοῦ
book 14.70.4 μύρετο σὺν Νύμφῃσιν, ἐπεὶ κακὸν ἔμπεσε Τροίῃ
book 14.70.5 ἔκποθε καὶ Πριάμοιο κατημάλδυνε πόληα.
book 14.75.1 Ὡς δ’ ὅτε λήιον αὖον ἐπιβρίσασα χάλαζα
book 14.75.2 τυτθὰ διατμήξῃ, στάχυας δ’ ἀπὸ πάντας ἀμέρσῃ
book 14.75.3 ῥιπῇ ὑπ’ ἀργαλέῃ, καλάμη δ’ ἄρα χεύατ’ ἔραζε
book 14.75.4 μαψιδίη καρποῖο κατ’ οὔδεος ὀλλυμένοιο
book 14.75.5 λευγαλέως, ὀλοὸν δὲ πέλει μέγα πένθος ἄνακτι·
book 14.80.1 ὣς ἄρα καὶ Ξάνθοιο περὶ φρένας ἤλυθεν ἄλγος
book 14.80.2 Ἰλίου οἰωθέντος· ἔχεν δέ μιν αἰὲν ὀιζὺς
book 14.80.3 ἀθάνατόν περ ἐόντα. Μακρὴ δ’ ἀμφέστενεν Ἴδη
book 14.80.4 καὶ Σιμόεις· μύροντο δ’ ἀπόπροθι πάντες ἔναυλοι
book 14.80.5 Ἰδαῖοι Πριάμοιο πόλιν περικωκύοντες.
book 14.85.1 Ἀργεῖοι δ’ ἐπὶ νῆας ἔβαν μέγα καγχαλόωντες,
book 14.85.2 μέλποντες Νίκης ἐρικυδέος ὄβριμον ἀλκήν,
book 14.85.3 ἄλλοτε δὲ ζάθεον μακάρων γένος ἠδὲ καὶ αὐτῶν
book 14.85.4 θυμὸν τολμήεντα καὶ ἄφθιτον ἔργον Ἐπειοῦ.
book 14.85.5 Μολπὴ δ’ οὐρανὸν ἷκε δι’ αἰθέρος, εὖτε κολοιῶν
book 14.90.1 κλαγγὴ ἀπειρεσίη, ὁπότ’ εὔδιον ἦμαρ ἵκηται
book 14.90.2 χείματος ἐξ ὀλοοῖο, πέλει δ’ ἄρα νήνεμος αἰθήρ·
book 14.90.3 ὣς τῶν πὰρ νήεσσι μέγ’ ἔνδοθι γηθομένων κῆρ
book 14.92.1 . . . .
book 14.92.2 ἀθάνατοι τέρποντο κατ’ οὐρανόν, ὅσσοι ἀρωγοὶ
book 14.92.3 ἐκ θυμοῖο πέλοντο φιλοπτολέμων Ἀργείων.
book 14.95.1 Ἄλλοι δ’ αὖ χαλέπαινον, ὅσοι Τρώεσσιν ἄμυνον,
book 14.95.2 δερκόμενοι Πριάμοιο καταιθόμενον πτολίεθρον·
book 14.95.3 ἀλλ’ οὐ μὰν ὑπὲρ Αἶσαν ἐελδόμενοί περ ἀμύνειν
book 14.95.4 ἔσθενον· οὐδὲ γὰρ αὐτὸς ὑπὲρ μόρον οὐδὲ Κρονίων
book 14.95.5 ῥηιδίως δύνατ’ Αἶσαν ἀπωσέμεν, ὃς περὶ πάντων
book 14.1 ἀθανάτων μένος ἐστί, Διὸς δ’ ἐκ πάντα πέλονται.
book 14.2 Ἀργεῖοι δ’ ἄρα πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρία θέντες
book 14.3 καῖον ὁμῶς σχίζῃσι, καὶ ἐσσύμενοι περὶ βωμοὺς
book 14.4 λείβεσκον μέθυ λαρὸν ἐπ’ αἰθομένῃσι θυηλῇς
book 14.5 ἦρα θεοῖσι φέροντες, ἐπεὶ μέγα ἤνυσαν ἔργον.
book 14.105.1 Πολλὰ δ’ ἐν εἰλαπίνῃ θυμηδέι κυδαίνεσκον
book 14.105.2 πάντας ὅσους ὑπέδεκτο σὺν ἔντεσι δούριος ἵππος.
book 14.105.3 Θαύμαζον 〈δὲ〉 Σίνωνα περικλυτόν, οὕνεχ’ ὑπέτλη
book 14.105.4

λώβην δυσμενέων πολυκηδέα· καί ῥά ἑ πάντες
μολπῇ καὶ γεράεσσιν ἀπειρεσίοισι τίεσκον
αἰέν· ὃ δ’ ἐν φρεσὶν ᾗσιν ἐγήθεε τλήμονι θυμῷ
νίκῃ ἐπ’ Ἀργείων, σφετέρῃ δ’ οὐκ ἄχνυτο λώβῃ·
ἀνέρι γὰρ πινυτῷ καὶ ἐπίφρονι πολλὸν ἄμεινον
κῦδος καὶ χρυσοῖο καὶ εἴδεος ἠδὲ καὶ ἄλλων
ἐσθλῶν ὁππόσ〈α τ’〉 ἐστὶ καὶ ἔσσεται ἀνθρώποισιν.
Οἳ δ’ ἄρα πὰρ νήεσσιν ἀταρβέα θυμὸν ἔχοντες
δόρπεον ἀλλήλοισι διηνεκέως ἐνέποντες·
«Ἠνύσαμεν πολέμοιο μακρὸν τέλος· ἠράμεθ’ εὐρὺ
κῦδος ὁμῶς δηίοισι μέγα πτολίεθρον ἑλόντες·
ἀλλά, Ζεῦ, καὶ νόστον ἐελδομένοις κατάνευσον.»
Ὣς ἔφαν· ἀλλ’ οὐ πᾶσι πατὴρ ἐπὶ νόστον ἔνευσε.
Τοῖς δέ τις ἐν μέσσοισιν ἐπιστάμενος . . . .
. . . . οὐ γὰρ ἔτ’ αὐτοῖς
δεῖμα πέλεν πολέμοιο δυσηχέος, ἀλλ’ ἐπὶ ἔργα
εὐνομίης ἐτρέποντο καὶ εὐφροσύνης ἐρατεινῆς.
Ὃς δ’ ἤτοι πρῶτον μὲν ἐελδομένοισιν ἄειδε
λαοὶ ὅπως συνάγερθεν ἐς Αὐλίδος ἱερὸν οὖδας
ἠδ’ ὡς Πηλείδαο μέγα σθένος ἀκαμάτοιο
δώδεκα μὲν κατὰ πόντον ἰὼν διέπερσε πόληας,
ἕνδεκα δ’ αὖ κατὰ γαῖαν ἀπείριτον, ὅσσά τ’ ἔρεξε
Τήλεφον ἀμφὶς ἄνακτα καὶ ὄβριμον Ἠετίωνα
ὥς 〈τε〉 Κύκνον κατέπεφνεν ὑπέρβιον ἠδ’ ὅς’ Ἀχαιοὶ
μαρνάμενοι μετὰ μῆνιν Ἀχιλλέος ἔργα κάμοντο
Ἕκτορά θ’ ὡς εἴρυσσεν ἑῆς περὶ τείχεα πάτρης
ὥς θ’ ἕλε Πενθεσίλειαν ἀνὰ μόθον ὥς τ’ ἐδάμασσεν
υἱέα Τιθωνοῖο καὶ ὡς κτάνε καρτερὸς Αἴας
Γλαῦκον ἐυμμελίην ἠδ’ ὡς ἐρικυδέα φῶτα
Εὐρύπυλον κατέπεφνε θοοῦ πάις Αἰακίδαο
ὥς τε Πάριν δαμάσαντο Φιλοκτήταο βέλεμνα
ἠδ’ ὁπόσοι δολόεντος ἐσήλυθον ἔνδοθεν ἵππου
ἀνέρες ὥς τε πόληα θεηγενέος Πριάμοιο
πέρσαντες δαίνυντο κακῶν ἀπὸ νόσφι κυδοιμῶν.
Ἄλλῃ δ’ ἄλλος ἄειδεν ὅ τι φρεσὶν ᾗσι μενοίνα.
Ἀλλ’ ὅτε δαινυμένοισι μέσον περιτέλλετο νυκτός,
δὴ τότε που δόρποιο καὶ ἀκρήτοιο ποτοῖο
παυσάμενοι Δαναοὶ λαθικηδέα κοῖτον ἕλοντο.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Χθιζὸν γὰρ καμάτοιο μένος κατεδάμνατο πάντας·
τῶ καὶ παννύχιοι λελιημένοι εἰλαπινάζειν
παύσανθ’, οὕνεκεν ὕπνος ἅδην ἀέκοντας ἔρυκεν.
Ἄλλῃ δ’ ἄλλος ἴαυεν· ὃ δ’ ἐν κλισίῃσιν ἑῇσιν
Ἀτρείδης ὀάριζε μετ’ ἠυκόμοιο γυναικός·
οὐ γάρ πω κείνοισιν ἐπ’ ὄμμασιν ὕπνος ἔπιπτεν,
ἀλλὰ Κύπρις πεπότητο περὶ φρένας, ὄφρα παλαιοῦ
λέκτρου ἐπιμνήσωνται, ἄχος δ’ ἀπὸ νόσφι βάλωνται.
Πρώτη δ’ αὖθ’ Ἑλένη τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπε·
«Μή νύ μοι, ὦ Μενέλαε, χόλον ποτιβάλλεο θυμῷ·
οὐ γὰρ ἐγὼν ἐθέλουσα λίπον σέο δῶμα καὶ εὐνήν,
ἀλλά μ’ Ἀλεξάνδροιο βίη καὶ Τρώιοι υἷες
σεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντος ἀνηρείψαντο κιόντες.
Καί μ’ 〈ἄμοτον〉 μεμαυῖαν ὀιζυρῶς ἀπολέσθαι
ἢ βρόχῳ ἀργαλέῳ ἢ καὶ ξίφεϊ στονόεντι
εἶργον ἐνὶ μεγάροισι παρηγορέοντες ἔπεσσι
σεῦ ἕνεκ’ ἀχνυμένην καὶ τηλυγέτοιο θυγατρός·
τῆς νύ σε πρός τε γάμου πολυγηθέος ἠδὲ σεῦ αὐτοῦ
λίσσομαι ἀμφ’ ἐμέθεν στυγερῆς λελαθέσθαι ἀνίης.»
Ὣς φαμένην προσέειπε πύκα φρονέων Μενέλαος·
«Μηκέτι νῦν μέμνης’ ἅ τ’ ἐπάσχομεν ἄλγεα θυμῷ·
ἀλλὰ τὰ μέν που πάντα μέλας δόμος ἐντὸς ἐέργοι
Λήθης· οὐ γὰρ ἔοικε κακῶν μεμνῆσθαι ἔτ’ ἔργων.»
Ὣς φάτο· τὴν δ’ ἕλε χάρμα, δέος δ’ ἐξέσσυτο θυμοῦ·
ἔλπετο γὰρ παύσασθαι ἀνιηροῖο χόλοιο
ὃν πόσιν. Ἀμφὶ δέ οἱ βάλε πήχεε, καί σφιν ἅμ’ ἄμφω
δάκρυ κατὰ βλεφάροιιν ἐλείβετο ἡδὺ γοώντων.
Ἀσπασίως δ’ ἄρα τώ γε παρ’ ἀλλήλοισι κλιθέντε
σφωιτέρου κατὰ θυμὸν ἀνεμνήσαντο γάμοιο.
Ὡς δ’ ὅτε που κισσός τε καὶ ἡμερὶς ἀμφιβάλωνται
ἀλλήλοις περὶ πρέμνα, τὰ δ’ οὔ ποτε ἲς ἀνέμοιο
σφῶν ἀπὸ νόσφι βαλέσθαι ἐπισθένει· ὣς ἄρα τώ γε
ἀλλήλοις συνέχοντο λιλαιόμενοι φιλότητος.
Ἀλλ’ ὅτε δὴ καὶ τοῖσιν ἐπήλυθεν ὕπνος ἀπήμων,
δὴ τότ’ Ἀχιλλῆος κρατερὸν κῆρ ἰσοθέοιο
ἔστη ὑπὲρ κεφαλῆς οὗ υἱέος, οἷος ἔην περ
ζωὸς ἐών, ὅτε Τρωσὶν ἄχος πέλε, χάρμα δ’ Ἀχαιοῖς.
Κύσσε δέ οἱ δειρὴν καὶ φάεα μαρμαίροντα

ἀσπασίως καὶ τοῖα παρηγορέων προσέειπε·
«Χαῖρε, τέκος, καὶ μή τι δαΐζεο πένθεϊ θυμὸν
εἵνεκ’ ἐμεῖο θανόντος, ἐπεὶ μακάρεσσι θεοῖσιν
ἤδη ὁμέστιός εἰμι· σὺ δ’ ἴσχεο τειρόμενος κῆρ
ἀμφ’ ἐμέθεν, καὶ κάρτος ἄδην ἐμὸν ἔνθεο θυμῷ.
Αἰεὶ δ’ Ἀργείων πρόμος ἵστασο μηδενὶ εἴκων
ἠνορέῃ· ἀγορῇ δὲ παλαιοτέροισι βροτοῖσι
πείθεο· καί νύ σε πάντες ἐύφρονα μυθήσονται.
Τῖε δ’ ἀμύμονας ἄνδρας ὅσοις νόος ἔμπεδός ἐστιν·
ἐσθλῷ γὰρ φίλος ἐσθλὸς ἀνήρ, χαλεπῷ δ’ ἀλεγεινός.
Ἦν δ’ ἀγαθὰ φρονέῃς, ἀγαθῶν καὶ τεύξεαι ἔργων.
Κεῖνος δ’ οὔ ποτ’ ἀνὴρ Ἀρετῆς ἐπὶ τέρμαθ’ ἵκανεν
ᾧ τινι μὴ νόος ἐστὶν ἐναίσιμος· οὕνεκ’ ἄρ’ αὐτῆς
πρέμνον δύσβατόν ἐστι, μακροὶ δέ οἱ ἄχρις ἐπ’ αἴθρῃ
ὄζοι ἀνηέξη〈ν〉θ’· ὁπόσοισι δὲ κάρτος ὀπηδεῖ
καὶ πόνος, ἐκ καμάτου πολυγηθέα καρπὸν ἀμῶνται
εἰς Ἀρετῆς ἀναβάντες ἐυστεφάνου κλυτὸν ἔρνος.
Ἀλλ’ ἄγε κύδιμος ἔσσο. Καὶ ἐν φρεσὶ πευκαλίμῃσι
μήτ’ ἐπὶ πήματι πάγχυ δαΐζεο θυμὸν ἀνίῃ,
μήτ’ ἐσθλῷ μέγα χαῖρε. Νόος δέ τοι ἤπιος ἔστω
ἔς τε φίλους ἑτάρους ἔς θ’ υἱέας ἔς τε γυναῖκας
μνωομένῳ κατὰ θυμὸν ὅτι σχεδὸν ἀνθρώποισιν
οὐλομένοιο Μόροιο πύλαι καὶ δώματα νεκρῶν·
ἀνδρῶν γὰρ γένος ἐστὶν ὁμοίιον ἄνθεσι ποίης,
ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι· τὰ μὲν φθινύθει, τὰ δ’ ἀέξει·
τοὔνεκα μείλιχος ἔσσο. Καὶ Ἀργείοισιν ἔνισπε,
Ἀτρείδῃ δὲ μάλιστ’ Ἀγαμέμνονι· εἴ γέ τι θυμῷ
μέμνηνθ’ ὅσς’ ἐμόγησα περὶ Πριάμοιο πόληα
ἠδ’ ὅσα ληισάμην πρὶν Τρώιον οὖδας ἱκέσθαι,
τῶ μοι νῦν ποτὶ τύμβον ἐελδομένῳ περ ἀγόντων
ληίδος ἐκ Πριάμοιο Πολυξείνην εὔπεπλον,
ὄφρα θοῶς ῥέξωσιν, ἐπεί σφισι χώομαι ἔμπης
μᾶλλον ἔτ’ ἢ τὸ πάρος Βρισηίδος· ἀμφὶ δ’ ἄρ’ οἶδμα
κινήσω πόντοιο, βαλῶ δ’ ἐπὶ χείματι χεῖμα,
ὄφρα καταφθινύθοντες ἀτασθαλίῃσιν ἑῇσι
μίμνως’ ἐνθάδε πολλὸν ἐπὶ χρόνον, εἰς ὅ κ’ ἔμοιγε
λοιβὰς ἀμφιχέωνται ἐελδόμενοι μέγα νόστου·
αὐτὴν δ’, εἴ κ’ ἐθέλωσιν, ἐπὴν ἀπὸ θυμὸν ἕλωνται,

κούρην ταρχύσασθαι ἀπόπροθεν οὔ τι μεγαίρω.»
Ὣς εἰπὼν ἀπόρουσε θοῇ ἐναλίγκιος αὔρῃ·
αἶψα δ’ ἐς Ἠλύσιον πεδίον 〈κίεν〉, ἧχι τέτυκται
οὐρανοῦ ἐξ ὑπάτοιο καταιβασίη ἄνοδός τε
ἀθανάτοις μακάρεσσιν. Ὃ δ’, ὁππότε μιν λίπεν ὕπνος,
μνήσατο πατρὸς ἑοῖο, νόος δέ οἱ ἠὺς ἰάνθη.
Ἀλλ’ ὅτ’ ἐς οὐρανὸν εὐρὺν ἀνήιεν Ἠριγένεια
νύκτα διασκεδάσασα, φάνη δ’ ἄρα γαῖα καὶ αἰθήρ,
δὴ τότ’ Ἀχαιῶν υἷες ἀπ’ ἐκ λεχέων ἀνόρουσαν
ἱέμενοι νόστοιο. Νέας δ’ ἐς βένθεα πόντου
εἷλκον καγχαλόωντες ἀνὰ φρένας, εἰ μὴ ἄρ’ αὐτοὺς
ἐσσυμένους κατέρυκεν Ἀχιλλέος ὄβριμος υἱός,
εἰς ἀγορήν τ’ ἐκάλεσσε καὶ ἔκφατο πατρὸς ἐφετμήν·
«Κέκλυτέ μευ, φίλα τέκνα μενεπτολέμων Ἀργείων,
πατρὸς ἐφημοσύνην ἐρικυδέος ἥν μοι ἔνισπε
χθιζὸς ἐνὶ λεχέεσσι διὰ κνέφας ὑπνώοντι·
φῆ γὰρ ἀειγενέεσσι μετέμμεναι ἀθανάτοισιν.
Ἠνώγει δ’ ὑμέας τε καὶ Ἀτρείδην βασιλῆα,
ὄφρά οἱ ἐκ πολέμοιο γέρας περικαλλὲς ἄροιτε
τύμβον ἐπ’ εὐρώεντα Πολυξείνην εὔπεπλον·
καί μιν ἔφη ῥέξαντας ἀπόπροθι ταρχύσασθαι.
Εἰ δέ οἱ οὐκ ἀλέγοντες ἐπιπλώοιτε θάλασσαν,
ἠπείλει κατὰ πόντον ἐναντία κύματ’ ἀείρας
λαὸν ὁμῶς νήεσσι πολὺν χρόνον ἐνθάδ’ ἐρύξειν.»
Ὣς φαμένοιο πίθοντο καὶ ὡς θεῷ εὐχετόωντο.
Καὶ γὰρ δὴ κατὰ βένθος ἀέξετο κῦμα θυέλλῃ
εὐρύτερον καὶ μᾶλλον ἐπήτριμον ἢ πάρος ἦεν,
μαινομένον ἀνέμοιο· μέγα〈σ〉 δ’ ὀροθύνετο πόντος
χερσὶ Ποσειδάωνος· ὃ γὰρ κρατερῷ Ἀχιλῆι
ἦρα φέρεν· πᾶσαι δὲ θοῶς ἐνόρουσαν ἄελλαι
ἐς πέλαγος. Δαναοὶ δὲ μέγ’ εὐχόμενοι Ἀχιλῆι
πάντες ὁμῶς μάλα τοῖα πρὸς ἀλλήλους ὀάριζον·
«Ἀτρεκέως γενεὴ μεγάλου Διὸς ἦεν Ἀχιλλεύς·
τῶ καὶ νῦν θεός ἐστι, καὶ εἰ πάρος ἔσκε μεθ’ ἡμῖν.
Οὐ γὰρ ἀμαλδύνει μακάρων γένος ἄμβροτος Αἰών.»
Ὣς φάμενοι ποτὶ τύμβον Ἀχιλλέος ἀπονέοντο.
Τὴν δ’ ἄγον, ἠύτε πόρτιν ἐς 〈ἀ〉θανάτοιο θυηλὰς
μητρὸς ἀπειρύσσαντες ἐνὶ ξυλόχοισι βοτῆρες,

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἣ δ’ ἄρα μακρὰ βοῶσα κινύρεται ἀχνυμένη κῆρ·
book 14.260.2 ὣς τῆμος Πριάμοιο πάις περικωκύεσκε
book 14.260.3 δυσμενέων ἐν χερσίν. Ἄδην δέ οἱ ἔκχυτο δάκρυ·
book 14.260.4 ὡς δ’ ὁπότε βριαρῇ ὑπὸ χερμάδι καρπὸς ἐλαίης
book 14.260.5 οὔ πω χειμερίῃσι μελαινόμενος ψεκάδεσσι
book 14.265.1 χεύῃ πολλὸν ἄλειφα, περιτρίζωσι δὲ μακρὰ
book 14.265.2 ἁρμοὶ ὑπὸ σπάρτοισι βιαζομένων αἰζηῶν·
book 14.265.3 ὣς ἄρα καὶ Πριάμοιο πολυτλήτοιο θυγατρὸς
book 14.1 ἑλκομένης ποτὶ τύμβον ἀμειλίκτου Ἀχιλῆος
book 14.2 αἰνὸν ὁμῶς στοναχῇσι κατὰ βλεφάρων ῥέε δάκρυ·
book 14.270.1 καί οἱ κόλπος ἔνερθεν ἐπλήθετο, δεύετο δὲ χρὼς
book 14.270.2 ἀτρεκέως ἀτάλαντος ἐυκτεάνῳ ἐλέφαντι.
book 14.270.3 Καὶ τότε λευγαλέοις ἐπὶ πένθεσι κύντερον ἄλγος
book 14.270.4 τλήμονος ἐς κραδίην Ἑκάβης πέσεν· ἐν δέ οἱ ἦτορ
book 14.270.5 μνήσατ’ ὀιζυροῖο καὶ ἀλγινόεντος ὀνείρου
book 14.275.1 τόν ῥ’ ἴδεν ὑπνώουσα παροιχομένῃ ἐνὶ νυκτί·
book 14.275.2 ἦ γὰρ ὀίετο τύμβον ἐπ’ ἀντιθέου Ἀχιλῆος
book 14.275.3 ἑστάμεναι γοόωσα· κόμαι δέ οἱ ἄχρις ἐπ’ οὖδας
book 14.275.4 ἐκ κεφαλῆς ἐκέχυντο, καὶ ἀμφοτέρων ἀπὸ μαζῶν
book 14.275.5 ἔρρεε φοίνιον αἷμα ποτὶ χθόνα, δεῦε δὲ σῆμα.
book 14.280.1 Τοῦ πέρι δειμαίνουσα καὶ ὀσσομένη μέγα πῆμα
book 14.280.2 οἴκτρὸν ἀνοιμώζεσκε, γόῳ δ’ ἐπὶ μακρὸν ἀύτει.
book 14.280.3 Εὖτε κύων προπάροιθε κινυρομένη μεγάροιο
book 14.280.4 μακρὸν ὑλαγμὸν ἵησι, νέον σπαργεῦσα γάλακτι,
book 14.280.5 τῆς ἄπο νήπια τέκνα πάρος φάος εἰσοράασθαι
book 14.285.1 νόσφι βάλωσιν ἄνακτες ἕλωρ ἔμεν οἰωνοῖσιν,
book 14.285.2 ἣ δ’ ὁτὲ μέν θ’ ὑλακῇσι κινύρεται, ἄλλοτε δ’ αὖτε
book 14.285.3 ὠρυθμῷ, στυγερὴ δὲ δι’ ἠέρος ἔσσυτ’ ἀυτή·
book 14.285.4 ὣς Ἑκάβη γοόωσα μέγ’ ἴαχεν ἀμφὶ θυγατρί·
book 14.285.5 «Ὤ μοι ἐγώ, τί νυ πρῶτα, τί δ’ ὕστατον ἀχνυμένη κῆρ
book 14.290 κωκύσω πολέεσσι περιπλήθουσα κακοῖσιν,
book 14.1 υἱέας ἢ πόσιν αἰνὰ καὶ οὐκ ἐπίολπα παθόντας,
book 14.2 ἢ πόλιν ἠὲ θύγατρας ἀδευκέας ἢ ἐμὸν αὐτῆς
book 14.3 ἦμαρ ἀναγκαῖον ἢ δούλιον; Οὕνεκα Κῆρες
book 14.4 σμερδαλέαι πολέεσσί μ’ ἐνειλήσαντο κακοῖσι.
book 14.295.1 Τέκνον ἐμόν, σοὶ δ’ αἰνὰ καὶ οὐκ ἐπίολπα καὶ αὐτῇ
book 14.295.2 ἄλγε’ ἐπεκλώσαντο· γάμου δ’ ἀπὸ νόσφι βάλοντο
book 14.295.3 ἐγγὺς ἐόνθ’ Ὑμέναιον, ἐπεκρήναντο δ’ ὄλεθρον
book 14.295.4

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ἄσχετον ἀργαλέον τε καὶ οὐ φατόν· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
καὶ νέκυς ἡμετέρῳ ἔτ' ἰαίνεται αἵματι θυμόν.
Ὥς μ' ὄφελον μετὰ σεῖο, φίλον τέκος, ἤματι τῷδε
γαῖα χανοῦσα κάλυψε πάρος σέο πότμον ἰδέσθαι.»
Ὣς φαμένης ἄλληκτα κατὰ βλεφάρων ἐχέοντο
δάκρυα· λευγαλέον γὰρ ἔχεν μετὰ πένθε〈σ〉ι πένθος.
Οἳ δ' ὅτ' ἔβαν ποτὶ τύμβον Ἀχιλλῆος ζαθέοιο,
δὴ τότε οἱ φίλος υἱὸς ἐρυσσάμενος θοὸν ἆορ
σκαιῇ μὲν κούρην κατερήτυε, δεξιτερῇ δὲ
τύμβῳ ἐπιψαύων τοῖον ποτὶ μῦθον ἔειπε·
«Κλῦθι, πάτερ, σέο παιδὸς ἐπευχομένοιο καὶ ἄλλων
Ἀργείων μηδ' ἧμιν ἔτ' ἀργαλέως χαλέπαινε·
ἤδη γάρ τοι πάντα τελέσσομεν ὅσσα μενοινᾷς
σῇσιν ἐνὶ πραπίδεσσι· σὺ δ' ἵλαος ἄμμι γένοιο
τεύξας εὐχομένοισι θοῶς θυμηδέα νόστον.»
Ὣς εἰπὼν κούρης διὰ λοίγιον ἤλασεν ἆορ
λαυκανίης· τὴν δ' αἶψα λίπεν πολυήρατος αἰὼν
οἰκτρὸν ἀνοιμώξασαν ἐφ' ὑστατίῃ βιότοιο.
Καί ῥ' ἣ μὲν πρηνὴς χαμάδις πέσε· τῆς δ' ὑπὸ δειρὴ
φοινίχθη περὶ πάντα, χιὼν ὣς ἥ τ' ἐν ὄρεσσιν
ἢ συὸς ἢ ἄρκτοιο κατουταμένης ὑπ' ἄκοντι
αἵματι 〈πορ〉φύροντι θοῶς ἐρυθαίνεθ' ὕπερθεν.
Ἀργεῖοι δέ μιν αἶψα δόσαν ποτὶ ἄστυ φέρεσθαι
ἐς δόμον ἀντιθέου Ἀντήνορος, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὴν
κεῖνος ἐνὶ Τρώεσσιν ἑῷ πάρος υἱέι δίῳ
Εὐρυμάχῳ ἀτίταλλεν ἐνὶ μεγάροισιν ἄκοιτιν.
Ὃς δ' ἐπεὶ οὖν τάρχυσε κλυτὴν Πριάμοιο θύγατρα
ἐγγὺς ἑοῖο δόμοιο, παραὶ Γανυμήδεος ἱρὰ
δώματα καὶ νηοῖο καταντίον Ἀτρυτώνης,
δὴ τότε παύσατο κῦμα, κατευνήθη δὲ θύελλα
σμερδαλέη, καὶ χεῦμα κατεπρήυνε γαλήνη.
Οἳ δὲ θοῶς ἐπὶ νῆας ἔβαν μέγα καγχαλόωντες,
μέλποντες μακάρων ἱερὸν γένος ἠδ' Ἀχιλῆα.
Αἶψα δὲ δαῖτ' ἐπάσαντο βοῶν ἀπὸ μῆρα ταμόντες
ἀθανάτοις· ἐρατὴ δὲ θυηπολίη πέλε πάντῃ·
οἳ δέ που ἀργυρέοισι καὶ ἐν χρυσέοισ〈ι〉 κυπέλλοις
πῖνον ἀφυσσάμενοι λαρὸν μέθυ· γήθεε δέ σφι
θυμὸς ἐελδομένων σφετέρην ἐπὶ γαῖαν ἱκέσθαι.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Ἀλλ’ ὅτε δὴ δόρποιο καὶ εἰλαπίνης κορέσαντο,
book 14.335.3 δὴ τότε Νηλέος υἱὸς ἐελδομένοισιν ἔειπε·
book 14.335.4 «Κλῦτε, φίλοι, πολέμοιο μακρὴν 〈προ〉 φυγόντες ὁμο-
book 14.338.1 κλήν,
book 14.338.2 ὄφρα λιλαιομένοισιν ἔπος θυμηδὲς ἐνίσπω·
book 14.340.1 ἤδη γὰρ νόστοιο πέλει θυμηδέος ὥρη.
book 14.340.2 Ἀλλ’ ἴομεν· δὴ γάρ που Ἀχιλλέος ὄβριμον ἦτορ
book 14.340.3 παύσατ’ ὀιζυροῖο χόλου, κατέρυξε δὲ κῦμα
book 14.340.4 ὄβριμον Ἐννοσίγαιος· ἐπιπνείουσι δ’ ἀῆται
book 14.340.5 μείλιχοι οὐδ’ ἔτι κῦμα κορύσσεται. Ἀλλ’ ἄγε νῆας
book 14.345.1 εἰς ἁλὸς οἶδμ’ ἐρύσαντες ἀναμνησώμεθα νόστου.»
book 14.345.2 Ὣς φάτ’ ἐελδομένο〈ι〉ς, οἳ δ’ ἐς πλόον ἐντύνοντο.
book 14.345.3 Ἔνθα τέρας θηητὸν ἐπιχθονίοισι φαάνθη,
book 14.345.4 οὕνεκα δὴ Πριάμοιο δάμαρ πολυδακρύτοιο
book 14.345.5 ἐκ βροτοῦ ἀλγινόεσσα κύων γένετ’· ἀμφὶ δὲ λαοὶ
book 14.1 θάμβεον ἀγρόμενοι· τῆς δ’ ἄψεα λάινα πάντα
book 14.2 θῆκε θεός, μέγα θαῦμα καὶ ἐσσομένοισι βροτοῖσι.
book 14.3 Καὶ τὴν μὲν Κάλχαντος ὑπ’ ἐννεσίῃσιν Ἀχαιοὶ
book 14.4 νηὸς ἐπ’ ὠκυπόροιο πέραν θέσαν Ἑλλησπόντου·
book 14.5 καρπαλίμως δ’ ἄρα νῆας ἔσω ἁλὸς εἰρύσσαντες
book 14.355.1 κτήματα πάντ’ ἐβάλονθ’ ὁπός’ Ἴλιον εἰσανιόντες
book 14.355.2 ληίσσαντο πάροιθε περικτίονας δαμάσαντες
book 14.355.3 ἠδ’ ὁπός’ ἐξ αὐτῆς ἄγον Ἰλίου, οἷσι μάλιστα
book 14.355.4 γήθεον, οὕνεκ’ ἔσαν μάλα μυρία· τοῖς 〈δ’〉 ἅμα πολλαὶ
book 14.355.5 ληι〈ά〉δες συνέποντο μάλ’ ἀχνύμεναι κατὰ θυμόν.
book 14.360.1 Αὐτοὶ δ’ ἐντὸς ἵκοντο νεῶν· ἀλλ’ οὔ σφισι Κάλχας
book 14.360.2 ἕσπετ’ ἐπειγομένοισιν ἔσω ἁλός, ἀλλὰ καὶ ἄλλους
book 14.360.3 Ἀργείους κατέρυκε· Καφηρίσι γὰρ περὶ πέτραις
book 14.360.4 δείδιεν αἰνὸν ὄλεθρον ἐπεσσύμενον Δαναοῖσιν.
book 14 Οἳ δέ οἱ οὔ τι πίθοντο· παρήπαφε γὰρ νόον ἀνδρῶν
book 14.365.1 Αἶσα κακή. Μοῦνος δὲ θεοπροπίας εὖ εἰδὼς
book 14.365.2 Ἀμφίλοχος θοὸς υἱὸς ἀμύμονος Ἀμφιαράου
book 14.365.3 μίμνεν ὁμῶς Κάλχαντι περίφρονι· τοῖσι γὰρ ἦεν
book 14.365.4 αἴσιμον ἀμφοτέροισιν ἑῆς ἀπὸ τηλόθι γαίης
book 14.365.5 Παμφύλων Κιλίκων 〈τε〉 ποτὶ πτολίεθρα νέεσθαι.
book 14.370.1 Ἀλλὰ τὰ μὲν μετόπισθε θεοὶ θέσαν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
book 14.370.2 νηῶν πείσματ’ ἔλυσαν ἀπὸ χθονὸς ἠδὲ καὶ εὐνὰς
book 14.370.3 ἐσσυμένως ἀνάειραν. Ἐπίαχε δ’ Ἑλλήσποντος
book 14.370.4

σπερχομένων· νῆες δὲ περικλύζοντο θαλάσσῃ.
book 14.370.5 Ἀμφὶ δ’ ἄρά σφισι πολλὰ περὶ πρῴρῃσιν ἔκειτο
book 14.375.1 ἔντε’ ἀποκταμένων· καθύπερθε δὲ σήματα νίκης
book 14.375.2 μυρί’ ἀπῃώρηντο· κατεστέψαντο δὲ νῆας
book 14.375.3 καὶ κεφαλὰς καὶ δοῦρα καὶ ἀσπίδας ᾗσι μάχοντο
book 14.375.4 ἀντία δυσμενέων. Ἀπὸ δὲ πρῴρηθεν ἄνακτες
book 14.375.5 εἰς ἅλα κυανέην λεῖβον μέθυ πολλὰ θεοῖσιν
book 14.380.1 εὐχόμενοι μακάρεσσιν ἀκηδέα νόστον ὀπάσσαι.
book 14.380.2 Εὐχωλαὶ δ’ ἀνέμοισι μίγεν καὶ ἀπόπροθι νηῶν
book 14.380.3 μαψιδίως νεφέεσσι καὶ ἠέρι συμφορέοντο.
book 14.380.4 Αἳ δ’ ἄρα παπταίνεσκον ἐς Ἴλιον ἀχνύμεναι κῆρ
book 14.380.5 ληιάδες καὶ πολλὰ κινυρόμεναι γοάασκον
book 14.385.1 κρύβδην Ἀργείων μέγ’ ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχουσαι.
book 14.385.2 Καί ῥ’ αἳ μὲν περὶ γούνατ’ ἔχον χέρας, αἳ δὲ μέτωπα
book 14.386a χερσὶν ἐπηρείδοντο δυσάμμοροι· αἳ δ’ ἄρα τέκνα
book 14.387 ἄμπεχον ἀγκοίνῃσι· τὰ δ’ οὔ πω δούλιον ἦμαρ
book 14.1 ἔστενον, οὐδὲ πάτρης ἐπὶ πήμασιν, ἀλλ’ ἐπὶ μαζῷ
book 14.2 θυμὸν ἔχον· κηδέων γὰρ ἀπόπροθι νήπιον ἦτορ.
book 14.390.1 Πάσῃσι 〈ν〉 δ’ ἐλέλυντο κόμαι καὶ στήθεα λυγρὰ
book 14.390.2 ἀμφ’ ὀνύχεσσι δέδρυπτο· παρειῇσι 〈ν〉 δ’ ἔτι δάκρυ
book 14.390.3 αὐαλέον περίκειτο, κατείβετο δ’ ἄλλ’ ἐφύπερθε
book 14.390.4 πυκνὸν ἀπὸ βλεφάρων. Δέρκοντο δὲ τλήμονα πάτρην
book 14.390.5 αἰθομένην ἔτι πάγχυ, πολὺν δ’ ἀνὰ καπνὸν ἰόντα.
book 14.395.1 Ἀμφὶ δὲ Κασσάνδρην ἐρικυδέα παπταίνουσαι
book 14.395.2 πᾶσαί μιν θηεῦντο θεοπροπίης ἀλεγεινῆς
book 14.395.3 μνωόμεναι· ἣ δέ σφιν ἐπεγγελάασκε γοώσαις
book 14.395.4 καί περ ἀκηχεμένη στυγεροῖς ἐπὶ πήμασι πάτρης.
book 14.395.5 Τρώων δ’ ὅσσοι ἄλυξαν ἀνηλέος ἐκ πολέμοιο,
book 14.1 ἀγρόμενοι κατὰ ἄστυ περὶ νέκυας πονέοντο
book 14.2 θαπτέμεναι μεμαῶτες· ἄγεν δ’ ἀλεγεινὸν ἐς ἔργον
book 14.3 Ἀντήνωρ· αὐτοὶ δὲ πυρὴν πολέεσσι τίθεντο.
book 14.4 Ἀργεῖοι δ’ ἄλληκτον ἐνὶ φρεσὶ καγχαλόωντες
book 14.5 ἄλλοτε μὲν κώπῃσι διέπρησσον μέλαν ὕδωρ,
book 14.405.1 ἄλλοτε δ’ ἱστία νηυσὶ μεμαότες ἐντύνοντο
book 14.405.2 ἐσσυμένως. Ὀπίσω δὲ θοῶς ἀπελείπετο πᾶσα
book 14.405.3 Δαρδανίη καὶ τύμβος Ἀχιλλέος· οἳ δ’ ἀνὰ θυμὸν
book 14.405.4 καί περ ἰαινόμενοι κταμένων μνησθέντες ἑταίρων
book 14.405.5 ἀργαλέως ἀκάχοντο καὶ ἀλλοδαπῶν ἐπὶ γαῖαν
book 14.410.1

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

ὅσσε βάλον 〈θ’〉 · ἣ δέ σφιν ἐφαίνετο τηλόθι νηῶν
χαζομένη. Τοὶ δ’ αἶψα παρ’ ἀγχιάλοιο φέροντο
ῥηγμῖνας Τενέδοιο, παρημείβοντο δὲ Χρῦσαν
καὶ Φοίβου Σμινθῆος ἕδος ζαθέοιό τε Κίλλης·
Λέσβος δ’ ἠνεμόεσσ’ ἀνεφαίνετο· κάμπτετο δ’ ἄκρη
ἐσσυμένως Λεκτοῖο, τόθι ῥίον ὕστατον Ἴδης.
Λαίφεα δὲ πρησθέντα περίαχεν· ἀμφὶ δὲ πρῴραις
ἔβραχεν οἶδμα κελαινόν· ἐπεσκιόωντο δὲ μακρὰ
κύματα· λευκαίνοντο δ’ ὑπὲρ πόντοιο κέλευθοι.
Καί νύ κεν Ἀργεῖοι κίον Ἑλλάδος ἱερὸν οὖδας
πάντες ἁλὸς κατὰ βένθος ἀκηδέες, εἰ μὴ ἄρά σφι
κούρη ἐριγδούποιο Διὸς νεμέσησεν Ἀθήνη.
Καί ῥ’ ὁπότ’ Εὐβοίης σχεδὸν ἤλυθον ἠνεμοέσσης,
δὴ τότε μητιόωσα βαρὺν καὶ ἀνηλέα πότμον
ἀμφὶ Λοκρῶν βασιλῆι καὶ ἄσχετον ἀσχαλόωσα
Ζηνὶ θεῶν μεδέοντι παρισταμένη φάτο μῦθον
ἀθανάτων ἀπάνευθε· χόλον δέ οἱ οὐ χάδε θυμός·
«Ζεῦ πάτερ, οὐκέτ’ ἀνεκτὰ θεοῖς ἐπιμηχανόωνται
ἀνέρες, οὐκ ἀλέγοντες ἀνὰ φρένας οὔτε σεῦ αὐτοῦ
οὔτ’ ἄλλων μακάρων, ἐπεὶ ἦ τίσις οὐκέτ’ ὀπηδεῖ
ἀνδράσι λευγαλέοισι, κακοῦ δ’ ἄρα πολλάκις ἐσθλὸς
συμφέρετ’ ἄλγεσι μᾶλλον, ἔχει δ’ ἄλληκτον ὀιζύν.
Τοὔνεκ’ ἄρ’ οὔτε δίκην τις ἔθ’ ἅζεται, οὐδέ τις αἰδὼς
ἔστι παρ’ ἀνθρώποισιν. Ἔγωγε μὲν οὔτ’ ἐν Ὀλύμπῳ
ἔσσομαι οὔτ’ ἔτι σεῖο κεκλήσομαι, εἰ μὴ Ἀχαιῶν
τίσομ’ ἀτασθαλίην, ἐπεὶ ἦ νύ μοι ἔνδοθι νηοῦ
υἱὸς Ὀιλῆος μέγ’ ἐνήλιτεν, οὐδ’ ἐλέαιρε
Κασσάνδρην ὀρέγουσαν ἀκηδέας εἰς ἐμὲ χεῖρας
πολλάκις, οὐδ’ ἔδδεισεν ἐμὸν μένος, οὐδέ τι θυμῷ
ᾐδέσατ’ ἀθανάτην, ἀλλ’ ἄσχετον ἔργον ἔρεξε.
Τῶ νύ μοι ἀμβροσίῃσι περὶ φρεσὶ μή τι μεγήρῃς
ῥέξαι ὅπως μοι θυμὸς ἐέλδεται, ὄφρα καὶ ἄλλοι
αἶζηοὶ τρομέωσι θεῶν ἀρίδηλον ὁμοκλήν.»
Ὣς φαμένην προσέειπε 〈πατὴρ〉 ἀγανοῖς ἐπέεσσιν·
«Ὦ τέκος, οὔ τοι ἔγωγ’ ἀνθίσταμαι εἵνεκ’ Ἀχαιῶν,
ἀλλὰ καὶ ἔντεα πάντα, τά μοι πάρος ἦρα φέροντες
χερσὶν ὑπ’ ἀκαμάτοισιν ἐτεκτήναντο Κύκλωπες,
δώσω ἐελδομένῃ· σὺ δὲ σῷ κρατερόφρονι θυμῷ

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

αὐτὴ χεῖμ’ ἀλεγεινὸν ἐπ’ Ἀργείοισιν ὄρινον.»
book 14.445.5 Ὣς εἰπὼν στεροπήν τε θοὴν ὀλοόν τε κεραυνὸν
book 14.1 καὶ βροντὴν στονόεσσαν ἀταρβέος ἀγχόθι κούρης
book 14.2 θήκατο· τῆς δ’ ἄρα θυμὸς ὑπὸ κραδίῃ μέγ’ ἰάνθη.
book 14.3 Αὐτίκα δ’ αἰγίδα θοῦριν ἐδύσετο παμφανόωσαν,
book 14.4 ἄρρηκτον βριαρήν τε καὶ ἀθανάτοισιν ἀγητήν·
book 14.5 ἐν γάρ οἱ πεπόνητο κάρη βλοσυροῖο Μεδούσης
book 14.455.1 σμερδαλέον· κρατεροὶ δὲ καὶ ἀκαμάτου πυρὸς ὁρμὴν
book 14.455.2 λάβρον ἀποπνείοντες ἔσαν καθύπερθε δράκοντες.
book 14.455.3 Ἔβραχε δ’ αἰγὶς ἅπασα περὶ στήθεσσιν ἀνάσσης,
book 14.455.4 οἷον ὅτε στεροπῇσιν ἐπιβρέμει ἄσπετος αἰθήρ.
book 14.455.5 Λάζετο δ’ ἔντεα πατρὸς ἅ περ θεὸς οὔ τις ἀείρει
book 14.460.1 νόσφι Διὸς μεγάλοιο· τίναξε δὲ μακρὸν Ὄλυμπον,
book 14.460.2 σὺν δ’ ἔχεεν νεφέλας τε καὶ ἠέρα πᾶσαν ὕπερθε·
book 14.460.3 νὺξ 〈δ’〉 ἐχύθη περὶ γαῖαν, ἐπήχλυσεν δὲ θάλασσα·
book 14.1 Ζεὺς δὲ μέγ’ εἰσορόων 〈ἐπ〉 ετέρπετο. Κίνυτο δ’ εὐρὺς
book 14.2 οὐρανὸς ἀμφὶ πόδεσσι θεῆς· περὶ δ’ ἔβραχεν αἰθήρ,
book 14.465.1 ὡς Διὸς ἀκαμάτοιο ποτὶ κλόνον ἐμμεμαῶτος.
book 14.465.2 Ἣ δ’ ἄφαρ ἠερόεντος ὑπὲρ πόντοιο φέρεσθαι
book 14.465.3 οὐρανόθεν προέηκεν ἐς Αἴολον ἄμβροτον Ἶριν,
book 14.465.4 ὄφρ’ Ἀνέμους ἅμα πάντας ἐπιβρίσαντας ἰάλλῃ
book 14.465.5 ἐλθέμεναι κραναοῖο Καφηρέος ἔγγυθεν ἄκρων
book 14.470.1 νωλεμέως χριμφθέντας ἀνοιδῆναί τε θάλασσαν
book 14.470.2 λευγαλέῃς ῥιπῇσι μεμηνότας. Ἣ δ’ ἀίουσα
book 14.470.3 ἐσσυμένως οἴμησε περιγναμφθεῖσα νέφεσσι·
book 14.470.4 φαίης κεν πῦρ ἔμμεν ἄμ’ ἠέρι καὶ μέλαν ὕδωρ.
book 14.470.5 Ἵκετο δ’ Αἰολίην, Ἀνέμων ὅθι λάβρον ἀέντων
book 14.475.1 ἄντρα πέλει στυφελῇσιν ἀρηρέμεν’ ἀμφὶ πέτρῃσι
book 14.475.2 κοῖλα καὶ ἠχήεντα· δόμοι δ’ ἄγχιστα πέλονται
book 14.475.3 Αἰόλου Ἱπποτάδαο. Κίχεν δέ μιν ἔνδον ἐόντα
book 14.475.4 σύν τ’ ἀλόχῳ καὶ παισὶ δυώδεκα· καί οἱ ἔειπεν
book 14.475.5 ὁππός’ Ἀθηναίη Δαναῶν ἐπεμήδετο νόστῳ.
book 14.480.1 Αὐτὰρ ὅ γ’ οὐκ ἀπίθησε, μολὼν δ’ ἔκτοσθε μελάθρων
book 14.480.2 χερσὶν ὑπ’ ἀκαμάτοισιν ὄρος μέγα τύψε τριαίνῃ,
book 14.480.3 ἔνθ’ Ἄνεμοι κελαδεινὰ δυσηχέες ηὐλίζοντο
book 14.480.4 ἐν κενεῷ κευθμῶνι, περίαχε δ’ αἰὲν ἰωὴ
book 14 βρυχομένων ἀλεγεινά. Βίῃ δ’ ἔρρηξε κολώνην·
book 14.485.1 οἳ δ’ ἄφαρ ἐξεχέοντο· κέλευσε δὲ πάντας ἐρεμνὴν
book 14.485.2

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

λαίλαπα συμφορέοντας ἀήμεναι, ὄφρ’ ἀλεγεινὸν
ὀρνυμένης ἁλὸς οἶδμα Καφηρέος ἄκρα καλύψῃ.
Οἳ δὲ θοῶς ὤρνυντο πάρος βασιλῆος ἀκοῦσαι
πᾶν ἔπος· ἐσσυμένοισι δ’ ἐπεστενάχιζε θάλασσα
ἄσπετον· ἠλιβάτοισι δ’ ἐοικότα κύματ’ ὄρεσσιν
ἄλλοθεν ἄλλα φέροντο. Κατεκλάσθη δ’ ἄρ’ Ἀχαιῶν
θυμὸς ἐνὶ στέρνοισιν, ἐπεὶ νέας ἄλλοτε μέν που
ὑψηλὸν φέρε κῦμα δι’ ἠέρος, ἄλλοτε δ’ αὖτε
οἷα κατὰ κρημνοῖο κυλινδομένας φορέεσκε
βυσσὸν ἐς ἠερόεντα, βίη δέ οἱ ἄσχετος αἰεὶ
ψάμμον ἀναζείεσκε διοιγομένοιο κλύδωνος.
Οἳ δ’ ἄρ’ ἀμηχανίῃ βεβολημένοι οὔτ’ ἐπ’ ἐρετμῷ
χεῖρα βαλεῖν ἐδύναντο τεθηπότες, οὔτ’ ἄρα λαίφη
ἔσθενον ἀμφὶ κέρα λελιημένοι εἰρύσσασθαι
ῥηγνύμεν’ ἐξ ἀνέμων οὐδ’ ἔμπαλιν ἰθύνασθαι
ἐς πλόον· ἀργαλέαι γὰρ ἐπεκλονέοντο θύελλαι.
Οὐδὲ κυβερνήτῃσι πέλεν μένος εἰσέτι νηῶν
χερσὶν ἐπισταμένῃσι θοῶς οἰήια νωμᾶν·
πάντα γὰρ ἄλλυδις ἄλλα κακαὶ διέχευον ἄελλαι.
Οὐδέ τις ἐλπωρὴ βι 〈ότ〉 ου πέλεν, οὕνεκ’ ἐρεμνὴ
νὺξ ἅμα καὶ μέγα χεῖμα καὶ ἀθανάτων χόλος αἰνὸς
ὦρτο· Ποσειδάων γὰρ ἀνηλέα πόντον ὄρινεν
ἦρα κασιγνήτοιο φέρων ἐρικυδέι κούρῃ,
ἥ ῥα καὶ αὐτὴ ὕπερθεν ἀμείλιχα μαιμώωσα
θῦνε μετ’ ἀστεροπῇσιν· ἐπέκτυπε δ’ οὐρανόθεν Ζεὺς
κυδαίνων ἀνὰ θυμὸν ἑὸν τέκος. Ἀμφὶ δὲ πᾶσαι
νῆσοί τ’ ἤπειροί τε κατεκλύζοντο θαλάσσῃ
Εὐβοίης οὐ πολλὸν ἀπόπροθεν, ἧχι μάλιστα
τεῦχεν ἀμειλίκτοισιν ἐπ’ ἄλγεσιν ἄλγεα δαίμων
Ἀργείοις. Στοναχὴ δὲ καὶ οἰμωγὴ κατὰ νῆας
ἔπλετ’ ἀπολλυμένων· κανάχιζε δὲ δούρατα νηῶν
ἀγνυμένων· αἳ γάρ ῥα συνωχαδὸν ἀλλήλῃσιν
αἰὲν 〈ἐν〉 ερρήγνυντο. Πόνος δ’ ἄπρηκτος ὀρώρει·
καί ῥ’ οἳ μὲν κώπῃσιν ἀπωσέμεναι μεμαῶτες
νῆας ἐπεσσυμένας αὐτοῖς ἅμα δούρασι λυγροὶ
κάππεσον ἐς μέγα βένθος, ἀμειλίκτῳ δ’ ὑπὸ πότμῳ
κάτθανον, οὕνεκ’ ἄρά σφιν ἐπέχραον ἄλλοθεν ἄλλα
νηῶν δούρατα μακρά, συνηλοίηντο δὲ πάντων

σώματα λευγαλέως· οἳ δ’ ἐν νήεσσι πεσόντες
κεῖντο καταφθιμένοισιν ἐοικότες· οἳ δ’ ὑπ’ ἀνάγκης
νήχοντ’ ἀμφιπεσόντες ἐυξέστοισιν ἐρετμοῖς·
ἄλλοι δ’ αὖ σανίδεσσιν ἐπέπλεον. Ἔβραχε δ’ ἅλμη
βυσσόθεν, ὥς τε θάλασσαν ἰδ’ οὐρανὸν ἠδὲ καὶ αἶαν
φαίνεσθ’ ἀλλήλοισιν ὁμῶς συναρηρότα πάντα.
Ἣ δ’ ἄρ’ ἀπ’ Οὐλύμποιο βαρύκτυπος Ἀτρυτώνη
οὔ τι καταισχύνεσκε βίην πατρός· ἀμφὶ δ’ ἄρ’ αἰθὴρ
ἴαχεν. Ἣ δ’ Αἴαντι φόνον καὶ πῆμα φέρουσα
ἔμβαλε νηὶ κεραυνόν, ἄφαρ δέ μιν ἄλλυδις ἄλλῃ
ἐσκέδασε〈ν〉 διὰ τυτθά· περίαχε δ’ αἶα καὶ αἰθήρ,
ἐκλύσθη δ’ ἄρα πᾶσα περίδρομος Ἀμφιτρίτη.
Οἳ δ’ ἔκτοσθε νεὸς πέσον ἀθρόοι· ἀμφὶ δ’ ἄρ’ αὐτοὺς
κύματα μακρὰ φέροντο· περὶ στεροπῇσι δ’ ἀνάσσης
αἴγλη μαρμαίρεσκε διὰ κνέφας ἀίσσουσα.
Οἳ δ’ ἄποτον λάπτοντες ἁλὸς πολυηχέος ἅλμην
θυμὸν ἀποπνείοντες ὑπὲρ πόντοιο φέροντο.
Ληιάσι〈ν〉 δ’ ἄρα χάρμα καὶ ὀλλυμένῃσι τέτυκτο·
καί ῥ’ αἳ μὲν κατέδυσαν ἔσω ἁλὸς ἀμφιβαλοῦσαι
χεῖρας ἑοῖς τεκέεσσι δυσάμμοροι· αἳ δ’ ἀλεγειναὶ
δυσμενέων περὶ κρᾶτα βάλον χέρας, οἷς ἅμα λυγραὶ
σπεῦδον ἀποφθίσασθαι ἑῆς ἀντάξια λώβης
τινύμεναι Δαναούς. Ἣ δ’ ὑψόθεν εἰσορόωσα
τέρπεθ’ ἑὸν κατὰ θυμὸν ἀγαυὴ Τριτογένεια.
Αἴας δ’ ἄλλοτε μὲν περινήχετο δούρατι νηός,
ἄλλοτε δ’ αὖ χείρεσσι διήνυεν ἁλμυρὰ βένθη,
ἀκαμάτῳ Τιτῆνι βίην ὑπέροπλον ἐοικώς.
Σχίζετο δ’ ἁλμυρὸν οἶδμα περὶ κρατερῇσι χέρεσσιν
ἀνδρὸς ὑπερθύμοιο· θεοὶ δέ μιν εἰσορόωντες
ἠνορέην καὶ κάρτος ἐθάμβεον. Ἀμφὶ δὲ κῦμα
ἄλλοτε μὲν φορέεσκε πελώριον ἠύτ’ ἐπ’ ἄκρην
οὔρεος ὑψηλοῖο δι’ ἠέρος, ἄλλοτε δ’ αὖτε
ὑψόθεν οἷα φάραγξιν ἐνέκρυφεν· οὐδ’ ὅ γε χεῖρας
κάμνε πολυτλήτους. Πολλοί γε μὲν ἔνθα καὶ ἔνθα
σβεννύμενοι σμαράγιζον ἔσω πόντοιο κεραυνοί·
οὔ πω γάρ οἱ θυμὸν ἐμήδετο Κηρὶ δαμάσσαι
κούρη ἐριγδούποιο Διὸς μάλα περ κοτέουσα,
πρὶν τλῆναι κακὰ πολλὰ καὶ ἄλγεσι πάγχυ μογῆσαι.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

Τοὔνεκά μιν κατὰ βένθος ἐδάμνατο δηρὸν ὀιζὺς
πάντοθε τειρόμενον· περὶ γὰρ κακὰ μυρία Κῆρες
ἀνδρὶ περιστήσαντο. Μένος δ’ ἐνέπνευσεν ἀνάγκη·
φῆ δέ, καὶ εἰ μάλα πάντες Ὀλύμπιοι εἰς ἓν ἵκωνται
χωόμενοι καὶ πᾶσαν ἀναστήσωσι θάλασσαν,
ἐκφυγέειν. Ἀλλ’ οὔ τι θεῶν ὑπάλυξεν ὁμοκλήν·
δὴ γάρ οἱ νεμέσησεν ὑπέρβιος Ἐννοσίγαιος,
εὖτέ μιν εἰσενόησεν ἐφαπτόμενον χερὶ πέτρης
Γυραίης, καί οἱ μέγ’ ἐχώσατο. Σὺν δ’ ἐτίναξε
πόντον ὁμῶς καὶ γαῖαν ἀπείριτον· ἀμφὶ δὲ πάντῃ
κρημνοὶ ὑπεκλονέοντο Καφηρέος· αἳ δ’ ἀλεγεινὸν
θεινόμεναι ῥηγμῖνες ἐπέβραχον οἴδματι λάβρῳ
χωομένοιο ἄνακτος. Ἀπέσχισε δ’ εἰς ἅλα πέτρον
εὐρέα, τῇ περ ἐκεῖνος ἑαῖς ἐπεμαίετο χερσί·
καί ῥά οἱ ἀμφὶ πάγοισιν ἑλισσομένου μάλα δηρὸν
χεῖρες ἀπεδρύφθησαν, ὑπέδραμε δ’ αἷμ’ ὀνύχεσσι·
μόρμυρον δέ οἱ αἰὲν ὀρινόμενος περὶ κῦμα
ἀφρὸς ἄδην λεύκαινε κάρη λάσιόν τε γένειον.
Καί νύ κεν ἐξήλυξε κακὸν μόρον, εἰ μὴ ὅ γ’ αὐτῷ
ῥήξας 〈γ〉 αῖαν ἔνερθεν ἐπιπροέηκε κολώνην.
Εὖτε πάρος μεγάλοιο κατ’ Ἐγκελάδοιο δαΐφρων
Παλλὰς ἀειραμένη 〈Σ〉 ικελὴν ἐπικάββαλε νῆσον
ἥ ῥ’ ἔτι καίετ〈αι〉 αἰὲν ὑπ’ ἀκαμάτοιο Γίγαντος
αἰθαλόεν πνείοντος ἔσω χθονός· ὣς ἄρα Λοκρῶν
ἀμφεκάλυψεν ἄνακτα δυσάμμορον οὔρεος ἄκρη
ὑψόθεν ἐξεριποῦσα· βάρυνε δὲ καρτερὸν ἄνδρα.
Ἀμφὶ δέ μιν θανάτοιο μέλας ἐκιχήσατ’ Ὄλεθρος
γαίῃ ὁμῶς δμηθέντα καὶ ἀτρυγέτῳ ἐνὶ πόντῳ.
Ὣς δὲ καὶ ἄλλοι Ἀχαιοὶ ὑπὲρ μέγα λαῖτμα φέροντο,
οἳ μὲν ἄρ’ ἐν νήεσσι τεθηπότες, οἳ δὲ πεσόντες
ἔκτοσθε〈ν〉 νηῶν· ὀλοὴ δ’ ἔχε πάντας ὀιζύς.
Αἳ μὲν γὰρ φορέοντ’ ἐπικάρσιαι εἰν ἁλὶ νῆες,
ἄλλαι δ’ ἀνστρέψασαι ἄνω τρόπιν· ὧν δέ που ἱστοὶ
ἐκ περάτων ἐάγησαν ἐπισπέρχοντος ἀήτεω,
τῶν δὲ διὰ ξύλα πάντα θοαὶ σκεδάσαντο θύελλαι·
αἳ δὲ καὶ ἐς μέγα βένθος ὑποβρύχιαι κατέδυσαν
ὄμβρου ἐπιβρίσαντος ἀπείρονος οὐδ’ ὑπέμειναν
λάβρον ὁμῶς ἀνέμοισι θαλάσσης καὶ Διὸς ὕδωρ

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

μισγόμενον· ποταμῷ γὰρ ἀλίγκιος ἔρρεεν αἰθὴρ
συνεχές, ἣ δ᾽ ὑπένερθεν ἐμαίνετο δῖα θάλασσα.
Καί τις ἔφη· «Τάχα τοῖον ἐπέχραεν ἀνδράσι χεῖμα,
ὁππότε Δευκαλίωνος ἀθέσφατος ὑετὸς ἦλθε,
ποντώθη δ᾽ ἄρα γαῖα, βυθὸς δ᾽ ἐπεχεύατο πάντῃ.»
Ὣς ἄρ᾽ ἔφη Δαναῶν τις ἐνὶ φρεσὶ χεῖμα τεθηπὼς
λευγαλέον. Πολλοὶ δὲ κατέφθιθον· ἀμφὶ δὲ νεκρῶν
πλήθεθ᾽ ἁλὸς μέγα χεῦμα, περιστείνοντο δὲ πᾶσαι
ἠιόνες· πολέας γὰρ ἀπέπτυσε κῦμ᾽ ἐπὶ χέρσον.
Ἀμφὶ δὲ νήια δοῦρα βαρύβρομον Ἀμφιτρίτην
πᾶσαν ἄδην ἐκάλυψε· μέσον δ᾽ 〈οὐ〉 φαίνετο κῦμα.
Ἄλλοι δ᾽ ἄλλην κῆρα κακὴν λάχον· οἳ μὲν ἀν᾽ εὐρὺν
πόντον ὀρινομένης ἁλὸς ἄσχετον, 〈οἳ〉 δ᾽ ἐνὶ πέτραις
ἄξαντες πέρι νῆας ὀιζυρῶς ἀπόλοντο
Ναυπλίου ἐννεσίῃσιν. Ὃ γὰρ κοτέων μάλα παιδὸς
χείματος ὀρνυμένοιο καὶ ὀλλυμένων Ἀργείων
καί περ ἀκηχέμενος μέγ᾽ ἐγήθεεν, οὕνεκ᾽ ἄρ᾽ αὐτῷ
δῶκε τίσιν θεὸς αἶψα καὶ ἔδρακεν ἐχθρὸν ὅμιλον
τειρόμενον κατὰ βένθος. Ἑῷ δ᾽ ἄρα πολλὰ τοκῆι
εὔχεθ᾽ ὁμῶς νήεσσιν ὑπόβρυχα πάντας ὀλέσθαι.
Τοῦ δὲ Ποσειδάων μὲν ἐπέκλυεν· ἄλλα δὲ πόντος
. . . .
ἂψ μέλαν οἶδμα φέρεσκεν· ὃ δ᾽ ἀκαμάτῃ χερὶ πεύκην
αἰθομένην ἀνάειρε, δόλῳ δ᾽ ἀπάφησεν Ἀχαιοὺς
ἐλπομένους εὔορμον ἕδος λιμένων ἀφικέσθαι·
αἰνῶς γὰρ πέτρῃσι περὶ στυφελῇσι δάμησαν
αὐταῖς σὺν νήεσσι· κακῷ δ᾽ ἐπὶ κύντερον ἄλγος
τλῆσαν ἀνιηρῇσι προσαγνύμενοι περὶ πέτρῃς
νυκτὶ θοῇ. Παῦροι δ᾽ ἔφυγον μόρον οὕς τ᾽ ἐσάωσεν
ἢ θεὸς ἢ δαίμων τις ἐπίρροθος. Αὐτὰρ Ἀθήνη
ἄλλοτε μὲν 〈θυμῷ〉 μέγ᾽ ἐγήθεεν, ἄλλοτε δ᾽ αὖτε
ἄχνυτ᾽ Ὀδυσσῆος πινυτόφρονος, οὕνεκ᾽ ἔμελλε
πάσχειν ἄλγεα πολλὰ Ποσειδάωνος ὁμοκλῇ·
ὅς ῥα τότ᾽ ἀκαμάτοισι περὶ φρεσὶ πάγχυ μεγαίρων
τείχεσι καὶ πύργοισιν ἐυσθενέων Ἀργείων,
οὓς ἔκαμον Τρώων στυγερῆς 〈ἔρυμ᾽〉 ἔμμεν ἀυτῆς,
ἐσσυμένως μάλα πᾶσαν ἀνεπλήμμυρε θάλασσαν
ὅσση ἀπ᾽ Εὐξείνοιο κατέρχεται Ἑλλήσποντον,

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org

καί μιν ἐπ’ ἠιόνας Τροίης βάλεν. Ὗε δ’ ὕπερθε
book 14.635.4 Ζεὺς ἐπίηρα φέρων ἐρικυδέι Ἐννοσιγαίῳ.
book 14.635.5 Οὐδὲ μὲν οὐδ’ Ἑκάεργος ἄτερ καμάτοιο τέτυκτο·
book 14.640.1 ἀλλ’ ἄρ’ ἀπ’ Ἰδαίων ὀρέων μάλα πάντα ῥέεθρα
book 14.640.2 εἰς ἕνα χῶρον ἄγεσκε, κατέκλυσε δ’ ἔργον Ἀχαιῶν.
book 14.640.3 Καὶ τόσση δὲ θάλασσα καὶ εἰσέτι . . . .
book 14.642.1 . . . . κελάδοντες
book 14.642.2 χείμαρροί τ’ ἀλεγεινὸν ἀεξόμενοι Διὸς ὄμβρῳ,
book 14.642.3 τοὺς μέλαν οἶδμ’ ἀνέεργε πολυστόνου Ἀμφιτρίτης
book 14.645.1 πόντον ἐσελθέμεναι, πρὶν τείχεα πάντ’ ἀμαθῦναι
book 14.645.2 ἀργαλέως Δαναῶν. Αὐτὸς δ’ ἄρα γαῖαν ἔνερθε
book 14.645.3 ῥῆξε Ποσειδάων, ἀνὰ δ’ ἔβλυσεν ἄσπετον ὕδωρ
book 14.645.4 ἰλύν τε ψάμαθόν τε· βίῃ δ’ ἐλέλιξε κραταιῇ
book 14.645.5 Σίγεον, ἠιόνες δὲ μέγ’ ἔβραχον· ἐκ δὲ θεμέθλων
book 14.649 . . . .
book 14.1 Δαρδανίη· καὶ ἄιστον ὑποβρύχιόν τ’ ἐκαλύφθη
book 14.2 ἕρκος ἀπειρέσιον, κατεδύσετο δ’ ἔνδοθι γαίης
book 14.3 μακρὰ διισταμένης. Ψάμαθος δ’ ἔτι φαίνετο μούνη,
book 14.4 χασσαμένου πόντοιο, κατ’ ἀκτάων ἐριδούπων,
book 14.5 νόσφι δ’ ἐπ’ αἰγιαλοῖσι κατεκτάθη. Ἀλλὰ τὰ μέν που
book 14.655.1 ἀθανάτων ἐτέλεσσε κακὸς νόος· οἳ δ’ ἐνὶ νηυσὶν
book 14.655.2 Ἀργεῖοι πλώεσκον ὅσους διὰ χεῖμα κέδασσεν·
book 14.655.3 ἄλλῃ δ’ ἄλλος ἵκανεν, ὅπῃ θεὸς ἦγεν ἕκαστον,
book 14 ὅσσοι ὑπὲρ πόντοιο λυγρὰς ὑπάλυξαν ἀέλλας.

Eulogikon public reading copy · View original HTML at eulogikon.org